

คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษากรณี  
ละครญี่ปุ่น ใต้หวั่นและเกาหลีในโทรทัศน์ไทย

นางสาวสุภาววรรณ วรรณะศุภกุล

สถาบันวิทยบริการ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน ภาควิชาการสื่อสารมวลชน

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2550

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

THE ATTRIBUTES OF ASIAN POPULAR TELEVISION DRAMA : THE CASE OF  
JAPANESE, TAIWANESE AND KOREAN DRAMAS IN THAI TELEVISION

Miss Supawan Wattanasupakul

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements  
for the Degree of Master of Arts Program in Mass Communication

Department of Mass Communication

Faculty of Communication Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University



นางสาวสุภาววรรณ วรรณะศุภกุล : คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษากรณีละครญี่ปุ่น ได้หวันและเกาหลีในโทรทัศน์ไทย. (THE ATTRIBUTES OF ASIAN POPULAR TELEVISION DRAMA : THE CASE OF JAPANESE, TAIWANESE AND KOREAN DRAMAS IN THAI TELEVISION) อ. ที่ปรึกษา : รองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 271 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของละครเอเชียที่ได้รับความนิยม และเพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย โดยใช้การวิจัยเชิงคุณภาพ ด้วยการวิเคราะห์การเล่าเรื่องละครเอเชียยอดนิยมจาก 3 ประเทศ ได้แก่ ละครญี่ปุ่น ละครได้หวัน และละครเกาหลี รวม 9 เรื่อง ประกอบกับการสัมภาษณ์เชิงลึกบุคลากรของสถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ และนักวิชาการด้านเอเชียศึกษา รวม 3 คน

ผลการวิจัยพบว่าคุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยมมีคุณลักษณะดังนี้

ละครญี่ปุ่น มีคุณลักษณะเด่นคือ การเล่าเรื่องมีจังหวะกระชับ รวดเร็ว บทสนทนาสะท้อนแง่คิดเนื้อหาที่ท้าทายค่านิยมเดิม มุ่งส่งเสริมกำลังใจ โดยสื่อความหมายผ่านภาพความสัมพันธ์ของครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ แม้จะมีเนื้อหาที่ท้าทายค่านิยมเดิมของสังคม แต่ก็มีความขัดแย้งที่ละเอียดอ่อนประนีประนอม โดยใช้โทนการเล่าเรื่องแบบสนุกสนานเพื่อผ่อนคลาย

ละครได้หวัน มีคุณลักษณะเด่นในการเล่าเรื่องที่สะท้อนปัญหาสังคมและการรวมแก๊ง การสร้างตัวละครแบบขบถต่อสังคม และอยู่ในช่วงก้าวข้ามวัย สร้างให้ตัวละครชายมีเสน่ห์ดึงดูด การสื่อความหมายที่เสียดสีสังคม และสื่อความเป็นปัจเจกชน เนื้อหาเกี่ยวกับชนชั้นล่างที่พยายามดิ้นรนเพื่อยกฐานะทางสังคม หรือความขัดแย้งที่มาจากการเลือกทางเดินชีวิตของตนกับวิถีทางที่สังคมกำหนด ตัวละครมักแก้ปัญหาแบบตัดขาดมากกว่าประนีประนอม

ละครเกาหลี มีคุณลักษณะเด่นในการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงที่สื่ออารมณ์ของละคร ประกอบกับฉากธรรมชาติ และภาพบรรยากาศของภูมิประเทศ เพื่อให้เข้ากับเนื้อหาความรักเชิงอุดมคติและการแสวงหาตัวตนรวมถึงเอกลักษณ์ของตัวละคร โดยปล่อยให้เรื่องราวในอดีตและความทรงจำเป็นตัวเล่าเรื่องในปัจจุบัน แต่ตอนมักจะมีหักมุม เนื้อหาสะท้อนปัญหาระหว่างการดำเนินชีวิตของวัยรุ่นหนุ่มสาวขัดแย้งกับครอบครัว แต่ก็มักละเอียดประนีประนอม

ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ละครเอเชียทั้ง 3 ประเทศได้รับความนิยม คือ 1) เนื้อหาที่พูดถึงปัญหาแบบเอเชียร่วมกัน โดยเฉพาะปัญหาของวัยรุ่นซึ่งเป็นกลุ่มผู้รับสารหลัก อาทิ ผู้หญิงถูกกดขี่อยู่ภายใต้อำนาจผู้ชายในสังคมที่ผู้ชายเป็นใหญ่ และ การถูกครอบงำในการเลือกทางเดินชีวิตโดยครอบครัวหรือผู้ใหญ่ ผ่านการเล่าเรื่องด้วยโทนและการคลี่คลายปัญหาที่แตกต่างกันตามมุมมองของผู้ผลิตสารที่มีต่อวัยรุ่นในแต่ละประเทศ 2) การกำหนดทิศทางการเผยแพร่และกิจกรรมส่งเสริมการตลาดของสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยซึ่งเป็นผู้นำเข้าละครเอเชีย ภายใต้ปัจจัยด้านการแข่งขันระหว่างสถานี 3) วงจร Tie-in ในอุตสาหกรรมสื่ออื่นที่เกี่ยวข้อง ผลที่ตามมาจากความนิยมที่เกิดขึ้น ก็คือ การเป็นช่องทางใหม่ในการประชาสัมพันธ์ประเทศ เผยแพร่ภาพลักษณ์ และสร้างความนิยมในสินค้าจากประเทศนั้น ๆ

ภาควิชา..... สื่อสารมวลชน..... ลายมือชื่อนิสิต..... สุภาววรรณ วรรณะศุภกุล.....  
สาขาวิชา..... สื่อสารมวลชน..... ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา..... X.....  
ปีการศึกษา..... 2550.....

## 4785139428 : MAJOR MASS COMMUNICATION

KEY WORD: ASIAN / TELEVISION DRAMA / JAPANESE DRAMA / TAIWANESE DRAMA / KOREAN DRAMA

SUPAWAN WATTANASUPAKUL: THE ATTRIBUTES OF ASIAN POPULAR TELEVISION DRAMA : THE CASE OF JAPANESE, TAIWANESE AND KOREAN DRAMAS IN THAI TELEVISION. THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF.UBONRAT SIRIYUVASAK, Ph.D., 271 pp.

The objectives of this thesis are; to study the attributes of popular Asian television dramas and to study the factors contributing to their popularity. The research is a qualitative research employing narrative analysis and depth interview of key informants as its methods. The research analyzes 9 television dramas series from Japan, Taiwan and Korea.

The research found the following attributes;

Japanese drama – The narration used quick tempo, the story and dialogue question the dominant social and cultural values, and the main theme encourages higher goal. The scene and visual images were confined within the family setting. The conflict in the story line often resolved happily.

Taiwanese drama – The narration used normal tempo, the story reflect the life of youth set in social problems such as outsider and gangster, the main characters are charismatic, and the theme of love and struggle end with an ironic tone. Youth in these stories are depicted as rebel in deep conflict with their family and social values. They are in search of individualism and hence, uncompromising with adults.

Korean drama – The narration used slow tempo, and exhibited visual and sound images to communicate the emotion of the main characters, the scenic view and setting are designed to match with the romantic love theme of youth who are searching for self identity at the same time. The stories were driven by the past and sometimes, painful memory. There were cliff-hangers in each episode and the content reflected the love relationship of youth who were in conflict with their family but resolved happily in the end.

The factors contributing to the popularity of these dramas are; 1) The story that share similar theme of love and how youth struggle to grow up in the modern urban setting and patriarchy system in Asia. 2) The competition and marketing strategies of the television stations which import these dramas. 3) The business tie-in of the media industries which contributed to the promotion of national images as well as cultural products and other goods.

Department..... Mass Communication..... Student's signature..... *Supawan Wattanasupakul*  
 Field of study....Mass Communication..... Advisor's signature..... *Ubonrat Siriyuvusak*  
 Academic year ..... 2007.....

## กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จะไม่สามารถสำเร็จได้ถ้าขาดความช่วยเหลือ และการเอาใจใส่อย่างเข้มงวดของรองศาสตราจารย์ ดร.อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้ให้ทั้งคำแนะนำ คำว่ากล่าวตักเตือน และกระตุ้นให้ผู้วิจัยเกิดแรงบันดาลใจที่จะสานต่องานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จ ทั้งยังให้โอกาสและเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อตรวจแก้งานวิจัยอย่างเห็นดเห็น้อย ผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณท่านอาจารย์เป็นอย่างสูงมา ณ ที่นี้ รวมทั้งผู้มีพระคุณอีกสองท่านคือ รองศาสตราจารย์ ดร.กาญจนา แก้วเทพ ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และอาจารย์ไศลทิพย์ จารุภูมิ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์ และให้โอกาสผู้วิจัยในการส่งงานเสมอ ผู้วิจัยต้องกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงอีกครั้งและจะไม่มีวันลืมพระคุณของทุกท่านเลย

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ คุณกฤษฎา ตฤณานนท์ หัวหน้าแผนกต่างประเทศ ฝ่ายรายการประจำสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 คุณดวงภา เต็มไกรศรี เจ้าหน้าที่ Program Acquisition ประจำสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 และรองศาสตราจารย์ ดร.ดำรงค์ สุานดี ผู้อำนวยการศูนย์เกาหลีศึกษา ม.รามคำแหง ที่เสียสละเวลาให้ความร่วมมือในการให้สัมภาษณ์ ข้อมูลที่เป็นประโยชน์สำหรับงานวิจัยเล่มนี้ และบุคคลอีกกลุ่มที่ลืมไม่ได้คือทีมกู๊ชี่พเฉพาะกิจ อันประกอบไปด้วยเพื่อนๆ ร่วมรุ่น MC ทุกคนที่คงไม่สามารถเอ่ยนามได้หมด ที่ได้ช่วยเหลืออย่างสุดกำลังเพื่อให้ทำงานสำเร็จให้ได้ และขอบคุณอีกครั้งกับคุณณัฐธิดา และคุณวาสนี ที่ช่วยเหลือในการสืบค้นข้อมูลของประเทศญี่ปุ่น และประเทศเกาหลีให้จนสามารถรวบรวมได้ภายในระยะเวลากระชั้นชิด รวมทั้งเจ้าหน้าที่ประจำภาควิชาการสื่อสารมวลชน และเจ้าหน้าที่ท่านอื่นๆ ที่ไม่ได้เอ่ยนามที่คอยอำนวยความสะดวกแก่ผู้วิจัยเสมอมา

ขอบพระคุณคุณพ่อและคุณแม่ที่อดทนรอคอยเพื่อชื่นชมความสำเร็จของลูกอย่างใจจดใจจ่อตลอดมา แม้ว่าลูกจะทำให้ท่านต้องเหนื่อยใจแค่ไหน แต่ท่านทั้งสองก็ยังให้กำลังใจอยู่เสมอ ลูกต้องขอกราบขออภัยและขอบพระคุณท่านทั้งสองอย่างสุดซึ้ง สุดท้ายต้องขอขอบคุณละครทุกเรื่อง ตัวละครทุกตัวที่ช่วยสร้างแรงบันดาลใจและความหวังเล็กๆ ให้กับผู้วิจัยได้กล้าหาญ และสามารถเอาชนะตนเองได้ในที่สุด ขอบพระคุณจริงๆ

## สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฎ
สารบัญภาพ.....	ฐ
สารบัญแผนภาพ.....	ฒ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 ปัญหานำวิจัย.....	9
1.3 วัตถุประสงค์.....	9
1.4 ข้อเสนอพื้นฐานเบื้องต้น.....	9
1.5 ข้อตกลงเบื้องต้น.....	9
1.6 ขอบเขตการศึกษา.....	10
1.7 นิยามศัพท์.....	10
1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	12
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	13
2.1 แนวคิดองค์ประกอบละครโทรทัศน์.....	13
2.2 แนวคิดการวิเคราะห์ตระกูลละคร (Genre).....	24
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม.....	27
2.4 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและบทบาทหน้าที่สื่อมวลชน.....	29
2.5 แนวคิดการสื่อสารการตลาดครบวงจร.....	33
2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	38

บทที่	หน้า
3. ระเบียบวิธีวิจัย.....	41
3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา.....	41
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	43
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	45
3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.5 การตรวจสอบข้อมูล.....	47
3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล.....	47
3.7 การนำเสนอข้อมูล.....	48
4. พัฒนาการของการนำเข้าละครเอเชียในวงการโทรทัศน์ไทย.....	51
4.1 การนำเข้ารายการโทรทัศน์จากต่างประเทศ.....	51
4.2 การนำเข้าละครโทรทัศน์จากประเทศในเอเชีย.....	55
4.2.1 ละครญี่ปุ่น.....	56
4.2.2 ละครไต้หวัน.....	58
4.2.3 ละครเกาหลี.....	60
5. คุณลักษณะของละคร “ประเทศญี่ปุ่น”.....	62
5.1 ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู (Gokusen).....	63
5.2 ซุปเปอร์สตาร์ถามหารัก...อีกครั้ง (My Husband 2).....	77
5.3 รักหมัดใจทราชมวยตัวจิ๋ว (Minami's Girlfriend).....	89
5.4 สรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของละครญี่ปุ่นยอดนิยม.....	98
5.4.1 คุณลักษณะด้านเนื้อหา.....	102
5.4.2 คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง.....	104
5.4.3 คุณลักษณะด้านการผลิต.....	104
5.4.4 คุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง.....	105
5.5 จุดเด่นของละครญี่ปุ่นยอดนิยม.....	106
6. คุณลักษณะของละคร “ประเทศไต้หวัน”.....	107
6.1 รักใสใสหัวใจสีดวง (Meteor Garden).....	108
6.2 ลุ้นรักนักบิด (Mars).....	124



บทที่	หน้า
6.3	เดิมพันรักเดิมพันชีวิต (The Outsiders).....134
6.4	สรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของละครใต้หวันยอดเยี่ยม.....145
6.4.1	คุณลักษณะด้านเนื้อหา.....149
6.4.2	คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง.....150
6.4.3	คุณลักษณะด้านการผลิต.....152
6.4.4	คุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง.....152
6.5	จุดเด่นของละครใต้หวันยอดเยี่ยม.....154
7.	คุณลักษณะของละคร “ประเทศเกาหลี”.....155
7.1	เพลงรักในสายลมหนาว (Winter Love Song).....156
7.2	ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม (Punch).....177
7.3	สะดุดรักที่พิกใจ (Full House).....192
7.4	สรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของละครเกาหลียอดเยี่ยม.....207
7.4.1	คุณลักษณะด้านเนื้อหา.....212
7.4.2	คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง.....214
7.4.3	คุณลักษณะด้านการผลิต.....216
7.4.4	คุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง.....217
7.5	จุดเด่นของละครเกาหลียอดเยี่ยม.....218
8.	ปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย.....218
8.1	ปัจจัยด้านการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์.....218
8.1.1	การวางนโยบายและกลยุทธ์องค์กร.....218
8.1.2	กลยุทธ์การคัดเลือกละครมาออกอากาศ.....225
8.2	ปัจจัยด้านวงจรการผลิตและการตลาดของอุตสาหกรรมสื่อบันเทิง.....232
9.	คุณลักษณะของละครเอเชียยอดเยี่ยมในประเทศไทย.....243
9.1	คลื่นวัฒนธรรมญี่ปุ่น ใต้หวัน เกาหลีในประเทศไทย.....243
9.2	คุณลักษณะของละครเอเชียยอดเยี่ยม.....244
9.3	ปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย.....246
9.4	อภิปรายผล.....248
9.5	ข้อจำกัดในการวิจัย.....253
9.6	ข้อเสนอแนะ.....253

บทที่

หน้า

รายการอ้างอิง.....	254
ภาคผนวก.....	258
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	271



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
3.1	แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา.....43
3.2	แสดงรายการละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย.....44
3.3	แสดงรายการละครโทรทัศน์ได้หวัน ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย.....44
3.4	แสดงรายการละครโทรทัศน์เกาหลี ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย.....45
5.1	แสดงการนำเสนอสถานการณ์หลักในแต่ละตอน .....63
5.2	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” .....69
5.3	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” .....69
5.4	แสดงการนำเสนอสถานการณ์หลักในแต่ละตอน .....77
5.5	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)” .....81
5.6	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญ ใน “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)” .....82
5.7	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “รักหมดใจทรมายัยตัวจิ๋ว” .....94
5.8	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “รักหมดใจทรมายัยตัวจิ๋ว” .....94
6.1	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “รักใสใสหัวใจสีดวง”.....115
6.2	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “รักใสใสหัวใจสีดวง”.....116
6.3	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ล้นรักนักบิด”.....128
6.4	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “ล้นรักนักบิด”.....129
6.5	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “เต็มพันรักเต็มพันชีวิต” .....139
6.6	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “เต็มพันรักเต็มพันชีวิต” .....140
7.1	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน Winter Love Song .....163
7.2	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญ Winter Love Song .....164
7.3	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน Punch .....182
7.4	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทใน Punch .....183
7.5	แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน Full House .....197

7.6	แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน Full House .....	198
7.7	แสดงฉากต่างๆ ที่ปรากฏในบ้าน Full House .....	201
8.1	แสดงผังการออกอากาศละครเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย.....	223
8.2	แสดงวงจรการผลิตและ Tie-in ของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ได้หวัน และ เกาหลี.....	235



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## สารบัญภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
5.1 ภาพจากละครเรื่อง “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” .....	62
5.2 ตัวละคร ยามาคุจิ คูมิโกะ .....	69
5.3 ฉากบรรยากาศภายในห้องเรียน.....	72
5.4 ภาพการปรากฏตัวของตัวละครเพื่อทำกิจกรรมร่วมกัน.....	73
5.5 ภาพจากละครเรื่อง “ซูปเปอร์สตาร์ถามหารัก” .....	76
5.6 ตัวละคร ซากุราบะ ยูอิจิโร่.....	81
5.7 ฉากสมาชิกในบ้านรับประทานอาหารร่วมกัน.....	84
5.8 ตัวอย่างฉากแสดงคอนเสิร์ต.....	85
5.9 ภาพจากละครเรื่อง “รักหมดใจทรมายัยตัวจิ๋ว”.....	89
5.10 ตัวละคร ไยริคิวิริ จิโยมิ.....	94
5.11 ตัวละคร ซึสึมิ มินามิ.....	94
5.12 ฉากรวมตัวกันของสมาชิกในครอบครัวที่โต๊ะอาหาร.....	96
5.13 ตัวอย่างฉากที่น่าเสนอด้วยเทคนิคพิเศษ.....	96
6.1 ภาพจากละครเรื่อง “รักใสใสหัวใจสีดวง”.....	108
6.2 ตัวละคร ชันไฉ่ .....	115
6.3 ตัวละคร เต้าหมิงซื่อ .....	115
6.4 ตัวละคร ฮั่วเจ้อเฉ่ย .....	115
6.5 ตัวละคร ซี้เหมิน .....	116
6.6 ตัวละคร เหม่ยจั้ว .....	116
6.7 ฉากภายในบ้านของเต้าหมิงซื่อ .....	120
6.8 ฉากภายในบ้านของชันไฉ่ .....	120
6.9 ฉากในคลับหรูที่กลุ่ม F4 รวมตัวกัน .....	121
6.10 ฉากร้านเบเกอรี่ที่ชันไฉ่ทำงาน .....	121
6.11 ภาพจากละครเรื่อง “ลุ่มรักนักบิด” .....	124
6.12 ตัวละคร เฉินหลิง .....	128
6.13 ตัวละคร ฉีหลัว.....	129
6.14 ภาพจากละครเรื่อง “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” .....	134
6.15 ตัวละคร หยี่ฮ่าว... ..	139

6.16	ตัวละคร เสี่ยวเยี่ยนจื่อ.....	139
6.17	ตัวละคร ซางลี่เจี๋ย.....	139
6.18	ตัวละคร หยางซินฉี.....	140
6.19	ตัวละคร หงใต้.....	140
7.1	ภาพจากละครเรื่อง “เพลงรักในสายลมหนาว”.....	155
7.2	ตัวละคร คังจุนซาง.....	163
7.3	ตัวละคร ลีมินฮอง.....	163
7.4	ตัวละคร จงยูจิน.....	163
7.5	ตัวละคร คิมซังฮวก.....	164
7.6	ตัวละคร โอแฮริน.....	164
7.7	ตัวอย่างของฉากที่แสดงให้เห็นบรรยากาศของภูมิประเทศที่มีหิมะเป็นฉากหลัง....	168
7.8	ตัวอย่างของฉากที่กลายเป็นฉากประทับใจและสร้างการจดจำ.....	169
7.9	ภาพจากละครเรื่อง “ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม”.....	176
7.10	ตัวละคร จาง ยู บิน.....	182
7.11	ตัวละคร ลี ฮัน เซ.....	182
7.12	ตัวละคร โช ซุง วู.....	183
7.13	ตัวละคร โอ เฮ มี.....	183
7.14	ตัวอย่างฉากที่เกี่ยวข้องกับการชกมวย.....	186
7.15	ตัวอย่างฉากที่เน้นบรรยากาศแวดล้อมที่สวยงาม.....	187
7.16	ฉากในร้านอาหารรูปแบบต่างๆ ที่ตัวละครมาพบปะพูดคุยกัน.....	187
7.17	ภาพจากละครเรื่อง “สะดุดรักที่ปักใจ”.....	191
7.18	ตัวละคร ฮัน จี อึน.....	197
7.19	ตัวละคร ลี ยอง เจ.....	197
7.20	ตัวละคร ลี มิง ฮอง.....	197
7.21	ตัวละคร คัง เฮ วอน.....	198
7.22	ภาพกว้างบ้าน Full House.....	201
7.23	ห้องนั่งเล่น, รับแขกบ้าน Full House.....	201
7.24	โต๊ะทำงาน ฮัน จี อึน.....	201
7.25	ห้องนอน ลี ยอง เจ.....	202
7.26	ห้องนอน ฮัน จี อึน.....	202

## สารบัญแนภาพ

ภาพประกอบ	หน้า
3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา.....	50
7.1 แสดงความสัมพันธ์ของตัวละครตามโครงเรื่อง.....	159



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

# บทที่ 1

## บทนำ

### 1.1 ที่มาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องมาจากการที่ “ละครโทรทัศน์” เป็นสื่อบันเทิงที่มีบทบาทและมีอิทธิพลประเภทหนึ่งต่อประชาชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ต้องการผ่อนคลายความตึงเครียดจากภารกิจและสถานการณ์ร้ายรอบตัว ละครโทรทัศน์จึงกลายเป็นสื่อบันเทิงหนึ่งที่ได้รับคามนิยมจากผู้ชมสูง และเกิดการแข่งขันในการผลิตเพื่อครองคามนิยมจากผู้ชมเป็นสำคัญ การผลิตละครโทรทัศน์จึงเป็นอุตสาหกรรมภาคบันเทิงหนึ่งที่มีภาวะการแข่งขันสูงมากในปัจจุบัน

เช่นเดียวกับละครโทรทัศน์ไทย ได้กลายเป็นสิ่งที่ขาดแทบไม่ได้ในทุกครัวเรือนที่มีเครื่องรับโทรทัศน์ แรกเริ่มสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ยังไม่มีการผลิตรายการด้วยตนเอง ต้องนำเข้ารายการโทรทัศน์ เป็นต้นว่า ภาพยนตร์ชุด มาออกอากาศทางโทรทัศน์เป็นอันดับแรก กระทั่งสามารถผลิตรายการได้ด้วยตนเองแล้ว การผลิตรายการละคร จึงได้เริ่มถือกำเนิดขึ้น และได้รับความนิยมอย่างสูงมากมาจวบจนกระทั่งปัจจุบัน

ช่อง 3 และช่อง 7 คือสถานีโทรทัศน์ที่มีการแข่งขันในด้านการผลิตรายการละครอย่างเข้มข้นที่สุดในยุคนี้ แม้สถานีโทรทัศน์อื่นๆ ทั้งช่อง 5 ช่อง 9 และไอทีวี จะมีการร่วมแข่งขันโดยการผลิตรายการละครเช่นกัน แต่คามนิยมจากผู้ชมอย่างท่วมท้นก็ยังคงเป็นคู่แข่งสำคัญระหว่างช่อง 3 และช่อง 7 อยู่เช่นเดิม ละครไทยหลากเรื่องที่น่าเสนอทางช่อง 3 และช่อง 7 ต่างได้รับการตอบรับจากผู้ชมตลอดมา มีละครหลากหลายแนวที่สลับสับเปลี่ยนกันผลิติดอกอากาศทางโทรทัศน์ ทั้งละครแนวครอบครัว ลึกลับ แอคชั่น และละครแนวรักๆ ใคร่ๆ ซึ่งเป็นแนวละครที่มีการผลิิตมากที่สุด และเป็นแนวละครที่ได้รับความนิยมสูงสุด

แม้ละครโทรทัศน์จะยังคงมีบทบาทสำคัญต่อผู้ชมชาวไทย แต่ในขณะเดียวกัน สื่อบันเทิงจากต่างแดนก็กำลังมีอิทธิพลต่อผู้ชมชาวไทยไม่แพ้กัน นับจากจุดเริ่มต้นที่สถานีโทรทัศน์ไทยเริ่มนำรายการภาพยนตร์และรายการจากต่างประเทศเข้มาออกอากาศ ตั้งแต่ภาพยนตร์ฝรั่ง จีน ญี่ปุ่น อินเดีย ที่เคยครองนิยมในหมู่ผู้ชมชาวไทยมาก่อน เท่ากับว่าผู้ชมก็มีโอกาสได้รับความบันเทิงจากต่างแดนมาแล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะทำให้ผู้ชมกลับมาให้ความ



สนใจในสื่อบันเทิงจากต่างแดนอีกครั้ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง สื่อบันเทิงเช่นภาพยนตร์ และละครจากประเทศในภูมิภาคเอเชียด้วยกัน

## ญี่ปุ่น

ถือเป็นมหาอำนาจทางวัฒนธรรมที่มีอิทธิพลต่อหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงและเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มาตั้งแต่ช่วงปลายทศวรรษ 1970 มาแล้ว กระทั่งปัจจุบัน สินค้าทางวัฒนธรรม (Cultural Products) ยอดนิยมของญี่ปุ่นได้แพร่กระจายออกไปอย่างหลากหลาย ไม่ว่าจะเป็น แอนิเมชัน การ์ตูน เกมส์คอมพิวเตอร์ แฟชั่น เพลงป๊อป และละครโทรทัศน์

ประเทศญี่ปุ่น เป็นประเทศหนึ่งที่มีความเป็นชาตินิยมสูง จึงทำให้ละครจากญี่ปุ่นหลายเรื่องที่ได้รับค่านิยมนั้นเป็น ‘ละครย้อนยุค’ ซึ่งในวงการละครญี่ปุ่นเรียกว่า Historical Drama หรือหมายถึง ละครที่ทำให้ผู้ชมรู้สึกว่าคุณภาพของต้นฉบับใหญ่ เช่น ละครเรื่อง O-Shin, Mori Motonari, Yoshinobu Tokugawa เป็นต้น (สถานีโทรทัศน์ NHK อ้างถึงใน นกคด กิตติสิริสมบุรณ์: 2541)

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่าละครยอดนิยมของญี่ปุ่น ไม่ได้หยุดอยู่แค่เพียงละครย้อนยุคเท่านั้น แต่ละครญี่ปุ่น คือต้นแบบที่สำคัญของรูปแบบละครต่างๆ ของหลายชาติในเอเชีย จนได้รับการเรียกขานว่าเป็น “Trendy Drama” อันเนื่องมาจากเนื้อหาที่เกี่ยวพันกับการใช้ชีวิตในเมืองใหญ่อย่าง “โตเกียว” ซึ่งเป็นเมืองที่เป็นสัญลักษณ์ของความทันสมัย เป็นเมืองแห่งอุดมคติ และมีรูปแบบการใช้ชีวิตแบบสมัยใหม่ หรือ Trendy ในสายตาของวัยรุ่นเอเชีย

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมโทรทัศน์ของญี่ปุ่น ได้มีการผลิตละครออกมาหลากหลายแนวด้วยกัน ทั้ง ละครย้อนยุค ละครเกี่ยวกับชาบูโร ละครตลก ละครชีวิต เป็นต้น แต่ละครแนวที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมากในหมู่ชาวเอเชีย มักเป็นละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความรักของหนุ่ม-สาว เรื่องราวของมิตรภาพ และชีวิตการทำงานในเมืองใหญ่ มีการสะท้อนให้เห็นการเปลี่ยนแปลงและความไม่แน่นอนของสังคมญี่ปุ่นร่วมสมัย ทั้งในด้านความรัก การทำงาน และชีวิตส่วนตัว

ตัวอย่างเช่นเรื่อง Tokyo Love Story ซึ่งเป็นเรื่องที่ได้รับค่านิยมและเสียงชื่นชมสูงสุดในญี่ปุ่นมาตั้งแต่ราวต้นทศวรรษที่ 1990 โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ผู้ชมวัยรุ่น หนุ่ม-สาว ชนชั้นกลาง ชาวเอเชียที่อาศัยอยู่ในเมืองใหญ่อย่าง ฮองกง ไทเป และกรุงโซล เป็นเพราะด้วยเนื้อหาคือเป็นการผสมผสานเข้าด้วยกันของสไตล์ แฟชั่น กับการเล่นเรื่องที่สุดแสนโรแมนติกเกี่ยวกับการ

ตามหาความรัก และความสุขสมหวัง ซึ่งปรากฏว่าเป็นที่ถูกใจบรรดาแฟนละครวัยรุ่นเอเชีย มากมาย โดยเฉพาะในหมู่วัยรุ่นหญิง

ส่วนในประเทศไทยนั้น สื่อบันเทิงจากญี่ปุ่นหลากหลายชนิด ได้เข้ามาก่อร่างสร้างตัว ภายใต้อิทธิพลที่ประเทศไทยมาเป็นเวลานาน ภาพยนตร์ชุดญี่ปุ่นทางโทรทัศน์ในประเทศไทย มีตั้งแต่ เรื่องราวเกี่ยวกับสัตว์ประหลาด เรื่องของซามูไร หรือเรื่องการต่อสู้ชีวิตแบบโอชิน กระทั่งมาถึง ละครสมัยใหม่อย่าง ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก สุตรรักข้าวหอมไข่ เช่นในปัจจุบัน

นอกจากนั้น ความบันเทิงจากสื่อญี่ปุ่นในไทย ยังมาจากการ์ตูนญี่ปุ่น ที่เข้ามา ครอบครองพื้นที่ทางความคิดของเยาวชนไทยอย่างต่อเนื่อง ตามมาด้วยเพลง ละคร และ ภาพยนตร์ญี่ปุ่น ที่มีการนำเข้ามาเผยแพร่อยู่โดยตลอด กระทั่งถึงยุคที่วัยรุ่นไทยแถวเซนต์เตอร์ พ้อยท์ พากันแต่งเนื้อแต่งตัว เสมือนเดินอยู่ในฮาราจูกุ แหล่งแฟชั่นชื่อดังของญี่ปุ่นกันเลยทีเดียว หรือจากกระแส J-Pop ที่ทำให้วัฒนธรรมญี่ปุ่นกลายเป็นวัฒนธรรมประชานิยม (Popular Culture) ในหมู่ชาวไทย โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น ที่รับอิทธิพลมาอย่างเต็มที่ และผลผลิตบันเทิง ประเภทหนึ่งที่ยังคงสร้างกระแสความนิยมอย่างต่อเนื่องในประเทศไทยได้ ก็คือ ละครญี่ปุ่น นั่นเอง

ปัจจุบัน รายการละครของญี่ปุ่นยังคงได้ถูกซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาออกอากาศในประเทศไทย ซึ่งผู้เริ่มสร้างความนิยม ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ไอทีวี ที่เปิดสถานีเป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ.2539 ได้ใช้ วิธีการนำเข้ารายการต่างประเทศมาออกอากาศ และหนึ่งในนั้นก็คือละครจากญี่ปุ่น ที่ออกอากาศ ควบคู่กับละครไทยในช่วงเวลา Prime Time ของสถานี จนกระทั่งสามารถสร้างผู้ชมเฉพาะกลุ่มขึ้นมา เป็นแฟนประจำ ทำให้เกิดช่วงเวลาเอเชียซีรีส์ (Asian Series) เพื่อนำเข้าละครเรื่องดังของญี่ปุ่น หลากหลายแนวมาออกอากาศอย่างสม่ำเสมอ

ไอทีวีมีนโยบายนำละครญี่ปุ่นมาแพร่ภาพในปี 2542 เพราะผู้บริหารคือ คุณสรศักดิ์ชัย เตียวประเสริฐกุล มีความสัมพันธ์ที่ดีกับทาง NHK มาก จึงสามารถนำละครญี่ปุ่นมานำเสนอได้ อีกทั้งเป็นเพราะญี่ปุ่นถือเป็นชาติผู้นำของเอเชีย ที่มีความก้าวหน้าทั้งทางวัฒนธรรม สังคม เศรษฐกิจ รวมทั้งการผลิตละครก็ก้าวหน้ามาก ซึ่งจะทำให้สิ่งที่สื่อออกมานั้นมีความหลากหลาย และทันสมัย (สโรชา วิบูลย์เสข, 2547)

กระทั่ง 2-3 ปีให้หลัง ในช่วงปี พ.ศ. 2546-2549 สื่อบันเทิงจากเกาหลี คืออีกหนึ่งความ บันเทิงที่เข้ามาเพิ่มกระแสคัลต์ความเป็นเอเชีย (Asian Fever) และช่วยตอกย้ำความนิยมของ

ผู้ชมชาวไทยต่อสื่อบันเทิงเอเชียให้ทวีคูณขึ้น และผลผลิตของสื่อบันเทิงต่างๆจากประเทศเกาหลี อาทิตี เพลง ภาพยนตร์ และละคร ก็กำลังเป็นที่จับตามองเป็นอย่างมากในปัจจุบัน เข้าขั้นเทียบชั้นความนิยมกับผลงานจากเจ้าถิ่นเดิมอย่างญี่ปุ่น จีน ฮอลลีวูดและไต้หวันได้อย่างสูสี

## ไต้หวัน

เป็นประเทศที่ไทยเรารับการเข้ามาของสื่อบันเทิงมากที่สุดตั้งแต่อดีต ทั้งละคร และ ภาพยนตร์ชุด ซึ่งภาพยนตร์ชุดจากจีนเป็นสื่อบันเทิงที่ผู้ชมชาวไทยรู้จักกันดี และได้รับความนิยมมาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นละครแบบ ‘เจ้าพ่อเซี่ยงไฮ้’ หรือว่าละครประเภทกำลังภายในอย่าง ‘ฤทธิ์มีดสั้น’ ‘กระบี่ไร้เทียมทาน’ ที่ต่อมาได้กลายเป็นจุดเด่นของช่อง 3 และนอกจากละครแนวกำลังภายในแล้ว ละครชุดจากจีน และไต้หวันยังเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่องในประเทศไทย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงปี พ.ศ. 2546 ที่ละครเรื่อง ‘รักใสใสหัวใจสีดวง’ (Liuxing Huayuan / Meteor Garden) ละครยอดนิยมจากไต้หวัน เข้ามาสร้างกระแสรักใสใสๆ พีเวอร์ในเมืองไทย ช่อง 3 ในฐานะผู้นำเข้าละครเรื่องนี้ประสบความสำเร็จอย่างสูง และละครเรื่องนี้เองที่สร้างความนิยมให้กับกลุ่มนักร้อง F4 ให้เป็นที่รู้จักในหมู่ผู้ชมชาวไทย และก่อให้เกิดกระแส F4 พีเวอร์ตามมาอย่างต่อเนื่อง ทั้งวีซีดี ดีวีดี ละคร อัลบั้มเพลง อัลบั้มภาพ นิตยสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับ F4 ททยอยผลิทยออกมาอย่างไม่ขาดสายผ่านทางสื่อต่างๆ เท่ากับยิ่งเป็นการตอกย้ำถึงความโด่งดังของละครไต้หวันเรื่องนี้ได้เป็นอย่างดี แม้กระทั่งทำให้ช่วงเวลา Prime Time ที่เคยเป็นพื้นที่ของละครไทย ต้องถูกละครไต้หวันเรื่องนี้ช่วงชิงไปครอง พร้อมกับการซื้อพื้นที่โฆษณาจากเอเยนซีมากมาย สร้างผลประโยชน์ที่ดีต่อช่อง 3 ในขณะนั้นเป็นอย่างมาก

ละครโทรทัศน์จากไต้หวันเรื่องนี้เป็นอีกหนึ่งอิทธิพลของวัฒนธรรมจากญี่ปุ่น เนื่องมาจากเป็นละครที่สร้างมาจากการ์ตูนญี่ปุ่นยอดนิยม (ในชื่อไทยคือเรื่อง ‘สาวแกร่งแรงเกินร้อย’) ผู้ผลิตของไต้หวันได้ปรับรูปแบบจากการ์ตูนมาเป็นละครในรูปแบบตนเอง แต่ก็ยังคงใช้ลักษณะตัวละครดั้งเดิมของต้นฉบับอยู่ โดยที่เนื้อเรื่องจะเปลี่ยนให้เป็นเรื่องของคนไต้หวัน และสร้างกลุ่มต้นแบบ (Idol) อย่าง F4 ขึ้นมา ซึ่งปรากฏว่าละครเรื่องนี้ได้รับความนิยมสูงมากทั้งในไต้หวัน สิงคโปร์ อินโดนีเซีย จีน และประเทศไทย อย่างที่กล่าวข้างต้น

นอกจากนั้นแล้ว ยังมีละครไต้หวันอีกหลายเรื่องที่น่าสนใจออกอากาศในเมืองไทย โดยการนำโครงเรื่องมาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น ซึ่งส่วนใหญ่แล้วมักเป็นละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับวัยรุ่น

และความรัก เช่น เรื่องเทพบุตรถึงแตก (Poor Prince) สร้างมาจากการ์ตูนเรื่อง Yamadataro Monogatari เรื่อง ลู่นรักนักบิด (Mars) สร้างมาจากการ์ตูนเรื่อง Mars เป็นต้น

## เกาหลีใต้

ถึงแม้ว่ารัฐบาลเกาหลีใต้จะสั่งห้ามการนำเข้ามาของสื่อบันเทิงจากญี่ปุ่น แต่ก็ยังมีผู้ชมชาวเกาหลีจำนวนมากไม่น้อยที่ยังรับชมละครญี่ปุ่นโดยวิธีการต่างๆ ทั้งผ่านทางวีดีโอ และอินเทอร์เน็ต อย่างไรก็ตาม แม้จะถูกห้ามดูละครญี่ปุ่น แต่ผู้ผลิตละครเกาหลีเอง ก็มีการดัดเอาจริงรูปแบบบางอย่างจากละครญี่ปุ่นมาใช้ในการผลิตงานของตนเองด้วยเช่นกัน

เพราะฉะนั้น ไม่ใช่เพียงเฉพาะความใกล้ชิดกันของทั้งเกาหลี และญี่ปุ่น ทั้งในทางการเมืองหรือทางวัฒนธรรม ในฐานะที่ครั้งหนึ่งเกาหลีเคยตกเป็นอาณานิคมของญี่ปุ่นเท่านั้น แต่ด้วยการประยุกต์แนวคิดหรือรูปแบบบางอย่างของญี่ปุ่นมาอย่างสร้างสรรค์ ก็ทำให้เกาหลีใต้เกิดผลิตผลด้านบันเทิงที่ได้รับความนิยมมากมาย กระทั่งเกิดปรากฏการณ์ “คลื่นเกาหลี” (Korean Wave/ Hanliu) ทั้ง อาหาร เสื้อผ้า-รองเท้า เพลง หนังสือ ละคร ฯลฯ แพร่กระจายมากมายดังที่เราเห็นในปัจจุบัน ตัวอย่างเช่น ความก้าวหน้าของอุตสาหกรรมภาพยนตร์เกาหลี ที่มีปริมาณการส่งออกหนังสู่ตลาดเอเชียเกินกว่า 60% ของการส่งออกทั้งหมด และยังสร้างให้เกาหลีใต้ในปัจจุบันเป็นตลาดภาพยนตร์ที่ใหญ่ที่สุดเป็นอันดับ 7 ของโลก (Doobo Shim, 2006)

มีผู้กล่าวว่าเรตติ้งของละครเกาหลีในตลาดเอเชียตะวันออกเฉียงใต้สูงกว่าละครจากญี่ปุ่นด้วยซ้ำไป ซึ่งละครยอดนิยมของเกาหลี มักจะกล่าวถึงเรื่องราวชีวิตความเป็นอยู่ของคนรุ่นใหม่ในเมือง แต่มีความแตกต่างจากละครญี่ปุ่นตรงที่เกาหลีจะมุ่งมองไปที่ ‘ส่วนเล็กๆ’ ในสังคม เช่น มีการเอ่ยถึงความสัมพันธ์ในครอบครัว ซึ่งจากจุดนี้เองที่ทำให้ผู้ชมหนุ่ม-สาวในเอเชีย รู้สึกว่าละครเกาหลีมีความสมจริง (Realistic) มากกว่าละครญี่ปุ่น

และในเกาหลีใต้เองรายการละครก็เป็นรายการที่ได้รับความนิยมมากที่สุด และเป็นรายการที่ช่วยสร้างเรตติ้งให้กับสถานีที่ออกอากาศได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะในการจัดผังรายการช่วง Prime Time พบว่ารายการประเภทนี้ มีปริมาณในการออกอากาศมากที่สุด (Chang-Keun Lee, 1997)

ในส่วนหนังสือบันเทิงประเภทละคร ก็เป็นสถานีโทรทัศน์ไอทีวีเช่นกันที่เป็นผู้เริ่มต้นนำเข้าละครจากเกาหลีในยุคเริ่มแรกของการก่อตั้งสถานี ได้แก่ เรื่อง Pool of Do และ Sunglass ก่อนจะหยุดไประยะหนึ่ง โดยมีช่อง 5 รับช่วงต่อเป็นผู้นำเข้าละครเกาหลีอีกหลายเรื่อง อาทิ ลิขิตแห่งดวงดาว (Wish upon the Star) ที่สุดแห่งรัก (Good Bye My Love) สงครามแห่งความรัก (All about Eve) เป็นต้น ก่อนที่ไอทีวีจะกลับมานำเข้าละครเกาหลีอีกครั้งด้วยเรื่อง รักนี้ชั่ววันจันทร์ (Autumn in My Heart) ในปี 2544 กระทั่งได้รับความนิยมอย่างสูง และทำให้ละครจากเกาหลีได้รับความสนใจจากสถานีนำเข้ามาออกอากาศอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับละครญี่ปุ่น

จากงานวิจัยของ สโรบล วิบูลย์เศษ (2547) กล่าวถึงสาเหตุในการนำเข้าละครเอเชียของไอทีวีว่า เนื่องมาจากในช่วงแรกของการเปิดสถานีเมื่อปี 2539 งบประมาณของสถานีมีอย่างจำกัด การนำเข้าละครจากต่างประเทศจึงถือว่าคุ้มค่างว่าการต้องลงทุนผลิตรายการเอง ซึ่งต้องใช้ต้นทุนสูง อีกทั้งไอทีวี ยังไม่มีดารานักแสดงในสังกัด หรือดารานักแสดงที่เจ๋งดีดุดูผู้ชมได้ เมื่อต้องเทียบกับคู่แข่งอย่างช่อง 3 และช่อง 7

ส่วนการนำเข้าละครโทรทัศน์เกาหลีนั้น เป็นเพราะสถานีเคยนำมาฉายเมื่อเปิดสถานีครั้งแรก และจากความสำเร็จของรักนี้ชั่ววันจันทร์ ที่ช่วยปลุกกระแสให้คนนิยมละครเกาหลีมากขึ้น อีกทั้งเนื้อเรื่องเป็นเรื่องราวความรักที่เข้าใจง่าย การถ่ายทำดีชิ้น เพลงประกอบไพเราะ ซึ่งละครต่างๆ ที่คัดมานั้น จะพิจารณาจากเนื้อหาและนักแสดงเป็นหลัก โดยอิงตามความต้องการของผู้ชมเป็นสำคัญด้วย

เป็นที่น่าสนใจอย่างหนึ่งว่า ไอทีวีเคยปรับผังรายการใหม่เมื่อ 1 กรกฎาคม 2546 โดยเพิ่มเวลาออกอากาศของละครช่วงเอเชียซีรีส์ติดต่อกันทั้งอาทิตย์ ในช่วงเวลาหลังข่าวภาคค่ำ เวลา 21.30-22.30 น. แทนละครไทยในช่วง Prime Time และชนกับละครไทยของช่องอื่นๆ โดยวันจันทร์-พฤหัสบดี ออกอากาศละครญี่ปุ่น และวันศุกร์-อาทิตย์ ออกอากาศละครเกาหลี นอกจากนี้ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเวลา 13.00-14.00 น. ก็มีการนำละครญี่ปุ่นและเกาหลีมาสลับออกอากาศเช่นกัน จนทำให้ละครเอเชียซีรีส์ได้กลายเป็นโลโก้ของไอทีวีไปแล้ว

จึงนับว่าเป็นการทำชนระหว่างละครเอเชียและละครไทยอย่างเข้มข้น และผลประโยชน์ก็ย่อมตกอยู่ที่ผู้ชม ที่มีโอกาสในการเลือกรับชมละครมากยิ่งขึ้น แต่กระนั้นก็ตาม การบุกเข้ามาของละครเอเชียเช่นนี้ ก็เท่ากับเป็นการปลุกให้ผู้ผลิตละครไทย หรือแม้แต่ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์อื่นๆ เริ่มตื่นตัวกับกระแสความนิยมในเอเชียมากขึ้น

เป็นที่น่าสนใจอีกว่า ตั้งแต่ช่วงปลายปี พ.ศ. 2548 เป็นต้นมา สถานีโทรทัศน์ที่เป็นต้นตำรับละครไทยอย่างช่อง 3 และช่อง 7 มีการนำเข้าละครจากเอเชียมาออกอากาศมากขึ้น ทั้งสองสถานี ได้ออกอากาศละครจากเกาหลีเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในช่วงวันหยุด เสาร์ อาทิตย์ และหลายเรื่องได้รับความนิยมอย่างสูง อาทิ Full House (สะอูดรักที่ปักใจ) Lovers in Paris (ฝันรัก ปารีส) Princess Hours (เจ้าหญิงรุ่มรวยกับเจ้าชายเย็นชา) ทางช่อง 7 Stairway to Heaven (รักสุดท้ายที่ปลายฝัน) แดงกิม จอมนางแห่งวังหลวง และจุมง ทางช่อง 3 เป็นต้น

เนื่องมาจากว่าละครไทยก็ยังได้รับการผลิตมาออกอากาศอย่างต่อเนื่อง และมีอยู่หลายช่วงเวลา เพื่อให้ผู้ชมได้เลือกรับชมได้ตลอด แต่อย่างไรก็ตาม ละครจากเอเชียเหล่านี้กลับกำลังเป็นที่ต้องการของสถานีโทรทัศน์ ในการซื้อลิขสิทธิ์ละครเอเชียเข้ามาออกอากาศ หากดูจากช่วงเวลานำเสนอนับว่าเป็นการแข่งขันที่สูงทีเดียว ในวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ช่วงเช้า ช่อง 7 คือผู้จับจองพื้นที่สำหรับละครเกาหลี โดยช่อง 7 ออกอากาศในช่วงเวลา 9.15 น. ขณะที่สถานีที่เคยปลุกกระแสความนิยมละครเอเชียอย่างไอทีวีซึ่งปิดตัวลงไปแล้วในปัจจุบัน แต่เมื่อครั้งที่สถานีอยู่ในช่วงดำเนินการ ไอทีวีก็วางผังการออกอากาศละครญี่ปุ่นและเกาหลีอย่างต่อเนื่อง ทั้งวันเสาร์ อาทิตย์ ในช่วงเวลา 10.00-11.00 น. ส่วนในช่วงเย็น ระหว่างเวลา 18.30-20.00 น. เป็นเวลาละครเกาหลีของช่อง 3 ตามด้วยละครญี่ปุ่นของไอทีวีในช่วงดึก ในเวลา 23.00-24.00 น. การแข่งขันในการนำเสนอความบันเทิงจากละครทางโทรทัศน์ของสถานีต่าง ๆ จึงไม่ใช่หยุดอยู่เพียงแค่ละครไทยเท่านั้น แต่ตอนนี้กระแสความเป็นเอเชียยังคงเดินหน้าในประเทศไทยอย่างต่อเนื่อง

ทั้งๆ ที่มีผู้กล่าวว่า ละครจากเอเชียเหล่านี้ ส่วนใหญ่แล้วก็มีเนื้อหาที่ไม่แตกต่างไปจากละครไทยเลย หากจะกล่าวว่ละครไทยมีเนื้อหาที่ซ้ำซาก จำเจ เน้นแต่เรื่องรักใคร่ เรื่องการกีดกันระหว่างชนชั้น การแย่งชิงของตัวร้าย ละครจากเอเชียเองก็มีแนวเรื่องที่ไม่ต่างกันนัก

จากผลการวิจัยของสโรบล วิบูลยเสข (2547) ยังกล่าวอีกว่า ผู้ชมที่ติดตามละครเอเชียก็ยังเป็นผู้ชมที่ชมละครไทยอยู่ และยังคงมองหาเนื้อหาของละครเอเชียเองก็ไม่ได้ต่างจากละครไทยมากนักเพียงแต่ที่หันมาชมละครเอเชีย เพราะชอบสิ่งใหม่ๆ แตกต่างไปจากละครไทย เช่น เทคนิคการนำเสนอ ฉาก นักแสดง ขณะที่ผู้ชมบางกลุ่มที่ไม่ชมละครไทยเลย ผู้ชมกลุ่มนี้มักเป็นกลุ่มคนรุ่นใหม่ ที่ไม่ชอบอะไรที่ซ้ำซาก จำเจ พวกเขามองว่าละครไทยไม่มีการพัฒนารูปแบบการดำเนินเรื่อง แต่เอเชียนซีรีส์มีความแปลกแตกต่างออกไป เนื้อเรื่องกระชับ สนุกชวนติดตาม ไม่มีฉากทะเลาะวิวาทรุนแรง อีกทั้งนักแสดงหน้าตาดี แสดงได้สมบทบาท จึงดึงดูดความสนใจของผู้ชมวัยรุ่นให้ติดตามได้อย่างรวดเร็ว

นอกจากนั้น แรงจูงใจส่วนใหญ่ ที่ทำให้ชื่นชอบละครเอเชีย เป็นเพราะมีเทคนิคการนำเสนอ นักแสดง และฉากที่แตกต่างจากละครไทย มีวิวทิวทัศน์สวย แปลกตา เพลงประกอบละครไพเราะ สะดุดหูกว่าละครไทย นักแสดงเล่นได้เป็นธรรมชาติ สมบทบาท เขียนบทสนุก ไม่น่าเบื่อ ขณะที่ละครไทยมักมีเนื้อหาซ้ำๆ สามารถคาดเดาตอนจบได้ง่าย และเนื้อหาส่วนใหญ่เป็นเรื่องชิงรักหักสวาท การตบตีกันแย่งชิงพระเอก อีกทั้งนักแสดงก็มักหมุ่นเวียนกันอยู่ไม่กี่คน หรือมีเช่นนั้นก็เพราะผู้ชมติดตามนักแสดงนำจากผลงานด้านอื่นของเขาอยู่แล้ว จึงทำให้ต้องติดตามอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนองความต้องการของตนเองผ่านทางสื่อมวลชนต่างๆ อาทิเช่น จากเว็บไซต์, หนังสือพิมพ์ และ นิตยสาร เป็นต้น

จากงานวิจัยเรื่อง 'การเผยแพร่วัฒนธรรมวัยรุ่นญี่ปุ่นผ่านสื่อในประเทศไทย' ของ ธิดา รัตน์ รักประยูร (2545) ยังกล่าวถึงเหตุที่ผู้ชมมีความชื่นชอบและติดตามละครญี่ปุ่นเนื่องมาจากชื่นชอบในตัวนักแสดง ซึ่งส่วนใหญ่มักเป็นนักแสดงที่รู้จักเป็นอย่างดีแล้ว จึงทำให้เกิดการติดตามชมผลงานของนักแสดงคนนั้นเรื่อยๆ ซึ่งชอบในความไพเราะของดนตรีประกอบและท่วงทำนอง อีกทั้งเนื้อเรื่องมีความใกล้เคียงกับความเป็นจริงในชีวิตประจำวันที่ต้องเจอกับปัญหาต่างๆ ในการดำเนินชีวิต ทั้งเรื่องครอบครัว เพื่อนฝูง การเรียน และความรัก

ฉะนั้นจึงเป็นที่น่าสนใจว่าแล้วด้วยปัจจัยใดจึงทำให้ละครจากเอเชีย อันได้แก่ ละครละครญี่ปุ่น ละครไต้หวันและละครเกาหลี ได้รับความนิยมจากผู้ชมในประเทศไทย ทั้งนี้สนใจที่จะศึกษาว่าด้วยคุณลักษณะเช่นไรในละครยอดนิยมของทั้งสามชาตินี้ ที่ทำให้ได้รับความนิยมในประเทศไทยได้ โดยมองไปที่การวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ของละครโทรทัศน์ เพื่อจะจำแนกให้เห็นถึงลักษณะต่างๆ ของละครจากทั้ง 3 ประเทศว่า มีลักษณะและโครงสร้างการเล่าเรื่องที่มีจุดเด่น หรือมีองค์ประกอบอื่นใดบ้าง ที่ทำให้ละครจากเอเชียเหล่านี้ได้รับความนิยมในประเทศไทย

นอกจากการศึกษาไปที่เนื้อหาของละครแล้ว ยังสนใจศึกษาไปที่องค์กรสื่อมวลชน ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ ในฐานะเป็นผู้นำเข้าละครจากเอเชียเข้ามาฉายทางโทรทัศน์ ทั้งในแง่ของนโยบายในการนำเข้าละครเอเชีย การคัดเลือกละคร การประชาสัมพันธ์ การกำหนดแผนการตลาด รวมทั้งกลวิธีการสร้างมูลค่าเพิ่มของละคร เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อทราบว่าอะไรคือปัจจัยที่ทำให้ละครเอเชียที่นำเข้ามาออกอากาศในประเทศไทยได้รับความนิยม

และสุดท้ายเป็นการศึกษาที่สื่อมวลชนว่ามีบทบาทหน้าที่ในการเผยแพร่และสนับสนุนให้ละครเอเชียได้รับความนิยมขึ้นมาได้อย่างไร ทั้งนี้ท้ายที่สุดก็เพื่อที่จะบอกได้ว่าคุณลักษณะต่างๆเหล่านี้คือองค์ประกอบร่วมที่สำคัญในการสร้างให้ละครจากเอเชีย อันได้แก่ ละครญี่ปุ่น ไต้หวันและเกาหลี ได้รับความนิยมในประเทศไทยได้อย่างไร เพราะความนิยมที่เกิดขึ้นนั้น นอกจากเนื้อหาของละครแล้วน่าจะมีปัจจัยอื่นดังที่กล่าวมา เป็นคุณลักษณะร่วมที่สำคัญ ที่ช่วยสร้างให้ละครจากเอเชียได้รับความนิยมเช่นในปัจจุบัน

## 1.2 ปัญหานำการวิจัย

1. คุณลักษณะของละครเอเชียที่ได้รับความนิยมประกอบด้วยอะไรบ้าง
2. ปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทยคืออะไร

## 1.3 วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาคุณลักษณะของละครเอเชียที่ได้รับความนิยม
2. เพื่อศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย

## 1.4 ข้อยสันนิษฐานเบื้องต้น

1. คุณลักษณะสำคัญของละครเอเชียที่ได้รับความนิยม ได้แก่ การผสมผสานระหว่างความโดดเด่นขององค์ประกอบทางด้านเนื้อหา ได้แก่ โครงสร้างการเล่าเรื่อง ลักษณะตัวละคร ฉาก และลักษณะทางวัฒนธรรมของแต่ละประเทศเข้าด้วยกัน
2. กลยุทธ์การแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์ในการสร้างผลกำไรจากความนิยมในละครเอเชีย และการทำหน้าที่เผยแพร่ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสื่อบันเทิงจากเอเชียของสื่อมวลชนแขนงต่างๆ คือปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย

## 1.5 ข้อยตกลงเบื้องต้น

1. ละครเอเชียในการวิจัยนี้ ได้แก่ ละครญี่ปุ่น ละครไต้หวันและละครเกาหลี ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีในประเทศไทย ในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548 เท่านั้น



2. ละครเอเชียดังกล่าวต้องเป็นละครที่มีการสำรวจความนิยมแล้วว่า เป็นละครที่ได้รับ ความนิยมสูงในประเทศไทย ด้วยเกณฑ์การวัดระดับความนิยมในรายการโทรทัศน์ (TV. Rating)
3. ละครญี่ปุ่น ได้หวั่นและเกาหลี ที่นำมาศึกษานี้ ไม่นับรวมละครชุดประเภทย้อนยุค หรือประเภทกำลังภายใน

## 1.6 ขอบเขตการศึกษา

เป็นการศึกษาละครเอเชียที่ออกอากาศในประเทศไทย ทางสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวี ซึ่ง ละครเอเชียที่นำมาศึกษานั้น เป็นละครจากประเทศญี่ปุ่น ประเทศไต้หวัน ประเทศเกาหลีใต้ ที่ ออกอากาศในประเทศไทยในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548 เนื่องจากช่วงเวลาดังกล่าว เป็น ช่วงที่ละครเอเชียของประเทศที่กล่าวมาข้างต้น มีความถี่ในการนำเข้ามาออกอากาศสูงและเป็นไป อย่างต่อเนื่อง อีกทั้งเป็นช่วงที่จุดให้กระแสความนิยมในสื่อบันเทิงจากเอเชียเพิ่มมากขึ้นกระทั่ง ปัจจุบัน

โดยละครเอเชียที่นำมาศึกษานี้ จะศึกษาเฉพาะละครเอเชียที่วัดการสำรวจแล้วว่าเป็น ละครที่ได้รับความนิยมในช่วงเวลาดังกล่าว ทั้งนี้ก็เพื่อต้องการเห็นว่าละครเอเชียที่ได้รับความนิยม ในประเทศไทยนั้น มีองค์ประกอบสำคัญอะไรบ้างที่ทำให้เป็นที่นิยม

## 1.7 นิยามศัพท์

คุณลักษณะของละครโทรทัศน์	หมายถึง	โครงสร้างการเล่าเรื่องและการผลิตของละคร ญี่ปุ่น ไต้หวันและเกาหลี
ละครโทรทัศน์เอเชีย	หมายถึง	ละครที่ผลิตขึ้นในประเทศญี่ปุ่น ประเทศ ไต้หวัน ประเทศเกาหลีใต้และเป็นละครที่ถูกซื้อ ลิขสิทธิ์เข้ามาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ในประเทศไทยอย่างถูกต้องในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2546-2548

ละครโทรทัศน์ยอดเยี่ยม	หมายถึง	ละครญี่ปุ่น ละครได้หวั่นและละครเกาหลี ที่ได้รับการยอมรับจากคนส่วนใหญ่ คือมีระดับความนิยม (Rating) สูง
สถานีโทรทัศน์ไทย	หมายถึง	สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทยช่องฟรีทีวี ที่ออกอากาศละครเอเชีย ช่อง 3 ช่อง 7 ไอทีวี
ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น	หมายถึง	รายการที่ผลิตขึ้นในประเทศญี่ปุ่น และถูกซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย โดยนำเสนอเรื่องราวที่ดำเนินติดต่อกันไป ด้วยผู้แสดงชุดเดิม ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ และมักมีความยาวของตอนไม่มากนัก อยู่ระหว่าง 10 ตอนขึ้นไป
ละครโทรทัศน์ได้หวั่น	หมายถึง	ละครที่ผลิตขึ้นในประเทศได้หวั่นและถูกซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย โดยนำเสนอเรื่องราวที่ดำเนินติดต่อกันไป ด้วยผู้แสดงชุดเดียวกัน มีความยาวทั้งสิ้นประมาณ 10 ตอนขึ้นไป และออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์
ละครโทรทัศน์เกาหลี	หมายถึง	รายการที่ผลิตขึ้นในประเทศเกาหลีใต้ และถูกซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาออกอากาศที่สถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย โดยนำเสนอเรื่องราวที่ดำเนินติดต่อกันไป ด้วยผู้แสดงชุดเดียวกันตลอด และออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความนิยม	หมายถึง	ปัจจัยการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์ และปัจจัยด้านวงจรการผลิตและการตลาดของอุตสาหกรรมสื่อบันเทิง

## 1.8 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงคุณลักษณะเด่นที่ทำให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย
2. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้ทำหน้าที่สร้างสรรค์ละครไทยได้ศึกษาถึงลักษณะบางประการของละครเอเชียยอดนิยม โดยเป็นการประเมินหาจุดดี จุดด้อย เพื่อสร้างสรรค์งานละครที่จะเป็นประโยชน์ต่อผู้ชม ให้ได้รับทั้งสาระและความบันเทิงควบคู่กันอย่างคุ้มค่าที่สุด
3. เป็นการศึกษาผลงานของชาติอื่น เพื่อประโยชน์ในแง่การแข่งขันด้านการผลิตในอนาคต ในการพัฒนาแนวทางของละครไทยให้มีรูปแบบโดดเด่น สร้างความนิยมสูงสุดจากผู้ชมในประเทศและเพื่อพัฒนาโอกาสในการส่งออกละครไทยสู่นานาชาติได้ในอนาคต



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 2

### แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษารณี ละครญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีในโทรทัศน์ไทย” ได้มีการนำเอาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง มาเป็นแนวทางในการศึกษาเพื่อใช้เป็นกรอบในการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดองค์ประกอบของละครโทรทัศน์
2. แนวคิดการวิเคราะห์ตระกูลละคร (Genre)
3. แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม
4. แนวคิดเกี่ยวกับองค์การและบทบาทหน้าที่สื่อมวลชน
5. แนวคิดการสื่อสารการตลาดครบวงจร
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

#### 2.1 แนวคิดองค์ประกอบของละครโทรทัศน์

ละครโทรทัศน์เคยถูกประเมินว่ายังมีสมควรมีค่าควรแก่การศึกษาอย่างจริงจัง แม้ว่าละครโทรทัศน์จะถือกำเนิดขึ้นมาตั้งแต่ราวทศวรรษที่ 1940 แล้วก็ตาม แต่เมื่อเกิดปรากฏการณ์ของละครโทรทัศน์เรื่อง Dallas และ Dynasty จากอเมริกา ได้ออกอากาศในหลายๆ ประเทศ และได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก จึงทำให้รายการละครโทรทัศน์ในเวลาต่อมาได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นทันที

ละครโทรทัศน์ในปัจจุบันมักถูกมองว่าเป็นละครน้ำเน่า โดยเฉพาะอย่างยิ่งละครไทย ที่ถูกค่อนข้างดมาโดยตลอดว่าเนื้อหาไม่เคยหนีพ้นเรื่องผัวๆ เมียๆ ตบๆ จูบๆ ซักที่ ละครน้ำเน่าอาจเทียบได้กับคำว่า Melodrama มาจากคำว่า Melody กับ Drama ซึ่งหมายถึง การแสดงแบบที่มีท่วงทำนองเข้ามาเกี่ยวพัน โดยหมายรวมถึง ท่วงทำนองของอารมณ์และความรู้สึก ซึ่งอารมณ์ดังกล่าวในละครอาจหมายถึง หลากหลายอารมณ์ ทั้งสุข สมหวัง เศร้า เกล้าน้ำตา อิจฉาริษยา ผูกพยาบาท หักหลังล้างแค้น ไปจนถึงประสานปรองดอง (สมสุข หินวิมาน, 2545)

จากงานวิจัยของ คันธिया วงศ์จันทร์ (2541) ได้กล่าวถึงหน้าที่ของละครโทรทัศน์ทั้ง หน้าที่ต่อปัจเจกชน และหน้าที่ต่อสังคม โดยพบว่าละครโทรทัศน์ได้ทำหน้าที่ต่างๆ ดังต่อไปนี้

#### หน้าที่ต่อปัจเจกบุคคล

1. ละครโทรทัศน์ช่วยตอบสนองความต้องการหลายอย่างในชีวิตของปัจเจกชนที่ไม่มีทางจะบรรลุได้ในโลกแห่งความเป็นจริง
2. การแก้ไขความขัดแย้ง ที่ไม่อาจแก้ไขได้ในโลกแห่งความจริง ให้สามารถแก้ไขได้ในโลกจินตนาการ
3. ช่วยทำให้ปัญหาบางอย่างในชีวิตได้ผ่อนคลายไปโดยปริยาย จากการเห็นตัวอย่างในละคร

#### หน้าที่ต่อสังคม

1. มายาคติในละครช่วยทำหน้าที่ยึดส่วนเสี้ยวหนึ่งของสังคมที่แตกร้าวออกจากกัน ให้เข้ามารวมกันเป็นหนึ่งได้
2. การอบรมสั่งสอนค่านิยม และกฎเกณฑ์ต่างๆของสังคมให้กับผู้ชมโดยไม่รู้ตัว
3. สร้างมายาคติในเรื่องจุดกำเนิดพรหมแดนของเส้นขอบฟ้าแห่งการรับรู้ความเป็นไปได้ของคนในสังคม
4. การตอบสนองความรู้สึกโหยหาสิ่งที่เคยมีแล้วสูญหายไป

ละครเอเชียในการศึกษานี้เป็นละครที่จัดอยู่ในประเภท Serial คือเป็นละครเรื่องยาวหลายตอนจบ ซึ่งมีเรื่องราวดำเนินติดต่อกันไป ใช้ผู้แสดงชุดเดียวกันโดยตลอด ความยาวตั้งแต่ 8 ตอนจบขึ้นไปจนถึงเป็น 100 ตอนจบ อาจใช้เวลาแสดงตอนละ 30 หรือ 60 นาที ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ หรือ 2-3 วันต่อสัปดาห์ หรือเป็นประจำทุกวันในเวลาเดียวกัน ละครโทรทัศน์แบบนี้สืบทอดมาจากละคร Soap Opera ของวิทยุอเมริกัน (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531)

ส่วนละครเอเชียของทั้ง 3 ประเทศนี้ มักจะมีความยาวไม่มากนัก ซึ่งสัดส่วนจะอยู่ระหว่าง 10-20 ตอนจบ โดยเฉพาะละครจากญี่ปุ่น ที่จะมีความยาวของตอนค่อนข้างสั้น คืออยู่ระหว่าง 10 ตอนขึ้นไป และบางเรื่องมีความยาวต่ำกว่านั้น ในขณะที่ละครจากไต้หวันและเกาหลี จะมีความยาวมากกว่าเล็กน้อย

องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ สามารถแบ่งได้ดังนี้ (ศศิลักษณ์ แจ่มสุข, 2538)

### 1. วัตถุประสงค์ของเรื่อง

ในการสร้างละครโทรทัศน์ ต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ให้แน่ชัดว่าต้องการที่จะนำเสนออะไรให้กับผู้ชม เพราะวัตถุประสงค์ที่ชัดเจน จะช่วยให้เนื้อเรื่อง, การดำเนินเรื่อง, แก่นเรื่อง และองค์ประกอบอื่นๆ มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

### 2. การลำดับเรื่อง

เป็นการสร้างหรือผูกเรื่องด้วยเหตุการณ์ต่างๆ ให้ต่อเนื่องกันไปเป็นเรื่องราว

### 3. ภาษา

เป็นศิลปะการถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้ประพันธ์ออกมาเป็นคำพูดหรือบทสนทนาของตัวละคร ซึ่งบทสนทนาสามารถสะท้อนให้เห็นถึงลักษณะนิสัย วิธีการคิด อารมณ์ความรู้สึกของตัวละครที่ปรากฏอยู่ในเรื่องได้เป็นอย่างดี

### 4. ตัวละครและการวางลักษณะนิสัยตัวละคร

ตัวละครเป็นองค์ประกอบสำคัญที่จะสื่อสารให้เห็นถึงแนวคิด และวัตถุประสงค์ของเรื่อง ผ่านการกระทำต่างๆ ในเวลาตามเหตุการณ์ในท้องเรื่อง

### 5. ฉาก

คือ สถานที่ที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่อง เช่น บ้าน โรงเรียน ที่ทำงาน ฯลฯ ซึ่งฉากสามารถเป็นตัวบอกให้เห็นถึงลักษณะทางสังคม ความแตกต่างทางวัฒนธรรมของแต่ละชนชาติได้

### 6. เวลา

หมายถึง ช่วงเวลา หรือยุคสมัยในการดำเนินเรื่อง ซึ่งมีความเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ อย่างใกล้ชิด เช่น เรื่องราวในยุคสมัยใหม่ อาจมีฉากหลังเป็นตึกสูง ตัวละครสวมเครื่องแต่งกายทันสมัย เดินทางด้วยรถไฟฟ้า ภาษาที่ใช้จะมีความหลากหลาย แตกต่างกันไปในแต่ละกลุ่มคน และการดำเนินชีวิตของตัวละครจะเป็นไปอย่างรีบเร่ง และมีการแข่งขันสูง เป็นต้น

### 7. กลุ่มผู้ชมเป้าหมาย

คือ องค์ประกอบสำคัญที่จะเป็นตัวบอกได้ว่าละครจะประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด นอกจากนั้นกลุ่มเป้าหมาย ยังเป็นตัวกำหนดแนวทางของเนื้อหาที่จะนำเสนอแก่ผู้ชมด้วย

**การเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์** สามารถวิเคราะห์องค์ประกอบพื้นฐานต่างๆ ได้ดังนี้

1. **โครงเรื่อง (Plot)** หมายถึง การลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในละครอย่างมีเหตุผลและมีจุดหมายปลายทาง เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากหนึ่ง ต้องมีความสัมพันธ์หรือมีการสืบเนื่องมาจากฉากอื่นๆ ด้วย โดยมีขั้นตอนการลำดับเหตุการณ์ 5 ขั้นตอน ดังนี้

1.1 **การเริ่มเรื่อง (Exposition)** เป็นการชักจูงความสนใจของผู้ชมให้ติดตามเรื่องราว โดยใช้วิธีการแนะนำตัวละคร แนะนำฉากหรือสถานที่ อาจมีการเปิดประเด็นปัญหาหรือเผยปมขัดแย้งเพื่อชวนให้ติดตาม การเริ่มเรื่องไม่จำเป็นต้องเรียงลำดับเหตุการณ์ อาจเริ่มเรื่องจากตอนกลางเรื่องหรือย้อนจากตอนท้ายเรื่องไปหาต้นเรื่องก็ได้

1.2 **การพัฒนาเหตุการณ์ (Rising Action)** เป็นขั้นตอนที่เรื่องราวเริ่มดำเนินไปมากขึ้น ปมปัญหาที่สร้างความขัดแย้งเริ่มทวีความรุนแรงหรือความเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ ส่งผลให้ตัวละครเริ่มตกอยู่ในสถานการณ์ที่ย่างยาก

1.3 **ขั้นภาวะวิกฤติ (Climax)** เป็นขั้นตอนที่ความขัดแย้งได้พุ่งขึ้นสูงสุด กระทั่งถึงจุดแตกหัก และตัวละครตกอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องตัดสินใจเลือก หรือหาทางออกด้วยวิธีการอย่างใดอย่างหนึ่ง

1.4 **ขั้นภาวะคลี่คลาย (Falling Action)** เป็นขั้นตอนภายหลังจากจุดวิกฤติได้ผ่านพ้นไปแล้ว ปัญหาความยุ่งยาก ข้อขัดแย้งที่เกิดขึ้นก่อนหน้านี้ หรือเงื่อนไขต่างๆ ถูกเปิดเผยให้กระจ่างหรือแก้ไขเสร็จสิ้นไปได้ด้วยดี

1.5 **ขั้นตอนการยุติเรื่องราว (Ending)** เป็นขั้นตอนที่เรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมด ตั้งแต่ต้นได้จบสิ้นลง ซึ่งสามารถจบได้หลายแบบ เช่น จบแบบมีความสุข (Happy Ending) จบอย่างสูญเสีย หรือจบแบบเป็นปริศนาให้คิดต่อไป เป็นต้น

2. **แก่นเรื่อง (Theme)** หรือแก่นความคิดที่เรื่องได้นำเสนอต่อผู้ชม อาจเป็นสาระหรือข้อคิดเห็นที่สอดแทรกอยู่ภายใต้องค์ประกอบต่างๆ ของละคร โดยละครเรื่องต่างๆ ที่นำเสนอต่อผู้ชมสามารถวิเคราะห์แก่นเรื่องของละคร ออกเป็น 6 ประเภท ได้แก่ (J.S.R Goodlad, 1971)

2.1 **Love Theme** คือ ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับความรัก เนื้อเรื่องจะเป็นเรื่องของความรัก ไม่ว่าจะเป็นความรักระหว่างหนุ่ม-สาว ความรักของสามี-ภรรยา ความรักภายในครอบครัว อาจเป็นการเล่าถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน ความสัมพันธ์ของความรักเกิดขึ้นได้อย่างไร มีอุปสรรคอย่างไร และจบลงอย่างไร ซึ่งละครจากเอเชียส่วนใหญ่ที่ออกอากาศในประเทศไทย มักจะมีแก่นเรื่อง เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับความรัก เป็นหลัก โดยอาจมีแก่นเรื่องประเภทอื่น เป็นแก่นเรื่องรอง

2.2 *Morality Theme* คือ ละครที่มีแนวเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา เนื้อเรื่องเกี่ยวข้องกับปัญหาที่เกิดขึ้นจากหลักศีลธรรมของสังคม ละครจะแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการทำความดี ว่าเป็นสิ่งจำเป็นและเป็นสิ่งที่สังคมปรารถนา หรือแสดงให้เห็นถึงการที่บุคคลเลือกที่จะกระทำ ระหว่างความดีกับความชั่ว และผลที่ได้รับจากการทำความดีและทำชั่วนี้

2.3 *Idealism Theme* คือ แนวเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงบุคคลที่มีความพยายามจะกระทำการสิ่งต่างๆ ให้บรรลุผลในสิ่งที่ตนปรารถนา บุคคลประเภทนี้อาจจะเป็นนักปฏิวัติ ผู้ที่มีอุดมการณ์ชาตินิยม เสรีนิยม เป็นนักบวชหรือเป็นศิลปินก็ได้ ซึ่งมีความคิดที่แตกต่างไปจากบุคคลทั่วไปในสังคม

2.4 *Power Theme* เป็นแนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล 2 คนหรือ 2 กลุ่ม ที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น ตำแหน่งหน้าที่ การมีอำนาจในการควบคุมสถานการณ์ ความขัดแย้งส่วนบุคคล ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น รวมถึงการแสวงหาอำนาจด้วยการต่อสู้กับอุปสรรคต่างๆ ซึ่งแนวเรื่องประเภทนี้ เป็นอีกประเภทหนึ่ง ที่พบเห็นบ่อยครั้งในละครจากเอเชีย ซึ่งอาจเป็นแก่นเรื่องรอง ที่แฝงอยู่ภายใต้แก่นเรื่องหลักประเภทอื่นก็ได้

2.5 *Career Theme* คือ แก่นเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความพยายามของบุคคลที่จะทำงานให้ประสบความสำเร็จ โดยมีเป้าหมายหลักคือ เพื่อให้ได้มาซึ่งความสำเร็จส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อสถาบันหรือประเทศชาติ โดยจะต้องฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมาย

2.6 *Outcast Theme* คือ แนวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมที่แตกต่างจากคนทั่วไป เนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ เช่น เป็นคนพิการ เป็นนักโทษ เป็นโสเภณี เป็นเด็กกำพร้า ฯลฯ โดยเนื้อเรื่องจะแสดงให้เห็นถึงการใช้ชีวิตของบุคคลเหล่านี้ในสังคม รวมถึงการแสดงออกของพวกเขา และสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อเขา ซึ่งละครในแนวนี้อาจมีเนื้อหามุ่งไปเพื่อเป็นละครสร้างสรรค์สังคม หรือสะท้อนสังคมก็เป็นได้

3. ความขัดแย้ง (Conflict) เป็นองค์ประกอบสำคัญอย่างหนึ่งในการสร้างปมปัญหา เพื่อการพัฒนาเนื้อเรื่องในละครให้ดำเนินไปอย่างน่าติดตาม ซึ่งสามารถแบ่งเป็น 3 ประเภท ได้แก่

3.1 *ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์ด้วยกัน* หมายถึง การที่ตัวละครสองฝ่ายไม่ลงรอยกัน แต่ฝ่ายต่อต้านหรือพยายามทำลายล้างกัน เช่น ความขัดแย้งระหว่างนางเอก และพระเอก, การแข่งขันกันระหว่างสองตระกูล เป็นต้น

3.2 *ความขัดแย้งภายในจิตใจของมนุษย์เอง* หมายถึง ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละครเอง ซึ่งตัวละครจะมีความสับสนหรือความลำบากใจ ในการจะตัดสินใจเพื่อจะกระทำการสิ่งบางอย่าง เช่น พระเอกรักนางเอกมาก แต่ไม่สามารถบอกรักได้ เพราะเพื่อนรักของตนก็หลงรักนางเอกเช่นกัน



3.3 ความขัดแย้งระหว่างมนุษย์กับพลังจากภายนอก หมายถึง ความขัดแย้งกับสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัว เช่น ตัวละครเกิดอยู่ในสภาพครอบครัวที่ยากจน ทำให้ต้องต่อสู้ดิ้นรนให้ชีวิตตนเองดีขึ้น แม้จะด้วยวิธีการใดๆก็ตาม ซึ่งความขัดแย้งดังกล่าว จะช่วยสร้างให้เรื่องราวมีสีสัน น่าติดตามว่าตัวละครจะทำอย่างไรต่อไป เพื่อให้ชีวิตตนเองดีขึ้น

4. ตัวละคร (Character) หมายถึง ผู้กระทำเรื่องราวดังกล่าวและเป็นผู้ที่ได้รับผลจากการกระทำนั้นๆด้วย ตัวละครที่ดีจะต้องมีพัฒนาการ หรือการเปลี่ยนแปลงทางความคิด อุนิสัยใจ คอ ตลอดจนมีทัศนคติที่เปลี่ยนแปลงต่อเรื่องราวต่างๆ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงนี้ต้องเป็นไปอย่างสมเหตุสมผล ไม่ขัดต่อหลักความเป็นจริง

การจำแนกประเภทตัวละครสามารถจำแนกออกได้เป็น 3 ประเภท ได้แก่

4.1 จำแนกประเภทตัวละครตาม “ลักษณะนิสัยของตัวละคร” แบ่งได้เป็น 2 ลักษณะ

4.1.1 ตัวละครน้อยลักษณะหรือตัวละครไม่ซับซ้อน (Flat Character or Simple Character) หมายถึง ตัวละครที่มีลักษณะนิสัยในด้านใดด้านหนึ่งเพียงด้านเดียว จนคล้ายกับเป็นลักษณะประจำตัว เช่น เป็นคนดี หรือคนเลว เพียงอย่างเดียว

4.1.2 ตัวละครหลายลักษณะหรือตัวละครซับซ้อน (Round Character or Complex Character) หมายถึง ตัวละครที่มีลักษณะนิสัยหลายๆด้านอยู่ในตัวเอง เป็นตัวละครที่มีชีวิต ความคิด อารมณ์ และความรู้สึกเหมือนกับมนุษย์จริงๆ อาจมีทั้ง รัก โกรธ หลง ดี หรือเลว อยู่ในตัวเองได้ จะเป็นลักษณะของตัวละครที่เราสามารถพบเจอเช่นนี้ได้ในชีวิตประจำวัน

4.2 การจำแนกตัวละครตาม “บุคลิกภาพและพฤติกรรม” โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

4.2.1 ตัวละครประเภทสถิต (Static Character) หมายถึง ตัวละครที่มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมที่คงที่ ไม่เปลี่ยนแปลง ตั้งแต่ต้นเรื่องจนจบเรื่อง

4.2.2 ตัวละครประเภทพลวัต (Dynamic Character) หมายถึง ตัวละครที่มีบุคลิกภาพและพฤติกรรมเปลี่ยนแปลงไปตามประสบการณ์ เหตุการณ์ หรือสภาพแวดล้อม ซึ่งตัวละครประเภทนี้จะมีลักษณะสมจริง และมีความเป็นมนุษย์มากกว่าประเภทแรก

4.3 การจำแนกประเภทตัวละครตาม “ความสำคัญของบทบาทที่ปรากฏในเรื่อง” แบ่งออกได้เป็น 2 ลักษณะ ได้แก่

4.3.1 *ตัวละครเอกหรือตัวละครสำคัญ* (Protagonist or Main Character) เป็นตัวละครที่มีบทบาทสำคัญต่อท้องเรื่อง และเป็นตัวละครที่มีความสัมพันธ์กับโครงเรื่อง (Plot) มากที่สุดด้วย ซึ่งตัวละครเอก สามารถเป็นตัวละครใดก็ได้ที่มีบทบาทสำคัญในการดำเนินเรื่อง แต่โดยรวมแล้วมักจะเป็นตัวละครพระเอก หรือนางเอก

4.3.2 *ตัวละครประกอบ* (Minor Character) เป็นตัวละครที่มีบทบาทในเรื่องไม่มากนัก แต่มักมีบทบาทที่เน้นไปในทางใดทางหนึ่ง เช่น อาจเป็นผู้ช่วยพระเอก นางเอก และช่วยเสริมให้ตัวละครเอกโดดเด่นขึ้นมาได้

การเล่าเรื่องเป็นวิธีการส่งสารอย่างหนึ่งที่มีโครงสร้างและองค์ประกอบที่แน่นอน ซึ่งองค์ประกอบที่พึงมีในละครโทรทัศน์ ได้แก่ (กาญจนา แก้วเทพ, 2547: 188-189)

- ต้องมีฝ่ายพระเอก และฝ่ายนางเอก
- ต้องมีฝ่ายผู้ร้าย หรือฝ่ายตรงข้าม
- ต้องมีความขัดแย้งกันระหว่าง 2 ฝ่าย
- ต้องมีผู้ช่วยเหลือ หรือหมายถึงบุคคลที่เป็นมือที่สามเข้ามา เพื่อช่วยให้เรื่องราวไปในทิศทางที่ดีขึ้น และหาบทสรุปได้
- ต้องมี magic หรือของวิเศษ ถ้าเป็นในละคร อาจหมายถึงตัวละครเอกมีความสามารถกว่าคนทั่วไป ที่ทำให้เอาชนะฝ่ายตรงข้ามได้

5. ฉาก (Setting) หมายถึง สถานที่และเวลาที่เหตุการณ์ในเรื่อง ซึ่งสถานที่ หรือฉากที่ถูกนำเสนอในเรื่องนั้น สามารถสะท้อนให้เห็นถึงบริบททางสังคมในแต่ละช่วงเวลาของแต่ละประเทศด้วย

6. บทสนทนา (Dialogue) หมายถึง ศิลปะของการถ่ายทอดเรื่องราวและความคิดของผู้ประพันธ์ออกมาทางคำพูดของตัวละคร

7. มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of view) หมายถึง การมองเหตุการณ์ การเข้าใจพฤติกรรมของตัวละครในเรื่องผ่านสายตาของตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง

8. ตอนจบ (Ending) หรือการปิดเรื่อง คือบทสรุปเรื่องราวทั้งหมดในเรื่อง ที่ดำเนินมาตั้งแต่ต้นจนจบ ซึ่งอาจจบแบบผิดหวัง (Tragic ending) หรือจบแบบสมหวัง (Happy ending) ก็ได้ ซึ่งในละครเอเชียที่นำมาออกอากาศส่วนใหญ่ มักจะจบลงด้วยความสมหวัง

## การออกแบบการผลิตในงานละครโทรทัศน์

ในการผลิตงานละคร นอกจากองค์ประกอบในการเล่าเรื่องแล้ว การให้ความสำคัญในส่วนของการออกแบบการผลิตก็จำเป็นเช่นเดียวกัน ซึ่งในการออกแบบงานสร้าง หรือ Production Design มีองค์ประกอบที่สำคัญ ได้แก่ งานด้านการออกแบบฉาก การจัดหาอุปกรณ์ประกอบฉาก การออกแบบเสื้อผ้า งานแต่งหน้า ออกแบบทรงผม เป็นต้น ซึ่งในการออกแบบนั้นต้องคำนึงเรื่องราว ความคิดหลักที่ปรากฏในเรื่อง ตลอดจนเรื่องของสีสันทัน ให้เกิดความสอดคล้องกลมกลืนไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งผู้ออกแบบงานสร้างต้องทำงานประสานกับผู้กำกับอย่างใกล้ชิดด้วย

### 1. องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

เป็นเทคนิคในการจัดองค์ประกอบภาพเพื่อสื่อความหมายต่างๆ สามารถนำมาใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ได้ สามารถจำแนกออกเป็นส่วนสำคัญๆ ได้ดังนี้

1.1 ขนาดภาพ (Image Size) หมายถึง ขนาดของวัตถุที่ปรากฏในภาพ เป็นการพิจารณาในแง่ของระยะทางที่กล้องอยู่ห่างจากวัตถุที่ถ่ายมากน้อยแค่ไหน โดยขนาดภาพแต่ละขนาดมีผลต่อจิตวิทยาของผู้ชม และสามารถใช้ในการสื่อความหมายที่แตกต่างกันออกไป ขนาดภาพที่นิยมใช้กันในงานภาพยนตร์ และในงานละคร ได้แก่

1.1.1 ภาพ Long Shot มักนิยมใช้ในตอนเปิดเรื่อง เพื่อแสดงถึงสถานที่ที่เป็นฉากของตอนที่กำลังกล่าวถึง หรือเพื่อเป็นการแนะนำผู้ชมให้รู้จักกับฉากนั้นๆ โดยมากมักจะเป็นภาพมุมกว้างๆ อาจเรียกอีกชื่อหนึ่งว่า Establishing Shot

1.1.2 ภาพ Full Shot ขนาดภาพที่แสดงให้เห็นวัตถุหรือตัวละครที่กำลังถ่ายแบบเต็มตัว

1.1.3 ภาพ Medium Shot เป็นขนาดภาพที่แสดงวัตถุครึ่งตัว เป็นขนาดที่ต้องการสื่อให้เห็นการกระทำที่ชัดเจน มักใช้ในฉากที่เป็นการสนทนาระหว่างตัวละครประมาณ 2-3 คน

1.1.4 ภาพ Close up Shot การถ่ายภาพที่กล้องจะอยู่ใกล้วัตถุมาก อาจแสดงให้เห็นวัตถุเพียงบางส่วน เช่น ใบหน้าที่กำลังร้องไห้ หรือโกรธเกรี้ยว ฯลฯ ขนาดภาพประเภทนี้นิยมใช้เพื่อแสดงอารมณ์ของตัวละครให้เห็นถึงสีหน้า แววตา ซึ่งเป็นการสื่อสารอารมณ์ของตัวละครอย่างใกล้ชิด

1.2 การเคลื่อนไหวของกล้อง (Camera Movement) เป็นการเปลี่ยนแปลง มุมมองกล้องและเปลี่ยนขนาดภาพ การเคลื่อนกล้องจะเป็นการเสนอภาพที่มีขนาดแตกต่างกันได้ อย่างต่อเนื่อง สามารถใช้เพื่อเป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่อง ใช้เพื่อแสดงการเคลื่อนไหวของตัวละคร และใช้เพื่อสร้างอารมณ์ร่วมก็ได้ ซึ่งการเคลื่อนไหวสามารถทำได้หลายลักษณะ ได้แก่

1.2.1 การแพน (Pan) เป็นการเคลื่อนกล้องไปในแนวนอน เปลี่ยนมุม กล้องจากซ้ายไปขวา หรือจากขวาไปซ้าย โดยที่กล้องจะตั้งอยู่กับที่

1.2.2 การดอลลี่ (Dolly) เป็นการเคลื่อนกล้องเข้าหาวัตถุหรือถอยออก จากวัตถุที่ถ่าย

1.2.3 การทิลต์ (Tilt) เป็นการเคลื่อนไหวของกล้องในแนวตั้งหรือ แนวตั้ง โดยตัวกล้องจะยังตั้งอยู่กับที่ มี 2 ลักษณะคือ การเงยขึ้น (Tilt up) และก้มลง (Tilt down)

1.3 มุมกล้อง (Camera Angles) หมายถึงตำแหน่งของกล้องที่สัมพันธ์กับวัตถุที่ ถ่าย สามารถแบ่งออกได้เป็น 5 ระดับ ได้แก่

1.3.1 มุมสายตานก (Bird's eye View) เป็นมุมที่ถ่ายเหนือศีรษะของ วัตถุ เป็นมุมที่ให้ภาพแปลกตา และไม่นิยมใช้ในงานละครเท่าใด

1.3.2 มุมสูง (High Angle Shot) การถ่ายตัวละครในมุมกล้องนี้จะสื่อ ความรู้สึกว่าตัวละครนั้นต่ำต้อย ไร้ศักดิ์ศรี

1.3.3 มุมระดับสายตา (Eye Level Shot) เป็นมุมที่อยู่ระดับเดียวกับ สายตาของผู้แสดง เป็นมุมที่พบบ่อยในการถ่ายทำ

1.3.4 มุมต่ำ (Low Angle Shot) เป็นมุมแทนสายตาตัวละครที่มอง สูงขึ้น การถ่ายทำด้วยมุมนี้จะสื่อความรู้สึกที่น่าเกรงขาม แลดูยิ่งใหญ่มีอำนาจ

1.4 การตัดต่อ (Editing) สามารถแบ่งออกได้เป็น

1.4.1 การเลือนภาพ (Fade) คือการเปลี่ยนภาพโดยค่อยๆ เลือน แบ่ง ออกได้เป็น Fade In โดยเริ่มจากหน้าจอสีดำแล้วค่อยๆ สว่างขึ้นจนปรากฏเป็นภาพชัดเจน นิยมใช้ ในการเปิดเรื่อง อีกลักษณะหนึ่งคือ Fade Out มีลักษณะภาพในส่วนท้ายจะค่อยๆ มีดลง จนกระทั่งเป็นจอตำนานิท นิยมใช้เวลาจบเรื่อง

1.4.2 การจางซ้อน (Dissolve) นิยมใช้ในงานภาพยนตร์ มักจะให้ความรู้สึกลื่นไหล โดยเป็นการเลือนภาพจากข้อตหนึ่งไปสู่อีกข้อตหนึ่ง คือเป็นการเปลี่ยนภาพใน ลักษณะช้าๆ โดยภาพที่มีอยู่ค่อยๆ เลือนหายไป พร้อมกับอีกภาพหนึ่งที่เลือนซ้อนขึ้นมาแทน

1.4.3 การตัดชนภาพ (Cut) นิยมใช้มากที่สุด เป็นการเชื่อมต่อระหว่างช็อตสองช็อตโดยตรง

1.4.4 การกวาดภาพ (Wipe) เป็นการกวาดภาพหนึ่งออกจากเฟรมในขณะที่อีกภาพหนึ่งเลื่อนเข้ามาแทนที่ สามารถทำได้หลายรูปแบบ เช่น กวาดจากซ้ายไปขวา กวาดจากบนลงล่าง เป็นต้น

1.5 การจัดแสง (Lighting) มักจะถูกใช้ในเชิงสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายบางอย่าง การจัดแสงจึงต้องดูลักษณะของแสง และทิศทางของแสงที่ปรากฏเป็นสำคัญ ซึ่งการเลือกใช้แสงแบบใดสามารถสร้างผลพิเศษบางอย่างในการโน้มน้าวอารมณ์ผู้ชมได้

1.6 การใช้สี (Color) เป็นส่วนสำคัญในการช่วยเพิ่มอารมณ์ความรู้สึกสามารถชักจูงอารมณ์ และเสริมบรรยากาศในเรื่องได้ ในงานละครนั้น ไม่ว่าจะเป็นสีของเครื่องแต่งกายที่ตัวละครสวมใส่ หรือสีของอุปกรณ์ประกอบฉาก ก็เป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่องเช่นกัน เพราะสีสามารถที่จะบอกรสนิยม นิสัยใจคอ หรืออารมณ์ของตัวละครในขณะนั้นๆ ได้

## 2. องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

2.1 เสียงพูด หมายถึงลักษณะการใช้เสียงพูด รวมถึงลีลาและท่วงทำนองของเสียงพูด แบ่งได้เป็น เสียงสนทนา (Dialogue) คือเสียงที่มาจากการเปล่งเสียงออกมาของตัวละคร ใช้เพื่อสื่อสารโดยตรง และเสียงบรรยาย (Narration) ซึ่งเป็นเสียงที่ได้ยินมาจากตัวแสดงในละครเองโดยตรง หรือจากบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับเหตุการณ์ในเรื่องด้วย

2.2 เสียงดนตรีประกอบ เป็นดนตรีที่ใช้ประกอบละครในช่วงต่างๆ เช่น ใช้เป็นดนตรีเปิดฉากเพื่อสร้างบรรยากาศ ใช้เป็นดนตรีคั่นฉากและเสริมการแสดงให้เกิดอารมณ์มากขึ้น เช่น ในฉากที่ตื่นเต้น ฉากที่แสดงความลึกลับซ่อนเงื่อน ฉากที่สะท้อนอารมณ์ หรือฉากโรแมนติก เป็นต้น ดนตรีประกอบ อาจใช้เพื่อประกอบแนวคิดหลักของเรื่องก็ได้ ซึ่งเรียกว่า Theme Song หรือ Theme Music

ผู้ประพันธ์เพลงก็ต้องทำงานร่วมกันอย่างใกล้ชิดกับผู้กำกับการแสดง เพื่อให้ได้รู้จุดมุ่งหมายและอารมณ์ของละครในแต่ละฉาก รวมทั้งแนวคิดสำคัญในเรื่อง โดยที่ผู้กำกับการแสดงจะต้องระบุแนวการนำเสนอของตน และลักษณะดนตรีในแบบที่ตนต้องการด้วยก็ได้

องค์ประกอบของดนตรี สามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ส่วนหลักๆ ได้แก่ (มณฑกานติ ธีร  
นันทวัฒน์, 2544)

1.) จังหวะ (Rhythm) เป็นการเอาเสียงมาจัดระบบระเบียบให้คล้องจองกันถึงความหนัก  
เบา ความช้าเร็วของเพลง

2.) ทำนอง (Melody) เป็นโครงสร้างที่บอกถึงขอบเขตความสูง-ต่ำ ความสั้น-ยาว และ  
ความดัง-เบาของเสียงที่มีความต่อเนื่อง จึงสามารถให้อารมณ์และความรู้สึกที่ชัดเจนกว่าจังหวะ

3.) เสียงประสาน (Harmony) เป็นการนำเอาเสียงสูง-ต่ำที่เกิดขึ้นพร้อมกันมาจัดระบบ  
ให้มีความกลมกลืนไปกับทำนองหลัก เพื่อให้เกิดความคล้องจองของเสียง ซึ่งเสียงประสานที่  
กลมกลืน มีผลทำให้เพลงน่าสนใจ และมีพลังทางอารมณ์ด้วย

4.) **อารมณ์เพลง** ซึ่งสามารถแยกย่อยออกได้เป็น

4.1 เพลงสะท้อนอารมณ์ หมายถึง เพลงที่แสดงออกถึงอารมณ์ที่รุนแรง กัดฉ  
จิตใจ หรือเป็นการระบายความอัดอั้นตันใจ

4.2 เพลงสนุกสนาน หมายถึง เพลงที่มีทำนองหรือจังหวะที่เน้นความสนุกสนาน  
ครื้นเครงเป็นหลัก

4.3 เพลงไซเคเดลิค หมายถึง เพลงที่ให้อารมณ์สับสนวุ่นวาย มึนงง เคลิบเคลิ้ม  
หรือเพ้อฝัน

4.4 เพลงอ่อนหวาน หมายถึง เพลงที่มีท่วงทำนองอ่อนหวาน หรือปนเศร้า แต่มี  
อารมณ์ไม่รุนแรงเท่ากับเพลงแบบสะท้อนอารมณ์

4.5 เพลงง่ายๆ ธรรมดา หมายถึง เพลงที่ทำนองไม่มีจุดเด่นเป็นพิเศษ ไม่เน้น  
รูปแบบดนตรี

4.6 เพลงที่มีหลายอารมณ์อยู่ในเพลงเดียวกัน เช่น ในท่อนแรกๆ จะอ่อนหวาน  
แต่ท่อนหลังเปลี่ยนเป็นสับสนวุ่นวาย เป็นต้น

จะเห็นได้ว่าการออกแบบการผลิตไม่ว่าจะเป็นการผลิตภาพยนตร์หรือละครโทรทัศน์  
ย่อมต้องคำนึงถึงองค์ประกอบทั้งภาพและเสียงเป็นสำคัญด้วย เพราะองค์ประกอบดังกล่าว  
นอกจากจะเป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่องแล้ว ยังช่วยเสริมบรรยากาศให้กับผู้ชมได้ และหากมีการวาง  
แผนการผลิตอย่างดี ก็อาจช่วยให้ผลงานที่ออกมาสามารถสร้างความแตกต่าง และดึงดูดใจผู้ชม  
ได้มากขึ้นอีกทางหนึ่ง

เพราะฉะนั้น การสร้างตัวละครให้มีชีวิต มีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องของละครเป็นอย่างยิ่ง เพราะนอกจากตัวละครจะเป็นผู้ดำเนินเรื่องราวแล้ว การกำหนดลักษณะนิสัย รวมทั้งพฤติกรรมของตัวละคร ยังเป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงแนวคิดของเรื่อง เห็นลักษณะทางสังคม และวัฒนธรรมต่างๆ ที่สอดแทรกอยู่ภายใต้การกระทำต่างๆ ซึ่งในฐานะที่ละครเอเชีย เป็นอีกสื่อหนึ่งที่สร้างขึ้นภายใต้ความแตกต่างของบริบททางสังคมของแต่ละชาติ ดังนั้น สิ่งที่ถูกยอมรับผ่านละครย่อมเป็นสิ่งแปลกใหม่

อย่างไรก็ตาม การที่ละครเอเชียได้รับความนิยมหรือไม่นั้น ย่อมต้องทำการวิเคราะห์เนื้อหา (Content) ของละครเอเชีย ภายใต้องค์ประกอบของละครโทรทัศน์ ดังที่กล่าวมาข้างต้นด้วย เพื่อจำแนกออกมาได้ว่าการนำเสนอเนื้อหาของละครจากเอเชียนั้นมีลักษณะอย่างไร เหมือนหรือแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

## 2.2 แนวคิดการวิเคราะห์ตระกูลละคร (Genre)

คำว่า “Genres” เป็นภาษาฝรั่งเศส เทียบได้เท่ากับคำว่า Type หรือ Kind ในภาษาอังกฤษ Genres จะถูกนำมาใช้ในการแบ่งประเภทของภาพยนตร์เป็นแบบต่างๆ เช่น แบบตะวันตก (Western) แบบนวนิยายวิทยาศาสตร์ (Sci-Fi) นอกจากนี้ยังมีการนำมาใช้เพื่อแยกประเภทของรายการโทรทัศน์ด้วย เช่น รายการข่าว สารคดี เกมโชว์ เป็นต้น (กาญจนา แก้วเทพ, 2547: 175)

อริสโตเติล (Aristotle) เป็นผู้ริเริ่มจำแนกประเภทของละครกรีกออกเป็นแบบต่างๆ ได้แก่ ประเภท Comedy Tragedy และ Melodrama และเมื่อเข้าสู่ยุคสมัยปัจจุบันเมื่อเกิดสื่อโทรทัศน์ขึ้น ทำให้เกิดประเภทของรายการต่างๆ ทางโทรทัศน์อีกมากมาย อาทิเช่น ข่าว เกมโชว์ Sit-Com ฯลฯ ซึ่งในแต่ละประเภทก็อาจมีการแยกย่อยลงไปได้อีก

การแบ่งประเภทของละคร (Drama) ตามแนวเรื่อง สามารถแบ่งออกได้ดังนี้ (นพมาศ แวงหงส์, 2541)

1. *Comedy* ละครตลก อาจมีการนำเสนอได้หลายแนว เช่น ตลกโรแมนติค (Romantic Comedy) ตลกร้ายที่สะท้อนความเสื่อมของมนุษย์ (Black Comedy) เป็นต้น (ฉิดา ผลิตผลการพิมพ์, 2550)
2. *Farce* ละครตลกแบบเอะอะ ไม่เน้นสาระ

3. *Melodrama* ทำขึ้นมาเพื่อความบันเทิงของคนดู มีจุดประสงค์ในการเร้าอารมณ์คนดูให้เกิดความสนุกสนาน หรือเกิดอารมณ์คล้อยตาม คำว่า melo แปลว่า เพลง และคำว่า drama แปลว่าละคร Melodrama จึงหมายถึง การเอาเรื่องราวมาเรียบเรียงให้มีลักษณะเหมือนเพลง คือให้มีจังหวะ มีท่วงทำนอง มีขึ้นตอน มีสูงต่ำ มีวรรคตอน มีการทอดจังหวะ หรือเร่งจังหวะ เหมือนกับเอามาแต่งให้เป็นเพลง (กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน, 2541) Melodrama จึงพัฒนามาสู่งานหนังหรืองานละครในแบบที่เร้าอารมณ์ผู้ชม ตัวอย่างละครเมโลดราม่าที่ได้รับความนิยม เช่น เรื่องเกี่ยวกับแม่ผัวลูกสะใภ้ เป็นต้น

4. *Tragedy* เป็นละครโศกนาฏกรรม มักจะเล่าอย่างตรงไปตรงมา ค่อนข้างจริงจัง

หากจำแนกประเภทของละครตามแนวคิดของ J.S.R. Goodlad, 1971 (อ้างถึงใน มนทกานติ ธีรนนท์วัฒน์, 2544) สามารถแบ่งประเภทของละครออกได้ 10 ประเภท ได้แก่

1. *Farce* ละครตลก ขบขัน ไม่เน้นสาระ
2. *Straight / Psychological* เป็นละครที่มักแสดงถึงสภาวะจิตใจและอารมณ์ของตัวละครตามเหตุการณ์ต่างๆ ไม่มีเรื่องราวที่สลับซับซ้อน และเล่าอย่างตรงไปตรงมา
3. *Comedy* เป็นละครตลก มีการดำเนินเรื่องเหมือนกับละครทั่วไป โดยสอดแทรกความตลกขบขันลงไปในเรื่องละครด้วย
4. *War Setting* ละครที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับสงครามและการต่อสู้
5. *Detective Story* เป็นละครแนวอาชญากรรม สืบสวนสอบสวน
6. *Thriller* ละครแนวระทึกขวัญ เนื้อหาจะมีความตื่นเต้น
7. *Documentary Style* เป็นละครแนวสารคดี
8. *Mystery Story* เป็นละครลึกลับ
9. *Science Story* ละครวิทยาศาสตร์
10. *Fantasy* ละครเพื่อฝันมหัศจรรย์

นอกจากนั้น ยังปรากฏประเภทของละครอีกประเภทหนึ่งที่มีต้นกำเนิดมาจากประเทศญี่ปุ่นในชื่อ Trendy Drama หากมองย้อนกลับไปที่ความเป็นมาในการกำเนิดละครญี่ปุ่นนั้นจะพบว่าเริ่มตั้งแต่ในยุคที่ทีวียังเป็นสิ่งใหม่ในญี่ปุ่น จนกระทั่งมีการแข่งขันกันมากขึ้น และละครก็มีการแข่งขันกันสูงและนำเสนอออกมาหลากหลายแนวด้วยกัน ซึ่งอาจสรุปแนวละครแนวดราม่า (Drama) ของญี่ปุ่นได้ดังต่อไปนี้ (Clements and Tamamuro, 2003)



1. *Period Drama* คือการเอาเนื้อเรื่องจากคาบูกิ ที่มีเนื้อเรื่องเกี่ยวกับนักสืบซามูไรมาดัดแปลงเป็นละคร

2. *Home Drama* สร้างขึ้นเพื่อให้คนดูได้สัมผัสถึงความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว เรื่องแรกคือเรื่อง *Waga ya no Nichiyō Nikki* (1953) ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้ชีวิตทั่วไปๆ และในปี 1955 ได้เริ่มนำเอามังงะ (Manga) มาดัดแปลงเป็นดรามามาครั้งแรก และยังมีการสร้างละครดรามามาโดยลอกเลียนแบบมาจากซีรีส์อเมริกันด้วย โดยสร้างขึ้นเพื่อพุ่งเป้าหมายไปที่แม่บ้านที่สามีออกไปทำงานนอกบ้าน ด้วยแนวเรื่องที่เน้นเกี่ยวกับผู้หญิง ซึ่งก็เป็นอิทธิพลที่ญี่ปุ่นได้รับจากต่างชาติมาอีกที

3. *Taiga Drama* เป็นละครที่ฉายทุกอาทิตย์ตลอดทั้งปี มีเนื้อหาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์หรือเรื่องราวในสมัยก่อน

4. *Seishun Drama* หรือ *Youth Drama* เป็นดรามามีแนวเรื่องเกี่ยวกับกีฬา และเน้นเกี่ยวกับเรื่องราวชีวิตในโรงเรียน มีจุดมุ่งหมายที่คนอายุน้อย เพราะเป็นการรวมเอาเรื่องของกีฬาและวัยรุ่นเข้าด้วยกัน ซึ่งจุดเริ่มต้นน่าจะมาจากเมื่อครั้งที่ญี่ปุ่นได้เป็นเจ้าภาพโอลิมปิก ในปี 1964 ทำให้การถ่ายทอดสดรายการกีฬาได้รับความนิยมมากในขณะนั้น

5. *Trendy Drama* เป็นดราม่าที่ผสมผสานทั้ง *Home Drama* และ *Youth Drama* ไว้ด้วยกัน ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่คนดูส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุ หรือเน้นไปที่ผู้ชมอายุน้อยในวัยเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่ง *Trendy Drama* จะเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะพบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า *Trendy Drama* และกลายเป็นต้นแบบในการผลิตละครของประเทศอื่นในเอเชียตามมา

“*Trendy Drama*” ซึ่งผลิตขึ้นมาตั้งแต่ปลายปี 1980 ละครเทรนด์ี้จะพูดถึงรูปแบบการชีวิตในเมือง สถานที่ที่แสดงความทันสมัย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับที่มีการออกแบบอย่างโดดเด่นแปลกใหม่ ออกแบบสถานที่ให้ทันสมัย และเพลงป๊อป ละครประเภทนี้กลุ่มผู้ชมที่พูดภาษาจีน เช่น ฮองกง ไต้หวัน จะเรียกกันว่าเป็น “*Japanese Idol Dramas*” ส่วนในญี่ปุ่นจะเรียกว่า “*Trendy Dramas*” ((Koichi Iwabuchi, 2004: 9)

ที่ต้องกล่าวถึงละคร *Trendy Drama* เพราะเป็นประเภทของละครแบบใหม่ที่มีแนวโน้มจะนำไปสู่การเป็นต้นแบบการผลิตละครของหลายประเทศในเอเชีย อาทิ ไต้หวัน และเกาหลี ดังที่

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการศึกษา ซึ่งกลุ่มเป้าหมายหลักของผู้ชมละครคือกลุ่มวัยรุ่น และคุณลักษณะของ Trendy Drama ก็มีความสอดคล้องกับความนิยมของผู้ชมวัยรุ่นปัจจุบันเป็นอย่างดีอีกด้วย

## 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับบริบททางสังคมและวัฒนธรรม

บริบทของสังคมและวัฒนธรรม หมายถึง ภาวะการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ในแต่ละช่วงเวลา ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และเป็นสิ่งที่ช่วยให้เข้าใจความหมายของตัวบทดังที่ปรากฏในปัจจุบันว่าสื่อบันเทิงหลากหลายประเภทจากทั้งญี่ปุ่น ไต้หวันและเกาหลีได้เข้ามามีอิทธิพลต่อผู้ชมจำนวนมากในหลายๆ ประเทศในเอเชีย โดยเฉพาะในแถบเอเชียตะวันออก และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ สื่อบันเทิงเหล่านี้เรียกได้ว่าเป็นสินค้าทางวัฒนธรรมที่ประเทศผู้นำดังกล่าวข้างต้น ต่างก็พยายามผลักดันให้เติบโตครอบคลุมทั่วเอเชีย

โดยเฉพาะอย่างยิ่งในยุคปัจจุบันที่เป็นยุคแห่งความล้ำหน้าทางเทคโนโลยีและรูปแบบในการสื่อสารสมัยใหม่ โลกทั้งโลกสามารถเชื่อมต่อถึงกันได้หมด ด้วยปรากฏการณ์เช่นนี้จึงทำให้เกิดช่องทางในการเผยแพร่วัฒนธรรมและสิ่งที่แฝงมากับวัฒนธรรมนั้นๆ ได้อย่างง่ายดายมากยิ่งขึ้นอีก และเราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าโลกในยุคโลกาภิวัตน์นั้นการสื่อสารเป็นสิ่งจำเป็นหนึ่งที่ขาดไม่ได้ การสื่อสารเป็นเสมือนตัวที่คอยมาเชื่อมโยงให้วัฒนธรรมที่แตกต่างกันให้เข้ามาใกล้ชิดกันได้มากขึ้น แม้ว่าเอเชียจะอยู่ห่างจากอเมริกาสักกี่ร้อยกิโลเมตร แต่ทว่าวัฒนธรรมอย่างการกินอาหารฟาสต์ฟู้ด (Fast Food) การนิยมกางเกงลีวายส์ (Levis) ก็คือหนึ่งในหลายๆ วัฒนธรรมที่เข้ามากระทบแบบแผนการดำเนินชีวิตของคนเอเชียได้เช่นกัน และแน่นอนว่าพวกเขาตอบรับสิ่งเหล่านี้ผ่านสื่อนั่นเอง

นอกจากกระบวนการที่วัฒนธรรมถูกเผยแพร่จากแหล่งกำเนิดไปยังสมาชิกในสังคมโดยวิธีการติดต่อแลกเปลี่ยนระหว่างบุคคล และระหว่างชาติแล้ว “สื่อมวลชน” ก็เป็นกระบวนการหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญในการถ่ายทอดหรือเผยแพร่วัฒนธรรมไปยังสมาชิกในสังคมด้วย เนื่องด้วยการสื่อสารและวัฒนธรรมมีความเกี่ยวพันระหว่างกันอย่างใกล้ชิด ในฐานะที่สื่อมวลชนเองก็ได้เข้ามา มีบทบาทสำคัญในสังคม เพราะเป็นองค์ประกอบหนึ่งของกระบวนการสื่อสาร ซึ่งเป็นเครื่องมือสำคัญในการถ่ายทอดทัศนคติ ความเชื่อ ค่านิยม รวมทั้งแนวคิดต่างๆ ของชนในรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่งได้

นอกจากนั้น สื่อมวลชนยังช่วยให้เราเข้าถึงและสัมผัสกับคนชาติต่างๆ กลุ่มต่างๆ ได้ โดยที่เราไม่ต้องเดินทางหรือพบปะกับคนต่างๆ เหล่านั้นโดยตรง (เมตตา วิวัฒนานุกูล, 2548: 13) โดยที่สื่อมวลชนทำหน้าที่ในการกำหนดการรับรู้ และสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศใดประเทศหนึ่ง โดยเฉพาะในด้านของภาพลักษณ์ เพราะฉะนั้น เรื่องราวและภาพที่ผู้ชมเห็นจากละครเอเชียชาติใดๆ นั้น ก็เสมือนเป็นตัวแทนที่แสดงภาพลักษณ์ของประเทศเหล่านั้นได้ด้วยเช่นเดียวกัน

การสื่อสารได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมตามขั้นตอนการเปลี่ยนแปลง อันได้แก่ การประดิษฐ์ การเผยแพร่ และผลที่เกิดจากการยอมรับหรือปฏิเสธวัฒนธรรมโดยเฉพาะในขั้นตอนการเผยแพร่นั้นการสื่อสารจะเข้ามามีความสำคัญที่สุด (เล็ทเธอร์ เชยประทับ, 2531 : 19-20) โดยเฉพาะอย่างยิ่งเนื้อหาของสารที่มีการเผยแพร่และหล่อไหลผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ย่อมเป็นเครื่องสะท้อนให้เห็นถึงวัฒนธรรม รูปแบบการดำรงชีวิต รวมไปถึงทัศนคติ และค่านิยมของกลุ่มชนในสังคมนั้นๆ ว่ามีลักษณะเป็นอย่างไรอีกด้วย

โดยที่ 'ค่านิยม' ของแต่ละกลุ่ม แต่ละสังคมนั้นจะแตกต่างกันออกไปตามการถ่ายทอดที่สั่งสมกันมาของวัฒนธรรมในแต่ละสังคมนั้นๆ หรือมีความแตกต่างกันออกไปตามบริบททางสังคมและยุคสมัยที่เปลี่ยนไป เช่น ค่านิยมการตรงต่อเวลา การให้เกียรติสุภาพสตรีในการรับบริการก่อน เป็นต้น 'ค่านิยม' มีอยู่หลายระดับ ตั้งแต่ค่านิยมที่ถูกปลูกฝังมานาน เช่น ค่านิยมเรื่องการเคารพผู้มีอาวุโส จนถึงค่านิยมระดับผิวเผิน เช่น ค่านิยมในเรื่องของแฟชั่นและวัตถุต่างๆ (เมตตา วิวัฒนานุกูล, 2548: 73) ซึ่งในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับค่านิยม จะช่วยทำให้เข้าใจในพฤติกรรมของคนในแต่ละสังคมนั้นที่มีความแตกต่างกัน และเรียนรู้ที่จะยอมรับ หรือประนีประนอมต่อความคล้ายคลึงหรือแตกต่างกันระหว่างค่านิยมที่ต่างกันได้อย่างเหมาะสมด้วย แต่ทั้งนี้การที่มนุษย์เราจะยอมรับวัฒนธรรม อันบรรจุกไปด้วย ทัศนคติ ค่านิยม หรือความเชื่อถือในเรื่องใดเรื่องหนึ่งนั้น ย่อมต้องอาศัยเวลาและอาศัยการสื่อสารมาเป็นตัวสนับสนุน ก่อนที่จะยอมรับหรือเห็นพ้องด้วยกับวัฒนธรรมที่แพร่มานั้น

การเข้ามาของวัฒนธรรมต่างถิ่นนั้น ในระดับของสังคมขนาดใหญ่มักจะมีการยอมรับเข้ามาใช้ และปรับเปลี่ยนรูปแบบและเนื้อหาให้เหมาะสมตามท้องถิ่นนั้นๆ ทั้งในแง่ของจุดเด่นจุดด้อย รวมถึงในด้านการผลิตของแต่ละท้องถิ่นด้วย เพราะหากจะว่าไปแล้วการซึมซับวัฒนธรรมของต่างชาตินั้นเป็นปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นเป็นปกติของมนุษย์ เพราะมนุษย์ต้องเรียนรู้จากบุคคลอื่น และตัววัฒนธรรมเองก็ล้วนต้องการที่จะดำรงไว้ซึ่งวัฒนธรรมของตนสืบต่อไป และการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างกันก็อาจเป็นอีกวิธีการหนึ่งที่จะช่วยให้วัฒนธรรมสืบต่อไปได้

หากจะว่าไปแล้วในโลกนี้มีวัฒนธรรมที่หลากหลาย แต่ละวัฒนธรรมล้วนมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่แตกต่างกันออกไปจากวัฒนธรรมอื่น แต่ในเวลาเดียวกันก็เชื่อว่ามีลักษณะร่วมหรือจุดร่วม (Commonality) ที่จะทำให้เกิดการเชื่อมโยงประสานกันได้ (กาญจนา แก้วเทพ, 2544:159-160) ซึ่งความเหมือนกันทางวัฒนธรรมจะทำให้เกิดความเข้าใจความหมายร่วมกัน ดังนั้นความแตกต่างทางด้านวัฒนธรรมจะทำให้พฤติกรรมการสื่อสารของผู้ที่อยู่ในแต่ละวัฒนธรรมแตกต่างกันไปด้วย ยกตัวอย่างเช่น ผู้ชมมีแนวโน้มที่จะยอมรับรายการที่นำเสนอสารที่ใกล้เคียงกันกับวัฒนธรรมของตน และถ้ารายการใดมีความใกล้เคียงกับวัฒนธรรมของผู้ชมมากเท่าไร รายการก็จะสามารถสร้างความเข้าใจร่วมกันทางวัฒนธรรมได้มากเท่านั้น (พัลลภา วิชิตะกุล, 2546)

## 2.4 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรและบทบาทหน้าที่สื่อมวลชน

เนื่องมาจากอุตสาหกรรมสื่อมวลชน เป็นธุรกิจหนึ่งที่มีอัตราการเติบโตอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง จึงทำให้ปัจจุบันนี้อุตสาหกรรมสื่อมวลชนมีการแข่งขันกันสูงมาก ทั้งในการผลิตสื่อต่างๆ ออกมาอย่างหลากหลาย เพื่อครอบครองส่วนแบ่งทางการตลาด และหากลยุทธ์เพื่อเข้าถึงผู้บริโภค หรือผู้รับสาร ในฐานะที่เป็นกลุ่มเป้าหมายทางการผลิตให้ได้มากที่สุด

องค์กรสื่อ (Mass Media Organization) ในปัจจุบันนี้ จึงอยู่ในภาวะแห่งการแข่งขันที่เข้มข้น โดยเฉพาะสื่อประเภทอิเล็กทรอนิกส์ อย่าง โทรศัพท์ ที่มีคุณสมบัติพร้อมในการเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างง่ายดาย และสะดวกที่สุด และด้วยธรรมชาติของสื่อประเภทนี้ ที่เข้าถึงผู้ชมได้ทั้งภาพและเสียง ทำให้การแข่งขันระหว่างสื่อโทรทัศน์ต้องตื่นตัวอยู่ตลอดเวลา เพื่อพัฒนารูปแบบหรือวิธีการนำเสนอความแปลกใหม่ไปสู่ผู้ชม เพื่อนำมาซึ่งความนิยม และผลประกอบการที่จะตามมาในอนาคต

McQuail (1994) ได้กล่าวว่า องค์กรสื่อมวลชนจะประกอบด้วย 2 ส่วนสำคัญ ได้แก่

1. องค์ประกอบภายในองค์กร ซึ่งประกอบไปด้วยเทคโนโลยีที่ใช้ภายในองค์กรระบบการบริหารจัดการภายในองค์กรบุคลากรที่ปฏิบัติงานภายในองค์กร

2. องค์ประกอบแวดล้อมภายนอกขององค์กร ประกอบไปด้วย

การควบคุมทางการเมืองและระบบกฎหมายโฆษณาที่นำมาลงในสื่อสถาบันต่างๆ ในสังคม เช่น ศาสนา, โรงเรียน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคมในช่วงเวลาหนึ่งๆ สภาวะการณ์ทางเศรษฐกิจ และคู่แข่ง

องค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการปฏิบัติงานขององค์กร สื่อมวลชนนั้นๆ และเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ขององค์กรผู้ผลิตสื่อแต่ละองค์กรที่จะต้องปฏิบัติสัมพันธ์ กับองค์ประกอบต่างๆ เหล่านี้ด้วย เพราะทุกองค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกองค์กรคือ ตัวกำหนดวิถีทาง และการดำเนินงานขององค์กรสื่อนั้นว่าจะดำเนินไปในทิศทางใด

โดยเฉพาะการไปให้ถึงเป้าหมายขององค์กร (Organization Objective) นั่นก็คือ ผลประโยชน์ในแง่ของธุรกิจและผลกำไร เนื่องจากกำไรที่เป็นผลตอบแทนจากการลงทุนนั้น จะเป็น เครื่องที่แสดงให้เห็นถึงความเข้มแข็งหรืออ่อนแอขององค์กร ซึ่งองค์กรใดที่มีกำไรสูง ย่อมแสดงว่า องค์กรนั้นกำลังเติบโตและมีความมั่นคง (พะยอม วงศ์สารศรี, 2538)

ในการศึกษาสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ที่นำเข้าละครจากเอเชียมาออกอากาศในประเทศไทย เช่น ย่อมต้องคำนึงถึงองค์ประกอบดังที่กล่าวมาข้างต้น เพื่อจะได้เป็นการทำความเข้าใจถึง ปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อการนำเสนอละครออกสู่สายตาผู้ชม ซึ่งถือว่าเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง นอกจาก การเผยแพร่เฉพาะละครไทยเพียงอย่างเดียว และในฐานะที่เป็นสื่อบันเทิงจากต่างแดน ที่ย่อมมีความแตกต่างกันในหลายลักษณะ อาจด้วยลักษณะทางสังคม ทางวัฒนธรรม หรือวิธีการในการ ผลิตก็ตาม จึงถือว่าเป็นหน้าที่สำคัญของสถานีในการที่จะสร้างความรู้จักให้กับผู้ชม และคิดค้นกล ยุทธ์ในการนำเสนอละครให้เข้าถึงผู้ชม และให้ได้รับการตอบรับมากที่สุด

สำหรับในการศึกษาครั้งนี้ จะมุ่งเน้นไปที่สถานีโทรทัศน์ อันเนื่องมาจากเป็นจุดเริ่มต้นในการ เผยแพร่ละครเอเชียออกสู่สายตาผู้ชมทั่วประเทศอย่างเป็นทางการ โดยไม่นับรวมช่องทางการ สื่อสารด้วยสื่ออื่นๆ อาทิ วีซีดี ดีวีดี เป็นต้น เพราะนอกจากที่สถานีโทรทัศน์ย่อมจะต้องมีนโยบาย และจุดมุ่งหมายของสถานีในการนำเสนอผลผลิตของสถานีออกสู่ผู้ชมแล้ว ผู้ปฏิบัติงานในแผนกที่ เกี่ยวข้องเอง อาทิ แผนกวางแผนการตลาด แผนกประชาสัมพันธ์ ก็ย่อมต้องมีกลวิธีในการเข้าถึง ผู้ชมเช่นกัน เพื่อผลประโยชน์ทางด้านความนิยมเหนือคู่แข่งอื่น อันจะนำมาซึ่งรายได้จากค่า โฆษณานั้นเอง

ยิ่งในตลาดที่มีระดับการแข่งขันสูง การวัดความนิยมยิ่งมีความสำคัญมาก เพื่อจะได้ยึดครองหรือช่วงชิงสัดส่วนตลาดให้ได้มากที่สุด โดยเฉพาะรายได้จากโฆษณา ดังที่ปรากฏในปัจจุบันว่าสื่อโทรทัศน์นั้น มีสัดส่วนของเงินในระบบจากการโฆษณาสูงกว่าสื่อประเภทอื่น ๆ มาก (อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, 2547)

สถานีโทรทัศน์ จะมีลักษณะการดำเนินงาน และกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับละครโทรทัศน์ ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สถานีจัดขึ้น เพื่อต้องการให้ละครโทรทัศน์เรื่องนั้นๆ ได้รับความนิยม โดยสามารถจำแนกถึงลักษณะการดำเนินงานและกิจกรรมต่างๆ ที่สถานีจัดขึ้น ได้ดังต่อไปนี้ (นภดล กิตติสิริสมบุญ, 2541)

### 1. ระบบงานภายในสถานีโทรทัศน์ (Station Management System)

เป็นการวางแผนการปฏิบัติงานของแผนกต่างๆ ในสถานีโทรทัศน์ เพื่อเป็นการกำหนดทิศทางและแนวทางในการทำงานที่ชัดเจน และยังสามารถช่วยสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับตัวสถานีโทรทัศน์ได้

### 2. การผลิตรายการ (Production)

เป็นการปฏิบัติงานภายหลังจากที่มีการกำหนดเป้าหมาย หรือแผนงานจากสถานีมาเป็นที่แน่นอนแล้ว

### 3. การจัดผังรายการ (Programming)

เนื่องจากสภาพการแข่งขันของสถานีต่างๆ ค่อนข้างสูงในปัจจุบัน เพราะฉะนั้น ในการที่จะออกอากาศละครเรื่องใดจึงต้องมีการวางแผนอย่างละเอียดถี่ถ้วนเสียก่อน โดยเฉพาะละครเอเชีย ที่ปัจจุบันมีการแข่งขันระหว่างสถานีในอัตราที่สูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด

ฉะนั้น งานหลักของนักวางแผนผังรายการจึงมีความคล้ายคลึงกับกลยุทธ์ของนักการตลาด ซึ่งมีลักษณะสำคัญ 5 ประการคือ (ชาลิสสา มากแผ่นทอง, 2544)

1. ค้นหาความต้องการของผู้ชม
2. ค้นหาวิธีการสร้างรายการที่ผู้ชมต้องการ และออกอากาศเพื่อตอบสนองความต้องการนี้
3. จัดการผลประโยชน์จากรายการดังกล่าว เช่น หาช่องทางในการกลับไปฉายซ้ำอีก
4. วางแผนระยะยาวเพื่อให้รายการสามารถคงอยู่ต่อไปได้ในอนาคต

#### 5. ภารกิจทางการตอบสนองความต้องการของผู้ชม และสร้างความพึงพอใจอย่างต่อเนื่อง

การวางแผนรายการอย่างรัดกุม โดยคำนึงถึงคู่แข่งชั้นรวมทั้งลักษณะเด่นหรือด้อยทางด้านเนื้อหาละครของตนเอง และคู่แข่ง เพื่อนำมาประเมินการวางแผนทางที่จะสร้างละครของตนให้เป็นที่ยอมรับมากที่สุดให้ได้

#### 4. การประชาสัมพันธ์ (Public Relation)

เป็นช่องทางในการสื่อสารอีกประเภทหนึ่ง ที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะสร้างความนิยมให้เกิดขึ้นต่อสถานี และละครที่ออกอากาศ การประชาสัมพันธ์สามารถช่วยในการดึงดูดความสนใจจากผู้ชม และสื่อมวลชนแขนงอื่นๆ ได้

#### 5. การส่งเสริมรายการ (Program Promotion)

เป็นรูปแบบการดำเนินงานที่สามารถปฏิบัติควบคู่ไปกับการประชาสัมพันธ์ เป็นลักษณะของการสร้างความประทับใจให้เกิดขึ้นกับละครเรื่องนั้นๆ เช่น การสร้างจุดเด่นของละครเอเชีย และนำเสนอจุดเด่นหรืออาจเรียกว่า จุดขาย นั้น ออกนำเสนอสู่สายตาผู้ชม เพื่อให้เกิดการติดตามและกระตุ้นความสนใจผู้ชมต่อละครเอเชียที่สถานีนำเข้ามาออกอากาศมากยิ่งขึ้น

จากการศึกษาขององค์กรสื่อมวลชน ก็เพื่อที่จะทราบถึงแนวทางในการปฏิบัติงานขององค์กรสื่อมวลชนต่างๆ ทั้งการทำงานของสถานีโทรทัศน์ ในส่วนของฝ่ายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้รายการละครของเอเชีย การประชาสัมพันธ์ และการตลาดละคร ภายใต้นโยบายของสถานี ในภาวการณ์แข่งขันของสื่อบันเทิงในประเทศ เพื่อทำการศึกษาวว่า สถานีโทรทัศน์ที่นำเข้ละครเอเชีย นั้น มีวิถีทางการสร้างให้ละครจากเอเชียได้รับความนิยมได้อย่างไร อีกทั้งสื่อมวลชนแขนงต่างๆ ได้แก่ สื่อโทรทัศน์ วิทยุ และสิ่งพิมพ์ ได้ทำหน้าที่ในการเผยแพร่ และสนับสนุนให้ละครจากเอเชียได้รับความนิยมในประเทศได้อย่างไรบ้าง

ทั้งนี้ก็เพื่อที่จะตอบได้ว่าปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดความนิยมในละครจากเอเชีย มีผลสืบเนื่องมาจากเหตุใดบ้าง และองค์กรสื่อมวลชนเป็นตัวแปรหนึ่งที่ช่วยสร้างคุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยมด้วยหรือไม่

## 2.5 แนวคิดการสื่อสารการตลาดแบบครบวงจร (Integrated Marketing Communication)

การสื่อสารการตลาดมีเป้าหมายที่สำคัญ 2 ประการ คือ (พรพิมล ตันพานิชกุล, 2544)

1. เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมและความคิด คือ ความพยายามในการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการบริโภคและความคิดของกลุ่มเป้าหมายให้ตรงตามความต้องการ เช่น เปลี่ยนความคิดและพฤติกรรมของผู้ชมให้หันมาเลือกชมละครจากเอเชียดูบ้าง
2. เพื่อเสริมให้พฤติกรรมที่เป็นอยู่ในปัจจุบันมีความมั่นคงไม่เปลี่ยนแปลง คือ เป็นการช่วยตอกย้ำให้ผู้บริโภคเกิดความรู้สึกชื่นชอบ และติดใจ มั่นใจในตัวสินค้านั้นๆ อันจะนำมาซึ่งพฤติกรรมการซื้อสินค้าอย่างต่อเนื่องในที่สุด

การสื่อสารการตลาด จึงเป็นเสมือนตัวเชื่อมโยงระหว่างผู้ผลิต กับผู้บริโภคในตลาด เพื่อให้ทั้งสองฝ่ายได้รับทราบความเคลื่อนไหวของกันและกัน เช่น ผู้ผลิตต้องทราบว่า ควรจะทำอะไรเพื่อให้ผู้ชมเลือกชมละครเอเชีย หาซื้อได้ที่ไหน อย่างไร นอกจากนั้นแล้ว จำเป็นต้องมีกลยุทธ์หลัก 3 ประการนี้ด้วย

1. การแจ้งข้อมูลข่าวสาร เพื่อสร้างความรู้จักและก่อให้เกิดการรับรู้ เป็นสิ่งสำคัญที่ละเลยไม่ได้ เพราะเป็นการกระตุ้นความต้องการเบื้องต้นของผู้บริโภค
2. การโน้มน้าวชักจูงใจ เป็นลักษณะของการสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้านั้นๆ เพื่อหวังผลระยะยาว
3. การส่งเสริมการตลาดเพื่อเตือนความจำ ช่วยให้ผู้บริโภคเกิดการจดจำและสร้างความเข้าใจให้กับตัวสินค้ามากขึ้นด้วย

IMC คือการสื่อสารการตลาดแบบครบวงจร หรืออาจเรียกว่า เป็นการสื่อสารการตลาดแบบผสมผสานก็ได้ เป็นขั้นตอนของการพัฒนาและนำการสื่อสารมาใช้ในการโน้มน้าวใจลูกค้าและกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งกำลังเป็นที่นิยมในงานด้านการตลาดในปัจจุบัน มีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะสร้างแรงจูงใจหรือก่อให้เกิดผลกระทบโดยตรงต่อพฤติกรรมของกลุ่มเป้าหมาย

กิตติ สิริพัลลภ (อ้างถึงใน ชื่นจิตต์ แจ่มเจนกิจ, 2543: 107) ให้คำนิยามการสื่อสารการตลาดแบบครบวงจรว่า หมายถึง ขบวนการการพัฒนาระบบการสื่อสารด้วยการใช้เครื่องมือสื่อสารในหลายรูปแบบ และนำมาใช้เพื่อให้สามารถเข้าถึงผู้บริโภค ซึ่งแต่ละเครื่องมือจะต้องถูกใช้



อย่างกลมกลืนและต่อเนื่อง โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อให้ผู้บริโภครู้จัก เข้าใจ และมองว่าสินค้าที่หอนั้นมีคุณค่า

อาจกล่าวได้ว่า การสื่อสารการตลาดแบบครบวงจร คือ กระบวนการนำเครื่องมือสื่อสารการตลาดหลาย ๆ รูปแบบมาผสมผสานใช้ให้สอดคล้องกับพฤติกรรมผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ผู้บริโภคกลุ่มเป้าหมายรับรู้ว่าคุณค่าสินค้านั้นๆ มีคุณค่าเพิ่ม (Value Added) ไปจากสินค้าของผู้ผลิตรายอื่นในตลาด (ชินจิตต์ แจ่มเจนกิจ, 2543: 107-108)

เครื่องมือในการสื่อสารการตลาดที่นำมาใช้ในการวางแผนการตลาด สามารถแบ่งออกได้ดังต่อไปนี้

#### 1) การโฆษณา (Advertising)

มีจุดเด่นที่การเข้าถึงผู้รับสารได้จำนวนมาก และมีความสามารถในการสร้างการจดจำ เช่น การโฆษณาผ่านสื่อมวลชนต่างๆ ทั้งจากรายการของสถานีโทรทัศน์ จากหนังสือพิมพ์ ทางวิทยุ และนิตยสาร หรืออาจเป็นการโฆษณาผ่านสื่อเฉพาะ เช่น ป้ายผ้า โปสเตอร์ เป็นต้น

Shim (1998) กล่าวถึงวัตถุประสงค์ในการทำการโฆษณา ว่าสามารถแบ่งออกได้เป็น 4 ประการ ดังนี้ (อ้างถึงใน สิริฎา เกตุเยี่ยม, 2545)

1. เพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ (Comprehensive Advertising) เป็นการโฆษณาที่มุ่งหวังให้เกิดความรู้ ความเข้าใจ ถึงคุณภาพ หรือลักษณะเด่นในตัวของสินค้านั้นๆ เป็นลักษณะของการสร้างความคุ้นเคย การกระตุ้นเพื่อให้เกิดการซื้อสินค้ามากขึ้นตามมา

2. การโฆษณาเพื่อให้ข่าวสาร (Informative Advertising) เป็นการแจ้งให้ทราบถึงคุณลักษณะและคุณประโยชน์ของสินค้า ช่วยให้ผู้บริโภคมีช่องทางในการเลือกสินค้าเพิ่มมากขึ้น เพื่อให้ตรงใจตนเองมากที่สุด นอกจากนั้น ยังเป็นการช่วยในการสร้างให้ตราสินค้านั้น เป็นที่จดจำในใจของผู้บริโภคด้วย เช่นเดียวกับการให้ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะเด่นของละครเอเชีย และคุณค่าที่จะได้รับภายหลังจากชมละคร จะช่วยสร้างให้ภาพลักษณ์ของละคร ซึ่งอาจเป็นเรื่องไกลตัวของผู้ชม กลายมาเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและสัมผัสได้อย่างใกล้ชิดขึ้น เมื่อมีการนำเสนอข่าวสารมากขึ้น ผู้ชมก็จะเกิดการจดจำมากขึ้นตามลำดับด้วย

3. การโฆษณาเพื่อชักจูงใจ (Persuasive Advertising) มุ่งเน้นเพื่อสร้างแรงจูงใจต่อผู้บริโภค ที่ทราบข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสินค้านั้น ๆ แล้ว ให้เกิดแรงกระตุ้นในการเลือกสินค้า โดยอาจเป็นการจูงใจเพื่อการเปลี่ยนทัศนคติ ค่านิยม หรือความเชื่อบางประการของผู้บริโภคก็ได้

การสร้างแรงจูงใจ หรือการโน้มน้าวใจผู้บริโภคที่เคยยึดติดเฉพาะกับรายการที่ตนชื่นชอบ หรือติดตามชมเฉพาะละครไทย ให้หันเหความสนใจ หรือเกิดทัศนคติใหม่ ๆ ต่อละครจากเอเชียที่นำมาออกอากาศได้มากขึ้น อย่างน้อยที่สุดวิธีการนี้น่าจะช่วยให้ผู้ชมเริ่มสนใจ เกิดการจดจำเนื้อหาละคร นักแสดง หรือเพลงประกอบได้ในเบื้องต้น

4. การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion) เป็นกิจกรรมทางการตลาดที่กระตุ้นการซื้อของผู้บริโภค และเป็นกลวิธีหนึ่งในการช่วยย้ำให้ผู้บริโภคจดจำได้ (Reminding) และยังเป็นตัวช่วยในการเพิ่มคุณค่าให้กับสินค้า (Adding Value) มากขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

## 2) การประชาสัมพันธ์ (Public Relations)

เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งทางการตลาดที่ช่วยเพิ่มความน่าเชื่อถือในการสื่อสาร บทบาทการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันจะถูกนำมาใช้เพื่อยืนยันในภาพลักษณ์และการจัดวางตำแหน่งหรือ Positioning ขององค์กรธุรกิจหรือของสินค้านั้น ๆ นอกเหนือไปจากหน้าที่ในการให้ข้อมูลข่าวสารที่จัดทำเป็นปกติอยู่แล้ว

หน่วยงานประชาสัมพันธ์ภายในองค์กรสื่อ เช่น สถานีโทรทัศน์ใช้การประชาสัมพันธ์ในการทำหน้าที่เป็นเครื่องมือสื่อสารการตลาด ที่จะช่วยสร้างการรับรู้ (Awareness) สร้างความสนใจ (Interest) สร้างความต้องการ (Desire) จนกระทั่งเกิดการตัดสินใจซื้อ (Action) ในที่สุด (ซินจิตต์ แจ็งเจนกิจ, 2544: 82)

การเผยแพร่ละครเอเชียของสถานีโทรทัศน์ ให้เป็นที่รู้จักให้หมู่ผู้ชม จึงขาดไม่ได้ที่จะต้องใช้กลยุทธ์ในการประชาสัมพันธ์ เพราะเมื่อคนเริ่มเปิดรับ ก็จะเกิดการรับรู้ เริ่มสนใจละครมากขึ้น เช่น เห็นตัวอย่างในโฆษณาทางโทรทัศน์ เห็นข้อความประชาสัมพันธ์ตามสถานที่ต่าง ๆ ก็จะเริ่มเกิดความต้องการรับชม เพื่อที่จะได้รู้ว่าสิ่งที่ประชาสัมพันธ์กันอยู่นั้นมีความน่าสนใจจริงหรือไม่ จากนั้นเมื่อละครออกอากาศ ก็จะเลือกรับชมละครในที่สุด

เครื่องมือในการประชาสัมพันธ์มีอยู่หลายประเภทด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นการให้ข่าวสาร ประชาสัมพันธ์ด้วยเอกสารข่าวแจก (Press Releases) เช่น ข่าวสารที่แจกให้ในวันแถลงข่าว (Press Conference) งานเปิดตัวละคร หรือข่าวแจกเพื่อการประชาสัมพันธ์กับสื่อมวลชนต่างๆ ทั้งทางหนังสือพิมพ์ หรือนิตยสารบันเทิง เป็นต้น

### 3) การส่งเสริมการขาย (Sales Promotion)

เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการกระตุ้นการขายได้ในระยะสั้น เป็นตัวช่วยในการเพิ่มปริมาณ การซื้อ และยังเป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการสร้างภาพลักษณ์ของสินค้าต่างๆ เช่น การแจกปฏิทิน, โปสเตอร์เกี่ยวกับละคร และนักแสดง เป็นต้น ซึ่งการส่งเสริมการขาย มีลักษณะเด่นอยู่ 3 ประการ ได้แก่

3.1 เป็นการติดต่อสื่อสารกันระหว่างผู้ผลิต หรือผู้ขาย กับผู้บริโภค เพื่อก่อให้เกิด ความสนใจ และแสวงหาข้อมูลเกี่ยวกับสินค้า

3.2 เป็นสิ่งกระตุ้น

3.3 เป็นการชักจูงใจ

เนื่องมาจากการแข่งขันกันในการผลิตรายการทางโทรทัศน์ระหว่างสถานีโทรทัศน์ช่อง ต่าง ๆ ทำให้องค์กรสื่อโทรทัศน์แต่ละแห่ง ต้องมีการปรับกลยุทธ์ในการวางแผนการผลิตรายการ อย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วงที่กำลังอยู่ในกระแสความนิยม เช่น การนำเสนอรายการละครจาก เอเชีย ที่กำลังอยู่ในช่วงกระแสความนิยมสูงสุด สถานีโทรทัศน์ต่าง ๆ พากันเตรียมละครเอเชีย มา ออกอากาศอย่างต่อเนื่อง และใช้ประโยชน์กับเวลาทองนี้ ในการสร้างคุณค่าให้กับละครที่ตน นำเข้ามาให้มากที่สุด

ฉะนั้นในการที่จะสร้างให้ละครเอเชียเป็นที่นิยมได้นั้น สถานีโทรทัศน์ ในฐานะผู้ขาย (Dealer) ต้องสร้างความเข้าใจและมีการสื่อสารกันเบื้องต้นกับผู้ผลิตละคร (Producer) จากนั้นก็ สร้างเครื่องมือในการสื่อสารมายังผู้ชม ในฐานะผู้บริโภค (Consumer) อีกทอดหนึ่ง ผ่านการ เลือกสรรกลวิธีในการกระตุ้น และชักจูงใจผู้ชมให้เลือกชมละคร และผลิตผลต่อเนื่องอื่นๆ จาก ละครจากสถานีของตน

การส่งเสริมการขายจึงเป็นกลวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ละครเอเชียเป็นที่รู้จักเพิ่มมากขึ้น รวมไปถึง สามารถสร้างสินค้าทางวัฒนธรรมอื่นๆ ให้เป็นที่รู้จักตามไปด้วย ไม่ว่าจะเป็น ความนิยมในตัว ศิลปิน, เพลงประกอบละคร การแนะนำสถานที่ท่องเที่ยว แบบแผนทางวัฒนธรรม ค่านิยม หรือ การดำเนินชีวิตของชาตินั้นๆ ซึ่งผู้ชมสัมผัสได้ผ่านละคร เป็นต้น

#### 4) การตลาดโดยตรง (Direct Marketing)

เป็นเครื่องมือการสื่อสารที่ช่วยกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหว เป็นการเข้าถึงลูกค้ากลุ่มเล็กๆ เพื่อนำเสนอในรูปแบบที่แตกต่างออกไป อย่างน้อยก็เพื่อช่วยสร้างฐานลูกค้าในอีกวิธีหนึ่งได้นอกเหนือจากการใช้เครื่องมือประเภทอื่นๆ

ในการสร้างความนิยมในละครเอเชีย เบื้องต้นอาจต้องเป็นการเจาะกลุ่มผู้ชมเป้าหมายก่อนเป็นลำดับแรก เพราะส่วนนี้เรียกได้ว่าเป็นส่วนย่อยหนึ่งทางการตลาดที่อาจยังไม่มีผู้สนใจหรือสนใจไม่มากนัก (Niche Market) เช่น ผู้ชมกลุ่มวัยรุ่น วัยทำงานตอนต้น ซึ่งกลุ่มเป้าหมายแต่ละกลุ่มนั้น อาจมีพฤติกรรมในการเปิดรับสื่อโฆษณา ประชาสัมพันธ์ที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้นการนำวิธีการตลาดโดยตรงมาใช้ เช่น การส่งจดหมายตรง การขายผ่านสื่อในลักษณะของการร่วมสนุก การจัดรายการชิงโชค เพื่อให้ผู้ชมมีส่วนร่วม ฯลฯ จะสามารถสร้างอัตราการเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้ดีกว่า ก่อนที่จะขยายฐานผู้ชมให้กว้างขึ้นในอนาคต

#### 5) การขายโดยบุคคล (Personal Selling)

มักจะถูกนำมาใช้ในกรณีที่เครื่องมือสื่อสารการตลาดอื่นๆ ได้แก่ การโฆษณา การส่งเสริมการขาย การประชาสัมพันธ์ และการตลาดโดยตรง ไม่สามารถตอบสนองความต้องการข่าวสารเพื่อการตัดสินใจของกลุ่มลูกค้าเป้าหมายได้เพียงพอ (ชินจิตต์ แจ่มเจนกิจ, 2544: 63)

การขายโดยใช้บุคคลนั้น เป็นการติดต่อสื่อสารโดยตรงระหว่างพนักงานขาย ซึ่งทำหน้าที่เป็นตัวแทนของธุรกิจเจ้าของสินค้าหรือบริการในการสื่อสารข้อมูลข่าวสารกับผู้บริโภค เพื่อการโน้มน้าวใจ ชักจูง หรือสร้างอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อ

จากแนวคิดการสื่อสารการตลาด สามารถนำมาใช้วิเคราะห์ร่วมกับการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรสื่อมวลชน ในกระบวนการสื่อสารกับผู้ชมในฐานะที่เป็นผู้บริโภค ภายใต้สภาวะการแข่งขันทางการตลาด เพื่อให้ได้มาซึ่งผลประกอบการและความนิยมสูงสุด

เพราะการสื่อสารนับได้ว่าเป็นปัจจัยสำคัญของการนำกลยุทธ์ทางการตลาดเข้ามาใช้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านการส่งเสริมการตลาดที่หาวิธีการส่งเสริมหรือสนับสนุนให้ผู้บริโภค(ผู้ชม) มองเห็นคุณค่าของผลิตภัณฑ์ (ละคร) ก่อนจะนำไปสู่การรับรู้ข่าวสาร (การเปิดรับข่าวสารละคร) การสร้างความสนใจ (ติดตามชมละคร)เกิดความต้องการในผลิตภัณฑ์ (ต้องการชมอย่างต่อเนื่อง) และเกิดพฤติกรรมการซื้อในที่สุด (เลือกชมละครและติดตามเรื่องอื่น ๆ ต่อไป) นอกจากนั้น

ยังสามารถมองได้ถึงประเด็นการทำหน้าที่ของสื่อในการพยายามสร้างสินค้าอื่น ๆ ออกมาในตลาด อาทิ สร้างความเป็นดารา เป็นต้น

## 2.6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สินียา ไกรวิมล (2545) ได้ศึกษาเรื่อง “ลักษณะของบทละครโทรทัศน์ไทยที่ได้รับความนิยมช่วงหลังข่าว จากปี พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ. 2544” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของบทละครโทรทัศน์ ลักษณะความเปลี่ยนแปลงของละครโทรทัศน์ในด้านการเล่าเรื่อง (Narrative) รวมถึง การวิเคราะห์ปัจจัยด้านการผลิตและการตลาดที่มีผลต่อการกำหนดการเขียนบทละครโทรทัศน์ ที่นำไปผลิตและได้รับความนิยม ซึ่งผลการศึกษาพบว่า บทละครโทรทัศน์ที่นำไปผลิตและได้รับความนิยมจะมีลักษณะร่วมที่ปรากฏคือ ส่วนใหญ่จะมีโครงเรื่องเกี่ยวกับความรัก โดยเฉพาะเป็นความรักระหว่างชนชั้น รองลงไปคือแนวเรื่องเกี่ยวกับความสำเร็จ มีความขัดแย้งระหว่างคนกับคน ในเรื่องของความรัก ซึ่งคู่ขัดแย้ง คือระหว่างฐานะต่ำกับฐานะสูง ตัวละครมีลักษณะตายตัว (Typed Character) บทสนทนาเป็นการถ่ายทอดวาทกรรม (Discourse) เกี่ยวกับความรัก ในขณะที่ฉากหลักคือบ้าน อันเป็นฉากที่แสดงถึงเรื่องราวความสัมพันธ์กับครอบครัว และละครจบลงแบบสุขนาฏกรรม (Happy Ending) โดยมีกลวิธีการเล่าเรื่องที่ดึงดูดใจผู้ชมที่หลากหลาย

นอกจากนั้นยังพบว่า ปัจจัยการผลิตและปัจจัยทางการตลาดเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อลักษณะและความเปลี่ยนแปลงของบทละครโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยม อันเนื่องมาจากแนวทางของสถานีโทรทัศน์ ที่มีรายได้ในการประกอบธุรกิจจากการขายเวลาละครโทรทัศน์ เพราะฉะนั้นจึงได้เลือกผลิตละครในแนวทางที่ตลาดชอบ ซึ่งมักเป็นแนวเรื่องความรักระหว่างชาย-หญิง และทำให้ผู้จัดละครต้องหาแนวเรื่องดังกล่าวสนองตอบนโยบายสถานี เพื่อให้ได้รับเลือกเป็นผู้ผลิต

สโรบล วิบูลยเสข (2547) ทำการศึกษาเรื่อง “นโยบายการบริหารรายการ และหลักการคัดเลือกละครเอเชียซีรีส์ของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี และปฏิบัติการตอบสนองของผู้ชมแฟนคลับ” เพื่อทราบถึงนโยบายการบริหารรายการ และการคัดเลือกเอเชียซีรีส์ของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ในการตอบสนองความต้องการของผู้ชมแฟนคลับ รวมถึงเพื่อทราบปฏิบัติการตอบสนองของผู้ชมแฟนคลับดังกล่าวด้วย

จากผลการศึกษาวิจัยพบว่า ไอทีวีได้ใช้หลักการเรื่องส่วนประสมทางการตลาด 4 ประการ อันได้แก่ สินค้า (Product) ราคา (Price) สถานที่จำหน่าย (Place) และการส่งเสริมการจำหน่าย (Promotion) มาใช้เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ชมแฟนคลับ โดยทำการคัดเลือก

เอเชียซีรีส์ที่มีทั้งความสนุกสนานและสาระมานำเสนอแก่ผู้ชม ซึ่งคัดเลือกจากเนื้อหาและนักแสดงเป็นสำคัญ ทั้งนี้ได้ยึดถือความต้องการของผู้ชมเป็นเกณฑ์ และพบว่าแนวเรื่องที่ผู้ชมชื่นชอบมากที่สุดคือ แนวความรักกึ่งกึ่งปนตลก หรือ Love Comedy

ในส่วนของปฏิกิริยาของผู้ชมแฟนคลับต่อละครเอเชียซีรีส์นั้น พบว่า เหตุผลที่ผู้ชมติดตามละคร และสิ่งที่ผู้ชมชื่นชอบ มีอยู่ด้วยกัน 4 ประการ ได้แก่

1. เนื้อหาที่มีความสนุก หลากหลาย และแฝงแง่คิด
2. นักแสดงในเรื่องหน้าตาดี และแสดงได้เป็นธรรมชาติ สมบทบาทที่ได้รับ
3. เพลงประกอบละครไพเราะ ทำให้ช่วยสร้างอารมณ์ร่วมกับละครได้มากยิ่งขึ้น
4. ฉาก มีทิวทัศน์และฤดูกาลที่สวยงาม แปลกตา ทำให้ผู้ชมรู้สึกเหมือนได้อยู่ในสถานที่นั้นจริง ๆ

ธิดารัตน์ รักประยูร (2545) ซึ่งทำการศึกษาเรื่อง “การเผยแพร่วัฒนธรรมวัยรุ่นญี่ปุ่นผ่านสื่อในประเทศไทย” พบว่า ระบบธุรกิจเป็นปัจจัยภายในองค์กรที่มีอิทธิพลต่อการเผยแพร่วัฒนธรรมวัยรุ่นผ่านสื่อมากที่สุด ในขณะที่องค์ประกอบภายนอกองค์กรก็มีอิทธิพลเช่นกัน อาทิ ความต้องการของตลาด คู่แข่งขัน ผู้สนับสนุนรายการ เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในสังคม ซึ่งทั้งนี้ในแต่ละองค์กรอาจมีความแตกต่างกันบ้างในด้านรายละเอียด อันขึ้นอยู่กับเอกลักษณ์ของแต่ละองค์กร นอกจากนี้ยังพบว่า “ดนตรี” คือรูปแบบวัฒนธรรมวัยรุ่นญี่ปุ่นที่ถูกเผยแพร่ผ่านสื่อมวลชนในประเทศไทยมากที่สุด

สกวาใจ พูนสวัสดิ์ (2547) ได้ศึกษาเรื่อง “ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารรายการละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท.” พบว่าปริมาณรายการละครโทรทัศน์ที่แพร่ภาพออกอากาศในรอบปี 2546 จำนวนทั้งหมด 48 เรื่องนั้น เป็นละครแนวตลก สนุกสนาน (Comedy) ถึง 13 เรื่อง โดยจะนำเสนอในช่วงวันหยุดพักผ่อนเป็นส่วนใหญ่ รองลงมาคือละครแนวรัก สนุกสนาน (Romantic Comedy) ซึ่งจะพบมากในช่วงเวลา Prime Time เนื่องจากสถานีเล็งเห็นว่าเป็นความต้องการของรับชมส่วนใหญ่ อีกทั้งละครประเภทนี้สามารถรับชมได้ในทุกกลุ่มเป้าหมาย อีกทั้งสถานีโทรทัศน์มีนโยบายในการผลิตแพร่ภาพละครโทรทัศน์ที่เป็นไปตามกลไกสภาวะของตลาดผู้รับชมและคู่แข่ง โดยที่สถานีโทรทัศน์ให้ความสำคัญถึงความพึงพอใจและความต้องการในการเลือกรับชมรายการละครของผู้ชม ซึ่งผู้ชมจะเลือกรับชมรายการละครที่ตัวเองชื่นชอบ สนใจ หรือมีนักแสดงที่ได้รับความนิยมอยู่ในขณะนั้น

จุฑาภา ยศสุนทรากุล (2543) ได้ศึกษาเรื่อง “กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดภาพยนตร์อเมริกันของบริษัทผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย” โดยเป็นการศึกษาถึงกระบวนการขั้นตอนในการวางแผนการสื่อสารการตลาด ความสัมพันธ์ที่มีต่อตัวสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ รวมทั้งรูปแบบวิธีการของสื่อที่ใช้ในการเผยแพร่ โดยใช้ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องทาร์ซานเป็นกรณีตัวอย่างในการศึกษา พบว่า การวางแผนการสื่อสารการตลาด เริ่มต้นตั้งแต่การกำหนดโปรแกรมการฉายในช่วงเวลาที่เหมาะสม การค้นหาจุดขายภาพยนตร์ การเตรียมการในการสื่อสารการตลาด การคัดเลือกสื่อ และวิธีการในการเผยแพร่ การกำหนดงบประมาณที่เหมาะสม และยังพบว่า การสื่อสารการตลาดให้ประสบความสำเร็จนั้นจะต้องมีการสร้างความสัมพันธ์อันดีกับสื่อด้วย ในส่วนของการศึกษาในรูปแบบ วิธีการ เนื้อหาของตัวสื่อ พบว่า ในการสื่อสารการตลาด ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องทาร์ซาน มีการใช้สื่อในการเผยแพร่ 2 ประเภท คือ การใช้สื่อมวลชน ได้แก่ นิตยสาร โทรทัศน์ วิทยุ และการไม่ใช้สื่อมวลชน แต่ใช้ผลิตภัณฑ์เป็นสื่อ การจัดกิจกรรมส่งเสริมการขายหน้าโรงภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งโดยสรุปก็คือความสำเร็จทางด้านรายได้ของภาพยนตร์มาจากการวางแผนการสื่อสารการตลาดที่ดี และได้รับการเผยแพร่ผ่านสื่ออย่างกว้างขวาง รวมไปถึงตัวภาพยนตร์ด้วย

จากตัวอย่างงานวิจัยบางส่วนที่ยกมาข้างต้น สามารถนำไปใช้เพื่อเป็นข้อมูลร่วมในการวิเคราะห์ และอภิปรายหัวข้องานวิจัยชิ้นนี้ได้ เพื่อหาคุณลักษณะที่ทำให้ละครเอเชียได้รับความนิยม และปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 3

### ระเบียบวิธีวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษากรณี ละครญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีในโทรทัศน์ไทย” นั้น เป็นการศึกษาในลักษณะ “การวิจัยเชิงคุณภาพ” (Qualitative Research) เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะของละครเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย ซึ่งเป็นการศึกษาเฉพาะละครจาก 3 ประเทศ ได้แก่ ละครญี่ปุ่น ละครไต้หวันและละครเกาหลี รวมทั้งศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียเหล่านี้ได้รับความนิยมในประเทศไทย

โดยผู้วิจัยจะทำการศึกษาดังกล่าวด้วยวิธีการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง เพื่ออธิบายถึงคุณลักษณะของละครทั้ง 3 ประเทศ ภายใต้องค์ประกอบต่างๆ ของการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ รวมไปถึงการสัมภาษณ์บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในองค์กรสื่อต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อที่จะอธิบายว่าองค์กรสื่อได้ทำหน้าที่อย่างไร และมีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย

#### 3.1 แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษาคุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม อันประกอบไปด้วย ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ละครโทรทัศน์ไต้หวัน และละครโทรทัศน์เกาหลี สามารถแบ่งออกได้เป็น แหล่งข้อมูลประเภทอิเล็กทรอนิกส์ แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล และแหล่งข้อมูลด้านเอกสารต่างๆ โดยมีรายละเอียดของข้อมูลดังต่อไปนี้

##### 3.1.1 แหล่งข้อมูลประเภทอิเล็กทรอนิกส์

ได้แก่ วีซีดี (VCD) และดีวีดี (DVD) ละครญี่ปุ่น ไต้หวันและเกาหลีที่มีการซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาอย่างถูกต้องตามกฎหมาย เพื่อออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย และเป็นละครที่ได้รับสิทธิ์ในการผลิตออกมาในรูปแบบวีซีดี และดีวีดี อย่างถูกต้องตามกฎหมาย จำนวนทั้งสิ้น 9 เรื่องด้วยกัน



### 3.1.2 แหล่งข้อมูลประเภทบุคคล

ได้แก่ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) บุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในเอเชีย ได้แก่ ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลี ในด้านพัฒนาการ ภูมิหลังทางประวัติศาสตร์ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เพื่อที่จะเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการวิเคราะห์ถึงบริบททางสังคมและวัฒนธรรมของประเทศนั้นๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์บุคคลที่ปฏิบัติหน้าที่ในสถานีโทรทัศน์ที่นำละครเอเชียมาออกอากาศในประเทศไทย เพื่อทราบถึงสาเหตุและพัฒนาการในการนำเข้าละครจากเอเชีย การคัดเลือกละคร และการวางกลยุทธ์ในการสร้างให้ละครเอเชียเป็นที่รู้จัก ทั้งนี้เพื่อผู้วิจัยจะได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งหมดภายหลังการสัมภาษณ์ ร่วมกับการวิเคราะห์เนื้อหาของละครเอเชีย เพื่อหาข้อสรุปถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย และทราบถึงคุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยมว่ามีคุณลักษณะใดบ้าง โดยสามารถแบ่งประเภทบุคคลได้ 2 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. บุคคลซึ่งทำงานอยู่ในองค์กรที่นำละครมาเผยแพร่ ได้แก่ สถานีโทรทัศน์ที่นำละครเอเชียมาออกอากาศ เพื่อจะได้ทราบถึงปัจจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ที่ส่งผลให้ละครเอเชียที่ซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาออกอากาศในประเทศไทยนั้นได้รับความนิยม โดยผู้วิจัยได้ทำการสัมภาษณ์บุคคลที่รับผิดชอบในส่วนของฝ่ายรายการต่างประเทศ และบุคคลที่ทำหน้าที่ในการคัดเลือกละครเอเชียมาออกอากาศประจำสถานีโทรทัศน์ อันได้แก่

1.) คุณกฤษฎา ตฤชนานนท์ หัวหน้าแผนกต่างประเทศฝ่ายรายการ ประจำสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2550

2.) คุณดวงนภา เต็มไกรศรี เจ้าหน้าที่ Program Acquisition ประจำสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550

2. นักวิชาการหรือผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับประเทศในเอเชีย ได้แก่ ประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลี ซึ่งเป็นนักวิชาการที่มีความเชี่ยวชาญในด้านสังคมและวัฒนธรรมเอเชีย ได้แก่

1.) รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรง สุวานดี ผู้อำนวยการศูนย์เกาหลีศึกษา รัชมหาวิทยาลัยรามคำแหง สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2550

### 3.1.3 แหล่งข้อมูลด้านเอกสารต่างๆ (Documentary Data)

อันเป็นข้อมูลต่างๆ ที่มีผู้รวบรวมไว้แล้ว (Secondary Data) ได้แก่ การวิเคราะห์ข้อมูลจากเอกสารต่างๆ ประกอบไปด้วยข้อมูลทางวิชาการ ได้แก่ ตำราทางวิชาการ งานวิทยานิพนธ์ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุดต่างๆ เช่น ห้องสมุดประจำคณะนิเทศศาสตร์ หอสมุดกลาง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ห้องสมุดมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เป็นต้น รวมไปถึงการรวบรวมเอกสาร บทความจากสื่อสิ่งพิมพ์ บทความสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้องกับละครที่ทำการศึกษา และการค้นคว้าหาข้อมูลออนไลน์ทางสื่ออินเทอร์เน็ตในประเด็นที่เกี่ยวข้อง

## 3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1: สํารวจประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ประชากรที่นำมาศึกษา คือ ละครจาก 3 ประเทศ ได้แก่ ละครญี่ปุ่น ได้หวันและละครเกาหลี ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ฟรีทีวีในประเทศไทย ระหว่างปี พ.ศ.2546-2548 รวมระยะเวลา 3 ปี โดยไม่นับรวมละครชุดประเภทย้อนยุคหรือกำลังภายใน โดยสามารถแบ่งเป็นจำนวนประชากรที่ใช้ศึกษา ได้ดังนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษา

ละคร	ปี 2546	ปี 2547	ปี 2548	รวม
ญี่ปุ่น	22	8	13	43
ได้หวัน	4	4	3	11
เกาหลี	21	10	9	40
รวม	40	18	19	94

ขั้นที่ 2: กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยวิธี Purposive Sampling

จากนั้นใช้เกณฑ์ในการคัดเลือกเรื่องที่จะศึกษา โดยรวบรวมละครญี่ปุ่น ได้หวัน และเกาหลี ที่ออกอากาศในช่วงปีที่ทำการศึกษทั้งหมด และใช้เกณฑ์การคัดเลือกละครที่ได้รับความนิยมจากผู้ชมสูงสุดตามลำดับ โดยอ้างอิงจากผลสำรวจความนิยมทางโทรทัศน์ TVR% (T.V. Rating) จากบริษัท AC Nielsen (Thailand) ซึ่งจัดการสำรวจความนิยมเพื่อวางแผนทางการตลาด

ดังนั้น จากการจัดลำดับผลสำรวจความนิยมของละครที่ออกอากาศตั้งแต่วันที่ 1 ม.ค.- 31 ธ.ค. ของแต่ละปี ระยะเวลา 3 ปี (พ.ศ. 2546-2548) จะได้กลุ่มตัวอย่างที่มีผลสำรวจความนิยมสูงสุดของแต่ละประเทศ โดยเลือกละครที่มีผลสำรวจความนิยมเป็นอันดับหนึ่งของแต่ละประเทศมาปีละ 1 เรื่อง จะได้ละครทั้งสิ้น 9 เรื่องด้วยกัน โดยแบ่งเป็นละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น 3 เรื่อง ละครโทรทัศน์ไต้หวัน 3 เรื่อง และละครโทรทัศน์เกาหลี 3 เรื่อง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.2 แสดงรายการละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย	เริ่มออกอากาศ	วัน-เวลาออกอากาศในประเทศไทย	สถานี	จำนวนตอน
1.	Gokusen	ลูกสาวเจ้าพ่อ ขอเป็นครู	13 เม.ย.- 18 พ.ค. 2546	เสาร์-อาทิตย์ 12.00-13.00 น.	ช่อง 7	12
2.	My Husband 2	ซูเปอร์สตาร์ ถามหารัก	16 ก.พ. - 22 มี.ค. 2547	จันทร์-อังคาร 21.30-22.30 น.	ไอทีวี	12
3.	Minami's Girlfriend	รักหมดใจ ทราชมวัยตัวจิ๋ว	20 ส.ค.- 4 ก.ย. 2548	เสาร์-อาทิตย์ 09.15 น.	ช่อง 7	11

ตารางที่ 3.3 แสดงรายการละครโทรทัศน์ไต้หวันที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย	เริ่มออกอากาศ	วัน-เวลาออกอากาศในประเทศไทย	สถานี	จำนวนตอน
1.	Meteor Garden	รักใสใสหัวใจ 4 ดวง	ก.พ. - เม.ย. 2546	พฤหัสบดี-ศุกร์ 20.15-22.20 น.	ช่อง 3	20
2.	Mars	ลุ่มรักนักบิด	15 ต.ค. - 18 ธ.ค. 2547	ศุกร์-อาทิตย์ 22.05-22.50 น.	ช่อง 3	20
3.	The Outsiders	เดิมพันรักเดิมพันชีวิต	19 ธ.ค. 2547 - 18 ก.พ. 2548	ศุกร์-อาทิตย์ 22.05-22.50 น.	ช่อง 3	20

ตารางที่ 3.4 แสดงรายการละครโทรทัศน์เกาหลีที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย

ลำดับ	ชื่อภาษาอังกฤษ	ชื่อภาษาไทย	เริ่มออกอากาศ	วัน-เวลาออกอากาศในประเทศไทย	สถานี	จำนวนตอน
1.	Winter Love Song	เพลงรักในสายลมหนาว	4 ม.ค. – 6 เม.ย. 2546	เสาร์-อาทิตย์ 13.00-14.00 น.	ไอทีวี	20
2.	Punch	ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม	21 ส.ค. – 25 ก.ย. 2547	เสาร์-อาทิตย์ 09.15 น.	ช่อง 7	16
3.	Full House	สะดุดรักที่ฟ้าใจ	25 มิ.ย.-31ก.ค. 2548	เสาร์-อาทิตย์ 09.15 น.	ช่อง 7	16

### 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูล โดยทำการวิเคราะห์เนื้อหาจากวีซีดี (VCD) และดีวีดี (DVD) ของละครที่ผลิตในประเทศไทยได้วันและเกาหลี จำนวนทั้งสิ้น 9 เรื่อง โดยแบ่งเป็นละครญี่ปุ่น 3 เรื่อง ละครไต้หวัน 3 เรื่อง และละครเกาหลี 3 เรื่อง เพื่อศึกษาถึงคุณลักษณะด้านเนื้อหา และการเล่าเรื่องของละครทั้ง 3 ประเทศ โดยซื้อจากร้านค้าในประเทศที่จัดจำหน่ายละครเอเชีย

ใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (Depth Interview) บุคลากรของสถานีโทรทัศน์ที่ทำหน้าที่เกี่ยวข้องกับการเผยแพร่ละครเอเชียและนักวิชาการที่มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องราวความเป็นมาของประเทศไทยได้วันและเกาหลี ได้แก่

1.) คุณกฤษฎา ตฤชานนท์ หัวหน้าแผนกต่างประเทศฝ่ายรายการ ประจำสถานีโทรทัศน์สีทองที่พบช่อง 7 สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม พ.ศ. 2550 ที่สถานีโทรทัศน์สีทองที่พบช่อง 7

2.) คุณดวงนภา เต็มไกรศรี เจ้าหน้าที่ Program Acquisition ประจำสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2550 ที่สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3

3.) รองศาสตราจารย์ ดร.ดำรง ฐานดี ผู้อำนวยการศูนย์เกาหลีศึกษา รัชการประชามหาวิทยาลัยรามคำแหง สัมภาษณ์เมื่อวันที่ 31 มกราคม พ.ศ. 2550 ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง หัวหมาก

รวมทั้งการค้นคว้าและเก็บรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ตำราทางวิชาการ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากห้องสมุด และข้อมูลจากเอกสาร บทความที่ตีพิมพ์ตามสื่อต่างๆ ด้วยวิธีการซื้อและถ่ายสำเนาเก็บไว้ รวมไปถึงการค้นคว้าข้อมูลทางเว็บไซต์ต่างๆ จากอินเทอร์เน็ต

### 3.4 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัยนี้ ได้แก่ คำถามที่ใช้สำหรับการสัมภาษณ์บุคคลต่างๆ ได้แก่ 1. บุคคลที่ทำงานอยู่ในสถานีโทรทัศน์ 2. บุคคลที่มีความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับประเทศในเอเชีย โดยเฉพาะญี่ปุ่น ได้วันและเกาหลี โดยมีตัวอย่างคำถาม ดังต่อไปนี้

#### 1.) แนวคำถามในประเด็นเกี่ยวกับการคัดเลือกละคร

- อะไรคือปัจจัยสำคัญในการคัดเลือกละครเอเชียมาออกอากาศ
- หลักการหรือขั้นตอนสิ่งซึ่งละครเอเชียเป็นอย่างไรบ้าง
- ใช้เกณฑ์อย่างไรในการคัดเลือกละครเอเชียมาออกอากาศ ประกอบไปด้วยคัดเลือกละครประเทศใด แนวเรื่องแบบใด เป็นต้น
- การวางแผนรายการละครเอเชียของสถานี มีการกำหนดทิศทางหรือวิธีการอย่างไร
- การกำหนดช่วงเวลาออกอากาศละครเอเชียอย่างต่อเนื่อง จะมีผลกระทบต่อรายการละครไทยของทางสถานีหรือไม่ อย่างไร
- ท่านคิดว่าละครเอเชียเหล่านี้จะเข้ามาช่วยเสริมให้ความนิยมต่อรายการทางสถานีเพิ่มมากขึ้นหรือไม่

#### 2.) แนวคำถามในประเด็นเกี่ยวกับการวางแผนตลาดและประชาสัมพันธ์

- กลวิธีทางการตลาดและประชาสัมพันธ์ที่ทางสถานีของท่านใช้ในการนำเสนอละครเอเชียเป็นอย่างไร
- ในภาวะการณ์แข่งขันอย่างสูงระหว่างการออกอากาศละครเอเชียในปัจจุบัน ระหว่างสถานีโทรทัศน์ต่างๆ สถานีโทรทัศน์ของท่านมีการปรับตัวต่อภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไร

- ความคิดเห็นต่อแนวโน้มการแข่งขันในการนำเสนอละครเอเชียของสถานีโทรทัศน์ต่างๆอย่างไร
- ในภาวะการณ์แข่งขันการออกอากาศละครเอเชียระหว่างสถานีโทรทัศน์ต่างๆในปัจจุบัน สถานีโทรทัศน์ของท่านมีการปรับตัวต่อภาวะที่เกิดขึ้นอย่างไรบ้าง

### 3.5 การตรวจสอบข้อมูล

การตรวจสอบความเที่ยงตรง (Validity) ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ข้อมูล โดยอาศัยการพิจารณาจากกรอบแนวคิด หรืองานวิจัยที่เกี่ยวข้อง รวมถึงให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้พิจารณาตรวจสอบให้อีกครั้ง เพื่อปรับปรุงแก้ไข

การตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) ผู้วิจัยเป็นผู้รวบรวมข้อมูลจากแหล่งต่างๆ รวมทั้งการสัมภาษณ์ และการวิเคราะห์เนื้อหาด้วยตนเอง โดยตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นจากการศึกษาถึงภูมิหลังที่มีหลักฐาน สามารถยืนยันและตรวจสอบได้

### 3.6 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มาจากการชมละครญี่ปุ่น ได้วันและเกาหลี ทั้ง 9 เรื่อง โดยการตีความหมายจากตัวบท ภายใต้กรอบแนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อค้นหาคุณลักษณะของละครเอเชียทั้ง 3 ประเทศข้างต้น ที่ถูกซื้อลิขสิทธิ์นำเข้ามาออกอากาศในประเทศไทย ช่วงปี 2546-2548 ซึ่งเป็นช่วงที่ละครเหล่านี้มีความถี่ในการนำมาออกอากาศสูงและต่อเนื่อง โดยวิเคราะห์ว่าละครเอเชียเหล่านี้มีคุณลักษณะเช่นไรบ้างที่ก่อให้เกิดความนิยม

#### 3.6.1 กระบวนการในการศึกษา

ใช้วิธีการตีความด้วยตนเองโดยการชมละครทั้งหมด 9 เรื่อง แต่ละเรื่องจะดูอย่างต่อเนื่องไปก่อน 1 รอบ จากนั้นจึงดูซ้ำอย่างละเอียดอีกครั้งเพื่อทำการวิเคราะห์ นอกจากนี้ยังให้อาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบการตีความอีกครั้งหนึ่งด้วย

### 3.6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในส่วนของการวิเคราะห์คุณลักษณะละครเอเชียอดนิยมนั้น ได้ใช้องค์ประกอบการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์เป็นกรอบในการวิเคราะห์ โดยแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ การเล่าเรื่อง (Narration) และการผลิต (Production) ซึ่งประกอบไปด้วย

1. เรื่องย่อ
2. โครงเรื่อง (Plot)
3. การเล่าเรื่อง (Narration)
4. แก่นเรื่อง (Theme)
5. ความขัดแย้ง (Conflict)
6. ตัวละคร (Character)
7. มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)
8. องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)
9. องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

จากนั้นเมื่อทราบคุณลักษณะที่ก่อให้เกิดความนิยมแล้ว ได้นำเอาผลที่ได้นั้นมาวิเคราะห์ร่วมกับเอกสารต่างๆ ที่รวบรวมไว้เป็นหมวดหมู่ และวิเคราะห์ร่วมกับข้อมูลจากบทสัมภาษณ์แบบเจาะลึก ซึ่งผู้วิจัยได้ตั้งประเด็นคำถามและตีความหมายที่ได้รับนั้น โดยยึดกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องไว้เป็นหลักสำคัญ

### 3.7 การนำเสนอข้อมูล

ในการนำเสนอผลการวิจัย จะเป็นการนำเสนอข้อมูลด้วยการพรรณนาเชิงวิเคราะห์ โดยจะจำแนกการนำเสนอเป็นบทต่างๆ ดังนี้

- |         |  |
|---------|--|
| บทที่ 4 | พัฒนาการของละครเอเชียในประเทศไทย   |
| บทที่ 5 | บทวิเคราะห์คุณลักษณะของละครประเทศญี่ปุ่น 3 เรื่อง ได้แก่ <ul style="list-style-type: none"> <li>- ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู</li> <li>- ซุปเปอร์สตาร์ตามหารัก (อีกครั้ง)</li> <li>- รักหมดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว</li> </ul> |

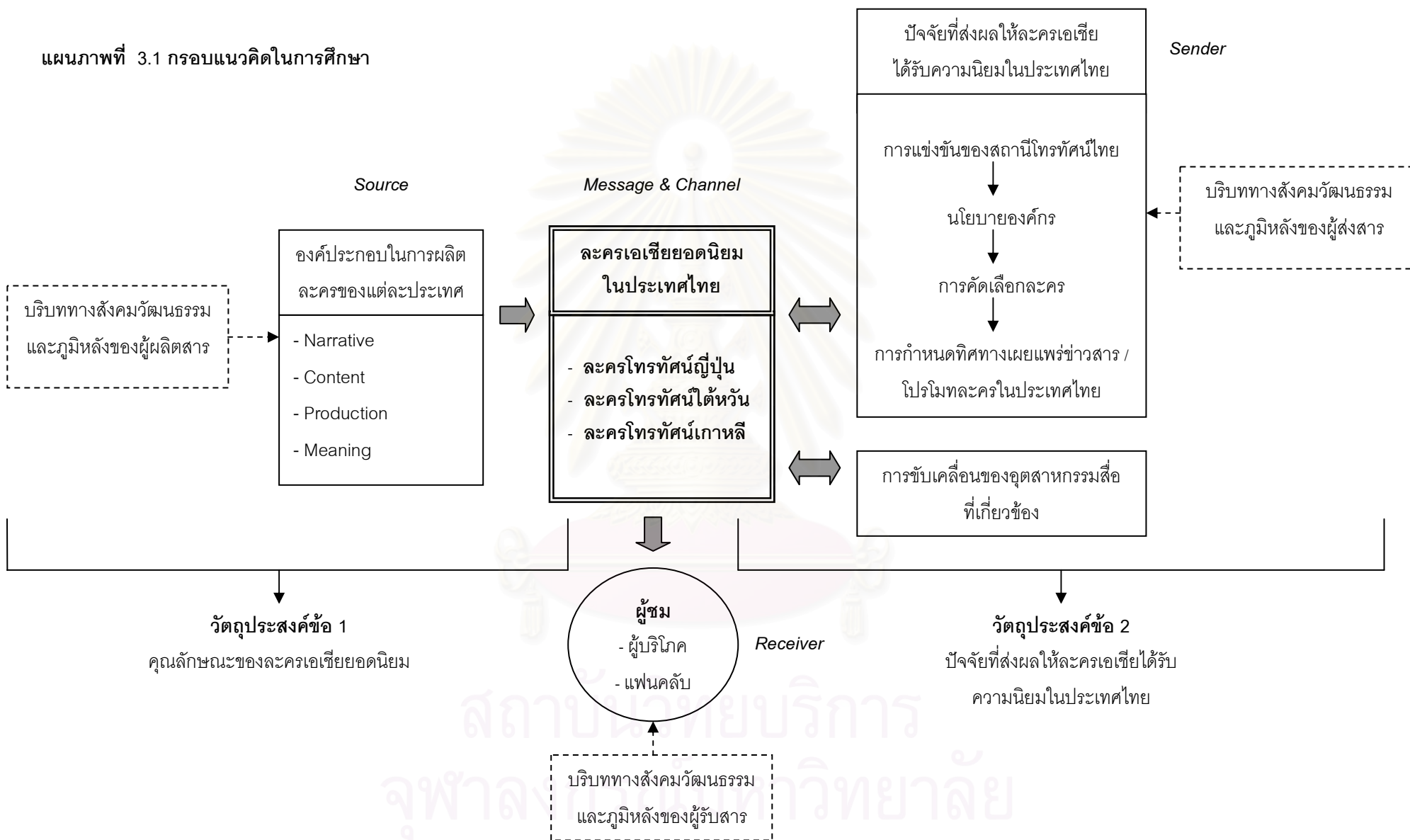
- บทที่ 6 บทวิเคราะห์คุณลักษณะละครประเทศไต้หวัน 3 เรื่อง ได้แก่
- รักใสใสหัวใจสีดง
  - ลุ้นรักนักบิด
  - เดิมพันรักเดิมพันชีวิต
- บทที่ 7 บทวิเคราะห์คุณลักษณะของละครประเทศเกาหลี 3 เรื่อง ได้แก่
- เพลงรักในสายลมหนาว
  - ผากหัวใจไว้ที่ปลายนวม
  - สะดุดรักที่ปักใจ
- บทที่ 8 ปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย
- บทที่ 9 สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย



แผนภาพที่ 3.1 กรอบแนวคิดในการศึกษา



## บทที่ 4

### พัฒนาการของการนำเข้าละครเอเชียในวงการโทรทัศน์ไทย

เนื้อหาในบทนี้เป็นกรกล่าวถึงพัฒนาการการนำเข้าละครเอเชียในประเทศไทย นับเริ่มต้นตั้งแต่การนำเข้ารายการจากต่างประเทศ มาจนถึงช่วงเวลาที่ละครเอเชียกลายเป็นสื่อบันเทิงที่ได้รับความนิยมและมีการแข่งขันอย่างสูงระหว่างสื่อต่างๆ ดังที่เห็นในปัจจุบัน รวมไปถึงศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการคัดเลือกละครเอเชียมาออกอากาศ ทั้งนี้เป็นการศึกษาโดยการรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร บทความทางวิชาการ และจากสื่อต่างๆ เพื่อนำมาประกอบกรวิจัย ซึ่งสามารถแบ่งรายละเอียดการวิเคราะห์ที่ได้ดังต่อไปนี้

#### 4.1 การนำเข้ารายการโทรทัศน์จากต่างประเทศ

นับจากจุดกำเนิดของโทรทัศน์ไทยเมื่อปี พ.ศ. 2498 วงการโทรทัศน์ในเมืองไทยได้ผ่านช่วงเวลาตั้งแต่การเริ่มต้น การพัฒนา ช่วงถดถอย จนมาถึงช่วงแห่งการแข่งขันระหว่างสถานีต่างๆ และนอกจากละครโทรทัศน์ไทยที่ถูกนำเสนออย่างต่อเนื่องแล้ว การเข้ามาของความบันเทิงจากต่างประเทศก็มีมาอย่างไม่ขาดสายเช่นกัน นับแต่เริ่มกิจการโทรทัศน์ในประเทศไทยนั้น รายการโทรทัศน์ที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในยุคแรกคือรายการบันเทิงที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ อาทิ รายการภาพยนตร์ และละครชุด ทั้งจากประเทศอเมริกา จากยุโรป และจากเอเชีย

เหตุผลประการแรกที่ต้องนำเข้ารายการต่างประเทศ ก็เนื่องมาจากความไม่พร้อมของสถานี ทั้งทางด้านเทคโนโลยี ด้านบุคลากร และด้านการผลิตรายการด้วยตนเอง ทำให้สถานีโทรทัศน์ที่เพิ่งเริ่มก่อตั้ง จำต้องพึ่งพารายการต่างประเทศมาเป็นรายการหลักในผังรายการของทางสถานี เนื่องด้วยการนำเข้ารายการเหล่านี้มีความสะดวก รวดเร็ว และยังง่ายต่อการแพร่ภาพออกอากาศ อีกทั้งเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณในการผลิตรายการสดในห้วงส่งเอง ทำให้การนำเข้ารายการต่างประเทศเข้ามาออกอากาศเป็นทางออกที่ดีของสถานีอีกทางหนึ่ง

ช่อง 4 บางขุนพรหม สถานีโทรทัศน์แห่งแรกในประเทศไทย ได้เปิดสถานีช่วงแรกด้วยการนำภาพยนตร์ต่างประเทศ อาทิ ภาพยนตร์เพลง ภาพยนตร์สารคดีมาออกอากาศ โดยได้รับความร่วมมือจากบริษัท อาร์.ซี.เอ และสำนักข่าวสารอเมริกัน ในการส่งภาพยนตร์มาฉายโดยไม่

คิดมูลค่า โดยภาพยนตร์ต่างประเทศเรื่องยาวที่ออกอากาศทางโทรทัศน์เมืองไทยเรื่องแรก คือเรื่อง “ปราบจอมโจรคิลลิงเจอร์” (ปนัดดา ธนสถิตย์, 2531:10) นอกจากนั้น ยังมีการออกอากาศ ภาพยนตร์ประเภทการ์ตูน ภาพยนตร์ตลก และภาพยนตร์เรื่องยาวที่เคยฉายตามโรงภาพยนตร์ มาแล้ว ซึ่งมีทั้งภาพยนตร์อเมริกัน ภาพยนตร์อังกฤษ ภาพยนตร์จีน ภาพยนตร์อินเดีย ภาพยนตร์ ญี่ปุ่น เป็นต้น โดยได้นำมาออกอากาศพร้อมๆ ไปด้วยที่สถานีเริ่มผลิตรายการเองในห้องส่ง ซึ่ง รายการเหล่านี้ทางสถานีจะใช้วิธีการไปเช่ามาเอง หรือมีผู้อุปถัมภ์รายการได้เช่าเวลาสถานีโดยนำ ภาพยนตร์เข้ามาฉายด้วย

จากนั้นในช่วงปี พ.ศ.2499 ช่อง 4 ก็ได้เริ่มออกอากาศภาพยนตร์ชุดต่างประเทศทาง โทรทัศน์ ชุดแรกคือเรื่อง “รินตินตินผจญภัย” โดยผู้อุปถัมภ์รายการเป็นผู้นำเข้ามาออกอากาศ และ ในปี พ.ศ.2500 ก็ได้ส่งภาพยนตร์ชุดต่างประเทศเรื่อง “เมืองใหญ่” ความยาวตอนละประมาณ 30 นาที เข้ามาออกอากาศเพิ่มเติมอีก ภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศหลายเรื่อง อาทิ แดนสนธยา, แม่ มดเจ้าเสน่ห์, ยอดตลกหญิง ฯลฯ ก็เป็นภาพยนตร์ชุดยอดนิยมที่ทยอยนำมาออกอากาศทางช่อง 4 เช่นเดียวกัน

เมื่อสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 (ขาว-ดำ) ได้ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี พ.ศ.2501 ช่อง 7 (ขาว-ดำ) ก็ได้ใช้กลยุทธ์เดียวกับช่อง 4 นั่นก็คือ การสั่งซื้อภาพยนตร์ทั้งประเภทสารคดี ภาพยนตร์เรื่องยาว และภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศเข้ามาออกอากาศทางโทรทัศน์ โดยบรรจุให้ เป็นรายการหลักของทางสถานี ทั้งนี้ก็เพื่อเรียกความสนใจจากผู้ชมให้ได้ก่อนในเบื้องต้น ตัวอย่างเช่น ภาพยนตร์ชุดเรื่อง “โรบินฮู้ด” “มาเวอริคยอดนักเลง” ซึ่งได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก ดังนั้น จะเห็นได้ว่าตั้งแต่ช่วงปี พ.ศ.2501 มานั้น ภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์มีปริมาณเพิ่ม มากขึ้น และส่งผลให้ช่อง 4 และช่อง 7 (ขาว-ดำ) ได้กลายเป็นคู่แข่งสำคัญในการแย่งชิงกันสั่งซื้อ ภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศมาออกอากาศ

ในขณะที่การสั่งซื้อภาพยนตร์ชุดทางโทรทัศน์ในระยะแรกๆ จะเป็นไปในลักษณะที่ คนขายจะเอาภาพยนตร์ที่มีอยู่ของตนเองมาเสนอขายแก่ผู้ซื้อซึ่งก็คือสถานี และถ้าสถานีสนใจก็ ตกลงสั่งซื้อได้เลย โดยส่วนใหญ่จะเป็นภาพยนตร์ฝรั่ง ที่มีตัวแทนจากอเมริกา อังกฤษ ออสเตรเลีย มาเสนอขาย ขณะที่ภาพยนตร์จากญี่ปุ่นก็เริ่มมีบ้างแล้ว แต่ก็ยังมีจำนวนน้อยกว่า

รายการต่างประเทศทางโทรทัศน์ยังคงถูกนำเสนออย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันก็เริ่มสูงมากขึ้น เมื่อเกิดสถานีโทรทัศน์เพิ่มขึ้นอีกแห่ง ได้แก่ การก่อตั้งสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ในปี พ.ศ.2510 และสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ในปี พ.ศ.2513 และเนื่องมาจากการที่สถานีโทรทัศน์ทั้งสองแห่งนี้ออกอากาศด้วยระบบสี จึงเป็นข้อได้เปรียบในการผลิตรายการทางโทรทัศน์และการนำรายการจากต่างประเทศเข้ามาออกอากาศ เพราะระบบภาพสีได้ช่วยในการกระตุ้นความสนใจจากผู้ชมทั่วประเทศเพิ่มมากยิ่งขึ้น

ในส่วนของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ได้มีการนำเข้าภาพยนตร์จากต่างประเทศอย่างหลากหลาย ทั้งภาพยนตร์อังกฤษ ภาพยนตร์อินเดีย และภาพยนตร์ญี่ปุ่น โดยเฉพาะภาพยนตร์อเมริกันนำเข้ามามากกว่า 50 เปอร์เซนต์ (วันดี พรปฎิมากร, 2534) ในขณะที่ภาพยนตร์ญี่ปุ่นที่ถือได้ว่าเป็นจุดเด่นของทางสถานีในช่วงเวลาหนึ่ง อาทิเช่นเรื่อง เคนโด ยูโด ซันชิโร่ เป็นต้น โดยที่ภาพยนตร์ชุดญี่ปุ่นในยุคแรกนั้น จะเป็นภาพยนตร์ที่เกี่ยวข้องกับสัตว์ประหลาด ทลายโลกเป็นส่วนใหญ่ ต่อมาจึงเริ่มมีประเภทซามูไร และชีวิตสมัยใหม่เพิ่มมากขึ้น

ในขณะที่คู่แข่งสำคัญคือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 หลังจากต้องประสบปัญหาในการผลิตรายการด้วยตนเอง ทางสถานีจึงวางกลยุทธ์ใหม่ด้วยการเลือกเอารายการภาพยนตร์ชุดจากต่างประเทศ มาเป็นหลักในการดำเนินรายการแทน และยังมี การเพิ่มช่วงเวลาในการนำเสนอมากขึ้นเรื่อยๆ กระทั่งทำให้รายการต่างประเทศได้กลายเป็นเอกลักษณ์ของช่อง 3 ไปในที่สุด (ครบรอบ 30 ปี สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3: 20)

ขณะเดียวกันกับการเปลี่ยนแปลงจากสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 (ขาว-ดำ) มาเป็น สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 เมื่อปี พ.ศ.2517 หรือ ททบ.5 ดังในปัจจุบัน ก็ยังคงพึ่งพาบริการ ภาพยนตร์จากต่างประเทศเช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ แม้ว่าในช่วงเวลานั้นทางสถานีจะมีการพัฒนาด้านการผลิตรายการด้วยตนเองแล้วก็ตาม

ล่วงมาจนถึงปี พ.ศ.2520 คือช่วงเวลาของการเปลี่ยนแปลงอีกครั้ง จากสถานีวิทยุโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 4 (บางขุนพรหม) มาเป็นช่อง 9 อ.ส.ม.ท. ภายใต้การบริหารงานขององค์การสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. เป็นอีกสถานีที่ยึดกลยุทธ์ในการแบ่งสัดส่วนการนำเสนอรายการต่างประเทศทางโทรทัศน์ในแนวทางเดียวกับสถานีอื่น

ในบรรดาการนำเข้ารายการจากต่างประเทศของช่อง 9 ที่มีความโดดเด่นที่สุดคือ รายการภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ดังที่ จรรยา เหลียวตระกูล ได้จำแนกให้เห็นพัฒนาการที่สำคัญถึง 5 ยุคด้วยกัน ตั้งแต่ยุคภาพยนตร์การ์ตูนขาว-ดำในช่วงกำเนิดโทรทัศน์ไทย ยุคภาพยนตร์การ์ตูนขาว-ดำ บางขุนพรหม ยุคภาพยนตร์การ์ตูนขาว-ดำ พากย์สด ยุคภาพยนตร์การ์ตูนสี อ.ส.ม.ท. จนมาถึงยุคภาพยนตร์การ์ตูนสีดังในปัจจุบัน

ที่ต้องกล่าวถึงรายการภาพยนตร์การ์ตูนด้วยนั้น เพราะรายการการ์ตูนต่างประเทศถือว่าเป็นรายการต่างประเทศที่โดดเด่นและยังคงความนิยมอยู่ในปัจจุบัน โดยเฉพาะการ์ตูนจากญี่ปุ่นที่ครองตลาดผู้ชมกลุ่มเด็กและวัยรุ่น และการ์ตูนญี่ปุ่นเองน่าจะเป็นตัวแปรหนึ่ง ที่เสมือนเป็นฐานสำคัญเบื้องต้นในการเผยแพร่และปลูกฝังวัฒนธรรมญี่ปุ่นแก่กลุ่มผู้ชมในไทย ก่อนที่สื่อบันเทิงญี่ปุ่นประเภทอื่นๆ จะได้รับความนิยมตามมา โดยการ์ตูนญี่ปุ่นซึ่งเป็นที่รู้จักเป็นอย่างดี อาทิ เซเลอร์มูน โดเรมอน โคนัน เป็นต้น และด้วยเหตุที่สถานีได้เน้นการนำเสนอไปที่ภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นเป็นหลักนี้เอง จึงทำให้ต้องลดปริมาณภาพยนตร์เรื่องยาวลง และผลิตรายการช่อง 9 การ์ตูนขึ้นมา ทำให้รายการนี้กลายเป็นโลโก้หนึ่ง ซึ่งถ้าพูดถึงช่องการ์ตูน ก็ทำให้นึกถึงช่อง 9 ขึ้นมาทันที

สถานีโทรทัศน์น้องใหม่ในขณะนั้นอย่างสถานีโทรทัศน์ไอทีวี (ทีไอทีวี) ที่ก่อตั้งขึ้นหลังสุดเมื่อปี พ.ศ.2539 สืบเนื่องจากเหตุความไม่เป็นกลางในการนำเสนอข่าวของสถานีโทรทัศน์ในช่วงเหตุการณ์พฤษภาทมิฬ แม้ไอทีวีจะวางบทบาทของสถานีอยู่ที่ตำแหน่งของการเป็นสถานีข่าวสาร แต่ภายหลังจากที่มีการปรับเปลี่ยนผู้บริหารและโครงสร้างสถานี ทำให้ไอทีวีมีส่วนรายการบันเทิงเพิ่มขึ้น และรายการบันเทิงต่างประเทศก็ได้ถูกนำมาพิจารณาให้จัดอยู่ในผังรายการของสถานีไปพร้อมๆ กับการออกอากาศละครไทย

เพราะฉะนั้นจึงสามารถวิเคราะห์ได้ว่า การที่สถานีโทรทัศน์ได้เลือกนำเอารายการจากต่างประเทศมาออกอากาศในปริมาณที่เพิ่มมากขึ้นนั้น เป็นเพราะรายการต่างประเทศมีต้นทุนการผลิตที่ต่ำที่สุด เมื่อต้องเทียบกับรายการที่ต้องใช้ห้องส่งในการออกอากาศ ทำให้ลดค่าใช้จ่ายได้มากขึ้น อีกทั้งรายการต่างประเทศสามารถดึงดูดความสนใจจากผู้ชมรายการโทรทัศน์ได้มาก การขายเวลาโฆษณา ก็มีปริมาณมากขึ้น รายการเหล่านี้จึงได้รับความนิยมสูง จนกระทั่งในเวลาต่อมา ถึงกับมีการตั้งชื่อช่วงที่นำเสนอรายการต่างประเทศเหล่านี้ขึ้น เช่น ช่วงหนึ่งดังสุดสัปดาห์ ช่วงบิกซีนี่มา ช่วงยอดภาพยนตร์นานาชาติ ช่วงมูฟวี่ออนทรี เป็นต้น

ในปัจจุบัน รายการต่างประเทศที่พบยังคงเป็นรายการภาพยนตร์ทั้งจากฝั่งอเมริกา ยุโรป เอเชีย และรายการละครชุดที่ได้รับความนิยมสูง โดยเฉพาะละครชุดจากญี่ปุ่น ได้วันเกาหลี ที่ยังอยู่ในกระแสนิยมมากมาย จนก่อให้เกิดกระแส Asian Pop Fever และการแข่งขันระหว่างสื่อต่างๆ อย่างเข้มข้น

#### 4.2 การนำเข้าละครโทรทัศน์จากประเทศในเอเชีย

แม้ว่าความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการผลิต การออกอากาศ รวมทั้งขีดความสามารถด้านบุคลากรของสถานีจะเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้รายการภาพยนตร์ไทยหรือละครไทยได้กลายเป็นรายการหลักๆ ของทางสถานีทดแทนรายการที่นำเข้าจากต่างประเทศเช่นยุคเริ่มต้น หากแต่ความนิยมในละครจากต่างประเทศยังไม่เสื่อมคลายลง ยังผลให้สถานีต้องพิจารณานำเข้ามาออกอากาศอย่างต่อเนื่องถึงในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการจากประเทศในเอเชีย อาทิ รายการภาพยนตร์ ละครเรื่องยาว (Serial) และละครซีรีส์ (Drama Series) ที่ยังถูกบรรจุอยู่ในผังการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ

สืบเนื่องมาจากยุคแรกเริ่มของการก่อตั้งสถานีโทรทัศน์ ดังเหตุผลที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นนั่นเอง ที่ทำให้รายการต่างประเทศ ทั้งภาพยนตร์และละครกลายเป็นรายการหนึ่งที่ครองใจผู้ชม กระทั่งกลายเป็นส่วนหนึ่งที่ขาดไม่ได้ในผังรายการของสถานีโทรทัศน์ ซึ่งละครจากเอเชียที่มีการนำเข้ามาออกอากาศนั้น จะมีหลากหลายประเภท เนื้อหาของแต่ละเรื่องล้วนมีความน่าสนใจที่แตกต่างกันออกไป โดยในช่วงแรกๆ ที่กิจการโทรทัศน์เริ่มพัฒนา ยังไม่ได้มีการให้ความสำคัญกับรายละเอียดในการคัดเลือกละครเอเชียมาออกอากาศมากนัก เช่น เนื้อเรื่อง บทละคร หรือนักแสดง ฯลฯ จึงทำให้รายการละครของแต่ละสถานียังมีความคล้ายคลึงกัน และไม่ค่อยมีความแตกต่าง เพราะสถานียังคงมุ่งนำเข้าเพียงเพื่อออกอากาศทดแทนรายการที่ยังผลิตเองไม่ได้

ตัวอย่างเช่นการนำเข้าในยุคแรกของสถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7 ซึ่งรายการต่างประเทศมีการนำเข้าในปริมาณมาก นโยบายการจัดรายการบันเทิงของผู้บริหารยังไม่ได้มีการกำหนดที่แน่นอนเพราะต้องคำนึงถึงตลาดเป็นหลัก ในขณะที่การซื้อภาพยนตร์ต่างประเทศก็จะซื้อในปริมาณที่มาก คือเป็นไปในลักษณะที่มีเท่าไรก็ซื้อหมด เพราะขณะนั้นทางสถานีสามารถออกอากาศได้ถึง 8 ชั่วโมง (วันดี พรปภูมิภกร, 2533: 76)

นอกจากนั้น ละครที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ในปัจจุบัน ก็สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภท คือ เป็นละครหรือภาพยนตร์ชุดที่ผลิตขึ้นเองโดยทีมงานผลิตของสถานีโทรทัศน์ในประเทศ และเป็นละครหรือภาพยนตร์ชุดที่นำเข้ามาจากต่างประเทศ อาทิ นำเข้ามาจากประเทศฮ่องกง ไต้หวัน ญี่ปุ่น และสหรัฐอเมริกา โดยทางสถานีอาจเป็นผู้ที่ติดต่อซื้อรายการต่างๆ เหล่านี้เข้ามาออกอากาศเอง หรือใช้วิธีการติดต่อผ่านตัวแทนนำเข้ารายการโทรทัศน์อีกวิธีหนึ่ง (พัลลภา วิชิตะกุล, 2546)

แต่จากค่านิยมในสื่อบันเทิงจากประเทศในเอเชียได้รับความนิยมสูงขึ้น ทั้งด้านดนตรี แฟชั่น ภาพยนตร์ และละคร ฯลฯ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ในปัจจุบันสถานีโทรทัศน์ต่างๆ ตื่นตัวให้ความสนใจกับการนำเข้ารายการต่างๆ จากทางเอเชียมากขึ้น แต่ทั้งนี้ก็ยังต้องขึ้นอยู่กับนโยบายของแต่ละสถานีว่าจะมีการกำหนดสัดส่วนการนำเสนอรายการละครเอเชียอย่างไรบ้าง

เนื่องจากกระแสนิยมการติดตามชมละครจากเอเชีย อันหมายถึงประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีใต้มีสูงขึ้น ซึ่งละครเอเชียในการวิจัยนี้หมายถึงละครญี่ปุ่น ละครไต้หวันและละครเกาหลี ผู้วิจัยจึงต้องการนำเสนอให้เห็นถึงความเป็นมาอย่างคร่าวๆ ของละครทั้ง 3 ประเทศ ดังต่อไปนี้

#### 4.2.1 ละครญี่ปุ่น

ความบันเทิงจากสื่อญี่ปุ่นที่ผู้รับสารชาวไทยเริ่มรู้จักคือภาพยนตร์การ์ตูนทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์การ์ตูนเป็นรายการต่างประเทศอีกรายการหนึ่งที่เริ่มเข้ามาออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไทยหลังจากกำเนิดสถานีโทรทัศน์ได้ไม่นานนัก และภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นก็มีการสั่งซื้อเข้ามาออกอากาศอย่างต่อเนื่องเพราะราคาถูกลงกว่าของฝรั่งมาก ภาพยนตร์โทรทัศน์ชุด “ยอดมนุษย์” เรื่องราวของหุ่นยนต์ต่อสู้กับสัตว์ประหลาดนอกโลก หรือจะเป็น “ไอ้มดแดง” มนุษย์ผู้มีพลังเหนือมนุษย์ธรรมดา ก็ล้วนเป็นภาพยนตร์การ์ตูนญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมอย่างสูงในประเทศไทย และช่อง 4 บางขุนพรหม ถือเป็นสถานีแรกที่นำรายการจากญี่ปุ่นเข้ามาออกอากาศ ก่อนที่จะกลายเป็นช่อง 9 อ.ส.ม.ท. และเป็นที่รู้จักในนาม ช่อง 9 การ์ตูนดังในปัจจุบัน

ในขณะที่รายการต่างประเทศได้รับความนิยมและมีการติดต่อนำมาออกอากาศอย่างต่อเนื่อง สถานีโทรทัศน์ที่ก่อตั้งขึ้นใหม่ก็ให้ความสนใจ เริ่มมีตัวแทนจากญี่ปุ่นเข้ามาติดต่อขาย ภาพยนตร์ญี่ปุ่นให้สถานีโทรทัศน์ไทย โดยในยุคแรก เนื้อหาของภาพยนตร์และละครญี่ปุ่นเป็น

เนื้อหาเกี่ยวกับสัตว์ประหลาดล้างโลก ก่อนที่แนวซามูไร และละครชีวิตของหนุ่มสาวสมัยใหม่จะเข้ามาเป็นที่นิยม และที่เป็นที่รู้จักมากที่สุด คือ ละครญี่ปุ่นเรื่อง “โอชิน” ด้วยความยาวถึง 500 ตอน และเนื้อเรื่องที่ถูกใจผู้ชม ทำให้ “โอชิน” เป็นที่กล่าวถึงในทุกแวดวงของสังคมในช่วงเวลาที่ออกอากาศ

ในช่วงระหว่างปี พ.ศ.2531 ถึง 2533 ภาพยนตร์ญี่ปุ่นเรื่องยาว และละครชุดญี่ปุ่นที่เป็นแนวชีวิต อาทิ สิงห์สาวนักสู้บ, พยัคฆ์สาวผู้พิทักษ์, คุณครูคนใหม่, คู่หูคู่ฮา ฯลฯ มีการนำมาออกอากาศอย่างต่อเนื่อง ก่อนที่ละครญี่ปุ่นมีการนำมาออกอากาศน้อยลง กระแสความนิยมซบเซาลงไป หลีกทางให้ละครไทยที่กำลังเติบโตและได้รับความนิยมสูงสุดทดแทน (วันดี พรปฎิมากร, 2534)

รายการละครญี่ปุ่นเริ่มกลับเข้ามาไหลล้นบนจอแก้วและได้รับความนิยมอีกครั้ง เมื่อคราวที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีมีการปรับผังรายการตามนโยบายของผู้บริหาร และได้ตัดสินใจนำละครญี่ปุ่นเข้ามาแพร่ภาพ กระทั่งมีการตั้งช่วงเวลาสำหรับละครเอเชียโดยเฉพาะในชื่อ “เอเชีย นีร์ส” ซึ่งนับว่าเป็นส่วนที่กระตุ้นให้สื่อบันเทิงจากญี่ปุ่นกลับมาอยู่ในกระแสนิยมในหมู่ผู้ชมอีกครั้งและต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน

ละครญี่ปุ่นในยุคที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีนำเข้ามาออกอากาศในช่วงแรก ได้แก่ สื่อรักออนไลน์ อยู่เพื่อรัก ครูซ่าปราบขโมย ปมปริศนา คุณพ่อที่รัก นักข่าวสาวเหล็ก ฯลฯ ซึ่งก็ได้รับความนิยมจากผู้ชมอยู่พอสมควร แม้จะเป็นเพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น หลังจากนั้น ละครญี่ปุ่นอีกหลายเรื่องก็ทยอยมาออกอากาศอีกอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะที่ออกอากาศทางช่อง 7 และทางไอทีวี อาทิ เรื่อง ซูเปอร์สตาร์ถ้ามหารักทั้ง ภาค 1 และ 2 สูตรรักข้าวหอมไข่ รักษ์รักรสสดรอเบอร์รี่ รักหมดใจทราวมวยตัวจิ๋ว ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู เป็นต้น

หากมองกลับไปทีอุตสาหกรรมละครประเทศญี่ปุ่นจะพบว่า อุตสาหกรรมละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นมีการผลิตละครหลากหลายประเภท อาทิ ละครย้อนยุค (Period Dramas) ละครเกี่ยวกับซามูไร (Samurai Dramas) ละครครอบครัว (Home Dramas) ละครนักสืบ (Detective Dramas) ละครพาฝัน (Soap Operas) และละครชีวิตคอม (Situation Comedies) แต่ประเภทของละครที่ผู้ชมในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ และผู้ชมในญี่ปุ่นเองตอบรับมากที่สุด คือละครเกี่ยวกับชีวิตรักหนุ่มสาว มิตรภาพ และชีวิตการทำงานภายใต้ฉากหลังที่เป็นเมืองใหญ่ (Iwabuchi, 2004:9) คำนียามของละครประเภทใหม่จึงกำเนิดขึ้นในชื่อ “Trendy Drama”



Trendy Drama ผลิตขึ้นมาตั้งแต่ปลายปี 1980 ละครเรื่องนี้จะพูดถึงรูปแบบการชีวิตในเมือง สถานที่ที่แสดงความทันสมัย เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย และเครื่องประดับที่มีการออกแบบอย่างโดดเด่นแปลกใหม่ ออกแบบสถานที่ให้ทันสมัย และหมายถึงเพลงป๊อปด้วย

*Trendy Drama* เป็นดราม่าที่ผสมผสานทั้ง Home Drama และ Youth Drama ไว้ด้วยกัน ไม่ได้เน้นเฉพาะเรื่องราวเกี่ยวกับครอบครัวที่คนดูส่วนใหญ่จะเป็นวัยกลางคนหรือผู้สูงอายุ หรือเน้นไปที่ผู้ชมอายุน้อยในวัยเรียนเพียงอย่างเดียวเท่านั้น ซึ่ง Trendy Drama จะเป็นเรื่องราวที่สะท้อนให้เห็นถึงชีวิตประจำวันของคนญี่ปุ่นทั่วไป ทั้งเรื่องชีวิตความเป็นอยู่ และปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ซึ่งจะพบว่าละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่ที่ออกอากาศอยู่ในปัจจุบันจะเน้นไปที่ละครในยุคสมัยใหม่เป็นรูปแบบที่เรียกว่า Trendy Drama และกลายเป็นต้นแบบในการผลิตละครของประเทศอื่นในเอเชียตามมา (Clements and Tamamuro, 2003)

นอกจากนี้พบว่าในศตวรรษที่ 21 ดราม่าญี่ปุ่นเริ่มเข้ามาเป็นที่นิยมในเอเชียบางประเทศ โดยเฉพาะในไต้หวัน เกาหลีฮ่องกง มาเลเซีย สิงคโปร์ จีน ซึ่งผู้คนสามารถรับชมได้ทั้งทางเคเบิลทีวีหรือจะซื้อแผ่นมาดูเอง ในขณะที่ทางต่างประเทศก็ได้ซื้อลิขสิทธิ์มังงะ (Manga) หรือการ์ตูนญี่ปุ่นมาสร้างเป็นละคร โดยใช้นักแสดงของประเทศตัวเอง อย่างเช่น ละครเรื่อง Meteor Garden หรือรักใสใสหัวใจสีดวงไต้หวันที่ได้รับความนิยมอย่างสูง

แม้ว่าปัจจุบันละครญี่ปุ่นถูกมองว่าอยู่ในช่วงขาลงและเปิดทางให้กระแสความแรงของละครเกาหลีเข้ามาแทนที่แต่กระแสภาพยนตร์และละครเกาหลีเริ่มเข้ามาครองพื้นที่ในโทรทัศน์ไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2544 อย่างไรก็ตาม อิทธิพลจากสื่อประเภทอื่นๆ จากญี่ปุ่น อาทิ เพลง แฟชั่น เสื้อผ้า ทรงผม อาหาร ภาษา ฯลฯ ที่เคยครองพื้นที่ความนิยมในหมู่คนไทยก็ยังคงเป็นกระแสที่ฝังอยู่ในสังคมและยากที่จะเลือนหายไป

#### 4.2.2 ละครไต้หวัน

ประเทศไทยนับว่ามีความผูกพันกับชนชาติที่ใช้ภาษาจีนในการสื่อสารมาเป็นเวลานาน แม้แต่สื่อภาคบันเทิงเอง ทั้งเพลงจีน ภาพยนตร์จีน ภาพยนตร์ฮ่องกง ก็เป็นเจ้าของตลาดบันเทิงในไทยมาก่อน และนับแต่เริ่มกิจการโทรทัศน์ในไทย ละครจีนก็ไม่พลาดที่จะถูกนำมาบรรจุในผังการออกอากาศ

สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ถือเป็นหนึ่งในผู้บุกเบิกรายการที่นำเข้ามาจากเอเชียในประเทศไทย นับแต่ภาพยนตร์เรื่อง “เทพบุตรชาวดิน” ซึ่งเป็นภาพยนตร์จีนชุดแรกที่นำเข้ามาฉายในประเทศไทยและได้รับความนิยมอย่างสูง ในขณะที่ภาพยนตร์ชุดจีนเรื่อง “เปาบุ้นจิ้น” ซึ่งออกอากาศทางช่อง 3 เป็นประจำทุกวันพุธ เวลา 19.00 น. เมื่อปี พ.ศ. 2517 คือ ละครจากไต้หวัน เรื่องแรกที่นำมาออกอากาศทางโทรทัศน์ และด้วยความนิยมอย่างสูงจากละครเรื่องนี้ ทำให้สถานีต้องเพิ่มเวลาออกอากาศอีก 1 วัน นอกจากนั้น ด้วยความนิยมในละคร ถึงขนาดมีผู้นำบทเพลงมาใส่เนื้อไทย และนำชื่อของเปาบุ้นจิ้นไปตั้งเป็นชื่อสินค้าอีกด้วย (ครบรอบ 30 ปี สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3: 20)

จากความแรงของละครเรื่องนี้เอง ที่ทำให้ช่อง 3 ได้พิจารณานำรายการละครชุดจากไต้หวันมานำเสนอเพิ่มมากขึ้น อาทิ เรื่องนางสิงห์จ้าวยุทธจักร กระบี่จอมราชันย์ ฯลฯ ต่อเนื่องมาเรื่อยๆ กระทั่งเริ่มนำละครจากฮ่องกงมานำเสนอคือเรื่อง เขียวฮือฮือ ซึ่งก็ได้รับความนิยมอย่างสูงเช่นกัน ซึ่งทางสถานีใช้วิธีการสั่งซื้อละครชุดโดยตรงจากบริษัทผู้สร้างทั้งในฮ่องกงและไต้หวัน เพื่อมาฉายออกอากาศทดแทนวิธีเดิมที่เคยสั่งซื้อผ่านตัวแทนจำหน่ายในประเทศ กระทั่งทำให้ ช่อง 3 มีสัมพันธที่ดีกับบริษัทต้นลิขสิทธิ์ อาทิ ทีวีบีจากฮ่องกง ประกอบกับช่อง 3 เองก็มีการนำเสนอละครทั้งจากไต้หวันและฮ่องกงอย่างต่อเนื่องและมีหลากหลายรสชาติ ทั้งละครชีวิต บู๊ กำลังภายใน ตลกเบาสมอง ฯลฯ ทำให้ช่อง 3 เสมือนเป็นเจ้าของละครจีนกระทั่งในปัจจุบัน

สถานีโทรทัศน์ อย่างช่อง 7 ก็เป็นผู้แข่งขันที่สำคัญในการนำละครจีนจากไต้หวันและฮ่องกงมาออกอากาศ จนถือได้ว่าช่วงราวๆ ปี พ.ศ. 2523-2524 เป็นช่วงที่ละครจีนล้นจอ จนเป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้กบว.ต้องขอความร่วมมือสถานีโทรทัศน์ทุกช่องให้บรรจुरายการที่ผลิตขึ้นเองภายในประเทศทดแทน

จึงอาจถือได้ว่าละครจากไต้หวันทางโทรทัศน์เริ่มเป็นที่รู้จักจากละครประเภทย้อนยุคประเภทกำลังภายใน จนมาถึงละครไต้หวันในยุคสมัยใหม่ ที่มีการจัดเวลาออกอากาศในชื่อช่วงต่างๆ เช่น ตำนานรักดอกเหมยทางช่อง 3 ซึ่งมีละครชุดที่ผลัดเปลี่ยนหมุนเวียนกันไปหลายๆ ประเภท ทั้งละครย้อนยุค ละครชีวิตสมัยใหม่ เป็นต้น ในขณะที่สถานีช่องอื่นๆ ก็มีการจัดให้รายการละครที่ใช้ภาษาจีนได้ออกอากาศในช่วงเวลาของรายการจากเอเชียที่ตั้งขึ้นมาเช่นกัน

ในช่วงไม่กี่ปีมานี้ ละครจากไต้หวันกลับมาเป็นที่รู้จักและได้รับความนิยมอย่างสูง จากปรากฏการณ์ความนิยมของละครเรื่อง “รักใสใสหัวใจสีดวง” ละครยอดนิยมจากไต้หวัน ที่ช่อง 3 นำมาออกอากาศเมื่อปี พ.ศ.2546 ซึ่งนอกจากจะส่งผลให้ละครวัยรุ่นไต้หวันเฟื่องฟู จนต้องมีการนำละครวัยรุ่นไต้หวันเรื่องอื่นๆ เข้ามาออกอากาศอย่างต่อเนื่องแล้ว ยังส่งให้นักแสดงนำ 4 คน ในนาม F4 แจ้งเกิดในประเทศไทย กลายเป็นกระแสละครต่างประเทศที่ได้รับความนิยมสูงสุดในช่วงระยะเวลาที่ออกอากาศด้วย

แม้กระทั่งปัจจุบันนี้ละครไต้หวันที่น่ามาออกอากาศยังคงต้องพึ่งพานักแสดงที่เป็นที่รู้จักจากกลุ่ม F4 อยู่เช่นเดิม อาทิ ละครเรื่อง “Silence” ที่นำแสดงโดย Vic หรือ ใจใจ และเมื่อเร็วๆ นี้ทางช่อง 3 ก็ได้นำละครเรื่องใหม่คือเรื่อง “Hospital” ที่มีหนุ่มเต๋าหมิงชื่อ หรือเจอรี่ F4 นำแสดงมาออกอากาศอีกด้วย ในขณะที่ช่องอื่นๆ นั้น ไม่ได้เน้นการนำละครไต้หวันมาออกอากาศมากนัก

#### 4.2.3 ละครเกาหลี

หลังจากที่สถานีโทรทัศน์ไอทีวีเคยนำเอาละครเกาหลีเข้ามาทดลองออกอากาศเมื่อช่วงแรกในการก่อตั้งสถานีใหม่ ๆ ได้แก่เรื่อง Pool of Do และเรื่อง Sunglass แต่ยังไม่ได้รับการกล่าวขานถึงเท่าที่ควร ขณะที่สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ก็นำละครเกาหลีเข้ามาออกอากาศอีกครั้งในปี พ.ศ. 2543 ด้วยเรื่อง ลิขิตแห่งดวงดาว (A Star in My Heart) ที่สุดแห่งรัก (Goodbye My Love) และสงครามแห่งความรัก (All About Eve) แต่ก็ยังเป็นเพียงกระแสเล็กๆ ที่มีผู้ชมเฉพาะกลุ่มเท่านั้น และยังไม่เป็นที่กล่าวขวัญในวงกว้าง

กระทั่งปี พ.ศ. 2544 สถานีโทรทัศน์ไอทีวีได้นำละครเกาหลีมาออกอากาศอีกครั้งด้วยเรื่อง “รักนี้ชั่ววันจันทร์” หรือ Autumn in My Heart และประสบความสำเร็จ เป็นที่กล่าวขวัญถึงในวงกว้างมากขึ้น ทำให้จากนั้นไอทีวีได้ซื้อลิขสิทธิ์ละครจากเกาหลีเรื่องอื่นๆ มาออกอากาศอีกอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับละครญี่ปุ่น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปี 2546 ที่ปริมาณของละครเกาหลีมีปริมาณเพิ่มมากขึ้น และสามารถสร้างกระแสความนิยมได้อย่างต่อเนื่อง นำโดยเรื่อง “เพลงรักในสายลมหนาว” หรือ Winter Love Song ที่ทำให้ความรักแนวโรแมนติก และรูปแบบชายในอุดมคติอย่างพระเอกของเรื่องกลายเป็นต้นแบบความนิยมในหมู่ผู้ชมในทันที

ช่อง 7 เป็นสถานีที่ปลูกกระแสนิยมในละครเกาหลีในเวลาต่อมา โดยกำหนดช่วงเวลาในการออกอากาศคือช่วงเช้าวันหยุดเสาร์-อาทิตย์ ในการออกอากาศละครเกาหลีสลับกับละครญี่ปุ่น จากเดิมที่ช่วงเวลาดังกล่าวเป็นเวลาของรายการภาพยนตร์วันเสาร์ ที่นำเสนอภาพยนตร์ไทยและต่างประเทศ โดยละครเกาหลีที่ทำให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้นคือเรื่อง Full House หรือ สะดุดรักที่ปักใจ (พ.ศ.2548) จนกระทั่งทำให้นักแสดงนำชายคือ จองจ็อน หรือ Rain กลายเป็นดารายอดนิยมในประเทศไทยในทันที ส่งผลต่อเนื่องไปยังการปรากฏตัวของสื่อต่างๆ ของเขา ทั้งในภาพยนตร์ การทัวร์คอนเสิร์ต และละครเรื่องถัดมาที่มีการนำมาออกอากาศอย่างต่อเนื่อง

อย่างไรก็ตามภายหลังจากละครเกาหลีเริ่มเข้ามาสู่ประเทศไทยมากขึ้น ช่อง 3 ก็ได้มีการคัดเลือกเรื่องเพื่อนำมาออกอากาศเช่นกัน โดยอาจเป็นเรื่องที่ได้รับการการันตีความสำเร็จมาก่อนบ้างในประเทศอื่นๆ โดยมีกลยุทธ์ที่ว่าเมื่อการออกอากาศเป็นไปได้ดี ก็จะมีการนำเข้ามาอีกอย่างต่อเนื่อง (Positioning 21: ก.พ. 2006)

“แดจังกึม จอมนางแห่งวังหลวง” คือ ละครประวัติศาสตร์จากเกาหลีที่ช่อง 3 นำมาออกอากาศ เมื่อปี พ.ศ.2549 และได้กลายเป็นละครเกาหลีที่มีเรตติ้งวัดระดับความนิยมสูงสุดในประเทศไทย ซึ่งกระแสความแรงของแดจังกึมนี้เอง เป็นตัวจุดประกายให้ความนิยมในสื่อบันเทิงเกาหลีพุ่งสูงขึ้นเป็นเงาตามตัว รวมไปถึงอุตสาหกรรมด้านอื่นๆ จากประเทศเกาหลี อาทิ ภาพยนตร์ เพลง อาหาร เครื่องสำอาง ภาษา การแต่งกาย ทรงผม ฯลฯ ได้กลายมาเป็นสิ่งที่อยู่ในความนิยมของคนในสังคมไทยด้วยเช่นกัน

ในปัจจุบันละครเกาหลีก็ยังคงได้รับความนิยมอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะยังคงถูกบรรจุอยู่ในผังรายการการออกอากาศทางช่อง 3 และช่อง 7 ในขณะที่สถานีโทรทัศน์ช่องอื่น ยังไม่ได้มีการเคลื่อนไหวใดๆ แม้ว่าช่องทางในการรับชมละครเกาหลีจะมีช่องทางใหม่เพิ่มขึ้น นั่นก็คือการดาวน์โหลดมาจากอินเทอร์เน็ต ซึ่งหากผู้ชมที่ไม่ต้องการดาวน์โหลดเองก็สามารถซื้อได้จากเว็บไซต์ที่มีขายอยู่เป็นจำนวนมาก เพราะนอกจากจะสะดวกในการเลือกซื้อแล้ว ยังทำให้ได้ชมละครเรื่องใหม่ๆ โดยไม่ต้องรอสถานีโทรทัศน์ในเมืองไทยนำเข้ามาออกอากาศเช่นแต่ก่อน

การกล่าวถึงพัฒนาการของการนำเข้ารายการต่างประเทศ และละครเอเชียในประเทศไทยนั้น ก็เพื่อเป็นการลำดับให้เห็นถึงความเป็นมาอย่างสังเขป เพื่อสร้างความเข้าใจถึงที่มา และพัฒนาการที่เป็นไปอย่างต่อเนื่องของละครทั้ง 3 ประเทศข้างต้น ก่อนที่จะนำไปสู่ขั้นตอนการวิเคราะห์ละครที่ได้รับความนิยมทั้ง 9 เรื่อง ด้วยแนวคิดองค์ประกอบของละครโทรทัศน์เป็นแนวคิดหลักในการวิเคราะห์ละครในบทที่ 5-7 เป็นลำดับต่อไป

## บทที่ 5

### คุณลักษณะของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น

ละครจากประเทศญี่ปุ่นที่นำมาวิเคราะห์นี้ ได้ทำการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์วัดระดับความนิยมสูงสุด (Rating) โดยเป็นละครญี่ปุ่นที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2546-2548 รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 เรื่องด้วยกัน โดยเรียงลำดับการนำเสนอตามปีที่น่าเข้ามาออกอากาศ ได้แก่

ปี พ.ศ.2546 เรื่อง “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” (Gokusen)

ปี พ.ศ.2547 เรื่อง “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)” (My Husband 2)

ปี พ.ศ.2548 เรื่อง “รักหมดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว” (Minami’s Girlfriend)

ในการวิเคราะห์ละครทั้ง 3 เรื่อง ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยกรอบขององค์ประกอบการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย เรื่องย่อ ประเภทของละคร (Genre) โครงเรื่อง (Plot) การเล่าเรื่อง (Narration) แก่นเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Character) มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of view) องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image) และองค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image) ร่วมด้วยการวิเคราะห์ในประเด็นด้านบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## 5.1 ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู (Gokusen)



ภาพ 5.1 ภาพจากละครเรื่อง “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู”

<b>นำเสนอทาง</b>	ช่อง 7		
<b>ออกอากาศ</b>	(1.) วันอาทิตย์ เวลา 09.30 น. (2.) วันจันทร์-อังคาร เวลา 08.30 น. (Rerun)		
<b>เริ่มออกอากาศ</b>	(1.) วันอาทิตย์ที่ 13 เมษายน พ.ศ. 2546 - 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 (2.) วันอังคารที่ 27 มีนาคม พ.ศ. 2550 (Rerun)		
<b>ประเภท</b>	Comedy		
<b>จำนวน</b>	12 ตอน		
<b>ผู้กำกับ</b>	Higashiiya Satou, Taro Oya, Naoharu		
<b>นักแสดงนำ</b>	ยูกิเอะ นากาม่า	รับบทเป็น	ยามากุจิ คุมิโกะ
	จุน มัตซึโมโตะ	รับบทเป็น	ซาวาดะ ซิน

### 5.1.1 เรื่องย่อ

ยามากุจิ คุมิโกะ หรือ ยาคุมิ ทายาทคนเดียวแห่งตระกูลเอโดะ ผู้ที่ต้องทำหน้าที่สืบทอดตระกูลรุ่นที่ 4 เธอเป็นกำพร้า บิดา-มารดาเสียชีวิตตั้งแต่เธออายุ 7 ขวบ คุณตาจึงเป็นผู้เลี้ยงดู พร้อมทั้งสอนการต่อสู้ให้กับเธอมาตั้งแต่นั้นท่ามกลางสภาพแวดล้อมของเหล่าสมุนผู้ทรงอิทธิพลของครอบครัว อย่างไรก็ตามเธอก็ได้เลือกกลับเลือกทางเดินด้วยการปฏิเสธการเข้ารับตำแหน่งผู้นำตระกูลคนต่อไป แต่เลือกไปสมัครเป็นครูที่โรงเรียนมัธยมปลายชิโรคิน และเป็นครูประจำชั้นห้อง 3D ซึ่งเป็นห้องนักเรียนชายล้วนสุดแสบที่ไม่มีอาจารย์คนไหนอยากยุ่งเกี่ยวกับ ภารกิจในการทำหน้าที่ครูที่ดีของเธอจึงเริ่มต้นขึ้น ทั้งความพยายามอย่างสูงที่จะเอาชนะใจลูกศิษย์ การช่วยเหลือและตามแก้ไขปัญหาให้กับลูกศิษย์และครอบครัวข้างอยู่เสมอ ซึ่งอุปสรรคต่างๆ ที่ต้องเผชิญเท่ากับเป็นการพิสูจน์

ความเข้มแข็ง ความมานะพยายามในการทำความฝันในการเป็นครูที่ดีให้สำเร็จ พร้อมๆ กับที่ต้องปกปิดความลับเรื่องตระกูลของครอบครัวไม่ให้ใครรู้ด้วย

### 5.1.2 ประเภทของละคร (Genre)

จัดอยู่ในละครประเภท Comedy เนื้อเรื่องมีการนำเสนอแบบตลกขบขัน ผสมไปกับเนื้อหาที่ต้องการให้กำลังใจ และสะท้อนความมุ่งมั่นของตัวละครในการตามหาความฝันและเพื่อพิสูจน์ตนเอง ระหว่างทางต้องเผชิญกับอุปสรรคต่างๆ ก่อนจะจบลงด้วยการที่ตัวละครประสบความสำเร็จตามที่มุ่งหวังเอาไว้

### 5.1.3 โครงเรื่อง (Plot)

แบ่งออกเป็น 12 ตอนจบ เป็นรูปแบบของละครชุด หรือละครซีรีส์โดยที่เรื่องราวของแต่ละตอนที่นำเสนอขึ้น จะมีโครงเรื่องย่อยที่กล่าวถึงแตกต่างกันออกไป ภายใต้โครงเรื่องหลัก คือ การฝ่าฟันอุปสรรคของ ยามาคุจิ คูมิโกะ ในการทำหน้าที่ในการเป็นอาจารย์ที่ดีให้กับลูกศิษย์ ซึ่งเป็นเป้าหมายหลักที่ตัวละครวางเอาไว้ โดยมีอุปสรรคต่างๆ ที่เข้ามาคอยขัดขวางจุดมุ่งหมายของเธอ ทั้งนักเรียนสุดแสบ อาจารย์ที่ไม่เห็นด้วย สถานภาพการยอมรับทางสังคม เป็นต้น ซึ่งล้วนแต่เป็นอุปสรรคที่เธอจะต้องเอาชนะ และพิสูจน์ตัวเองให้ได้

ดังนั้น สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในแต่ละตอน จึงสร้างขึ้นเพื่อสนับสนุนโครงเรื่องหลักดังกล่าวนี้ โดยใช้วิธีการเชื่อมโยงเหตุการณ์โดยนำตัวละครสำคัญอื่นๆ ในเรื่องมาเป็นตัวละครเด่นผู้สร้างความขัดแย้งในแต่ละตอน และตัวละครหลัก คือ ยามาคุจิ จะเป็นผู้คลี่คลายเหตุการณ์นั้นๆ จากนั้นตัวละครดังกล่าวก็จะลดบทบาทของตนเองลง แต่ก็ยังปรากฏในสถานการณ์อื่นๆ ได้อีก อย่างไรก็ตาม โครงเรื่องย่อยในแต่ละตอนยังคงมีความเกี่ยวพันและมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนโครงเรื่องหลักได้อย่างสม่ำเสมอ เพราะฉะนั้น เรื่องราวในการนำเสนอแต่ละช่วงนั้น จึงสามารถที่จะวิเคราะห์หรือออกมาได้ดังต่อไปนี้

#### ตารางที่ 5.1 แสดงการนำเสนอสถานการณ์หลักในแต่ละตอน

ตอนที่	สถานการณ์	ตัวละครเด่น	ผู้คลี่คลาย
1	เปิดตัว “ยามาคุจิ” เข้าเป็นอาจารย์วันแรก และต้องเจอกับเหล่านักเรียนที่ต่อต้านและไม่เชื่อฟัง จากนั้นจะเป็นการนำเข้าปัญหาแรก เมื่อเงินของครูใหญ่หายไปและส่งสัยนักเรียนคนหนึ่งในห้องของเธอ	คูม่าคุง	ยามาคุจิ คูมิโกะ

2	นักเรียนในห้องชกต่อยกันเรื่องผู้หญิง และโดนครูใหญ่ คาดโทษ	โยอิจิ มินามิ	ยามากูจิ คูมิโกะ
3	เกิดเหตุนักเรียนมัธยมก่ออาชญากรรม นักเรียนห้อง 3D ถูกดึงไปเกี่ยวข้อง	ฮารุอิโกะ ฟูจิยามะ	ยามากูจิ คูมิโกะ
4	อาจารย์สอนภาษาอังกฤษ แอบไปทำงานพิเศษกลางคืนที่ คลับ มีนักเรียนชายที่แอบชอบเธอไม่พอใจ จึงถ่ายรูปไป ลงอินเทอร์เน็ต เมื่อทางโรงเรียนรู้ จึงให้เธอลาออกไป ยามากูจียื่นข้อเสนอมอบให้อาจารย์อยู่ต่อ โดยนักเรียนห้อง 3D ต้องสอบผ่านทุกคน	ฟูจิยาม่า ชิซูกะ, ทาเคชิ โนตะ	ยามากูจิ คูมิโกะ
5	ยามากูจิ ทำมือถือหล่น ชาวาคะเก็บได้เอาไปคืนที่บ้าน จึง รู้ความจริงว่าเธออยู่ในตระกูลเอโดะ, ยามากูจิใกล้ชิด นักเรียนยกพวกตีกัน	ชิน ชาวาคะ, นักเรียนห้อง 3D	ยามากูจิ คูมิโกะ
6	โรงเรียนจัดงานกีฬาประจำปี ห้อง 3D ขาดคนเข้าแข่งขัน บาสเกตบอล 1 คน ยามากูจิ จึงต้องออกตามขอร้องให้ นักเรียนชายคนหนึ่งที่มีปัญหา กลับเข้ามาเรียนและเข้า แข่งขันอีกครั้ง	ยูกิ	ยามากูจิ คูมิโกะ
7	นักเรียนทุกคนต้องพาผู้ปกครองเข้ามาพบครู แต่ชาวาคะ มีปัญหา ไม่มีผู้ปกครอง และน้องสาวก็หนีออกจากบ้าน ทุกคนต้องออกตามหา	ชิน ชาวาคะ, นาซึ มิจิ	ยามากูจิ คูมิโกะ
8	ยูตะคุง ลูกชายอาจารย์คาวาชิมา เห็นคุณตาคุณยายมา ขอบอกกับอาจารย์ แต่อาจารย์ก็ไม่สามารถให้ลูกมาอยู่ ด้วยได้ เนื่องจากเธอไม่ใช่แม่แท้ๆ	คาวาชิมา, ยูตะ	ยามากูจิ คูมิโกะ
9	นักเรียนแก่คนหนึ่ง เข้ามาแก้แค้นที่ถูกไล่ไล่ออกจาก ชมรมวอลเลย์บอล	คุโรซากิ, อิวาโมได้ (อ.พละ)	ยามากูจิ คูมิโกะ
10	นักเรียนชายโรงเรียนอื่นขโมยของร้านซีดี แต่นักเรียนห้อง 3D ถูกจับเป็นแพะรับบาป	แก๊งนักเรียน	ยามากูจิ คูมิโกะ
11	นักเรียนห้อง 3D สร้างชื่อเสียงให้โรงเรียน โดยช่วยจับ คนร้ายได้ สื่อประโคมข่าว แต่คูม่าไม่พอใจพอตัวเอง เมื่อ พ่อเสียชีวิต เขารู้สึกผิดจึงหนีออกจากบ้านและไม่ไปเรียน	คูม่าคุง	ยามากูจิ คูมิโกะ
12	ยามากูจิไปช่วยคูม่าและมีเรื่องชกต่อย ช่างภาพนิตยสาร ที่ไปทำข่าวของเธอ ถ่ายรูปเอาไว้ได้ กรรมการกระทรวง ศึกษาจึงต้องการไล่เธอออก นักเรียนห้อง 3D ไปขอร้อง และระบายความรู้สึกของพวกเขาต่อการเรียน	แก๊งนักเรียน, อาจารย์ใหญ่, กรรมการกระทรวง ศึกษาฯ	ยามากูจิ คูมิโกะ



#### 5.1.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

ใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” นำเสนอโดยยึดโครงเรื่องใหญ่เป็นหลัก คือการที่ตัวละครหลักคือ “ยามาคุจิ คูมิโกะ” ต้องการสานความฝันของตัวเองด้วยการเข้ามาทำงานเป็นอาจารย์ โดยต้องต่อสู้เอาชนะเหล่านักเรียนในชั้น บรรดาอาจารย์ที่ไม่ยอมรับความสามารถ การเอาชนะใจชายหนุ่มที่แอบชื่นชอบ รวมทั้งต้องปกปิดสถานภาพทางบ้านที่แท้จริงเอาไว้ โดยมีการนำเสนอด้วยการสร้างปมปัญหาขัดแย้งย่อยไว้ให้ตัวละครหลักได้แก้ปัญหาในแต่ละตอน เมื่อปัญหานั้นๆ ได้รับการแก้ไขผ่านพ้นไปแล้ว เหตุการณ์พร้อมปัญหาใหม่ก็จะเริ่มขึ้นเพื่อให้ตัวละครหลักเข้ามาเป็นผู้แก้ไขอีกครั้ง แต่ทั้งนี้สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นก็ดำเนินอยู่ภายใต้โครงเรื่อง จากการวิเคราะห์พบลักษณะที่ปรากฏดังนี้

##### เปิดเรื่องแนะนำตัวละครและนำเข้าสู่ปัญหาทันที

เปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครโดยเสนอให้เห็นปัญหาหลักที่ตัวละครหลักต้องเจอ นั่นก็คือ การมาเป็นครูประจำชั้นนักเรียนห้อง 3D ซึ่งทุกคนในโรงเรียนรู้กันดีว่าเป็นห้องเด็กแสบ ไม่มีอาจารย์คนใดต้องการเข้าไปสอน รวมไปถึงการพยายามปกปิดสถานภาพที่แท้จริงของตัวเอง เพราะตระกูลของเธอเป็นผู้ทรงอิทธิพล ซึ่งเป็นลักษณะที่ขัดแย้งกับสังคมภายนอก

การดำเนินเรื่องในช่วงแรก ตัวละครหลัก คือ ยามาคุจิ จะโดนเด็กนักเรียนกลั่นแกล้งต่าง ๆ นานา แล้วจากนั้นจะค่อยๆ ปูให้เห็นพื้นฐานตัวละครว่าเธอเป็นใคร มาจากไหน สถานการณ์จะนำพาไปให้ผู้ชมได้ทำความรู้จักกับตัวละครหลักทีละน้อย โดยให้เห็นความมุ่งมั่นของเธอในการเป็นอาจารย์ และการสานความฝันนี้ให้สำเร็จ ถือเป็น การนำเสนอให้เห็นเป้าหมายหลักของตัวละคร เพื่อที่จะแสดงให้เห็นปมปัญหาที่ตัวละครหลักจะต้องเจอ ซึ่งเป็นปมขัดแย้งหลักกับความฝันของตัวเอง

##### คลี่คลายปัญหาด้วยตัวละครหลัก

การนำเสนอสถานการณ์ต่างๆ ที่สร้างปัญหาโดยที่ยามาคุจิ จะต้องเป็นผู้เข้าไปช่วยเหลือ หรือแก้ไขปัญหานั้นให้ลุล่วงไป ดังที่จำแนกให้หาดังตารางข้างต้น ซึ่งสถานการณ์หลักๆ จะเกิดขึ้นที่โรงเรียนและเกี่ยวข้องกับนักเรียนในชั้นเรียนของเธอ โดยมีกลุ่มตัวละครสมทบ ซึ่งเป็นนักเรียนมาเป็นตัวละครเด่นในการดำเนินเรื่องในแต่ละสถานการณ์

สถานการณ์ที่ยามากูจิเข้าไปแก้ปัญหาในช่วงแรกนั้น เพื่อต้องการจะเอาชนะใจนักเรียนในชั้นเรียนที่ไม่ยอมรับในตัวเธอ แต่เมื่อเรื่องราวดำเนินผ่านไประยะหนึ่ง นักเรียนในชั้นก็เริ่มยอมรับในการทำหน้าที่อาจารย์ของเธอ และร่วมมือกับเธอในการแก้ปัญหาด้วย

### จบแบบ Happy Ending

เมื่อปัญหาของตัวละครได้รับการคลี่คลายลง เหตุการณ์ก็กลับสู่ภาวะปกติสุขอีกครั้ง ยามากูจิได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ดังที่ใฝ่ฝัน โดยไม่ต้องปกปิดความลับเรื่องครอบครัวอีกต่อไป โดยในตอนท้ายเรื่องยังได้แทรกเรื่องราวความรักของเธอเอาไว้ให้เห็นด้วยว่า จริงๆ แล้วมีชายหนุ่มที่แอบรักเธออยู่ถึง 3 คน ก่อนจะจบลงที่ฉากของตัวละครทุกตัวอยู่ด้วยกันอย่างพร้อมหน้า

### 5.1.5 แก่นเรื่อง (Theme)

จัดอยู่ในประเภท Career Theme คือตัวละครหลักมีจุดมุ่งหมายหลักในการประสบความสำเร็จในด้านอาชีพการงาน นั่นก็คือ การได้ทำหน้าที่เป็นอาจารย์ที่ดีของลูกศิษย์ โดยมีแก่นเรื่องรองอื่นๆ ได้แก่ เรื่องความรักแบบหนุ่ม-สาว มิตรภาพและความผูกพันระหว่างเพื่อน ความผูกพันระหว่างคนในครอบครัว เป็นตัวช่วยเสริมแก่นเรื่องหลักให้มีความเข้มข้นขึ้น ในขณะที่เดียวกันสารที่นำเสนอสอดแทรกอยู่ในแก่นเรื่องก็มีความสำคัญเช่นกัน สามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

- เราสามารถเอาชนะใจตนเอง และเอาชนะใจผู้อื่นได้ด้วยความตั้งใจอย่างแท้จริง
- ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงจะทำให้พบกับความสำเร็จได้ในที่สุด
- การรับผิดชอบหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ และใส่ใจลงไปในงานที่ทำอย่างเต็มร้อย
- อย่ามองหรือตัดสินคนแต่เพียงภายนอกเท่านั้น

### 5.1.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ระดับความขัดแย้งใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” ปรากฏให้เห็นความขัดแย้งหลายรูปแบบได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสังคม และสิ่งแวดล้อม โดยความขัดแย้งหลักที่ปรากฏและส่งผลต่อเรื่องพบว่า คู่ขัดแย้งหลักคือความแตกต่างระหว่างสถานภาพทางสังคม ซึ่งก็คือภูมิหลังของตัวละครหลักกับหน้าที่การงานในอาชีพครู (ผู้มีอิทธิพล & ครู) ซึ่งเป็นสิ่งที่คนส่วนใหญ่ในสังคมยังไม่สามารถยอมรับได้ ขณะที่ความ

ขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครอื่นๆ ก็มีส่วนสำคัญในการพัฒนาเรื่องราวด้วย โดยส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องเกี่ยวกับการเรียนการสอน เช่น วิธีการสอนลูกศิษย์ที่ไม่เชื่อฟัง การดูแลลูกศิษย์ และช่วยเหลือในเรื่องต่างๆ ฯลฯ และจากการวิเคราะห์สามารถสรุปออกได้เป็น

### ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

เป็นความขัดแย้งภายนอกที่ตัวละครหลักต้องเผชิญ สามารถพบเห็นได้ในทุกตอนของเรื่อง ซึ่งใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” จะพบว่าเกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา ยกตัวอย่างเช่น

ยามากูจิ VS นักเรียนห้อง 3D ซึ่งเป็นความขัดแย้งที่พบตั้งแต่ต้นเรื่อง โดยนักเรียนห้อง 3D เสมือนเป็นอุปสรรคหลักในการทำหน้าที่เป็นอาจารย์ตามจุดมุ่งหมายหลักของยามากูจิ โดยเธอต้องพิสูจน์ตัวเองในการทำหน้าที่อาจารย์ให้นักเรียนเหล่านี้ยอมรับให้ได้ ซึ่งในบรรดานักเรียนเหล่านี้ ยังมีการสร้างตัวละครเด่นในแต่ละตอนที่นำเสนอ เพื่อสร้างปมขัดแย้งย่อยให้ยามากูจิได้เข้าไปคลี่คลายด้วย

นอกจากนั้น ยังมีตัวละครอื่นๆ ที่เข้ามาทำหน้าที่สร้างความขัดแย้งกับตัวละครหลัก โดยเพิ่มเข้ามาให้มีบทบาทในแต่ละสถานการณ์ตามท้องเรื่อง แต่เมื่อเหตุการณ์คลี่คลายลงตัวละครเหล่านั้นก็ยุติบทบาทของตนลงไป เช่น กลุ่มอันธพาลที่มีเรื่องกับกลุ่มนักเรียน พ่อของชาวาตะช่างภาพนิตยสาร เจ้าหน้าที่กระทรวงศึกษา เป็นต้น

### ขัดแย้งเพราะแบบแผนความคิดที่แตกต่าง

เป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลที่มีทัศนคติ หรือแบบแผนความคิดที่แตกต่างกัน ในที่นี้ที่เด่นชัดคือ แบบแผนความคิดในการทำหน้าที่ครู ซึ่งยามากูจิเป็นเสมือนตัวแทนของครูที่ทุ่มเทไว้วางใจ และพร้อมลุยไปกับลูกศิษย์ได้ทุกเมื่อ ขณะที่อีกฝ่ายคือคือครูที่ยึดมั่นในกฎระเบียบของโรงเรียนอย่างเคร่งครัด ซึ่งทั้งสองฝ่ายจะขัดแย้งกันในฐานะของคู่ตรงข้าม ยกตัวอย่างเช่น

ยามากูจิ VS อาจารย์ใหญ่ ถือเป็นคู่ขัดแย้งตั้งแต่ต้นจนจบเรื่อง อาจารย์ใหญ่เป็นคู่ตรงข้ามในการทำหน้าที่อาจารย์ของยามากูจิ ด้วยลักษณะของคนี่เคร่งครัดในระเบียบวินัยสูง หากมีใครทำผิดก็ต้องถูกลงโทษตามกฎหมาย ทำให้ทั้งอาจารย์ใหญ่และยามากูจิมิทัศนคติที่แตกต่างกัน แต่ความสัมพันธ์ของคู่ขัดแย้งทั้งคู่มีการนำเสนอไปในแง่มุมของความตลก สนุกสนาน มากกว่าการขัดแย้งกันอย่างจริงจัง แต่ท้ายที่สุดบทบาทของอาจารย์ใหญ่ในตอนท้ายเรื่องได้เปลี่ยนหน้าที่จาก

คู่ขัดแย้งมาเป็นผู้คลี่คลายและยุติปัญหาให้กับตัวละครหลักในที่สุด ในฉากที่เขาฉีกใบลาออกของ ยามาคุจิทิ้ง และกล่าวชื่นชมเธอในตอนท้ายเรื่อง

#### ความขัดแย้งภายในตนเอง

เป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครหลัก ซึ่งเป็นภาวะที่ตัวละครคับข้องใจ อึดอัด หรือต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง โดยความขัดแย้งภายในของยามาคุจิในเรื่องนั้น ส่วนใหญ่คือ การพยายามปิดบังสถานะที่แท้จริงของครอบครัว ทำให้ส่งผลต่อการเก็บกดในการแสดงออกซึ่ง ความรู้สึก หรือการแสดงออกบางอย่างที่อาจจะไม่เหมาะสม เช่น การใช้กำลังในการต่อสู้, การทำ ตัวเข้มแข็งในภาวะคับขัน เป็นต้น นอกจากนี้ยังรวมไปถึง ความขัดแย้งภายในใจต่อการตัดสินใจ สถานต่อความมุ่งมั่นในการเป็นอาจารย์สอนหนังสือ แทนการต้องเข้ารับตำแหน่งทายาทตระกูลเอ โตะรุ่นต่อไป ซึ่งสร้างความลำบากใจต่อเธอหลายครั้ง

#### ขัดแย้งกับบรรทัดฐานของสังคม

เป็นระดับความขัดแย้งที่ตัวละครหลักต้องประสบเมื่อต้องอยู่ร่วมในภาวะแวดล้อมอย่าง ใดอย่างหนึ่ง หรือภายใต้ระบบกฎเกณฑ์ของสังคม ซึ่งครอบครัวของยามาคุจินั้นเป็นตระกูลผู้ทรง อิทธิพลที่สืบทอดทายาทกันมาหลายรุ่น ทำให้เธอจำต้องปิดบังสถานะที่แท้จริงของตนอยู่ ตลอดเวลา เพราะด้วยวิชาชีพของครูนั่น ต้องประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดีของลูกศิษย์ และมี หน้าที่ในการสอนหนังสือ การอยู่ในตระกูลที่เป็นผู้มีอิทธิพลนั้นจึงไม่เหมาะสมกับหน้าที่ ซึ่งมีการ นำเสนอให้เห็นในตอนที่ยามาคุจิถูกแอบถ่ายภาพลงนิตยสารขณะชกต่อยกับกลุ่มอันธพาล ผลลัพธ์ก็คือเธอถูกพิจารณาให้ออกจากการเป็นครูนั่นที่ ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้งกัน ระหว่างบรรทัดฐานทางสังคมต่อการทำหน้าที่ของครู และการความเชื่อของยามาคุจิในการทำ หน้าที่ครูของเธอในอีกมุมมองหนึ่ง ซึ่งเป็นจุดขัดแย้งที่สำคัญต่อเรื่องราวและกระทบโดยตรงต่อ จุดมุ่งหมายหลักของตัวละคร

#### 5.1.7 ตัวละคร (Characters)

การวิเคราะห์ตัวละครใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์ บุคลิกลักษณะและบทบาทหน้าที่ของตัวละคร โดยแยกพิจารณาออกเป็น ตัวละครหลัก และตัว ละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง ดังต่อไปนี้

## ตัวละครหลัก (Main Character)

ตารางที่ 5.2 แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู”

ตัวละคร (ภาพ 5.2)	องค์ประกอบ	คุณลักษณะที่ปรากฏ
<p>ยามาคุจิ คูมิโกะ</p> 	1.) บุคลิกภาพภายนอก/ เอกลักษณ์ของตัวละคร	คล่องแคล่ว ทะมัดทะแมง เตอะต๋อยเก้ง มีเอกลักษณ์คือ สวมแว่นตา และมัดผมแกละสองข้าง แต่เวลาจะเข้า แก้ปัญหา เธอจะถอดแว่นและปล่อยผมออก
	2.) พื้นฐานชีวิต/ภูมิหลังตัว ละคร	กำพร้าบิดา-มารดา ตั้งแต่ 7 ขวบ คุณตาเป็นคนเลี้ยงดู เธอเป็นทายาทตระกูลเอโดะ รุ่นที่ 4 ซึ่งเป็นตระกูลผู้มี อิทธิพลในญี่ปุ่น แต่จุดมุ่งหมายของเธอกลับไม่ใช่การรับ ตำแหน่งทายาทตระกูลใหญ่ แต่คือการได้ทำอาชีพครู
	3.) ลักษณะนิสัย	เข้มแข็ง มุ่งมั่น เด็ดเดี่ยว ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ มองโลกใน แง่ดี มีความฝันและเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน แต่เมื่อเกิด ปัญหาบางครั้งก็ควบคุมอารมณ์ไม่ค่อยอยู่ จนทำให้เกิด พฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม เช่น ทะเลาะวิวาท ชกต๋อย
	4.) ทศนคติ/มุมมอง	คนเราล้มแล้วก็ต้องลุกขึ้นให้ได้ด้วยตัวเอง จงทำตาม ความฝันและตั้งใจทำให้ดีที่สุด
	5.) พัฒนาการของ ตัวละคร	เป็นตัวละครที่มีความมุ่งมั่นอยู่ตลอดเวลา แม้จะมีข้อแค้น ไปบ้างแต่ก็สามารถลุกขึ้นมาสู้ได้อีกครั้ง แต่ก็มีหลายครั้ง ที่มักใช้วิธีการแก้ปัญหาที่เด็ดขาด และไม่เหมาะสม

## ตัวละครอื่น ๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

ตารางที่ 5.3 แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน  
“ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
ชิน ซาวาดะ	นักเรียนห้อง 3D เป็นคนเคร่งขรึม พูดน้อย ไม่ค่อยยิ้ม หรือแสดงอารมณ์ออกมา มี ลักษณะเป็นผู้นำของกลุ่ม รักและเป็นห่วงเพื่อน มีปัญหากับพ่อ จึงแยกตัวเอง ออกมาอยู่ตามลำพัง เคยถูกไล่ออกจากโรงเรียนเก่าเพราะต๋อยอาจารย์ ค่อนซ่าง ดี๊ดีรัน แต่ถ้ามั้เหตุผลก็ยอมรับฟัง ไม่เชื่อฟังใครง่าย ๆ แต่เมื่อเจอกับอาจารย์ยามาคุ จิ ก็ทำให้รู้สึกใช้เหตุผลมากขึ้นและเข้าใจคนอื่นมากขึ้น
เทรุโอะ คุมาอิ	นักเรียนห้อง 3D เป็นคนเจ้าเนื้อ พูดมาก มุทะลุ มักจะทำอะไรโดยไม่ไตร่ตรอง รัก และหวังดีกับเพื่อน แอบอ่อนแอในบางครั้ง มีปัญหาความไม่เข้าใจกับพ่อ และมา สำนึกได้เมื่อพ่อเสียชีวิต โดยมียามาคุจิเป็นคนให้กำลังใจ

ทาเคชิ โนตะ	นักเรียนห้อง 3D เป็นคนกล้า บ้าบิ่น ชอบลุย เลือดร้อน แต่ก็รักและเป็นห่วงเพื่อน
ฮารุฮิโกะ อูจियามะ	นักเรียนห้อง 3D เป็นคนซ้า บ้าบิ่น เลือดร้อน แต่ก็ซุกซ่อนความอ่อนแอไว้ลึกๆ เป็นคนที่รักและห่วงเพื่อน
โยอิจิ มินามิ	นักเรียนห้อง 3D เป็นคนบ้าบิ่น มุทะลุ มีปัญหาที่บ้าน มักแสดงออกว่าเข้มแข็ง ทั้งที่จริงก็อ่อนแอในใจ เป็นคนที่รักและห่วงเพื่อนเสมอ
ซาวาตาริ	อาจารย์ใหญ่โรงเรียนชิโรคิน เป็นคนเจ้าระเบียบ เคร่งครัดในกฎเกณฑ์ มักจะมีปัญหากับนักเรียนห้อง 3D และไม่ชอบใจการทำหน้าที่ของยามากูจิ แต่เมื่อเขาฟังความรู้สึกของนักเรียนและความรู้สึกของยามากูจิแล้ว ทำให้เปลี่ยนความคิด และเป็นผู้ยุติปัญหาให้ในตอนท้าย
คุโรตะ	คุณตาของยามากูจิ เป็นหัวหน้าตระกูลเฮโดะรุ่นที่ 3 เป็นคนที่เข้าใจปัญหาและความรู้สึกของหลานสาวเป็นอย่างดี และเป็นผู้ที่คอยให้กำลังใจ และให้คำแนะนำดีๆ ในการตัดสินใจของยามากูจิตลอดเวลา
ชิโนฮาระ	เป็นสาววัดนักเรียน รูปร่างหน้าตาดี สุภาพ อ่อนน้อม เป็นที่ชื่นชอบของเหล่าอาจารย์สาวๆ เป็นตัวละครที่ทำให้เห็นมุมที่อ่อนหวานของยามากูจิ
ฟูจิยาม่า ชิซูกะ	อาจารย์สอนภาษาอังกฤษโรงเรียนชิโรคิน เป็นสาวสวย น่ารัก แต่งกายทันสมัย เป็นที่ชื่นชอบของบรรดานักเรียนชาย
คาวาชิม่า	อาจารย์ฝ่ายพยาบาลโรงเรียนชิโรคิน มั่นใจในตัวเอง แต่ก็มีปัญหาที่เจ็บปวดซุกซ่อนไว้ มักจะเป็นคนที่คอยสนับสนุนการกระทำของยามากูจิเสมอ
เท็ตสึ	เป็นลูกน้องที่ทำงานอยู่ในตระกูลเฮโดะ เป็นคนตลก สนุกสนาน และเอาจริงเอจังในเวลาเดียวกัน แอบชื่นชอบยามากูจิแต่ไม่กล้าบอก เป็นตัวละครที่เรียกความครื้นเครงในเรื่อง

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- มีการสร้างบุคลิกลักษณะประจำตัวของตัวละครหลักที่โดดเด่นทั้งลักษณะภายนอกและภายใน คือ เป็นคนมุ่งมั่น เด็ดเดี่ยว และแฉ่งไปด้วยอารมณ์ขัน เฮฮา แต่งตัวเป็นเอกลักษณ์ มัดผมเกละ สวมแว่นตา เก่งการต่อสู้
- ภูมิหลังของตัวละครหลักในด้านครอบครัวไม่สมบูรณ์แบบ คือ กำพร้าบิดามารดา มาตั้งแต่เด็ก และได้รับการเลี้ยงดูจากคุณตา และตัวละครก็ไม่ใช้บุคคลที่สมบูรณ์แบบ สามารถกระทำได้ทั้งเรื่องที่ถูกต้องและเรื่องที่ผิดพลาด

- ตัวละครสมทบทั้งชายและหญิงเป็นตัวละครที่มีบทบาทในการสร้างความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก ให้ตัวละครหลักได้เป็นผู้เข้าไปแก้ไขและยุติเรื่องราว โดยมีการเพิ่มและให้ความสำคัญกับตัวละครอื่นๆ ในแต่ละตอน และเมื่อเรื่องราวคลี่คลายลง ตัวละครเหล่านั้นก็จะลดบทบาทหน้าที่ลงด้วย

- ตัวละครสมทบสามารถทำหน้าที่ได้หลายหน้าที่ทั้งเป็นผู้สร้างความขัดแย้งกับตัวละครหลัก และเป็นทั้งผู้ช่วยเหลือและคลี่คลายเหตุการณ์ในเรื่องด้วย อาทิ กลุ่มนักเรียนห้อง 3D อาจารย์ใหญ่ เป็นต้น

### 5.1.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นมุมมองของคนรุ่นใหม่ที่ต้องการแสวงหาเอกลักษณ์และตัวตนของตนเอง เป็นการมองโลกอย่างมีความหวัง มุ่งมั่นและจริงจังกับสิ่งที่ตนเองเลือกทำ แต่อีกนัยหนึ่งก็สะท้อนถึงมุมมองของกลุ่มคนนอกหรือยาจกซ์ที่ต้องการแสดงออกซึ่งตัวตนว่าพวกเขาก็ไม่ได้ต่างจากบุคคลธรรมดาทั่วไปในสังคม แม้สังคมส่วนใหญ่จะเกรงและไม่อยากยุ่งเกี่ยวกับ แต่นี้อาจเป็นการท้าทายค่านิยมเดิมของสังคมและต้องการล้างภาพลักษณ์ของยาจกซ์ว่าคนกลุ่มนี้ก็สามารถเข้ามาประกอบอาชีพที่สังคมให้การยกย่องได้เช่นเดียวกัน

### 5.1.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 5.1.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

- ฉาก (Setting)

ฉากภายใน หมายถึง สถานที่ต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่องซึ่งเกิดขึ้นภายใน ฉากที่พบเห็นบ่อยครั้ง อาทิ ห้องเรียน บ้านของยามาคุจิ ห้องพักรู เป็นต้น ซึ่งฉากภายในที่ปรากฏมักจะมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักโดยตรง หรือเกี่ยวข้องกับตัวละครอื่นๆ โดยที่ตัวละครหลักมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งฉากภายในที่พบนั้น ทำหน้าที่เป็นทั้งสถานที่สำหรับบปะสังสรรค์ พูดคุย วางแผน และเป็นสถานที่ส่วนตัวสำหรับพักผ่อน ครุ่นคิด หรืออยู่ในภาวะที่ต้องตัดสินใจของตัวละครด้วย ซึ่งสามารถวิเคราะห์ฉากภายในดังตัวอย่างดังต่อไปนี้

ฉากห้องเรียนและโรงเรียน เป็นฉากที่มีการนำเสนอบ่อยครั้ง เนื่องมาจากเรื่องราวเกิดขึ้นโดยมีฉากหลังคือโรงเรียนมัธยม เรื่องราวทั้งหมดเกี่ยวข้องกับนักเรียนและอาจารย์ ฉากห้องเรียนมักจะปรากฏเมื่อเปิดเรื่องราวในแต่ละตอน และเป็นสถานที่ของการเริ่มต้นปัญหา การพูดคุยเพื่อแก้ไขปัญหา และการยุติปัญหา เป็นต้น และโดยส่วนใหญ่มักเป็นการนำเสนอในลักษณะที่ดูน่าย ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย เพื่อสะท้อนให้เห็นลักษณะของกลุ่มนักเรียนที่เป็นกลุ่มหัวดี เกเรที่สุดในโรงเรียน



ภาพ 5.3 ฉากบรรยากาศภายในห้องเรียน

ฉากบ้านของยามาคุจิ เป็นสถานที่ส่วนตัวของยามาคุจิที่จะสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงได้โดยไม่ต้องปิดบัง เป็นที่รวมบุคคลใกล้ชิดของยามาคุจิ ทั้งคุณตาและลูกน้องในบ้าน การปรากฏของฉากดังกล่าวมักทำหน้าที่เสมือนที่พักพิงจิตใจของตัวละครหลักคือยามาคุจิ โดยมีคุณตาซึ่งเป็นผู้ใหญ่ในบ้านเป็นบุคคลที่คอยแนะนำและให้กำลังใจยามาคุจิ ก่อนที่เธอจะออกไปเผชิญกับปัญหาต่างๆ ภายนอกอีกครั้ง

ฉากภายนอก หมายถึง สถานที่ต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่อง ซึ่งเกิดขึ้นภายนอกอาคาร อาทิ สวนสาธารณะ บริเวณโรงเรียน ถนนหนทางต่างๆ เป็นต้น เป็นส่วนแสดงสถานที่ตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่อง ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับตัวละครหลักในเรื่องเป็นสำคัญ โดยจะเป็นฉากหลังที่ตัวละครทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งร่วมกับผู้อื่นและเพียงลำพัง โดยฉากที่ปรากฏบ่อยๆ ได้แก่ สวนสาธารณะ ถนนหนทางต่างๆ บริเวณหน้าโรงเรียน เป็นต้น เนื่องจากฉากหลังของเรื่องเกี่ยวข้องกับครูและนักเรียน ฉากภายนอกบริเวณโรงเรียน หรือการเดินทางเพื่อไปโรงเรียนของตัวละครจึงปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง ฉากภายนอกเหล่านี้ จึงมีลักษณะของการรวมตัวของตัวละครเพื่อกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง





ภาพ 5.4 ฉากการปรากฏตัวของตัวละครเพื่อทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งร่วมกัน

เพราะฉะนั้น จากการวิเคราะห์ฉากของละครจะพบว่า ฉากหลังของเรื่องจะมีความสัมพันธ์กับตัวละคร และฉากส่วนใหญ่ที่ปรากฏนั้นจะเกี่ยวข้องกับกิจกรรมที่เกิดขึ้นระหว่างบรรดานักเรียนและคุณครูเป็นหลัก เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงการทำหน้าที่ในการเป็นครูที่ดีอย่างเต็มที่ของตัวละครหลัก เพื่อพิสูจน์ตนเอง ในขณะที่เดียวกันฉากที่พูดถึงเรื่องราวความรักแบบหนุ่ม-สาวของตัวละครก็มีการกล่าวถึงอยู่เป็นระยะๆ โดยนำเสนอในแบบตลกขบขันมากกว่าที่จะเน้นอย่างจริงจัง

#### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ภาพที่ปรากฏส่วนใหญ่แล้ว มีการนำเสนออย่างตรงไปตรงมา และง่ายต่อการตีความ โดยเป็นภาพที่เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องเป็นสำคัญ อาจมีการใช้เทคนิคการเล่าย้อนหลัง หรือ Flash back บ้างเมื่อต้องการบอกถึงความทรงจำหรือเรื่องราวในอดีตของตัวละคร นอกจากนี้ ก็มีการใช้เทคนิคด้านภาพอีกหลายวิธีในการเล่าเรื่อง เช่น การใช้ภาพระยะไกล (Long Shot) ในการเปิดเรื่องราว การค่อยๆ เคลื่อนกล้องเข้าหาตัวละคร การใช้ภาพระยะใกล้ (Close up) เมื่อต้องการเน้นย้ำให้เห็นอารมณ์เชิงลึกของตัวละคร ที่แสดงออกมาทางสีหน้า แววตา หรือท่าทาง เป็นต้น โดยมีการตัดสลับระหว่างสีหน้าของตัวละครแต่ละตัวอย่างมีความหมาย

#### ● การแสดง (Performance)

เน้นบทบาทของตัวละครหลัก ซึ่งในที่นี้ก็คือตัวละครหลักหญิง (ยามาอากุจิ) ซึ่งเป็นตัวเดินเรื่องที่สำคัญ ตัวละครจะแสดงถึงวิธีการที่เธอใช้เพื่อรับมือกับลูกศิษย์ วิธีการสอน และวิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ว่าจะลงเอยอย่างไร นอกจากนี้ ยังใช้วิธีการนำเสนอกลุ่มนักเรียนชายด้วยการวางบุคลิก ลักษณะนิสัยที่ขัดแย้งกับบุคคลอื่น เช่น พฤติกรรมการแสดงออกต่อผู้ใหญ่, ลักษณะการพูดจาและวางท่าทางต่อเพื่อนฝูงหรือบุคคลอื่น เป็นต้น เพื่อสะท้อนให้เห็นภาพตัวตนของกลุ่มวัยรุ่นในวัยเรียนที่ชอบรวมกันเป็นกลุ่มก้อน และต้องการแสดงความเป็นตัวของตัวเองออกมา

การแสดงแบบกลุ่มก้อน หมายถึง การให้ความสำคัญกับการแสดงบทบาทของตัวละครทุกตัวในเรื่อง โดยตัวละครเหล่านี้จะมีส่วนร่วมในสถานการณ์ความขัดแย้งต่างๆ เดียวกันเสมอ มากน้อยลดหลั่นกันไปตามบทบาทสำคัญต่อเรื่อง โดยเป็นการนำเสนอในลักษณะของการมีส่วนร่วมทั้งในการสร้างปัญหา และร่วมกันแก้ปัญหา ซึ่งมักจะเห็นฉากการรวมตัวของตัวละครเมื่อสถานการณ์คลี่คลายลงด้วยดี โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของกลุ่มตัวละครเหล่านี้ โดยมีสถานการณ์ที่พวกเขาเข้าไปเกี่ยวข้องเป็นแรงผลักดัน

นำเสนอให้ตัวละครมีวิธีการแสดง (Acting) ในแบบตลกๆ หรือเป็นการแสดงที่เกินจริงอยู่บ้าง เช่น การแสดงออกของลูกน้องนางเอกที่มีลักษณะตลกเฮฮา เป็นลูกไล่ ซึ่งเมื่อเสริมเข้ากับการพากย์ที่ใช้เสียง และคำพูดเสริมบทที่ขบขันลงไป สามารถเสริมให้เรื่องราวสนุกมากขึ้นตามลีลาการแสดงของตัวละครด้วย

#### 5.1.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

##### ● บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาตรงไปตรงมา โดยให้ความสำคัญไปที่บทสนทนาของตัวละครหลักที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดในเรื่อง ซึ่งมักจะเป็นบทสนทนาที่เป็นลักษณะของคำสอน คำเตือนสติ หรือถ้อยคำที่มีแง่คิด

บทสนทนาที่แฝงแง่คิด เน้นไปที่การให้ความสำคัญต่อบทพูดของตัวละครหลัก ที่เป็นบทพูดที่แสดงออกถึงตัวตนของตัวละคร ทั้งลักษณะนิสัย และทัศนคติต่อวิชาชีพ และการดำเนินชีวิต เป็นการบอกสารที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องราวทั้งหมดเอาไว้ ตัวอย่างเช่น

##### ● คำที่คุณตาใช้สอนยามากูจิเสมอว่า

“จิตใจที่เข้มแข็งเท่านั้นจึงจะชนะทุกสิ่งได้”

“ถ้าเราเป็นคนเข้มแข็ง ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้นก็ตาม เราก็จะอยู่เหนือมันได้”

เป็นแง่คิดที่สอนให้รู้จักเข้มแข็ง อดทน เพื่อที่จะเอาชนะอุปสรรคให้ได้ ซึ่งสะท้อนให้เห็นในบุคลิกของยามากูจิอย่างชัดเจนตั้งแต่ต้นเรื่อง และเพราะคำสอนนี้เองที่ทำให้ตัวละครสามารถฝ่าฟันอุปสรรคมาได้ และประสบความสำเร็จดังที่ปรารถนา

- คำที่ยามาญาติใช้สอนนักเรียนในสถานการณ์ต่างๆ
  - “คนเราถ้าล้มแล้วต้องลุกขึ้นให้ได้ด้วยตัวเอง”
  - “เมื่อเกิดปัญหาต้องเผชิญหน้า อย่าวิ่งหนี”
  - “ขอให้เชื่อมั่นในตัวเอง ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น อย่ายอมแพ้อะไรง่ายๆ”
  - “ลุกขึ้นมาต่อสู้กับอุปสรรคด้วยตัวนายเองเถอะ อย่าปล่อยให้ใครมาดูถูกนาย ล้มแล้วต้องลุกขึ้นดี ชีวิตไม่ได้จบลงแค่นี้ซักหน่อย นายมีอนาคต อยู่ที่ตัวนายเองว่าจะมีกำลังมากพอหรือเปล่า”

เป็นแง่คิดที่สอนให้รู้จักความเข้มแข็ง มีความเชื่อมั่น ไม่ยอมแพ้ต่ออุปสรรค แม้จะพลาดพลั้งกี่ครั้ง ก็ต้องลุกขึ้นยืนหยัดมาสู้อีกครั้งให้ได้ สอดคล้องกับลักษณะค่านิยมของคนญี่ปุ่นที่มีความขยันขันแข็ง อดทน มุ่งมั่น และฝ่าฟันจนประสบความสำเร็จได้

### ● เพลงและดนตรีประกอบ

เพลงนำละคร มีจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว ฟังแล้วคึกคักสนุกสนาน สอดคล้องกับโทนเรื่องทีออกไปในแนวตลก เฮฮา ซึ่งไม่ได้เน้นให้มีการเปิดเพลงประกอบหลักที่มีเนื้อร้องระหว่างการค้าเนินเรื่องนัก แต่มักจะใช้เมื่อเวลาที่เรื่องราวขัดแย้งที่เกิดขึ้นได้คลี่คลายลงและลงเอยด้วยดี

ใช้ดนตรีบรรเลง เพื่อประกอบอารมณ์ของเรื่องในขณะนั้น โดยส่วนใหญ่จะเป็นดนตรีในลักษณะที่สร้างความซาบซึ้งในฉากที่ตัวละครกำลังให้แง่คิด หรือตัวละครกำลังสำนึกได้ และดนตรีที่ใช้เพื่อสร้างความฮึกเหิม ด้วยจังหวะของกลอง หรือปี่ของดนตรีที่แรงขึ้นๆ เช่น เมื่อตัวละครกำลังเข้าไปแก้ไขสถานการณ์ต่างๆ หรือแสดงให้เห็นถึงการรวมพลังของกลุ่มตัวละครในการทำกิจกรรมบางอย่างร่วมกัน เป็นต้น

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## 5.2 ซุปเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง) (My Husband 2)



ภาพ 5.5 ภาพจากละครเรื่อง “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)”

นำเสนอทาง	ไอทีวี		
ออกอากาศ	วันจันทร์-อังคาร เวลา 21.30-22.30 น.		
เริ่มออกอากาศ	วันเสาร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 – 22 มีนาคม พ.ศ. 2547		
ประเภทละคร	Comedy		
จำนวน	12 ตอน		
ผู้กำกับ	Nishiura Masaki, Kubota Tetsushi		
นักแสดงนำ	โทโมยะ นางาเสะ	รับบทเป็น	ซากุราบะ ยูอิจิโร่
	โนริโกะ ซาไก	รับบทเป็น	มินามิ อิชิฮาร่า

### 5.2.1 เรื่องย่อ

เรื่องราวของ “ซากุราบะ ยูอิจิโร่” หรือ ยูจัง นักร้องนักแต่งเพลงชื่อดัง ที่ไปตกหลุมรักบรรณารักษ์สาวรุ่นพี่ “มินามิ อิชิฮาร่า” แต่ความรักของคนทั้งคู่กลับเต็มไปด้วยอุปสรรค ทั้งมาจากหน้าที่การงานของยูอิจิโร่และความเห็นชอบจากครอบครัวของมินามิ แต่ด้วยความจริงใจที่เขาแสดงออกมา ทุกคนจึงค่อยๆ ยอมรับ และอนุญาตให้ทั้งคู่แต่งงานและเข้าไปอยู่ด้วยกันในบ้านของมินามิ แต่เพราะยูอิจิโร่เป็นถึงซูเปอร์สตาร์ชื่อดัง ทั้งคู่จึงต้องคบหากันอย่างลับๆ และปิดบังเรื่องแต่งงานไม่ให้ใครรู้ ขณะเดียวกันตลอดเวลาที่ยูอิจิโร่เข้ามาอยู่ในครอบครัวของมินามิ ซึ่งเป็นครอบครัวใหญ่ เขาต้องปรับตัวให้เข้ากับทุกคนให้ได้ และยังเป็นผู้คอยช่วยเหลือปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับคนในครอบครัวอย่างเต็มที่ เพราะสิ่งที่ยูอิจิโร่ต้องการมากที่สุดก็คือการที่มีครอบครัวที่อบอุ่น และทุกคนอยู่กันพร้อมหน้า แม้ในตอนท้ายความลับเรื่องแต่งงานของเขาจะถูกเปิดเผยขึ้น

และอาจส่งผลต่อความนิยมให้ตกต่ำลง แต่ยูอิจิโร่ก็พิสูจน์ให้เห็นถึงความรัก ความจริงใจที่เขาทำให้กับแฟนฯ และคนที่เขารักทุกคนให้ได้รับรู้โดยไม่ต้องปิดบังอีกต่อไป

### 5.2.2 ประเภทของละคร (Genre)

จัดอยู่ในละครประเภท Comedy ผสมผสานกับแนวความรักและครอบครัว บรรยากาศของเรื่องจึงอยู่ในโทนขำขัน ผสมกับความอบอุ่นด้วยเรื่องราวความรัก และการช่วยเหลือเกื้อกูลกันระหว่างคนในครอบครัว

### 5.2.3 โครงเรื่อง (Plot)

มีความยาว 12 ตอนจบ เป็นรูปแบบของละครชุดหรือละครซีรีส์ ว่าด้วยเรื่องราวความรักของชายหญิงที่มีสถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกัน คือพระเอกเป็นนักร้องชื่อดัง ขณะที่นางเอกเป็นแม่ค้า ทั้งคู่จึงต้องร่วมกันฝ่าฟันทุกปัญหาเพื่อให้ได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข โดยที่เรื่องราวของแต่ละตอนที่นำเสนอ นั้น จะมีโครงเรื่องย่อยที่กล่าวถึงแตกต่างกันออกไป โดยใช้วิธีการเชื่อมโยงเหตุการณ์โดยนำตัวละครสำคัญอื่นๆ ในเรื่องมาเป็นตัวละครเด่นผู้สร้างความขัดแย้งในแต่ละตอน และตัวละครหลัก คือ ซากุระบะ ยูอิจิโร่ จะเป็นผู้คลี่คลายเหตุการณ์นั้นๆ จากนั้นตัวละครดังกล่าวก็จะลดบทบาทของตนเองลง แต่ก็ยังปรากฏในสถานการณ์อื่นๆ ด้วย อย่างไรก็ตามโครงเรื่องย่อยในแต่ละตอนยังคงมีความเกี่ยวพันและมีบทบาทหน้าที่ในการสนับสนุนโครงเรื่องหลักได้อย่างสม่ำเสมอ โดยเรื่องราวที่นำเสนอแต่ละตอนนั้น สามารถที่จะวิเคราะห์ออกมาได้ดังต่อไปนี้

#### ตารางที่ 5.4 แสดงการนำเสนอสถานการณ์หลักในแต่ละตอน

ตอนที่	สถานการณ์	ตัวละครเด่น	ผู้คลี่คลาย
1	ยูอิจิโร่เจอกับมินามิครั้งแรก ทั้งสองคนตกหลุมรักกัน ยูอิจิโร่แต่งงานเข้าบ้านมินามิ	ยูอิจิโร่, มินามิ, ครอบครัวอิชิฮาร่า	ซากุระบะ ยูอิจิโร่
2	ยูอิจิโร่พยายามเอาชนะใจครอบครัวอิชิฮาร่า, ช่วย แก้ปัญหาให้ผู้จัดการส่วนตัวที่ถูกแฟนเก่าหลอกใช้	มิชิโกะ สึจิยาม่า	ซากุระบะ ยูอิจิโร่
3	โทโกะ พี่สาวคนโตของบ้านอิชิฮาร่า ต้องเลือกระหว่าง การแต่งงานและการทำงานที่ตัวเองรัก	โทโกะ อิชิฮาร่า	โทโกะ อิชิฮาร่า, ยูอิจิโร่
4	นิชิเอะ เครียดกับการทำหน้าที่แพทย์ที่ต้องรักษาผู้ป่วย เด็กที่ขาดกำลังใจ และหมดหวังกับชีวิต	นิชิเอะ อิชิฮาร่า	นิชิเอะ อิชิฮาร่า, ยูอิจิโร่
5	อากิระ เข้าร่วมประกวดร้องเพลง เพราะต้องการ เอาชนะปมด้วยเรื่องร้องเพลงของตนเอง ทั้งที่ร้องไม่	อากิระ อิชิฮาร่า, ครอบครัวอิชิฮาร่า	ซากุระบะ ยูอิจิโร่, ครอบครัว

	เป็น ยูอิจิโรหาทางช่วยให้ครอบครัวอิชิฮาร่าไปออก รายการร้องเพลงร่วมกัน เพื่อสานฝันของเธอจนได้ โดย เขาเองก็ร่วมร้องด้วย		อิชิฮาร่า
6	หนังสือพิมพ์ลงข่าวเรื่องความสัมพันธ์ลับๆ นอกจอ ระหว่างยูอิจิโรกับฮิคาริ ดาราสาวหน้าใหม่ โดยเป็น แผนการของผู้จัดการเธอเองที่อยากสร้างข่าวโปรโมตให้ เธอโด่งดังเท่านั้น ซึ่งทำให้ความสัมพันธ์ของยูอิจิโรกับมิ นามิต้องสั้นคลอน	ไคคาว่า ฮิคาริ	ซากุระบะ ยูอิจิโร
7	นิชิเอะกับคิตาเอะ ผิดใจกันเรื่องทีคิตาเอะจะทำแท้ง ขณะที่นิชิเอะมีลูกไม่ได้ ยูอิจิโรพยายามหาทางให้ทั้ง สองคืนดีกัน และได้มีร่วมฉลองวันเกิดด้วยกันครั้งแรก	นิชิเอะ, คิตาเอะ อิชิฮาร่า	ซากุระบะ ยูอิจิโร
8	พ่อแท้ๆของโทโกะมาออกรายการตามหาลูกสาว ทั้งคู่ ได้พบกันครั้งแรก โทโกะยังเสียใจที่พ่อทิ้งเธอและแม่ไป ตั้งแต่ยังเด็ก ยูอิจิโรช่วยทำให้เธออภัยให้กับพ่อแท้ๆ และยังเป็นครั้งแรกที่โทโกะเรียกมาโมรุว่าพ่อด้วย	โทโกะ, มาโมรุ อิชิฮาร่า	ซากุระบะ ยูอิจิโร
9	มินามิตั้งใจที่จะได้เจอมาซารุจัง ลูกชายวัย 8 ขวบกับ สามีเก่าที่กลับมาจากอเมริกา แต่มาซารุกลับหลอก ตัวเองว่าไม่อยากพบแม่ เพราะกลัวว่าแม่จะไม่อยาก เจอเขาและเกลียดที่เขาทิ้งแม่ไป	มาซารุจัง, มินามิ อิชิฮาร่า	ซากุระบะ ยูอิจิโร
10	มีหญิงสาวมาปรากฏตัวว่าเป็นแม่ของยูอิจิโรที่เคยทิ้ง เขาไป แต่เธอหลอกล้วงความลับจากเขาเพื่อไปขาย ข่าวให้คู่แข่งหาเงินใช้หนี้	ซาเมฮาดะ ฟูมิโกะ, ซากุระบะ ยูอิจิโร	
11	ยูอิจิโรได้ปรับความเข้าใจกับแม่โดยความช่วยเหลือของ มินามิ เขายอมเปิดเผยเรื่องราวต่อสื่อมวลชน พร้อมทั้ง ประกาศว่าเขาจะร้องเพลงเพื่อแฟนๆตลอดไป และเขา ได้กลับไปใช้ชีวิตกับครอบครัวอิชิฮาร่าอีกครั้ง	ซากุระบะ ยูอิจิโร	มินามิ อิชิฮาร่า, ซากุระบะ ยูอิจิโร

#### 5.2.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

ใน “ซูเปอร์สตาร์ถ้ามหารัก (อีกครั้ง)” นำเสนอโดยยึดโครงเรื่องใหญ่เป็นหลัก คือการที่  
ตัวละครหลักคือ ซากุระบะ ยูอิจิโร (ซูเปอร์สตาร์ชื่อดัง) ต้องปิดบังสถานภาพที่แท้จริงของตนไว้  
ไม่ให้สังคมรับรู้ (แต่งงานแล้วอย่างลับๆ) เพราะหากเปิดเผยจะทำให้ความรักไม่สมหวัง และ  
เกิดผลกระทบต่ออาชีพการงาน และเนื่องจากภายใต้โครงเรื่องหลัก ได้สร้างโครงเรื่องย่อยที่  
เกี่ยวพันกับตัวละครอื่นๆ ในเรื่องเอาไว้ ซึ่งมีการนำเสนอด้วยการสร้างปมปัญหาขัดแย้งย่อยไว้ให้

ตัวละครหลักได้แก้ปัญหาในแต่ละตอน เมื่อปัญหานั้นๆ ได้รับการแก้ไขผ่านพ้นไปแล้ว เหตุการณ์พร้อมปัญหาใหม่ก็จะเริ่มขึ้นเพื่อให้ตัวละครหลักเข้ามาเป็นผู้แก้ไขอีกครั้ง ซึ่งเรื่องราวในแต่ละตอนมีการสร้างประเด็นปัญหาที่แตกต่างกันขึ้นมา ดำเนินไปภายใต้แก่นของโครงเรื่องหลัก โดยปัญหาดังกล่าวจะคลี่คลายลงภายในตอนนั้นๆ เลย ภายใต้การดำเนินเรื่องที่รวดเร็ว กระชับ ด้วยโทนเรื่องที่สนุกสนาน ตลกขบขัน แทรกด้วยข้อคิดต่างๆ จากบทสนทนาของตัวละคร

เปิดเรื่องโดยการแนะนำตัวละครโดยเสนอให้เห็นถึงปัญหาหลักที่ตัวละครต้องเผชิญ ได้แก่ การมีความรักที่ต้องซ่อนเร้น การพยายามเอาชนะใจครอบครัวของคนรักให้ได้ ในขณะที่เดียวกันก็นำเสนอให้เห็นบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอ การใช้ชีวิตของตัวละครหลักไปพร้อมๆ กับการเล่าเรื่องราวตามโครงเรื่องหลักด้วย จากนั้นเน้นไปที่การดำเนินเรื่องผ่านโครงเรื่องย่อย โดยสถานการณ์และความขัดแย้งต่างๆ ภายในเรื่องมีความเกี่ยวข้องกับตัวละครที่อยู่รายล้อมตัวละครหลัก (ยูอิจิโร่) เป็นสำคัญ ขณะที่ตัวละครหลัก ก็คือยูอิจิโร่เช่นกัน จะมีบทบาทสำคัญในฐานะเป็นผู้ช่วยเหลือ และคลี่คลายปมปัญหาต่างๆ และเมื่อข้อขัดแย้งใดๆ ได้รับการคลี่คลายลงไปแล้ว ปมปัญหาใหม่จะเกิดตามขึ้นเพื่อให้ตัวละครหลักได้แก้ไขต่อไป

หลังจากที่ตัวละครหลักได้สานความฝันของตนเองด้วยการได้มีคนรัก และได้ใช้ชีวิตอยู่กับแบบครอบครัวที่สมบูรณ์ แต่ปมขัดแย้งหลักที่ตัวละครพยายามปิดบังซ่อนเร้นมาตั้งแต่ต้น นั่นก็คือเรื่องที่เขาแต่งงานแล้ว ก็ได้ถูกเปิดเผยขึ้นในที่สุด สถานการณ์ต่างๆ เริ่มตึงเครียด ซึ่งส่งผลกระทบต่อไปถึงบุคคลใกล้ชิดที่เกี่ยวข้องทั้งหมดด้วย ซึ่งตัวละครหลักต้องตกอยู่ในภาวะตัดสินใจต้องเลือกว่าจะปิดบังเรื่องราวที่เกิดขึ้นเอาไว้เพื่อรักษาความนิยมของตนเอง หรือจะเปิดเผยความจริงทั้งหมด เพื่อแสดงความจริงใจต่อตนเอง คนรัก บุคคลในครอบครัว และต่อแฟนเพลงของเขา

ตัวละครหลักเลือกที่จะเปิดเผยความจริงทั้งหมด และแสดงความจริงใจต่อแฟนเพลงที่รักและชื่นชมในตัวเขา ก็คือการที่เขาเลือกที่จะไม่ทรยศความรู้สึกของตัวเองและของผู้อื่น ซึ่งการตัดสินใจของตัวละครหลักนี้ ถือว่าสอดคล้องกับการกระทำ และความรู้สึกนึกคิดที่ผ่านๆ มาของเขาตั้งแต่ต้น ดังที่จะเห็นจากบทบาทในการเป็นผู้คลี่คลายปัญหาให้กับบุคคลอื่นมาโดยตลอด

เมื่อปมความขัดแย้งหลักของตัวละครได้คลี่คลายลงไปแล้ว เหตุการณ์ก็เข้าสู่ภาวะปกติสุขอีกครั้ง ยูอิจิโร่ได้ทำงานเพลงที่ตนเองรักต่อ พร้อมๆ กับการได้อยู่กับคนรักและครอบครัวอย่างอบอุ่นเช่นเดิมโดยไม่ต้องปิดบังอีกต่อไป

### 5.2.5 แก่นเรื่อง (Theme)

ว่าด้วยเรื่องราวความรัก (Love Theme) และการฝ่าฟันอุปสรรคของตัวละครหลักเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักที่สมบูรณ์ โดยมีแก่นเรื่องรองอื่นๆ ที่เข้ามาเสริมแก่นเรื่องหลักให้มีความเข้มข้นขึ้น อาทิ มิตรภาพและความผูกพันของบุคคลในครอบครัว การมุ่งมั่นในอาชีพการงาน เป็นต้น ในขณะที่เดียวกันสารที่นำเสนอสอดแทรกอยู่ในแก่นเรื่องก็มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

- ความรักความเข้าใจจากบุคคลในครอบครัวคือกำลังใจที่ดีที่สุด
- การทำหน้าที่ของตนเองอย่างเต็มที่ และใส่ใจลงไปในงานที่รับผิดชอบอย่างเต็มร้อย
- อย่ามองหรือตัดสินคนแต่เพียงภายนอกเท่านั้น

### 5.2.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ระดับความขัดแย้งใน “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)” ปรากฏให้เห็นทั้งความขัดแย้งระหว่างบุคคล ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยพบว่าความขัดแย้งหลักคือความแตกต่างของสถานภาพทางสังคมของตัวละครที่ทำให้เกิดอุปสรรค โดยตรงต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ ซึ่งคู่ขัดแย้งที่สำคัญที่ตัวละครต้องประสบคือ การเป็นคนของประชาชนกับการมีความรักและสร้างครอบครัว นอกจากนี้ การนำเสนอระดับความขัดแย้งยังปรากฏให้เห็นระหว่างตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญภายใต้โครงเรื่องย่อยอีกด้วย จากการวิเคราะห์พบว่ามีลักษณะดังนี้

#### ขัดแย้งเพราะต้องการปิดบังตัวตน

เป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครหลัก ซึ่งเป็นภาวะที่ตัวละครคับข้องใจ อึดอัดหรือต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ส่วนใหญ่มักจะเกิดจากการพยายามปิดบังสถานะที่แท้จริงของตนเอง นั่นก็คือ การแต่งงานแล้ว รวมไปถึงการปิดบังลักษณะนิสัยส่วนตัว หรือการแสดงออกซึ่งตัวตนที่แท้จริงของตนเอง ซึ่งจะไม่ปรากฏออกมาสู่สาธารณชน ทำให้ส่งผลต่อการเก็บกดในการแสดงออกซึ่งความรู้สึก เช่น การที่ตัวละครหลัก (ยูจิจิโร่) ขึ้นขอรับการแต่งตัวแบบสบายๆ ด้วยชุดวอร์ม สวมแว่นตา ใส่ที่คาดผม และนิสัยใจคอที่เป็นคนสนุกสนาน อ่อนไหว ร้องไห้ง่าย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์ส่วนตัวของเขา แต่เขาก็ต้องปิดบังคุณลักษณะเหล่านี้ทั้งหมด และแสดงออกมาอีกรูปแบบหนึ่งที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง คือต้องเป็นชายหนุ่มหล่อ สมาร์ท นิ่ง เคร่งขรึม และเข้มแข็ง การแสดงออกลักษณะนี้ นอกจากจะเป็นการวางบุคลิกของตัวละครให้มีความโดดเด่นแล้ว ยังเป็นการสร้างความขัดแย้งในตัวเองให้กับตัวละครอีกทางหนึ่งด้วย



### ขัดแย้งกับความคาดหวังของสังคม

ตัวละครหลักมีสถานภาพเป็นถึงนักร้องซูเปอร์สตาร์ มีชื่อเสียงโด่งดัง และเป็นที่ยอมรับของผู้ชม โดยเฉพาะแฟนเพลงผู้หญิง ซึ่งเป็นความขัดแย้งสำคัญที่ทำให้เขาต้องแสดงออกในแบบที่คนส่วนใหญ่คาดหวัง เพราะฉะนั้นสิ่งที่อยู่ตรงข้ามกับความคาดหวังของสังคมจึงต้องห้ามแสดงออกมา เพื่อเป็นการรักษาภาพลักษณ์เอาไว้ ดังนั้น สถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกันจึงกลายเป็นปมปัญหาหลักอันหนึ่ง ที่ทำให้ความรักของตัวละครต้องมีอุปสรรค เพราะหากมีการเปิดเผย นั่นเท่ากับว่าจะส่งผลกระทบต่ออาชีพและครอบครัวของทั้งสองฝ่ายด้วย

นอกจากนั้น เป็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวของสมาชิกในครอบครัว และเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานเป็นสำคัญ เช่น ความขัดแย้งในการแข่งขันกันเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ การผัดใ้กันระหว่างบุคคลในครอบครัว เป็นต้น ซึ่งการนำเสนอความขัดแย้งลักษณะนี้ยังปรากฏแยกย่อยลงไปอีกตามโครงเรื่องย่อยแต่ละเรื่องด้วย

## 5.2.7 ตัวละคร (Characters)

### ตัวละครหลัก (Main Character)

ตารางที่ 5.5 แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ซูเปอร์สตาร์ตามหารัก (อีกครั้ง)”

ตัวละคร (ภาพ 5.6)	องค์ประกอบ	คุณลักษณะที่ปรากฏ
ซากุราบะ ยูอิจิโร่ 	1.)บุคลิกภาพภายนอก/ เอกลักษณ์ของตัวละคร	เป็นผู้ชายสองบุคลิก คือเมื่อออกสู่สาธารณะจะเป็นคนเคร่งขรึม ยิ้มยาก คู่มือลับและเข้าถึงยาก แต่เมื่อกลับมาที่บ้านจะกลายเป็นชายหนุ่มเจ๋มๆ เซ็กซี่ สนุกสนาน อ่อนโยน อ่อนไหว ร้องไห้ง่าย ชอบแต่งชุดออร์ม สวมแว่นตา ใส่ที่คาดผม ซึ่งกลายมาเป็นเอกลักษณ์ประจำตัวของเขา
	2.)พื้นฐานชีวิต/ภูมิหลัง ตัวละคร	เป็นลูกกำพร้า แม่ทิ้งไปตั้งแต่เด็ก เจ้าของบริษัทที่เขาสังกัดเป็นคนใจและปั่นจนกลายเป็นนักร้อง-นักแต่งเพลงชื่อดัง
	3.) ลักษณะนิสัย	เป็นคนจริงจัง สุภาพ อ่อนโยน อ่อนไหวง่าย ชอบช่วยเหลือผู้อื่น รักครอบครัว
	4.)ทัศนคติ/มุมมอง	ต้องการพบรักแท้ ได้อยู่กับครอบครัวอย่างอบอุ่น พร้อมหน้าพร้อมตากัน และต้องการเป็นนักร้องที่สร้างความสุขและแรงบันดาลใจกับคนฟังได้
	5.)ประเภท/พัฒนาการ ของตัวละคร	เป็นตัวละครที่มีความมุ่งมั่นอยู่ตลอดเวลา แต่ก็มีช่วงเวลาที่อ่อนแอ ท้อแท้ แต่ด้วยกำลังใจและความหวัง เขาก็ฝ่าฟันและลุกขึ้นมาสู้ได้เสมอ

## ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

ตารางที่ 5.6

แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน  
“ซูเปอร์สตาร์ตามหารัก (อีกครั้ง)”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
มินามิ อิชิวาร่า	แม่ฝ่ายสาวสวย วัย 31 ลูกสาวคนที่สองของบ้านอิชิวาร่า ทำงานเป็นบรรณารักษ์ห้องสมุด เรียบร้อย น่ารัก จิตใจดี เป็นที่ชื่นชอบของคนรอบข้าง และเมื่อตกลงใจแต่งงานกับยูอิจิโร่แล้ว เธอพยายามเต็มที่เพื่อเป็นภรรยาที่ดีของเขา แม้จะไม่เก่งเรื่องงานบ้านนัก แต่ด้วยความรักความเข้าใจที่มีต่อยูอิจิโร่ เธอจึงดูแลเอาใจใส่และเป็นกำลังใจให้เขาเสมอ
มาโมรุ อิชิวาร่า	หัวหน้าครอบครัวอิชิวาร่า เป็นคนใจเย็น อารมณ์ดี เขาเคยอยากได้ลูกชายสืบสกุล แต่กลับกลายเป็นลูกสาวทั้งหมด แต่เขาก็รักลูกๆ มาก จนไม่ยอมให้ใครแยกตัวออกไปไหน เป็นตัวละครที่สะท้อนภาพผู้อาวุโสที่เป็นที่ยึดเหนี่ยวให้คนในครอบครัวได้เป็นอย่างดี
โทโกะ อิชิวาร่า	พี่สาวคนโตของบ้าน มีอาชีพตำรวจ เป็นคนสนุกสนาน เฮฮา แต่เวลาทำงานก็เอาจริงจัง เป็นสาวโสดที่อยากแต่งงานมีครอบครัวเหมือนหญิงสาวทั่วไป แต่ก็ผิดหวังทุกครั้ง เป็นตัวละครที่มักจะสร้างเสียงหัวเราะให้กับเรื่องอยู่ตลอด
นิชิเอะ อิชิวาร่า	ลูกสาวคนที่สามของบ้าน มีอาชีพเป็นหมอมือดี บุคลิกเคร่งเครียด เอาจริงจัง ขี้หงุดหงิด จู้จู้ขี้บ่น ไม่ค่อยรับฟังใคร เธอเป็นสาวโสดที่ไม่อยากแต่งงาน และต้องการวางแผนชีวิตด้วยตัวเอง เป็นตัวละครที่ขัดแย้งกับผู้อื่นตลอดเวลา
คิตาเอะ อิชิวาร่า	ลูกสาวคนที่สี่ของบ้าน เป็นแอร์โฮสเตสสาวเปรี้ยว มีบุคลิกลักษณะตรงข้ามกับนิชิเอะที่เป็นฝาแฝดอย่างสิ้นเชิง เป็นสาวสังคมที่ยึดติดแบรนด์เนม และใฝ่ฝันที่จะได้แต่งงานกับชายหนุ่มที่สมบูรณ์แบบเท่านั้น
อากิระ อิชิวาร่า	ลูกสาวคนเล็กของบ้าน เป็นนักเรียนมัธยม เรียนเก่ง เล่นกีฬาเก่ง เป็นคนที่มีมักจะคอยขัดคอพี่ๆ ในบ้านอยู่เสมอ เพราะเธอฝันที่จะได้ใช้ชีวิตแบบเธอเอง ไม่อยากมีปมด้อยเหมือนเหล่าพี่สาวของเธอ
มิชิโกะ สึจิยาม่า	ผู้จัดการส่วนตัวของยูอิจิโร่ เธอเป็นผู้ร่วมปลุกปั้นและดูแลยูอิจิโร่จนประสบความสำเร็จ มีบุคลิกของผู้หญิงทำงาน ปราดเปรียว เด็ดขาด มั่นใจในตัวเอง แต่ก็มีน้ำใจและความจริงใจกับผู้อื่น เป็นตัวละครที่คอยช่วยเหลือและช่วยคลี่คลายปัญหาให้ตัวละครหลักคือยูอิจิโร่เสมอ
ทาคุโร่ โคะมิเนะ	ประธานบริษัท Triangle ผู้ปลุกปั้นและดูแลยูอิจิโร่ เป็นคนสนุกสนาน อารมณ์ดี เป็นคนเด็ดขาด แก้ไขสถานการณ์ต่างๆ ได้ดี เป็นตัวละครที่สร้างสีสันและเสียงหัวเราะให้กับเรื่อง

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- มีการสร้างบุคลิกลักษณะประจำตัวของตัวละครหลักที่โดดเด่นทั้งลักษณะภายนอกและภายใน คือ เป็นคนมุ่งมั่น มีความฝัน จริงใจ อ่อนโยน อ่อนไหว แต่แฝงไปด้วยความเข้มแข็ง นำเสนอให้มี 2 บุคลิกที่ขัดแย้งกันชัดเจน มีการแต่งตัวแบบเอกลักษณะ คือ ใส่ชุดวอร์ม สวมแว่น ใสที่คาดผม
- ภูมิหลังของตัวละครหลักในด้านครอบครัวไม่สมบูรณ์แบบ คือ กำพร้าพ่อแม่มาตั้งแต่เด็ก ทำให้เป็นตัวละครที่ขาดความรัก ความอบอุ่น และต้องการแสวงหาสิ่งที่ตนขาดไปมาทดแทน
- ตัวละครสมทบทั้งชายและหญิงเป็นตัวละครที่มีบทบาทในการสร้างความขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก ให้ตัวละครหลักได้เป็นผู้เข้าไปแก้ไขและยุติเรื่องราว
- ตัวละครสมทบสามารถทำหน้าที่ได้หลายหน้าที่ทั้งเป็นผู้สร้างความขัดแย้งกับตัวละครหลัก และเป็นทั้งผู้ช่วยเหลือและคลี่คลายเหตุการณ์ในเรื่องด้วย

### 5.2.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นมุมมองของคนที่ต้องการแสวงหาตัวตนที่แท้จริงของตนเอง ในที่นี้พระเอกเป็นนักร้องชื่อดังซึ่งต้องคำนึงถึงภาพลักษณ์ของตัวเองที่ต้องหล่อ สมาร์ทมาเป็นอันดับหนึ่ง ขณะที่ตัวตลกอีกด้านหนึ่งของเขาคือชายหนุ่มธรรมดาที่ต้องการความรัก และมีครอบครัวที่อบอุ่น เป็นการเล่าด้วยโทนที่ตลกขบขัน อบอุ่น และซาบซึ้งไปในขณะเดียวกัน

### 5.2.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 5.2.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

##### ● ฉาก (Setting)

ฉากภายในที่ปรากฏมักจะมีเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักโดยตรง หรือกับตัวละครอื่นๆ โดยที่ตัวละครหลักมีส่วนเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย ซึ่งฉากภายในที่พบนั้น ทำหน้าที่เป็นทั้งสถานที่สำหรับบปะสังสรรค์ พูดคุย วางแผน และเป็นสถานที่ส่วนตัวสำหรับพักผ่อน ครุ่นคิด หรืออยู่ในภาวะที่ต้องตัดสินใจของตัวละครด้วย ซึ่งสามารถวิเคราะห์ฉากภายในดังตัวอย่างต่อไปนี้

ฉากบ้านอิชิฮาร่า เป็นฉากที่มีการนำเสนอบ่อยครั้ง เนื่องมาจากเป็นสถานที่หลักๆ

ของการเริ่มต้นเรื่องราวต่างๆ อีกทั้งเป็นสถานที่ที่ตัวละครหลักเข้าไปใช้ชีวิตหรือมีส่วนเกี่ยวพันด้วยมากที่สุด เป็นสถานที่ที่ตัวละครสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงออกมาได้ เป็นทั้งสถานที่พักผ่อน ที่ฟังฟัง ที่เยียวยาจิตใจ เป็นที่ปรับความเข้าใจระหว่างบุคคลในครอบครัวด้วย ซึ่งครอบครัวแห่งนี้จึงเสมือนเป็นสถานที่เติมเต็มความรู้สึกอบอุ่นที่ขาดหายไปของตัวละครหลักได้



ภาพ 5.7 ฉากสมาชิกในบ้านรับประทานอาหารร่วมกัน

ฉากภายในออฟฟิศบริษัท เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่ปรากฏอยู่บ่อยครั้ง และมีความสำคัญต่อตัวละคร เพราะเป็นทั้งสถานที่ทำงาน เป็นสถานที่พูดคุยให้คำปรึกษา และยังเป็นสถานที่ที่ตัวละครหลักสามารถปลดปล่อยความเป็นตัวตนด้วย

ฉากการแสดงคอนเสิร์ต ปรากฏให้เห็นเป็นระยะ สืบเนื่องมาจากอาชีพของตัวละครหลักที่เป็นนักร้องชื่อดัง ฉะนั้นการปรากฏตัวบนเวทีคอนเสิร์ตหรือฉากที่ต้องร้องเพลง จึงมีการนำเสนอให้ดูยิ่งใหญ่ และสมจริง ด้วยภาพของจำนวนผู้ชมที่มาร่วมงาน และปฏิกิริยาของแฟนเพลงที่แสดงอาการชื่นชมศิลปินอย่างคลั่งไคล้ ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นด้วยว่าบทบาทนักร้องของตัวละครตัวนี้เป็นขวัญใจประชาชนอย่างแท้จริง ซึ่งจะสนับสนุนและเป็นเหตุเป็นผลกับโครงเรื่องว่าทำไมเขาต้องปกปิดความจริงเรื่องแต่งงาน



ภาพ 5.8 ตัวอย่างฉากแสดงคอนเสิร์ต

ในขณะที่ฉากอื่นๆ อาทิ สวนสาธารณะ ถนนหนทางต่างๆ ร้านอาหาร ฉากในกองถ่าย ฯลฯ เป็นส่วนแสดงสถานที่ตามเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่อง ซึ่งจะเกี่ยวพันกับตัวละครหลักในเรื่องเป็นสำคัญ โดยจะเป็นฉากหลังที่ตัวละครทำกิจกรรมต่างๆ ทั้งร่วมกับผู้อื่นและเพียงลำพัง

เพราะฉะนั้น จากการวิเคราะห์ฉากของละครจะพบว่า ฉากหลังของเรื่องจะมีความสัมพันธ์กับตัวละคร โดยฉากส่วนใหญ่ที่ปรากฏนั้นจะเป็นฉากที่เกิดขึ้นในบ้าน (บ้านอิชิฮาระ) แสดงภาพของครอบครัวใหญ่ที่มีผู้ใหญ่คือคุณพ่อเป็นศูนย์กลางของทุกคนในบ้าน และสัมพันธ์กับความต้องการของตัวละครหลักที่ต้องการสร้างครอบครัวของตัวเองให้อบอุ่น นอกจากนี้ ฉากสำคัญอื่นๆ ที่ปรากฏจะเป็นฉากที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงานของตัวละครหลัก ไม่ว่าจะเป็น ฉากภายในออฟฟิศ ฉากการแสดงคอนเสิร์ต การไปทำงานตามกองถ่าย เป็นต้น

### ● เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายเสมือนเป็นสัญลักษณ์ของตัวละครหลัก นอกจากจะเป็นส่วนสำคัญในการสร้างเสน่ห์ให้กับตัวละครให้มีสองบุคลิกแล้ว อาจกล่าวได้ว่าเป็นการเชื่อมระหว่างโลกแห่งความฝันกับโลกแห่งความจริงของตัวละคร หมายถึงว่า เมื่อตัวละครอยู่บ้าน อยู่กับบุคคลใกล้ชิด เขาสามารถเปิดเผยตัวตนที่แท้จริงของตนเอง ด้วยวิธีการแสดงออกต่างๆ ซึ่งรวมถึงการแต่งกายด้วยชุดวอร์มหลากสีสัน สวมแว่นตา และใส่ที่คาดผม แต่เมื่อเขาต้องกลับไปทำงาน เป็นศิลปินออกสู่สาธารณะชน การแต่งกายต้องเปลี่ยนไปเป็นชุดสูท หรือชุดหนังที่บ่งบอกความหรูหรา พร้อมด้วยเครื่องประดับที่บ่งบอกรสนิยม นั่นก็คือเขากำลังเข้าสู่อีกโลกหนึ่งที่ตัดขาดจากสิ่งที่เขาเป็นปะต้องการอย่างสิ้นเชิง

### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ภาพที่ปรากฏส่วนใหญ่แล้ว มีการนำเสนออย่างตรงไปตรงมา และง่ายต่อการตีความ โดยเป็นภาพที่เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องเป็นสำคัญ อาจมีการใช้เทคนิคการเล่าย้อนหลัง หรือ Flash back บ้างเมื่อต้องการบอกเล่าถึงความทรงจำหรือเรื่องราวในอดีตของตัวละคร นอกจากนี้ ก็มีการใช้เทคนิคด้านภาพอีกหลายวิธีในการเล่าเรื่อง เช่น การค่อยๆ เคลื่อนกล้องเข้าหาตัวละคร เพื่อเน้นให้อากัปภิกิริยาและอารมณ์ความรู้สึก, การใช้ภาพระยะใกล้ เพื่อเน้นย้ำการแสดงอารมณ์ในเชิงลึกของตัวละคร เช่น การครุ่นคิด อารมณ์โกรธ เสียใจ ร้องไห้ ผิดหวัง เป็นต้น

- **การแสดง (Performance)**

เน้นบทบาทตัวละครหลัก ซึ่งในที่นี้คือตัวละครหลักชาย (ยูอิจิโร่) โดยมีการนำเสนอให้ตัวละครมีภาพลักษณ์ที่หล่อ เท่ห์ ดูดี น่าหลงใหล ขณะเดียวกันก็นำเสนอให้มีลักษณะที่น่ารัก เป็นกันเอง และจับต้องได้ ดังนั้น ความน่าสนใจหนึ่งที่สำคัญจึงอยู่ที่ตัวละครพระเอกและบทบาทที่ได้รับนั้น เป็นการขับเน้นเสน่ห์ของเขาโดยเฉพาะ

นำเสนอให้ตัวละครมีวิธีการแสดง (Acting) ในแบบตลกๆ หรือเป็นการแสดงที่เกินจริงอยู่บ้าง เช่น การแสดงออกของตัวละครพระเอกที่แสดงความขบขันด้วยกิริยา ท่าทาง พฤติกรรมต่างๆ นั่นอาจเป็นเพราะต้องการนำเสนอให้เห็นถึงบุคลิกที่แตกต่างของเขาอย่างชัดเจน ซึ่งเมื่อเสริมเข้ากับการพากย์ที่ใช้เสียง และคำพูดเสริมบทที่ขบขันลงไป สามารถเสริมให้เรื่องราวสนุกมากขึ้นตามลีลาการแสดงของตัวละครแต่ละตัวด้วย

การแสดงแบบกลุ่มก้อน หมายถึง การให้ความสำคัญกับการแสดงบทบาทของตัวละครทุกตัวในเรื่อง โดยตัวละครเหล่านี้จะมีส่วนร่วมในสถานการณ์ความขัดแย้งต่างๆ เดียวกันเสมอ ซึ่งภาพที่ปรากฏบ่อยครั้งคือ ภาพการรวมตัวกันของนักแสดงในฉากที่อยู่พร้อมหน้าทั้งครอบครัว มีการแสดงที่ไหลลื่น ตัวละครแสดงออกตรงตามบุคลิกของตนเองอย่างชัดเจน ซึ่งสะท้อนให้เห็นถึงความขัดแย้ง ความวุ่นวาย ความรัก และความใส่ใจกันของคนในครอบครัว โดยมีผู้ใหญ่ในบ้านเป็นบุคคลสำคัญที่สุด

### 5.2.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

- **บทสนทนา (Dialogue)**

บทสนทนามีเนื้อหาเรียบง่าย ตรงไปตรงมา สามารถเข้าใจได้ง่าย โดยให้ความสำคัญไปที่บทสนทนาของตัวละครหลักที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดในเรื่อง ซึ่งมักจะเป็นบทสนทนาที่เป็นลักษณะของคำสอน คำเตือนสติ หรือถ้อยคำที่มีแง่มุมให้ขบคิด

บทสนทนาที่แฝงแง่คิด จะเน้นไปที่การให้ความสำคัญกับบทพูดของตัวละคร เพราะนอกจากจะเป็นบทพูดที่แสดงออกถึงตัวตน มุมมอง ความคิด และบุคลิกหรือนิสัยส่วนตัวแล้ว ยังเป็นการบอกถึงสาระสำคัญที่สอดแทรกอยู่ในเรื่องราวด้วย ยกตัวอย่างเช่น

- การให้ความสำคัญกับคำว่า “ครอบครัว”

พบได้บ่อยครั้งจากคำพูดหรือพฤติกรรมของยูอิจิโร่ที่แสดงออกต่อครอบครัว เช่น เขามักจะบอกว่า “การมีครอบครัวมันดีจริงๆ มันคืออย่างนี้เอง”

หรือในตอนที่ตัวละครโทโกะ พี่สาวคนโตของบ้าน ไปออกรายการเพื่อเจอพ่อแท้ๆ ของเธอ มีบทสนทนาที่โทโกะพูดตัดพ้อพ่อของตัวเอง ทำให้เห็นถึงความผูกพันและหน้าที่หน้าที่ของพ่อที่มีต่อลูกนั้นเป็นยังไง

“ฉันออกหัดตอนอายุเท่าไรที่คุณรู้ไหม... ตอนประจำเดือนมาครั้งแรกคุณทำข้าวเหนียวแดงให้กินไหม... ตอนฉันเอ็นท์ติดเคयर้องให้ดีใจกับฉันไหม ตอนเห็นฉันใส่ชุดรับปริญญา คุณได้ดีใจจนน้ำตาไหลบ้างไหม...”

- ให้ความสำคัญกับความฝันและความรับผิดชอบต่อผู้อื่น

เห็นได้จากความมุ่งมั่นของยูอิจิโร่กับการเป็นนักร้องและทำหน้าที่นี้ของตนเองอย่างจริงจัง และเต็มที่ที่สุด อย่างที่เขามักจะบอกว่า

“ผมได้ทำงานเป็นนักร้อง ก็เพื่อสนองตอบความฝันของทุกคน”

“ถึงจะมีเพียงคนเดียวที่ฟังเพลงของผม ผมก็จะร้องเพลงเพื่อเขา”

- เพลงและดนตรีประกอบ

เพลงประกอบ เป็นเพลงแนวป๊อป (Pop) และเนื่องจากว่าเป็นละครที่มีตัวละครหลักมีอาชีพนักร้อง บทเพลงหลักที่ใช้ในเรื่องจึงเป็นบทเพลงที่เล่าเรื่อง และเป็นตัวแทนแสดงอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครได้ด้วย ดังเช่นในเนื้อเพลงที่เป็นเพลงหลักของละครตอนหนึ่งที่เป็นการบอกกล่าวถึงความรู้สึกที่มีต่อคนรัก ว่า “เพราะดวงดาวที่พรายฟ้า นำพาอนาคตของเราสองคน ฉันขอยืนยันว่าจะต้องทำให้เธอมีความสุขให้ได้ ถึงเธอจะเป็นคนขี่เขาหรือทำอาหารไม่ได้เรื่องก็ตาม แต่ขอให้อยู่เคียงข้างฉันก็พอ”

ดนตรีประกอบ จะมีทั้งดนตรีที่ใช้ประกอบเมื่อเหตุการณ์อยู่ในลักษณะที่ตัวละครกำลังซาบซึ้งใจ หรือกำลังสำนึกได้ เป็นจังหวะที่ช้าๆ ส่วนการใช้ดนตรีที่มีจังหวะค่อนข้างเร็ว สนุกสนาน ประกอบกับการแสดงออกของตัวละครในแบบขบขัน จะเปิดในช่วงที่เรื่องราวคลาคลาความตึงเครียดลงไปแล้ว และตัวละครกำลังมีความสุข

### 5.3 รักหมตใจทรามวัยตัวจิ๋ว (Minami's Girlfriend)



ภาพ 5.9 ภาพจากละครเรื่อง “รักหมตใจทรามวัยตัวจิ๋ว”

นำเสนอทาง	ช่อง 7 สี
ออกอากาศ	(1.) วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.15 น.
เริ่มออกอากาศ	(1.) วันเสาร์ที่ 20 สิงหาคม พ.ศ. 2548 - 4 กันยายน พ.ศ. 2548
ประเภทละคร	Romantic Fantasy
จำนวน	11 ตอน
ผู้กำกับ	Shimako Sato
นักแสดงนำ	เคียวโกะ ฟุคาตะ      รับบทเป็น      ไฮริคิวิริ จิโยมิ คาซึนาริ นิโนะมิตะ      รับบทเป็น      ซีส์มุ มินามิ

#### 5.3.1 เรื่องย่อ

เรื่องราวความรักของ “ไฮริคิวิริ จิโยมิ” สาวน้อยน่ารักประจำชมรมเขียนพู่กันจีน และ “ซีส์มุ มินามิ” หนู่มนั่งวิ่งมาราธอนของโรงเรียน ทั้งสองคนคบหาดูใจกันมาระยะหนึ่ง แต่ก็ยังไม่เคยไปออกเดทด้วยกันสักครั้ง และคุณตาของจิโยมิเองก็เข้มงวดกับความสัมพันธ์ของทั้งคู่ ในวันหนึ่งหลังจากที่ทั้งคู่ไปพบกับคุณตาเจ้าของร้านอาหารจีน และได้ฟังเรื่องคุกกี้เสี่ยงทายที่บอกถึงชะตาของทั้งคู่ว่า “มินามิจะได้เป็นใหญ่เป็นโตหากมีคนคอยอยู่เคียงข้าง และทั้งสองคนก็จะได้อยู่ด้วยกัน แต่ถ้าหากเอาใจออกห่างหรือแยกจากกัน ให้ระวังเรื่องร้ายจะเกิดขึ้น” จากนั้นไม่นานจิโยมิและมินามิก็แยกทางกัน เหตุการณ์ไม่คาดฝันเกิดขึ้นเมื่อจิโยชิประสบอุบัติเหตุ ทำให้ร่างกายถูกย่อส่วนลงเหลือเพียง 16 เซนติเมตรเท่านั้น เรื่องราวความรักของทั้งคู่จึงได้เริ่มต้นขึ้นใหม่อีกครั้งหนึ่งนับจากนั้น



มินามีพยายามหาวิธีต่างๆ ที่จะช่วยคืนร่างเดิมให้กับจิโยมิ ขณะที่ความรักของทั้งคู่ก็มีอุปสรรค ทั้งมาจากขนาดร่างกายที่แตกต่างกัน ความเข้าใจผิดเรื่องหญิงสาวที่เข้ามาติดพันมินามี และความสัมพันธ์ระหว่างจิโยชิกับคุณตา แต่สุดท้ายด้วยความรักและความเชื่อมั่นที่มีต่อกันอย่างแท้จริง ทั้งสองคนก็เอาชนะอุปสรรคไปได้ ถึงแม้ว่าในตอนท้ายจิโยมิจะไม่สามารถกลับไปเป็นคนปกติได้เหมือนเดิมก็ตาม

### 5.3.2 ประเภทของละคร (Genre)

จัดอยู่ในละครประเภท Romantic Fantasy เป็นความรักแบบเหนือธรรมชาติ ให้นางเอก ร่างกายผิดปกติ (ย่อส่วนลงเหลือ 16 ซม.) พิสูจน์รักแท้กับพระเอกที่มีร่างกายปกติ เป็นการปรับตัวมาเจอกันระหว่างสองโลกคือโลกแห่งจินตนาการกับโลกแห่งความจริง ในตอนจบนางเอกไม่ได้คืนร่างต้องกลายเป็นคนตัวเล็กตลอดไป ถือเป็นตอนจบที่อาจขัดแย้งกับความเป็นละครแฟนตาซี ที่สุดท้ายทุกคนก็ได้อยู่อย่างมีความสุขเหมือนโลกในจินตนาการ แต่เมื่อจบลักษณะนี้ก็อาจนับว่าเป็นตอนจบแบบมีความสุขได้เช่นกัน เพราะตัวละครนางเอกได้พบกับรักแท้จากพระเอกอย่างที่เขาต้องการแล้ว

### 5.3.3 โครงเรื่อง (Plot)

มีความยาว 11 ตอนจบ โดยมีโครงเรื่องหลักคือเรื่องการเอาชนะอุปสรรคเพื่อให้ได้มาซึ่งความรักของตัวละคร โดยที่อุปสรรคหลักของเรื่องคือ การที่ตัวละครหลัก (จิโยมิ) ต้องกลายมาเป็นมนุษย์จิ๋ว ทำให้เธอต้องดำเนินชีวิตหลบๆ ซ่อนๆ และกลับมาเป็นคู่รักกับพระเอก (มินามี) ในแบบปกติทั่วไปไม่ได้ ซึ่งการดำเนินเรื่องจะกล่าวถึงการปิดบังความจริงเรื่องขนาดร่างกายของนางเอก และการหาวิธีในการช่วยให้เธอกลับมาเป็นมนุษย์ปกติดังเดิมอีกครั้ง อีกทั้งเพื่อเป็นการพิสูจน์ความรักที่แท้จริงของตัวละครหลักทั้งสองต่อสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป โดยมีการเพิ่มความขัดแย้งอื่นๆ เข้ามา อาทิ ความขัดแย้งในครอบครัว เป็นต้น

### 5.3.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์ และเรื่องราวมีการพัฒนาไปตามตัวละครหลัก ด้วยโทนของเรื่องสนุก และซาบซึ้งไปกับความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร แทรกด้วยข้อคิดต่างๆ จากบทสนทนา และจบแบบมีความสุข แม้ตัวละครจะไม่สมหวังในสิ่งที่ตั้งใจ (การกลับคืนร่างเดิม) แต่ก็ได้เรียนรู้ถึงความหมายของความรัก และเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอย่างกลมกลืนกับสภาพที่ตนดำรงอยู่อย่างมีความสุข

ละครเปิดเรื่องด้วยการปูพื้นให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก ก็คือจิโยมิและมินามิในภาวะปกติ คือ อยู่ในช่วงคบหาดูใจกัน คอยเป็นกำลังใจซึ่งกันและกันเป็นอย่างดี จากนั้นเรื่องราวจะมุ่งเข้าสู่ประเด็นปัญหาหลักทันที คือนางเอก (จิโยมิ) ประสบอุบัติเหตุทำให้ขนาดของร่างกายเล็กลงเหลือแค่ 16 เซนติเมตร

การดำเนินเรื่องในช่วงนี้เป็นช่วงที่พระเอก (มินามิ) ต่อกหางทางเพื่อช่วยเหลือนางเอก (จิโยมิ) ให้คืนร่างมาเหมือนเดิมให้ได้ ซึ่งจะมีรูปแบบการนำเสนอตัวละครจิโยมิในลักษณะแฟนตาซีด้วยเทคนิคด้านภาพโดยทำให้ตัวจิโยมิมีขนาดจิ๋ว ในขณะที่ต้องสื่อสารกับมินามิที่มีขนาดปกติทั่วไป หลายสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในเรื่อง จึงเกิดมาจากการซ่อนตัวไม่ให้ใครรู้ความจริงของจิโยมิขณะเดียวกัน ก็เป็นการพิสูจน์ความจริงใจของมินามิว่าจะยังรักจิโยมิอยู่เหมือนเดิมหรือไม่ โดยสร้างตัวละครขัดแย้งคือ โนมุระ เข้ามาเป็นตัวแปรความรักของทั้งคู่ นอกจากนั้น เรื่องราวเกี่ยวกับความสัมพันธ์ภายในครอบครัว ก็มีการนำเสนอให้เห็นอย่างต่อเนื่อง

หลังจากพยายามทุกวิธีที่จะช่วยเหลือนางเอกให้กลับมาเป็นปกติ แต่ก็ล้มเหลว จนมาถึงหนทางสุดท้ายคือการขอพรในวันพระจันทร์เต็มดวงในสถานที่ที่เล่าลือว่าศักดิ์สิทธิ์ และจะสมหวังในสิ่งที่ขอทุกประการ แต่ในขณะเดียวกันคุณตาของจิโยมิลบป่วยหนัก จิโยมิจึงต้องตัดสินใจเลือกว่าโอกาสเดียวที่เธอจะได้กลับเป็นคนปกติอีกครั้งกับการขอให้คุณตาหายป่วยเธอจะเลือกอะไร และสุดท้ายเธอก็เลือกที่จะขอพรให้คุณตาหาย เท่ากับว่าเธอหมดโอกาสกลับไปเป็นเหมือนเดิม แต่เมื่อคุณตาอาการดีขึ้นจากคำขอพรของจิโยมิ แต่สุดท้ายท่านก็เสียชีวิต โดยที่จิโยมิก็ไม่สามารถหาทางคืนร่างเดิมได้ แต่มาถึงตอนนี้เธอกำลังจะเปิดเผยตนเองและยอมรับสิ่งที่ตัวเองเป็นอย่างเต็มใจ

ในตอนจบจิโยมียอมรับในร่างกายของตนเอง และมินามิสัญญาว่าจะดูแลเธอตลอดไป เรื่องราวทั้งหมดจึงจบลงอย่างมีความสุข แม้จะเป็นบทสรุปของตัวละครที่ไม่สมบูรณ์แบบนัก เพราะความตั้งใจในการกลับคืนร่างมาเป็นเหมือนเดิมของตัวละครจะไม่บรรลุผลสำเร็จอย่างที่คาดหวัง แต่ที่สุดตัวละครก็ได้เรียนรู้ถึงความรักที่แท้จริง ที่พิสูจน์ให้เห็นว่าไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นพวกเขาจะไม่มีทางทอดทิ้งกันแน่นอน

### 5.3.5 แก่นเรื่อง (Theme)

จัดอยู่ในประเภท Love Theme คือกล่าวถึงความรักระหว่างเด็กหนุ่มสาววัยรุ่นในวัยเรียน ที่ต้องฝ่าฟันกับอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ได้อยู่ด้วยกันอย่างมีความสุข ซึ่งอุปสรรคในที่นี้ก็มาจากเรื่องราวเหนือธรรมชาติ (นางเอกกลายเป็นมนุษย์ย่อส่วน) ความไม่เห็นด้วยจากครอบครัว การมีรักซ้อน ฯลฯ ซึ่งนางเอกและพระเอกต้องฝ่าฟันไปได้ นอกจากนั้น สารที่นำเสนอสอดแทรกอยู่ในแก่นเรื่องก็มีความสำคัญเช่นกัน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

- รักแท้สามารถเอาชนะทุกสิ่งได้ แม้แต่เรื่องเหนือธรรมชาติก็ตาม
- อย่ามองหรือตัดสินคนแต่เพียงภายนอก เช่น ตัวละครนางเอกที่สะท้อนให้เห็นว่าแม่จะตัวเล็กไม่เหมือนมนุษย์ แต่จิตใจก็ไม่ต่างจากมนุษย์คนหนึ่งเช่นกัน
- ความมุ่งมั่นและตั้งใจจริงจะทำให้พบกับความสำเร็จได้ในที่สุด เช่น ตัวละครพระเอกที่ขยันหมั่นเพียรจนชนะเลิศในการแข่งขันวิ่ง
- ความรักความเข้าใจจากบุคคลในครอบครัวเป็นกำลังใจที่มีค่าที่สุด

### 5.3.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ระดับความขัดแย้งใน “รักหมัดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว” สามารถแบ่งระดับออกได้เป็น 3 ระดับ ได้แก่ ความขัดแย้งกับผู้อื่น ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสิ่งเหนือธรรมชาติ โดยพบว่า ความขัดแย้งหลักที่ปรากฏคือตัวละครหลักกับภาวะเหนือธรรมชาติ เพราะการที่กลายเป็นมนุษย์ย่อส่วนทำให้ความรักของนางเอกและพระเอกมีอุปสรรค แม้กระทั่งตอนจบก็ไม่สามารถกลับคืนสู่สภาพเดิมได้ แต่ทั้งนี้ตัวละครก็ได้เรียนรู้ความจริงอย่างอื่นทดแทน ซึ่งสามารถจำแนกการวิเคราะห์หรือออกได้เป็น

#### ความขัดแย้งระหว่างบุคคล

จิโยมิ VS มินามิ เป็นความขัดแย้งของคู่รักที่เกิดมาจากความเข้าใจผิด และขาดความเชื่อมั่นต่อกัน เป็นความรักของวัยรุ่นที่มีความเชื่อมั่นสูงในแนวทางของตนเอง แต่เมื่อทั้งคู่ต่างยอมรับฟังกัน เมื่อฝ่ายหนึ่งมีทุกข์ก็อยู่เคียงข้าง และเป็นกำลังใจให้กันเสมอ ความขัดแย้งนี้ก็ได้กลายเป็นเครื่องพิสูจน์ความรักของพวกเขา และนำมาซึ่งตอนจบที่ลงเอยด้วยดี

จิโยมิ VS คุณตา เป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคลในครอบครัวที่ขาดการทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทั้งจิโยมิและคุณตาต่างก็รักและหวังดีต่อกัน แต่การแสดงออกของทั้งคู่กลับไม่เหมือนกัน อันเนื่องมาจากความแตกต่างด้านวัยวุฒิ และความคิดอ่านของคนที่เคยเติบโตคนละยุค

สมัย ดั่งนั้น อาจกล่าวได้ว่าความขัดแย้งของจิโยมิและคุนตาสะท่อนให้เห็นถึงการปะทะกันของ  
คนรุ่นเก่าและคนรุ่นใหม่ได้อีกทางหนึ่งด้วย

นอกจากนั้น ยังมีตัวละครอื่นๆ ที่เข้ามาทำหน้าที่สร้างความขัดแย้งกับตัวละครหลัก หรือ  
เข้ามามีบทบาทที่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก อาทิ เพื่อนนักเรียนหญิงที่มา  
หลงรักพระเอก เป็นต้น

#### ความขัดแย้งภายในตนเอง

เป็นความขัดแย้งที่เกิดจากการตกอยู่ในช่วงภาวะผิดปกติของตัวละครหลัก ในกรณีของ  
พระเอก(มินามิ)คือความรู้สึกสับสนต่อความรู้สึกของตนเองที่มีต่อนางเอก(จิโยมิ)ที่มีขนาดร่างกาย  
เปลี่ยนแปลงไป ในขณะที่เขาเองก็มีตัวแปรอื่นสอดแทรกเข้ามา คือบุคคลที่สามที่เข้ามาหลงรัก  
การมุ่งมั่นที่จะเอาชนะในการแข่งขันวิ่ง การต้องปิดบังครอบครัว ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์  
ของพวกเขาทั้งคู่ด้วย ในขณะที่ตัวนางเอกก็อึดอัดและคับข้องใจกับขนาดร่างกายตนเอง และ  
ความรู้สึกผิดที่ต้องปิดบังความจริงกับบุคคลที่เธอรัก ซึ่งทั้งหมดต่างก็ส่งผลกระทบต่อการดำเนิน  
เรื่องและพัฒนาการของตัวละคร

#### ความขัดแย้งกับสังคมและสิ่งแวดล้อม



เป็นลักษณะความขัดแย้งกับพลังภายนอกที่เหนือธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถพิสูจน์  
ได้ว่าเป็นอย่างไร ซึ่งสิ่งที่ตัวละครต้องกระทำก็คือการต่อสู้กับความขัดแย้งนี้ โดยการพยายาม  
หาทางเอาชนะพลังเหนือธรรมชาตินี้ให้ได้ และจากตัวแปรนี้ จึงทำให้ตัวละครหลักไม่สามารถที่จะ  
อยู่ในสังคมอย่างปกติ ต้องปิดบังและอยู่อย่างซ่อนเร้น เพราะหากเปิดเผยตัวตนออกไปอาจจะไม่มี  
คนยอมรับได้นั่นเอง

#### 5.3.7 ตัวละคร (Characters)

การวิเคราะห์ตัวละครใน “รักหมัดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว” ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์  
บุคลิกลักษณะและบทบาทหน้าที่ของตัวละคร โดยแยกพิจารณาออกเป็น ตัวละครหลัก และตัว  
ละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง ดังต่อไปนี้

## ตัวละครหลัก (Main Character)

### ตารางที่ 5.7 แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “รักหมัดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว”

ตัวละคร (ภาพ 5.10-5.11)	ลักษณะที่ปรากฏ
ไเฮริคิวิริ จิโยมิ 	นักเรียนม.ปลาย คู่รักของมินามิ หน้าตาน่ารัก สดใส เป็นเด็กกำพร้า อาศัยอยู่กับคุณตาเพียงลำพัง เป็นเด็กสาวจิตใจดี ขยันทำงาน เป็นห่วงคนรอบข้าง รักใคร่รักจริง แต่ก็ดื้อรั้น เอาใจตัวเองอยู่บ้าง พอร่างกายเปลี่ยนไปทำให้เธอได้เรียนรู้ความรักที่แท้จริง
ซึ่สึมิ มินามิ 	นักเรียนม.ปลาย คู่รักกับจิโยมิ เป็นนักวิ่งมาราธอนของโรงเรียน เป็นคนสุภาพ จิตใจดี อ่อนโยน และบางครั้งก็หัวรั้นไหวและท้อแท้ง่าย จนทำให้ผิดใจกับจิโยมิหลายครั้ง แต่เขาก็ยังมีกำลังใจที่ดีจากครอบครัวที่อบอุ่น และความรักความจริงใจจากจิโยมิ ทำให้เขากลายเป็นคนที่เข้มแข็งและรับผิดชอบมากขึ้น

## ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

### ตารางที่ 5.8 แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “รักหมัดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
คุณตาของจิโยมิ (ไเฮริคิวิริ เซนจิ)	เจ้าของร้านซูชิ ภายนอกเป็นคนดูจริงจัง น่าเกรงขาม แต่ลึกๆ เป็นคนใจดี รักและห่วงใยหลานสาวมาก อยากให้หลานได้เจอสิ่งที่ดีที่สุด แต่อาจแสดงออกอย่างเข้มงวดเกินไป จนสร้างความขัดแย้งกับหลานในตอนแรก
โนมูระ เรอิกะ	หญิงสาวม.ปลายที่มาตกหลุมรักมินามิ สวย มีเสน่ห์ มั่นใจในตัวเองสูง เจ้าวางแผน แต่เป็นเพราะขี้นางา ไม่มีพ่อแม่ดูแล จึงกลายเป็นคนขาดความรัก จนอยากจะได้มินามิมารอบคอบ เป็นตัวแปรความรักของพระเอกนางเอก
อาจารย์คุซาคาเบะ	เป็นโค้ชสอนวิ่งให้มินามิ และเคยตกหลุมรักคุณแม่ของจิโยมิมาก่อน ทำให้สนิทสนมกับคุณตา และห่วงใยจิโยมิเป็นพิเศษ
คุณแม่ของมินามิ	เป็นแม่บ้าน จิตใจดี มีเหตุผล เข้าใจความรู้สึกของลูกเป็นอย่างดี เป็นคนคอยแก้ปัญหาระหว่างมินามิกับพ่อ และคอยเตือนสติมินามิ
คุณพ่อของมินามิ	เจ้าของร้านเบเกอรี่ อารมณ์ดี แต่ก็ดุและเข้มงวดกับลูกชายมาก เพราะอยากให้เขาได้ดี และเป็นตัวละครที่สร้างอารมณ์ขันในเรื่องด้วย

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- ตัวละครหลักชายและหญิงอยู่ในช่วงวัยรุ่น ปัญหาหลักที่พบส่วนใหญ่คือปัญหาความรัก และความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ในครอบครัวในเรื่องทัศนคติหรือแนวทางการใช้ชีวิต และผู้ที่คลี่คลายปัญหาจึงมักจะเป็นบุคคลในครอบครัวเป็นส่วนใหญ่ เช่น การให้แง่คิด การให้สติเตือนใจ ทำให้ตัวละครร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคไปได้

- ตัวละครสมทบสามารถทำหน้าที่ได้หลายหน้าที่ทั้งเป็นผู้สร้างความขัดแย้งกับตัวละครหลัก และเป็นทั้งผู้ช่วยเหลือและคลี่คลายเหตุการณ์ในเรื่องด้วย อาทิ คุณตาของจีโยมิ คุณพ่อและคุณแม่ของมินามิ โนมูระ เพื่อนสาวที่หลงรักมินามิ อาจารย์คุซาคาเบะ เป็นต้น

### 5.3.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นมุมมองของวัยรุ่นที่ต้องการแสดงตัวตนและเอกลักษณ์ที่แท้จริงของตนเอง ต้องการเสรีภาพ ขณะเดียวกันก็ต้องการให้สังคมยอมรับในสิ่งที่เขาเป็น ในละครเรื่องนี้จึงสร้างให้ตัวละครหลักหญิงมีร่างกายผิดส่วนจากบุคคลปกติ โดยนำเสนอในแนวทางของละครแฟนตาซี ให้ตัวละครเสมือนเป็นตัวแทนของวัยรุ่นที่ต้องการให้สังคมหรือผู้ใหญ่ยอมรับในตัวตนที่เขาเป็น

### 5.3.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 5.3.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

##### ● ฉาก (Setting)

ฉากที่ปรากฏจะเป็นฉากที่มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักโดยตรง ได้แก่ ฉากภายในบ้าน อาทิ ห้องนอนของมินามิ ซึ่งพบบ่อยครั้งที่สุด เพราะเป็นสถานที่ที่จีโยมิอาศัยซ่อนตัวอยู่ด้วย และเป็นสถานที่สำคัญในการพูดคุย และพัฒนาความสัมพันธ์กันของตัวละคร รวมไปถึงฉากที่โต๊ะอาหาร ซึ่งปรากฏบ่อยครั้งเช่นเดียวกัน เพราะเป็นทั้งสถานที่ในการรับประทานอาหารร่วมกันของครอบครัว เป็นสถานที่สังสรรค์ ทั้งยังเป็นสถานที่พูดคุย ปรึกษา และปรับทุกข์ระหว่างบุคคลในครอบครัวด้วย



ภาพ 5.12 ฉากรวมตัวกันของสมาชิกในครอบครัวที่ได้เ้าอาหาร

ส่วนฉากภายนอกอื่นๆ ที่ปรากฏ อาทิ โรงเรียน ร้านอาหาร ห้างสรรพสินค้า สนามวิ่ง สวนสาธารณะ ฯลฯ ก็นำเสนอให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่ตัวละครจะต้องเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย เป็นฉากที่แสดงถึงสังคมแบบร่วมสมัย คือมีทั้งการดำเนินกิจกรรมภายนอกบ้าน และกิจกรรมที่เกิดขึ้นภายในบ้านควบคู่กันไป

ส่วนที่โดดเด่นอีกอย่างหนึ่งก็คือ ฉากการปรากฏตัวของจิโยมิในขนาดย่อส่วน ซึ่งปรากฏตลอดทั้งเรื่อง ทำให้ต้องใช้เทคนิคพิเศษด้านภาพเข้ามาช่วย เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องระหว่างปฏิสัมพันธ์ของตัวละครจิโยมิกับบุคคลอื่น หรือสิ่งของต่างๆ ในฉากที่มีขนาดปกติด้วย



ภาพ 5.13 ตัวอย่างฉากที่นำเสนอด้วยเทคนิคพิเศษ

#### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ละครเรื่องนี้มีความโดดเด่นในเรื่องของการใช้เทคนิคพิเศษในการสร้างตัวละครให้มีขนาดเล็กกว่าปกติ โดยย่อส่วนให้สูงแค่ 16 เซนติเมตร ผ่านเทคนิคด้านภาพ มุมกล้อง และคอมพิวเตอร์กราฟฟิก โดยที่ตัวละครย่อส่วนนี้ต้องมีปฏิสัมพันธ์กับตัวละครขนาดปกติอยู่ตลอดเวลา รวมไปถึงการใช้อุปกรณ์ประกอบที่ต้องเชื่อมโยงกันระหว่างพื้นที่ของตัวละครย่อส่วนและตัวละครปกติ เช่น จานอาหาร พู่กัน อ่างอาบน้ำ เป็นต้น แสดงให้เห็นการแยกโลกจริงกับโลกจินตนาการ และให้เห็นการปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกันของทั้งสองโลกให้ได้

- **การแสดง (Performance)**

การแสดงเน้นไปที่บทบาทของตัวละครหญิงเป็นหลัก เช่น วิธีการรับมือกับคนที่คอยสงสัยพฤติกรรม วิธีการแก้ปัญหาต่างๆ ที่เกี่ยวกับความรัก ครอบครัว รวมทั้งวิธีการหาทางให้ร่างกายคืนสู่สภาพเดิม ซึ่งก็ช่วยสร้างความสนุกและให้ผู้ชมได้ร่วมลุ้นไปด้วยว่าสุดท้ายแล้วเรื่องราวจะลงเอยอย่างไร เธอจะกลับสู่สภาพปกติได้หรือไม่

นักแสดงนำหญิงในเรื่องคือ เคียวโกะ ฟุคาตะ เป็นนักแสดงญี่ปุ่นที่มีชื่อเสียง และเคยมีผลงานเป็นที่รู้จักในกลุ่มคนดูในประเทศไทยมาแล้วในระดับหนึ่ง ซึ่งนับเป็นส่วนสำคัญหนึ่งที่ช่วยสร้างความน่าสนใจให้กับละคร และอาจช่วยดึงดูดแฟนประจำที่รอผลงานของเธอให้มาชมได้

### 5.3.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Channel)

- **บทสนทนา (Dialogue)**

บทสนทนามีการนำเสนออย่างตรงไปตรงมา เข้าใจได้ง่าย โดยให้ความสำคัญไปที่บทสนทนาของตัวละครหลักที่มีต่อสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดในเรื่อง ซึ่งมักจะเป็นบทสนทนาที่เป็นลักษณะของคำสอน คำเตือนสติ หรือถ้อยคำที่มีแง่มุมให้ขบคิด

*บทสนทนาแฝงแง่คิด* เป็นการนำเสนอบทสนทนาที่มีลักษณะของคำสอน คำเตือนสติ หรือถ้อยคำที่มีแง่คิด ในลักษณะของการให้คำแนะนำ ยกตัวอย่างเช่น

- **คำพูดที่กล่าวถึงความสำคัญของความรัก**

เช่น ที่จियोมีมักจะแสดงออกถึงความรักที่เธอมีให้ต่อคนรักของเธอเสมอ ทั้งความห่วงใย กำลังใจ การเสียสละ และการเชื่อใจกัน ดังที่เธอเคยพูดว่า

“เราต้องเชื่อใจคนที่เรารักสิคะ”

หรือคำที่คุณตาเคยสอนจियोมีว่า

“ชีวิตนี้มีชีวิตเดียว จงใช้ชีวิตให้คุ้ม จงมีรักทั้งชีวิตและจิตวิญญาณ”



- คำพูดที่สร้างกำลังใจ

เป็นการสนับสนุนให้เห็นถึงสารที่สอดแทรกไว้ในเรื่องทีกล่าวถึงความเข้มแข็งอดทน และการพิสูจน์ตัวเอง เช่น คำชมของมินามิที่บอกกับจิโยมิว่า

“คนอย่างเธอมันน่าทึ่งจริงๆ ตัวก็เล็กกะจิวเดียว แต่ก็ทำได้ถึงขนาดนี้”

หรือคำพูดของจิโยมิที่มักจะย้ำอยู่เสมอว่า

“ถึงจะตัวเล็กกะจิว ฉันก็ต้องยืนให้ได้ด้วยลำแข้งของตัวเอง”

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าบทสนทนาหรือถ้อยคำเหล่านี้ นอกจากจะเป็นองค์ประกอบสำคัญในการเล่าเรื่องราวแล้ว ยังเป็นถ้อยคำที่แฝงไว้ด้วยสาระสำคัญหรือสารที่ละครต้องการบอกกล่าวไว้ด้วย

- เพลงและดนตรีประกอบ

เพลงประกอบละคร เป็นแนวเพลงป๊อป (Pop) ชื่อเพลงHitomi No Naka No Galaxy ขับร้องโดยศิลปินวง Arashi (อาราชิ) ซึ่งนักแสดงนำชายในเรื่องคือ คาซึฮาริ นิโนะมิยะ ที่รับบทมินามิ ก็เป็นหนึ่งในศิลปินของวงนี้ด้วย

ขณะที่ดนตรีประกอบจะเน้นไปในแนวที่สนุกสนาน ด้วยจังหวะที่ค่อนข้างเร็ว โดยมีดนตรีประกอบในบางช่วงที่มีจังหวะดนตรีที่บ่งบอกถึงความลึกซึ้ง ซ่อนเร้นบางอย่าง ซึ่งตรงกับแนวทางของเรื่องที่น่าเสนอออกมาแบบแฟนตาซี รวมไปถึงการใช้ดนตรีบรรเลงในจังหวะช้าๆ เมื่อกล่าวถึงตัวละครที่อยู่ในอารมณ์ซาบซึ้ง หรือเศร้าสร้อย เพื่อเป็นการเสริมอารมณ์ร่วมให้สอดคล้องกันไปกับเรื่องราว

#### 5.4 สรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของละครญี่ปุ่นยอดนิยม

จากการวิเคราะห์ละครญี่ปุ่นทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” (Gokusen) “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก อีกครั้ง” (My Husband 2) และ “รักหมัดใจทรามวัยตัวจิ๋ว” (Minami's Girlfriend) ด้วยองค์ประกอบการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์แล้วพบว่า

##### โครงเรื่อง

- ปรากฏโครงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับความรัก ได้แก่ ความรักระหว่างหนุ่ม-สาวต่างวัยและสถานะ ในเรื่อง ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง) ความรักของวัยรุ่น ในเรื่อง รักหมัดใจทรามวัยตัว

จิต และความมุ่งมั่นเพื่อตามความฝันของตนเองในเรื่อง ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู โดยมีอุปสรรคที่เข้ามาขัดขวางหลายรูปแบบ อาทิ การขัดขวางจากบุคคลที่สาม การขัดขวางจากบุคคลในครอบครัว และอุปสรรคที่เกิดมาจากภาวะทางจิตใจของตัวเอง ซึ่งปรากฏในละครทุกเรื่อง โดยเรื่องราวจะยุติลงเมื่อปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ นั้นได้รับการแก้ไข

- ละครญี่ปุ่นที่พบ 2 เรื่อง คือลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู และซุเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง) เป็นละครชุด (Series) เพราะฉะนั้นจึงมีรูปแบบโครงเรื่องที่แตกต่างจากเรื่อง รักหมัดใจ ทรามวัยตัวจิ๋ว ที่เป็นละครเรื่องยาวแบบ Serial โดยจะมีการสร้างโครงเรื่องย่อยให้ดำเนินเรื่องร่วมไปกับโครงเรื่องหลัก โดยที่โครงเรื่องย่อยเหล่านี้จะเกี่ยวข้องกับตัวละครที่มีบทบาทสำคัญในเรื่องที่จะสลับสับเปลี่ยนบทบาทกันไป อุปสรรคที่เกิดขึ้นภายใต้โครงเรื่องย่อยนี้จะแตกต่างกันออกไป ตามภูมิหลังของตัวละครแต่ละตัว และจะเป็นเรื่องราวที่เริ่มต้น เกิดปัญหาและยุติลงภายในตัวเอง

### การเล่าเรื่อง

- ความยาวของละครไม่เกิน 12 ตอน ทำให้การดำเนินเรื่องเร็ว กระชับ ดำเนินเรื่องไปตามสภาวะของเหตุการณ์เรียงไปตั้งแต่การแนะนำตัวละครเพื่อให้ผู้ชมได้เริ่มทำความรู้จักในเบื้องต้น จากนั้นจะนำเข้าสู่ปัญหาหรืออุปสรรคสำคัญที่ตัวละครต้องเผชิญ และเมื่อปัญหาได้รับการคลี่คลายลงด้วยดีแล้ว ก็将进一步เข้าสู่ปัญหาใหม่ทันที

- ตัวละครหลักเป็นแกนกลางในการดำเนินเรื่อง โดยส่วนใหญ่พบว่าตัวละครหลักของเรื่องมักจะเป็นผู้คลี่คลายปัญหานั้นๆ ทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลักเอง และปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละครแวดล้อมที่ตัวละครหลักมีปฏิสัมพันธ์ด้วย

### แก่นเรื่อง

- เป็นแก่นเรื่องความรัก (Love Theme) ซึ่งปรากฏทั้งความรักระหว่างหนุ่มสาว (ซุเปอร์สตาร์ถามหารัก) ความรักของวัยรุ่น (รักหมัดใจทรามวัยตัวจิ๋ว) ร่วมด้วยแก่นเรื่องที่พูดถึงความต้องการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน (Career Theme) ในลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู

- สารที่ปรากฏในละคร มักจะให้ความสำคัญไปที่การสร้างกำลังใจ และการมองเห็นคุณค่าของสิ่งที่กำลังทำอยู่ ซึ่งจะพบได้ตลอดเวลาทั้งจากพฤติกรรมที่แสดงออกของตัวละคร และบทสนทนาหรือถ้อยคำที่ตัวละครพูดในแต่ละฉาก ซึ่งกำลังใจที่ว่าเป็นกำลังใจที่สร้างมาจากความรัก ทั้งในรูปแบบของความรักหนุ่มสาว ความรักระหว่างบุคคลในครอบครัว ความรักระหว่างเพื่อน และความรักในหน้าที่ของตนเอง เท่ากับเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงมุมมองอย่างหนึ่งของคนญี่ปุ่นคือ ความตั้งใจ ความพยายาม และมุ่งมั่นเพื่อผลสำเร็จในชีวิต ซึ่งเห็นได้จากบุคลิกของคนญี่ปุ่นที่ขยันขันแข็ง และทำงานหนักอยู่ตลอดเวลา

### **ความขัดแย้ง**

- ขัดแย้งกับบรรทัดฐานหรือค่านิยมของสังคม เพราะพฤติกรรมบางอย่างของตัวละครที่ปรากฏอาจไม่เป็นที่ยอมรับต่อสังคม อาทิ พฤติกรรมของครูสาวทนายทนายช่าและกลุ่มนักเรียนเกเรใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” บุคลิกท่าทางเฉิ่มๆ และการปกปิดความลับเรื่องแต่งงานของนักร้องซูเปอร์สตาร์ขวัญใจสาวๆ ใน “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)” การปกปิดเรื่องรูปร่างที่เปลี่ยนไปแบบผิดธรรมชาติของนางเอกสาวใน “รักหมัดใจทรมายัยตัวจิ๋ว” ซึ่งทั้งหมดก็เป็นลักษณะความขัดแย้งที่ตัวละครต้องเผชิญ และต้องฝ่าฟันไปได้

- ขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร ซึ่งเป็นความขัดแย้งในลักษณะที่ตัวละครต้องเลือกตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง เช่น ความขัดแย้งที่ตัวละครมีความรู้สึกสำนึกถูกผิดต่อกันภายในจิตใจ และความขัดแย้งในการแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริง (ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก, ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู)

### **ตัวละคร**

- ให้ความสำคัญไปที่บทบาทของตัวละครหลักในเรื่อง โดยจะวางตำแหน่งของตัวละครให้มีบทบาทหน้าที่ที่สำคัญต่อการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบ โดยจะเป็นตัวละครที่คอยเชื่อมความสัมพันธ์ของตัวละครอื่นรอบๆ และเป็นผู้คลี่คลายปัญหา เช่น ตัวละครหลักในเรื่อง “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” และ “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง)”

- สร้างให้เป็นตัวละครที่มีบุคลิก 2 ด้านที่ตรงข้ามกัน คือด้านหนึ่งจะเป็นตัวละครที่มีลักษณะเหมือนฮีโร่ (hero) เป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบ ทั้งในเรื่องของรูปลักษณ์ภายนอกที่ดูดี สวยงาม หรือมีความโดดเด่นกว่าคนอื่น ไปจนถึงเรื่องลักษณะนิสัยใจคอ พฤติกรรมการแสดงออกที่แข็งแกร่ง กล้าหาญ เป็นผู้นำ เป็นผู้พิชิตปัญหาได้ ในขณะที่อีกด้านหนึ่งจะมีลักษณะตรงข้ามด้วยรูปลักษณ์ภายนอกที่ธรรมดาสามัญทั่วไปเช่นเดียวกับบุคคลอื่นในสังคม หรืออาจมีลักษณะแปลกแยกจากสังคมไปเลยก็ได้ ซึ่งการสร้างตัวละครลักษณะนี้เป็นการตอบสนองความต้องการของคนดูได้อีกทางหนึ่ง นอกจากจะดูละครเพื่อผ่อนคลายแล้ว ยังทำให้รู้สึกเหมือนว่าผู้ชมสามารถสร้างตัวเองขึ้นมาในอีกรูปลักษณ์หนึ่งได้เช่นเดียวกับตัวละคร ที่มีทั้งด้านที่ด้อยและด้านที่โดดเด่นเหนือคนอื่น ตัวละครอย่างซากุราบะ ยูอิจิโร่ ในซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง) ก็ไม่ต่างกับตัวละครในหนังซูเปอร์แมน ที่มีทั้งด้านที่หล่อ เท่ เก่ง และด้านที่เด๋อตา ไม่ทันคน แต่เขาก็สามารถเป็นฮีโร่ของคนอื่นๆ ได้เช่นกัน

- ตัวละครอื่นๆ ในละครญี่ปุ่น ต่างก็ถูกสร้างขึ้นมาจากด้วยเส้นของความสัมพันธ์ที่เกาะเกี่ยวกันไป ตัวละครทุกตัวมีปฏิสัมพันธ์กันไม่ทางใดก็ทางหนึ่งขณะเดียวกัน โดยถูกสร้างให้มีบทบาทที่สัมพันธ์กับการดำเนินเรื่องราว และสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละครหลักและตัวละครแวดล้อมอื่นๆ ด้วย ซึ่งในละครญี่ปุ่นจะมีการวางจังหวะการครอบครองพื้นที่ในการดำเนิน

เรื่องของตัวเองละคร เช่น ในช่วงไหนจะกำหนดให้ตัวละครใดมีบทบาทมากหรือน้อย แต่ทั้งนี้เมื่อ บทบาทสำคัญในช่วงนั้นๆ จบลง พวกเขาก็กลับมาเป็นตัวละครที่สร้างสีสันเช่นเดิม

### **มุมมองการเล่าเรื่อง**

- มุมมองของบุคคลที่ต้องการแสวงหาตัวตนหรือเอกลักษณ์ ได้แก่ “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” ชัดแย้งระหว่างบทบาทของการเป็นครูกับการเป็นยาภูเขา และ “ซูเปอร์สตาร์ถามหารักอีกครั้ง” ที่ชัดเจนระหว่างบทบาทการเป็นนักร้องโด่งดังกับการแต่งงานมีครอบครัวกับแม่มายสาวที่สูงวัยกว่า

- มุมมองของวัยรุ่นที่ต้องการเสรีภาพและมีพื้นที่ได้แสดงตัวตน เช่นในเรื่อง รักหมดใจ ทราชมวัยตัวจิ๋ว

- เป็นการเล่าด้วยท่าทีที่ผ่อนคลาย ด้วยโทนของเรื่องที่สนุกสนาน

### **องค์ประกอบด้านภาพ**

- ฉากบ้านจะแสดงภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัว โดยเฉพาะฉากบริเวณโต๊ะอาหารเป็นฉากในบ้านที่พบบ่อยที่สุด สะท้อนภาพครอบครัวใหญ่ที่สมาชิกอยู่รวมกันจำนวนมาก และที่โต๊ะอาหารจะเป็นทั้งสถานที่พบปะ พูดคุย และสังสรรค์กันของสมาชิกในแต่ละวัน ภาพในบ้านที่ปรากฏจึงมีบรรยากาศที่อบอุ่น

- ฉากภายนอก นำเสนอให้เห็นถึงวิถีชีวิตของผู้คนในยุคสมัยปัจจุบัน ที่มีกิจกรรมภายนอกบ้านมากขึ้น ฉากที่ปรากฏนั้นมีความเกี่ยวข้องกับสถานที่ซึ่งตัวละครมีความสัมพันธ์อยู่ เช่น โรงเรียน สถานที่ทำงาน เป็นฉากที่ตัวละครได้มีเสรีภาพอย่างเต็มที่ บรรยากาศของฉากภายนอกมักจะเป็นสถานที่ของวัยรุ่น เน้นความสนุกสนาน

- ลักษณะการปรากฏตัวของตัวละครในฉาก จะเป็นลักษณะการรวมตัวกัน บ่อยครั้งที่ตัวละครในเรื่องจะปรากฏตัวในฉากอย่างเป็นกลุ่มก้อน เพื่อทำกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งร่วมกัน สะท้อนให้เห็นถึงค่านิยมในเรื่องของ “การรวมกลุ่ม” ของชาวญี่ปุ่นที่มีมาตั้งแต่สมัยโบราณ และฝังลึกอยู่ในความเชื่อของคนญี่ปุ่นจนถึงปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ละครของญี่ปุ่นปรากฏเรื่องราวที่มีความสัมพันธ์กับกลุ่มพวกเขาอย่างเด่นชัด

- ใช้วิธีการแสดงแบบเกินจริง (Over Acting) ของตัวละครก็พบเป็นประจำทั้งในตัวละครหลักและตัวละครสมทบ เมื่ออยู่ในช่วงที่เรื่องราวคลี่คลาย และมีความสุข ซึ่งเป็นลีลาการแสดงในแบบละครญี่ปุ่นอย่างหนึ่ง ที่ช่วยทำให้ตัวเรื่องมีความสุขและไม่ตึงเครียดกับสาระที่ละครกำลังนำเสนออยู่มากจนเกินไป

- หากมีขนาดสั้น กระชับ ตัดต่อเร็ว มีการใช้ภาพหลายขนาด มักใช้เทคนิคการเคลื่อนกล้องเข้าหา เพื่อรับสีหน้า ท่าทางของตัวละคร หรือกลุ่มตัวละครนั้นๆ นอกจากนั้นก็มักจะมีการใช้ภาพแทนสายตาของตัวละคร และใช้วิธีตัดสลับจังหวะการแสดงอารมณ์ระหว่างตัวละครแต่ละตัวต่อเหตุการณ์เดียวกันซ้ำไปมา ทำให้ดึงอารมณ์คนดูให้ต่อเนื่องไปพร้อมกับตัวละครได้

### องค์ประกอบด้านเสียง

- เพลงประกอบเป็นเพลงแนวป๊อป (Pop) และมีการขับร้องโดยนักแสดงในเรื่อง เช่นในเรื่องซูเปอร์สตาร์ตามหารัก (อีกครั้ง) พระเอกของเรื่องเป็นคนขับร้อง และในเรื่อง รักหมัดใจ ทรมานวัยตัวจิ๋ว พระเอกของเรื่องก็เป็นหนึ่งในศิลปินของวงอาราชิ (Arashi) ที่ขับร้องเพลงประกอบละครเช่นกัน
- เพลงและดนตรีประกอบเน้นที่จังหวะเร็ว กระชับ ด้วยโทนที่สนุกสนาน สอดคล้องกับจังหวะการเล่าเรื่องที่เร็ว เปลี่ยนฉากเร็ว นอกเหนือจากนี้ ก็มีการใช้บทเพลงเพื่อเป็นการเล่าเรื่องหรือบอกถึงความรู้สึกของตัวละครในขณะนั้นๆ มักใช้ดนตรีประกอบที่หลากหลายขึ้นอยู่กับสถานการณ์ที่ต่างกันออกไป เช่น ดนตรีที่มีจังหวะเร็วสนุก โฉ่งฉ่าง หรือดนตรีบรรเลงช้าๆ สร้างความซาบซึ้ง ดนตรีที่มีจังหวะแบบลึกลับ เพื่อกระตุ้นความสนใจให้ติดตาม เป็นต้น โดยมากที่พบจะเป็นดนตรีบรรเลงที่ใช้เปียโน หรือไวโอลิน เป็นเครื่องดนตรีประกอบที่สำคัญ
- เน้นบทสนทนาที่สะท้อนแนวคิดหรือแก่นสาระสำคัญของเรื่อง ด้วยการเน้นคำพูดของตัวละครที่มีแง่คิด เป็นคำสอน หรือเป็นคติเตือนใจ โดยมุ่งสร้างกำลังใจ

จากกรณีศึกษาละครญี่ปุ่นยอดนิยมทั้ง 3 เรื่องข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นคุณลักษณะที่เป็นจุดเด่นของละครญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยม โดยการจำแนกคุณลักษณะที่ปรากฏภายใต้คุณลักษณะ 4 ประเภท ได้แก่ คุณลักษณะด้านเนื้อหา คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง คุณลักษณะด้านการผลิต และคุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง ได้ดังต่อไปนี้

#### 5.4.1 คุณลักษณะด้านเนื้อหา

##### 1.) ส่งเสริมความมุ่งมั่นและกำลังใจ

ละครญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับแนวคิดที่สอดแทรกอยู่ในเรื่อง โดยเนื้อหาจะมุ่งสร้างกำลังใจและกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างจริงจัง ทั้งเรื่องการศึกษาเล่าเรียน ที่สอดแทรกให้เห็นถึงความสำคัญของระบบการศึกษา เหมือนกับที่เหล่าตัวละครนักเรียนในลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู ที่เป็นกลุ่มนักเรียนเกเรในสายตาของบรรดาอาจารย์ในโรงเรียน ขาดการ

ดูแลเอาใจใส่อย่างจริงจัง กระทั่งเกิดการต่อต้านระบบการเรียนการสอน แต่เมื่อยามาถูกใจเข้ามา เป็นครู เธอเป็นตัวละครสำคัญที่ทำให้นักเรียนมีทัศนคติต่อการศึกษาเปลี่ยนไปในทิศทางที่ดีขึ้น รวมทั้งในเรื่องของมิตรภาพ ความสามัคคีในหมู่คณะ ก็เป็นเอกลักษณ์สำคัญที่ปรากฏในลักษณะของคนญี่ปุ่นส่วนใหญ่ และเนื้อหาของละครก็มีการให้ความสำคัญกับประเด็นนี้อยู่ตลอดเช่นกัน

ละครญี่ปุ่นที่ปรากฏส่วนใหญ่มักจะต้องการนำเสนอเนื้อหาสาระที่เข้มข้น เพื่อสะท้อนมุมมองของผู้คนหรือความเป็นจริงบางอย่างในสังคมญี่ปุ่น หรืออาจเป็นการเสียดสีการเปลี่ยนแปลงของประเทศที่มุ่งสู่การเป็นมหาอำนาจทางเศรษฐกิจ กระทั่งทำให้วิถีชีวิตของผู้คนในสังคมเปลี่ยนแปลงไป ประชาชนในชาติต่างตั้งหน้าตั้งตาทำงานสนองต่อระบบทุนนิยม จนอาจละเลยความสุขส่วนตัว ละเลยการเอาใจใส่ครอบครัว ฉากต่างๆ ในละครญี่ปุ่นจึงมักเน้นย้ำเสมอถึงความสัมพันธ์ของระบอบครอบครัว โดยเฉพาะการอยู่ร่วมกันในแบบครอบครัวขนาดใหญ่ โดยมีสมาชิกหลากหลายวัยอยู่ร่วมในชายคาเดียวกัน แต่ปัจจุบันด้วยยุคสมัยที่เปลี่ยนไป ความเจริญของเทคโนโลยี การที่ต้องทำงานหนัก ผู้คนต่างแยกย้ายไปอยู่ด้วยตนเองไม่พึ่งพาครอบครัวเช่นแต่ก่อน ภาพเสียงหัวเราะครื้นเครงของสมาชิกในครอบครัวบนโต๊ะอาหารแบบในละครญี่ปุ่นจึงอาจเป็นแค่เพียงภาพฝันที่คนญี่ปุ่นเองก็อยากให้เกิดกลับมาเกิดขึ้นแบบนี้อีกครั้ง จึงเสมือนกับเป็นความพยายามโหยหาอดีต และสร้างกำลังใจให้กับตนเองอีกครั้ง

## 2.) ทำทลายค่านิยมเดิมของสังคม

เนื้อหาสะท้อนให้เห็นภาพสะท้อนระบบค่านิยมของสังคมบางอย่าง ด้วยการสร้างให้ละครมีเนื้อหาที่อาจเรียกว่าเป็นการท้าทายกฎกติกาของสังคม หมายถึงค่านิยมเดิมของสังคมเป็นแบบหนึ่ง แต่เนื้อหาที่สะท้อนออกมาจากในละครแสดงลักษณะอาการต่อต้าน หรืออาจเป็นการลองตั้งคำถามกับระบบความเชื่อที่สังคมส่วนใหญ่เข้าใจร่วมกัน อย่างในกรณีของการสร้างตัวละครยามาอากุจิ คูมิโกะ ในละคร “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” ให้ตัวละครมีความมุ่งมั่นอย่างจริงจังในการเข้าเป็นครูในโรงเรียนมัธยม แต่ปมขัดแย้งที่ปรากฏกลายเป็นว่าเธอเป็นทายาทของตระกูลผู้ทรงอิทธิพล หรือเรียกกันว่ายากูซ่า กลุ่มคนที่ถูกขนานนามว่ายากูซ่า เป็นเสมือนกลุ่มคนนอกในสังคมเพราะเป็นผู้มีอิทธิพล และอาจกระทำการที่ผิดกฎหมายหรือขัดต่อระบบความเชื่อของสังคม แต่เมื่อละครได้สร้างให้ตัวละครหลักต้องการทิ้งความเป็นยากูซ่า แต่เลือกที่จะเดินในสายของการเป็นครู ซึ่งเป็นตัวแทนของกลุ่มบุคคลที่สังคมให้การเคารพนับถือเช่นนี้ เท่ากับเป็นการท้าทายค่านิยมเดิมของสังคม และกำลังสร้างภาพใหม่ๆ ให้เกิดขึ้น เสมือนเป็นการล้างภาพของยากูซ่าที่คนส่วนใหญ่เข้าใจว่าเป็นคนที่ไม่ดี ให้มองพวกเขาใหม่ว่าคนเหล่านี้ก็มีด้านที่งดงามอยู่

## 5.4.2 คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง

### 1.) มุขตลกจากการแสดงผ่านคลายเนื้อหาที่จริงจัง

ขณะที่เนื้อหาที่นำเสนอในละครจะมุ่งเสนอให้เห็นแก่นที่เรื่องต้องการบอกหรือพยายามสอดแทรกลงไปมีทั้งคำสอน คำเตือนสติ รวมทั้งคำพูดที่เป็นการสร้างกำลังใจ โดยใช้วิธีการนำเสนอด้วยการแสดงของตัวละครในแบบตลกขบขัน ทั้งด้วยตัวละครหลักเอง หรือด้วยตัวละครที่แวดล้อม ทำให้โทนของเรื่องดูผ่อนคลาย เนื้อหาที่ผู้สร้างต้องการนำเสนอก็จะถือว่าไม่เป็นการยัดเยียด หรือเป็นการสั่งสอนให้กับผู้ชมจนเกินไปนัก คือสามารถได้รับสารที่เรื่องต้องการบอกไปพร้อมๆ กับความสนุกของการแสดง และจังหวะของเรื่องที่รวดเร็ว กระชับ ฉากที่ปรากฏจะสนับสนุนบทบาทเป็นการโต้ตอบกันไปมาทันที ทำให้เรื่องโดยรวมดูไม่เครียด และสนุกในรูปแบบของละคร Comedy แต่ขณะเดียวกันก็สามารถพลิกแพลงอารมณ์ผู้ชมเข้าสู่ฉากซึ่ง และสามารถเรียกน้ำตาได้ในขณะเดียวกัน

### 2.) บทสนทนาสะท้อนแนวคิดของเรื่อง

บทสนทนามีส่วนสำคัญในการเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละคร และยังเป็นส่วนสำคัญในการสะท้อนแนวคิด หรือสิ่งที่ละครต้องการนำเสนอให้ผู้ชมรับรู้ร่วมกัน สอดคล้องกับเนื้อหาของละครญี่ปุ่นที่เน้นนำเสนอเรื่องราวที่สามารถสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้ชมได้ ซึ่งเมื่อชมแล้วทำให้เกิดความรู้สึกฮึกเหิมหรือรู้สึกมีกำลังใจขึ้นมาได้

## 5.4.3 คุณลักษณะด้านการผลิต

### 1.) จังหวะของเรื่องกระชับรวดเร็ว

โทนของละครญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะนำเสนอด้วยโทนของเรื่องที่สนุกสนานซึ่งก็สอดคล้องกับ Genre ประเภท Comedy ที่มีความสนุกสนานสามารถเรียกเสียงหัวเราะจากผู้ชมได้ ด้วยโทนของเรื่องอย่างลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู หรือซูเปอร์สตาร์ถามหารักที่สนุกสนาน ใ้ทั้งแง่คิดและการแสดงเพื่อสร้างอารมณ์ขันของตัวละคร จังหวะของเรื่องจึงค่อนข้างกระชับ รวดเร็ว การตัดภาพ การตอบโต้บทสนทนามาระหว่างตัวละคร และวิธีการสื่อสารการแสดงที่แสดงออกชัดเจน ว่องไว ทำให้กลายเป็นลักษณะเฉพาะอย่างหนึ่งที่ปรากฏให้เห็นในละครญี่ปุ่น ซึ่งจังหวะที่กระชับฉับไวแบบนี้ ละครญี่ปุ่นจึงมีความยาวของเรื่องไม่มากนัก คือประมาณไม่เกิน 12 ตอนจบ ช่วงเวลาในการออกอากาศจึงสั้น เนื้อหาที่นำเสนอก็ต้องบอกจุดมุ่งหมายหรือแนวคิดไว้ตลอดเวลา อาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ละครญี่ปุ่นพยายามที่จะสอดแทรกแก่นความคิดหลักของเรื่องเอาไว้ โดยอาศัยตัว

ละครเป็นผู้บอกกล่าวนั่นเอง ดนตรีประกอบก็เร็ว เหมือนการ์ตูน การมีจังหวะกระชับก็ทำให้เรื่องชวนติดตาม เข้ากันได้ดีกับลักษณะของผู้ชมกลุ่มวัยรุ่นที่ชอบความกระชับ รวดเร็ว และชัดเจน

#### 5.4.4 คุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง

##### 1.) สะท้อนภาพความสัมพันธ์ของครอบครัว

ละครญี่ปุ่นนำเสนอให้เห็นถึงการยึดถือระบบผู้อาวุโสในครอบครัว โดยมีผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในบ้าน และต้องให้ความเคารพนับถือและเชื่อฟังผู้อาวุโสเป็นหลัก เช่น ตัวละครคุณตาใน “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” ใน “รักหมดใจทราชมวัยตัวจิ๋ว” และตัวละครคุณพ่อใน “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก” ซึ่งเป็นตัวแทนของบุคคลที่อาวุโสสูงสุดและมีความสำคัญสูงสุดภายในบ้าน นอกจากนั้นยังได้สะท้อนให้เห็นภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัวขนาดใหญ่ ซึ่งให้เห็นถึงความสำคัญของระบบครอบครัวว่าเป็นพื้นฐานที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นทั้งสถานที่พักผ่อน และเยียวยาปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้ ดังที่ปรากฏในละคร “ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก” และ “รักหมดใจทราชมวัยตัวจิ๋ว” เพราะเมื่อใดที่ตัวละครคนใดเกิดปัญหา บุคคลในครอบครัวจะเป็นผู้ที่คอยให้คำปรึกษาและช่วยปลอบใจเสมอ

##### 2.) ค่านิยมทางสังคมและแบบแผนในการดำเนินชีวิต

สะท้อนภาพของกลุ่มผู้มีอิทธิพลในสังคม เช่น กลุ่มยาquila ในละคร “ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู” และสะท้อนให้เห็นการให้ความสำคัญกับอาชีพการงาน การรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย โดยเน้นเรื่องของการทำหน้าที่ของตนเองให้ดีที่สุด การให้ความสำคัญกับความมานะพยายาม ความตั้งใจจริง การทำความดีเพื่อพิสูจน์ตนเอง เพื่อที่จะนำมาซึ่งการยอมรับจากผู้อื่น และเพื่อผลสำเร็จในชีวิต

นอกจากนั้นก็กล่าวถึงค่านิยมเรื่องการทำงานมีครอบครัว และเรื่องการใช้ชีวิตคู่ หญิงสาวญี่ปุ่นต้องออกเรือน เป็นแม่บ้านแม่เรือน แต่ก็มีบุคคลบางกลุ่มที่มีมุมมองในเรื่องความเท่าเทียมกันระหว่างสิทธิของหญิงและชาย ซึ่งเป็นประเด็นที่พบได้ในละคร เช่น ละครเรื่องซูเปอร์สตาร์ถามหารัก (อีกครั้ง) ที่ปรากฏตัวละครที่เป็นสาวโสด และยังคงอาศัยอยู่ในบ้านร่วมกันแบบครอบครัวใหญ่



## 5.5 จุดเด่นของละครญี่ปุ่นยอดนิยม

ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นบอกเล่าเรื่องราวของวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวสมัยใหม่ที่มีแนวทางชีวิตและความคิดเป็นของตนเอง มีความต้องการอิสระเสรีภาพ และต้องการดำเนินชีวิตตามแบบที่ตนเองใฝ่ฝัน เป็นกลุ่มคนที่อยู่ในวัยที่แสวงหาตัวตนและเอกลักษณ์ โดยละครญี่ปุ่นจะให้ความสำคัญกับแนวคิดที่สอดแทรกอยู่ในเรื่อง โดยที่เนื้อหาจะมุ่งสร้างกำลังใจและกระตุ้นให้เกิดความมุ่งมั่นต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งอย่างจริงจัง และส่วนใหญ่จะนำเสนอเนื้อหาสาระที่เข้มข้น เพื่อสะท้อนมุมมองของผู้คนหรือความเป็นจริงบางอย่างในสังคมญี่ปุ่น เนื้อหาที่นำเสนอในละครจะสอดแทรกทั้งแง่คิด คำสอน คำเตือนสติ รวมทั้งบทสนทนาที่สร้างเสริมกำลังใจ โดยใช้วิธีการนำเสนอด้วยการแสดงของตัวละครในแบบตลกขบขัน ทำให้โทนของเรื่องดูผ่อนคลาย และสนุกสนาน และด้วยจำนวนตอนมีขนาดสั้นไม่เกิน 12 ตอน จึงทำให้จังหวะการเล่าเรื่องดำเนินไปอย่างรวดเร็ว และกระชับ



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 6

### คุณลักษณะของละครโทรทัศน์ได้หวัน

ละครจากประเทศไต้หวันที่น่ามาวิเคราะห์นี้ ได้ทำการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์วัดระดับความนิยมสูงสุด (Rating) โดยเป็นละครได้หวันที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2546-2548 รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 เรื่องด้วยกัน โดยเรียงลำดับการนำเสนอตามปีที่น่าเข้ามาออกอากาศ ได้แก่

ปี พ.ศ.2546 เรื่อง “รักใสใสหัวใจสีดวง” (Meteor Garden)

ปี พ.ศ.2547 เรื่อง “ลูนักรักนักบิด” (Mars)

ปี พ.ศ.2548 เรื่อง “เดิมนักเตะเดิมนักชก” (The Outsiders)

ในการวิเคราะห์ละครทั้ง 3 เรื่อง ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยกรอบขององค์ประกอบการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย เรื่องย่อ ประเภทของละคร (Genre) โครงเรื่อง (Plot) การเล่าเรื่อง (Narration) แก่นเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Character) มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of view) องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image) และองค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image) ร่วมด้วยการวิเคราะห์ในประเด็นด้านบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## 6.1 รักใสใสหัวใจสีดวง (Meteor Garden)



ภาพ 6.1 ภาพจากละครเรื่อง “รักใสใสหัวใจสีดวง”

<b>นำเสนอทาง</b>	ช่อง 3		
<b>ออกอากาศ</b>	(1.) วันพฤหัสบดี-ศุกร์ เวลา 20.15-22.20 น. (2.) วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 14.15-15.15 น. (Rerun)		
<b>เริ่มออกอากาศ</b>	(1.) วันศุกร์ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2546 (2.) วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2548 (Rerun)		
<b>ประเภทละคร</b>	Romantic		
<b>จำนวน</b>	20 ตอน		
<b>ผู้กำกับ</b>	Tsai Yueh Hsun		
<b>นักแสดงนำ</b>	สีซีหยวน	รับบทเป็น	ซันไช่
	เจอรี	รับบทเป็น	เต้าหมิงซื่อ
	วิก ไชว	รับบทเป็น	ฮัวเจ้อเลย
	เคน	รับบทเป็น	ซีเหมิน
	แวนเนส	รับบทเป็น	เหมยจิว

### 6.1.1 เรื่องย่อ

F 4 ชายหนุ่มรูปร่าง หน้าตา สวยงามดี 4 คน แห่งมหาวิทยาลัยเอกชนค่าเทอมแพงแห่งหนึ่งในวัน ประกอบไปด้วย เต้าหมิงซื่อ ฮัวเจ้อเลย เหมยจิว และซีเหมิน ทั้งสี่หนุ่มนอกจากจะมีคุณสมบัติเพียบพร้อมเป็นที่ใฝ่ฝันของสาวๆ แล้ว ยังเป็นผู้ทรงอิทธิพลที่ผู้คนทั่วทั้งมหาวิทยาลัย แม้กระทั่งอาจารย์ต้องเกรงกลัว ใครก็ตามที่สร้างความไม่พอใจให้พวกเขาจะถูกจัดการจนไม่สามารถเรียนหนังสือต่อไปได้ แต่กลับมี ซันไช่ หญิงสาวธรรมดาๆ คนหนึ่ง ที่ครอบครัวเก็บหอมรอมริบเพื่อให้เธอได้มาเรียนที่หรรษาแบบนี้ เพื่อหวังให้พบกับคนรวยๆ เธอไม่เกรงกลัวอำนาจของ

F4 แถมย้งกล้าทำทายพวกเขา จนทำให้เธอมีโอกาสใกล้ชิดกับ F4 มากขึ้น และเด้าหมีงชื่อแอบสนใจเธอ ในขณะที่เธอแอบสนใจอ้วเจ้อเลย

ในที่สุดซันไ้และเด้าหมีงชื่อก็ได้ตกลงเป็นแฟนกัน แม้เธอจะไม่ชอบเขาในตอนแรก แต่เมื่อได้ศึกษากันไปเรื่อยๆ ก็ทำให้เธอเห็นความดีของเขาและเริ่มเกิดเป็นความรัก แต่ในขณะที่ความรักของทั้งคู่กำลังพัฒนา พวกเขากลับถูกขัดขวางความสัมพันธ์ทุกวิถีทางจากมารดาจอมเผด็จการของเด้าหมีงชื่อที่ไม่ยอมรับซันไ้ซึ่งมีฐานะยากจนมาเป็นลูกสะใภ้ ทำให้ทั้งเด้าหมีงชื่อและซันไ้ต้องพิสูจน์ความรักของพวกเขา และต้องฝ่าฟันอุปสรรคไปให้ได้ แม้ท้ายที่สุดอำนาจของเงินตราจะทำให้ซันไ้ต้องตัดสินใจเลือกระหว่างเงินกับความรัก แต่เธอก็ฝ่าฟันและเลือกความรัก ก่อนที่เรื่องราวจะจบลงอย่างสมหวังในที่สุด

### 6.1.2 ประเภทละคร (Genre)

จัดเป็นละครประเภท Romantic ที่นำเสนอเรื่องราวความรักระหว่างพระเอกนางเอก ที่ต้องผ่านช่วงเวลาทั้งความสุข และความเศร้าไปด้วยกัน ต้องฝ่าฟันอุปสรรคมากมายเพื่อได้ครองรักกัน ซึ่งในละครอุปสรรคใหญ่ของพวกเขาคือชนชั้นที่แตกต่างกัน แต่เมื่อเหตุการณ์ร้ายๆ ผ่านผ่านไปทั้งคู่ก็ได้สมหวังในความรักในที่สุด

### 6.1.3 โครงเรื่อง (Plot)

จากการวิเคราะห์โครงเรื่องหลักของละครก็พบว่า มีโครงเรื่องที่เกี่ยวกับความรักระหว่างชนชั้น โดยเป็นเรื่องราวความรักระหว่างพระเอกและนางเอกคือ เด้าหมีงชื่อและซันไ้ ตั้งแต่จุดเริ่มต้นของความรักและการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อพิสูจน์ความรักของทั้งคู่ โดยมีเรื่องของความแตกต่างอย่างสิ้นเชิง ทั้งในด้านฐานะความเป็นอยู่ สถานภาพทางสังคม พื้นฐานครอบครัว และลักษณะนิสัยของตัวละครทั้งสอง ที่ทำให้เกิดสถานการณ์ที่ขัดแย้งตลอดทั้งเรื่อง ตั้งแต่การปรับตัวเข้าหากันของทั้งคู่ การพัฒนาความสัมพันธ์ กระทั่งมาถึงการรักษาความรักเอาไวให้ได้

โครงเรื่องลักษณะนี้อาจเรียกว่าเป็นโครงเรื่องแบบซินเดอเรลล่า ที่กล่าวถึงหญิงสาวฐานะยากจน แต่ดันไปตกหลุมรักกับชายหนุ่มฐานะร่ำรวย โดยมีแม่ใจร้ายที่คอยขัดขวางความรักทุกวิถีทาง ซึ่งนับว่าเป็นโครงเรื่องที่มีความคลาสสิก (Classic Plot) เพราะเป็นโครงเรื่องที่เกิดขึ้นมานานและยังได้รับความนิยมอยู่ แม้ว่ายุคสมัยจะเปลี่ยนไป แต่การต่อสู้เพื่อความรักของหนุ่มสาวต่างชนชั้นก็ยังเป็นเรื่องที่ผู้ชมอยากชม นั่นอาจเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าการที่ละครเรื่องนี้ได้รับความนิยมในประเทศไทยอย่างสูง เพราะผู้ชมคนไทยยังผูกพันกับโครงเรื่องแนวนี้ ที่ปรากฏให้

เห็นในละครไทยมาแล้วอย่างยาวนาน และอาจสะท้อนให้เห็นว่าผู้ชมส่วนใหญ่ยังมีความสุขกับการได้ร่วมลุ้นไปกับความรักของตัวละคร เพื่อทดแทนหรือชดเชยความต้องการของตนเองที่ต้องการมีความสุขเช่นเดียวกับตัวละครก็เป็นได้

#### 6.1.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

จากการวิเคราะห์การเล่าเรื่องใน “รักใสใสหัวใจสีดวง” พบลักษณะที่ปรากฏดังต่อไปนี้

##### เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

เป็นการเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดเรียงตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องแบบ linear คือดำเนินเรื่องไปเป็นเส้นตรง เป็นการเล่าเรื่องที่ตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน ซึ่งการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจ และลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องได้ง่าย ซึ่งการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะเหมาะสมกับละครเรื่องยาว ที่มีจำนวนตอนมาก ทำให้การใส่ลูกเล่นหรือเทคนิคการเล่าเรื่องเช่นเดียวกับในภาพยนตร์ไม่ได้มากนัก เพราะอาจทำให้ผู้ชมเกิดความสับสน หรือหากขาดการติดตามจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้

##### เปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครหลัก

เป็นการเปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครให้ผู้ชมได้ทำความรู้จักในเบื้องต้นเป็นการปูพื้นเรื่องเพื่อสร้างความคุ้นเคย และความเข้าใจที่มาที่ไปของตัวละคร รวมทั้งเป็นการบอกถึงสถานภาพของตัวละคร บุคลิกลักษณะ อุปนิสัยใจคอในเบื้องต้นจากนั้นจึงค่อยเข้าสู่ประเด็นขัดแย้งหลักของเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น ฉากเปิดเรื่องเมื่อ “ชันโซ่” ซีมอเตอร์ไซด์เข้ามาในมหาวิทยาลัย ในขณะที่เส้นทางนั้นมีแต่รถยนต์หรือรถจักรยานยนต์ผ่านไป ก่อนที่ไปจะตัดให้เห็นภาพเพื่อนนักศึกษาหญิงของเธอจอดรถมาพูดคุย ลักษณะเยาะเย้ยว่าถ้าไม่มีชันโซ่คงทำให้มหาวิทยาลัยรวบติดอันดับโลกไปแล้ว ซึ่งในอีกหลาย ๆ ฉากเบื้องต้นเป็นการเปิดเรื่องเพื่อให้เห็นถึงสถานภาพของชันโซ่ว่ามีฐานะไม่ดี เมื่อเทียบกับเพื่อนๆ คนอื่นในมหาวิทยาลัยที่ล้วนแต่ใช้สิ่งของมีมูลค่าแพง ในขณะที่เธอต้องซีมอเตอร์ไซด์มาเรียน และห่อข้าวมากิน

จากนั้นก็มีการเปิดตัวกลุ่ม F4 ที่วางสถานการณ์ให้เห็นก่อนหน้าว่าเป็นผู้มีอิทธิพลที่ใครๆ ต่างก็เกรงกลัว กลุ่ม F4 เปิดตัวให้เห็นด้วยภาพของชายหนุ่ม 4 คนที่มีพาหนะขับอย่างหรูหราและเดินไปที่ไหนก็มีแต่คนเกรงกลัวและหลีกเลี่ยงให้ ปมขัดแย้งเริ่มเกิดขึ้นเมื่อเต้าหึงชื่อไปผัดเพื่อนของชันโซ่ล้ม เธอไม่พอใจมากและไปด่าทอเขา ทำให้เธอกลายเป็นศัตรูกับกลุ่ม F4 โดยเฉพาะกับเต้าหึงชื่อตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

สถานการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงแรกจึงเป็นการเริ่มต้นความสัมพันธ์ของตัวละครหลักในลักษณะที่ขัดแย้งระหว่างกัน ไม่มีใครยอมใคร เป็นช่วงที่แสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะนิสัยใจคอพื้นฐานของตัวละครหลักต่างๆ เช่น ชันโซ่ เป็นคนเข้มแข็ง ไม่ยอมก้มหัวให้ใครง่ายๆ เต้าหมิงชื่อเจ้าอารมณ์ ชอบใช้ความรุนแรงตัดสินปัญหา ฮั่วเจ้อเลย่เป็นคนเงียบๆ ไม่ค่อยแสดงอารมณ์ ฯลฯ

### เปิดตัวละครเพิ่มเติมเพื่อสร้างความขัดแย้งให้กับเรื่อง

การดำเนินเรื่องจึงเป็นไปในลักษณะที่เมื่อประเด็นปัญหาความขัดแย้งที่ถูกสร้างขึ้นได้รับการคลี่คลายลงไป ก็เกิดประเด็นปัญหาใหม่ขึ้นมาทันที พร้อมกับมีการเปิดตัวละครเพิ่มเติมเข้ามาเป็นตัวแปรสำคัญในเรื่องราว และเมื่อตัวละครเหล่านี้ทำหน้าที่ของตนเองต่อเรื่องราวเสร็จสิ้นแล้ว จะไม่ปรากฏตัวในเรื่องอีก แต่อาจมีเพียงการกล่าวอ้างถึงในบางสถานการณ์เท่านั้น เช่น เถิงถิงจิ้ง คนที่ฮั่วเจ้อเลย่หลงรัก, อาเซียง เพื่อนที่ร้านอาหารตอนชันโซ่หนีจากบ้านเต้าหมิงชื่อ, ป่าอี้ แม่บ้านเก่าแก่บ้านเต้าหมิงชื่อ เป็นต้น ซึ่งตัวละครเหล่านี้ล้วนเข้ามามีบทบาทต่อพัฒนาการของตัวละครหลัก ทั้งด้านอารมณ์ ทศนคติ พฤติกรรมบางอย่าง และเป็นส่วนช่วยให้เรื่องราวดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง ก่อนจะขมวดเรื่องราวขัดแย้งต่างๆ มาสู่จุดวิกฤติ

### คลี่คลายปัญหาโดยบุคคลที่สาม

บุคคลที่เข้ามาคลี่คลายปัญหาของตัวละครหลักคือตัวละครที่มีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ ซึ่งในที่นี้ก็คือ พี่สาวของเต้าหมิงชื่อที่เข้ามาเป็นตัวแปรสำคัญในการคลี่คลายเหตุการณ์ ก่อนที่เรื่องราวจะบานปลาย ทำให้คู่ขัดแย้งหลักคือมารดาของเต้าหมิงชื่อเปลี่ยนความคิด และยุติบทบาทของตนเองลง ทิ้งปมขัดแย้งที่กำลังขมวดมาถึงจุดตั้งเครียดเอาไว้ ทำให้เรื่องราวคลี่คลายลงไปทันที และเมื่อคู่ขัดแย้งหลักหมดหน้าที่ลง ความสัมพันธ์ของเต้าหมิงชื่อและชันโซ่จึงมีโอกาสพัฒนาขึ้นอีกครั้ง ด้วยความรักความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้นในตอนจบของเรื่อง และเรื่องราวจึงดำเนินเข้าสู่ตอนจบได้ในที่สุด

### จบแบบ Happy Ending

สอดคล้องกับ Genre โรแมนติค เมื่อหนุ่มสาวได้ฝ่าฟันอุปสรรคทั้งหลายมาได้ อุปสรรคทั้งหลายถูกขจัดออกไป และในตอนจบทั้งคู่ก็ได้ครองรักกันอย่างมีความสุข

### 6.1.5 แก่นเรื่อง (Theme)

เป็นเรื่องความรัก (Love Theme) ซึ่งกล่าวถึงเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาววัยรุ่น ที่มีสถานภาพทางสังคมแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง พวกเขาจะต้องร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ และสิ่งแวดล้อมอื่นๆ ที่กีดกันพวกเขา เพื่อพิสูจน์ความรักที่มีต่อกัน นอกจากนี้ ยังกล่าวถึงเรื่องราวความรักและมิตรภาพระหว่างเพื่อน ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัวร่วมด้วย นอกจากนี้ ในส่วนของสารและความหมายที่นำเสนอสอดแทรกอยู่ในแก่นเรื่องนั้น ปรากฏให้เห็นดังนี้

- แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว และการให้ความสำคัญกับสถาบันครอบครัว ดังเช่น บทบาทของมารดาเต่าหมีงชื่อที่แสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของครอบครัวที่ไม่อบอุ่น พ่อแม่ขาดการดูแลและใกล้ชิดลูก บทบาทของพ่อ-แม่ของชันโซ่ ที่รักลูกมากและพยายามผลักดันให้ลูกได้เจอแต่สิ่งดีๆ เป็นต้น
- แสดงให้เห็นถึงสภาพสังคมที่ยังคำนึงถึงเรื่องของชนชั้นทางสังคม แบ่งแยกระหว่างคนรวย-จน คนที่อยู่ในสถานภาพทางสังคมสูง กับคนที่อยู่ในสถานภาพทางสังคมต่ำกว่า
- เรื่องราวความผูกพันและมิตรภาพระหว่างเพื่อน ดังเห็นได้จากความสัมพันธ์ของตัวละครกลุ่ม F4 ที่ช่วยเหลือเป็นเพื่อนคู่คิดซึ่งกันและกัน และตัวละครชันโซ่และเพื่อนๆ ที่ช่วยเหลือกันเมื่อพบความลำบาก

### 6.1.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

จากการวิเคราะห์ระดับความขัดแย้งใน “รักใสใสหัวใจสีดวง” ปรากฏให้เห็นความขัดแย้งหลายรูปแบบ ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่างบุคคล ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยความขัดแย้งหลักที่ปรากฏและส่งผลต่อเรื่องราวคือความขัดแย้งระหว่างบุคคล ซึ่งจากการวิเคราะห์ความขัดแย้งสามารถสรุปออกได้เป็น

#### ความขัดแย้งระหว่างชนชั้น

เป็นลักษณะของความขัดแย้งหลักที่ปรากฏ โดยมีคู่ขัดแย้งระหว่างฐานะสูงกับฐานะต่ำ โดยมีตัวละครนางเอกเป็นตัวแทนของชนชั้นที่มีฐานะต่ำกว่า ขณะที่ตัวละครพระเอกและกลุ่มเพื่อน รวมทั้งมารดาของพระเอกเป็นตัวแทนของชนชั้นที่มีฐานะสูงกว่า ยกตัวอย่างเช่น

ชันโซ่ VS มารดาของเต่าหมีงชื่อ ที่เป็นตัวละครที่คอยเข้ามามีความคิดกันความรักระหว่างชันโซ่และเต่าหมีงชื่อ และทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ไม่ราบรื่นมาโดยตลอด

ชั้นใช้ VS เต้าหิมิ่งชื่อ ปราบกฏให้เห็นตั้งแต่ช่วงเปิดเรื่อง มีสถานการณ์ที่นำมาซึ่งการทะเลาะวิวาทบ่อยครั้งในช่วงแรก และระหว่างการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างทั้งสองคน จะพบความขัดแย้งดังกล่าวบ่อยครั้งตลอดทั้งเรื่อง อาทิ การปรับตัวเข้าหากันในการดำเนินชีวิตประจำวัน เช่น ในเรื่องของมุมมอง, อาหารการกิน, ความเป็นอยู่ เป็นต้น

นอกจากนั้น ยังมีการนำเสนอให้เห็นความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักอื่นๆ ด้วย อาทิ ความขัดแย้งระหว่างเพื่อนๆ ในกลุ่ม F4 เอง เช่น ระหว่างเต้าหิมิ่งชื่อกับฮัวเจ้อเลย เรื่องความสัมพันธ์กับชั้นใช้, เต้าหิมิ่งชื่อกับซีเหมิน เรื่องมิตรภาพระหว่างเพื่อน เป็นต้น ซึ่งทั้งหมดก็ล้วนเป็นความขัดแย้งที่เกิดมาจากตัวแปรความรักทั้งสิ้น

#### ความรักระหว่างแม่กับลูก

เป็นความขัดแย้งที่เกิดมาจากความรักที่แม่ของเต้าหิมิ่งชื่อมีต่อตัวเขา นำมาซึ่งความขัดแย้งที่ขยายผลออกไปเรื่อยๆ เพราะวิธีการที่แม่ใช้ปฏิบัติต่อเต้าหิมิ่งชื่อนั้น เป็นวิธีที่เขาไม่เห็นด้วย และส่งผลกระทบต่อความรักของเขาและนางเอกด้วย ซึ่งสะท้อนให้เห็นว่าการเลี้ยงดูและห่วงใยลูกด้วยการใช้คำสั่งเพียงอย่างเดียว โดยไม่หันกลับมาใส่ใจความรู้สึกนั้น อาจไม่ใช่วิธีการที่ดีเสมอไป

#### ความรักสามเส้าระหว่างเพื่อน

เป็นความขัดแย้งระหว่างเพื่อนในเรื่องของความรัก โดยมีคำว่ามีตรภาพมาเป็นตัวแปรสำคัญ นั่นก็คือการหลงรักผู้หญิงคนเดียวกัน และโดยมากที่พบจะเป็นการหลงรักนางเอกเป็นส่วนใหญ่ และในละครเรื่องนี้ก็ปรากฏความขัดแย้งระหว่างคู่เพื่อนรัก เต้าหิมิ่งชื่อและฮัวเจ้อเลย ที่ตกลงรักชั้นใช้อย่างจริงจัง อย่างไรก็ตาม ความขัดแย้งนี้ก็ยุติลงได้เมื่อตัวละครตัวหนึ่งเป็นผู้เสียสละและเลิกทางให้เพื่อนได้ครองรัก และแน่นอนว่าพระเอกก็ย่อมเป็นฝ่ายสมหวังในที่สุด

#### ความแปลกแยกจากสังคมและสิ่งแวดล้อม

เป็นความขัดแย้งที่ตัวละครต้องประสบเมื่อเข้ามาอยู่ในสังคมหรือสิ่งแวดล้อมที่ตนไม่คุ้นเคย กระทั่งทำให้เกิดความรู้สึกที่แปลกแยก หรืออาจถูกมองว่าเป็นตัวประหลาด ซึ่งในละครเรื่องนี้ก็พบลักษณะดังกล่าวในตัวละครพระเอกและนางเอก ซึ่งความรู้สึกแปลกแยกนี้ก็สะท้อนให้เห็นถึงการต้องปรับตัวของคนที่อยู่ในสถานภาพทางสังคม หรือชนชั้นที่แตกต่าง ยกตัวอย่างเช่น



ชั้นไข่ ต้องเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัยเอกชน ทั้งๆ ที่ฐานะทางบ้านไม่ร่ำรวย และเธอก็ไม่เต็มใจนัก แต่เพราะเป็นความต้องการของพ่อแม่ที่อยากให้เธอได้อยู่ในสังคมดีๆ หวังจะช่วยยกระดับครอบครัวได้ในอนาคต ขณะที่ตัวชั้นไข่เองกลับต้องทนฝืนอยู่ภายใต้สังคมของมหาวิทยาลัยที่สนใจแต่การประชันขันแข่งเรื่องความร่ำรวยของตัวเอง ซึ่งการสร้างประเด็นความขัดแย้งลักษณะนี้ เท่ากับเป็นการเสียดสีความมั่งคั่งของคนในยุคปัจจุบันกับระบบทุนนิยม และการตกเป็นเหยื่อสังคมบริโภคนิยมของคนรุ่นใหม่ และยังเป็นส่วนสำคัญที่ช่วยสนับสนุนโครงเรื่องหลัก ให้เห็นถึงการฝ่าฟันความขัดแย้งเหล่านี้ เพื่อพิสูจน์ความรักของตัวละครหลักด้วย

นอกจากนั้น ในหลายฉากได้มีการสร้างสถานการณ์ให้เห็นว่า ชั้นไข่ มีความแปลกแยกกับการได้เข้ามาอยู่ร่วมภายใต้สังคมเช่นนี้ เช่น ฉากที่เธอถูกเพื่อนหลอกให้แต่งตัวธรรมดาๆ มางานเลี้ยงที่ทุกคนต่างสวมชุดราตรี ทำให้ชั้นไข่เกิดความรู้สึกอับอายและเสียหน้า หรือการถูกมารดาของเต๋ามิงซื้อแก๊งให้เธอเดินร่ำและเล่นเปียโนโชว์ต่อหน้าแขกในงานเลี้ยงที่หรูหรา เพื่อเป็นการหักหน้าเธอ เป็นต้น ซึ่งก็เท่ากับเป็นการแสดงให้เห็นถึงการแบ่งชนชั้นทางสังคมอย่างเห็นได้ชัด

เต๋ามิงซื้อ มักจะเห็นปฏิกิริยาของเขาต่อสภาพแวดล้อมที่ไม่คุ้นชินอยู่บ่อยครั้ง เช่น การบ่นว่าบ้านของชั้นไข่คับแคบ อึดอัด และเล็กกว่าห้องน้ำบ้านของเขา หรือแสดงอาการพะอืดพะอมเมื่อกินอาหารที่ไม่รู้จักมาก่อน ไม่ว่าจะทางสีหน้า ท่าทาง หรือคำพูด ซึ่งจะทำให้เห็นว่าเขามีสถานภาพ หรือการใช้ชีวิตอีกแบบหนึ่งที่แตกต่างจากชั้นไข่ ก่อนที่จะเห็นเขาเปลี่ยนแปลงไปในช่วงท้ายเรื่อง เช่น ขึ้นรถเมล์ครั้งแรก กินอาหารข้างทางอย่างเต็มใจ เช่าบ้านเก่าๆ แคบๆ อยู่เพื่อคอยดูแลชั้นไข่ เป็นต้น



### 6.1.7 ตัวละคร (Characters)

การวิเคราะห์ตัวละครใน “รักใสใสหัวใจสีดง” ผู้วิจัยจะนำเสนอการวิเคราะห์บุคลิกลักษณะ บทบาทหน้าที่ และความสัมพันธ์ของตัวละคร โดยแยกพิจารณาออกเป็น ตัวละครหลัก และตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง ดังต่อไปนี้

## ตัวละครหลัก (Main Character)

ตารางที่ 6.1: ตารางแสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “รักใสใสหัวใจสีดวง”

ตัวละคร (ภาพ 6.2-6.6)	ลักษณะที่ปรากฏ
<p data-bbox="316 517 379 546">ชันโซ่</p> 	<p data-bbox="564 517 1393 913">ลูกสาวคนเดียวในครอบครัวชนชั้นกลาง ฐานะไม่ดีนัก เป็นคนขยัน เข้มแข็ง อดทน ใจเด็ด มุ่งมั่น ไม่ยอมแพ้อะไรง่าย ๆ ไม่ชอบการเอาเปรียบและกดขี่ข่มเหง รู้สถานภาพของตัวเอง กล้ายอมรับความจริง เป็นที่พึ่งของคนอื่นได้ สนุกสนาน ร่าเริง รักเพื่อน มีน้ำใจ แต่เมื่อเกิดแรงบีบคั้นจากสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เธอก็กล้าลุกขึ้นมาสู้ ใครร้ายมาก็ร้ายตอบได้อย่างเจ็บแสบ ขณะที่เธอก็ต้องเรียนรู้ชีวิตของผู้อื่นไปด้วย ทำให้เป็นตัวละครที่เติบโตขึ้นทั้งทางความคิดและการแสดงออก เธอมองว่าทุกอย่างสามารถดีขึ้นได้ถ้ามีความพยายาม และไม่ควรมองแพ้อะไรง่าย ๆ ชีวิตต้องสู้ แล้วก็จะพบกับความสำเร็จในที่สุด</p>
<p data-bbox="316 927 427 956">เต้าหมิงซื่อ</p> 	<p data-bbox="564 927 1393 1485">ลูกชายเศรษฐีเจ้าของธุรกิจผู้ทรงอิทธิพล ด้วยความห่างเหินของครอบครัว เขาจึงเหมือนเด็กที่ขาดความอบอุ่น และโหยหาความรัก เป็นชายหนุ่มหน้าตาดี มีเสน่ห์ เอกลักษณะที่โดดเด่นคือ ทรงผมตั้งๆ พุดได้ 5 ภาษา แต่มักใช้ภาษาตัวเองผิดบ่อยๆ และมักแสดงอาการเซินอายเวลามีความรัก เป็นคนเอาแต่ใจตนเอง ว่างๆ ไม่ยึดถือกฎเกณฑ์ ไม่สนใจความทุกข์ร้อนของผู้อื่น อารมณ์เกรี้ยวกราด ชอบใช้ความรุนแรงในการตัดสิน แต่ก็กลัวและเกรงใจพี่สาว และอ่อนแอกับเรื่องเล็กน้อยๆ เป็นคนยึดมั่นในรักครั้งแรก ซื่อหึ่ง และจริงจังในความรัก มองว่าเงินสามารถซื้อได้ทุกสิ่ง และคำขอโทษไม่สามารถยุติอะไรได้ มีประโยคติดปากที่เป็นเอกลักษณ์ว่า “ถ้าคำขอโทษใช้ได้ผล ตำรวจจะมีไว้ทำไม” แม้จะชอบใช้อารมณ์และความรุนแรงเป็นหลัก แต่เมื่อมีความรัก เขาก็สามารถแสดงความอ่อนโยนและรู้จักการเป็นผู้ให้ และรู้จักการใช้ชีวิตแบบคนธรรมดามากขึ้น</p>
<p data-bbox="316 1498 419 1527">ฮั่วเจ้อเสี่ยว</p> 	<p data-bbox="564 1498 1393 1839">อยู่ในกลุ่ม F4 เป็นลูกชายเจ้าของธุรกิจใหญ่ ฐานะร่ำรวย มีความรักแรกกับหญิงสาวรุ่นพี่ที่พึ่งใจมากระทั่งเป็นหนุ่ม และเป็นคนที่ชันโซ่ตกหลุมรัก เป็นชายหนุ่มหน้าตาดี แต่งกายสะอาด เล่นดนตรีเก่ง ดูสุ่ม เยือกเย็น ไม่ค่อยยิ้ม ไม่ค่อยพูดหรือสูงส่งกับใคร มีโลกส่วนตัวสูง ชอบเก็บความรู้สึก บางครั้งดูร่าเริง แต่บางครั้งก็เย็นชา อ่อนแอในเรื่องความรัก แต่ก็เป็นคนที่รู้จักเห็นใจและสนใจความรู้สึกของคนอื่น ฉลาด ละเอียตรอบคอบ ยึดมั่นและบูชาในความรักครั้งแรก และนับถือในมิตรภาพระหว่างเพื่อน</p>

<p>ชีเหมิน</p> 	<p>อยู่ในกลุ่ม F4 ครอบครัวยุติธรรมทำธุรกิจใหญ่ ฐานะร่ำรวย เป็นหนุ่มหน้าตาดี ขรึมๆ หนึ่งๆ รักความสำราญ เจ้าชู้ ปากหวาน ช่างเอาอกเอาใจ แต่งกายทันสมัย ดูภูมิฐาน ชอบหวานเล่นให้สาวๆ แต่ก็เป็นคนรักเพื่อนมาก และมีเหตุผลต่อการกระทำของตนเสมอ ไม่สนใจความรักแท้ มองเรื่องความสบายและความพอใจของตนเป็นหลัก เป็นคนเจ้าชู้และมีสัมพันธ์กับผู้หญิงไปทั่ว แต่เขาก็เกรงใจซันไซ่ และรับฟังสิ่งที่เธอแนะนำ และเริ่มมองเห็นความสำคัญของความรักมากขึ้น เมื่อได้รู้จักกับเสี่ยวหยิว เพื่อนของซันไซ่</p>
<p>เหมยจิว</p> 	<p>อยู่ในกลุ่ม F4 เป็นลูกชายเจ้าของธุรกิจใหญ่ เป็นหนุ่มหน้าตาดี บุคลิกภาพดี ทันสมัย คล่องแคล่ว ชอบแต่งตัว ชอบสร้างสีสันและเสียงหัวเราะในกลุ่มเพื่อน มีบุคลิกแบบหนุ่มเพลย์บอย เจ้าชู้ กุ่มกริม สดใส ร่าเริง อารมณ์ดี อ่อนโยน รักเพื่อน และเป็นคนช่างสังเกต มักจะเป็นคนคอยปลอบโยนเตือนสติเพื่อน เชื่อมั่นในมิตรภาพ ชอบใช้เงินซื้อความสุขความสบาย แต่ก็เป็นคนที่ยอมรับและรู้จักปรับตัวเข้ากับคนหลายประเภท และยังเข้ากับซันไซ่ได้ดีด้วย</p>

### ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

ตารางที่ 6.2: ตารางแสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “รักใสใสหัวใจสีดวง”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
<p>เต้าหึงฟง</p>	<p>มารดาของเต้าหึงซื่อ สวย มาดมั่น บุคลิกภาพดี เด็ดขาด ยึดมั่นถือมั่น หยิ่งตงในศักดิ์ศรี ถือตัว แบ่งชนชั้น รักลูกแต่แสดงออกมาผิดวิธี เป็นแม่ที่เห็นงานเป็นหลัก แม้จะรักลูก ก็ไม่เคยแสดงความรักแก่เขา กลับแสดงความรักด้วยการบีบบังคับให้ลูกเชื่อฟังตนเองเป็นหลัก ทั้งเรื่องงานและคู่ครอง แต่ในที่สุดเธอก็คิดได้</p>
<p>แม่ซันไซ่</p>	<p>เป็นแม่บ้านธรรมดาๆ ซื่อๆ ใจดี ชอบคุยโม้ ชอบคนรวย รักลูก เสียสละ อยากรให้ลูกเจอและคบหาแต่คนรวยๆ เพื่อช่วยให้ฐานะดีขึ้น แต่ก็แม่ที่รักและห่วงใยลูกอย่างจริงใจและร้ายกาจได้ทันทีเพื่อปกป้องลูก จะเป็นตัวละครที่สร้างความขบขัน</p>
<p>พ่อซันไซ่</p>	<p>ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง ซื่อๆ ใจดี กลัวภรรยา ชอบคนรวย รักลูก และอยากให้ลูกได้เจอคนรวยๆ เพื่อช่วยฐานะให้ดีขึ้น ภายนอกดูไม่ใช่นักธุรกิจที่ตึก ชักช้าและไม่กล้าตัดสินใจเด็ดขาด แต่ก็เป็นคนที่รักครอบครัวมาก เมื่อครอบครัวลำบากหนัก เขาก็ลุกขึ้นมาสู้อย่างเข้มแข็ง เป็นตัวละครที่สร้างความขบขันให้กับเรื่องเป็นหลัก</p>
<p>ชิงเหอ</p>	<p>เพื่อนสนิทที่แอบชอบซันไซ่ ฐานะทางบ้านร่ำรวยขึ้น เป็นคนไม่มั่นใจในตัวเอง ไม่ค่อยสู้คน เป็นตัวละครที่คอยช่วยเหลือซันไซ่ และสร้างความขบขันในเรื่อง</p>

เสี่ยวไหยว	เพื่อนสนิทชั้นไซที่ร้านเบเกอรี่ น่ารัก สดใส จริงใจ รักเพื่อน ไม่ค่อยมั่นใจในตัวเอง เป็นตัวละครที่มีบทบาทคอยช่วยเหลือชั้นไซ
พี่สาวเต้าหมิงซื่อ	บุคลิกภาพดี เป็นผู้ใหญ่น่าเกรงขาม เข้มงวด แต่ใจดี มีเหตุผล เป็นพี่สาวที่คอยดูแลน้องชายอยู่ห่างๆ และมักจะปราบน้องชายด้วยความดุเดือด จนกลายเป็นเอกลักษณ์ เช่น เตะ หรือตบหน้าน้องชายเวลาไม่พอใจ เป็นต้น และเป็นตัวละครที่คอยคลี่คลายปัญหาให้กับเรื่องด้วย
ไปเหอ & เซียนฮุย	เพื่อนร่วมชั้นชั้นไซ ซื่อจฉา ชอบดูถูกผู้อื่น วางแผนแก๊งชั้นไซตลอดเวลา ชอบเที่ยวเพื่อจะหลอกจับผู้ชายสวยๆ และเป็นพวกวัตถุนิยม เป็นตัวละครขัดแย้ง และสะท้อนภาพความแตกต่างระหว่างชนชั้นให้ชัดขึ้น
ป้าอี้	แม่บ้านเก่าแก่ของตระกูลเต้าหมิง เป็นคนเข้มงวด แต่ก็มีเหตุผล เป็นผู้ที่คอยเตือนสติ มีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือชั้นไซและเต้าหมิงซื่อจนได้มีโอกาสพัฒนาความสัมพันธ์กัน

จากตารางข้างต้น จะพบว่าตัวละครหลักสามารถแสดงบทบาทและทำหน้าที่ภายในเรื่องได้หลายอย่างด้วยกัน รวมทั้งตัวละครสมทบอื่นๆ แม้จะมีบทบาทเด่นเป็นเอกลักษณ์ของตน แต่ก็สามารถปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ในบางเหตุการณ์ได้

นอกจากนั้น ในบางช่วงเหตุการณ์ได้มีการเพิ่มตัวละครเสริมเข้ามาให้มีบทบาทในเรื่อง โดยมักจะมีความสัมพันธ์กับตัวละครหลักเป็นสำคัญ และเมื่อตัวละครเสริมเหล่านี้ได้ทำหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว พวกเขาจะถูกลดบทบาทลงทันที และไม่ถูกกล่าวถึงอีก นอกจากตัวละครบางตัวที่อาจมีการกล่าวอ้างถึงอยู่บ้าง ตัวละครเสริมที่พบและมีบทบาทสำคัญในเรื่อง ได้แก่

1.) เถิงถ้งจิ้ง สาวสวยสมบูรณ์แบบ ความสามารถรอบตัว สูงนะดี เป็นรักแรกของฮัวเจ้อเลย เป็นคนเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว เป็นตัวของตัวเองสูง ยึดมั่นในการตัดสินใจของตนเองเป็นสำคัญ จนอาจทำให้ดูเห็นแก่ตัวในบางครั้ง เป็นตัวละครหญิงที่มีคุณสมบัติภายนอกตรงกันข้ามกับชั้นไซอย่างเด่นชัด

2.) หลี่เจิน เพื่อนสนิทของชั้นไซที่มหาวิทยาลัย เป็นคนเรียบร้อย ซื่ออายุ ไม่มั่นใจในตัวเอง แอบอิจฉาชั้นไซอยู่ลึกๆ จนกล้าใส่ร้ายชั้นไซ แต่สุดท้ายเธอก็สำนึกผิด หลี่เจินเป็นตัวละครที่เป็นชนวนความขัดแย้งในต้นเรื่อง เพราะชั้นไซออกมาปกป้องเธอทำให้เต้าหมิงซื่อโกรธ จนทำให้เกิดเรื่องราวต่างๆ ตามมา

3.) เสี่ยวซุ่น ผู้ชายที่หลอกชั้นไซเพื่อวางแผนแก้แค้นเต้าหมิงซื่อ ช่วยเน้นให้เห็นพัฒนาการความสัมพันธ์ระหว่างชั้นไซและเต้าหมิงซื่อ

4.) เสี่ยวจือ คู่หมั้นของเต้าหมิงซื่อ ไร่เรียง ตรงไปตรงมา กล้าเปิดเผย มั่นใจในตัวเอง แต่เมื่อต้องการเอาชนะใจเต้าหมิงซื่อ เธอจึงกล้าทำทุกอย่างเพื่อให้เขาชอบเธอ จนอาจเห็นแก่ตัวไปบ้าง แต่สุดท้ายเมื่อรู้ว่าเต้าหมิงซื่อยังรักซันไช่ เธอจึงตัดใจและปล่อยเขาเป็นอิสระ

5.) อาเซียง หนุ่มน้อยนักดำน้า ที่รอคนรักกลับมา มีบทบาทต่อการตัดสินใจและความขัดแย้งภายในใจของซันไช่ขณะเกิดปัญหากับเต้าหมิงซื่อ

6.) ชายหนุ่มที่ถูกแม่เต้าหมิงซื่อจ้างมาหลอกกว่าเป็นพี่ชายของเต้าหมิงซื่อ เป็นตัวละครคู่ขัดแย้งที่มาช่วยขับเคลื่อนให้เห็นความสัมพันธ์ระหว่างซันไช่และเต้าหมิงซื่อ

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- ตัวละครหลักฝ่ายชายและฝ่ายหญิง มีพื้นฐานชีวิตหรือภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในสังคมหรือมีสถานภาพทางสังคมที่สูงกว่าอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งส่งผลให้ทั้งลักษณะนิสัยใจคอ ทักษะคติ มุมมอง แนวทางการใช้ชีวิตของตัวละครมีความขัดแย้งกัน จนกลายเป็นปมปัญหาสำคัญต่อเรื่องราว

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (กลุ่ม F4) มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ดูดี สมบูรณ์แบบ เป็นลักษณะของชายในฝัน เป็นที่หมายปองของหญิงสาว แต่จะมีภูมิหลังทางครอบครัวหรือเรื่องราวชีวิตส่วนตัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ เช่น ครอบครัวขาดความอบอุ่น, นิสัยเจ้าอารมณ์, หยิ่งยะโส เป็นต้น

- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางเอก) มีลักษณะตรงกันข้ามกับฝ่ายชาย มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ธรรมดาสามัญทั่วไป ไม่มีความโดดเด่น แต่กลับมีลักษณะที่นิสัยที่กล้าหาญ เข้มแข็ง ไม่เกรงกลัวใคร และเป็นที่ยื่นชอบของผู้คนที่อยู่รอบข้าง

- มีการสร้างตัวละครให้มีบุคลิกที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ เช่น ทรงผมต่างๆ ของเต้าหมิงซื่อ และการใช้ภาษาพูดผิดๆ ถูกๆ อย่าง “ก็ฉันเป็นคนมีไซส์ (มีเซ็นส์)” หรือ “ถ้าคำขอโทษใช้ได้ผล ตำรวจจะมีไว้ทำไม” หรืออย่าง ซีเหมิน ที่มักจะมีสโลแกนส่วนตัวว่า “ผู้หญิงมีอายุการคบหาแค่หนึ่งอาทิตย์” ส่วนฮัวเจ้อเองก็เป็นคนพุดน้อย มีโลกส่วนตัวสูง ชอบขึ้นไปนั่งบนดาดฟ้าคนเดียวเสมอ เป็นต้น

- ตัวละครหลักมีบทบาทมากกว่าหนึ่งบทบาทหน้าที่ในตัวเอง เช่น เป็นทั้งผู้สร้างปัญหา เป็นผู้ช่วยเหลือ และเป็นผู้คลี่คลายปัญหาด้วย

- มักจะมีการสร้างตัวละครที่เป็นผู้คอยช่วยเหลือหรือเป็นฝ่ายสนับสนุนตัวละครหลัก โดยมีทั้งชายและหญิง เพื่อคอยให้การช่วยเหลือ และคำปรึกษา เช่น เสี่ยวโยว และชิงเหอ (เพื่อนชั้นใต้)

- ตัวละครฝ่ายตรงข้ามกับตัวละครหลัก มีบทบาทเป็นผู้ร้ายอย่างชัดเจน นั่นคือจะเป็นฝ่ายที่คอยขัดขวางตัวละครหลักทุกวิถีทางเพื่อไม่ให้สมหวัง เช่น แม่ของเต้าหมิงชื่อที่เกลียดชิงชั้นใต้ และคอยขัดขวางความรักของทั้งคู่โดยตลอด หรือจะเป็นไปเหอและเซียนฮู่ เพื่อนชั้นใต้ที่คอยอิจฉา และหาเรื่องกลั่นแกล้งเสมอ

- มีการเพิ่มตัวละครเสริมเข้ามาให้มีบทบาทในเรื่องในบางช่วงของเหตุการณ์ โดยมักจะมีบทบาทที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักเป็นสำคัญ ทั้งบทบาทในการเป็นคู่ขัดแย้ง และเป็นตัวละครที่ช่วยเสริมเรื่องราวที่กระทบต่อความสัมพันธ์และพัฒนาการระหว่างตัวละคร (ดังที่ยกตัวอย่างให้เห็นข้างต้น) และเมื่อตัวละครเสริมเหล่านี้ได้ทำหน้าที่เสร็จสิ้นแล้ว พวกเขาจะถูกลดบทบาทลงทันที และไม่ถูกกล่าวถึงอีก

### 6.1.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นมุมมองของตัวละครวัยรุ่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับผู้ใหญ่ในครอบครัว ได้แก่ เต้าหมิงชื่อขัดแย้งกับแม่ที่กีดกันความรักของเขากับชั้นใต้ ขณะที่ชั้นใต้อีกก็ขัดแย้งกับพ่อแม่ของเธอที่ต้องการให้ได้คบหากับคนรวยๆ เพื่อเลื่อนฐานะทางสังคม ซึ่งจากมุมมองนี้ก็เป็นการสะท้อนให้เห็นถึงเรื่องของความไม่เท่าเทียมกันทางสังคม ช่องว่างระหว่างชนชั้นของคนที่มีชนชั้นสูงและต่ำ และการตีค่าของคนจากทรัพย์สินเงินทอง

ขณะที่โทนของเรื่องจะมีความสดใส กุ๊กกิ๊ก แบบพ่อแม่แม่งอนจากการสานสัมพันธ์ระหว่างพระเอกนางเอกในช่วงแรกๆ และเปลี่ยนมาเล่าด้วยท่าทีที่จริงจังขึ้นเมื่อประเด็นความขัดแย้งเรื่องความรักถูกขบขันขึ้นในช่วงกลางถึงท้ายเรื่อง

### 6.1.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 6.1.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

- ฉาก (Setting)

หากแบ่งการวิเคราะห์โดยแยกออกเป็นฉากที่เกิดภายในบ้าน และฉากที่เกิดภายนอกบ้าน จะเห็นได้ว่า ใน “รักใสใสหัวใจสีดวง” ฉากภายในที่ปรากฏในเรื่อง มักเป็นฉาก

ภายในที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก ได้แก่ ฉากภายในบ้านของชันไช่ อาทิ ห้องนอน ห้องรับแขก โต๊ะอาหาร ฯลฯ ฉากภายในบ้านของเต้าหึงซื่อ อาทิ ห้องนอน ห้องโถง ห้องรับแขก ห้องรับรอง ห้องอาบน้ำ เป็นต้น ซึ่งเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงฐานะความเป็นอยู่และสถานภาพทางสังคมของตัวละครว่าเป็นอย่างไร โดยการปรากฏของฉากเหล่านี้ ยังมีบทบาทในการเชื่อมต่อระหว่างความแตกต่างของบุคคลที่ใช้ชีวิตคนละสังคม ซึ่งสัมพันธ์กับเนื้อเรื่องที่น่าเสียดายว่าสถานภาพทางสังคมที่แตกต่างทำให้ตัวละครหลักถูกกีดกันความรัก เนื่องจากความไม่เหมาะสมกัน โดยฉากหลักๆ ที่พบในละครสามารถจำแนกออกได้ดังนี้

#### ฉากภายในบ้านของเต้าหึงซื่อ

พบบ่อยครั้งที่สุด สามารถวิเคราะห์ได้ว่า เนื่องจากบ้านของเต้าหึงซื่อมักเป็นที่พบปะของกลุ่มเพื่อน F4 ในการสังสรรค์ร่วมกัน และเป็นสถานที่สำคัญในการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างเต้าหึงซื่อและชันไช่ รวมทั้งเป็นสถานที่ที่แสดงให้เห็นภาพความแตกต่างและการปะทะกันของสังคมชั้นสูงและสังคมชั้นล่างอย่างชัดเจน โดยมีฉากภายในบ้านของเต้าหึงซื่อเป็นเสมือนตัวแทนของการใช้ชีวิตของชนชั้นสูง

#### ฉากบ้านของชันไช่

มีการปรากฏความถี่ในการนำเสนอร่องลงมา เป็นเสมือนตัวแทนของชนชั้นล่างถึงปานกลาง ที่ต้องทำงานปากกัตตีนถีบตลอดเวลา ตัวอย่างเช่น เมื่อเต้าหึงซื่อมาหาชันไช่ที่บ้าน เขาจะบ่นว่าบ้านของเธอเล็กกว่าห้องน้ำบ้านเขาเสียอีก และบอกด้วยว่าไม่รู้จะใช้ชีวิตอยู่กันเข้าไปได้อย่างไร ซึ่งการปรากฏตัวของเขาที่บ้านนี้เท่ากับเป็นการตอกย้ำความแตกต่างในการใช้ชีวิตระหว่างสองครอบครัวอย่างชัดเจน



ภาพ 6.7 ฉากภายในบ้านของเต้าหึงซื่อ



ภาพ 6.8 ฉากภายในบ้านของชันไช่

### ฉากในบริเวณมหาวิทยาลัย

เป็นฉากภายนอกที่ปรากฏบ่อยครั้งที่สุด เพราะว่าตัวละครหลักของเรื่องเป็นวัยรุ่นในวัยเรียน การพบปะ พูดคุย และการทำกิจกรรมต่างๆ จึงเกิดขึ้นที่มหาวิทยาลัยเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนั้น ยังพบว่าสถานที่ที่ตัวละครหลักปรากฏอยู่บ่อยครั้งก็จะเป็นร้านอาหาร, ผับ, ศูนย์การค้า เพราะเป็นสถานที่ที่พวกเขาจะมีกิจกรรมร่วมกัน หรือมีการพบปะสังสรรค์ในโอกาสพิเศษ หากเป็นสถานที่ที่กลุ่ม F4 ปรากฏ มักเป็นสถานที่หรูหราบ่งบอกถึงรสนิยมและฐานะความเป็นอยู่ของพวกเขา ส่วนสถานที่ที่ปรากฏตัวของซันไชน์ มักจะเป็นสถานที่ทำงานของเธอ เช่น ร้านเบเกอรี่, ร้านฟาสต์ฟู้ดส์, ร้านอาหารริมทะเล นั้นแสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะของตัวละครซันไชน์ ที่ขยันขันแข็ง ไม่ยอมแพ้ต่อความยากจน และแสดงให้เห็นถึงฐานะทางบ้านของเธอที่แตกต่างจากกลุ่ม F4 โดยสิ้นเชิง



ภาพ 6.9 ฉากในผับหรูหราที่กลุ่ม F4 รวมตัวกัน



ภาพ 6.10 ฉากร้านเบเกอรี่ที่ซันไชน์ทำงาน

เพราะฉะนั้น จากการวิเคราะห์ฉากของละคร จะพบว่าฉากหลังของเรื่องมักจะเป็นสถานที่ที่ตัวละครมีความเกี่ยวข้องในชีวิตประจำวัน เช่น บ้าน มหาวิทยาลัย ร้านอาหาร ฯลฯ และจะเป็นฉากที่มีความแตกต่างกันไปตามการปรากฏของตัวละครแต่ละกลุ่ม โดยจะมีลักษณะที่ตรงข้ามกันอย่างเด่นชัด เป็นต้นว่า ฉากที่บอกเล่าถึงความหรูหราฟูฟ่าเมื่อกล่าวถึงกลุ่ม F4 หรือฉากที่บ่งบอกสภาพของประชาชนชั้นกลางธรรมดาๆ ที่ต้องปากกัดตีนถีบ เมื่อกล่าวถึงซันไชน์และครอบครัวของเธอ ซึ่งก็สอดคล้องกับพล็อตเรื่อง que แสดงให้เห็นถึงความรักของพระเอก-นางเอก ที่มีฐานะและชนชั้นทางสังคมที่แตกต่างเป็นอุปสรรคสำคัญของความรักรัก

#### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ภาพที่ปรากฏส่วนใหญ่ มีการนำเสนออย่างตรงไปตรงมา และง่ายต่อการตีความ โดยเป็นภาพที่เล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องเป็นสำคัญ อาจมีการใช้เทคนิคการเล่าย้อนหลัง หรือ Flash back บ้างเมื่อต้องการบอกถึงความทรงจำของตัวละคร นอกจากนี้ ก็มีการใช้เทคนิค



ด้านภาพอีกหลายวิธีในการเล่าเรื่อง อาทิ การใช้ภาพในระยะปานกลางไปจนถึงภาพระยะใกล้ เพื่อแสดงให้เห็นการทำกิจกรรมต่างๆ ของตัวละคร โดยเฉพาะกลุ่ม F4 ซึ่งมักจะมีการปรากฏตัวในลักษณะกลุ่มก้อน ซึ่งการใช้ภาพลักษณะนี้จะช่วยขับเน้นให้กลุ่มตัวละครมีความโดดเด่นขึ้น และผู้ชมก็สามารถสำรวจกิริยา ท่าทาง หรือแม้แต่การแต่งกายของพวกเขาได้ด้วย ขณะที่การใช้ภาพระยะใกล้ (Close up) เมื่อต้องการเน้นย้ำให้เห็นอารมณ์เชิงลึกของตัวละคร ที่แสดงออกมาทางสีหน้า แววตา หรือท่าทางนั้นก็มีการนำมาใช้ร่วมด้วยเช่นกัน

### ● การแสดง (Performance)

ใช้พลังจากนักแสดงหน้าใหม่ ความน่าสนใจอยู่ตรงที่มีการใช้นักแสดงหน้าใหม่มาแสดงทั้งหมด โดยเฉพาะกลุ่ม F4 ชายหนุ่มที่เป็นขวัญใจของสาวๆ ในเรื่อง โดยโดดเด่นในการวางบุคลิกลักษณะของตัวละครให้เป็นลักษณะของกลุ่มชายหนุ่มในฝันที่เพียบพร้อมทั้งรูปสมบัติ และทรัพย์สมบัติ ให้เป็นที่ดึงดูดใจของสาวๆ การเปิดตัวละครจึงเป็นไปในลักษณะที่เป็นกลุ่มก้อน มีกิจกรรมต่างๆ ร่วมกัน เช่น การปรากฏตัวพร้อมๆ กันของกลุ่ม F4 และมีการวางบุคลิกลักษณะของตัวละครที่แตกต่างกันไปในแต่ละคน ประกอบกับรูปร่างหน้าตา ที่ดูดี มีเสน่ห์ กับเพศตรงข้าม ทำให้ตัวละครทั้ง 4 เป็นตัวละครที่น่าสนใจขึ้นมาได้ แม้ว่าทักษะทางการแสดง อาจจะยังไม่โดดเด่นเท่าไรก็ตาม

แสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน ตัวละครมีการแสดงออกทางอารมณ์เป็นไปตามเนื้อหาของเรื่อง และตามพัฒนาการของตัวละคร เป็นอารมณ์ที่เปิดเผยออกมาโดยตรง ชุนเฉียว โวยวาย หรือตวาด เมื่อมีอารมณ์โกรธ และร้องไห้ผิดหวังเมื่อเสียใจ นอกจากนั้น ยังมีการแสดงออกในฉากรัก เช่น การกอด จูบ และบทสนทนาเกี่ยวกับความรักที่แสดงออกตรงๆ ค่อนข้างชัดเจน ไม่ใช่ด้วยมุขก๊อ้งเป็นหลักเช่นละครไทย โดยเฉพาะตัวละครหลักชายที่มีกำหนดให้มีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ชัดเจน เป็นไปในลักษณะรักแรง เกลียดแรง เช่น เมื่อเต๋ามิงชื่อโกรธชันโซ่ เขาได้ตบหน้าเธออย่างแรง รวมไปถึงฉากที่แสดงความรัก อาทิ กอด จูบ ซึ่งถูกนำเสนอบ่อยครั้งในละคร

สร้างมาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง *Hana Yori Dango* ซึ่งชื่อในภาคภาษาไทยคือ “สามแแกร่ง แรงเกินร้อย” เป็นการ์ตูนที่มีการวางจำหน่ายในหลายๆ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทย เป็นเรื่องราวของนักเรียนหญิงสาวแแกร่ง ที่ไม่ยอมอ่อนข้อให้กลุ่ม F4 ผู้ทรงอิทธิพลในโรงเรียน และยังทำให้หัวหน้ากลุ่มตกลุมรักหัวปักหัวปำ ซึ่งทางญี่ปุ่นเองก็มีการนำการ์ตูนเรื่องนี้มาสร้างเป็นละครเช่นกันในชื่อ “Hana Yori Dango” นำแสดงโดยนักร้องวัยรุ่นชื่อดังของญี่ปุ่น

(ออกอากาศทางช่อง 7 ไปเมื่อต้นเดือนมีนาคม 2551) แม้จะมีการปรับเปลี่ยนเนื้อหากันไปบ้างตามลักษณะเฉพาะของประเทศผู้ผลิต แต่ละครก็ยังคงจุดเด่นอยู่ที่การสร้างบุคลิกที่โดดเด่นของตัวละครหนุ่มหล่อ 4 คน กับสาวน้อยธรรมดาๆ คนหนึ่ง กับประเด็นความรักที่มีเรื่องของชนชั้นมาเป็นตัวแปรสำคัญ

### 6.1.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

#### ● บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนามีเนื้อหาหลักที่เกี่ยวกับความรัก และความขัดแย้งอันเนื่องมาจากชนชั้นที่แตกต่างกันของตัวละคร โดยเป็นบทสนทนาที่เล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน สามารถเข้าใจได้ง่าย และมีสอดแทรกบทตลกขบขันเข้าไปด้วยเล็กน้อย โดยส่วนมากจะมาจากตัวละครอื่นที่แวดล้อมตัวละครหลักอยู่ เช่น พ่อ แม่ เพื่อนสนิท เป็นต้น ขณะที่บทสนทนาในลักษณะการตำหนิ หรือใช้เสียงดัง ก็มีปรากฏให้เห็นโดยตลอดทั้งเรื่องทั้งมาจากตัวละครสมทบและจากตัวละครหลักเองด้วย

#### ● เพลงและดนตรีประกอบ

เพลงนำละคร หรือ *Theme Song* เป็นแนวเพลงป๊อป (Pop) เป็นเพลงที่มีเนื้อร้องในจังหวะเร็วปานกลาง มักใช้เปิดเป็นเพลงประจำในการเข้าสู่ละครแต่ละตอน และเปิดเมื่อละครแต่ละตอนจบลง รวมทั้งใช้เปิดเมื่อมีการเปลี่ยนจากเหตุการณ์หนึ่งไปยังเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งบทเพลงที่ใช้ประกอบในละครนั้นได้มีการรวมเป็นอัลบั้มเพลงประกอบละคร ซึ่งขับร้องโดยนักแสดงนำของเรื่องคือกลุ่ม F4 ด้วย

ดนตรีประกอบเสริมอารมณ์ตัวละคร ใช้เพื่อเปิดคลอไปตามแต่ละจังหวะอารมณ์ของเรื่อง ซึ่งดนตรีประกอบจะทำหน้าที่เป็นทั้งดนตรีเปิดฉาก คั่นระหว่างฉาก สร้างบรรยากาศ และช่วยเสริมการแสดงของตัวละครต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในขณะนั้นๆ ให้เกิดอารมณ์ร่วมมากขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย อาทิเช่น การใช้ดนตรีที่มีจังหวะช้าๆ หรือกึ่งเร็วกึ่งช้า ในขณะที่ตัวละครกำลังอยู่ในอารมณ์ที่ซึมเศร้า หรือผิดหวังต่อเรื่องราวต่างๆ ซึ่งมีความสอดคล้องกับจังหวะการเล่าเรื่อง นอกจากนั้น ดนตรีบรรเลงประกอบที่นำมาจากเพลงหลัก ก็มักนำมาใช้เปิดคลอกับเรื่องด้วย

ภายหลังจากละครเรื่องนี้ออกอากาศ เพลงและดนตรีประกอบในเรื่อง ก็ได้รับความนิยมจากผู้ชมละครตามไปด้วย รวมไปถึงอัลบั้มเพลงที่ขับร้องโดยนักแสดงทั้ง 4 คน ในนามของ F4 ก็ได้รับการเผยแพร่ตามมาอย่างต่อเนื่อง และนำไปสู่การจัดแสดงคอนเสิร์ตใหญ่ทั่วประเทศไทยในช่วงเวลาหลังจากนั้นด้วย

## 6.2 ลุ้นรักนักบิด (Mars)



ภาพ 6.11 ภาพจากละครเรื่อง “ลุ้นรักนักบิด”

นำเสนอทาง	ช่อง 3						
ออกอากาศ	วันศุกร์-อาทิตย์ เวลา 22.05 -22.50 น.						
เริ่มออกอากาศ	วันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2547 - 18 ธันวาคม พ.ศ. 2547						
ประเภทละคร	Drama						
จำนวน	20 ตอน						
ผู้กำกับ	Tsai Yueh Hsun						
นักแสดงนำ	<table border="0"> <tr> <td>วิค ไชว</td> <td>รับบทเป็น</td> <td>เฉินหลง</td> </tr> <tr> <td>สีซีหยวน</td> <td>รับบทเป็น</td> <td>ฉีหลัว</td> </tr> </table>	วิค ไชว	รับบทเป็น	เฉินหลง	สีซีหยวน	รับบทเป็น	ฉีหลัว
วิค ไชว	รับบทเป็น	เฉินหลง					
สีซีหยวน	รับบทเป็น	ฉีหลัว					

### 6.2.1 เรื่องย่อ

เรื่องราวความรักของ “เฉินหลง” ชายหนุ่มหน้าตาดีผู้ที่ชื่นชอบความเร็วจากการแข่งรถมอเตอร์ไซด์ และไฝฝันที่จะได้เป็นนักแข่งรถอาชีพ กับ “ฉีหลัว” สาวนักวาดภาพผู้มีความหลังที่เจ็บปวดฝังใจ ทั้งสองคนมาพบกันโดยบังเอิญ ความสัมพันธ์ของทั้งคู่เริ่มจากความเป็นเพื่อน และพัฒนาจนกระทั่งกลายเป็นความรัก แต่การรักษาความรักเอาไว้กลับเต็มไปด้วยอุปสรรค ทั้งจากครอบครัว จากบุคคลรอบข้าง โดยเฉพาะพวกเขาต้องต่อสู้กันอย่างหนักกับความลับและความเจ็บปวดที่ยังฝังในจิตใจของตนเองมาโดยตลอด สิ่งที่เฉินหลงและฉีหลัวทำได้มีเพียงการอยู่เคียงข้าง และเป็นกำลังใจให้กันและกัน

เฉินหลง ต้องต่อสู้กับความหลังเรื่องการตายของมารดา และการฆ่าตัวตายของน้องชายฝาแฝดของเขา ขณะเดียวกันเขาก็มีความสัมพันธ์ที่ไม่ราบรื่นนักกับบิดาที่เลี้ยงดูมา ในขณะที่ฉีหลัวเองก็ต้องเอาชนะความกลัว และพยายามที่จะลบรอยแผลในอดีตจากการถูกพ่อเลี้ยงข่มขืนให้

ได้ บุคคลผู้บอบช้ำทางจิตใจทั้งสองต่างก็ก้าวเผชิญหน้ากับปัญหาไปด้วยกัน จนกระทั่งพวกเขาได้เรียนรู้ และเอาชนะบาดแผลทั้งหมดไปได้ ก่อนที่จะลงเอยกันอย่างมีความสุข

### 6.2.2 ประเภทของละคร (Genre)

จัดอยู่ในละครประเภท Drama ในแนวจิตวิทยา โดยนำประเด็นปัญหาความไม่ปกติของสภาวะทางจิตใจของตัวละครพระเอกนางเอกมาเป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่อง

### 6.2.3 โครงเรื่อง (Plot)

เล่าเรื่องราวความรักของหนุ่มสาวในช่วงวัยรุ่น ทั้งการแย่งชิง การต่อสู้เพื่อความรัก และถนอมรักษาความรักเอาไว้ให้ได้ โดยมีการนำเอาปัญหาเกี่ยวกับสภาวะจิตใจของมนุษย์มาเป็นประเด็นสำคัญในการนำเสนอ โดยผูกโยงตัวละครให้มีความบกพร่องบางอย่างทางจิตใจ ซึ่งเกี่ยวพันกับปมในอดีต แต่สุดท้ายพวกเขาก็ฟื้นฟูตัวเองกลับมาใช้ชีวิตแบบปกติได้ด้วยความรักและความปรารถนาดีที่มีให้กันและกัน นอกจากนี้ก็ยังมีการสอดแทรกเรื่องราวมิตรภาพระหว่างเพื่อน เรื่องของรักสามเส้า การต่อสู้เพื่อความสำเร็จเข้ามาในเนื้อเรื่องด้วย

### 6.2.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

จากการวิเคราะห์การเล่าเรื่องใน “ลุ่มรักนักบิด” พบลักษณะที่ปรากฏดังต่อไปนี้

#### เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

เป็นการเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดเรียงตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องแบบ linear คือดำเนินเรื่องไปเป็นเส้นตรง เป็นการเล่าเรื่องที่ตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน ซึ่งการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจ และลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องได้ง่าย ซึ่งการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะเหมาะสมกับละครเรื่องยาว ที่มีจำนวนตอนมาก ทำให้การใส่ลูกเล่นหรือเทคนิคการเล่าเรื่องเช่นเดียวกับในภาพยนตร์ไม่ได้มากนัก เพราะอาจทำให้ผู้ชมเกิดความสับสน หรือหากขาดการติดตามจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้

#### ใช้ภาพย้อนอดีตเพื่อตัดสลับเหตุการณ์

เป็นการเล่าเรื่องด้วยวิธีผสมผสานกับการตัดสลับเหตุการณ์ ด้วยภาพย้อนอดีต (Flash back) เพื่อเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ทบทวนความทรงจำของตัวละคร ทำความรู้จักกับตัวละคร และปมหลังที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของตัวละครต่างๆ

### ดำเนินเรื่องซ้ำ เปิดเผยรายละเอียดที่ละน้อย

การดำเนินเรื่องเป็นแบบซ้ำๆ ค่อยๆ เปิดเผยรายละเอียดของตัวละคร ภาวะขัดแย้ง และ ปุ่มหลังที่ส่งผลต่อตัวละครและเหตุการณ์ในเรื่องอย่างค่อยเป็นค่อยไป เช่น ในตอนเปิดเรื่องจะเป็น การพูดถึงตัวละครหลัก ซึ่งเป็นการเริ่มต้นทำความรู้จักกันระหว่างพระเอกนางเอก โดยไม่มีการ บอกเล่าถึงปุ่มหลังของตัวละครอย่างเด่นชัด ซึ่งการดำเนินเรื่องในช่วงแรกจะเป็นไปอย่างซ้ำๆ มีการนำเสนอแบบลึกลับ สร้างปมปัญหาชวนให้ผู้ชมสงสัยถึงความเป็นมาเป็นไปของตัวละคร ก่อน จะค่อยๆ เปิดเผยรายละเอียดที่ปิดบังอยู่ของตัวละครออกมาทีละอย่าง

ในช่วงของการพัฒนาเหตุการณ์ จะเป็นช่วงที่มีการขยายปมขัดแย้งที่เกี่ยวข้องกับ พฤติกรรมของตัวละคร ซึ่งมีผลกระทบต่อการดำเนินชีวิต และความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก ในช่วงนี้ผู้ชมจะเริ่มสังเกตเห็นพฤติกรรมการแสดงออกบางอย่างของตัวละครที่เปิดเผยที่มากขึ้น ทำให้เริ่มรับรู้ถึงปมปัญหาที่ตัวละครกำลังเผชิญอยู่ เรื่องราวเริ่มเปิดเผยทีละน้อยว่า พระเอกเคยมีอาการทางประสาท เขากำลังสับสนกับตัวเอง และสับสนกับเรื่องราวการตายของ น้องชายฝาแฝด และการตายของมารดาเมื่ออดีต ขณะเดียวกับที่ความทรงจำเกี่ยวกับการถูก พ่อเลี้ยงขี้ใจ จนทำให้อาการกลัวผู้คนของนางเอกเริ่มปรากฏชัดขึ้นเรื่อยๆ การดำเนินเรื่องในช่วงนี้ จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนางเอกพัฒนาขึ้น ความรักที่พวกเขามีต่อกันงอกเงย อย่างซ้ำๆ ภายใต้ปัญหาภายในจิตใจตัวเองที่ยังไม่ได้รับการสะสาง

### ได้ลุ้นความเป็นความตายของพระเอก

เกิดขึ้นในช่วงภาวะวิกฤติของเรื่อง เป็นช่วงที่ตึงเครียดที่สุดของเรื่อง โดยในละครเรื่องนี้ จะพบว่าเมื่อปมปัญหาที่ปิดบังซ่อนเร้นไว้ในอดีต ที่ส่งผลกระทบต่อจิตใจของตัวละครได้เปิดเผย ขึ้น ตัวละครต้องประสบกับภาวะกดดันในจิตใจอย่างหนัก ก่อนจะค่อยๆ ผ่อนคลายลงทีละน้อย แต่ก็ถูกสอดแทรกด้วยอุปสรรคอีกหนึ่งอย่างเข้ามาทันทีคือ เมื่อพระเอกถูกลอบทำร้ายจนเกือบ เสียชีวิต ซึ่งในช่วงเวลานี้ จึงเป็นช่วงที่ผู้ชมจะได้ลุ้นความเป็นความตายของพระเอกที่อาจส่งผลให้ เรื่องราวเปลี่ยนแปลงไปในตอนจบอีกทิศทางหนึ่งก็เป็นได้

### ตัวละครหลักเป็นผู้คลี่คลายปัญหา

เมื่อตัวละครหลักคลี่คลายปมปัญหาที่ค้างคาใจในอดีตให้ผ่านไปได้ สัมพันธภาพ ระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครอื่นๆ ที่เป็นคู่ขัดแย้งยุติบทบาทลง เช่น การปรับความเข้าใจกัน ระหว่างพระเอกกับพ่อ ความสัมพันธ์ที่สิ้นสุดลงของนางเอกกับพ่อเลี้ยง เป็นต้น เรื่องราวในช่วงนี้ จึงเป็นช่วงผ่อนคลายเป็นอารมณ์ผู้ชมเพื่อเตรียมเข้าสู่บทสรุปของเรื่องราวในตอนท้าย

### จบแบบ Happy Ending

หลังจากผ่านพ้นช่วงการลุ้นความเป็นความตายของพระเอกแล้ว เรื่องราวก็ได้ยุติลงแบบ Happy Ending ความขัดแย้งต่างๆ ที่ตัวละครหลักเผชิญได้รับการแก้ไข สภาพจิตใจที่เคยบกร่องได้รับการฟื้นฟู และกลับมาสดชื่นแจ่มใสอีกครั้ง

#### 6.2.5 แก่นเรื่อง (Theme)

มีแก่นเรื่องหลักเกี่ยวกับความรัก (Love Theme) โดยเป็นเรื่องราวการต่อสู้ฝ่าฟันของหนุ่ม-สาวต่อปัญหาต่างๆ ที่เข้ามากระทบชีวิต ทั้งปัญหาจากสังคมภายนอก และปัญหาจากสภาพจิตใจของตนเอง ก่อนที่พวกเขาจะได้พบความสุขจากความรักที่มีให้ต่อกันอย่างแท้จริง

ในส่วนของสารและความหมายที่นำเสนอสอดแทรกอยู่ในแก่นเรื่องนั้น พบว่าเป็นการนำเสนอให้เห็นว่าการมอบความรัก และความไว้วางใจให้กับเพื่อนมนุษย์ด้วยกันนั้น จะสามารถเยียวยาหรือบรรเทาความทุกข์ของคนๆ นั้นได้

#### 6.2.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

จากการวิเคราะห์ระดับความขัดแย้งใน “ลุ่มรักนักบิด” พบว่า ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดเรื่องราวต่างๆ ในเรื่อง เนื่องมาจากตัวละครหลักจะถูกนำเสนอให้เป็นบุคคลที่มีปัญหาทางสภาวะจิตใจ อันเป็นผลมาจากความบอบช้ำและบาดแผลที่เป็นร่องรอยจากอดีต การได้รับความรัก ความเข้าใจจากคนที่ตนรัก จึงเป็นวิธีการเยียวยาที่ดีที่สุดของตัวละคร ขณะเดียวกันความขัดแย้งจากบุคคลรอบๆ และสังคมแวดล้อม ก็มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต และกระตุ้นให้ตัวละครมีพฤติกรรมต่างๆ ซึ่งจากการวิเคราะห์ความขัดแย้งสามารถสรุปออกได้ดังนี้

##### ความขัดแย้งอันเกิดจากปมหลังที่เจ็บปวด

เป็นความขัดแย้งที่ปรากฏเด่นชัด ทั้งตัวละครพระเอก นางเอก อันเนื่องมาจากการมีปมหลังที่เจ็บปวด ทำให้ตัวละครเกิดการต่อต้าน และเกรงกลัวที่จะมีความรัก และยังส่งผลถึงการตัดสินใจอื่นๆ ตามมาด้วย แต่อย่างไรก็ดีความขัดแย้งก็ได้คลี่คลายลงเมื่อตัวละครได้พบความรักและความไว้วางใจ ยกตัวอย่างเช่น

เงินหลัง ด้วยความไม่ชัดเจนกับเรื่องราวในอดีต ทั้งเรื่องการเสียชีวิตของแม่ และการฆ่าตัวตายของน้องชายฝาแฝด ทำให้เงินหลังพรั่โทษว่าเป็นความผิดของตนเอง และเก็บเป็นความทุกข์ที่ฝังใจมาโดยตลอด ก่อให้เกิดภาวะซึมเศร้า และแปลกแยกในสังคม

ฉีหิ้ว บาดแผลในอดีตเช่นกัน ที่ทำให้ฉีหิ้วเป็นอีกหนึ่งตัวละครที่มีปัญหาทางด้านจิตใจอย่างหนัก หลังจากที่เธอถูกพ่อเลี้ยงขี้ใจ จนเกิดเป็นความฝังใจและกลัวการใกล้ชิด จนกลายเป็นบุคคลแปลกแยกอีกคนหนึ่ง

### ความแปลกแยกจากสังคมและสิ่งแวดล้อม


การกำหนดให้ตัวละครหลักเป็นผู้ที่มีปัญหาภาวะทางจิตใจ ทำให้พฤติกรรมการแสดงออกบางอย่าง กลายเป็นสิ่งที่แปลกแยกจากสังคมส่วนใหญ่ ทำให้เกิดการต่อต้าน หรือไม่เป็นที่ยอมรับ เช่น ฉีหิ้ว มักจะมีอาการหวาดระแวง และไม่ชอบพูดคุยกุสูงสิ่งกับใคร โดยเฉพาะเพศตรงข้าม เหตุก็เพราะเธอเคยถูกทำร้ายมาก่อนหรือ เงินหลังที่มักจะทำตัวเกรง ไม่ยึดติดกับกฎระเบียบ และมักจะต่อต้านผู้ใหญ่ เป็นต้น


นอกจากนี้ยังหมายถึงถึงความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักกับบุคคลแวดล้อมรอบๆ ที่เข้ามามีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิต และคอยขัดขวางความรักของพวกเขา รวมทั้งมีส่วนในการขัดขวางแนวทางในการดำเนินชีวิตอื่นๆ ของตัวละครด้วย เช่น ความขัดแย้งระหว่างพระเอกกับพ่อนางเอกกับพ่อเลี้ยง พระเอกกับเพื่อน เป็นต้น

## 6.2.7 ตัวละคร (Characters)

### ตัวละครหลัก (Main Character)

#### ตารางที่ 6.3: ตารางแสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ล้นรักนักบิด”

ตัวละคร (ภาพ 6.12-6.13)	ลักษณะที่ปรากฏ
เงินหลัง 	ชายหนุ่มวัยรุ่น รูปร่างหน้าตาดี สุภาพดี มีเสน่ห์ เป็นที่ชื่นชอบของเพศตรงข้าม มีอดีตที่ฝังใจเรื่องครอบครัว ภายนอกดูเป็นคนสดใส ร่าเริง รักสนุก มั่นใจในตัวเองสูง แต่ลึกๆ แล้ว เป็นคนอ่อนแอ อ่อนไหว ขาดความรัก และหวาดระแวง เขาอยากเป็นนักแข่งรถอาชีพ จนทำให้เขาไม่ลงรอยกับพ่อ การได้พบกับนางเอก ทำให้เขาเข้าใจความรัก และเปิดตัวเอง ยอมรับผู้อื่นมากขึ้น

<p>ฉีหั่ว</p> 	<p>หญิงสาววัยรุ่น มีพรสวรรค์ทางการวาดภาพ มีปัญหาทางจิตอย่างรุนแรงจากการเคยถูกพ่อเลี้ยงขี้ใจ เป็นคนเก็บตัว หวาดระแวง ไม่กล้าสูงส่งกับผู้อื่น จนได้รู้จักกับพระเอก ทำให้เธอมั่นใจในการใช้ชีวิตขึ้น และเข้มแข็ง อดทนมากขึ้นด้วย</p>
---	--

### ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

ตารางที่ 6.4: ตารางแสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “ล้นรักนักบิด”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
ต้าเหย	เพื่อนสนิทของเงินหลิง เป็นคนสุภาพ พุดน้อย รักเพื่อน เคยชอบฉีหั่วมาก่อน แต่เพื่อความสุขของคนที่คุณรัก เขาจึงทำใจยอมรับ และกลายมาเป็นเพื่อนและผู้ช่วยเหลือที่ดีของพระเอกนางเอก
ฉิงเหมย	หญิงสาววัยรุ่น แฟนของต้าเหย เคยชอบเงินหลิง และเป็นตัวละครที่คอยกลั่นแกล้งฉีหั่วในตอนแรก แต่ต่อมาก็กลายมาเป็นเพื่อนที่ดีของทั้งคู่ เป็นทั้งผู้คอยช่วยเหลือและสร้างเสียงหัวเราะให้กับเรื่อง
ถงเต่า	เด็กหนุ่มในสถานบำบัดทางจิต เป็นคู่ขัดแย้งสำคัญกับเงินหลิง
ฝ่าแฝดเงินหลิง	เป็นตัวละครที่เป็นเสมือนเงาตัว ที่สร้างปมขัดแย้งในจิตใจให้กับเงินหลิงมาโดยตลอด
พ่อของเงินหลิง	เป็นผู้เก็บงำความลับที่ซ่อนไว้ของครอบครัว รักและห่วงเงินหลิงด้วยใจจริง แม้จะไม่ใช่พ่อแท้ๆ และแสดงออกในทางตรงกันข้ามก็ตาม เป็นตัวละครขัดแย้งกับเงินหลิงในการตามหาความฝันในการเป็นนักแข่งรถ
แม่ของฉีหั่ว	เป็นแม่ที่รักลูก แต่ด้วยความรักต่อสามีใหม่ จึงทิ้งลูกและเกรงใจจนมองข้ามความเจ็บปวดของลูกสาวตนเอง
พ่อเลี้ยงฉีหั่ว	เป็นพ่อเลี้ยงที่มักมากในกามารมณ์ เห็นแก่ตัว หน้าไหว้หลังหลอก เป็นตัวละครขัดแย้งกับฉีหั่ว

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- ตัวละครหลักทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง เป็นตัวละครที่มีภาวะความขัดแย้งทางจิตใจสูง มีภูมิหลังในอดีตที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในปัจจุบัน



- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระเอก) มีการนำเสนอให้มีลักษณะขัดแย้งในตัวเอง คือเป็นตัวละครที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ดี มีเสน่ห์ เป็นที่หมายปองของหญิงสาวทั่วไป แต่ขณะเดียวกันก็มีปัญหาทางด้านพื้นฐานชีวิต มีพฤติกรรมการแสดงออกที่แปลกแยก และมีความขัดแย้งทางจิตใจและอารมณ์สูง
- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางเอก) มีความขัดแย้งทางจิตใจสูง และมีปมหลังทางครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ เนื่องมาจากการถูกทำร้ายโดยการล่วงละเมิดทางเพศ ซึ่งส่งผลต่อพฤติกรรมการแสดงออก ขณะเดียวกันก็มีบุคลิกเป็นที่แปลกแยกของสังคม ซึ่งมีความคล้ายคลึงกับลักษณะของตัวละครชาย
- ตัวละครหลักมีบทบาทมากกว่าหนึ่งบทบาทหน้าที่ในตัวเอง เช่น เป็นทั้งผู้ถูกกระทำ ผู้สร้างปัญหา ผู้ช่วยเหลือ และผู้คลี่คลายปัญหา เป็นต้น
- ตัวละครสมทบอื่นๆ ในเรื่อง มีบทบาทในฐานะเป็นคู่ขัดแย้งต่อตัวละครหลัก และทำหน้าที่ช่วยผลักดันเรื่องราวที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และทำให้เห็นพัฒนาการของตัวละครหลักเป็นลำดับ เช่น พ่อของพระเอก พ่อเลี้ยงและแม่ของนางเอก

## 6.2.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เล่าผ่านมุมมองของคนที่มีลักษณะแปลกแยก เป็นคนที่สังคมส่วนใหญ่มองว่าผิดปกติ เป็นการสะท้อนภาพความพยายามในการอยู่ร่วมกันกับผู้อื่นอย่างปกติสุข และยังเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสภาพจิตใจของบุคคลที่ขาดการเยียวยาทางจิตใจ ซึ่งเกิดมาจากการถูกคุกคาม การขาดการดูแลเอาใจใส่ และขาดความรักที่จริงใจจากสังคมรอบตัว

เป็นการเล่าด้วยท่าทีที่จริงจัง กัดดัน หดหู่ สลับกับความรู้สึกสงสัยและต้องการหาคำตอบด้วยโทนของเรื่องที่น่าเสนอแบบลึกลับ มีปริศนา

มีการใช้เทคนิค Flash back ในการเล่าเรื่องราวในอดีต โดยวิธีเล่าสลับกับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน โดยเป็นการเล่าในลักษณะของการค่อยๆ เปิดเผยรายละเอียดในอดีตที่เป็นเงื่อนปมสำคัญของเรื่องราวในปัจจุบัน ซึ่งอาจเป็นวิธีการหนึ่งที่ช่วยทำให้เรื่องราวมีความซับซ้อนมากขึ้น อีกทั้งช่วยเพิ่มความตื่นเต้น และดึงดูดให้ผู้ชมได้ขบคิดกับรายละเอียดของเรื่อง

## 6.2.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

### 6.2.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

- ฉาก (Setting)

เนื่องมาจากโครงเรื่องนั้นเป็นการกล่าวถึงความรักของบุคคลที่มีสภาวะทางจิตใจที่บอบช้ำ และบาดแผลในอดีต รวมทั้งโทนของเรื่องจะนำเสนอไปในลักษณะที่ค่อนข้างดึกดำบรรพ์ ซ่อนเงื่อนงำให้ผู้ชมต้องติดตาม ประกอบกับตัวละครเป็นบุคคลที่ต้องเข้ารับการเยียวยาทางจิตใจ ทำให้ฉากหลังที่ปรากฏให้เห็นบ่อยครั้ง มักจะเป็นฉากที่เกิดขึ้นในโรงพยาบาล หรือสถานบำบัดจิต รวมทั้งฉากการสนทนากับแพทย์เกี่ยวกับปัญหาภาวะจิตใจ

ขณะเดียวกัน เนื่องจากตัวละครยังเป็นวัยรุ่น จึงปรากฏฉากที่เกี่ยวข้องกับการเรียน เช่น ฉากต่างๆ ภายในโรงเรียน อาทิ ห้องเรียนวาดภาพ สนามกีฬา ห้องเรียนรวม เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ฉากที่เกี่ยวข้องกับสนามแข่งรถ หรือฉากที่พระเอกขี่มอเตอร์ไซด์ ซึ่งเป็นความใฝ่ฝันอย่างหนึ่งที่เขาต้องการจะไปให้ถึงนั้น ก็ปรากฏให้เห็นเช่นเดียวกัน โดยนำเสนอให้เห็นว่ามอเตอร์ไซด์ และเครื่องแต่งกายแบบนักแข่งรถ เป็นเสมือนเครื่องหมายติดตัวของพระเอกที่ปรากฏให้เห็นเป็นประจำอีกด้วย

- เทคนิคการถ่ายทำ

มีการใช้วิธีการตัดสลับภาพบ่อยครั้ง เพื่อสร้างเงื่อนงำ และความลึกลับของเรื่องราว อาทิ ตัดสลับกับเหตุการณ์ในอดีต (Flash back) ซึ่งเป็นทั้งการใช้เพื่อปูพื้นให้เห็นรายละเอียดภูมิหลังของตัวละคร หรือใช้เพื่อแสดงให้เห็นว่าเหตุการณ์นั้นๆ ส่งผลต่อความทรงจำของตัวละครอย่างไร หรืออาจเป็นในลักษณะของภาพหลอน เช่น ฉากที่พระเอกมักจะเห็นภาพหลอนของตัวเองกับคู่แฝดที่เสียชีวิตไปแล้ว นอกจากนี้ อาจใช้ flash back เพื่อต้องการให้ภาพจากอดีตนั้นเป็นการทำนายอนาคต (foreshadow) ด้วยก็ได้ คือเป็นการตัดสลับภาพเพื่อให้ผู้ชมรู้สึกสงสัยว่าเหตุการณ์นั้นๆ เป็นจริงหรือเป็นเท็จอย่างไร ซึ่งเทคนิคเหล่านี้ นับว่าน่าสนใจในแง่การนำเสนอ แต่อาจจะลดทอนแง่มุมที่เกี่ยวกับความรักที่ลึกซึ้งระหว่างตัวละครหลักลงไปบ้าง เพราะจุดน่าสนใจจะเน้นหนักไปที่ความจริงเกี่ยวกับความลับในอดีตของตัวละครหลักพระเอก-นางเอกมากกว่า

- **การแสดง (Performance)**

- วิธีการแสดงส่วนใหญ่จะค่อนข้างจริงจัง แต่ก็สอดคล้องกับโทนของเรื่อง สอดคล้องกับบุคลิกลักษณะของตัวละครแต่ละตัว ที่ค่อนข้างจะจริงจัง เก็บกด หรือมีอาการหวาดกลัว เพราะฉะนั้น จึงเป็นการแสดงที่ตัวละครต้องสื่อสารความรู้สึกออกมาจากทางสีหน้า แววตา ซึ่งเป็นการแสดงความรู้สึก และอารมณ์ในเชิงลึกออกมามากกว่า ขณะที่ฉากผ่อนคลายของเรื่องจะปรากฏอยู่น้อยครั้ง

- มีการใช้พลังดาราให้เป็นส่วนหนึ่งในการดึงดูดความสนใจ ดังเช่น ตัวละครหลักของละครเรื่องนี้ที่น่าแสดงโดย “วิก โทว์ หรือ ‘ใจใจ’” และ “สีซีหยวน” ซึ่งทั้งคู่มีชื่อเสียงโด่งดังเป็นที่รู้จักในหมู่วัยรุ่นและแฟน ๆ ละครมาแล้วจากเรื่อง “รักใสใสหัวใจสีดวง” (2546) ดังนั้น จึงเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยเพิ่มความนิยมในละครเรื่องนี้ได้อีกทางหนึ่งเช่นเดียวกัน

### 6.1.8.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

- **บทสนทนา (Dialogue)**

บทสนทนาเป็นการนำเสนอในเชิงปิดบัง ซ่อนเร้น ไม่เปิดเผยออกมาตรงๆ ผู้ชมต้องติดตามต่อไปเรื่อยๆ เพื่อทำความเข้าใจกับเรื่องราวและสถานการณ์ต่างๆ ในละคร ซึ่งบทสนทนาจึงทำหน้าที่ไปพร้อมๆ กับการนำเสนอด้วยภาพและเสียงประกอบ และยังทำให้การดำเนินเรื่องมีความตึงเครียด กดดันอยู่ตลอดเวลา บทสนทนาที่มีเสียงหัวเราะ หรือบทสนทนาที่บ่งบอกถึงช่วงเวลาที่ตัวละครมีความสุขจึงปรากฏอยู่น้อยมาก และที่ปรากฏเด่นชัดอย่างหนึ่งคือ บทสนทาระหว่างตัวละครในเรื่องจะมีขนาดสั้น หรือบางฉากจะไม่มีเลย แต่จะเป็นการสื่อสารด้วยภาพ และความเงิบงันของตัวละครในขณะนั้นมากกว่า

- **เพลงและดนตรีประกอบ**

เพลงและดนตรีประกอบมีส่วนสำคัญกับเรื่องมาก อย่างที่กล่าวมาข้างต้นว่าบทสนทาระหว่างตัวละครจะปรากฏเพียงสั้นๆ ไม่ได้เน้นที่รายละเอียดของเรื่องราวที่จะพูดมากนักหน้าที่สำคัญจึงมาตกอยู่ที่เพลงและดนตรีประกอบ ซึ่งนอกจากจะมีบทบาทในการช่วยเสริมอารมณ์ได้ตามท้องเรื่องแล้ว ยังถือว่าเป็นส่วนหนึ่งที่ทดแทนบทสนทนาที่ขาดไปได้ด้วย สามารถแยกวิเคราะห์ได้ดังนี้

ใช้เพลงนำละครประกอบเรื่อง โดยเป็นเพลงที่มีเนื้อร้อง จังหวะเร็วปานกลาง จะใช้เปิดเป็นเพลงหลักก่อนเข้าสู่ละครในแต่ละตอน ใช้เปิดคั่นระหว่างฉาก ใช้เปลี่ยนฉากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่เหตุการณ์หนึ่ง และใช้เพื่อประกอบการดำเนินเรื่องในภาวะต่างๆ

ดนตรีประกอบเสริมอารมณ์ ใช้เปิดคลอไปกับเรื่องตามจังหวะอารมณ์ของเรื่องราวในแต่ละช่วง โดยมีการใช้ดนตรีประกอบในจังหวะที่ช้า แต่หนักหน่วง เป็นดนตรีที่ให้ความรู้สึกลึกซึ้ง ซ่อนเงื่อน ระทึกใจ และปรากฏเป็นโทนหลักๆ ของเรื่อง นอกจากนั้นแล้ว ดนตรีประกอบยังทำหน้าที่เป็นตัวนำการเล่าเรื่องแบบเร้าอารมณ์ผู้ชมในจังหวะต่างๆ บ่อยครั้ง เช่น การนำผู้ชมเข้าสู่สถานการณ์ที่กำลังตื่นเต้น ภาวะตึงเครียด หรือนำเข้าสู่ช่วงที่ความลึบกำลังจะเปิดเผย เป็นต้น



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

### 6.3 เดิมพันรักเดิมพันชีวิต (The Outsiders)



ภาพ 6.14 ภาพจากละครเรื่อง “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต”

นำเสนอทาง	ช่อง 3		
ออกอากาศ	วันศุกร์-อาทิตย์ เวลา 22.05 – 22.50 น.		
เริ่มออกอากาศ	วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2547 - 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548		
ประเภทละคร	Drama		
จำนวน	20 ตอน		
ผู้กำกับ	KKe Han Chen		
นักแสดงนำ	กั้วผีนเซา	รับบทเป็น	หยี่ฮ่าว
	อันอีซอน	รับบทเป็น	เสี่ยวเยียนจื่อ
	หลันเจิ้งหลง	รับบทเป็น	อาเจี๋ย
	เซี่ยนเฉินจวิน	รับบทเป็น	อาฉี
	ลู่มิงจิว	รับบทเป็น	หงไต้

#### 6.3.1 เรื่องย่อ

เรื่องราวของชายหนุ่มเลือดร้อน “หยี่ฮ่าว” และสองเพื่อนสนิทคือ อาเจี๋ยและอาฉี พวกเขาทั้งสามคนเป็นเพื่อนสนิทตั้งแต่วัยเด็ก และได้ดื่มน้ำสาบานเป็นพี่น้องกัน วัชรกรรมความเกรงของทั้งสามคนเป็นที่เลื่องลือในโรงเรียนจนอาจารย์เอือมระอา จนกระทั่งหยี่ฮ่าวได้ตกหลุมรักกับ “เสี่ยวเยียนจื่อ” สาวน้อยน่ารัก เรียนดี ผู้ที่มีชีวิตแตกต่างจากเขาอย่างสิ้นเชิง หลังจากเริ่มคบหากัน เสี่ยวเยียนจื่อต้องเข้าไปพัวพันกับเรื่องราวเสียงตายกับหยี่ฮ่าวอยู่บ่อยครั้ง ด้วยความรักต่อหยี่ฮ่าวเธอจึงตัดสินใจหนีไปอยู่ด้วยกันกับเขา แม้จะต้องตัดขาดจากครอบครัว ขณะที่หยี่ฮ่าวและเพื่อนทั้งสองคนถูกไล่ออกจากโรงเรียน และเข้าไปอยู่ร่วมในแก๊งมาเฟียอย่างเต็มตัว เส้นทางการเป็นนักเลงของพวกเขาจึงได้เริ่มต้นขึ้นอย่างเป็นทางการ

หลังจากต้องมาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกัน หยีฮ่าวและเสี่ยวเยียนก็ต้องพยายามปรับตัวเข้าหากัน โดยเฉพาะเสี่ยวเยียนคือ เธอต้องปรับตัวเองทุกอย่างเพื่อที่จะอยู่ในเส้นทางมาเฟียของหยีฮ่าวให้ได้ แม้หยีฮ่าวจะรักเธอมากแค่ไหน แต่ทั้งคู่ก็มีปัญหาให้ผัดใจกันอยู่ตลอดเวลา เหตุการณ์พลิกผันเมื่อเสี่ยวเยียนคือถูกนักเลงคู่อริกับหยีฮ่าวข่มขืน เธอปิดบังความจริงนี้ไว้ และเปลี่ยนแปลงตัวเองไปอย่างสิ้นเชิงเป็นคนละคน เธอสามารถดูแลงานทุกอย่างแทนหยีฮ่าวได้ แม้หยีฮ่าวจะยังรักเธอ แต่เขาก็อดไม่ได้ที่จะรู้สึกรักเสี่ยวเยียนคือคนเดิมที่เขารู้จักมากกว่า ต่อมาหยีฮ่าวต้องการวางมือจากอาชีพมาเฟีย เพื่อไปสร้างครอบครัวใหม่อีกครั้ง แต่เขาก็กลับถูกฆ่าตายเสียก่อน ทิ้งให้เสี่ยวเยียนคือที่กำลังตั้งท้องต้องสู้ชีวิตต่อไป พร้อมกับทุกคนเลือกที่จะวางมือจากอาชีพนี้อย่างสิ้นเชิง

### 6.3.2 ประเภทของละคร (Genre)

จัดอยู่ในละครประเภท Drama ในแนวแก๊งสเตอร์ ตัวละครหลักทำงานที่ผิดกฎหมายกับกลุ่มมาเฟีย ทำให้เป็นที่ต่อต้านในสังคมส่วนใหญ่ และต้องฝ่าฟันกับวิถีชีวิตที่เสี่ยงเป็นเสี่ยงตายอยู่ตลอดเวลา เพื่อประคับประคองชีวิตของตนเอง และของคนรักให้ผ่านพ้นไปได้ ในตอนจบของละครเป็นการจบแบบสูญเสียชีวิต ตัวละครพระเอกต้องตาย ขณะที่ตัวละครอื่นๆ ได้เรียนรู้ชีวิต ซึ่งเป็นการเลือกจบในแนวทางที่สมจริง

### 6.3.3 โครงเรื่อง (Plot)

เป็นโครงเรื่องที่ผสมผสานกันระหว่างเรื่องราวความรัก มิตรภาพ และการใช้ชีวิตอย่างหลงทางในช่วงวัยรุ่น โดยเป็นการเล่าถึงความรักที่แตกต่างกันของตัวละครหลัก ทั้งด้านสถานภาพทางสังคม พื้นฐานชีวิต นิสัยใจคอ และเป็นเรื่องราวความรักสามเส้า ที่ผูกติดกับมิตรภาพระหว่างเพื่อน และการเลือกทางเดินชีวิตในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของวัยรุ่น

อาจกล่าวได้ว่า คำว่า The Outsiders เป็นชื่อเรื่องที่แสดงให้เห็นถึงความเป็นคนนอกของสังคม ไม่ว่าจะเป็น หยีฮ่าว และกลุ่มเพื่อน ต่างก็คือ คนนอก คนที่สังคมส่วนใหญ่ไม่เห็นดีเห็นงามกับพฤติกรรมของพวกเขา และมองเสมือนว่าคนเหล่านี้เป็นคนอีกประเภทหนึ่งในสังคม

### 6.3.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

จากการวิเคราะห์การเล่าเรื่องใน “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” พบลักษณะที่ปรากฏดังต่อไปนี้

### เล่าเรื่องตามลำดับเหตุการณ์

เป็นการเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นทั้งหมดเรียงตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง ซึ่งเป็นการดำเนินเรื่องแบบ linear คือดำเนินเรื่องไปเป็นเส้นตรง เป็นการเล่าเรื่องที่ตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน ซึ่งการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้ชมสามารถทำความเข้าใจ และลำดับเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องได้ง่าย ซึ่งการเล่าเรื่องลักษณะนี้จะเหมาะสมกับละครเรื่องยาว ที่มีจำนวนตอนมาก ทำให้การใส่ลูกเล่นหรือเทคนิคการเล่าเรื่องเช่นเดียวกับในภาพยนตร์ไม่ได้มากนัก เพราะอาจทำให้ผู้ชมเกิดความสับสน หรือหากขาดการติดตามจะไม่สามารถเข้าใจเรื่องได้

### ใช้ภาพย้อนอดีตเพื่อตัดสลับเหตุการณ์

เป็นการเล่าเรื่องด้วยวิธีผสมผสานกับการตัดสลับเหตุการณ์ ด้วยภาพย้อนอดีต (Flash back) เพื่อเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ทบทวนความทรงจำของตัวละคร ทำความรู้จักกับตัวละคร และเป็นการเกริ่นนำเข้าเรื่องเพื่อทำความรู้จักกับปมหลังของตัวละคร

### เปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครหลัก

เป็นการเปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครให้ผู้ชมได้ทำความรู้จักในเบื้องต้นเป็นการปูพื้นเรื่องเพื่อสร้างความคุ้นเคย และความเข้าใจที่มากขึ้นของตัวละคร รวมทั้งเป็นการบอกถึงสถานภาพของตัวละคร บุคลิกลักษณะ อุปนิสัยใจคอในเบื้องต้น จากนั้นจึงค่อยมุ่งเข้าสู่ประเด็นขัดแย้งหลักของเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

ฉากเปิดเรื่องที่เล่าถึงภูมิหลัง ความเป็นมาเป็นไปของตัวละครหลัก เล่าให้เห็นถึงมิตรภาพระหว่างเพื่อนที่กำเนิดขึ้นตั้งแต่วัยเด็ก ก่อนที่จะนำเข้าสู่ปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลัก เช่น การทะเลาะ การทำร้ายร่างกาย ซึ่งเป็นการปูพื้นให้เห็นถึงเส้นทางการใช้ชีวิตที่ผิดพลาดของตัวละครกลุ่มนี้ ก่อนที่จะนำไปสู่ปัญหาที่ใหญ่โตมากขึ้นในอนาคต ช่วงเปิดเรื่องของละครจึงมีหลายเหตุการณ์ที่แสดงภาพความรุนแรงเมื่อกล่าวถึงตัวละครหลักฝ่ายชาย ขณะเดียวกันเมื่อเปิดตัวละครหลักฝ่ายหญิงคือนางเอก ก็จะทำให้ลักษณะตรงกันข้ามอย่างสิ้นเชิง ซึ่งช่วงแรกนี้เป็นช่วงการเริ่มต้นพัฒนาความรักพระระหว่างพระเอกนางเอก โทนของเรื่องจึงมีทั้งลักษณะที่โรแมนติก และมีความตึงเครียดด้วยปัญหาของตัวละครไปพร้อมๆ กัน

### ได้ลุ้นความเป็นความตายของพระเอก

เกิดขึ้นในช่วงภาวะวิกฤติของเรื่อง เป็นช่วงที่ตึงเครียดที่สุดของเรื่อง โดยในละครเรื่องนี้ จะพบว่าหลังจากที่กลุ่มตัวละครหลักเปลี่ยนเส้นทางชีวิตเข้าสู่การเป็นมาเฟียอย่างเต็มตัว ปม

ขัดแย้งต่างๆ ระหว่างนี้จึงเป็นเรื่องของการแก้แค้น การชิงชัยกันระหว่างกลุ่มอิทธิพลต่างๆ ซึ่งนำมาซึ่งการสูญเสียมากมาย ซึ่งภาวะวิกฤติของเรื่องเกิดขึ้นในหลายช่วง ส่งผลให้ตัวละครเกิดการเปลี่ยนแปลง เรื่องราวพลิกผันเข้าสู่ปัญหาเป็นทอดๆ ตั้งแต่การตัดสินใจเดินทางเข้าสู่การเป็นคนนอกอย่างสมบูรณ์ของกลุ่มตัวละครหลัก, เหตุการณ์ที่นางเอกถูกข่มขืน, เพื่อนนางเอกถูกฆ่าตาย กระทั่งถึงตอนที่พระเอกถูกฆ่าตายเช่นเดียวกัน ซึ่งในช่วงเวลานี้ จึงเป็นช่วงที่ผู้ชมจะได้ลุ้นความเป็นความตายของพระเอกที่อาจส่งผลให้เรื่องราวเปลี่ยนแปลงไปในตอนจบอีกทิศทางหนึ่งก็เป็นได้ แต่อย่างไรก็ตามละครเรื่องนี้ก็เลือกจบโดยการตายของพระเอกในที่สุด

#### จบแบบสูญเสีย

ละครไม่ได้จบแบบสมหวัง แต่เป็นการยุติเรื่องราวแบบ tragic ending ให้ตัวละครหลักตาย (พระเอก) ขณะที่ตัวละครอื่นๆ ต่างก็ได้เรียนรู้ชีวิต ดังที่ปรากฏในละครเมื่อตัวละครหลัก “หยี่ฮ่าว” เสียชีวิต ตัวละครที่เหลืออื่นๆ จึงยุติบทบาทของตัวเองในเส้นทางมาเพียงลง และกลับไปใช้ชีวิตในแบบที่สังคมยอมรับและต้องการ ขณะที่คู่ขัดแย้งฝ่ายตรงข้ามก็ต้องพบกับจุดจบของตัวเองเช่นกัน

ซึ่งการจบลงในรูปแบบเช่นนี้ เท่ากับเป็นการบอกว่า ไม่มีใครที่ใช้ชีวิตบนเส้นทางมาเพียงหรือการพยายามจะอยู่เหนือกฎหมายแล้วจะมีชีวิตอยู่อย่างมีความสุขได้ เพราะที่สุดแล้วไม่ฝ่ายใดก็ฝ่ายหนึ่งย่อมต้องพบกับความสูญเสีย การดำเนินชีวิตอย่างถูกต้องตามครรลองของกฎหมายโดยไม่อาฆาตแค้นต่อผู้ใด เป็นทางที่สงบที่สุด

#### 6.3.5 แก่นเรื่อง (Theme)

มีแก่นเรื่องหลักเกี่ยวกับความรัก (Love Theme) โดยเป็นเรื่องความรักระหว่างหนุ่มสาวที่ต้องร่วมกันฝ่าฟันอุปสรรคในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต ทั้งเพื่อเป็นการพิสูจน์ตนเองต่อการยอมรับของสังคมภายนอก และพิสูจน์ความรักที่พวกเขามีต่อกัน ร่วมด้วยความรักในรูปแบบของมิตรภาพระหว่างเพื่อน และความรักของบุคคลในครอบครัว

#### 6.3.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

จากการวิเคราะห์ระดับความขัดแย้งใน “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” พบว่าความขัดแย้งระหว่างตัวละครเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดสถานการณ์ต่างๆ ในเรื่อง โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครอื่นๆ ที่เป็นคู่ตรงข้าม ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อความรัก และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร โดยมีคู่ขัดแย้งเป็นความถูกต้องและการอยู่นอกกรอบของสังคม



ในขณะที่ความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก มีคู่ขัดแย้งคือความแตกต่างของสถานภาพทางสังคม ฐานะความเป็นอยู่ วิถีชีวิต และทัศนคติของตัวละคร ซึ่งจากการวิเคราะห์ความขัดแย้งสามารถสรุปออกได้ดังนี้

#### สถานภาพทางสังคมที่แตกต่าง

หยีฮ่าว VS เสี่ยวเยี่ยนจื่อ เป็นความขัดแย้งในเรื่องของพื้นฐานทางครอบครัว และทางสังคมที่แตกต่างกัน ในขณะที่หยีฮ่าว เป็นเด็กกำพร้า เกเร ไม่เรียนหนังสือ ชอบความรุนแรง แต่เสี่ยวเยี่ยนจื่อ อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น เรียบร้อย น่ารัก เรียนเก่ง ฯลฯ ความแตกต่างของทั้งคู่จึงเป็นอุปสรรคสำคัญในการพัฒนาความรักให้ก้าวหน้าได้

#### ความรักสามเส้าระหว่างเพื่อน

เป็นความขัดแย้งระหว่างเพื่อนในเรื่องของความรัก โดยมีคำว่ามีตรภาพมาเป็นตัวแปรสำคัญ นั่นก็คือการหลงรักผู้หญิงคนเดียวกัน และโดยมากที่พบจะเป็นการหลงรักนางเอกเป็นส่วนใหญ่ และในละครเรื่องนี้ก็ปรากฏความขัดแย้งระหว่างคู่เพื่อนรัก คือหยีฮ่าวกับอาเจีย ที่ต่างก็ตกหลุมรักนางเอกอย่างจริงจัง เป็นความขัดแย้งที่จะพิสูจน์คำว่ามีตรภาพความเป็นเพื่อนของตัวละคร โดยเฉพาะเมื่อมีตรภาพถูกแทรกแซงด้วยความรัก อย่างไรก็ตาม แม้จะผิดใจกันเพียงใด สุดท้ายแล้วผู้ชมก็จะเห็นว่าพวกเขาได้ยึดถือความเป็นเพื่อน และมีตรภาพมาเป็นสำคัญ

#### ขัดแย้งกับสำนักผิดชอบ

เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในจิตใจของตัวละคร ซึ่งปรากฏให้เห็นชัดในกลุ่มตัวละครหลักของเรื่อง ทั้งตัวของนางเอก และพระเอก ความขัดแย้งลักษณะนี้ทำให้ตัวละครมีลักษณะที่ค่อนข้างสมจริง คือเป็นตัวละครที่มีทั้งด้านดีและไม่ดีอยู่ในตัวเอง ยกตัวอย่างเช่น

เสี่ยวเยี่ยนจื่อ เป็นตัวละครที่เห็นความขัดแย้งเด่นชัด ตั้งแต่เมื่อเธอเลือกที่จะคบหาและใช้ชีวิตกับหยีฮ่าวโดยละทิ้งครอบครัวที่อบอุ่น แม้จะต้องเจ็บปวดเพียงไร และเมื่อต้องเข้ามาอยู่ในวังวนของแก๊งอันธพาล ความรู้สึกถูกผิดก็รบกวนจิตใจของเธออยู่ตลอดเวลา กระทั่งเมื่อถูกข่มขืน เธอจึงตั้งใจเปลี่ยนแปลงตนเองอย่างเด็ดขาดนับแต่นั้น แม้ต้องขัดกับความรู้สึกภายในจิตใจตลอดเวลาก็ตาม

หยีฮ่าว เป็นตัวละครที่รู้สึกผิดชอบชั่วดี แต่ด้วยสิ่งแวดล้อม แรงกระตุ้นบางอย่าง ทำให้เขาเลือกที่จะใช้ชีวิตแบบแหกกฎของสังคม การพบกับนางเอกทำให้โลกที่มีดমনของเขาสดใสขึ้น ทำให้เขาอยากมีอนาคตที่ดี แต่ด้วยเส้นทางเดินที่เลือกแล้ว ทำให้เขาต้องใช้ชีวิตต่อไป กระทั่งถึงจุดจบของชีวิต




#### ความแปลกแยกจากสังคมและสิ่งแวดล้อม



สิ่งที่ตัวละครในเรื่องเลือกปฏิบัตินั้น นอกจากจะเป็นสิ่งผิดกฎหมายแล้ว ยังเป็นสิ่งที่สังคมส่วนใหญ่ไม่ให้การยอมรับ และต่อต้านด้วย เช่น การเป็นอันธพาล เป็นมาเฟีย การทะเลาะวิวาท ทำร้ายร่างกายผู้อื่น หรือแม้แต่ธรรมเนียมบางอย่างในสังคม อาทิ การเชื่อฟังผู้ใหญ่ การให้เกียรติผู้อาวุโสกว่า การรู้จักรับผิดชอบในหน้าที่ ล้วนเป็นสิ่งที่ตัวละครต่างเลือกที่จะต่อต้าน และอยู่ตรงข้ามทั้งสิ้น ความขัดแย้งตลอดทั้งเรื่องที่เกิดขึ้นจึงดำเนินไปภายใต้ข้อขัดแย้งนี้ เป็นสำคัญด้วย

### 6.3.7 ตัวละคร (Characters)

#### ตัวละครหลัก (Main Character)

ตารางที่ 6.5: ตารางแสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต”

ตัวละคร (ภาพ 6.15-6.19)	ลักษณะที่ปรากฏ
หยีฮ่าว 	ชายหนุ่มผอมสูง หน้าตาดี มีปมหลังเรื่องครอบครัวที่เจ็บปวด เป็นคนทะมัดทะแมง ภายนอกดูนิ่งเฉย แต่เป็นคนตรงไปตรงมา กล้าลุย เป็นผู้นำของกลุ่มเพื่อน ชื่นชอบการแข่งขัน แต่ก็เป็นคนที่ยึดมั่นในความรักและมิตรภาพระหว่างเพื่อน
เลี้ยวเยียนจื่อ 	สาวสวย น่ารัก เรียบร้อย อ่อนหวาน บุคลิกแบบคุณหนู อยู่ในครอบครัวที่อบอุ่น เธอเป็นนักเรียนดีเด่นของโรงเรียน และมีความสามารถด้านเปียโน วิถีชีวิตของเธอเริ่มเปลี่ยนไปเมื่อมาใช้ชีวิตอยู่กับหยีฮ่าว จนกลายเป็นผู้หญิงที่แข็งแกร่ง กล้าได้กล้าเสีย แม้จะต้องเจ็บปวดใจลึกๆ ก็ตาม
ซางลี่เจี๋ย (อาเจี๋ย) 	เพื่อนร่วมสถาบันกับหยีฮ่าว เป็นชายหนุ่มหน้าตาดี มาดนิ่ง สุขุมรอบคอบ เจ้าความคิด รักเพื่อนและยึดมั่นในมิตรภาพ เคยหลงรักนางเอกมาก แต่ก็ยอมเสียสละเพื่อเพื่อนได้

<p>หยางซินฉี (อาฉี)</p> 	<p>เพื่อนร่วมสถาบันกับหยีฮ่าว เป็นชายหนุ่มหน้าตาดี บุคลิกเจ้าชู้ โฉบเฉี่ยว หุนหันพลันแล่น ถึงไหนถึงกัน รักเพื่อนมาก และเชื่อมั่นในมิตรภาพ มักจะทำหน้าที่เป็นตัวสร้างปัญหา และสร้างเสียงหัวเราะให้กับเรื่องด้วย</p>
<p>หงใต้</p> 	<p>หญิงสาวมาดทอมบอย บุคลิกดี มั่นใจในตัวเองสูง เป็นคู่รักของอาฉี เคยแอบรักหยีฮ่าว และเป็นคู่ขัดแย้ง คอยกลั่นแกล้งนางเอกในตอนแรก แต่ภายหลังก็กลายมาเป็นเพื่อนรัก และยอมเสียสละเพื่อนางเอกได้</p>

### ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

ตารางที่ 6.6: ตารางแสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
อาฮุย	เป็นตำรวจ และเป็นผู้ปกครองดูแลหยีฮ่าวตั้งแต่เด็ก เขารักและคอยช่วยเหลือหยีฮ่าวอย่างจริงใจ แต่เมื่อกลุ่มหยีฮ่าวเข้าไปอยู่แก๊งมาเฟีย ด้วยหน้าที่ที่ขัดแย้ง ทำให้ความสัมพันธ์ของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปในทางตรงกันข้ามทันที
เสี่ยวเตี๋ย	หญิงสาวที่หลงรักหยีฮ่าว เป็นตัวแปรความสัมพันธ์ระหว่างหยีฮ่าว กับเสี่ยว เยียนจื่อ
อาเป่า	ลูกน้องในแก๊งมาเฟีย นิสัยโหดร้าย ไม่จริงใจกับใคร มีลักษณะของตัวร้าย เป็นคู่ขัดแย้งที่สำคัญของกลุ่มตัวละครหลัก
ฟี่สง	หัวหน้าแก๊งมาเฟีย มีลักษณะของผู้นำ โหดร้าย ใจเด็ด ไม่จริงใจกับใคร
ลูกนก	ลูกน้องในแก๊งมาเฟีย นิสัยโหดร้าย ชอบหาเรื่อง เป็นคู่ขัดแย้งกับกลุ่มตัวเอง
พ่อเสี่ยวเยียนจื่อ	เข้มงวด มีระเบียบวินัยสูง วางแผนอนาคตไว้ให้ลูกสาว อยากให้พบกับสิ่งที่ดีที่สุด เขาจึงรังเกียจหยีฮ่าวที่เข้ามาพัวพันกับลูกสาวตน และคอยขัดขวางตลอด
แม่เสี่ยวเยียนจื่อ	เป็นแม่บ้าน เชื้อฟังสามี่ รักและห่วงใยลูกสาว

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- ตัวละครหลักชายและหญิง (พระเอก-นางเอก) มีพื้นฐานชีวิตและภูมิหลังที่แตกต่างกัน เป็นเสมือนขั้วตรงข้าม

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย มีการนำเสนอให้มีลักษณะขัดแย้งในตัวเอง คือเป็นตัวละครที่มีรูปลักษณะภายนอกที่ดี มีเสน่ห์ เป็นที่หมายปองของหญิงสาว ขณะเดียวกันก็มีปมปัญหาด้านพื้นฐานชีวิต พฤติกรรม การแสดงออก และมีความขัดแย้งทางจิตใจสูง
- ตัวละครฝ่ายหญิงมีลักษณะตรงกันข้าม และมีความสัมพันธ์ที่ขัดแย้งกับตัวละครหลักฝ่ายชาย อันเนื่องมาจากสถานภาพทางสังคม รูปแบบการใช้ชีวิตและมีทัศนคติที่แตกต่างกัน
- ตัวละครหลักมีบทบาทมากกว่าหนึ่งบทบาทหน้าที่ในตัวเอง อาทิ เป็นทั้งผู้สร้างปัญหา เป็นผู้ช่วยเหลือ และเป็นผู้คลี่คลายปัญหาด้วย เป็นต้น
- ตัวละครสมทบอื่นๆ ในเรื่อง มีบทบาทในฐานะเป็นคู่ขัดแย้งต่อตัวละครหลัก และทำหน้าที่ช่วยผลักดันเรื่องราวที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และทำให้เห็นพัฒนาการของตัวละครหลักเป็นลำดับ

### 6.3.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เล่าผ่านมุมมองของวัยรุ่นที่มีความคิดเห็นหรือแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ขัดแย้งกับผู้ใหญ่หรือกับสังคมส่วนใหญ่ ทำให้พวกเขาต้องหาที่ทางสำหรับให้ตนเองสามารถยืนหยัดอยู่ให้ได้ในสังคม เป็นการสะท้อนมุมมองของบุคคลที่ดำเนินชีวิตนอกกรอบที่สังคมกำหนด ซึ่งก็พบว่าไม่ใช่เป็นการดำเนินชีวิตที่มีความสุขเลยแม้แต่น้อย แต่เป็นการดำเนินชีวิตที่ต้องคอยระแวดระวังภัยอยู่ตลอดเวลา และยังไม่เป็นที่ยอมรับกับบุคคลส่วนใหญ่ในสังคมอีก จึงเป็นการเล่าด้วยท่าทีที่จริงจัง ตึงเครียด หดหู่ หมดหวัง ด้วยโทนของเรื่องโดยรวมก็อยู่ในโทนที่ซึมเศร้า หม่นหมองเป็นส่วนใหญ่

วิธีการเล่าจะผสมผสานกับการเล่าด้วยบุคคลที่หนึ่งแทรกเข้ามาเป็นผู้เล่าเรื่องในบางช่วง หรือจะเป็นการเล่าจากหลายมุมมองของตัวละครหลักที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเหตุการณ์ สังเกตได้จากการใช้ตัวละครหลักหนึ่งตัวเป็นผู้เล่าเกริ่นนำเรื่องราวที่จะเกิดขึ้นในตอนเปิดเรื่อง และเป็นผู้เล่าสรุปในตอนท้ายของเรื่องอีกครั้ง

### 6.3.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 6.3.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

- ฉาก (Setting)

ฉากหลังที่ปรากฏ มีการนำเสนอให้มีความสอดคล้องกับโครงเรื่อง และมีความสัมพันธ์กับตัวละครในเรื่อง โดยเป็นการกล่าวถึงเรื่องราวความรัก มิตรภาพ ที่เชื่อมโยงอยู่กับการดำเนินชีวิตที่นอกกรอบการยอมรับของสังคม ดังนั้น ฉากสำคัญที่ปรากฏบ่อยครั้ง จึงมักจะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของกลุ่มผู้มีอิทธิพล มาเฟีย นักเลง อาทิต

ฉากแสดงความรุนแรง ไม่ว่าจะเป็นฉากการชกต่อย การตบหน้า การไล่ล่า การรวมกลุ่มแก๊ง ยกพวกตีกัน การทำร้ายกันด้วยอาวุธ เช่น มีด ปืน ฯลฯ จะเป็นฉากที่มีการนำเสนอให้เห็นในละครบ่อยครั้งที่สุด ซึ่งถือว่ามีความสัมพันธ์กับโครงเรื่องที่มีฉากหลังเกี่ยวกับผู้ทรงอิทธิพลหรือมาเฟีย โดยมีเรื่องของความรัก และมิตรภาพ เป็นตัวที่เกาะเกี่ยวให้เรื่องราวดำเนินต่อไป โดยฉากที่แสดงความรุนแรงเหล่านี้ มักเกิดจากปมขัดแย้งหลัก ก็คือความต้องการแก้แค้นฝ่ายตรงข้าม ซึ่งก็มักจะแก้แค้นกันอย่างไม่จบไม่สิ้น ก่อนที่เรื่องราวจะยุติได้เมื่อตัวละครหลักเสียชีวิต และฝ่ายตรงข้ามได้รับผลลัพธ์จากการกระทำของตนเอง

ขณะเดียวกันก็ยังมีปรากฏของฉากที่เล่าเรื่องราวความสัมพันธ์ของหนุ่ม-สาวในเรื่อง ไม่ว่าจะเป็น *ฉากแสดงความรักของหนุ่ม-สาว* ซึ่งจะปรากฏให้เห็นส่วนใหญ่ในช่วงแรกของเรื่อง ตั้งแต่การพบกันครั้งแรกของพระเอกนางเอก และความรักที่ค่อยๆ งอกงามขึ้นท่ามกลางอุปสรรคซึ่งมักจะตัดสลับกับภาพอดีตในวัยเด็กของทั้งคู่ เพื่อแสดงให้เห็นความรักครั้งแรกที่ฝังใจของพระเอก ซึ่งในฉากลักษณะนี้ ผู้ชมจะเห็นบุคลิกของพระเอกในมุมมองที่แตกต่างออกไป จากคนที่แข็งแกร่ง รุนแรง กลายเป็นคนที่อ่อนโยน นุ่มนวล และสุภาพ อย่างไรก็ตาม ฉากแสดงความรักยังเป็นเพียงการแสดงความห่วงใย การดูแลอย่างใกล้ชิด การให้กำลังใจซึ่งกันและกัน ด้วยการแสดงออกทางสีหน้า แววตาเป็นหลัก ไม่ได้เน้นไปที่การแสดงความรักแบบฉากเลิฟซีนที่รุนแรงนัก

จากการวิเคราะห์ฉากในละคร โดยสรุปแล้วพบว่า ฉากหลังที่เล่าถึงเรื่องราวความรุนแรงของตัวละคร เช่น การทะเลาะวิวาท การยกพวกจู่โจมทำร้าย การใช้อาวุธเพื่อทำร้ายกัน ฯลฯ เป็นฉากที่มีการกล่าวถึงมากที่สุด โดยสถานที่ที่ตัวละครเข้าเกี่ยวข้องมักจะเป็นสถานที่ที่เป็นบ่อเกิดของฉากรุนแรง หรือเป็นต้นตอของเหตุการณ์ขัดแย้งในเรื่อง เช่น ฉากในบาร์ ในผับ ฉากบน

ถนนหนทาง เป็นต้น ขณะที่ฉากที่แสดงออกถึงความรักความโรแมนติกของตัวละครจะมีปรากฏอยู่ให้เห็นบ่อยครั้งเฉพาะในช่วงเริ่มเรื่องมาจนถึงกลางเรื่องเท่านั้น แต่จากนั้นจะเป็นการแสดงอารมณ์ในเชิงลึกเพื่อเน้นไปที่ความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครมากกว่า

### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ภาพที่ปรากฏในละครส่วนใหญ่ มีการสื่อสารอย่างตรงไปตรงมา เล่าเรื่องที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่อง และง่ายต่อการตีความ มีการใช้เทคนิคการเล่าเรื่องย้อนหลัง (Flash back) ด้วยการใส่โทนสีในฉากที่แสดงถึงอดีตของตัวละคร ช่วยในการเสริมอารมณ์ให้กับเรื่องราวได้มากขึ้น มีการใช้ขนาดภาพที่หลากหลาย อาทิ ภาพระยะไกล (Long shot) เพื่อแสดงสถานที่ในมุมกว้าง และภาพระยะปานกลาง เพื่อแสดงให้เห็นกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นของตัวละครซึ่งมักจะปรากฏตัวเป็นกลุ่มก้อน เช่น การเผชิญหน้ากันระหว่างกลุ่มอันธพาล การทะเลาะวิวาท เป็นต้น หรือ ใช้ภาพระยะใกล้ (Close up) เมื่อต้องการเน้นให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกเชิงลึกของตัวละคร เช่น เศร้าโศกเสียใจ ร้องไห้ มีความรัก ฯลฯ

รวมทั้งมีการใช้เทคนิคการเคลื่อนไหวกล้องที่รวดเร็วในฉากที่แสดงความซุกซน วุ่นวายต่างๆ ฉากการทะเลาะวิวาทกัน ซึ่งมักจะปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง หรือใช้เทคนิคการตัดสลับภาพระหว่างสองเหตุการณ์เป็นคู่ขนาน เช่น การตัดภาพสลับไปมาระหว่างการยกพวกตีกันของกลุ่มพระเอก กับภาพที่นางเอกกำลังเล่นเปียโน ซึ่งช่วยเน้นให้เห็นถึงวิถีชีวิตที่แตกต่างของตัวละครทั้งสองคน หรืออาจมีความหมายไปถึงการเปรียบเทียบให้เห็นถึงสังคมแบบปกติทั่วไปกับโลกของคนที่ยืนนอกรอบสังคม (The Outsiders) ก็เป็นไปได้

### ● การแสดง (Performance)

การใช้นักแสดงหน้าใหม่ นักแสดงนำของเรื่องยังคงเป็นนักแสดงหน้าใหม่ ที่มีผลงานไม่มากนัก อาจเป็นส่วนที่ช่วยทำให้เรื่องราวดูสมจริงขึ้น ด้วยเพราะคนดูยังไม่ติดภาพจากผลงานอื่นๆ เท่าใดนัก อีกทั้งนักแสดงที่รับบทบาทต่างๆ ก็มีบุคลิกลักษณะที่สอดคล้องกับตัวละครในเรื่อง ที่ต้องอาศัยบุคลิกภาพที่ดี ผู้ชายต้องมีมาดดี มีความเท่แบบชายชาตรี ผู้หญิงต้องสวยน่ารัก เป็นต้น ในขณะที่เดียวกัน การนำเสนอตัวละครหลัก โดยให้ปรากฏตัวในลักษณะกลุ่มก้อน โดยเฉพาะกลุ่มตัวละครชาย ยังช่วยเป็นการดึงความสนใจ และเสริมเสน่ห์ให้กับตัวละครได้อีกทางหนึ่ง

ตัวละครมีการแสดงออกทางอารมณ์ที่ค่อนข้างชัดเจน และมีพัฒนาการตามสถานการณ์ของเรื่อง โดยมักจะสร้างปมที่ทำให้ตัวละครเกิดการเปลี่ยนแปลงทั้งด้านลักษณะนิสัย และพฤติกรรม ซึ่งมีผลต่อการแสดงออกอย่างเด่นชัด

### 6.3.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

#### ● บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนามีการเล่าอย่างตรงไปตรงมา ไม่สลับซับซ้อน สามารถเข้าใจได้ง่าย โดยมีเนื้อหาหลักที่เกี่ยวข้องกับความรักของหนุ่ม-สาว บทสนทนาที่แสดงให้เห็นเรื่องราวมิตรภาพระหว่างเพื่อน และบทสนทนาที่เกี่ยวข้องกับการชิงไหวชิงพริบกันของกลุ่มอิทธิพลนอกกฎหมายตามท้องเรื่อง นอกจากนี้ ยังมีบทบรรยายความรู้สึกของตัวละคร ในขณะที่เป็นผู้เล่าเรื่องในช่วงต่างๆ โดยเป็นการบอกเล่าถึงความรู้สึกภายในจิตใจตนเองต่อเหตุการณ์ในช่วงเวลานั้นๆ ทั้งในตอนท้ายเรื่องราวยังมีการกล่าวในเชิงเป็นข้อคิดเตือนใจถึงการกระทำของตัวละครตั้งแต่ต้นจนมาถึงบทสรุปสุดท้าย เสมือนต้องการกล่าวเป็นนัยๆ ว่าการเลือกทางเดินชีวิตที่ผิดพลาด จะนำพาแต่ความทุกข์ และความสูญเสียมาให้ แต่อย่างไรก็ดี คนเราต้องรู้จักเจ็บปวด เมื่อล้มแล้วต้องลุก ผิดพลาดแล้วต้องแก้ไข ดังตัวอย่างหนึ่ง ที่ตัวละครกล่าวไว้ในตอนจบว่า “ความเจ็บปวดก็คือส่วนหนึ่งของความสุข” ซึ่งแม้ทุกคนจะผ่านความเจ็บปวดมาซักเท่าไร แต่พวกเขาาก็ได้เรียนรู้ชีวิต ได้รู้จักความรัก รู้จักมิตรภาพ ดังที่ผู้ชมจะเห็นในตอนท้ายเรื่อง

#### ● เพลงและดนตรีประกอบ

ใช้เพลงหลักประกอบเรื่อง โดยเป็นเพลงที่มีเนื้อร้อง จังหวะเร็วปานกลาง ใช้เปิดเป็นเพลงหลักก่อนเข้าสู่ละครในแต่ละตอน ใช้เปิดคั่นระหว่างฉาก ใช้เปลี่ยนจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่เหตุการณ์หนึ่ง และใช้เพื่อประกอบการดำเนินเรื่องในภาวะต่างๆ นอกจากนี้ ยังมีการนำเพลงสากลเข้ามาเปิดร่วมในการเล่าเรื่องราวทุกข์และสุขของตัวละครด้วย โดยจะเน้นเปิดเมื่อกล่าวถึงเรื่องราวความรักของตัวละครพระเอก-นางเอกเป็นหลัก

ดนตรีประกอบ ใช้เปิดคลอไปกับเรื่องตามจังหวะอารมณ์ของเรื่องราว ซึ่งดนตรีที่ใช้มักเป็นเพลงบรรเลงเบาๆ ด้วยเครื่องดนตรี เช่น เปียโน ซึ่งนอกจากจะทำหน้าที่ช่วยสร้างบรรยากาศ และสร้างอารมณ์ร่วมให้กับเรื่องราวของเรื่องมากขึ้นอีกทางหนึ่งแล้ว ยังเสมือนเป็นการกล่าวย้ำให้เห็นถึงข้อขัดแย้งหลักที่เป็นต้นตอของเรื่องราว นั่นก็คือ คนใน (สังคม) VS คนนอก (สังคม) ซึ่งเปรียบเทียบผ่านคู่ขัดแย้ง อาทิ ตัวละครพระเอกกับนางเอก กลุ่มนักเลงกับตำรวจ

เสียงเปียโนกับความรุนแรง เป็นต้น ดังจะเห็นได้จากการใส่เสียงดนตรีประกอบเข้าไปในบางช่วง เช่น เสียงเปียโนที่นางเอกเล่น โดยนำมาใช้ประกอบ หรือตัดสลับกับฉากที่แสดงความรุนแรงของพระเอก อาทิ ในฉากทะเลาะวิวาท ฉากรุมทำร้าย เท่ากับแสดงให้เห็นลักษณะที่ขัดแย้งกันของทั้งคู่ ว่ายากที่จะอยู่ด้วยกันได้อย่างลงตัวนั่นเอง

#### 6.4 สรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของละครใต้หวันยอดเยี่ยม

จากการวิเคราะห์ละครใต้หวันทั้ง 3 เรื่อง ได้แก่ “รักใสใสหัวใจสีดวง” (Meteor Garden) “ลูนักรักนักบิด” (Mars) และ “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” (The Outsiders) ด้วยองค์ประกอบการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์พบว่า

##### โครงเรื่อง

เป็นเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับชนชั้นเป็นส่วนใหญ่ โดยเฉพาะความรักระหว่างหนุ่มสาวที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของชนชั้นและสถานะทางสังคม ทั้งเรื่องของฐานะทางการเงิน และการอยู่ในสภาพสังคมที่เป็นที่ยอมรับแตกต่างกัน

##### การเล่าเรื่อง

- ใช้วิธีผสมผสานกับการตัดสลับเหตุการณ์ ด้วยภาพย้อนอดีต (Flash back) เพื่อเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นในอดีต ทบทวนความทรงจำของตัวละคร ทำความรู้จักกับตัวละครและปมหลังที่ส่งผลต่อพฤติกรรมของตัวละครต่างๆ

- ในภาวะวิกฤติของเรื่องจะมีการได้ลุ้นความเป็นความตายของพระเอก และมีหนึ่งเรื่องที่จบลงโดยพระเอกเสียชีวิต คือเรื่องเดิมพันรักเดิมพันชีวิต นอกจากนี้ จะเป็นในลักษณะที่พระเอกนางเอกตกอยู่ในภาวะที่ต้องตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่งอย่างเด็ดขาด

- ขั้นตอนการคลี่คลายเรื่องก่อนจะเข้าสู่ตอนจบจะมีหลายลักษณะได้แก่ คลี่คลายลงด้วยตัวละครอื่นเข้ามาเป็นผู้ช่วยเหลือ เช่น เรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง และคลี่คลายลงด้วยตัวละครหลักเอง เช่นเรื่องลูนักรักนักบิด ขณะที่ในตอนจบของเรื่องส่วนใหญ่เป็นการจบลงแบบมีความสุข (Happy Ending) ตัวละครพระเอกนางเอกได้สมหวังในความรักอย่างที่ปรารถนา มีเพียงเรื่อง “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” เท่านั้น ที่จบลงแบบโศกนาฏกรรม (Tragic Ending) ให้ตัวละครพระเอกเสียชีวิตในตอนจบ แต่อย่างไรก็ดี ท้ายที่สุดแล้วก็เป็น การจบลงตรงที่ตัวละครหลักอื่นๆ ก็ได้เรียนรู้ชีวิตด้วยตนเอง



## แก่นเรื่อง

แก่นเรื่องหลักๆ เป็นแก่นเรื่องความรัก (Love Theme) ซึ่งส่วนใหญ่จะอยู่ในวัยหนุ่มสาว ขณะเดียวกันก็มีการผสมผสานแก่นเรื่องในแนว Outcast Theme ซึ่งพูดถึงกลุ่มคนที่ดำเนินชีวิตในสังคมต่างจากคนทั่วไปเข้าไปเข้าไปด้วยเช่นกัน ได้แก่เรื่อง เดิมพันรักเดิมพันชีวิต และลุ่มรักนักบิด โดยสะท้อนออกมาให้เห็นผ่านภาพของตัวละครหลักในละครได้วันที่ต้องการแสดงตัวตนในแบบของตนเอง มีความมั่นใจและยึดมั่นในความคิดของตนเองสูง ต้องการอิสระและหลุดออกจากกรอบที่สังคมหรือครอบครัวกำหนด ในขณะที่ตัวละครที่อยู่ในสังคมที่แตกต่างกัน ก็จะสะท้อนออกมาด้วยภาพการอบบรมเลี้ยงดู และการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว ซึ่งพบว่าตัวละครในละครได้วันมีปฏิสัมพันธ์กับครอบครัวต่ำมาก

## ความขัดแย้ง

ความขัดแย้งส่วนใหญ่ที่ปรากฏเป็นความขัดแย้งระหว่างบุคคล ที่พบมากในละครทุกเรื่องคือ ความขัดแย้งระหว่างพระเอก-นางเอกกับบุคคลในครอบครัวหรือบุคคลที่อาวุโสกว่า ในประเด็นที่เกี่ยวกับค่านิยมของครอบครัวที่ขัดกับความต้องการเสรีภาพของตัวละคร นอกจากนี้จะเป็นความขัดแย้งของพระเอก-นางเอกกับฝ่ายตรงข้าม ความขัดแย้งระหว่างพระเอกกับนางเอก พระเอก-นางเอกกับเพื่อน โดยเป็นความขัดแย้งที่เกี่ยวกับความรักเป็นหลัก มีเพียงเรื่องเดียวที่เน้นไปที่ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร คือเรื่องลุ่มรักนักบิด

## ตัวละคร

- ตัวละครมีลักษณะทั้งในด้านดีและด้านร้าย และเป็นตัวละครที่มีปัญหาในด้านจิตใจ
- สร้างตัวละครหลักชายเป็นกลุ่มหลายคน กระจายบทบาทให้ตัวละครหลากหลาย มีการสร้างบุคลิกลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ต่างคนต่างก็มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวไม่ซ้ำกัน ได้แก่ กลุ่ม F4 “เต๋ามิ่งชื่อ” จะมีผมชี้ตั้งเป็นเอกลักษณ์ พูดได้หลายภาษา ชอบมีคำพูดติดปากว่า ถ้าคำขอโทษใช้ได้ผล ตำรวจจะมีไว้ทำไม ขณะที่ “ฮั่วเจ้อเลย” จะเป็นหนุ่มพูดน้อย สุขุม มาดนิ่ง ชอบเก็บตัว หรือจะกรูมกริม เจ้าชู้ ชอบโปรยเสน่ห์แบบ “ซีเหมิน” และสดใส คล่องแคล่ว ซ่างพูดแบบ “เหมยจ้าว” ส่วน “เงินหลัง” พระเอกลุ่มรักนักบิด ก็จะเป็นชายหนุ่มชุกชุน ชี้เล่น แต่แฝงไว้ด้วยความจริงจัง และ “หยี่ฮ่าว” จากเดิมพันรักเดิมพันชีวิต ก็จะเป็นชายหนุ่มร่างสูงโปร่ง มาดนิ่ง เก็บอารมณ์ได้ดี และที่สำคัญอย่างหนึ่งคือตัวละครชายเหล่านี้จะมีลักษณะร่วมกันตรงที่เป็นชายหนุ่มที่มีทั้งความห้าว ความเข้มแข็ง แต่ก็แฝงไว้ด้วยความอ่อนแอ และอ่อนไหวไปในขณะเดียวกัน

- การแสดงของตัวละครจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ชัดเจน เช่น การแสดงความรักหรือความโกรธก็จะแสดงออกมาโดยตรงทางคำพูด ทางสีหน้าแววตาอย่างชัดเจน ไม่ต้องตีความซึ่งพบในตัวละครทุกเรื่อง

### มุมมองการเล่าเรื่อง

- มุมมองของวัยรุ่นที่มีความคิดเห็นขัดแย้งกับค่านิยมของผู้ใหญ่ในครอบครัว
- มุมมองของวัยรุ่นที่ต้องการแสวงหาตัวตน และมีความต้องการที่จะเป็นปัจเจกชนสูง และบูชาความรักของตนเองมากกว่าครอบครัว เช่นในเรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง และเรื่องเดิมพันรักเดิมพันชีวิต

- เล่าด้วยท่าทีที่จริงจัง ตึงเครียด โทนของเรื่องค่อนข้างหดหู่ เศร้าซึม หมดหวัง ปรากฏทั้งในเรื่อง “ลูนักรักนักบิด” และ “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” มีเพียงเรื่อง “รักใสใสหัวใจสีดวง” ที่เล่าด้วยโทนที่ค่อนข้างสดใส พ้อแแงแงนอนอยู่บ้างตามแนวทางของละครโรแมนติก

- วิธีการเล่าแบบผสมผสานหลายมุมมอง โดยไม่จำกัดอยู่ที่ตัวละครตัวใดตัวหนึ่ง ช่วยให้เรื่องเล่ามีความน่าสนใจมากขึ้น ผู้ชมเองก็สามารถทำความเข้าใจต่อเรื่องราวได้ง่ายขึ้นด้วยเพราะสามารถย้ายความสนใจไปยังมุมมองของตัวละครที่เปลี่ยนไปได้ โดยวิธีที่นำมาใช้คือจะให้ตัวละครเป็นผู้เล่าออกมาผ่านการพูดในใจหรือการคิดคำนึงความรู้สึกของตัวเองออกมาให้ผู้ชมรับรู้ ซึ่งมีทั้งการพูดถึงตัวเองแทนตัว เช่น “ฉัน”, “ผม” หรือพูดถึงบุคคลอื่นด้วยคำว่า “เขา”, “เธอ”, “พวกเขา” เป็นต้น วิธีการลักษณะนี้พบว่ามีการใช้บ่อยในละครได้หวันทั้งสามเรื่อง ซึ่งเป็นวิธีการเล่าที่ช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจเรื่องราว หรืออารมณ์ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครที่มีต่อตนเองและบุคคลอื่นได้ชัดเจนขึ้น แต่อย่างไรก็ดี ก็อาจทำให้ผู้ชมขาดการตีความเรื่องราวด้วยตนเองเนื่องมาจากตัวละครเป็นผู้เล่าให้ฟังโดยตรงแล้ว

### องค์ประกอบด้านภาพ

- นำเสนอด้วยฉากหลังที่ร่วมสมัยโดยเป็นเรื่องราวที่เกิดขึ้นภายในเมืองใหญ่ ซึ่งก็คือกรุงเทพฯ เมืองหลวงของได้หวัน เป็นการสะท้อนให้เห็นภาพของการใช้ชีวิตของคนในยุคสมัยปัจจุบันของได้หวัน ที่ได้รับอิทธิพลทั้งด้านความคิดและการใช้ชีวิตจากตะวันตกมากขึ้น สะท้อนให้เห็นผ่านภาพของการที่ตัวละครต่างยึดติดในวัตถุนิยม ให้ความสำคัญกับเรื่องเงินเป็นใหญ่ ดังปรากฏในเรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง

- ฉากภายในบ้านสะท้อนความกดดัน และไม่น่าอยู่ เป็นสถานที่ที่ตัวละครไม่ต้องการอยู่ และต้องการออกไปข้างนอกตลอดเวลา เช่นในเรื่องลูนักรักนักบิด ที่พระเอกไม่ต้องการเข้ามาอยู่ในบ้านร่วมกับบิดา เพราะทั้งคู่ไม่ลงรอยกันและบ้านก็มีอดีตเลวร้ายที่ฝังใจเขาอยู่ หรือในรักใสใส

หัวใจสีดวง ที่การอยู่บ้านของพระเอกคือเต้าหึงชื่อเต็มไปด้วยความกดดัน จากการต้องเผชิญหน้ากับมารดา เขาจึงเลี้ยงที่จะออกไปอยู่นอกบ้านเสมอ

- ฉากภายนอกจึงแสดงว่ามีอิสระเสรีภาพ เป็นสถานที่ที่ตัวละครได้ปลดปล่อยความเป็นตัวเองออกมาเต็มที่ เช่น ฉากท้องถนนในเรื่องเดิมพันรักเดิมพันชีวิต ก็แสดงให้เห็นภาพชีวิตของแก๊งสเตอร์ข้างถนน เป็นสถานที่ปลดปล่อยและทำในสิ่งที่อยากทำแม้จะไม่ถูกต้อง
- เทคนิคการถ่ายทำ จะนำเสนอด้วยภาพระยะปานกลางจนถึงระยะไกลเป็นส่วนใหญ่ เพราะว่าการเลือกใช้ระยะภาพลักษณะนี้เป็นการแสดงให้เห็นปฏิสัมพันธ์ที่หลากหลายของตัวละคร ที่มักจะนำเสนอให้เห็นเป็นกลุ่มก้อน ช่วยขับเน้นให้ตัวละครที่ปรากฏในแต่ละฉากนั้นมีความโดดเด่นมากขึ้น โดยเฉพาะในฉากที่มีการเปิดตัวละครแต่ละครั้ง ผู้ชมก็สามารถสำรวจกิจกรรมท่าทาง หรือแม้แต่การแต่งกายของพวกเขาได้ด้วย
- การใช้พลังจากนักแสดงหน้าใหม่ หรือนักแสดงที่ยังมีผลงานผ่านตาผู้ชมยังไม่มากนัก ซึ่งช่วยทำให้เรื่องราวดูสมจริงขึ้น ด้วยเพราะคนดูยังไม่ติดภาพจากผลงานอื่นๆ เท่าใด อีกทั้งการนำเสนอตัวละครมักจะเน้นไปที่การออกแบบตัวละครให้มีภาพลักษณ์ภายนอกที่น่าสนใจมากกว่าทักษะทางการแสดง หรืออีกนัยหนึ่งอาจกล่าวได้ว่าเป็นการใช้พลังดาราร่วมมาช่วยเสริมให้ละครเป็นที่น่าสนใจในกลุ่มผู้ชมมากขึ้น เช่น นักแสดงกลุ่ม F4 ที่เล่นละครเรื่องรักใสใสหัวใจเป็นเรื่องแรกก่อนจะโด่งดังและมีผลงานอื่นๆ อย่างออกอัลบั้มเพลงในเวลาต่อมา

### องค์ประกอบด้านเสียง

- แนวเพลงที่ใช้ส่วนใหญ่เป็นเพลงแนวป๊อป (Pop) จังหวะดนตรีหลากหลาย สอดคล้องไปตามภาวะต่างๆ ของเรื่อง อาทิ จังหวะช้าถึงปานกลางเมื่อกล่าวถึงฉากที่พระเอกนางเอกเข้าใจผิดกัน หรือเป็นช่วงที่เรื่องราวกำลังซาบซึ้ง หรือเข้มข้น จังหวะของดนตรีก็จะปรับเปลี่ยนไป อย่างเพลงในเรื่อง รักใสใสหัวใจสีดวง ก็จะเป็นดนตรีฟังสบาย ร้องคลอตามไปได้ เช่นเพลง can't help falling in love ที่มีจังหวะปานกลาง นำดนตรีมาจากต้นฉบับเพลงภาษาอังกฤษ โดยเปลี่ยนเนื้อร้องให้เป็นภาษาจีนผสมผสานกับเนื้อร้องภาษาอังกฤษ ซึ่งผู้ชมก็จะคุ้นเคยอยู่แล้ว ทำให้เพลงติดหูและร้องตามได้ไม่ยากนัก
- นักแสดงในเรื่องร้องเพลงประกอบละครด้วยตนเอง เช่น F4 ร้องประกอบในละครรักใสใสหัวใจสีดวง วิค ไชว และสี่ซี่หยวน พระเอก-นางเอกจากเรื่อง ลุ้นรักนักบิด ร้องเพลงประกอบละครคู่กันในเพลง Let me love you ซึ่งเป็นเพลง End Song
- บทสนทนา จะเป็นบทสนทนาที่นำมาใช้เพื่อการเล่าเรื่อง ทำให้เรื่องราวเดินหน้า โดยเป็นบทสนทนาที่ตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อน ทำให้ผู้ชมเข้าใจเรื่องราวได้ง่ายโดยไม่ต้องตีความหลาย

รอบ ยกเว้นเรื่อง “ล้นรักนักบิด” ที่นำเสนอแบบปิดบังซ่อนเร้น แต่ก็สอดคล้องกับโทนของเรื่อง ซึ่งผู้ชมต้องติดตามเรื่องราวไปเรื่อยๆ ถึงจะเข้าใจชัดเจนขึ้น

จากกรณีศึกษาละครใต้หวันยอดนิยมนั้นทั้ง 3 เรื่องข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นคุณลักษณะที่เป็นจุดเด่นของละครใต้หวันที่ได้รับความนิยม โดยการจำแนกคุณลักษณะเด่นที่ปรากฏภายใต้คุณลักษณะ 4 ประเภท ได้แก่ คุณลักษณะด้านเนื้อหา คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง คุณลักษณะด้านการผลิต และคุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง ได้ดังต่อไปนี้

#### 6.4.1 คุณลักษณะด้านเนื้อหา

##### 1.) ละครสะท้อนสังคม (Social Drama)

ละครใต้หวันที่ได้รับความนิยม มีลักษณะของความเป็นละครประเภทสะท้อนสังคมเป็นส่วนใหญ่ เนื้อหาของละครเป็นสิ่งที่สะท้อนบริบททางสังคมของประเทศ ด้วยเนื้อหาที่ค่อนข้างจริงจังและพูดถึงประเด็นที่เป็นปัญหาสังคม

- ปัญหาการรวมกลุ่มของผู้มีอิทธิพล กลุ่มคนทำงานนอกกฎหมาย อาจสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลเหล่านี้กำลังต่อสู้กับโครงสร้างทางสังคมที่มุ่งสู่ความเจริญทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ตนได้มีที่ยืนอยู่ในสังคมได้ท่ามกลางการแข่งขันที่สูงมากขึ้น แต่ว่าเป็นวิธีการต่อสู้แบบนอกระบบ คือเป็นการใช้ความรุนแรงและทำผิดกฎหมาย อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นอย่างนี้หรืออย่างไรก็ตาม เดิมพันรักเดิมพันชีวิต ที่เลือกทางเดินชีวิตเข้าสู่การเป็นมาเฟีย และกระทำการผิดกฎหมายและต้องพบกับจุดจบสุดท้ายของชีวิตในที่สุด ละครสะท้อนให้เห็นว่าบุคคลที่ทำผิดกฎหมายบ้านเมือง ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามต้องได้รับการลงโทษจากผลของการกระทำนั้นๆ

- ปัญหาความรุนแรง ที่เกี่ยวข้องกับการกดขี่ข่มเหงทางเพศ ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งของสังคมที่ยังมีค่านิยมในระบบชายเป็นใหญ่ ส่วนผู้หญิงเป็นเพียงวัตถุทางเพศ เนื้อหาที่ปรากฏในประเด็นเหล่านี้สะท้อนผ่านตัวละครหลักทั้งชายและหญิงในละคร โดยเฉพาะนางเอกและพระเอก ที่เสมือนเป็นตัวแทนของบุคคลที่เข้าร่วมหรือประสบกับปัญหาสังคมเหล่านี้ แม้คุณจะเป็นพระเอกหรือนางเอกก็ไม่ได้รับการยกเว้น แม้นางเอกอย่างเสียวเยี่ยนจื่อใน “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” หรือนางเอกอย่างฉีหลิวใน “ล้นรักนักบิด” ก็ยังถูกข่มขืนจากเพศชาย เสียวเยี่ยนจื่อ ต้องถูกคู่อริของหยี่ฮ่าวข่มขืน เพราะต้องการแก้แค้น ความเป็นผู้หญิงของเธอกลายเป็นที่ระบายความเคียดแค้นอันเกิดมาจากผู้ชาย และสุดท้ายก็ต้องเจ็บปวดเพราะผู้ชาย ขณะที่ฉีหลิวโดนกระทำจากบุคคลใกล้ชิดคือพ่อเลี้ยงของตัวเอง กลายเป็นหญิงสาวที่มีปมเจ็บปวดติดตัวไปตลอดชีวิต และ

นอกจากจะสะท้อนภาพการกดขี่ทางเพศแล้ว ยังสะท้อนให้เห็นภาพความสัมพันธ์ในครอบครัวระดับต่ำและขาดไว้วางใจกันระหว่างบุคคลในครอบครัวด้วย

ละครใต้หวันจึงเป็นละครที่นำเสนอในแนวทางที่สมจริง (Realistic) แม้จะมีการผสมผสานกับเรื่องราวความรักหนุ่มสาวในแบบละครชีวิตเข้มข้น (Drama) แต่กระนั้นก็มุ่งที่จะวิพากษ์ความเป็นไปในสังคมใต้หวันตามบริบทแห่งยุคสมัย โดยใช้ละครเป็นสื่อกลางที่จะทำให้เห็นภาพของใต้หวันในหลายแง่มุม

## 2.) ละครแก๊งสเตอร์ (Gangster)

สะท้อนลักษณะของชาวจีนในการยึดหลักความสัมพันธ์ที่เรียงลำดับสูงต่ำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้ปกครองและผู้อยู่ใต้ปกครองซึ่งเป็นหนึ่งในแนวคิดของขงจื๊อนักปรัชญาชาวจีน รวมทั้งค่านิยมของชาวจีนในเรื่องของการมีความซื่อสัตย์ มีความรับผิดชอบ การดูแลบุคคลที่อยู่ใต้ปกครองให้ได้อย่างทั่วถึงก็เป็นภารกิจที่สำคัญอย่างหนึ่งของบุคคลผู้อยู่ในลำดับที่สูงกว่า อย่างไรก็ตาม ละครใต้หวันที่ได้รับความนิยมในปัจจุบันเป็นละครวัยรุ่น การรวมกลุ่มแก๊งเพื่อทำกิจกรรมต่างๆ รวมทั้งการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นกับตัวละคร จะเกี่ยวข้องกับเรื่องราวของความรัก และมิตรภาพระหว่างเพื่อนในกลุ่มเป็นหลัก

## 6.4.2 คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง

### 1.) สร้างตัวละครหลักให้มีลักษณะ Anti-Hero

ลักษณะของตัวละครหลักในละครโทรทัศน์ใต้หวันที่ได้รับความนิยมส่วนใหญ่จะสร้างให้ตัวละครทั้งตัวละครชายและหญิงเป็นกลุ่มคนนอกของสังคม เป็นขบถต่อกฎเกณฑ์ที่สังคมวางเอาไว้ หรือเป็นบุคคลที่มีความต้องการที่จะหนีหนีจากกรอบที่สังคมกำหนดไปสู่การมีชีวิตแบบไร้ระเบียบ ตัวละครเหล่านี้โดยส่วนใหญ่จะมีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ยึดติดกับกรอบหรือค่านิยมส่วนใหญ่ของสังคมเท่าใด มีความต้องการเป็นอิสระสูง สามารถทำอะไรก็ได้ที่ตนเห็นว่าควรจะทำ แม้จะต้องปฏิเสธการเข้าร่วมหมุ่กับคนส่วนใหญ่ก็ตาม ฉะนั้นตัวละครเหล่านี้จึงมีความเสี่ยงที่จะกระทำความผิดสูง เช่น หยี่ฮ่าวในเดิมพันรักเดิมพันชีวิต เจินหลิงในลุ่มรักนักบิด

ดังที่ปรากฏว่ามีลักษณะหลายประการที่แสดงให้เห็นว่าตัวละครหลักของเรื่องในบทบาทของนางเอกหรือพระเอกก็ตาม พวกเขาไม่จำเป็นจะต้องเป็นบุคคลสมบูรณ์แบบ เป็นชายในฝัน หรือเป็นหญิงสาวที่งดงามไม่มีความต่างพร้อย พวกเขาไม่จำเป็นต้องประกอบคุณงามความ

ดีเพื่อสังคมเพียงอย่างเดียว และแน่นอนว่าพวกเขาจะไม่ใช้วิธีบังคับแบบที่ทุกคนนับถือและชื่นชม แต่พวกเขาคือตัวละครที่ผิดพลาดได้ ล้มเหลวได้ และอาจไม่สามารถเป็นที่พึ่งให้กับใครได้อย่างเต็มร้อย ดังที่ในละครใต้หวันสร้างให้ตัวละครเป็นทั้งผู้กระทำและผู้ถูกกระทำในเรื่องที่ร้ายแรง ไม่ว่าจะเป็นการอนุญาตให้พระเอกทำผิดกฎหมายและเป็นฆาตกรฆ่าคนตายได้ ให้นางเอกถูกข่มขืนย่ำยีทางเพศ หรือให้เป็นบุคคลที่มีอาการทางจิต รวมทั้งบทสรุปของตัวละครด้วยการตายของพระเอก เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้ปรากฏให้เห็นอย่างเด่นชัดในละครใต้หวัน จึงทำให้ละครจากใต้หวันมีลักษณะของความเป็นละครแนวสมจริงมากกว่าละครรักที่มุ่งแสดงฉากรักของพระเอกนางเอกเพียงอย่างเดียว

## 2.) ตัวละครอยู่ในช่วงของการก้าวข้ามวัย

ปรากฏปัญหาเรื่องความเป็นปัจเจกชนของคนสมัยใหม่ ที่ไม่ต้องการยึดติดขนบธรรมเนียม ค่านิยม หรือกฎเกณฑ์ที่สังคมกำหนด แต่กลับต้องการใช้ชีวิตอย่างอิสระ และอยู่เหนือการควบคุมจากครอบครัวและผู้ใหญ่ ซึ่งในละครใต้หวันได้ใช้ตัวละครวัยรุ่นหนุ่มสาวเป็นตัวแทนในการบอกเล่าเรื่องราวของช่วงเวลาแห่งการเติบโตเป็นผู้ใหญ่ หรือการหลุดพ้นจากวัยหนึ่งเข้าไปสู่อีกวัยหนึ่ง ที่เรียกว่า Coming-of-Age ซึ่งหากมองไปยังผลงานของผู้สร้างใต้หวันหลายคน โดยเฉพาะในวงการภาพยนตร์ ก็มีการนำเสนอเรื่องราวในรูปแบบนี้อยู่หลายชิ้น อาทิเช่น ผลงานเรื่อง A Brighter Summer Day ของผู้กำกับชาวใต้หวัน Edward Yang ที่เล่าเรื่องราวของกลุ่มเด็กวัยรุ่นในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อ ที่ต้องเติบโตภายใต้ความกดดันทางสังคมและการเมืองของประเทศ จนแสดงอาการแข็งกร้าวต่อสังคมด้วยการรวบรวมพรรคพวกตั้งกันเป็นกลุ่มแก๊งต่างๆ (กัลปพฤกษ์, 2548) ซึ่งหากเป็นหนังหรือละครในแนว coming-of-age ในตอนจบของเรื่อง ตัวละครจะเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือพัฒนาทางใดทางหนึ่ง ซึ่งเกิดจากความรับผิดชอบ หรือโดยการได้รับบทเรียนกับตนเอง

ตัวละครอย่างหยี่ฮ่าว (เดิมพันรักเดิมพันชีวิต) เต้าหมิงซื่อ (รักใสใสหัวใจสีดวง) และเฉินหลิง (ลูนักรักนักบิด) พระเอกจากละครทั้งสามเรื่องต่างก็เป็นเสมือนตัวแทนของวัยรุ่นที่อยู่ในช่วงการก้าวข้ามจากวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่เต็มตัว ความขัดแย้งหลักๆ มาจากความคิดแบบวัยรุ่นที่ต้องการอิสระเสรีภาพ ในขณะที่ความคิดของผู้ใหญ่ในครอบครัวมีความต้องการวางกฎเกณฑ์ให้พวกเขายึดถือหรือเชื่อฟัง ระบบความคิดที่แตกต่างกันจึงเป็นผลให้ความขัดแย้งระหว่างข้อความคิดทั้งสองฝ่ายขึ้น และสุดท้ายการหาทางออกของปัญหา กลับพบว่าครอบครัวต้องเป็นฝ่ายยุติบทบาทของตัวเองลง และเปิดพื้นที่ให้วัยรุ่นได้มีอำนาจต่อรองได้ตามความต้องการของตัวเอง อย่างที่แม่ของเต้าหมิงซื่อ ยอมหลักทางให้ชนไขกับลูกชายได้สานสัมพันธ์กันต่อ แม้ว่าจะเคยเกิด

กันความรักมาเพียงใดก็ตาม แต่ทั้งนี้ก็ไม่ได้หมายความว่าในโลกความเป็นจริงจะจบลงอย่างมีความสุข แต่ด้วยแนวทางของละครที่ต้องเป็นเรื่องราวความรัก เป็นชนบทที่เข้าใจร่วมกันว่าเมื่อตัวละครฝ่าฟันอุปสรรคผ่านไป ก็จะได้ครองรักกันอย่างมีความสุข การสร้างตัวละครในช่วงวัยหัวเลี้ยวหัวต่อ จึงเป็นการเล่าเรื่องเพื่อสะท้อนให้เห็นภาพสังคม สะท้อนค่านิยมของยุคสมัย โดยนำเรื่องราวความรักของวัยรุ่นหนุ่มสาวมาเป็นตัวกลางในการบอกกล่าวนั่นเอง

### 6.4.3 คุณลักษณะด้านการผลิต

#### 1.) สร้างภาพลักษณ์ตัวละครชายให้มีเสน่ห์ดึงดูด

การออกแบบตัวละครหลักชายในละครให้มีความโดดเด่นในด้านภาพลักษณ์รวมทั้งพฤติกรรมหรือลักษณะเฉพาะตัวบางอย่างที่ไม่เหมือนใคร โดยเฉพาะในเรื่องทางกายภาพที่มุ่งนำเสนอให้เห็นเสน่ห์ บุคลิกที่แตกต่าง อาทิ เป็นคนสุขุม มาดนิ่งแบบฮั้วเจ้อเลย (รักใสใสหัวใจสีดวง) และหยิ่งฮ่าว (เดิมพันรักเดิมพันชีวิต) เอาแต่ใจตัวเองและหยิ่งยะโสเหมือนเต้าหมิงซื่อ (รักใสใสหัวใจสีดวง) หรือเป็นคนน่ารัก ชี้เล่น แต่แฝงความจริงจังแบบเฉินหลง (ลุ้นรักนักบิด) รวมทั้งสร้างความโดดเด่นในเรื่องของการแต่งตัว หรือที่ทรงผมที่ล้ำสมัย แบบที่ปรากฏให้เห็นในกลุ่ม F4 ซึ่งเทคนิคในการถ่ายทำก็มีส่วนช่วยอย่างมากในการขับเน้นลักษณะเหล่านี้ ทั้งการวางมุมกล้องที่สามารถจับภาพการปรากฏตัวของบรรดาหนุ่มๆ บางครั้งก็ใช้ภาพ slow motion เพื่อขับเน้นบุคลิกท่าทางในการแสดงออกอยู่บ่อยครั้ง

### 6.4.4 คุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง

#### 1.) สะท้อนประเด็นความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ละครได้หันมาแสดงให้เห็นว่าสังคมมีการยึดถือระบบผู้อาวุโส โดยเฉพาะผู้อาวุโสหรือผู้ใหญ่ในครอบครัวที่มีบทบาทสำคัญต่อการแสดงออกของวัยรุ่น ผู้ใหญ่จะทำหน้าที่เป็นศูนย์กลาง และผู้น้อยซึ่งก็คือวัยรุ่นหนุ่มสาวต้องให้ความและเชื่อฟังบุคคลเหล่านี้เป็นหลัก ดังที่ปรากฏในละคร เช่น การเชื่อฟังมารดาผู้เป็นหัวหน้าครอบครัวใน “รักใสใสหัวใจสีดวง” การเชื่อฟังอาที่เป็นตำรวจใน “เดิมพันรักเดิมพันชีวิต” และการเชื่อฟังบิดาใน “ลุ้นรักนักบิด” ฯลฯ นั่นเป็นเพราะระบบอาวุโสก็ยังเป็นระบบค่านิยมพื้นฐานในสังคมได้หันที่ยังถืออยู่อย่างเคร่งครัด

นอกจากนั้นยังเป็นการสะท้อนให้เห็นภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัวในสังคมสมัยใหม่ ซึ่งมีระดับความสัมพันธ์กับครอบครัวในระดับต่ำมากขึ้น อาทิเช่น ขาดการแสดงความรักต่อกัน และขาดการดูแลเอาใจใส่ซึ่งกันและกัน โดยเฉพาะการเลี้ยงดูบุตรหลานในช่วง

วัยรุ่น ซึ่งเป็นช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต อาจนำมาซึ่งความแตกแยกแตกร้างภายในครอบครัว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่ออารมณ์ชีวิตของบุตรหลาน โดยเฉพาะในวัยรุ่นที่อาจสับสนกับชีวิตและเลือกบนเส้นทางที่ผิดได้

## 2.) เสียดสีระบบทุนนิยม

การกล่าวถึงประเด็นปัญหาเรื่องการกีดกัน และแบ่งแยกระหว่างคนรวย คนจน การให้ความสำคัญกับค่าของเงินและวัตถุมากกว่าสนใจในความเป็นมนุษย์ โดยวัตถุคุณค่าของคนจากเงินทอง ชื่อเสียง การได้รับการยอมรับจากสังคม มากกว่าที่จะมองลึกไปที่คุณค่าทางจิตใจ และยังพูดถึงค่านิยมด้านในวัตถุของวัยรุ่น การแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน และสามารถทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาในสิ่งที่ตนต้องการ ลักษณะเหล่านี้ปรากฏชัดใน “รักใสใสหัวใจสีดวง” ที่ประเด็นความแตกต่างในเรื่องของชนชั้นเป็นความขัดแย้งหลักที่ส่งผลกระทบต่อตัวละคร ซึ่งในละครได้สื่อให้เห็นว่า แม้ความเจริญทางวัตถุจะมากขึ้นและแปรเปลี่ยนไปตามยุคสมัยเพียงไร หรือระบบทุนนิยมที่ทำให้ผู้คนต้องไขว่คว้าเพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพย์สินเงินทอง และต้องการยกระดับฐานะของตนเองให้สูงขึ้น

## 3.) ความเป็นปัจเจกชน

ละครจะสื่อให้เห็นถึงประเด็นการต่อต้านกฎเกณฑ์ ขนบ และบรรทัดฐานที่สังคมกำหนดขึ้น หรือการปฏิบัติตัวอยู่นอกเหนือค่านิยมของสังคมส่วนใหญ่ และการแสดงออกซึ่งตัวตนของวัยรุ่นยุคใหม่ ซึ่งมีความยึดมั่นถือมั่นในตนเอง รักอิสระเสรีภาพ และมีความคิดในแบบนอกกรอบ มีความต้องการที่จะพึ่งพาตนเองโดยไม่หวังพึ่งพิงครอบครัวหรือจากคนรอบข้าง ทั้งยังต้องการให้สังคมโดยรอบเข้าใจในแบบที่ตนเป็น และได้รับการยอมรับ ปรากฏการณ์เช่นนี้ถือว่ามี ความสอดคล้องกับธรรมชาติของวัยรุ่น ซึ่งเป็นกลุ่มเป้าหมายของผู้ชมละคร เพราะวัยรุ่นเป็นวัยที่รักอิสระ ชอบที่จะทดลองสิ่งแปลกใหม่ และมีความเป็นตัวของตัวเองสูง การที่ได้ชมละครที่ตัวละครในเรื่องสามารถฝ่าฝืนคำสั่งของผู้ใหญ่ หรือสามารถออกนอกกฎระเบียบที่สังคมกำหนดได้ เท่ากับเป็นการช่วยเติมเต็มความรู้สึกหรือความต้องการลึกๆ ของผู้ชมวัยรุ่นที่มีความต้องการลักษณะนี้เหมือนกัน ตัวละครจึงเสมือนตัวแทนในการกระทำสิ่งที่พวกเขาอยากทำ แต่อาจจะทำไม่ได้ในโลกของความเป็นจริง



## 6.5 จุดเด่นของละครได้วันยอดนิยม

ละครโทรทัศน์ได้วันเล่าเนื้อหาที่สะท้อนปัญหาสังคมและการรวมกลุ่มกันในได้วัน โดยบอกเล่าเรื่องราวและปัญหาของวัยรุ่นหนุ่มสาวสมัยใหม่ ที่ต้องการแสวงหาวิถีชีวิตตามแบบที่ตนเองเลือก และปฏิเสธการครอบงำโดยครอบครัวหรือผู้ใหญ่ ด้วยโทนการนำเสนอที่มีลักษณะจริงจัง โดยวิธีการแก้ไขปัญหของตัวละครหลักมักใช้วิธีการต่อต้านมากกว่าประนีประนอม เช่น ยอมตัดขาดความสัมพันธ์กับครอบครัว เพื่อเลือกทางเดินชีวิตให้กับตัวเอง ขณะที่ตัวละครส่วนใหญ่จะมีลักษณะขบถต่อสังคม อยู่ในช่วงของการก้าวข้ามวัย มีความเป็นปัจเจกชนสูง

ละครได้วันยังมุ่งเน้นนำเสนอเรื่องราวของกลุ่มคนในชนชั้นล่างที่มีการต่อสู้ดิ้นรนเพื่อเลื่อนฐานะทางสังคม เช่น ในละคร รักใสใสหัวใจสีดวง ที่ชนชั้นนางเอกของเรื่องได้เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยมีชื่อแม้ว่าจะมีค่าเล่าเรียนสูง และต้องอดทนกับการถูกดูถูกเหยียดหยามและกลั่นแกล้งจากเพื่อนร่วมมหาวิทยาลัยซึ่งมีฐานะร่ำรวย แต่เธอก็มิได้ย่อท้อ ด้วยมุ่งหวังว่าความสำเร็จทางการศึกษาจะเป็นตัวการันตีวิถีชีวิตที่ดีขึ้นในอนาคต

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## บทที่ 7

### คุณลักษณะของละครโทรทัศน์เกาหลี

ละครจากประเทศเกาหลีที่นำมาวิเคราะห์นี้ ได้ทำการคัดเลือกโดยใช้เกณฑ์วัดระดับความนิยมสูงสุด (Rating) โดยเป็นละครเกาหลีที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ในประเทศไทย ในช่วงปี พ.ศ.2546-2548 รวมจำนวนทั้งสิ้น 3 เรื่องด้วยกัน โดยเรียงลำดับการนำเสนอตามปีที่น่าเข้ามาออกอากาศ ได้แก่

ปี พ.ศ.2546 เรื่อง “เพลงรักในสายลมหนาว” (Winter Love Song)

ปี พ.ศ.2547 เรื่อง “ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม” (Punch)

ปี พ.ศ.2548 เรื่อง “สะอูดรัก ที่ปักใจ” (Full House)

ในการวิเคราะห์ละครทั้ง 3 เรื่อง ได้ทำการวิเคราะห์ด้วยกรอบขององค์ประกอบการเล่าเรื่องของละครโทรทัศน์ ประกอบไปด้วย เรื่องย่อ ประเภทของละคร (Genre) โครงเรื่อง (Plot) การเล่าเรื่อง (Narration) แก่นเรื่อง (Theme) ความขัดแย้ง (Conflict) ตัวละคร (Character) มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of view) องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image) และองค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image) ร่วมด้วยการวิเคราะห์ในประเด็นด้านบริบททางสังคมและวัฒนธรรม ดังต่อไปนี้

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## 7.1 เพลงรักในสายลมหนาว (Winter Love Song)



ภาพ 7.1 ภาพจากละครเรื่อง “เพลงรักในสายลมหนาว”

นำเสนอทาง	สถานีโทรทัศน์ไอทีวี		
ออกอากาศ	(1.) วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 13.00-14.00 น. (2.) วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 11.05-12.00 น. (Rerun)		
เริ่มออกอากาศ	(1.) วันที่ 4 มกราคม พ.ศ. 2546 – 6 เมษายน พ.ศ. 2546 (2.) วันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2548 (Rerun)		
ประเภทละคร	Melodrama		
จำนวน	20 ตอน		
ผู้กำกับ	Yun Seok Ho		
นักแสดงนำ	แบยองจุน	รับบทเป็น	คังจุนซาง, ลีมิงฮอง
	ชอยจีวู	รับบทเป็น	จุงยูจิน
	ปาร์คยองฮา	รับบทเป็น	คิมซังฮวุก
	ปาร์คชอลมี	รับบทเป็น	ไอแซรีน

### 7.1.1 เรื่องย่อ

เรื่องราวของ “คังจุนซาง” ลูกชายนักเปียโนชื่อดัง ที่ย้ายมาเรียนโรงเรียนมัธยมแห่งหนึ่ง เพื่อจะตามหาพ่อที่แท้จริงของเขา ที่นี้ทำให้เขาได้พบกับ “จุงยูจิน” สาวน้อยผู้สดใส ร่าเริง เพื่อนร่วมห้องของเขา และ “คิมซังฮวุก” หนุ่มน้อยที่หลงรักยูจิน

จุนซางและยูจินตกหลุมรักซึ่งกันและกัน แต่ขณะที่รักแรกของทั้งคู่กำลังพัฒนา จุนซางก็ต้องเสียใจเป็นอย่างมากเมื่อพบว่า พ่อของยูจินก็คือพ่อของเขา จุนซางตัดสินใจกลับไปอเมริกา แต่โชคร้ายที่เขาถูกรถชน และทำให้ทุกคนที่โรงเรียนเข้าใจว่าเขาเสียชีวิตแล้ว

10 ปีต่อมา “ลีมิงฮอง” ชายหนุ่มสายเลือดอเมริกัน-เกาหลี ปรากฏตัวขึ้นมาในฐานะเจ้าของธุรกิจใหญ่ มิงฮองและยูจินได้มาร่วมงานการปรับปรุงสกีรีสอร์ทด้วยกัน ยูจินตั้งใจและสับสนมากที่พบว่ามินฮองหน้าตาเหมือนกับจุนซาง ชายหนุ่มผู้เป็นรักแรกของเธอ หลังจากที่ได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น มินฮองก็เริ่มหลงรักยูจิน แม้ว่าเขากำลังคบหากับ “ไอแซริน” เพื่อนสมัยมัธยมของยูจินอยู่ก็ตาม อีกทั้งยูจินเองก็ได้หมั้นหมายกับซังฮวกแล้ว ทำให้ความรักที่กำลังเกิดขึ้นอีกครั้งของทั้งคู่ต้องพบกับอุปสรรคครั้งสำคัญ ซึ่งทั้งแซรินและซังฮวกต่างก็ขัดขวางความรักของยูจินและมิงฮองอย่างถึงที่สุด แต่ก็ไม่อาจต้านทานความรักของทั้งคู่ได้

หลังจากที่ความรักเริ่มลงตัว มิงฮองก็เริ่มสงสัยในภุมิหลังของตนเอง และในที่สุดเขาก็ได้รู้ความจริงว่าที่แท้เขาก็คือคังจุนซาง ชายหนุ่มผู้เป็นรักแรกของยูจินนั่นเอง เขาตั้งใจจะกลับอเมริกาอีกครั้ง แต่ก็ต้องมาประสบอุบัติเหตุเสียก่อน ยูจินเป็นคนมาคอยดูแลเขาใกล้ๆ และช่วยรื้อฟื้นความทรงจำในอดีตของเขาให้กลับคืนมาอีกครั้ง และแล้วเรื่องราวในอดีตที่เกี่ยวข้องโยงใยกันในรุ่นพ่อแม่ของพวกเขาก็เริ่มเปิดเผยขึ้นทีละนิด ทั้งยูจินและจุนซางกลับต้องมาพบว่าเขาทั้งคู่เป็นพี่น้องพ่อเดียวกัน จุนซางเสียใจมาก เขาตัดสินใจจะเป็นฝ่ายเดินจากไปอีกครั้งหนึ่ง ในขณะที่อาการกระทบกระเทือนจากอุบัติเหตุก็เริ่มกำเริบขึ้น

ในตอนท้ายความจริงเกี่ยวกับพ่อแม่ของพวกเขาก็เปิดเผยขึ้นอีกครั้ง จุนซางและซังฮวกคือพี่น้องพ่อเดียวกัน ส่วนยูจินและจุนซางเป็นเพียงความเข้าใจผิดเท่านั้น ยูจินพยายามจะตามหาจุนซางก่อนเขาไปอเมริกาแต่ก็คลาดกัน เธอจึงตัดสินใจไปเรียนต่อที่ฝรั่งเศสเพียงลำพัง และเมื่อยูจินกลับมาเกาหลี เธอได้เห็นภาพบ้านหลังหนึ่งในนิตยสาร ลักษณะคล้ายบ้านที่เธอเคยออกแบบและสร้างโมเดลมอบให้กับจุนซางไว้ก่อนจากกัน และเมื่อไปที่นั่นเธอก็ได้พบกับจุนซางอีกครั้ง แม้จะอยู่ในสภาพตาบอด แต่ด้วยความรักอย่างบริสุทธิ์ใจที่ทั้งคู่มีต่อกัน ยูจินจึงให้คำมั่นที่จะดูแลจุนซางตลอดไป

### 7.1.2 ประเภทละคร (Genre)

จัดอยู่ในละครประเภท Melodrama ซึ่งเรื่องราวในละครจะขับเคลื่อนไปด้วยอารมณ์ความรู้สึกทั้งความสุข โรแมนติก ความเศร้าโศก โดยมีความรักมาเป็นตัวแปรสำคัญในการเกิดเรื่องราว ตัวละครต้องเผชิญกับอุปสรรคที่เข้ามาขัดขวางความรัก และต้องฝ่าฟันกับปัญหาเหล่านั้นไปให้ได้ อยากรู้ดี ในตอนจบเมื่อเหตุการณ์ร้ายๆ ผ่านพ้นไป ตัวละครก็ได้กลับมาใช้ชีวิตร่วมกันอย่างมีความสุข

### 7.1.3 โครงเรื่อง (Plot)

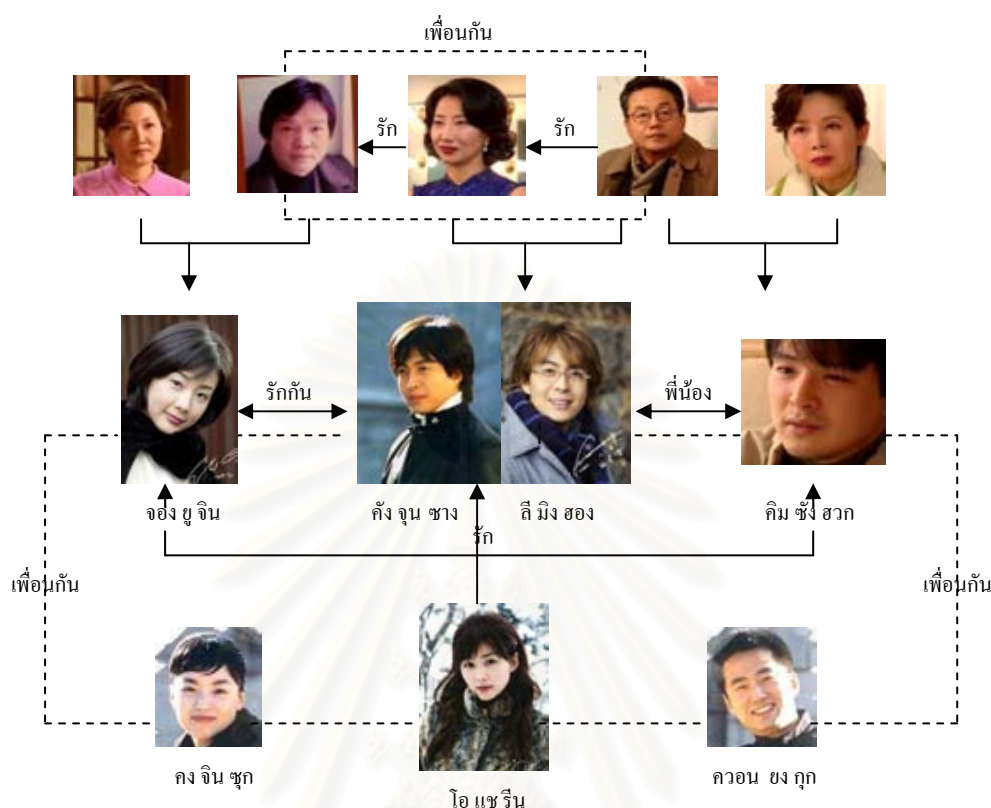
ความรักและความทรงจำ คือ พล็อตเรื่องหลักของละครที่ถูกนำมาใช้เป็นแกนกลางในการดำเนินเรื่อง ภาพความรักใน Winter Love Song คือการต่อสู้ ฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ ของสองตัวละครหลัก คือ คังจุนซาง และจุงยูจิน ซึ่งสิ่งที่คุณชมมุ่งหวังก็คือตัวละครหลักทั้งสองในบทบาทพระเอก นางเอกของเรื่องนั้น จะสมหวังในความรักหรือไม่ โดยมีสถานการณ์ และตัวละครอื่นๆ ที่เข้ามาสร้างความขัดแย้งตั้งแต่ตอนต้นของเรื่องราว ในขณะที่อารมณ์ของเรื่องมีทั้งความโรแมนติก ตึงเครียด และเศร้าโศกไปในขณะเดียวกัน

เรื่องราวความรักของคู่ตัวละครหลักดำเนินไป พร้อมๆ กับการสร้างพล็อตเรื่องขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่เพิ่มความซับซ้อนให้กับพล็อตเรื่องหลักมากขึ้น นั่นคือ การสร้างเงื่อนไขความสัมพันธ์ในเรื่องความรักในรุ่นพ่อแม่ของตัวละครหลัก เรื่องราวในส่วนนี้น่าสนใจแบบปิดบัง ซ่อนเร้น ทั้งเงื่อนไขที่ทำให้ผู้ชมสงสัย ตั้งแต่ตอนต้นเรื่อง ก่อนที่เรื่องราวจะค่อยๆ เปิดเผยความจริงในตอนท้าย

ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจคือ การพยายามชุบประเด็นในเรื่องของรักแรก หรือ First Love ซึ่งเรื่องราวของ “รักแรก” ถูกวางบทบาทให้เสมือนเป็นจุดเริ่มต้นของเหตุการณ์ทั้งหมด ตัวละครหลักทั้ง 4 ตัวละคร ได้แก่ จุนซาง ยูจิน ซังฮวุก และแฮริน ถูกดึงมาเกี่ยวพันกันตั้งแต่ในฐานะเพื่อนสนิท คนรัก ผู้ที่แอบรัก ผู้ที่ผิดหวัง โดยใช้ความรู้สึกของความรักครั้งแรก ซึ่งเป็นความทรงจำที่ประทับใจ ไม่สามารถลบเลือนของตัวละคร มาโยงใย ผูกเป็นเงื่อนไขปมเข้าด้วยกัน

ความรักใน “อดีต” คือตัวเชื่อมโยงอย่างแน่นแฟ้นกับความรักใน “ปัจจุบัน” ทำให้ความรักของ “ยูจิน” ที่มีต่อ “จุนซาง” ความรักของ “ซังฮวุก” ที่มีต่อ “ยูจิน” และ ความรักของ “แฮริน” ที่มีต่อ “จุนซาง” ไม่มีทางเปลี่ยนแปลงไปได้ แม้วันเวลาจะผ่านไป หรือตัวตนของคนๆ นั้นจะไม่เหมือนเดิม เช่นเดียวกับความรักในอดีตของรุ่นพ่อแม่ ที่ผูกพันและเชื่อมโยงกัน เป็นเงื่อนไขสำคัญของเรื่องราว ก็มีประเด็นเรื่องรักแรก ความทรงจำที่ฝังใจ และเรื่องราวมิตรภาพระหว่างเพื่อนเข้ามาเชื่อมต่อกับเรื่องราวในรุ่นลูกได้อย่างกลมกลืนเช่นกัน

แผนภาพที่ 7.1 แสดงความสัมพันธ์ของตัวละครตามโครงเรื่อง



#### 7.1.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

นำเสนอด้วยการร้อยเรียงเรื่องราวเป็นลำดับชั้นเริ่มตั้งแต่การพบเจอกันของตัวละครหลักในวัยเด็ก เรื่อยมาจนถึงการพัฒนาความสัมพันธ์ในวัยผู้ใหญ่ ผ่านอุปสรรคต่างๆ เข้าสู่ชั้นวิกฤติ ก่อนจะลงเอยในตอนจบอย่างมีความสุข (Happy Ending) เป็นการเล่าเรื่องเรียงตามลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นก่อน-หลัง โดยแบ่งเป็นช่วงสำคัญ 2 ช่วง คือช่วงครึ่งแรกเริ่มขึ้นในวัยเรียน (พระเอกจากไป) และช่วงครึ่งหลังในวัยทำงาน (พระเอกกลับมา) โดยมีจุดเชื่อมสำคัญก็คือความทรงจำของพระเอก ซึ่งพบลักษณะที่ปรากฏ ดังต่อไปนี้

##### เปิดเรื่องแบบทิ้งเงื่อนปมปัญหา

ใช้กลวิธีการเปิดเรื่องที่พูดถึงตัวละครหลัก และการเข้าสู่ประเด็นตามพล็อตเรื่องหลักทันที โดยเป็นการปูพื้นเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครตั้งแต่ช่วงวัยเยาว์ ถือเป็นกาเปิดเรื่องด้วยการแสดงให้เห็นจุดเริ่มความสัมพันธ์ของกลุ่มตัวละครหลัก จากนั้นมุ่งประเด็นไปที่ปมปัญหาที่ซ่อนอยู่บางอย่างเกี่ยวเนื่องกับปมหลังครอบครัว ผู้ชมจะเริ่มรู้เหตุผลของจุนซางว่าเขากำลัง

ต้องการสืบหาพ่อที่แท้จริงของตัวเอง ขณะที่ความรักครั้งแรกของเขากับยูจินกำลังงอกเงย และสร้างความเจ็บปวดให้กับเพื่อนสนิทคือ ชังฮวก และแฮริน ที่มีรักครั้งแรกต่อพวกเขาเช่นกัน

### สร้างเงื่อนไขปมด้วยรักแรกและความทรงจำ

ช่วงเปิดเรื่องเป็นทั้งการปูเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละคร การแสดงบุคลิกของตัวละครแต่ละตัว การซึ่ปมเหตุบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับตัวละคร และยังเป็นเสมือนการสร้างภาพการจดจำกับเรื่องราวในวัยเยาว์ เรียง ดำเนินตามกรอบที่ว่าด้วยเรื่องของพรหมลิขิต (Destiny) และความรักครั้งแรก (First Love) ซึ่งในละครเรื่องนี้ มีการเปิดตัวโดยให้พระเอกคือ คังจุนซาง และนางเอกคือ จองยูจิน เจอกันครั้งแรกบนรถเมล์ ทั้งสองคนเริ่มการสนทนากันอย่างไม่ราบรื่นนัก ฉากต่างๆ ที่นำเสนอในช่วงแรก ส่วนใหญ่จะเกิดในรั้วโรงเรียน จึงมีอารมณ์ของเรื่องในเชิงสนุกสนาน ตลกขบขัน และการถกเถียงกันแบบพองแ่งของยูจินและจุนซาง และการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ของกลุ่มเพื่อนๆ ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการขบขันให้เรื่องราวในช่วงต่อไปเข้มข้นและมีน้ำหนักมากยิ่งขึ้นด้วย ดังจะเห็นได้ว่าตั้งแต่ช่วงกลางไปจนถึงช่วงท้ายของละคร ภาพเหล่านี้กลายเป็นภาพอดีตที่เป็นความทรงจำของตัวละคร ฉากต่างๆ ที่ปรากฏก็กลับมาเน้นย้ำให้โครงเรื่องรักนี้หนักแน่นขึ้นไปอีก

โดยเรื่องราวของละครจะถูกแบ่งเป็น 2 ช่วง คือ เหตุการณ์ก่อนที่คังจุนซางจะประสบอุบัติเหตุ และเหตุการณ์ในอีก 10 ปีต่อมา เมื่อคังจุนซางกลับมาอีกครั้งในนามของลีมึงฮอง จุดเด่นหนึ่งอยู่ที่การสร้างปมขัดแย้งขึ้นมา โดยให้ลีมึงฮอง (จุนซาง) สูญเสียความทรงจำ เหตุการณ์ที่พัฒนาต่อไปนับจากนี้จึงเหมือนเป็นอีกหนึ่งเรื่องราว แต่เป็นเรื่องราวที่ผูกโยงทับซ้อนกับอดีตอยู่ ปมขัดแย้งที่เคยถูกทิ้งเอาไว้เมื่อช่วงเปิดเรื่อง ไม่ได้ถูกนำมาสานต่อ แต่เหตุการณ์ดำเนินไปเนื่องด้วยปมอื่นๆ ที่ถูกสร้างขึ้นมาระหว่างทาง เหตุการณ์ในช่วงนี้จึงถูกเล่าผ่านอารมณ์ของเรื่องที่น่าขำขันตลกขบขัน และเต็มไปด้วยข้อขัดแย้งที่ตัวละครหลักต้องแก้ปัญหาไปให้ได้

### ใช้วิธีการหักมุมเป็นจุดพลิกผันของเรื่องราว

วิกฤติที่เกิดขึ้นในละคร ถูกสร้างขึ้นมากกว่าหนึ่งวิกฤติ ตัวละครหลักจะต้องประสบกับปัญหาอันหนักหน่วงมากกว่าหนึ่งครั้ง และปัญหาหรือวิกฤติที่เกิดขึ้นนั้น จะส่งผลกระทบต่อโยงใยไปถึงตัวละครอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย ในลักษณะที่ว่าปัญหาหนึ่งๆ จะส่งผลกระทบต่อได้เป็นลูกโซ่ และเมื่อปัญหานั้นถูกคลี่คลายลงไปแล้ว ปัญหาใหม่ที่หนักหน่วงไม่แพ้กันก็เข้ามาให้ตัวละครต้องเผชิญต่ออาการคลี่คลายไปเรื่อยๆ โดยใช้วิธีการหักมุม เข้ามาเป็นจุดพลิกผันของเรื่องราว เช่น เมื่อมึงฮองจำอดีตได้ว่าตนเองคือจุนซาง เขาและยูจินก็มีโอกาสมาสานสัมพันธ์รักกันอีกครั้ง โดยตัว

อุปสรรค คือซังฮวกและแซริน ก็ถูกกำจัดออกไป และขณะที่ความรักกำลังไปได้ดี ก็ต้องพบกับวิกฤติใหญ่ที่เข้าพลิกเรื่องราวอีก นั่นคือ เมื่อทั้งคู่พบว่าพวกเขาเป็นพี่น้องกัน ทำให้โทนของเรื่องมุ่งไปสู่การลงเอยแบบโศกนาฏกรรม แต่ปรากฏว่าก่อนเข้าสู่ตอนจบ เรื่องราวก็เฉลยอีกครั้งว่าทั้งคู่ไม่ได้เกี่ยวพันกันทางสายเลือดแต่อย่างใด ทำให้เหตุการณ์ที่เหมือนจะเลวร้าย พลิกกลับมาเป็นดีได้อีกครั้ง และด้วยการนำเสนอลักษณะนี้ ทำให้มีจังหวะของการผ่อนคลายของเรื่อง ก่อนที่จะเข้าสู่ภาวะปัญหาใหม่ๆ ในระยะเวลาสั้นๆ เท่านั้น เพราะหลังจากที่เหตุการณ์เสมือนว่าจะดำเนินไปในทิศทางที่ดีเมื่อใด ปมปัญหาใหม่จะเกิดขึ้นมาต่อ ยอดทันที

#### จบแบบ Happy Ending

ก่อนจะเข้าสู่ตอนจบ ปมปัญหาที่เคยทิ้งเอาไว้เมื่อครั้งเปิดเรื่องในภาควัยเยาว์ เกี่ยวกับความจริงเรื่องการตามหาพ่อของจุนซางก็ถูกขบขันขึ้นมาอีกครั้ง ก่อนจะสร้างปัญหาให้ตัวละครต้องแก้ไข และเรื่องราวก็สามารถคลี่คลายลงไปในท้ายที่สุด เรื่องราวจึงได้เดินทางเข้าสู่ตอนจบ เมื่อจุนจินและจุนซางได้กลับมาพบกันอีกครั้งหนึ่ง แม้ว่าเรื่องราวจะยุติลงด้วยการพบกันของทั้งคู่อย่างมีความสุข แต่อย่างหนึ่งที่พบคือ ผู้สร้างก็ไม่ได้สร้างให้ตัวละครสมหวังเต็มร้อย เพราะที่สุดท้ายนั้นจุนซางต้องตาบอด และมาอาศัยอยู่ตามลำพัง แต่เมื่อเขาได้เจอกับจุนจิน ผู้ชมก็คาดเดาได้ว่าจุนจินจะเป็นผู้ดูแลเขาต่อไป ด้วยภาพในฉากสุดท้ายที่ทั้งคู่ยืนกอดกันอย่างมีความสุข เท่ากับเป็นการย้ำให้เห็นถึงความรักฝังใจ เป็นความทรงจำที่ดีต่อกันของทั้งคู่ที่มีอาจลบเลือนได้ ซึ่งมักถูกเน้นย้ำมาตลอดตั้งแต่ต้นเรื่องนั่นเอง

#### 7.1.5 แก่นเรื่อง (Theme)

เป็นเรื่องเกี่ยวกับความรัก หรือ Love Theme โดยมีการใช้กลวิธีหลายรูปแบบในการเล่นกับประเด็นความรัก ทั้งในเรื่องความทรงจำกับความรักครั้งแรก การพลัดพรากจากคนรัก การสูญเสียความรัก การเสียสละเพื่อคนที่เรารัก หรือจะเป็นการแย่งชิงเพื่อให้ได้มาซึ่งความรัก รวมไปถึงความผูกพันกันอย่างเหนียวแน่นระหว่างความรักและมิตรภาพ

ความรักของตัวละครในเรื่อง นับแต่รุ่นพ่อแม่ มาจนถึงรุ่นลูก เป็นความรักที่ก่อตัวขึ้นท่ามกลางความผูกพันระหว่างเพื่อน การอิจฉา ริษยา หักหลัง ทำให้ตัวละครต่างก็ต้องแบกรับความเจ็บปวด แต่ท้ายที่สุดสิ่งที่ละครสรุปให้เห็นอีกประการหนึ่งก็คือ คำว่ามิตรภาพนั้นเป็นสิ่งที่งดงาม เมื่อเรื่องราวร้ายๆ ผ่านพ้นไป การยกโทษ ให้อภัย และร่วมมือกันดีกับความทุกข์ของบุคคลที่เรารักนั้นเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด



### 7.1.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ระดับความขัดแย้งที่พบในละคร มีทั้งความขัดแย้งระหว่างบุคคล ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสังคมและสิ่งแวดล้อม ซึ่งพบว่าความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร ถูกขับเน้นให้เห็นอย่างเด่นชัดและส่งผลกระทบต่อพัฒนาการของเรื่องราว โดยมีความทรงจำในอดีตเป็นคู่ขัดแย้งสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อตัวละครในปัจจุบัน และจากการวิเคราะห์ความขัดแย้งสามารถสรุปออกได้เป็น

#### ความขัดแย้งที่ส่งผลกระทบต่อมิตรภาพระหว่างเพื่อน

ความขัดแย้งที่ปรากฏมาจากความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันด้วยเรื่องราวความรักอย่างลึกซึ้ง โดยมีเรื่องของมิตรภาพความเป็นเพื่อนระหว่างตัวละครมาเป็นตัวแปรหนึ่งที่สำคัญ เมื่อตัวละครขัดแย้งกันในเรื่องความรัก ความขัดแย้งนั้นจะส่งผลให้ความเป็นเพื่อนของพวกเขาสั้นลงจนอย่างไรก็ดี ความขัดแย้งนี้จะคลี่คลายลงไปเมื่อตัวละครที่เป็นคู่ขัดแย้งยอมรับความจริง เสียสละ และเป็นฝ่ายหลีกเลี่ยงไปเอง ยกตัวอย่างเช่น

ยูจิน VS ซังฮวุก เนื่องจากความสัมพันธ์ของทั้งคู่ผูกพันลึกซึ้งมากกว่าเพื่อนและพี่น้อง ในขณะที่ซังฮวุกรักยูจินหมดหัวใจ แต่ยูจินกลับไม่เคยลืมความรักครั้งแรกของเธอได้เลย เป้าหมายที่ต้องการของทั้งคู่จึงขัดแย้งกันอย่างสิ้นเชิง ซังฮวุกต้องการความรักจากยูจิน ในขณะที่ยูจินต้องการความรักจากจุนซาง ผู้ชายที่เป็นความทรงจำแรกของเธอ บทบาทของซังฮวุกจึงเป็นคู่ขัดแย้งสำคัญต่อการพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างยูจินและจุนซาง

ยูจิน VS แชริน ความขัดแย้งของทั้งคู่เริ่มต้นเมื่อครั้งยังเป็นนักเรียน เมื่อทั้งแชรินและยูจิน ต่างก็หลงรักผู้ชายคนเดียวกัน แชรินเป็นฝ่ายเจ็บปวดในครั้งแรก ความฝังใจนั้นทำให้เธอรู้สึกอิจฉายูจินอยู่ตลอดเวลา ความขัดแย้งด้วยแรงปรารถนาเดิมได้กลับมาอีกครั้งในตอนโต และครั้งนี้สร้างความเจ็บปวดให้กับแชรินมากขึ้นเป็นทวีคูณ และความขัดแย้งระหว่างคนทั้งสองก็มากขึ้นตามไปด้วย ผู้ชมจึงได้เห็นแชรินเป็นตัวอุปสรรคสำคัญตัวหนึ่ง ที่คอยสอดแทรกความรักระหว่างยูจินและจุนซางอยู่ตลอดเวลา

#### ขัดแย้งเนื่องมาจากความทรงจำในอดีต

เป็นความขัดแย้งที่เกิดมาจากการที่ตัวละครต้องการหลีกเลี่ยงจากความจริงที่เกิดขึ้นในอดีต และเป็นความจริงที่เป็นปมปัญหาสำคัญของเรื่อง ยกตัวอย่างเช่น

จุนซาง VS แม่ของเขา เพราะความเจ็บช้ำกับความรักในอดีตทำให้แม่ต้องปกปิดความจริงเรื่องพ่อกับจุนซาง สิ่งที่เขาบอกลูกมาตลอดคือการโกหกเพื่อหนีความจริง แต่สิ่งนี้กลับเป็นต้นตอปัญหาที่ทำให้จุนซางออกตามหาพ่อ และนำมาซึ่งเรื่องราวมากมาย

ซังฮวก VS พ่อของเขา หลังจากที่อยู่ความจริงถึงความสัมพันธ์อันลึกซึ้งระหว่างพ่อของเขา กับแม่ของจุนซางที่ถูกปกปิดมาตลอด และรู้ว่าแท้จริงแล้วเขาและจุนซางก็คือพี่น้องกัน ทำให้ซังฮวกเกิดภาวะกดดันอย่างหนัก และยิ่งเสียใจมากขึ้นเมื่อพ่อของเขาบอกว่าเขาควรจะแสดงความสบายใจบางอย่างให้จุนซางบ้าง ทดแทนที่พ่อไม่เคยทำอะไรให้จุนซางเลย

### ขัดแย้งภายในจิตใจเพราะมีความทรงจำที่ฝังใจ

จุนซาง (มิงฮอง) ด้วยปัญหาเรื่องความทรงจำ ทำให้จุนซางเป็นตัวละครที่มีความขัดแย้งในตัวเองสูง โดยเฉพาะเมื่อความทรงจำในอดีตเริ่มกลับคืน เรื่องราวเก่าๆ ได้กลับมารบกวนเขาอีกครั้ง ทั้งเรื่องการตามหาพ่อที่แท้จริง เรื่องความรักของเขากับยูจิน เรื่องราวความผูกพันในอดีตระหว่างเพื่อน ฯลฯ ในขณะที่สถานการณ์ในปัจจุบันกับอดีตของเขาเปลี่ยนแปลงไปแล้ว ความคับข้องใจของตัวละครตัวนี้คือการตัดสินใจเลือกอย่างใดอย่างหนึ่ง และยอมรับที่จะเผชิญกับผลของมันให้ได้

ยูจิน เพราะความทรงจำในอดีตที่ยังฝังใจ ไม่อาจลืมเลือนได้ ยูจินจึงเป็นอีกหนึ่งตัวละครที่แสดงภาวะของความอัดอั้นตันใจให้เห็นอย่างเด่นชัดอยู่ตลอดเวลา ตั้งแต่ต้นเรื่องจนท้ายเรื่อง ความขัดแย้งในจิตใจตนเองที่ปรากฏหลักๆ ก็คือเรื่องของความรักที่เธอจะต้องตัดสินใจเลือก นั่นคือระหว่างรักแรก (จุนซาง) และรักปัจจุบัน (ซังฮวก) ที่ไม่เพียงแต่จะทำให้เจ็บปวดเพราะความรักเท่านั้น แต่มีตรรกภาพที่ยาวนานอาจต้องสูญสิ้นไป หากเธอเลือกทางเดินผิดพลาด

ซังฮวก & แชริน ทั้งคู่ต่างตกอยู่ในภาวะที่ไม่ต่างกัน ความขัดแย้งในจิตใจของทั้งคู่จึงมีลักษณะที่กลืนไม่เข้าคัลายไม่ออก พวกเขาเป็นตัวละครที่เป็นทั้งคู่ขัดแย้ง ที่เป็นตัวอุปสรรคให้กับจุนซางและยูจิน ในขณะที่พวกเขาก็เป็นตัวละครที่ต้องรับความเจ็บช้ำ และถูกกระทำจากการตัดสินใจของจุนซางและยูจินเช่นเดียวกัน

### ความขัดแย้งกับแบบแผนความคิดของสังคม

สืบเนื่องมาจากการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสมของตัวละคร ดังในกรณีของมิงฮอง (จุนซาง) และยูจิน ที่พัฒนาความสัมพันธ์กันอย่างลับๆ สร้างความไม่พอใจให้กับครอบครัวของซังฮวก และ



เพื่อน ๆ อย่างยงก๊กและจินซุก พวกเขาบอกว่าทั้งคู่กำลังทรยศหักหลัง ทั้งซังฮวก และแซร์รินอยู่ ทำให้ความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักและบุคคลรอบข้างตึงเครียด และสร้างความขัดแย้งขึ้นเรื่อยๆ ความขัดแย้งที่ปรากฏนี้ จึงเป็นไปในลักษณะความขัดแย้งกับแบบแผนความคิดของสังคมมากกว่า อย่างอื่น เช่นว่าเพื่อนไม่ควรทรยศต่อเพื่อน การหนีพิธีหมั้น การปฏิเสธการแต่งงานอย่างกะทันหัน เป็นสิ่งที่ผู้ใหญ่ในครอบครัวไม่อาจให้อภัย และการที่บุคคลสายเลือดเดียวกันไม่สามารถที่จะรักและแต่งงานกันได้ เป็นต้น

### 7.1.7 ตัวละคร (Characters)

#### ตัวละครหลัก (Main Character)

#### ตารางที่ 7.1 แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “เพลงรักในสายลมหนาว”

ตัวละคร (ภาพ 7.2-7.6)	ลักษณะที่ปรากฏ
คังจุนซาง 	เคร่งขรึม มาดนิ่ง มีลักษณะซึ่มเศร้าคล้ายคนอมทุกข์และครุ่นคิดอยู่ตลอดเวลา เป็นลูกชายคนเดียว กำพร้าพ่อ เขาย้ายมาเรียนที่ซุนจิน เพราะจะสืบเรื่องพ่อ จากเด็กผู้ชายที่เศร้าสร้อย พุดน้อย เหมือนมีปมในใจ ก็กลายเป็นคนที่สดใสมีความสุขขึ้นเมื่อพบกับนางเอก แต่เมื่อความจริงจะเปิดเผย เขากลับต้องประสบอุบัติเหตุ และทำให้เพื่อนๆ เข้าใจว่าเขาตายไปแล้ว
ลีมินฮอง 	10 ปีต่อมา จุนซางกลับมาในนามของลีมินฮอง เขาเรียนจบที่อเมริกา ฐานะดี เป็นเจ้าของธุรกิจ หน้าตา บุคลิกภาพดี สุขุม อบอุน มีลักษณะของชายที่หญิงสาวใฝ่ฝันใจเย็น อ่อนโยน อ่อนไหว เขาจริงจังในการทำงาน มีความเป็นผู้นำ มั่นใจในตัวเอง แต่ก็ดูเย็นชา ทั้งตอนที่เป็นคังจุนซาง และลีมินฮองจะมีลักษณะคล้ายกันคือเคร่งขรึม นิ่ง พุดน้อย ไม่ค่อยเปิดเผย มักจะเก็บงำความรู้สึก ต่างกันเพียงแค่ว่าความเป็นผู้ใหญ่ที่มากขึ้น เป็นผู้นำมากขึ้น
จองยูจิน 	สถาปนิกสาวสวย น่ารัก อ่อนโยน สดใส ร่าเริง สุขภาพ จิตใจดี เป็นที่รักของเพื่อนๆ และอ่อนไหวง่าย แต่เมื่อเผชิญกับปัญหาเธอก็เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว มั่นคงในความรักครั้งแรก จากคนที่ยิ้มง่าย สดใส ร่าเริง แต่เมื่อมาเจอกับความรักที่กลืนไม่เข้าคายไม่ออก ทำให้เป็นคนจริงจังขึ้น เศร้าสร้อย อมทุกข์อยู่ตลอดเวลา บางครั้งก็เห็นแก่ตัว แต่เมื่อทุกอย่างเป็นไปได้ด้วยดี เธอก็กลับมาสดใส และยอมรับความจริงได้เหมือนเดิม

<p>คิมซังฮวก</p> 	<p>ชายหนุ่มหน้าตาดี สุภาพ อ่อนโยน แต่บางครั้งก็ดูแข็งแกร่งราว ทำงานสถานีวิทย์ เป็นลูกชายคนเดียว ก่อนจะมารู้ความจริงภายหลังว่าเป็นพี่น้องกับคังจุนซาง เป็นคนจิตใจดี อ่อนไหวง่าย รักเพื่อน และเชื่อมั่นในมิตรภาพ มั่นคงในความรักครั้งแรก และต้องการมีครอบครัวที่อบอุ่นกับยูจิน เป็นคนที่มั่นคงในความรักมาก และแสดงความเห็นแก่ตัว เมื่อรู้ว่าจะต้องเสียความรักไป แต่สุดท้ายเขาก็ยอมรับความจริงได้ และยินดีจะช่วยเหลือให้คนที่รักมีความสุข</p>
<p>โอะแซริน</p> 	<p>สาวสวย ดูดี แต่งตัวทันสมัย มั่นใจในตัวเอง ดูหยิ่งทะนงในบางครั้ง เป็นเจ้าของธุรกิจห้องเสื้อ เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียนที่ซุนซึนกับจุนซาง, ยูจิน, ซังฮวก รักแรง โกรธแรง ต้องการเอาชนะ เอาแต่ใจตัวเอง เชื่อมั่นในความรักครั้งแรก และต้องการได้ความรักจากคนที่เธอรัก ทำทุกอย่างเพื่อให้ได้มาซึ่งความรัก แม้จะต้องทำร้ายจิตใจเพื่อน แต่สุดท้ายเธอก็ยอมรับความจริงและตัดใจจากความรักในที่สุด</p>

### ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

#### ตารางที่ 7.2 ตารางแสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “เพลงรักในสายลมหนาว”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
ควอนยองกุก	เพื่อนสนิทสมัยเรียนของยูจิน จุนซาง แซริน ซังฮวก เป็นคนโง่เงา รักเพื่อน และเชื่อมั่นในมิตรภาพ
คังจินซุก	เพื่อนสนิทสมัยเรียนกับยูจิน จุนซาง แซริน ซังฮวก เป็นคนพูดเก่ง รักเพื่อน เป็นคนใกล้ชิดที่เป็นทั้งเพื่อนสนิทและที่ปรึกษาให้กับยูจินได้
คิมจินวู (พ่อซังฮวก)	เป็นอาจารย์สอนที่โรงเรียนในซุนซึน เป็นเพื่อนสนิทสมัยเรียนกับพ่อของยูจินและแม่ของจุนซาง เขาหลงรักและมีสัมพันธ์ลึกซึ้งกับแม่ของจุนซาง แต่ก็ต้องปิดบังความจริงเอาไว้
คังมีฮย็ (แม่จุนซาง)	เป็นนักเปียโนสาวสวย บุคลิกภาพดี ภายนอกดูเข้มแข็ง ทะนงตน แต่ก็ซุกซ่อนบาดแผลเรื่องความรักในอดีตไว้
แม่ยูจิน	หลังจากสามีเสียชีวิต เธอก็เป็นแม่บ้านดูแลยูจินมาตามลำพัง เป็นแม่ที่รัก เอาใจใส่ ลูกเป็นอย่างดี เป็นที่ปรึกษาให้กับลูกเสมอ และจะเสียใจทุกครั้งที่เห็นลูกต้องทุกข์ใจ
แม่ซังฮวก	เป็นแม่บ้าน รักและเป็นห่วงลูกมาก เป็นคนพูดเก่ง ตรงๆ ซื่อโมโห บางครั้งก็แสดงอารมณ์รุนแรงออกมาจนทำให้อีกฝ่ายเสียใจ
ซุนโซ (พ่อยูจิน)	เสียชีวิตตั้งแต่ยูจินยังเด็ก เป็นคนที่แม่ของจุนซางหลงรัก จนทำให้เกิดเรื่องเข้าใจผิดต่างๆ ตามมา
จุงอา (เพื่อนยูจิน)	เพื่อนสนิทยูจินที่บริษัท ลักษณะต่างๆ ลุยๆ จริงใจ ตรงไปตรงมา คอยแนะนำเวลาที่ยูจินมีปัญหาทั้งเรื่องงานและเรื่องส่วนตัวอยู่เสมอ

คิมฮงโซ (เพื่อนชาย)	เป็นคนสนิทของมิงฮอง(จุนซาง)ที่บริษัท เป็นคนตรงไปตรงมา ทำงานเก่ง เป็นที่ปรึกษาเรื่องความรักให้กับมิงฮองในบางครั้ง
---------------------	--

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- การสร้างตัวละครหลักที่โดดเด่นเป็น 2 คู่ คือ ชาย 2 คน หญิง 2 คน โดยทั้ง 4 คนจะมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีเรื่องของความรักมาเป็นตัวแปรสำคัญ เช่น เป็นเพื่อนรักกันมาก่อน มีคนใดคนหนึ่งหลงรักอีกคนหนึ่งและอีกคนหนึ่งต้องผิดหวัง เป็นต้น

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระเอก) มีรูปลักษณะภายนอกที่หล่อ ดุติ สมบูรณ์แบบ มีลักษณะของชายในฝัน เป็นที่ชื่นชอบและหมายปองของหญิงสาว แต่จะเป็นตัวละครที่มีปมปัญหาบางอย่างภายในจิตใจอยู่ตลอดเวลา

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระรอง) มีรูปลักษณะภายนอกที่ดูดีเช่นกัน คุณสมบัติไม่แตกต่างจากพระเอก เป็นบุคคลที่หลงรักนางเอก และคอยดูแลปกป้องด้วยความจริงใจมาตลอด แต่สุดท้ายต้องเป็นฝ่ายที่เสียสละและต้องยอมรับความผิดหวัง และหลีกเลี่ยงให้พระเอกนางเอกได้ครองรักกันในตอนจบ

- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางเอก) รูปลักษณะภายนอกที่สวยงาม น่ารัก เป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป เป็นคนที่มีทั้งความอ่อนโยน อ่อนไหว แต่ไม่อ่อนแอ เธอมักจะเข้มแข็ง เด็ดเดี่ยวและกล้าเผชิญกับปัญหา เป็นตัวละครที่ทั้งพระเอกและพระรองหลงรัก ทำให้ลำบากใจที่จะต้องเลือกใครสักคน และก่อให้เกิดความขัดแย้งตามมา

- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางรอง-ร้าย) มีรูปลักษณะภายนอกที่สวยงาม มาดดี มั่นใจในตัวเองสูง เป็นคนที่หลงรักพระเอกแต่ฝ่ายเดียว ในขณะที่เดียวกันก็ทำหน้าที่เป็นคู่ขัดแย้งที่คอยขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนางเอกตลอดเวลา ก่อนที่จะเปิดใจและยอมรับความจริงได้ในภายหลัง และเป็นฝ่ายหลีกเลี่ยงให้พระเอกนางเอกได้ครองรักกันในตอนจบ

- ตัวละครทุกตัวในเรื่อง ไม่ได้ถูกสร้างขึ้นมาอย่างโดดเดี่ยว แต่พวกเขาเป็นตัวละครที่มีบทบาทหน้าที่ของตัวเองอย่างเด่นชัด และเกี่ยวข้องสัมพันธ์กันทั้งหมด โดยเฉพาะความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก

- มีการสร้างตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือหรือเป็นฝ่ายสนับสนุน ในบทบาทของเพื่อน หรือคนสนิท มีทั้งชายและหญิง เช่น “ยูจิน” มีเพื่อนสนิทคือ จินซุก และจุงอา “มิงฮอง” (จุนซาง) มี คิมฮงโซ เป็นคนสนิทคอยช่วยงานและเป็นที่ปรึกษา เป็นต้น

- ตัวละครในรุ่นพ่อ-แม่ ถูกสร้างให้มีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกันเป็นลูกโซ่ และมีบทบาทสำคัญต่อเรื่องมาจนถึงความสัมพันธ์ในรุ่นลูก โดยทำหน้าที่เป็นทั้งผู้ขัดขวางและเป็นทั้งคู่คลี่คลายปมปัญหา

### 7.1.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นการเล่าผ่านมุมมองของหนุ่มสาวสมัยใหม่ที่ยังมีความทรงจำกับรักแรกแบบฝังใจ ต้องการให้ตนเองได้พบกับความสุข และสมหวังกับคนที่ตนเองรัก เป็นมุมมองของคนที่ไม่ยอมโยยหาความรัก แม้ว่าจะต้องแลกกับสิ่งใดก็ตาม เช่น การต้องทรยศเพื่อน ขัดคำสั่งของบิดามารดา หรือทำลายแบบแผนความเชื่อของสังคม

### 7.1.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

การออกแบบการผลิต หรือออกแบบงานสร้าง เป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าเนื้อหาของเรื่อง เพราะการออกแบบก็คือกลวิธีในการเล่าเรื่องอีกวิธีหนึ่ง ที่จำต้องอาศัยองค์ประกอบสำคัญหลายส่วน ในการผสมผสานเนื้อหาที่มีอยู่ ให้ดำเนินไปด้วยกันอย่างกลมกลืน และสามารถควบคุมอารมณ์ของผู้ชมไปในทิศทางเดียวกันได้ ซึ่งผู้วิจัยได้จำแนกการวิเคราะห์ตามองค์ประกอบต่างๆ ดังต่อไปนี้

#### 7.1.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านภาพ ก็คือการถ่ายทอดเรื่องราวของละครออกมาด้วยภาษาภาพ ซึ่งภาษาภาพที่ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์นั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ฉาก เครื่องแต่งกาย การจัดองค์ประกอบภาพ อาทิ ขนาดภาพ มุมกล้อง ฯลฯ และการสื่อสารการแสดง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการประกอบสร้างละครออกมาได้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะละครเรื่องนี้ มีความโดดเด่นในด้านการใช้ภาษาภาพในการเล่าเรื่อง ดังที่จะทำการวิเคราะห์ต่อไปนี้

- **ฉาก (Setting)**

เพลงรักในสายลมหนาว หรือ Winter Love Song เป็นละครภาค 1 ใน 4 ภาคของละคร 4 ฤดูของผู้กำกับ ยุน ซุก โฮ (Yun Seok Ho) ประกอบไปด้วย ฤดูใบไม้ร่วง ใน Autumn in My Heart (ออกอากาศทางไอทีวี พ.ศ.2544), ฤดูหนาว ใน Winter Love Song, ฤดูร้อน ใน Summer Scent (นำเข้าและจัดจำหน่ายเป็นวีซีดีและดีวีดี โดย บ.แมงป่องฯ) และฤดูใบไม้ผลิ ใน Spring Waltz (ออกอากาศทางไอทีวี พ.ศ.2550) ละครทั้งสี่เรื่องดังกล่าว เป็นโปรเจกต์ละครที่นำเสนอเรื่องราวความรัก โดยมีฤดูกาลที่แตกต่างเป็นฉากหลัง ซึ่งแต่ละฤดูกาลนั้นได้มีการ

ออกแบบการนำเสนอให้มีความสอดคล้องกันทั้งในส่วนเนื้อหาของเรื่อง สถานที่ถ่ายทำที่เป็นฉากหลักตามแต่ละฤดูกาล ซึ่งส่งผลโดยตรงต่อการกำหนดอารมณ์ของเรื่องด้วย

สำหรับในละคร Winter Love Song ตัวแทนเรื่องราวความรักที่มีฤดูหนาวเป็นฉากหลัง เมื่อก้าวถึงฤดูหนาว คนทั่วไปจะนึกถึงลมหนาว และอากาศที่เย็นยะเยือก และถ้าเมืองใด จังหวัดไหนที่อุณหภูมิต่ำมาก ๆ ก็จะมีรู้สึกถึงความหนาวเหน็บ ที่สะท้อนไปทั้งร่างกาย การปฏิบัติตนในอากาศที่หนาวเย็นอาจหมายถึงการสวมเสื้อผ้าหนาๆ การอยู่หน้าเตาผิงเพื่อเพิ่มความอบอุ่นให้ร่างกาย แต่ความหมายหนึ่งที่มีจะทำให้คิดถึง นั่นก็คือ ความโรแมนติก ในขณะที่เดียวกัน ลมหนาวก็อาจมาพร้อมกับความห่อหุ้ม เยียบเหงา และเศร้าสร้อย ไปได้พร้อมๆ กัน

- ฉากบรรยากาศในฤดูหนาว ฉากต่างๆ ที่ปรากฏในละครจึงเป็นฉากในฤดูหนาว มีลมแรง มีหิมะตก พื้นที่กลางแจ้งจะปกคลุมไปด้วยหิมะ และบรรยากาศของเรื่องจะดำเนินไปเช่นนี้ นับแต่เปิดเรื่องเมื่อครั้งตัวละครอยู่ในวัยเรียน การเริ่มต้นพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก ด้วยการกำหนดให้บรรยากาศในช่วงที่ภูมิประเทศมีหิมะปกคลุมไปทั่วทุกที่เป็นฉากหลังที่สำคัญ เช่น ฉากที่จุนซางและยูจินไปเที่ยวด้วยกัน และช่วยกันปั้นตุ๊กตาหิมะ ฉากนี้นอกจากจะเน้นบรรยากาศในหน้าหนาวที่เสมือนเป็นตัวแทนความโรแมนติกแล้วนั้น ยังสื่อให้เห็นถึงความรักที่กำลังเบ่งบานของตัวละครทั้งสอง และเป็นสถานที่ที่ทั้งคู่แสดงความรู้สึกที่มีต่อกันอย่างลึกซึ้งคือการจูมพิตกันเป็นครั้งแรกด้วย

“หิมะ” ถูกนำมาใช้เป็นสัญลักษณ์ในการเริ่มต้น ดังที่ปรากฏเมื่อตัวละครหลักได้เจอกันครั้งแรกในฤดูกาลที่หิมะตก และเมื่อพวกเขาได้กลับมาเจอกันอีกครั้งก็คือช่วงเวลาที่ย่างเข้าสู่ช่วงหิมะเริ่มตกเช่นเดียวกัน นอกจากนั้นยังอาจหมายถึงรวมถึงเครื่องหมายแห่งการพัฒนาความรักระหว่างตัวละครได้ด้วย เพราะทุกฉากที่เกี่ยวข้องกับหิมะ มักจะเป็นฉากที่ตัวละครหลักมีปฏิสัมพันธ์กัน ไม่ว่าจะเป็นการทำความรู้จักกัน บอกรักกัน ทะเลาะกัน ระบายความรู้สึกซึ่งกันและกัน แม้กระทั่งบอกเลิกกัน เหล่านี้ล้วนเกิดขึ้นท่ามกลางฉากหลังที่มีหิมะเป็นองค์ประกอบทั้งสิ้น



ภาพ 7.7 ตัวอย่างของฉากที่แสดงให้เห็นบรรยากาศของภูมิภาคที่มีหิมะเป็นฉากหลัง

- ฉากภายในบ้าน ที่ปรากฏให้เห็นเป็นส่วนใหญ่ มักเป็นฉากที่แสดงให้เห็นความเป็นอยู่ของตัวละคร ได้แก่ บริเวณพื้นที่ต่างๆ ภายในบ้าน อาทิ ส่วนนั่งเล่น ส่วนรับประทานอาหาร ห้องนอน ฯลฯ ทำหน้าที่เป็นทั้งสถานที่พักอารมณ์ สถานที่ปลดปล่อยความรู้สึกเล็กๆ และเป็นที่ย่อยยาจิตใจของตัวละคร ก่อนที่พวกเขาจะต้องออกไปเผชิญกับสถานการณ์ภายนอกอีกครั้ง

- ฉากสถานที่ทำงาน ปรากฏให้เห็นอยู่บ่อยครั้ง โดยเฉพาะในฉากที่ตัวละครหลักปรากฏตัว ซึ่งกิจกรรมหลักในฉาก คือ การพูดคุย ติดต่อเรื่องการทำงาน รวมทั้งเป็นสถานที่ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร เพื่อให้เห็นสถานภาพ หน้าที่การงานของตัวละครในเรื่อง ซึ่งเป็นที่หน้าสังเกตอย่างหนึ่งว่าอาชีพของตัวละครในเรื่องเป็นอาชีพที่เป็นตัวแทนของยุคสมัยใหม่ เช่น อาชีพนักโปรดิวเซอร์รายการวิทยุของ “ซังฮวก”, อาชีพสถาปนิกของ “ยูจิน”, เจ้าของห้องเสื้อของ “แฮริน” เจ้าของธุรกิจของ “มิงฮอง” ทำให้บรรยากาศของฉากดังกล่าว จึงมีภาพที่แสดงถึงความ เป็นยุคสมัยใหม่ ทั้งในส่วนของเฟอร์นิเจอร์ที่ใช้ตกแต่ง และการแต่งกายของของตัวละคร เป็นต้น

- ฉากร้านอาหารหรือบาร์นั่งดื่ม มักปรากฏขึ้นเพื่อเป็นสถานที่ให้ตัวละครหลักได้เปิดเผยปัญหา ความขัดแย้งภายในจิตใจของตนเองกับฝ่ายตรงข้าม ในลักษณะของการระบายความรู้สึก และยังสามารถเป็นสถานที่ในการคลี่คลายปัญหาที่เกิดขึ้นด้วย เช่น เมื่อแฮรินนัดเจอ ซังฮวกเพื่อระบายความรู้สึกที่อัดอั้นตันใจเกี่ยวกับความรักที่ผิดหวัง เป็นต้น



- ฉากที่แสดงบรรยากาศของเมือง เป็นการนำเสนอที่คล้ายตามฤดูกาลของเรื่อง นั่นก็คือฤดูหนาว ทำให้บรรยากาศโดยรวมดำเนินไปในโทนของความเศร้า หดหู่ เมื่อตัวละครต้องพบกับอุปสรรค ขณะเดียวกันก็ช่วยส่งเสริมอารมณ์โรแมนติก เมื่อตัวละครมีความสุขและได้แสดงความรักต่อกัน นอกจากนั้นแล้ว ฉากที่แสดงให้เห็นบรรยากาศของเมืองบางแห่งยังมีการเน้นเป็นจุดขายสำหรับนักท่องเที่ยวในเวลาต่อมาด้วย อาทิ เกาะ Namiseon สก็ร์สอ์รด์ (สถานที่ทำงานของตัวละครหลัก ทำให้มีโอกาสใกล้ชิดกัน) เกาะ Jungdo (เป็นจุดเริ่มต้นความรักของตัวละคร) เป็นต้น

จากการวิเคราะห์ฉากในละคร “เพลงรักในสายลมหนาว” โดยสรุปแล้วพบว่า ฉากที่มีการนำเสนอมากที่สุดคือฉากที่แสดงให้เห็นบรรยากาศ วิว ทิวทัศน์ของภูมิประเทศในช่วงฤดูหนาวที่มีหิมะกำลังตก ซึ่งการนำเสนอในแต่ละฉากนั้น จะเป็นฉากที่ตั้งใจที่จะให้เป็นฉากประทับใจ และเป็นที่ยึดจำ และฉากดังกล่าวมักเป็นฉากที่ตัวละครหลักหวนย้อนกลับไปคิดถึง เป็นฉากที่เกี่ยวข้องกับความทรงจำของตัวละคร อาทิ ฉากที่ยูจินกับจุนซางนั่งที่เบาะหลังรถเมล์ ฉากยูจินและจุนซางขี่จักรยานด้วยกัน ฉากปั้นตุ๊กตาหิมะและจูบแรก ฉากปั้นรั้วโรงเรียน ฉากยูจินเดินบนขอนไม้ ฉากเล่นเปียโน ฉากเดินตามรอยเท้า เป็นต้น

ขณะที่ฉากอื่นๆ ที่ปรากฏจะเป็นฉากที่เกี่ยวข้องกับการใช้ชีวิตของตัวละคร เช่น ฉากที่ทำงาน ฉากบ้าน ฉากโรงเรียน ฉากร้านอาหาร และฉากถนนหนทางทั่วไป ทั้งนี้ นอกจากจะเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันกับตัวละครแล้ว ยังแสดงให้เห็นถึงภาพวิถีชีวิตคนหนุ่มสาวเกาหลีในยุคสมัยใหม่ ที่ต่างคนต่างประกอบอาชีพการงานนอกบ้านทั้งชายและหญิง เห็นได้จากอาชีพที่ปรากฏของตัวละครหลักดังที่กล่าวมาข้างต้น



ภาพ 7.8 ตัวอย่างของฉากที่กลายเป็นฉากประทับใจและสร้างการจดจำ

## ● อุปกรณ์ประกอบฉาก

อุปกรณ์ที่ปรากฏในฉากไม่ได้ถูกกำหนดขึ้นมาอย่างลอยๆ แต่อุปกรณ์หลายอย่างที่น่าเสนอนั้นต่างก็มีที่มาที่ไป และมีความเกี่ยวข้องกับตัวละครทั้งสิ้น ยกตัวอย่างเช่น

- เปียโนและแผ่นเสียงเพลงครั้งแรก ที่เป็นเสมือนสิ่งเตือนความทรงจำในอดีตที่มีต่อกันของตัวละครหลัก ขณะที่เสียงบรรเลงเปียโนด้วยท่วงทำนองที่ลึกซึ้ง กินใจ ยังช่วยในการขับเคลื่อนอารมณ์ของเรื่องซาบซึ้งมากขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

- *สร้อยรูปดาวโพลาริส* เป็นของแทนใจที่มิงฮองมอบให้กับยูจิน และชื่อโพลาริสก็คือชื่อของบริษัทที่ยูจินทำงานอยู่ อีกทั้งดาวโพลาริส ยังถูกกล่าวถึงเมื่อครั้งที่ยูจินกับจุนซางนั่งมองดาวบนท้องฟ้าด้วยกัน

- *รูปถ่ายของพ่อแม่* เป็นสิ่งที่เชื่อมโยงเรื่องราวทั้งหมดเข้าด้วยกัน เป็นทั้งจุดเริ่มต้นของโศกนาฏกรรมความรักที่ทับซ้อน สร้างปมปัญหาตั้งแต่ต้น และเป็นทั้งสิ่งที่เข้ามาช่วยคลี่คลายปัญหาได้ในตอนท้ายที่สุดด้วย

- *จิกซอว์* เป็นเสมือนตัวแทนความทรงจำของจุนซางและยูจิน ในฉากที่ยูจินเจอจุนซางในฐานะที่เป็นมิงฮอง เธอเป็นคนต่อจิกซอว์ที่หายไปให้กับเขา และฉากนี้ก็ปรากฏขึ้นอีกครั้งในตอนจบ เมื่อทั้งคู่ได้กลับมาเจอกันอีกครั้ง และยูจินก็คือคนที่ต่อจิกซอว์ที่หายไปนั้นอีกครั้ง

- *โมเดลบ้าน* เป็นตัวที่เชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก ทั้งเป็นเสมือนของขวัญแทนใจที่ตัวละครมอบให้กันไว้เป็นที่ระลึก ซึ่งผู้ชมจะเห็นในตอนท้ายเรื่องว่าสิ่งนี้เองที่เป็นตัวที่นำพาให้ตัวละครทั้งสองได้กลับมาพบกันอีกครั้ง ก่อนจะลงเอยกันอย่างมีความสุข

## ● เครื่องแต่งกาย

เครื่องแต่งกายมีส่วนในการบอกถึงบรรยากาศของเรื่องราว และสัมพันธ์กับฉากหลักของเรื่องด้วย ผู้ชมจะพบว่าเครื่องแต่งกายออกแบบมาสำหรับสวมใส่ในฤดูหนาว อาทิ เสื้อโค้ท รองเท้าบูท หมวก ผ้าพันคอ ถุงมือ ฯลฯ โดยมีการออกแบบให้มีโทนสีที่เข้าคู่กัน ซึ่งเน้นไปที่โทนอบอุ่น เช่น ครีม น้ำตาล นอกจากนั้น ยังกำหนดให้เครื่องแต่งกายบางอย่างมีความสำคัญกับโครงเรื่องด้วย เช่น “ถุงมือ” ซึ่งกลายเป็นสัญลักษณ์แทนใจระหว่าง จุนซางและยูจิน เพราะเป็นของขวัญที่ยูจินให้จุนซางไว้ตั้งแต่วัยเยาว์ และกลายมาเป็นสิ่งที่เตือนความทรงจำของจุนซางในตอนที่ความจำกำลังกลับคืนมา

ที่น่าสังเกตประการหนึ่ง บรรยากาศในฤดูหนาว เป็นบรรยากาศที่ผู้คนในประเทศไทยไม่ค่อยคุ้นเคยนัก เนื่องจากเป็นเมืองร้อน แม้มีฤดูหนาวแต่ก็ไม่ยาวนานนัก ที่สำคัญคือเมืองไทยไม่

มีหิมะ เพราะฉะนั้น การที่ละครเรื่องนี้มีฉากหลังที่แปลกตา และยากที่ผู้ชมจะมีโอกาสได้ไปสัมผัสด้วยตัวเอง รวมทั้งเครื่องแต่งกายที่แลดูอบอุ่น สวยงาม จึงน่าจะเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจ และกระตุ้นเร้าความรู้สึกต่อสถานการณ์ต่างๆ ในเรื่องได้ลึกซึ้งขึ้นก็เป็นได้

### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ในที่นี้คือการออกแบบการถ่ายทำ เพื่อบอกเล่าว่าภาพฯ หนึ่งที่ปรากฏบนจอ นั้นมีลักษณะอย่างไร เพราะการวางองค์ประกอบที่เหมาะสมก็สามารถทำให้ฉากที่ปรากฏสวยงามสามารถสร้างความน่าสนใจ หรือสร้างความหมายพิเศษให้แก่ฉากนั้นๆ ได้ รวมทั้งช่วยส่งเสริมให้การสื่ออารมณ์ของเรื่องได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้นด้วย

#### เน้นภาพกว้างเก็บบรรยากาศโดยรวม

ในการเล่าเรื่องด้วยฉากเพียงฉากหนึ่งนั้น มักจะมีการใช้มุมกล้องหลายรูปแบบ ทั้งมีการใช้มุมแทนสายตาในการเล่าเรื่อง ซึ่งมีทั้งมุมแทนสายตาผู้ชม และมุมแทนสายตาของตัวละคร ซึ่งมุมมองลักษณะนี้จะเสมือนพาคนดูเข้าไปมีส่วนร่วมไปกับเหตุการณ์ในเรื่อง นอกจากนั้นมุมกล้องที่พบบ่อยครั้งคือการใช้มุมกว้างเพื่อเก็บบรรยากาศโดยรวม และเน้นภาพสถานที่ต่างๆ ที่ตัวละครไปปรากฏ ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่แสดงให้เห็นทิวทัศน์ที่สวยงาม อาทิ ทะเลสาบ สวนสน สกีรีสอร์ท ฯลฯ

#### เน้นภาพระยะใกล้ขับเน้นอารมณ์เชิงลึกของตัวละคร

ขณะที่ขนาดภาพที่ใช้ก็มีทั้งภาพขนาดใหญ่ (Long Shot) เพื่อให้เห็นสถานที่ในมุมกว้าง ภาพระดับ Medium Shot ที่สื่อให้เห็นการกระทำที่ชัดเจนของตัวละคร และการใช้ภาพขนาดใหญ่ (Close up) ในการบรรยายอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร หลายๆ ครั้งที่ใช้การ C.U. ไปที่ใบหน้าขณะที่ตัวละครร้องไห้ เพื่อเน้นให้เห็นแววตาและน้ำตาที่ค่อยๆ ไหลรินลงอาบแก้มอย่างชัดเจน รวมทั้งวิธีการในการเคลื่อนไหวของกล้อง ที่เน้นการค่อยๆ เคลื่อนเข้าหาตัวละครอย่างช้าๆ ด้วยเทคนิคเช่น การ Zoom, การใช้ Dolly ซึ่งวิธีการเหล่านี้ เท่ากับช่วยในการดึงอารมณ์ร่วมของผู้ชมให้จดจ่ออยู่ที่การปรากฏของตัวละครแต่ละครั้งได้เสมอ ภาพที่ปรากฏในแต่ละฉากจึงทำให้ผู้ชมได้เห็นหลายมุมมองของตัวละครที่ปรากฏในฉากนั้น โดยเน้นไปที่การแสดงออกด้านอารมณ์ ความรู้สึกของตัวละคร ขณะเดียวกันก็ไม่ทอดทิ้งสภาพบรรยากาศโดยรวมในฉากนั้นๆ ด้วย

จากการจัดวางองค์ประกอบภาพและการใช้เทคนิคการถ่ายทำต่างๆ จะแสดงให้เห็นการมีปฏิสัมพันธ์กันระหว่างตัวละครภายใต้ฉากหลังที่สวยงาม มุ่งสร้างให้เกิดภาพประทับใจ และสร้างการจดจำ ซึ่งอาจมีส่วนทำให้ผู้ชมต้องการไปสัมผัสกับบรรยากาศนั้นบ้างภายหลังการชม

### ● การแสดง (Performance)

#### ความสามารถของนักแสดง

นับตั้งแต่การคัดเลือกนักแสดงมารับบทบาทในเรื่อง และกำหนดบทบาทตัวละครแต่ละตัวให้พวกเขาถ่ายทอด นักแสดงใน Winter Love Song เป็นนักแสดงที่มีประสบการณ์และความสามารถสูง พวกเขาได้รับการยอมรับและมีชื่อเสียงมากในประเทศของพวกเขาเป็นทุนเดิม จึงน่าจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยให้การรับบทบาทในละครสมจริงสมจังมากขึ้น โดยเฉพาะนักแสดงนำ “แบยองจุน” (Hotelier <2543>) ในบทของคังจุนซาง และลีมิงฮอง ที่สามารถสร้างความประทับใจให้แก่ผู้ชมอย่างสูงสุด และจากละครเรื่องนี้เองที่ทำให้แบยองจุนกลายเป็นพระเอกเกาหลียอดนิยมในทุกประเทศที่ละครเรื่องนี้ออกอากาศ

ตัวอย่างเช่น การที่แม่บ้านชาวญี่ปุ่นต่างพากันหลงใหลแบยองจุน จากละครเรื่องนี้ กระทั่งทำให้นายกรัฐมนตรีญี่ปุ่นต้องเชิญตัวเขาเข้าพบ ในขณะที่เขาเดินทางไปเปิดตัวผลงานใหม่ที่นั่น และชาวญี่ปุ่นก็มีคำเรียกชื่อของเขาเป็นภาษาญี่ปุ่นว่า “ยอนซามา” ที่แปลว่า “ท่านชาย” ในขณะที่สินค้าต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับละครและนักแสดงนำในเรื่องต่างก็ได้รับการผลิตออกมาอย่างต่อเนื่อง และได้รับความสนใจจากผู้ชมในเอเชียที่ละครเรื่องนี้ออกอากาศเป็นอย่างสูง ในขณะที่ “ชอยจิว” (Stairway to Heaven <2549>) ในบทของจอยจินก็กลายเป็นนักแสดงหญิงยอดนิยมในทุกประเทศที่ละครเรื่องนี้ออกอากาศเช่นเดียวกัน

เนื่องด้วยความสำเร็จนี้ยิ่งทำให้ผลงานในลำดับต่อมาของทั้งคู่ทยอยออกมาสู่สายตาผู้ชมอย่างต่อเนื่องในเวลาต่อมา และกลายเป็นผลงานที่ได้รับความสนใจเป็นอย่างดี เมื่อปรากฏชื่อของพวกเขาทั้งสองในผลงานเหล่านั้น ทั้งนี้ยังนับรวมไปถึงนักแสดงร่วมคนอื่นๆ และเครดิตของผู้กำกับและทีมผู้ผลิตที่สามารถถนอมตีผลงานชิ้นต่อไปได้เป็นอย่างดีด้วย

### สื่อสารอารมณ์ผ่านทางอวัจนภาษา

กลวิธีในการแสดงเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญในการเล่าเรื่อง โดยในละครเรื่องนี้ที่ปรากฏชัดคือ การที่ตัวละครจะมีการสื่อสารด้วยอวัจนภาษา หรือภาษากาย โดยเฉพาะในสถานการณ์ที่กดดัน คับข้องใจอย่างหนักหน่วง ซึ่งแสดงออกมาในลักษณะที่บีบคั้นอารมณ์ ไม่ว่าจะเป็นการร้องไห้ ซึ่งผู้ชมจะเห็นว่าบ่อยครั้งที่ตัวละครชายร้องไห้อย่างเปิดเผย ฯลฯ วิธีการสื่อสารการแสดงเหล่านี้ สามารถสื่อเรื่องราวที่เกิดขึ้นต่อตัวละครในขณะนั้นได้อย่างชัดเจน แม้จะไม่มีบทสนทนาใดๆ เลยก็ตาม เป็นการแสดงที่มุ่งชี้ให้เห็นถึงการแสดงออกทางอารมณ์ของมนุษย์ ไม่ว่าจะเป็นทั้งชาย หรือหญิงก็มีความรู้สึกภายในจิตใจที่ต้องการแสดงออกมด้วยกันทั้งสิ้น แต่อย่างไรก็ตามฉากอารมณ์เหล่านี้ ไม่ได้ถ่ายทอดออกมาในลักษณะฟูมฟาย หรือแสดงออกอย่างรุนแรง แต่เป็นการแสดงที่สมเหตุสมผล เหมาะกับสถานการณ์ในขณะนั้นมากกว่า

จากการวิเคราะห์องค์ประกอบด้านภาพทำให้พบว่า องค์ประกอบต่างๆ ที่ปรากฏล้วนสอดประสานเข้าด้วยกันได้เป็นอย่างดี ทุกองค์ประกอบต่างมีความสัมพันธ์ และมุ่งนำเสนอไปในทิศทางเดียวกันภายใต้โครงเรื่องของความรัก การกำหนดฉากแต่ละฉาก ตัวละครแต่ละตัว เครื่องแต่งกาย อุปกรณ์ และการจัดองค์ประกอบภาพแบบต่างๆ ล้วนเกี่ยวโยงกันอย่างมีเหตุมีผล

#### 7.1.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

##### ● บทสนทนา (Dialogue)

##### บทสนทนาดึงใจ

เนื่องมาจากความเป็นละครแนวรัก บทสนทนาของตัวละครจึงหนีไม่พ้น วาทะกรรมเกี่ยวกับความรัก ซึ่งบทสนทนาส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกับตัวละครหลักนั้นจะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับประเด็นความรักของพวกเขาเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการพูดถึงมุมมองในเรื่องความรัก หรือจะเป็นคำพูดของตัวละครที่แสดงออกซึ่งความรัก ทั้งความสุขจากความรัก และความทุกข์ที่เกิดจากความรัก และนอกจากหน้าที่หลักคือการเล่าเรื่องราวแล้ว บทสนทนาเหล่านี้ ยังช่วยในการสร้างการจดจำให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น

**ซังฮวาก:** ฉันไม่แคร์หรอกที่ฉันรักเธอก่อน ฉันก็แค่มีความสุขที่เป็นเพียงคนเดียวที่ได้อยู่กับเธอ ยามใดที่เธอเศร้า และต้องการคนช่วยเหลือ

- ซังฮวก: ผมอยากทำให้ยูจินมีความสุข อยากมีลูกไว้ดูแลผมกับยูจิน ผมอยากให้เขามีความสุขจริงๆ
- มิงฮอง: ถ้าเรารักใครสักคน เราไม่จำเป็นต้องมีเหตุผลหรอก
- จุนซาง: มีผู้หญิงคนหนึ่งที่ผมรัก ผมอยากจะทำอะไรก็ตามที่เธออยากจะทำกับเธอ ผมอยากมีลูกเยอะๆ ที่จะอยู่คอยดูแลเธอ และผมอยากเป็นพ่อพวกเขา ผมอยากเป็นมือที่เสนออุปถัมภ์และเป็นขาที่แข็งแรง
- ยูจิน: ความทรงจำเป็นสิ่งสำคัญ แต่เราก็สร้าง ความทรงจำร่วมกันได้ในวันข้างหน้า พยายามอย่านึกถึงอดีตอีกเลยนะ ฉันไม่ได้รักคังจุนซางที่อยู่ในความทรงจำของฉัน แต่ฉันรักคนที่ยืนอยู่ตรงนี้
- ยูจิน+มิงฮอง: คนสองคนที่รักกัน หัวใจน่าจะเป็นบ้านที่โปรดปรานที่สุด

จากบทสนทนาที่ปรากฏส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นถึงความรักในเชิงอุดมคติ (Ideal Love) เป็นการสะท้อนมุมมองของความรักแท้ รักแบบรักเดียวใจเดียว มั่นคงในความรัก และสามารถทำทุกอย่างได้เพื่อคนที่ตนรัก ซึ่งบทสนทนาจะเป็นตัวที่นำพาอารมณ์ความรู้สึกของผู้ชมให้คล้อยตามไปกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละคร ความลึกซึ้งของความรักจากบทสนทนาของตัวละคร เป็นส่วนสำคัญที่จะตรึงใจผู้ชม และมีความสุขไปกับความรู้สึกของความรักที่ละครนำเสนออย่างเต็มอ้อม ซึ่งก็ถือว่าสอดคล้องกับความเป็นละคร Melodrama ที่มุ่งสร้างให้เกิดอารมณ์คล้อยตามไปกับเนื้อหาในละคร และจบลงอย่างอิมเมจิ

### ● เพลงและดนตรีประกอบ

เพลงและดนตรีประกอบได้ช่วยในการเสริมอารมณ์ของตัวละครต่อเหตุการณ์ต่างๆ ตามท้องเรื่อง โดยมีการใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการปูพื้นอารมณ์ ถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ของตัวละครในขณะนั้นๆ ว่ากำลังอยู่ในภาวะใด ซึ่งจังหวะโดยรวมของเรื่อง จะมีจังหวะที่ค่อนข้างช้า ให้ความรู้สึกทั้งเศร้าซึ้ง และซาบซึ้งไปในขณะเดียวกัน

#### เพลงนำละครเล่าเรื่องราวความรัก

เพลงนำละคร หรือ Theme Song เป็นเพลงที่มีเนื้อร้อง ซึ่งจะเปิดในช่วงแรก นำเข้าละครแต่ละตอน หรือใช้ในการเปลี่ยนฉากจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่เหตุการณ์หนึ่ง เพลงหลักในละครเรื่องนี้ ชื่อเพลงในภาษาอังกฤษคือ “From the Beginning until Now” ซึ่งหากถอดความจากชื่อเพลงจะหมายถึง ความรักของตัวละครที่มั่นคงต่อกันมาตั้งแต่จุดเริ่มต้นของความรัก จนกระทั่งถึงปัจจุบัน นอกจากนั้น เพลงเด่นอีกเพลงหนึ่งคือเพลงชื่อ “My Memory” ที่จะเปิดคลอ

ในจังหวะของเรื่องที่ได้ถึงความทรงจำในอดีตของตัวละคร ซึ่งการเปิดเพลงประกอบในแต่ละช่วงเหตุการณ์ ช่วยให้ผู้ชมสามารถเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครมากยิ่งขึ้น แม้ว่าความไม่คุ้นเคยในเรื่องของภาษาจะเป็นอุปสรรคในการทำคามเข้าใจเนื้อหา แต่ด้วยท่วงทำนองของดนตรีจังหวะ เมโลดี้ที่ลึกซึ้งกินใจ และเป็นภาษาสากล จึงทำให้ผู้ชมรู้สึกมีอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อหาของละครในขณะนั้นได้ไม่ยากนัก

### นำเครื่องดนตรีคลาสสิกมาใช้เป็นดนตรีประกอบ

ดนตรีประกอบ ใช้ในการเปิดคลอไปตามจังหวะอารมณ์ในการดำเนินเรื่อง บางครั้งก็คือการนำดนตรีจากเพลงหลักมาเปิดไปพร้อมกับการดำเนินเรื่องในแต่ละจังหวะ เช่น เมื่อเหตุการณ์กำลังตื่นเต้น ความจริงจะถูกเปิดเผย ดนตรีประกอบก็จะใส่เข้ามาทันทีเพื่อเร้าอารมณ์ผู้ชม ซึ่งดนตรีประกอบจะถูกใส่ไว้ในละครตลอดทั้งเรื่อง นอกจากจะช่วยให้ความรู้สึกตามจังหวะของสถานการณ์ในเรื่องแล้ว ยังเป็นส่วนที่ช่วยเสริมบรรยากาศไปตามภูมิทัศน์ และทัศนียภาพของประเทศ ตามที่ปรากฏในฉากของเรื่องด้วย โดยเลือกใช้เสียงเปียโนเป็นเสียงของเครื่องดนตรีชิ้นหลักที่ใช้เป็นเพลงบรรเลงประกอบเรื่องราว ซึ่งก็ถือว่าสัมพันธ์กับบรรยากาศโดยรวมของเรื่อง และความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลัก

เพลงและดนตรีประกอบจึงมีบทบาทในการเสริมสร้างเรื่องราวให้มีความซาบซึ้ง เป็นไปตามแนวทางเรื่องราวความรักของหนุ่มสาว ขณะเดียวกันก็สอดคล้องกับบรรยากาศ ฉากหลังตามท้องเรื่อง ด้วยท่วงทำนองที่ลึกซึ้ง กินใจ สอดคล้องกับบรรยากาศเหงๆ เคदाโรแมนติกของฉากหลังที่เกิดขึ้นในฤดูหนาว รวมทั้งบทสนทนาเกี่ยวกับความรักที่ลึกซึ้งกินใจสอดคล้องกับเรื่องราว ก็ช่วยเสริมให้ละครน่าสนใจมากขึ้นด้วย

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## 7.2 ผากหัวใจไว้ที่ปลายนวม (Punch)



ภาพ 7.9 ภาพจากละครเรื่อง “ผากหัวใจไว้ที่ปลายนวม”

<b>นำเสนอทาง</b>	ช่อง 7		
<b>ออกอากาศ</b>	(1.) วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.15 น. (2.) วันพุธ-พฤหัสบดี เวลา 08.15 น. (Rerun)		
<b>เริ่มออกอากาศ</b>	(1.) วันเสาร์ที่ 21 สิงหาคม พ.ศ. 2547 - 25 กันยายน พ.ศ. 2547 (2.) (Rerun)		
<b>ประเภทละคร</b>	Romantic Drama		
<b>จำนวน</b>	16 ตอน		
<b>ผู้กำกับ</b>	Lee Hyeon-jik		
<b>นักแสดงนำ</b>	ชินมินอา	รับบทเป็น	จางยูบิน
	จุนจินโม	รับบทเป็น	ลีฮันเซ
	ซุงช็อยอง	รับบทเป็น	โซซุงวู

### 7.2.1 เรื่องย่อ

เรื่องราวการตามล่าความฝันและการต่อสู้ชีวิตของ “จางยูบิน” หญิงสาวกำพร้า ที่มีพี่ชายคนเดียว “จางยูเชิล” ชายหนุ่มผู้รักการชกมวยเป็นชีวิตจิตใจ เป็นเสาหลักให้กับชีวิตของเธอ ยูเชิล พยายามตามความฝันในการเป็นแชมป์เปียนมวยให้ได้ เขาขยันซ้อมอย่างหนักและเปิดร้านขายอาหารเพื่อหาเงินเลี้ยงครอบครัวและส่งเสียให้น้องสาวได้เรียนหนังสือ แต่เหตุการณ์ก็ต้องถึงจุดพลิกผัน เมื่อยูเชิลได้ขึ้นชกกับ “ลีฮันเซ” หนุ่มเจ้าสำราญ จอมกะล่อน ที่มีพรสวรรค์ในการชกมวยไม่แพ้กัน ฮันเซชกเอาชนะยูเชิลได้ และทำให้ยูเชิลได้รับความกระทบกระเทือนทางสมองอย่างหนักจนเสียชีวิต เมื่อสูญเสียพี่ชาย ยูบินต้องใช้ชีวิตต่อไปเพียงลำพัง ส่วนฮันเซตัดสินใจเข้าเป็นทหารเพื่อหนีความรู้สึกผิด และพยายามลืมที่เขาเป็นคนทำให้ยูเชิลต้องตาย



สองปีต่อมา ทั้งสองคนมีโอกาสได้เจอกันอีก โดยยูบินต้องการสานฝันของพี่ชายด้วยการเข้ามาฝึกเป็นนักมวย โดยมีฮันเซเป็นผู้ฝึกซ้อมให้ ฝีมือของยูบินพัฒนาไปเรื่อยๆ พร้อมกับความรักที่เกิดขึ้นระหว่างเธอกับฮันเซ โดยที่เธอไม่รู้เลยว่า ฮันเซคือคู่ชกที่ทำให้พี่ชายสุดที่รักของเธอต้องเสียชีวิต ฮันเซเองก็ไม่กล้าเปิดเผยความจริงกับยูบิน ในขณะที่ยูบินเองก็มี “โซซุงวู” เจ้าของบริษัทโฆษณาตามมาหลงรัก และผลักดันเธอจนได้เป็นนางแบบหน้าใหม่ที่มีชื่อเสียงในวงการบันเทิง แต่เมื่อยูบินรู้ความจริงเรื่องพี่ชาย ความสัมพันธ์ระหว่างเธอกับฮันเซก็เปลี่ยนไปทันที เธอพยายามหันหลังให้กับวงการมวย เพื่อที่จะหนีความรู้สึกของตัวเอง

ต่อมายูบินต้องเข้าแข่งขันชิงแชมป์นักชกหน้าใหม่แห่งปี คู่แข่งของเธอคือคู่ปรับเก่าสมัยเด็ก ฮันเซต้องกลับมาเป็นคู่ฝึกซ้อมให้อีกครั้ง ทั้งคู่พยายามเก็บงำความรู้สึกเจ็บปวดเอาไว้ในยามที่ต้องเผชิญหน้า ยูบินพ่ายแพ้ในการชกมวย และตั้งใจจะหันหลังให้กับการชกถาวร เธอรับหมั้นซุงวู แม้จะยังรักฮันเซก็ตาม ฝ่ายฮันเซเองก็ได้กลับมาชกมวยอีกครั้ง ภาพในอดีตยังคงตามหลอกหลอนเขาอยู่ ฮันเซถูกน็อกด้วยสภาพร่างกายบอบช้ำอย่างหนัก ยูบินตัดสินใจมาดูแลอาการฮันเซ ทั้งสองคนจึงได้ปรับความเข้าใจกัน และเปิดเผยความรู้สึกที่แท้จริงของตัวเอง ทั้งคู่จึงมีโอกาสได้เริ่มต้นความรักกันใหม่อย่างมีความสุข

## 7.2.2 ประเภทละคร (Genre)

เป็นละคร Romantic Drama ที่ผสมผสานกันระหว่างเรื่องราวความรักหนุ่มสาวและเรื่องราวการต่อสู้ชีวิตที่เข้มข้นของตัวละครหลัก ด้วยแนวทางของละครโรแมนติค จึงมีการกล่าวถึงการฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรักที่สมหวัง

## 7.2.3 โครงเรื่อง (Plot)

โครงเรื่องหลักเกี่ยวกับความรักระหว่างตัวละครหลักคือ “จางยูบิน” และ “ลีฮันเซ” โดยมีสถานการณ์ต่างๆ ที่เข้ามามีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ของคนทั้งคู่ ไม่ว่าจะเป็นคู่ขัดแย้งที่เข้ามาเป็นตัวอุปสรรคคอยขัดขวางความรัก หรือจะเป็นความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครเอง ซึ่งทั้งคู่ต้องฝ่าฟันอุปสรรคเหล่านี้ ก่อนที่จะลงเอยกันได้อย่างมีความสุข

ขณะเดียวกันก็มีพล็อตรองที่พูดถึงความมุ่งมั่นของตัวละครที่ต้องการจะประสบความสำเร็จในอาชีพการงาน ในที่นี้ก็คือ การได้เป็นแชมป์นักมวยหน้าใหม่แห่งปี เพื่อสานฝันของพี่ชาย ซึ่งหน้าที่ของพล็อตรองนี้จะมีความสัมพันธ์เป็นคู่ขนานกับพล็อตหลัก เป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ตัวละครหลักมีปัญหาให้ต้องเผชิญและแก้ไขอยู่ตลอดเวลา

นอกจากนั้นยังมีพล็อตย่อยอื่นๆ ที่นำเสนอให้เห็นถึงเรื่องราวของตัวละครอีกหลายคน ที่ดำเนินไปพร้อมๆ กับเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครหลัก อาทิ เรื่องราวความรักของเพื่อนสนิทของยูบิน เรื่องของนักมวยหญิง ฯลฯ โดยเรื่องราวของตัวละครเหล่านี้ไม่ได้มีความเกี่ยวพันกันโดยตรงกับโครงเรื่องหลัก แต่จะทำหน้าที่ในการสร้างความสนุกสนาน และเป็นสีสันให้กับเรื่องมากกว่า

ส่วนในประเด็นการนำเสนอเรื่องของการรักที่ดำเนินไปตามโครงเรื่องหลักนั้น จะใช้วิธีการสื่อสารในรูปแบบ “รักสามเส้า” ซึ่งเป็นลักษณะของความรักที่ทับซ้อนกันไปมา มีการกำหนดให้ตัวละครมากกว่า 3 คน มีความสัมพันธ์กันในเชิงความรัก เป็นไปในลักษณะที่คนหนึ่งรักคนหนึ่ง และทำให้อีกคนหนึ่งผิดหวัง ในขณะเดียวกัน ประเด็นการนำเสนอความรักในรูปแบบที่ซ้อนเร้น ปิดบัง หรือเก็บงำเป็นความลับ ก็มีการนำมาใช้ในการดำเนินเรื่องเช่นกัน เช่น ฮันเซกับยูบินรักกันแต่ต้องปิดบังความรู้สึกเอาไว้ หรือการที่ฮันเซปิดบังเรื่องความผิดพลาดในการชกมวยในอดีต เพราะไม่อยากจะสูญเสียยูบินไป ความขัดแย้งในจิตใจของตัวละครกับภาวะที่ต้องเลือกบนเส้นแบ่งระหว่างความรักกับความแค้น และเหตุการณ์ในอดีตที่ส่งผลกระทบต่อปัจจุบันกลายเป็นปมขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก แต่เมื่อปมนั้นถูกเปิดเผย และตัวละครสามารถยอมรับความเป็นจริง ปมปัญหาดังกล่าวก็จะถูกคลี่คลายลงไป และเรื่องราวก็เริ่มเข้าสู่ภาวะสงบสุขอีกครั้ง

#### 7.2.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

นำเสนอด้วยการลำดับเรื่องราวของช่วงเวลาตามท้องเรื่องเริ่มตั้งแต่การปูพื้นให้เห็นชีวิตของตัวละครหลัก การเริ่มเข้าสู่ประเด็นปัญหาที่ตัวละครหลักต้องเผชิญในภาวะต่างๆ ไปจนถึงจุดวิกฤติ เมื่อผ่านจุดวิกฤตินั้นเรื่องราวก็คลี่คลายลง และดำเนินเข้าสู่ตอนจบ โดยเป็นการจบแบบสุชานาฏกรรม (Happy Ending) อันเป็นไปตามแก่นของเรื่องที่เป็นแนวรัก โดยพบลักษณะที่ปรากฏดังต่อไปนี้

##### เปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครหลัก

การเปิดเรื่องโดยพูดถึงตัวละครหลักในลักษณะของการค่อยๆ เปิดเผยรายละเอียดเกี่ยวกับตัวละครว่าเป็นใคร มีสถานภาพ มีภูมิหลังครอบครัวอย่างไร รวมถึงการสร้างสถานการณ์ที่จะสะท้อนให้เห็นนิสัย บุคลิกลักษณะ ความคิดอ่านของตัวละครในเบื้องต้น เช่น “จางยูบิน” มีเรื่องชกต่อยกับเพื่อนที่โรงเรียน สะท้อนให้เห็นว่าเธอเป็นคนที่แกร่ง ไม่กลัวใคร และมีพื้นฐานการชกมวยที่ดี ส่วน “ลีฮันเซ” เป็นคนเจ้าชู้ กะล่อน และมีเสน่ห์ เห็นได้จากลักษณะท่าทาง การพูดจา

หญิงสาวที่มาใกล้ชิด หน้าทีการงานของเขที่เกี่ยวข้องกับดับ บาร์ แต่ก็มีฝีมือจัดจ้านในการชกมวยด้วย นอกจากนั้น ยังมีการเปิดตัวละครอื่นๆ ในเรื่องทุกตัวละครให้ผู้ชมรู้จัก แม้ว่าในช่วงแรกตัวละครเหล่านี้จะยังไม่มีความสำคัญอะไรต่อเรื่อง ซึ่งการเปิดตัวเรื่องลักษณะนี้ เป็นเสมือนการปูพื้นให้ผู้ชมได้ทำความรู้จักที่ไปที่มาของตัวละครก่อน และทำความเข้าใจถึงแรงผลักดันบางอย่างที่จะส่งผลให้ตัวละครค่อยๆ มีการเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต ด้วยการนำเสนอให้เรื่องเป็นไปในโทนตลก ขบขันเป็นหลัก

นอกจากนั้น ก็มีการสร้างสถานการณ์ให้ตัวละครหลักมีโอกาสพบกันครั้งแรก เกิดความรู้สึกแบบรักแรกพบ และเริ่มปูให้เห็นถึงประเด็นความรักที่จะนำไปสู่ความรักแบบสามเส้าในเวลาต่อมา ด้วยการเปิดตัวนางเอก คือจางยูบิน ว่าเป็นหญิงสาวที่น่ารัก มีเสน่ห์ ชายหนุ่มที่พบเห็นต่างก็ชื่นชอบ รวมทั้งลีฮันเซ และโซซุงวู ที่ชอบเธอในแบบรักแรกพบเลยทีเดียว ภาพความสัมพันธ์กันระหว่างตัวละครหลักในช่วงเปิดตัวเรื่องจึงยังไม่มีการเน้นปมขัดแย้งเรื่องความรักสักเท่าไร เป็นเพียงการทำความรู้จักกันอย่างผิวเผินระหว่างตัวละคร และแสดงให้เห็นความประทับใจของตัวละครที่พบเจอกันครั้งแรกเท่านั้น

#### แรงผลักดันในจิตใจส่งผลต่อเรื่องราว

แรงผลักดันภายในจิตใจของตัวละครหลักเป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อเรื่องราวตั้งแต่ต้น เช่น การที่ “ยูบิน” ต้องการเป็นนักมวยที่ประสบความสำเร็จให้ได้เพื่อพี่ชายของเธอ นั่นทำให้เธอเข้าสู่อาชีพนักมวย แต่กลับต้องมาหลงรักกับผู้ชายที่ขึ้นชื่อว่าทำให้พี่ชายต้องตาย และหลังจากความจริงเปิดเผย ด้วยความแค้นที่ย้อนกลับมา ทำให้ยูบินไม่ยอมมอภักย์ให้กับเขา และส่งผลให้เรื่องราวทวีความขัดแย้งมากยิ่งขึ้น เข้าทำนองที่เรียกว่า อดีตส่งผลถึงปัจจุบัน

#### จุดวิกฤติพลิกผันเหตุการณ์

เป็นภาวะที่ปมปัญหาที่เป็นจุดสำคัญของเรื่องถูกเปิดเผย และทำให้อารมณ์ของเรื่องราวพลิกผันไปในอีกทิศทางหนึ่ง ซึ่งหลังจากเปิดเผยขึ้นแล้ว ยิ่งทำให้เรื่องราวมุ่งไปสู่ภาวะที่ตึงเครียดมากขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดแตกหัก นั่นคือ เมื่อยูบินได้รู้ความจริงว่าฮันเซคือคนที่ชนชกกับพี่ชายของเธอจนทำให้เขาเสียชีวิต ด้วยความแค้น ความเจ็บปวด และเข้าใจผิดว่าฮันเซปิดบังความจริงเพราะแค่อยากได้โทษกับเธอ จึงทำให้ความสัมพันธ์ที่กำลังดำเนินไปด้วยดี เปลี่ยนไปจากหน้ามือเป็นหลังมือทันที

ช่วงวิกฤติที่เป็นตัวเข้ามาพลิกผันเหตุการณ์อีกช่วงหนึ่ง คือเมื่อตัวละครหลักตกอยู่ในภาวะที่ต้องตัดสินใจ และการตัดสินใจครั้งนี้ จะทำให้สถานการณ์ตึงเครียดคลี่คลายลงไป ดังในกรณีที่ยันเซตตัดสินใจอย่างหนักที่จะขึ้นชมมวยอีกครั้ง แต่ด้วยภาพการชกในอดีตทำให้เขาไม่กล้าชกคู่ต่อสู้ จนทำให้เขาถูกน็อกจนแพ้อย่างยับเยิน ในขณะที่ยูบินเองก็ต้องตัดสินใจต้องเลือกระหว่างรับหมั้นกับผู้ชายที่รักเธอ กับการกลับไปดูแลผู้ชายคนที่เธอรัก

#### จบแบบ Happy Ending

เมื่อปมปัญหาที่สร้างความขัดแย้งระหว่างตัวละคร คือปมขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครหลักเอง แต่เมื่อความรู้สึกขัดแย้งนั้น ได้รับการแก้ไข คลี่คลายลงไปแล้ว จึงทำให้เรื่องราวเดินทางเข้าสู่ตอนจบในที่สุด และในตอนจบของเรื่อง จบลงในสองลักษณะคือ ความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครหลักได้รับการคลี่คลาย ดังที่ยันเซตและยูบินต่างก็ยอมรับความรู้สึกที่แท้จริงของตนเอง ความแค้นที่ติดค้างอยู่ก็สะสางลงไปด้วยการให้อภัย และกลับมาเริ่มต้นกันใหม่ ในขณะที่อีกลักษณะหนึ่ง คือ ตัวละครที่เป็นคู่ขัดแย้งถูกลดบทบาทลง และเปิดทางให้พระเอกนางเอกได้ครองรักกัน แม้ว่าตนเองจะต้องผิดหวังก็ตาม

ที่น่าสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ นอกจากการดำเนินเรื่องไปตามปกติของตัวละครหลักแล้ว ยังได้นำเสนอตัวละครอื่นๆ ในเรื่อง ที่อยู่รอบๆ และมีความเกี่ยวข้องกับตัวละครหลัก ให้เห็นพัฒนาการเรื่องราวของพวกเขาไปพร้อมๆ กันด้วย อาทิ เรื่องราวของจูเอรี พนักงานบริษัทที่หันมาเอาดีทางนักรวย เรื่องราวความรักของบองมิรา เพื่อนสนิทของยูบิน การต่อสู้กับโรคร้ายของโซจีซู คู่ปรับตั้งแต่วัยเด็กของยูบิน เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตามพัฒนาการของตัวละครอื่น ๆ เหล่านี้ ก็ไม่ได้เกี่ยวข้องโดยตรงกับเนื้อหาของละครตามโครงเรื่องหลักเท่าใดนัก

#### 7.2.5 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหลักคือ เรื่องความรัก (Love Theme) โดยมุ่งเน้นไปที่เรื่องราวความรักระหว่างตัวละครหลัก ในช่วงวัยหนุ่มสาว วัยทำงาน ซึ่งต่างก็มีภาระหน้าที่ที่ต้องรับผิดชอบ นอกจากนั้น ยังมีแก่นเรื่องรอง ซึ่งว่าด้วยความมานะพยายาม บากบั่นให้ได้มาซึ่งความสำเร็จในอาชีพ (Career Theme) ใน Punch จะเน้นหนักไปที่อาชีพ “นักรวย” ซึ่งเป็นเสมือนฉากหลังในการเริ่มต้นของเรื่องราวทั้งหมด และเป็นจุดพลิกผันของตัวละครหลัก ทั้ง “จางยูบิน” ที่ต้องการสานฝันของพี่ชายในการเป็นนักรวยอาชีพที่ประสบความสำเร็จ และ “ลีฮันเซ” ที่ต้องการล้างความผิดที่เป็นสาเหตุทำให้พี่ชายของยูบินต้องตาย

### 7.2.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ระดับความขัดแย้งที่พบในละคร ปรากฏทั้งความขัดแย้งกับผู้อื่น ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยความขัดแย้งหลักที่ส่งผลโดยตรงต่อโครงเรื่องเกิดมาจากความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละครเอง ซึ่งเหตุการณ์จะคลี่คลายลงได้ก็ต่อเมื่อตัวละครนั้นๆ สามารถทำความเข้าใจจิตใจตัวเอง และกล้ายอมรับความเป็นจริงที่เกิดขึ้น ในขณะที่ความขัดแย้งระหว่างบุคคล เกิดมาจากความอิจฉาริษยาในเรื่องความรักและการแข่งขันกันด้านหน้าที่การงาน ซึ่งก็สัมพันธ์กับพล็อตหลักและพล็อตรองของเรื่อง ซึ่งพบลักษณะที่ปรากฏดังต่อไปนี้

#### ขัดแย้งบนเส้นแบ่งระหว่างความรักกับความแค้น

เป็นความขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร และส่งผลกระทบต่อโครงเรื่อง ได้แก่ ความขัดแย้งระหว่าง “จางยูบิน” และ “ลีฮันเซ” โดยความขัดแย้งระหว่างทั้งคู่เกิดขึ้นมาจากเหตุการณ์ความผิดพลาดในอดีตที่เคยถูกปกปิดเอาไว้ แต่เมื่อความจริงเปิดเผย ความสัมพันธ์ที่กำลังดำเนินไปได้ด้วยดีจึงเปลี่ยนไปเป็นความแค้นเข้ามาแทนที่ ซึ่งเรื่องราวคลี่คลายลงได้ก็ต่อเมื่อตัวละครให้อภัยและยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นด้วยตัวเอง สามารถขจัดความรู้สึกขัดแย้งต่างๆ ออกจากใจตนเองได้อย่างหมดจด ก่อนจะนำพาเนื้อเรื่องไปสู่ตอนจบอย่างมีความสุข

ความขัดแย้งดังกล่าวนี้ยังเกิดขึ้นกับตัวละครหลักทุกตัวละคร ภาวะขัดแย้งในจิตใจของพวกเขาเป็นองค์ประกอบที่ทำให้เนื้อเรื่องมีอารมณ์ไปในทางที่ตึงเครียด กัดดัน อึดอัด ไม่มีความสุข และเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา

#### ขัดแย้งเพราะความสัมพันธ์แบบรักสามเส้า

จางยูบิน VS โอเฮมี เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นมาจากความอิจฉาริษยา ความต้องการเอาชนะ แข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน ทั้งในเรื่องความรัก และเรื่องการทำงาน ความขัดแย้งนี้คลี่คลายลงเมื่อตัวละครคู่ขัดแย้ง คือ โอเฮมี ยอมรับสภาพความเป็นจริงว่าไม่มีทางเอาชนะยูบินได้ และเลิกทางออกไปด้วยตัวเธอเอง

ลีฮันเซ VS โชซุงวู ความขัดแย้งของทั้งคู่เกิดมาจากการมีเป้าหมายเดียวกัน นั่นคือต่างคนต่างหลงรักนางเอก และทำทุกวิถีทางเพื่อที่จะเอาชนะใจเธอให้ได้ พฤติกรรมของทั้งคู่จึงมักเป็นไปในลักษณะที่ขัดขวางกันและกัน ไม่ยอมอ่อนข้อให้กัน ซึ่งความขัดแย้งสามารถคลี่คลายลงไปได้ เมื่อตัวละครที่เป็นคู่ขัดแย้ง คือโชซุงวู ต้องทำใจยอมรับความจริง และเป็นฝ่ายจากไปด้วยความผิดหวัง

จางยูบิน VS ยุนจุงมิน (เลขาฯ ชุงวู) ความขัดแย้งนี้เกิดมาจากความรู้สึกหึงหวง และ อิจฉา ในเรื่องของความรัก ซึ่งผลกระทบจากการขัดขวางความรัก ส่งผลให้ตัวละครหลักเกิด อุปสรรค ที่ต้องแก้ไขอยู่ตลอดเวลา ความขัดแย้งระหว่างตัวละครทั้งคู่นี้คือคลายลงได้เมื่อคู่ขัดแย้ง คือ ยุนจุงมิน สำนึกผิด และยอมรับความจริงแต่โดยดี อีกทั้ง ทำยที่สุดแล้วเธอก็กลับมาทำหน้าที่ เป็นผู้ช่วยเหลือตัวละครหลักด้วยอีกทางหนึ่ง เท่ากับว่าเธอทำหน้าที่ทั้งเป็นผู้สร้างปัญหา และ ผู้ช่วยคลี่คลายปัญหาไปในขณะเดียวกัน



### ขัดแย้งเพราะมุ่งมั่นในสิ่งเดียวกัน



เป็นความขัดแย้งที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องราวความรักโดยตรง แต่เน้นไปที่ความขัดแย้งใน การชิงชัยในด้านอาชีพการงาน ในที่นี้ก็คือ การได้ก้าวขึ้นเป็นแชมป์มวยหญิงของตัวละครหลักและ ตัวละครฝ่ายตรงข้าม ที่ปรากฏชัดเจน ได้แก่ “จางยูบิน” และ “โซจีซู” เพื่อนเก่าคู่แข่งชกมวย โดยมีการปูพื้นให้เห็นภูมิหลังของตัวละครทั้งคู่ตั้งแต่วัยเด็กกว่ามีการทะเลาะวิวาทกันอยู่เสมอ และการ พบกันในแต่ละครั้งนั้นเป็นการปะทะเพื่อหวังผลการเอาชนะกันด้วยเหตุผลส่วนตัวในเรื่องของ คักดีศรีมากกว่า เพราะฉะนั้น ความขัดแย้งจะคลี่คลายลงก็ต่อเมื่อตัวละครทั้งสองได้หันมาจับมือ ประองคองกัน

## 7.2.7 ตัวละคร (Characters)

### ตัวละครหลัก (Main Character)

#### ตารางที่ 7.3 แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม”

ตัวละคร (ภาพ 7.10-7.13)	ลักษณะที่ปรากฏ
จาง ยู บิน 	กำพร้าพ่อ-แม่ อาศัยอยู่กับพี่ชายตั้งแต่เด็ก เธอรักพี่ชายมาก พอพี่ชายเสียชีวิต จึง ต้องใช้ชีวิตลำพังคนเดียว แม้เรียนจบแค่มัธยมปลาย แต่ก็ขยัน ผู้ชีวิต ไม่ย่อท้อกับ อุปสรรค ไม่ยอมใครรง่ายๆ อ่อนไหว และเจ้าคิดเจ้าแค้นอยู่บ้าง แต่ก็มีความร่าเริง สดใส มีน้ำใจ และรักเพื่อน ด้วยความเป็นนักมวย จึงอดทน แข็งแรง กระฉับกระเฉง เธอเชื่อมั่นในความฝัน และเชื่อว่าความพยายามอย่างเต็มที่ที่จะทำให้ประสบ ความสำเร็จได้
ลี ฮัน เซ 	ชายหนุ่มหน้าตาดี มีเสน่ห์ รูปร่างดีแบบนักกีฬา เป็นคนเฮฮา กะล่อน มั่นใจใน ตัวเองสูง เป็นนักมวยที่มีฝีมือ มีพรสวรรค์ เขากำพร้าพ่อ อยู่ลำพังกับแม่ที่เปิดร้าน เสริมสวย และทำงานเป็นผู้จัดการไนท์คลับ ควบคู่กับชกมวย เป็นคนใจกล้า บ้าบิ่น ใจนักเลง กล้าลุย กล้าเสี่ยง ถึงไหนถึงกัน รักเพื่อน มีความจริงใจ บางครั้งก็แครงขรั่ม และรู้สึกผิดจากการทำให้คู่ชกต้องเสียชีวิต และทำให้เขาแขวนนวมในที่สุด

<p>โช ชุง วู</p> 	<p>ชายหนุ่มหน้าตาดี ลักษณะภายนอกดูดี ภูมิฐาน แต่งกายทันสมัย มีเอกลักษณ์ที่          มาดนิ่งๆ อ่อนโยน อ่อนโยน เป็นประธานบริษัทโฆษณาชื่อดัง ฐานะดี สุภาพ ใจเย็น          ใฝ่รักความรัก และต้องการได้รับความรักที่แท้จริง เป็นตัวละครที่มีทั้งช่วงที่ดีและ          ช่วงที่แสดงความเห็นแก่ตัวเมื่อต้องแย่งชิงคนที่ตัวเองรักมาให้ได้ แต่สุดท้ายก็ต้อง          ยอมรับความจริง</p>
<p>โอ เฮ มี</p> 	<p>สาวสวย บุคลิกดี แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่หรูหรา ทันสมัย ฐานะดี ถูกครอบครัวเอาใจ          จนหลง หยิ่งทะนง มั่นใจในตัวเองสูง ชอบเอาชนะ โดยเฉพาะทุกอย่างที่เป็นของ          นางเอก เธอแต่ใจตัวเอง และเจ้าแผนการ แอบหลงพระเอกจนวางแผนทุกอย่าง          เพื่อให้ได้เขามาเป็นของตน แต่ก็อ่อนไหวกับความรักมาก ตัวละครแสดงออกอย่าง          ร้ายกาจ เพื่อต้องการเอาชนะทุกอย่างที่ตัวเองต้องการ โดยเฉพาะความรัก</p>

### ตัวละครอื่น ๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

#### ตารางที่ 7.4 แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “ฝากหัวใจไว้ที่ปลานวม”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
<p>จาง ยู เชิล (พี่ชายยูบิน)</p>	<p>พี่ชายคนเดียวของยูบิน เป็นนักมวยที่ฝีมือดี เป็นนักสู้ เขาต้องการเป็นแชมป์มวยให้ได้          ทำทุกอย่างได้เพื่อน้องสาว แต่หลังจากได้ขึ้นชกนัดชิงกับฮันเซ เขาพ่ายแพ้ และสมอง          กระแทบกระเทือนจนเสียชีวิต เขาจึงเสมือนเป็นแรงผลักดันต่างๆ ให้กับยูบินในต่อมา</p>
<p>บอง มิ รา (เพื่อนสนิทยูบิน)</p>	<p>มิราเป็นลูกสาวของครูฝึกมวย ยูบินเคยช่วยเหลือเธอไว้จากแก๊งเด็กแสบในโรงเรียน ทำ          ให้ทั้งคู่กลายเป็นคู่หูที่สนิทสนมกัน มิราเป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง คุยเก่ง รักเพื่อน          มักจะคอยเป็นกำลังใจให้กับยูบินเสมอ</p>
<p>ยุน จุง มิน (เลขาฯโชชุงวู)</p>	<p>เป็นสาวสวย บุคลิกภาพดี พูดน้อย เป็นคนนิ่งๆ จนอ่านความรู้สึกไม่ออก          ตกหลุมรักเจ้านายของตัวเอง เมื่อรู้ว่าเขาหลงรักนางเอก เธอจึงหาทางขัดขวางไม่ให้ทั้ง          คู่สมหวัง แต่ท้ายที่สุดเธอก็แก้ไขข้อผิดพลาดและยอมรับความจริง</p>
<p>โช จี ซู (เพื่อนคู่รักยูบิน)</p>	<p>เป็นหัวหน้าแก๊งนักเรียนแสบประจำโรงเรียน เป็นคู่ปรับกับยูบินมาตั้งแต่เด็ก แล้วเธอก็          โคจรมาเจอกับยูบินอีกครั้ง ในการแข่งขันมวยชิงแชมป์</p>
<p>เสียง โช (เพื่อนฮันเซ)</p>	<p>ทำงานอยู่ที่ไนต์คลับเดียวกับฮันเซ เป็นคนสนุกสนาน ร่าเริง แต่ไม่มั่นใจในตัวเอง เขา          คบหาอยู่กับมิรา แต่เมื่อโชจีซูกลับมา เธอก็ตามติดจนเขาใจอ่อน และเลิกกับมิราใน          ตอนท้าย</p>
<p>จู แอ รี (เพื่อนยูบิน)</p>	<p>พนักงานบริษัทสาวโสด ที่ผลงานไม่เคยเข้าเป้า และยังถูกเพื่อนร่วมงานกดดันอยู่          ตลอด เธอจึงลาออก และหันมาชกมวยแทน เธอเป็นเพื่อนรุ่นพี่ที่สนิทสนมและรู้ใจยูบิน          และเป็นคนที่คอยคลี่คลายปัญหาต่างๆ ระหว่างยูบินกับฮันเซ</p>
<p>บอง กี บง</p>	<p>เป็นพ่อของบองมิรา และเป็นผู้ฝึกสอนชกมวยให้กับฮันเซ เป็นคนตลก สนุกสนาน รัก</p>

(ผู้ฝึกสอนค่ายมวย)	ลูกศิษย์ มีน้ำใจนักกีฬา ไม่ชอบการคดโกง เขาเป็นคนที่รู้ความลับเรื่องที่ฮันเซกกีพี่ชาย ยูบินเสียชีวิต
คัง เฮ (แม่ฮันเซ)	เป็นช่างเสริมสวย เป็นหญิงสาวสวย เรียบร้อย เป็นแม่ที่รักและเข้าใจความรู้สึกลูกชาย เป็นอย่างดี เธอจะเป็นคนที่คอยให้กำลังใจ และคำแนะนำดีๆ แก่ลูกชายเสมอ
ฮอง ยุน เปียว	เป็นนักมวยหน้าใหม่ในค่ายเดียวกับยูบิน เขาเป็นคนซุ่มซ่าม พุดน้อย

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- สร้างตัวละครหลักให้มีความเกี่ยวพันกันแบบรักสามเส้า สร้างตัวละครที่โดดเด่น 2 คู่ คือ ชาย 2 คน หญิง 2 คน โดยตอนจบจะต้องมีฝ่ายหนึ่งที่สมหวัง และฝ่ายหนึ่งต้องยอมรับความผิดหวัง และเป็นฝ่ายหลักทางไปด้วยตัวเอง

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระเอก) มีรูปลักษณะภายนอกที่ดี มีเสน่ห์ มั่นใจในตัวเองสูง เป็นที่ชื่นชอบของเพศตรงข้าม ภายนอกดูเข้มแข็ง แต่ภายในอ่อนไหวมาก มีปัญหาที่ซุกซ่อนเป็นปมขัดแย้งภายในจิตใจตลอดเวลา บทบาทของพระเอก จะเป็นทั้งผู้สร้างปมปัญหา และเป็นผู้ช่วยเหลือ

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระรอง) รูปลักษณะภายนอกที่ดี ภูมิฐาน เป็นที่หมายปองของเพศตรงข้ามเช่นกัน ถือว่าเป็นบุคคลที่สมบูรณ์แบบทั้งรูปลักษณะภายนอก และหน้าที่การงาน จะเป็นบุคคลที่หลงรักนางเอกอย่างจริงจัง และต้องการจะปกป้องเธอ และสุดท้ายก็ต้องเป็นฝ่ายที่ผิดหวัง เสียสละ และยอมจากไปโดยดี บทบาทนี้จึงเป็นทั้งผู้ช่วยเหลือ ผู้ขัดขวาง และคลี่คลายไปในขณะเดียวกัน

- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางเอก) เป็นผู้หญิงที่ทั้งพระเอกและพระรองหลงรัก มีรูปลักษณะภายนอกที่สวยงาม สดใส น่ารัก เป็นที่หมายปองของบุรุษ เป็นที่ชื่นชอบแก่ผู้ที่พบเห็น เป็นผู้หญิงที่เข้มแข็ง เด็ดเดี่ยว สู้ไม่ถอย ไม่เกรงกลัวใคร มีความฝัน และพร้อมที่จะทำความฝันให้เป็นจริง

- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางรอง-ร้าย) เป็นตัวละครที่มีบทบาทหลัก คือการเป็นคู่ขัดแย้ง และคอยขัดขวางนางเอกอยู่ตลอดเวลา เป็นผู้หญิงที่รูปร่างหน้าตาสวย มาดดี มั่นใจในตัวเองสูง สามารถทำทุกอย่างเพื่อให้ตนเองได้สิ่งที่ปรารถนา โดยเฉพาะในเรื่องความรัก เป็นตัวละครที่มีความขัดแย้งสูง ตัวละครนี้จะยุติบทบาทตนเองลง ด้วยการตระหนักรู้และยอมรับในความจริงด้วยตนเอง



- มีการสร้างตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือหรือเป็นฝ่ายสนับสนุน ในบทบาทของเพื่อน หรือคนสนิท มีปรากฏทั้งชายและหญิง เช่น “ยูบิน” มีเพื่อนสนิท คือ มิราและจูเอรี, “ฮันเซ” มีเสียงไซ คอยเป็นคู่หู ฯลฯ ซึ่งตัวละครเหล่านี้เป็นได้ทั้งฮีโร่ และเป็นผู้คลี่คลายเรื่องราวบางอย่างให้กับตัวละครหลักด้วยเช่นกัน

- ตัวละครสมทบอื่นๆ ในเรื่องไม่ได้มีความเกี่ยวข้องสัมพันธ์กับตัวละครหลักอย่างลึกซึ้ง หรือมีผลต่อพล็อตเรื่องหลักมากนัก แต่ก็มักจะปรากฏให้เห็นร่วมในสถานการณ์เดียวกันอยู่บ่อยครั้ง เช่น นักชกร่วมค่ายมวย เจ้าของค่ายมวย เป็นต้น โดยส่วนใหญ่แล้วตัวละครสมทบจะมีบทบาทในการสร้างเสียงหัวเราะ และเป็นฮีโร่ให้กับเรื่องราว การตัดภาพไปเล่าเรื่องของตัวละครเหล่านี้ จึงเหมือนเป็นการพักอารมณ์จากการเล่าเรื่องของตัวละครหลัก ให้มีความสนุกสนานมากขึ้น ซึ่งเรื่องราวนั้นๆ ไม่ได้เกี่ยวข้องกับตัวละครหลักโดยตรง

### 7.2.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นการเล่าผ่านมุมมองของหนุ่มสาวที่มีความทรงจำกับความรักแบบฝังใจ ซึ่งต้องตัดสินใจเลือกระหว่างความรักที่ต้องทำเพื่อหัวใจของตนเอง กับความเคียดแค้นหรือความผิดพลาดที่ฝังอยู่ในใจมาจากปมจากอดีต สิ่งที่ตัวละครบอกกล่าวคือ ความพยายามเรียนรู้เพื่อจะยอมรับความจริงและเรียนรู้ที่จะให้อภัยกับคนที่ตนเองรัก นอกจากนั้น จะพบว่าโดยรวมแล้ว จะเป็นการเล่าเรื่องราวผ่านสายตาของตัวละครหลักฝ่ายหญิงเป็นสำคัญ

### 7.2.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 7.2.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านภาพ เป็นการถ่ายทอดเรื่องราวของละครออกมาด้วยภาษาภาพ ซึ่งภาษาภาพที่ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์นั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ฉาก, เครื่องแต่งกาย, การจัดองค์ประกอบภาพ อาทิ ขนาดภาพ มุมกล้อง ฯลฯ และการสื่อสารการ แสดง สามารถแยกวิเคราะห์ได้ดังต่อไปนี้

#### ● ฉาก (Setting)

- ฉากชกมวย เนื่องมาจากเรื่องราวที่เกิดขึ้นในละคร มีความเกี่ยวข้องกับอาชีพของตัวละครหลัก คือ อาชีพนักมวย ฉากหลักๆ ของเรื่อง จึงเกิดขึ้นที่สนามมวย และค่ายมวยเป็นส่วนใหญ่ โดยฉากที่เกี่ยวกับการชกมวยแต่ละครั้ง จะสื่อให้เห็นถึงแรงผลักดันภายในของตัวละครหลัก ซึ่งจะสะท้อนออกมาทางสีหน้า แววตา ท่าทาง รวมทั้งบทสนทนาของตัวละครเอง



ภาพ 7.14 ตัวอย่างฉากที่เกี่ยวข้องกับการชกมวย

- ฉากภายในบ้าน เป็นสถานที่ที่ตัวละครได้มีโอกาสเปิดเผยตัวตน และความรู้สึกของตนเองได้อย่างเปิดเผย บางครั้งฉากภายในที่พักแบบส่วนตัวนี้ ก็มีการนำเสนอในลักษณะที่ซ้ำๆ อย่างมีความหมาย เช่น ฉากที่พระเอก คือลีฮันเซ็ นอนให้แม่สระผมให้ แสดงให้เห็นหลายช่วงด้วยกัน ตั้งแต่ตอนที่เขานึกพี่ชายของนางเอกตาย และมาปรับทุกข์กับแม่ด้วยความรู้สึกผิดอย่างใหญ่หลวง ทั้งนี้ เป็นการนำเสนอเพื่อเป็นการสื่อสารถึงความรู้สึกของตัวละคร หรืออาจเรียกได้ว่าเป็นสถานที่เยียวยาตัวละครจากภาวะที่บีบคั้นก็ได้

- ฉากสถานที่ทำงาน ฉากที่เกี่ยวกับสถานที่ทำงานที่ปรากฏเป็นส่วนใหญ่ พบว่าเป็นตึกสูง ด้วยรูปแบบอาคารที่ทันสมัย เข้ากับวิถีการดำเนินชีวิตของคนในยุคสมัยใหม่ ตัวละครที่ปรากฏในสถานที่เหล่านี้จะแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่เป็นทางการ ดูดี เช่น สวมชุดสูท หรือเครื่องแต่งกายที่สุภาพ และดูทันสมัย ดังเห็นได้จากฉากบริษัทโฆษณา ซึ่งเป็นสถานที่ทำงานของโซซุงู หรือฉากห้องทำงานของครอบครัวโอเฮมี เป็นต้น นอกจากฉากสถานที่ทำงานจะสามารถบอกถึงอาชีพฐานะ และสถานภาพทางสังคมของตัวละครได้แล้ว ยังเป็นสถานที่ในการสร้างปมปัญหาขัดแย้งต่างๆ ที่สัมพันธ์กับการดำเนินเรื่องหลักของละครอีกทางหนึ่งด้วย

- ฉากสภาพบ้านเมือง ไม่ได้มีการเน้นให้เห็นถึงฉากหลังลักษณะนี้มากนัก เป็นเพียงฉากที่เชื่อมต่อระหว่างสถานที่หนึ่งไปสู่สถานที่หนึ่งมากกว่าที่จะเป็นฉากที่เล่าเรื่องราว อย่างไรก็ตามผู้สร้างก็ไม่ได้ละทิ้งไปเสียทีเดียว เพราะฉากนางเอกระบายความเสียใจที่ทะเล ฉากเปิดเผยความในใจของพระเอกนางเอกริมทะเล หรือฉากการวิ่งออกกำลังกาย ก็ยังมีการนำเสนอให้เห็นด้วยองค์ประกอบภาพที่สวยงามเช่นกัน



ภาพ 7.15 ตัวอย่างฉากที่เน้นบรรยากาศแวดล้อมที่สวยงาม

- ฉากร้านอาหาร มีการนำเสนอให้เป็นสถานที่นัดพบพูดคุย หรือพบปะสังสรรค์กันระหว่างตัวละครต่างๆ ทั้งยังเป็นฉากที่เกี่ยวข้องกับหน้าที่การงาน และแสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะของตัวละครด้วยอีกทางหนึ่ง เช่น ฮันเซ ทำงานเป็นผู้จัดการฝ่าย, ยูบินเป็นเจ้าของร้านขายอาหารริมทาง เป็นต้น นอกจากนี้ บางฉากที่ปรากฏอยู่บ่อยครั้ง อย่างร้านอาหารริมทาง ยังแสดงให้เห็นถึงรูปแบบวัฒนธรรมการกินอยู่อย่างหนึ่งของชาวเกาหลี ซึ่งมักใช้สถานที่นี้เป็นที่สังสรรค์ พบปะพูดคุย และเป็นที่พักผ่อนคลายหลังจากการทำงาน เป็นต้น



ภาพ 7.16 ฉากในร้านอาหารรูปแบบต่างๆ ที่ตัวละครมาพบปะพูดคุยกัน

- **อุปกรณ์ประกอบฉาก**

มีการใช้อุปกรณ์ประกอบให้เป็นจุดจดจำ โดยนำเสนอให้เป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับตัวละคร เพื่อสะท้อนให้เห็นความรู้สึกภายในจิตใจ อาทิเช่น

- *นวมชกมวย* นอกจากจะเปรียบเสมือนตัวแทนของอาชีพนักมวยแล้ว ยังมี ความสำคัญกับตัวละครหลักอย่างยูบินมาก เพราะนี่คือสิ่งเดียวที่เหลือเป็นตัวแทนของพี่ชายที่เธอ รักมากที่สุด ผู้ชมจะเห็นภาพที่ยูบินถนอมนวมของเธอไว้เป็นอย่างดี เมื่อเห็นนวมทำให้เธอนึกถึงทั้ง พี่ชาย นึกถึงความเจ็บปวด ความแค้น ความรัก และความมุ่งมั่น ไปในขณะเดียวกัน

- *พินยาง* เป็นเสมือนตัวแทนความมุ่งมั่น ความใฝ่ฝันของตัวละครหลัก และเป็น เสมือนเครื่องหมายแทนใจ แทนความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครด้วย เช่น การที่ยูบินตัดสินใจทิ้งพินยาง หลังจากที่เธอรู้ความจริงเรื่องฮันเซ เป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของเธอกับเขาว่า ขาดสะบั้นลง ทั่วๆ ที่ก่อนหน้านั้น เธอรู้สึกเสียใจมากที่ทำพินยางหายในช่วงที่ความสัมพันธ์ยังดีอยู่

- *ตู้โทรศัพท์ริมทะเล* เป็นทั้งสถานที่ซึ่งซ่อนความเจ็บปวดในอดีตของตัวละคร หลักอย่างยูบิน ขณะเดียวกันก็เป็นที่เปิดเผยความรู้สึกของเธอและฮันเซ่ที่มีต่อกันอย่างเปิดเผย เป็นครั้งแรก และยังเป็นฉากที่เน้นภาพความสวยงามของสถานที่และบรรยากาศโดยรวมด้วย

### ● เครื่องแต่งกาย

เนื่องจากละครมีฉากหลังที่เกี่ยวข้องกับอาชีพนักมวย และตัวละครหลักในเรื่อง จัดอยู่ในชนชั้นกลาง เครื่องแต่งกายของตัวละครจึงมีลักษณะที่เรียบง่าย ดูทะมัดทะแมง โดยเฉพาะตัวละครนางเอก คือจางยูบิน ที่จะสวมเสื้อยืด และกางเกงเป็นหลัก สอดคล้องกับการ ประกอบอาชีพที่ต้องอาศัยความคล่องแคล่ว ทะมัดทะแมงเป็นหลัก เพราะฉะนั้น ภาพลักษณ์ของ ตัวละคร จึงสะท้อนออกมาจากเครื่องแต่งกายที่พวกเขาสวมใส่ได้ด้วย

### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ด้วยเรื่องราวที่มีฉากหลังอยู่บนสังเวียนการชกมวย เทคนิคการถ่ายทำจึงโดดเด่น ที่การให้ความสำคัญกับเทคนิคการตัดต่อฉากชกมวยที่รวดเร็ว ฉับไว สื่อให้เห็นทักษะของนักชก ผสมผสานกับการใช้มุมกล้อง เทคนิคการเคลื่อนไหวของกล้องแบบต่างๆ และขนาดภาพ หลากหลาย ทั้งการซูม (Zoom) การดอลลี่ (dolly) การถ่ายภาพขนาดใหญ่ (Close up) และภาพ ขนาดใกล้มาก (Extreme Close up) เพื่อเป็นการสื่อให้เห็นถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ชัดเจนของตัว ละครในภาวะอารมณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่อง ซึ่งเท่ากับเป็นการช่วยให้ผู้ชมได้รับอรรถรส เพิ่มขึ้นอีกทางหนึ่ง นอกจากนั้น ยังมีการใช้ภาพมุมกว้างเพื่อเก็บบรรยากาศโดยรวม โดยเน้นไปที่ ภาพวิว ทิวทัศน์ ความสวยงามของสถานที่ อาทิ ฉากริมทะเล ฯลฯ ก็ยังคงปรากฏให้เห็นอยู่เป็น ระยะ

- **การแสดง (Performance)**

#### ความสามารถของนักแสดง

พระเอกที่รับบทโดย “จูนินโม” (Wanee and Junah, Musa) และนางเอกที่รับบทโดย “ชินมินอา” (Volcano High, A Love to Kill) ต่างก็เคยมีผลงานผ่านสายตาผู้ชมในประเทศไทยมาบ้างในงานภาพยนตร์ แต่ในขณะที่ละครออกอากาศ อาจต้องนับว่าเขาทั้งคู่และนักแสดงสมทบร่วมอื่นๆ เป็นดาราหน้าใหม่สำหรับผู้ชมในไทยทั่วไปที่ไม่ได้ติดตามผลงานพวกเขามาอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม การถ่ายทอบทบาทที่ได้รับออกมาอย่างเหมาะสม และความสามารถในการแสดงที่อยู่ในขั้นมาตรฐานของนักแสดงนำ ก็เป็นสิ่งที่ช่วยเติมเต็มให้เรื่องราวในละครมีความสมจริงมากยิ่งขึ้นด้วย

#### สื่อสารอารมณ์ผ่านทางอวัจนภาษา

เน้นไปที่การแสดงออกทางอารมณ์ส่วนลึกภายในจิตใจของตัวละครเป็นหลัก โดยการใช้การสื่อสารด้วยอวัจนภาษา หรือภาษาท่าทางในการสื่อความหมาย ด้วยการแสดงออกทางสีหน้า แววตา ท่าทางของตัวละคร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การแสดงความรู้สึกในสถานการณ์ที่กดดัน ตึงเครียด หรืออยู่ในภาวะที่บีบคั้นอย่างหนัก ซึ่งการสื่อสารในรูปแบบนี้ต้องอาศัยเทคนิคการแสดง และความสามารถของนักแสดงเป็นสำคัญ แต่ถึงอย่างไร การแสดงที่สื่อสารอารมณ์ด้วยอารมณ์ที่แสดงออกมาอย่างชัดเจน เช่น การด่าทอ การโวยวายเสียงดัง การตบหน้า ฯลฯ ซึ่งเป็นการแสดงออกทางอารมณ์แบบตรงไปตรงมาก็ยังปรากฏให้เห็นอยู่ แต่บทบาทของผู้สื่อสารพฤติกรรมเช่นนี้ ถูกจำกัดอยู่ที่ตัวละครรอง หรือตัวละครสมทบอื่นๆ

### 7.2.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

- **บทสนทนา (Dialogue)**

เนื่องมาจากการเป็นละครที่วาดด้วยเรื่องราวความรัก บทสนทนาที่ปรากฏในเรื่องเกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องความรักของตัวละครหลักเป็นสำคัญ แต่ก็มีการสร้างสถานการณ์อื่นๆ ที่อยู่โดยรอบเข้ามาผูกโยงเข้าด้วยกัน เพื่อเป็นตัวแปรที่จะขับเคลื่อนให้ประเด็นความรักของตัวละครเด่นชัดขึ้น บทสนทนาส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกับตัวละครหลักนั้นจะเกี่ยวข้องกับสัมพันธ์กับประเด็นความรักของพวกเขาเป็นหลัก ไม่ว่าจะเป็นการพูดถึงมุมมองในเรื่องความรัก หรือจะเป็นคำพูดของตัวละครที่แสดงออกซึ่งความรัก ทั้งความสุขจากความรัก และความทุกข์ที่เกิดจากความรัก โดยเน้นว่าสิ่งที่สำคัญที่สุดของความรักก็คือการมอบหัวใจที่บริสุทธิ์ให้แก่กัน ยกตัวอย่างเช่น

ลีฮันเซพุดกับโอเฮมี: “เธอไม่ควรมัวใจผู้ชายด้วยเรือนร่าง เธอควรมัวเขาด้วยหัวใจ ถ้าเธอมัวใจฉันได้เมื่อไหร่ เธอก็จะได้หัวใจฉันไปครอง”

ลีฮันเซพุดกับโซซุงวู: “ผมไม่สนว่าผมจะเป็นยังไง ตราบใดที่อยู่บั้นมีความสุข ผมทำได้ทุกอย่างเพื่อเธอ”

บทสนทนาเกี่ยวกับความรักในเรื่อง สะท้อนมุมมองความรักของหนุ่มสาวที่กำลังสับสนภายในจิตใจของตนเอง ทั้งยังสะท้อนถึงความรักในแบบที่ทุ่มเทอย่างเต็มที่ สามารถทำได้ทุกอย่างเพื่อคนที่เรารัก แม้จะเป็นเรื่องที่ผิดพลาดเพียงใด มุมมองความรักผ่านบทสนทนาในเรื่อง จึงมีทั้งความทุกข์และความสุข อย่างไรก็ตาม ความรักในละครเรื่องนี้ไม่ได้มีลักษณะที่พาฝันมากนัก เมื่อเทียบกับเรื่อง เพลงรักในสายลมหนาว แต่ยังคงหลักของความเป็นจริงในชีวิตอยู่บ้าง ตามแนวทางของละครประเภทดราม่า

### ● เพลงและดนตรีประกอบ

เพลงและดนตรีประกอบได้ช่วยในการเสริมอารมณ์ของตัวละครต่อเหตุการณ์ต่างๆ ตามท้องเรื่อง โดยมีการใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการปูพื้นอารมณ์ ถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ของตัวละครในขณะนั้นๆ ว่ากำลังอยู่ในภาวะใด สามารถวิเคราะห์ได้เป็น

เพลงนำละคร หรือ Theme Song คือเพลง I Know ขับร้องโดยศิลปิน KCM เป็นเพลงในแนวป๊อป ใช้เพื่อเปิดเป็นเพลงประจำในการเข้าสู่ละครแต่ละตอน หรือใช้เมื่อมีการเปลี่ยนจากเหตุการณ์หนึ่งไปยังเหตุการณ์หนึ่ง ซึ่งเพลงประกอบหลักที่ใช้ในนั้น จะมีจังหวะที่เร็ว ฟังแล้วให้ความรู้สึกคึกคัก ซึ่งก็นับว่าเหมาะสมกับเรื่องราวที่มีฉากหลังเกี่ยวกับเรื่องหมัดๆ มวยๆ แม้ว่าผู้ชมจะไม่สามารถเข้าใจความหมายในเนื้อหาของเพลง แต่ด้วยจังหวะ ดนตรี และเสียงร้องที่สื่ออารมณ์ ก็ไม่ได้ทำให้บรรยากาศในการชมละครเสียไปแต่อย่างใด

ดนตรีประกอบ ใช้เพื่อเปิดคลอไปตามแต่ละจังหวะอารมณ์ของเรื่อง ซึ่งทำหน้าที่เป็นทั้งดนตรีเปิดฉาก คั่นระหว่างฉาก สร้างบรรยากาศ และช่วยเสริมการแสดงในขณะนั้นๆ ให้เกิดอารมณ์ร่วมมากขึ้นอีกทางหนึ่ง เช่น เมื่อถึงฉากที่เกี่ยวกับการชกมวย ดนตรีประกอบจะมีจังหวะที่เร็ว กระชับ บางช่วงจะปล่อยเสียงดนตรีที่หนักหน่วง เพื่อให้เข้ากับจังหวะการชก การฟุตเวิร์คของนักชก แต่ในขณะเดียวกัน ดนตรีประกอบก็เปลี่ยนอารมณ์ผู้ชมได้ ด้วยท่วงทำนองช้าๆ เมื่อละครเล้ามาถึงจังหวะที่ซาบซึ้ง หรือโศกเศร้า เป็นต้น

### 7.3 สะดุดรัก...ที่ปักใจ (Full House)



ภาพ 7.17 ภาพจากละครเรื่อง “สะดุดรักที่ปักใจ”

<b>นำเสนอทาง</b>	ช่อง 7 สี ยอดภาพยนตร์นานาชาติ		
<b>ออกอากาศ</b>	(1.) วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.15 น. (2.) วันจันทร์-อังคาร เวลา 08.15 น. (Rerun)		
<b>เริ่มออกอากาศ</b>	(1.) วันที่ 25 มิถุนายน - 31 กรกฎาคม พ.ศ.2548 (2.) วันที่ 20 มีนาคม - 25 เมษายน พ.ศ.2549 (Rerun)		
<b>ประเภทละคร</b>	Romantic Comedy		
<b>จำนวน</b>	16 ตอน		
<b>ผู้กำกับ</b>	Pyo Min-soo		
<b>นักแสดงนำ</b>	ซองเฮเคียว	รับบทเป็น	ฮันจีอิน
	จองจี ฮุน (เรน)	รับบทเป็น	ลียองเจ
	คิมซองซู	รับบทเป็น	ลีมึงฮอง
	ฮันอินจุง	รับบทเป็น	คังเฮวอน

#### 7.3.1 เรื่องย่อ

“ลียองเจ” นักร้องนักแสดงชื่อดัง เดินทางไปถ่ายภาพยนตร์ที่เซี่ยงไฮ้ ที่นั่นเขาได้พบกับ “ฮันจีอิน” นักเขียนนิยายออนไลน์ ซึ่งถูกเพื่อนสนิทหลอกให้ไปพักผ่อน ในขณะที่จะแอบขายบ้าน Full House สมบัติชิ้นเดียวของเธอ จีอินต้องหลอกยองเจเพื่อขอยืมเงินจ่ายค่าที่พัก เมื่อกลับมาเกาหลีก็พบว่าบ้านถูกเปลี่ยนเจ้าของแล้ว และยองเจคือเจ้าของคนใหม่ จีอินต้องยอมเป็นแม่บ้านให้ยองเจ เพื่อเป็นการทำงานใช้หนี้ และตกกระไดพลอยโจนต้องแต่งงานกับเขา ทั้งสองคนเขียนสัญญาเอาไว้ว่าเมื่อหมดสัญญาจีอินจะได้บ้านคืน ทำให้เธอต้องจำอยู่กับยองเจต่อไป ทั้งๆ ที่ทั้งคู่ไม่เคยลงรอยกันเลย และทะเลาะกันตลอดเวลา ระหว่างนั้นจีอินก็มีโอกาสพัฒนาความสัมพันธ์กับ “ลีมึงฮอง” นักธุรกิจเจ้าของสำนักพิมพ์และเพื่อนของยองเจ ที่เริ่มหลงรักเธอ ส่วนยองเจก็พยายาม

หักห้ามความรู้สึกของตัวเองต่อ “คังเฮวอน” เพื่อนสาวสมัยเด็ก ๆ ที่เขาแอบรักมาตลอด พร้อม ๆ กับที่ยองเจและจีอินต่างพยายามเรียนรู้กันและกัน และเกิดความผูกพันกันไม่รู้ตัว จีอินต้องต่อสู้เพื่อเอาชนะความเจ้าระเบียบของคุณย่า และความทมิฬของคุณพ่อยองเจ และเธอก็สามารถทำให้คุณพ่อและยองเจที่เคยมีปัญหาปรับความเข้าใจกันได้ และท้ายที่สุดหลังจากได้อยู่ร่วมกัน ทั้งสองคนต่างเห็นอกเห็นใจ และรู้จักตัวเองในที่สุด จีอินปฏิเสธมิงฮอง และยองเจก็ปฏิเสธเฮวอน ท้ายที่สุดพวกเขากลับมามีชีวิตที่ดีกันและอยู่ร่วมกันในฐานะสามีภรรยาอีกครั้งที่บ้าน Full House

### 7.3.2 ประเภทละคร (Genre)

จัดเป็นละครประเภท Romantic Comedy ซึ่งผสมผสานกันระหว่างเรื่องราวความรักซาบซึ้งของตัวละครพระเอกนางเอก พร้อมด้วยอารมณ์ของเรื่องที่น่าเสนอในแนวตลกสนุกสนาน ซึ่งเกิดมาจากฉากก๊อ๊กก๊าก แบบพ่อแถมแม่จนระหว่างพระเอกกับนางเอก ซึ่งสร้างอารมณ์ทั้งในเชิงขำขันและโรแมนติกไปในขณะเดียวกัน

### 7.3.3 โครงเรื่อง (Plot)

เนื้อเรื่องหลักของ Full House เป็นเรื่องราวความรักระหว่างตัวละครหลัก คือ ลียองเจ และฮันจีอิน และการฝ่าฟันปัญหาอุปสรรคต่างๆ ร่วมกัน ทั้งปัญหาที่เกิดขึ้นภายในตนเองและปัญหาจากภายนอก เพื่อติดตามเรื่องราวว่าทำอะไรความรักของทั้งคู่จึงจะสมหวัง ซึ่งในละครเรื่อง Full House เนื้อเรื่องเริ่มต้นขึ้นจากปมขัดแย้งระหว่าง 2 ตัวละครหลัก ที่ต้องเข้ามาอยู่ร่วมกันอย่างไม่เต็มใจทั้ง 2 ฝ่าย โดยมีการทำสัญญาเป็นข้อตกลงเอาไว้ เรื่องราวเริ่มพัฒนาขึ้นเมื่อทั้งสองคนซึ่งมีลักษณะนิสัย ทัศนคติ และพื้นฐานชีวิตแตกต่างกัน ต้องปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกัน ซึ่งเป็นเหตุให้เกิดการทะเลาะเบาะแว้ง และไม่ลงรอยกันอยู่เสมอ โดยมีตัวละครอื่นๆ มาร่วมสร้างปมขัดแย้งให้ทั้งคู่เพิ่มขึ้น เรื่องราวยังคงดำเนินไปภายใต้พล็อตหลัก ด้วยอารมณ์ของเรื่องเป็นไปในแนวทางที่สนุกสนาน เมื่อก้าวมาสู่ช่วงครึ่งหลังของเรื่อง จะเพิ่มเติมไปด้วยอารมณ์ซาบซึ้ง และร่วมลุ้นไปกับตัวละครของเรื่องว่าจะสมหวังในความรักได้หรือไม่ และท้ายสุดก็จบลงอย่างมีความสุข

นอกจากพล็อตหลักเรื่องความรักแล้ว ในละครยังมีพล็อตรองที่เป็นตัวช่วยสนับสนุน และเป็นส่วนที่สร้างความซับซ้อนให้กับพล็อตเรื่องหลัก โดยนำเสนอไปที่เรื่องความสัมพันธ์ของคนในครอบครัว ในเรื่องนี้ความสัมพันธ์ในครอบครัวของพระเอก โดยเฉพาะกับพ่อไม่ราบรื่นนัก เป็นผลมาจากการมีทัศนคติในด้านอาชีพและการดำรงชีวิตไม่เหมือนกัน ในขณะที่นางเอกเป็นลูกกำพร้า เธอลับมองเห็นความผูกพันในครอบครัวเป็นเรื่องสำคัญ และท้ายที่สุดนางเอกก็เป็นผู้คลี่คลายปัญหานี้ได้ โดยเป็นเสมือนตัวเชื่อมให้ครอบครัวพระเอกกลับมาปรองดองกันเหมือนเดิม



ส่วนเธอและพระเอกก็ร่วมกันสร้างครอบครัวใหม่ในที่สุด ซึ่งหน้าที่ของพล็อตเรื่องในที่นี่แม้ไม่ได้เกี่ยวข้องกันโดยตรงกับพล็อตหลัก แต่ก็เป็นตัวช่วยในการแสดงให้เห็นถึงพื้นฐานชีวิต ลักษณะนิสัยใจคอ และทัศนคติของตัวละครได้มากยิ่งขึ้น รวมทั้งเป็นปมขัดแย้งที่เพิ่มขึ้นเพื่อให้เห็นความสัมพันธ์ของตัวละครหลักในเรื่อง และทำให้เรื่องราวดำเนินต่อไปอย่างซับซ้อนมากขึ้นด้วย

### 7.3.4 การเล่าเรื่อง (Narration)

Full House เล่าเรื่องอย่างเป็นทางการเป็นลำดับขั้นเริ่มตั้งแต่การพบเจอกันครั้งแรกของตัวละครหลัก พัฒนาความสัมพันธ์ เข้าสู่ภาวะวิกฤติ ก่อนจะลงเอยในตอนจบอย่างมีความสุข (Happy Ending) โดยมีปมขัดแย้งระหว่างตัวละครหลัก เป็นแรงผลักดันสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรม การกระทำของตัวละคร ซึ่งสัมพันธ์กับเหตุการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง ปมปัญหาได้รับการคลี่คลายเมื่อตัวละครหลักยอมรับความจริง และทำความเข้าใจกับสิ่งที่เกิดขึ้นด้วยตนเอง และนำไปสู่ตอนจบอย่างมีความสุข เช่น ตัวละครพระเอก-นางเอกต่างเปิดใจและยอมรับความรู้สึกของตนเอง ขณะที่ตัวละครที่เป็นคู่ขัดแย้งได้ยุติบทบาทของตนเองลง ด้วยการยอมรับความจริงและเป็นฝ่ายจากไปด้วยตนเอง ซึ่งสามารถจำแนกลักษณะที่ปรากฏได้ดังนี้

#### เปิดเรื่องด้วยการแนะนำตัวละครหลัก

เป็นการเปิดโดยพูดถึงตัวละครหลักและเข้าสู่ประเด็นหลักที่เป็นจุดกำเนิดเรื่องราวของเรื่องตามพล็อตหลักทันที โดยค่อยๆ แนะนำให้ผู้ชมได้ทำความรู้จักกับตัวละครด้วยการนำเสนอ สถานการณ์และบทสนทนา เช่นการเปิดตัว "ลียองเจ" ในฉากแรก ในภาพที่เปิดประตูออกมาโดนนักข่าวรุมล้อมสัมภาษณ์ ก่อนจะตัดไปที่ภาพข่าวหนังสือพิมพ์ลงข่าวความรักของเขากับดาราสาวคนหนึ่ง แสดงให้เห็นสถานภาพทางสังคมของเขว่าเป็นบุคคลผู้มีชื่อเสียงมาก และเป็นที่น่าสนใจของสื่อมวลชน และทำให้ทราบในเบื้องต้นทันทีว่าเขาต้องเป็นซูเปอร์สตาร์ชื่อดัง

ในขั้นการพัฒนาเหตุการณ์ คือเหตุการณ์นับแต่ยองเจและจ็อินเริ่มต้นใช้ชีวิตคู่กันอย่างเป็นทางการ เรื่องราวเริ่มต้นพัฒนาตามพล็อตเรื่องหลักนั่นคือ การฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ เพื่อพิสูจน์ความรักของทั้งคู่ และอุปสรรคหลักๆ ในการพัฒนาความสัมพันธ์ในเบื้องต้นก็คือ ความแตกต่างของตัวละครหลักทั้งสอง ทั้งด้านอาชีพการงาน ภูมิหลังทางครอบครัว นิสัยใจคอ ทัศนคติ เป็นต้น ซึ่งทำให้ฉากหลักๆ ที่ปรากฏคือ ฉากแสดงให้เห็นความขัดแย้งของตัวละครทั้งสองคนที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลา เช่น การทะเลาะกันเรื่องทำความสะอาด การทำอาหาร การต่อปากต่อคำอย่างไม่มีใครยอมใคร ฯลฯ

เหตุการณ์ยังคงพัฒนาต่อไปเรื่อยๆ พร้อมกับกำกับการเพิ่มประเด็นขัดแย้งและตัวละครขัดแย้งอื่นๆ เข้ามา อาทิ การที่คังเฮวอนกลับมาให้ความสนใจกับยองแจอีกครั้ง จนทำให้เขาไขว่คว้าการที่ลีมฮงเริ่มตกหลุมรักจีอินและต้องการเอาชนะใจเธอ ความลับเรื่องสัญญาแต่งงานถูกเปิดเผย ล้วนทำให้การพัฒนาความรักของทั้งคู่เกิดอุปสรรค ตรงกับพล็อตหลักของเรื่องที่ทั้งยองแจและจีอินต้องฝ่าฟันไปให้ได้ ซึ่ง

### สร้างจุดเริ่มต้นท้ายแต่ละตอน

ในการดำเนินเรื่องในแต่ละตอนของละคร มักจะสร้างจุดที่เป็นภาวะวิกฤติของตัวละครเอาไว้อยู่ตลอด ตัวอย่างเช่น ในตอนเริ่มเรื่อง ภาวะวิกฤติของจีอินเกิดขึ้นเมื่อไม่สามารถติดต่อใครๆ ได้ จนต้องแก้ปัญหาโดยการหลอกขอยืมเงินของแจ จนทำให้ทั้งสองคนต้องมีเรื่องเกี่ยวพันกันในเวลาต่อมา ในช่วงจบของตอนที่นำเสนอทางที่วีนั้นเป็นการจบตอนด้วยการคลี่คลายปมขัดแย้งย่อยต่างๆ ในต้นเรื่อง ขณะเดียวกันก็สร้างปมปัญหาใหม่ขึ้นมา เพื่อเป็นการปูเรื่องราวสำหรับตอนต่อไป

### จบแบบ Happy Ending

ในขั้นตอนจบผู้ชมจะเห็นพัฒนาการของตัวละครที่เปลี่ยนแปลงมาเรื่อยๆ ตั้งแต่ต้น คือการที่ลีแจและฮันจีอินซึ่งมีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงในตอนแรก เกิดเหตุการณ์ที่มาจากความขัดแย้งของทั้งสองคนอยู่ในทุกๆ ตอน เห็นได้จากฉากที่มีการต่อปากต่อคำกัน ทะเลาะกันด้วยเรื่องเล็กๆ น้อยๆ จนกระทั่งมาถึงช่วงที่ต้องปรับตัวเพื่ออยู่ร่วมกัน ทำให้เห็นลักษณะนิสัยหรือบุคลิกบางอย่างของตัวละครทั้งสองที่แฝงอยู่ เช่น ความเป็นห่วงเป็นใย เห็นอกเห็นใจกัน จนท้ายที่สุดทั้งสองคนก็ได้รู้ใจตัวเองว่าพวกเขารักกัน ตอนจบของเรื่องจึงลงเอยโดยที่พระเอกและนางเอกได้ครองรักกันอย่างมีความสุข ดังนั้น ในช่วงคลี่คลายก่อนเข้ามาสู่ตอนจบของเรื่อง จึงเป็นช่วงที่ผู้ชมจะลุ้นว่าพระเอกจะบอกรักนางเอกอย่างไร นอกจากนั้นในช่วงเข้าสู่ฉากจบ เรื่องราวยังเฉลยให้เห็นว่าตัวละครที่เคยสร้างความขัดแย้งให้พระเอกนางเอก คือ ลีมฮงและคังเฮวอน ได้กลับมาคบหากันในฉากที่ทั้งสี่คนทำอาหารทานกันที่สนามหญ้าบ้าน Full House ก่อนที่เรื่องราวจะจบลงดังในฉากสุดท้ายของเรื่องที่ทั้งสองคนนั่งพิงกันโดยมีฉากหลังคือริมทะเลติดกับบ้าน Full House นั่นเอง

### 7.3.5 แก่นเรื่อง (Theme)

แก่นเรื่องหลัก ได้แก่ เรื่องความรัก (Love Theme) ซึ่งเป็นเรื่องราวความรักระหว่างหนุ่มสาวในช่วงวัยทำงาน ที่ต่างก็ต้องมีภาระหน้าที่รับผิดชอบ มีพื้นฐานชีวิต ลักษณะนิสัยใจคอ รวมไปถึงการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่ต้องมาสัมพันธ์ต่อกันอย่างไม่ตั้งใจ ทำให้พวกเขา

ต้องปรับตัวเข้าหากัน และเรียนรู้ความแตกต่างของกันและกัน กระทั่งก่อตัวเป็นความรักอย่างไม่รู้ตัว ขณะที่เส้นทางการพิสูจน์ความรักของคนทั้งคู่ก็ต้องพบเจออุปสรรคมากมาย ก่อนที่จะพบกับความสมหวังในตอนท้าย

นอกจากนั้น ยังมีการแสดงให้เห็นเรื่องราวความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลในครอบครัว และบทบาทความสำคัญของสถาบันครอบครัวด้วย เช่น การที่เรื่องราวความรักของตัวละครหลัก เริ่มต้นขึ้นด้วยการสร้างครอบครัวร่วมกัน ซึ่งทำให้เห็นว่าการมีครอบครัวด้วยความไม่พร้อมจะไม่สามารถนำพาครอบครัวมีความสุขได้ แต่เมื่อเรื่องราวดำเนินมาถึงตอนจบที่ทั้งคู่พร้อมทั้งด้านจิตใจและความรักที่มอบให้กันอย่างแท้จริง ครอบครัวของพวกเขาจึงได้เริ่มต้นขึ้นอีกครั้ง นอกจากนี้ ภูมิหลังของตัวละครหลักในด้านครอบครัว ก็เป็นส่วนที่มีความสำคัญต่อท้องเรื่อง การที่ยองเจมีปัญหาความสัมพันธ์กับบิดา แม้เขาจะมีครอบครัวที่สมบูรณ์ แต่ก็ไม่ได้ทำให้เขามีความสุข ในขณะที่จีอิน กำพร้าทั้งบิดาและมารดา ซึ่งเป็นส่วนสำคัญที่ผลักดันให้เธอเป็นคนที่แข็งแกร่งและสู้ชีวิต ทำให้เธอเห็นความสำคัญของสถาบันครอบครัว และเป็นทั้งผู้สร้างปมปัญหาและคลี่คลายปัญหาระหว่างยองเจและบิดา ทั้งยังทำให้ครอบครัวของเขากลับมาปรองดองอย่างเดิมอีกด้วย

### 7.3.6 ความขัดแย้ง (Conflict)

ระดับความขัดแย้งที่พบเป็นความขัดแย้งของตัวละครหลัก ปรากฏให้เห็นทั้งความขัดแย้งกับผู้อื่น ความขัดแย้งภายในตัวเอง และความขัดแย้งกับสังคมและสิ่งแวดล้อม โดยความขัดแย้งหลักเกิดจากการปิดบังความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองของตัวละครหลักชายหญิง ทำให้ไม่สามารถลงเอยกันได้ แต่เมื่อได้เปิดใจเพื่อรับรู้ความรู้สึกที่แท้จริงของกันและกันแล้ว เหตุการณ์ก็เริ่มคลี่คลายและจบลงอย่างมีความสุข ซึ่งจากการวิเคราะห์พบลักษณะที่ปรากฏดังนี้

#### ขัดแย้งด้วยความสัมพันธ์แบบรักสามเส้า

เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นระหว่างตัวละครหลัก 4 คน ที่มีจุดมุ่งหมายในความรักเหมือนกัน แต่สุดท้ายพระเอกกับนางเอกก็สมหวังในความรัก ขณะที่ตัวละครที่มีบทบาทพระรองกับนางรองต้องเป็นฝ่ายผิดหวังและยอมรับความจริงในที่สุด

### ขัดแย้งเพราะต้องการปิดบังความรู้สึกของตนเอง

เป็นความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของตัวละครหลัก ทำให้ตัวละครอยู่ในภาวะที่ลำบากใจ หรือต้องตัดสินใจอะไรบางอย่าง ดังในตอนที่ยองเจเกิดภาวะที่ต้องตัดสินใจที่จะเลิกคบหรือสนใจเฮวอน หญิงสาวที่เขาหลงรักมานาน แต่เขาก็ยังรู้สึกตัดใจไม่ได้ ในขณะเดียวกันเขาก็รู้สึกเป็นห่วงความรู้สึกของจีอินเวลาที่เขาต้องไปอยู่กับเฮวอน ซึ่งความขัดแย้งภายในจิตใจลักษณะนี้ก็เกิดขึ้นกับตัวละครหลักคือจีอินเช่นเดียวกัน ซึ่งทั้งสองคนจะมีความขัดแย้งในจิตใจเกิดขึ้นอยู่บ่อยครั้งในช่วงกลางเรื่อง ซึ่งจะทำให้เห็นพัฒนาการทางความสัมพันธ์ของทั้งสองคนด้วยว่า ได้มีการเปลี่ยนแปลงไปเช่นไร ซึ่งในการนำเสนอลักษณะนี้ทำให้ผู้ชมทราบได้ว่าทั้งสองคนเริ่มรู้สึกดีๆ ต่อกัน แต่ไม่กล้าแสดงออกมา ยิ่งทำให้ต้องการลุ้นว่าแล้วทั้งคู่จะแสดงความรู้สึกนั้นออกมาเมื่อไหร่ และอย่างไร

### ขัดแย้งเพราะสถานภาพที่แตกต่างกัน

**ลียองเจ** การเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียง ทำให้เขาไม่มีโอกาสในการปรากฏตัวในสังคมอย่างเป็นทางการเหมือนคนทั่วไป การใช้ชีวิตของเขาถูกจับตามองจากสื่อมวลชนและผู้คนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งความขัดแย้งนี้ส่งผลต่อพฤติกรรมบางอย่างของเขา เช่น เป็นคนขี้อาย ไม่ไว้ใจคนอื่น และแสดงความรู้สึกไม่เป็น และพฤติกรรมเหล่านี้ก็เป็นตัวที่ทำให้เขาเกิดความขัดแย้งกับนางเอกเช่นกัน หรือตัวอย่างฉากที่เขาแอบไปตามหาจีอินที่สวนสนุกลำพัง เมื่อมีแฟนฯ จำได้เขาก็ต้องวิ่งหนีแฟนฯ เข้าไปหลบในห้องน้ำ และกลายเป็นข่าวทันทีในวันรุ่งขึ้น

**ฮันจีอิน** ซึ่งทำงานเป็นนักเขียนและดำเนินชีวิตปกติธรรมดาทั่วไป จนกระทั่งเธอแต่งงานกับลียองเจ ที่มีชื่อเสียงโด่งดัง ทำให้เธอต้องถูกจับตามองจากสาธารณชนไปด้วย ดังนั้น การปรากฏตัวของจีอินต่อสื่อหรือสาธารณชนจึงเต็มไปด้วยความอึดอัดใจ และไม่คุ้นเคย ซึ่งรูปแบบความสัมพันธ์ของทั้งคู่ต้องตกอยู่ภายใต้การเฝ้ามองของสังคมตลอดเวลา เนื่องจากสถานภาพทางสังคมของยองเจ จึงทำให้สถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครเป็นไปด้วยความระแวงระวังอยู่ตลอดเวลา นอกจากนั้น ยังทำให้เห็นว่าการเป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงนั้น หนีไม่พ้นกับการถูกจับตามองเรื่องส่วนตัว และการมีความรักกับใครสักคนนั้นเป็นเรื่องยาก และอาจส่งผลต่อคะแนนนิยมได้ตลอดเวลา ซึ่งยองเจและจีอินคือตัวแทนที่แสดงให้เห็นความขัดแย้งกับสังคมลักษณะดังกล่าวนี้ ดังปรากฏในหลายๆ เหตุการณ์ซึ่งนำไปสู่ความยุ่งยากต่างๆ ในเรื่อง

## 7.3.7 ตัวละคร (Characters)

## ตัวละครหลัก (Main Character)

ตารางที่ 7.5 แสดงลักษณะของตัวละครหลักใน “สะตูดรักที่ปักใจ”

ตัวละคร (ภาพ 7.18-7.21)	ลักษณะที่ปรากฏ
<p>อัน จี อึน</p> 	<p>หน้าตาดี ยิ้มง่าย แต่งกายตามสมัยนิยม มีเอกลักษณ์ตรงที่ความชุ่มฉ่ำ และแสดงความเป็นบ๊อยๆ ต้องใช้ชีวิตลำบากเพราะกำพร้าพ่อ-แม่ ทำงานเป็นนักเขียนนิยายทางอินเทอร์เน็ต สดใส ร่าเริง มองโลกในแง่ดี มีน้ำใจ มีความพยายามและอดทนสูง รักศักดิ์ศรี ไม่ยอมใครง่ายๆ รู้จักยอมรับความจริง แต่ไม่ค่อยเท่าทันผู้อื่น ใฝ่ใจคนง่ายเกินไป เชื่อว่าคนเราต้องมีความหวังและชีวิตต้องสู้ต่อไป จากที่ใช้ชีวิตเรียบง่ายตามลำพัง เมื่อประสบปัญหาที่รู้จักวิธีเอาตัวรอด และมีวิธีแก้เผ็ดแบบไม่ยอมใคร แต่เมื่อมีชีวิตคู่ก็ทำให้เธอเรียนรู้ที่จะทำเพื่อคนอื่นมากขึ้น</p>
<p>ลี ยอง เจ</p> 	<p>ศิลปินชื่อดัง หน้าตาดี สะอาด เป็นระเบียบ แยกจากครอบครัวออกมาอาศัยตามลำพัง มีน้องสาวหนึ่งคนแต่เสียชีวิตแล้ว ไม่ลงรอยกับพ่อ มีความเป็นส่วนตัวสูง ไม่ชอบให้ใครมาวุ่นวาย เจ้าอารมณ์ รู้จักขี้น อารมณ์แปรปรวน แสดงความรู้สึกไม่เป็นชอบปิดบังความรู้สึกที่แท้จริง แต่ก็เป็นคนจิตใจดี เห็นอกเห็นใจคนอื่น เชื่อมั่นในตนเอง แต่ก็ขาดความกล้าในบางครั้ง มองว่าตนเองโตแล้วสามารถตัดสินใจอะไรได้เอง หลังจากรู้จักกับนางเอก ก็มีการเปลี่ยนแปลงตนเองทีละน้อย จากคนที่ไม่ค่อยสนใจใครนัก ที่สูง มาเป็นคนที่รู้จักแสดงความรู้สึก และรับฟังความเห็นของผู้อื่น</p>
<p>ลี มิง ฮอง</p> 	<p>หน้าตาดี บุคลิกดี มีเอกลักษณ์ที่ความเป็นคนเจ้าเสน่ห์ ช่างพูดช่างคุย มีลักษณะของชายในฝันที่สาวๆ ชื่นชอบ เป็นเพื่อนของยองเจ ฐานะดี เป็นนักธุรกิจ เจ้าของธุรกิจสิ่งพิมพ์ เป็นชายหนุ่มที่ประสบความสำเร็จสูง ฉลาด ช่างสังเกต คุยเก่ง มีน้ำใจ และมนุษยสัมพันธ์ดี เป็นสุภาพบุรุษ พูดจาไพเราะ รู้จักให้ออกาสผู้อื่น แต่บางครั้งก็ชอบการเอาชนะ และเย็นชาจนเกินไป จะทำอะไรต้องทำให้สำเร็จ และมองความรักเป็นเรื่องที่ฉาบฉวย ใฝ่รอความรักที่แท้จริง ตัวละครมีทั้งช่วงที่ดีและช่วงที่แสดงความเห็นแก่ตัวเมื่อต้องแย่งชิงคนที่ตัวเองรักมาได้ แต่สุดท้ายก็ต้องยอมรับความจริงและยินดีกับความสุขของเพื่อนและคนที่เขารัก</p>
<p>คัง เฮ วอน</p> 	<p>สวย สง่า บุคลิกดี แต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ทันสมัย สวยงาม มีลักษณะของนางในฝันที่ชายหนุ่มชื่นชม ฐานะดี เป็นดีไซเนอร์และเจ้าของธุรกิจห้องเสื้อ เป็นเพื่อนสนิทที่ยองเจแอบหลงรัก แต่เธอกลับหลงรักมิงฮองมากกว่า เป็นคนหยิ่งทะนง มั่นใจในตัวเองสูง ชอบเอาชนะ เห็นแก่ตัวเอง และชอบวางแผน เป็นคนจริงจังและโหยหาความรัก ต้องการพบความรักที่แท้จริงและประสบความสำเร็จกับความรัก ตัวละครแสดงออกในด้านร้ายเมื่อต้องการเรียกร้องความสนใจในความรัก ด้วยวิธีการผิดๆ แต่ก็กลับมาดีได้เมื่อตระหนักในความเป็นจริงที่เกิดขึ้น และเรียนรู้ที่จะยอมรับมันในที่สุด</p>

## ตัวละครอื่นๆ ที่มีบทบาทสำคัญในเรื่อง

### ตารางที่ 7.6 แสดงลักษณะของตัวละครที่มีบทบาทสำคัญใน “สะดุดรักที่พักใจ”

ตัวละคร	ลักษณะที่ปรากฏ
ชินดองฮุก	เพื่อนสนิทจีอิน เจ้าเล่ห์ เล่ห์เหลี่ยมเยอะ มักหาช่องทางที่เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง แต่ลึกๆ แล้วก็เป็นห่วงเพื่อน เป็นคนที่คอยประสานความรักให้กับจีอินและยองเจได้ปรับความเข้าใจกัน และเป็นตัวละครสร้างเสียงหัวเราะในเรื่อง
ยางฮีจิน	เพื่อนจีอิน ภรรยาของฮุก เป็นคนเจ้าเล่ห์ เล่ห์เหลี่ยมเยอะ รักสามี เป็นคนช่างพูด เก็บความลับไม่ค่อยอยู่ เช่น เมื่อฮีจินเผลอพูดความลับเรื่องสัญญาแต่งงานของจีอินและยองเจออกไปให้มิงฮองฟัง ทำให้มิงฮองตัดสินใจที่จะแย่งจีอินมาได้ และทำให้เรื่องราวซับซ้อนขึ้น
คุณพ่อช็องเจ	เป็นนายแพทย์ เครื่องขีมี มีทิวสูง ลักษณะภายนอกดูเย็นชา แต่จริงๆ แล้วคิดมาก และเป็นห่วงลูกชาย แต่จะไม่แสดงออกตรงๆ เป็นเหตุให้ความสัมพันธ์ระหว่างคุณพ่อกับยองเจไม่ราบรื่น
คุณย่าช็องเจ	สู้ๆ ขี้น แต่ก็จริงใจ ชอบทำกิจกรรม รักหลาน คุณย่ามีบทบาทเป็นผู้สร้างเสียงหัวเราะ และยังเป็นผู้ช่วยเหลือ ทำให้ทั้งยองเจและจีอินได้ทำความรู้จักกันมากขึ้น ทำให้จีอินรักและผูกพันกับความเป็นครอบครัว และขัดแย้งในจิตใจอย่างสูงเมื่อเธอต้องจากครอบครัวนี้ไป
คุณแม่	เรียบร้อย ทำอาหารเก่ง ใจดี เป็นห่วงคนอื่น คุณแม่จึงมีบทบาทเป็นผู้ช่วยเหลือ เช่น พยายามไกล่เกลี่ยความสัมพันธ์ของคุณพ่อและยองเจ เป็นต้น
ผู้จัดการช็องเจ	เป็นลักษณะของผู้หญิงทำงาน คล่องแคล่ว ปราดเปรี้ยว เด็ดขาด แก้ปัญหาเก่ง

จากการวิเคราะห์การจำแนกชุดของตัวละครข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นลักษณะของตัวละครได้ดังต่อไปนี้

- สร้างตัวละครหลักที่โดดเด่นเป็น 2 คู่ คือ ชาย 2 คน หญิง 2 คน โดยทั้ง 4 คนจะมีความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกัน โดยมีเรื่องความรักมาเป็นตัวแปร เช่น เป็นเพื่อนกันมาก่อน มีคนใดคนหนึ่งหลงรักอีกคนหนึ่งโดยปิดเป็นความลับ

- ตัวละครหลักทั้งฝ่ายชายและฝ่ายหญิง (พระเอก-นางเอก) มีพื้นฐานชีวิตหรือภูมิหลังที่แตกต่างกัน โดยฝ่ายหนึ่งจะอยู่ในสังคมหรือมีสถานภาพทางสังคมที่สูงกว่า ซึ่งส่งผลให้ตัวละครทั้งสองมีความแตกต่างกันทั้งลักษณะนิสัยใจคอ ทศนคติ และแนวทางการใช้ชีวิต

- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระเอก) มีรูปลักษณ์ภายนอกที่หล่อ ดูดี สมบูรณ์แบบ เป็นที่ชื่นชอบและหมายปองของหญิงสาว และมีสถานภาพที่เป็นที่ยอมรับในสังคม แต่จะมีภูมิหลังที่ไม่สมบูรณ์แบบนัก ทั้งเรื่องนิสัยส่วนตัวบางอย่าง และภูมิหลังเรื่องครอบครัว
- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางเอก) เป็นตัวแทนของบุคคลธรรมดาสามัญ ชั้นชั้นกลางที่พบเห็นได้ทั่วไป มีรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงาม น่ารัก ตลก เป็นๆ ซุ่มซำม เป็นตัวของตัวเอง มีความอดทนสูง ไม่เกรงกลัวใคร มีความฝัน และไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค
- ตัวละครหลักฝ่ายชาย (พระรอง) มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ดีเช่นกัน คุณสมบัติไม่แตกต่างจากพระเอก เป็นบุคคลที่หลงรักนางเอก แต่สุดท้ายต้องเป็นฝ่ายที่เสียสละและต้องยอมรับความผิดหวัง
- ตัวละครหลักฝ่ายหญิง (นางรอง-ร้าย) มีรูปลักษณ์ภายนอกที่สวยงาม มาดดี สุภาพระดี มั่นใจในตัวเองสูง ทำหน้าที่เป็นคู่ขัดแย้งที่คอยขัดขวางความสัมพันธ์ระหว่างพระเอกกับนางเอก ตลอดเวลา ก่อนที่จะเปิดใจและยอมรับความจริงได้ในภายหลัง
- ตัวละครหลักมีบทบาทมากกว่าหนึ่งบทบาทหน้าที่ในตัวเอง คือ เป็นทั้งผู้ช่วยเหลือ ผู้ต้องการความช่วยเหลือ ผู้ขัดขวาง ผู้สร้างอารมณ์ขัน เป็นต้น
- สร้างตัวละครที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือหรือเป็นฝ่ายสนับสนุน ในขณะที่เดียวกันก็เป็นตัวละครที่สร้างปัญหาด้วย โดยมีทั้งชายและหญิง เช่น “จี๋อิน” มีเพื่อนสนิทคือ ดองฮุก และฮี้จิน ที่เป็นทั้งตัวสร้างปัญหา และเป็นผู้ช่วยเหลือ “ยองเจ” มีผู้จัดการส่วนตัว ที่ทำหน้าที่เป็นผู้ช่วยเหลือข้อขัดแย้งหลายอย่างที่เกิดขึ้นกับเขา เป็นต้น
- ตัวละครสมทบอื่นๆ จะเป็นตัวช่วยเสริมเรื่องราวที่มีผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวละครหลักทั้งสอง ทั้งในด้านการดำเนินชีวิต ความคิด และการตัดสินใจ เช่น คุณย่า และคุณพ่อ เป็นต้น

### 7.3.8 มุมมองการเล่าเรื่อง (Point of View)

เป็นการมองจากมุมมองของหนุ่มสาวที่มีภูมิหลังแตกต่างกัน ต่างคนต่างต้องปรับตัวเข้าหากัน และเรียนรู้ที่จะใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันด้วยความรักอย่างจริงจัง เป็นการมองข้ามข้อเสียของอีกฝ่ายให้ได้และใช้หัวใจเป็นตัวตัดสินความรู้สึกที่แท้จริง

### 7.3.9 การออกแบบการผลิต (Production Design)

#### 7.3.9.1 องค์ประกอบด้านภาพ (Visual Image)

การวิเคราะห์องค์ประกอบด้านภาพ ก็คือการถ่ายทอดเรื่องราวของละคร ออกมาด้วยภาษาภาพ ซึ่งภาษาภาพที่ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์นั้น ประกอบไปด้วยองค์ประกอบต่างๆ ได้แก่ ฉาก เครื่องแต่งกาย การจัดองค์ประกอบภาพ อาทิ ขนาดภาพ มุมกล้อง ฯลฯ และการสื่อสารการแสดง ซึ่งเป็นส่วนสำคัญหนึ่งในการประกอบสร้างละครออกมาได้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะละครเรื่องนี้ มีความโดดเด่นในด้านการใช้ภาษาภาพในการเล่าเรื่อง

##### ● ฉาก (Setting)

ละครเรื่อง Full House เป็นละครเกาหลีอีกหนึ่งเรื่องที่มีการลงทุนไปกับการผลิตค่อนข้างสูง หลักๆ คือการสร้างบ้าน Full House ขึ้นมาเพื่อใช้เป็นสถานที่หลักในการถ่ายทำ ทั้งนี้เพราะเป็นสถานที่สำคัญที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับโครงเรื่อง กับเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นและปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละครที่เกิดขึ้นโดยใช้พื้นที่ของบ้าน Full House หลังนี้เป็นหลัก

การลงทุนในการสร้างบ้าน Full House เป็นสถานที่หลักในการถ่ายทำนั้น ทำให้ละครเรื่องนี้มีความโดดเด่นมากในการจัดสรรพื้นที่ใช้สอย โดยมีตัวบ้าน Full House เป็นฉากหลังหรือศูนย์กลางทั้งหมดของเรื่องราว โดยมีการจัดมุมมองและองค์ประกอบของฉากต่างๆ ไว้อย่างลงตัวและจูงใจ ซึ่งฉากต่างๆ ที่ปรากฏในเรื่องเป็นองค์ประกอบสำคัญในการบอกถึงสถานที่และเวลาของการเกิดเหตุการณ์ในเรื่อง ทั้งยังเป็นอิทธิพลที่ส่งผลต่อการกระทำของตัวละคร ดังนั้น ในการวิเคราะห์ฉากใน Full House ผู้วิจัยจึงแบ่งการวิเคราะห์ที่ได้เป็นฉากภายในบ้าน และฉากอื่นๆ ที่เกิดภายนอกบ้าน

ทั้งนี้จากความถี่ในการนำเสนอฉากดังกล่าว ทำให้เห็นถึงความสอดคล้องกันระหว่างฉากที่ใช้เป็นประจำกับชื่อเรื่อง นั่นก็คือมุ่งเน้นให้เห็นความสำคัญของบ้านหลังนี้ ซึ่งเชื่อมโยงสัมพันธ์กับโครงเรื่องหลักและสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวละครหลัก คือลียองเจ และฮันจีอิน และเนื่องจากบ้าน Full House เป็นศูนย์กลางเรื่องราว ผู้วิจัยจึงเห็นควรที่จะแยกวิเคราะห์ถึงฉากหลักๆ ในบ้านดังกล่าวด้วยว่า มีส่วนสำคัญและส่งผลต่อพัฒนาการของเรื่องราว และตัวละครอย่างไรบ้าง ซึ่งจำแนกออกได้เป็น 6 ส่วนที่สำคัญ ดังต่อไปนี้



## ตารางที่ 7.7 ฉากต่างๆ ที่ปรากฏในบ้าน Full House

<p>ภาพ 7.22</p> <p>ภาพกว้างบ้าน Full House</p> 	<p>Full House เป็นบ้านเดี่ยวสไตล์ยุโรป สร้างขึ้นริมชายหาด ลักษณะเด่นอยู่ที่ตัวบ้านตกแต่งด้วยกระจกใสรอบๆ บ้าน เมื่อมองออกมาจากตัวบ้านจะเห็นวิวชายหาดที่สวยงาม ฉากที่แสดงให้เห็นภาพกว้างของบ้าน Full House ใช้ในการเปิดเรื่องครั้งแรก และใช้บ่อยครั้งก่อนการนำเข้าสู่กิจกรรมของตัวละครที่เกิดภายในบ้าน นอกจากนี้ฉากริมหาดยังใช้ในตอนที่ของเจมิกจะมาวิ่งออกกำลังกายเป็นประจำ ไม่ว่าจะเวลาปกติ หรือช่วงที่เขาขัดแย้งในจิตใจ</p>
<p>ภาพ 7.23</p> <p>ห้องนั่งเล่นและรับแขก</p> 	<p>มีการนำเสนอบ่อยครั้ง เนื่องจากบริเวณห้องนั่งเล่นเป็นส่วนสำคัญที่ตัวละครจะมาพบปะ พูดคุยกัน ทะเลาะกัน และมีกิจกรรมดีๆ ร่วมกัน เช่น ตอนที่ของเจและจี้ฮันต่างก็มานั่งหรือนอนรอกันและกันที่โซฟาห้องนั่งเล่น, ตอนที่ของเจมาร้องเพลงหมีสามตัวจี้ฮัน เป็นต้น ห้องนั่งเล่นจึงเป็นฉากหลังสำคัญที่ตัวละครหลักใช้เป็นทั้งสถานที่พักผ่อน และเป็นสถานที่สำหรับพัฒนาความสัมพันธ์ต่อกัน</p>
<p>ภาพ 7.24</p> <p>โต๊ะทำงาน ฮันจี้ฮัน</p> 	<p>บริเวณโต๊ะทำงานปรากฏครั้งแรกเมื่อฉากเปิดตัวละคร ทำให้ผู้ชมทราบว่าเธอทำอะไรพออะไร และจากนั้นก็ปรากฏขึ้นเสมอ เพื่อเน้นให้เห็นถึงการทำงานของเธอ ด้วยอาชีพของนักเขียนที่ต้องมีโต๊ะทำงานส่วนตัว มีคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์หลัก และยังเป็นเสมือนสถานที่ส่วนตัวที่เธอใช้ความคิดเต็มที่ในการทำงาน เพราะฉะนั้น จึงมีเหตุการณ์หลายฉากที่แสดงให้เห็นว่าจี้ฮันห่วงแหนโต๊ะทำงานตัวนี้มาก ทั้งตอนที่ทะเลาะกับของเจที่เขามาถ่วงว้ายกับคอมพิวเตอร์ของเธอจนทะเลาะกันบ่อยครั้ง</p>
<p>ภาพ 7.25</p> <p>ห้องนอนเดี่ยวของเจ</p> 	<p>เป็นสถานที่ส่วนตัวที่มีบทบาทต่อการแสดงอารมณ์ของตัวละครที่สุด ทั้งในตอนที่ของเจคิดมาก เศร้า ผิดหวัง ร้องไห้ หรืออยู่ในภาวะที่ต้องตัดสินใจบางอย่าง ห้องนอนคือสถานที่ที่เขามาปลดปล่อยอารมณ์มากที่สุด อีกทั้งห้องนอนยังมีการตกแต่งและเน้นให้เห็นถึงความทันสมัย และหรูหรา ทั้งในส่วนที่มีการเก็บเสื้อผ้า รองเท้า ไว้อย่างเป็นระเบียบจำนวนมาก ก็ยังเป็นส่วนที่บอกให้เห็นถึงลักษณะนิสัยส่วนตัว และสถานภาพทางสังคมของเขาด้วยว่าเป็นอย่างไร</p>

<p>ภาพ 7.26 ห้องนอนฮันจี้จิ้น</p> 	<p>เป็นห้องนอนเล็กๆ ที่ตกแต่งไว้อย่างน่ารักตามแบบห้องนอนของผู้หญิงที่เน้นสีโทนหวาน มีบทบาทสำคัญต่อการแสดงออกทางด้านอารมณ์ส่วนตัวของตัวละครเช่นกัน เนื่องจากห้องนอนเป็นสถานที่ส่วนตัว การที่ตัวละครอื่นเข้ามาเกี่ยวข้องกับจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ดังเช่น ฉากที่ยองเจเข้ามาที่ห้องและเห็นปฏิทินที่บอกรวันครบรอบวันเกิดของจี้จิ้น หรือฉากที่ยองเจเข้ามาหาจี้จิ้นในห้องขณะที่เธอไม่สบาย เขาได้ระบายความรู้สึกกับเธอและร้องไห้ออกมา ทำให้เห็นถึงสัมพันธ์ภาพระหว่างตัวละครทั้งสองว่ามีความผูกพันและห่วงใยกันอย่างลึกซึ้ง</p>
<p>ภาพ 7.27 ห้องน้ำ</p> 	<p>เป็นฉากที่แสดงความเป็นส่วนตัวอีกเช่นกัน และเป็นสถานที่พบปะกันระหว่างยองเจกับจี้จิ้นในขณะที่มาล้างหน้าแปรงฟันพร้อมๆ กัน ฉากในห้องน้ำจึงเป็นส่วนที่ช่วยสร้างสีสันให้กับเนื้อเรื่อง ด้วยการสร้างปฏิสัมพันธ์กันระหว่างตัวละคร ตั้งแต่การทะเลาะกันด้วยเรื่องเล็กๆ น้อยๆ การแกล้งแหยกกัน การเฉยเมยและมึนตึ๊งต่อกัน กระทั่งการนึกถึงความหลังเมื่อจากกัน ล้วนแต่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของตัวละครอย่างชัดเจนที่สำคัญอีกส่วนหนึ่ง</p>

นอกจากนั้น ฉากภายนอกบ้านอื่นๆ ที่ปรากฏ และมีส่วนสำคัญต่อท้องเรื่องและตัวละคร ก็มีการนำเสนอให้เห็นอยู่บ่อยครั้งเช่นกัน อาทิ

- **บ้านคุณย่า** เป็นฉากที่แสดงให้เห็นรูปแบบความเป็นอยู่ของครอบครัว ที่มีบิดาเป็นหัวหน้าครอบครัว มีมารดาเป็นแม่บ้าน และมีคุณย่าเป็นผู้ใหญ่ในบ้าน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในฉากนี้ สะท้อนให้เห็นถึงความสัมพันธ์ของตัวละครหลักกับระบบครอบครัว ไม่ว่าจะเป็นยองเจที่แลดูไม่คุ้นเคยหรือสนิทใจกับการเข้ามาที่บ้านนี้นัก เนื่องจากยังมีข้อขัดแย้งกับบิดาอยู่ ส่วนจี้จิ้นการมาบ้านหลังนี้ครั้งแรกๆ ไม่ประทับใจนัก แต่ที่สุดแล้วเธอก็เกิดความรัก ความรู้สึกอบอุ่นและผูกพันกับสถานที่และทุกคนในครอบครัว จนเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้เธอเสียใจมากที่สุดที่ทำให้ทุกคนเดือดร้อนเรื่องของเธอ และทำใจไม่ได้หากจะต้องเลิกคบหากับยองเจ และห่างเหินกับทุกคนในครอบครัว

- **ห้องทำงานของลีมิงฮอง** เป็นสถานที่แสดงให้เห็นลักษณะอาชีพการงานของตัวละครและเป็นสถานที่พบปะเพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมิงฮองกับจี้จิ้นด้วย เนื่องจากจี้จิ้นต้องเข้ามาติดต่อเรื่องเขียนบทหนังกับมิงฮอง ทำให้ทั้งคู่ได้ใกล้ชิดกันมากขึ้น และมีโอกาสได้เรียนรู้นิสัยใจคอกัน จนกระทั่งเริ่มกลายเป็นความรัก ซึ่งการปรากฏของฉากห้องทำงานของมิงฮองนี้ มักเป็นการบอกเล่าถึงเรื่องหน้าที่การงานเป็นส่วนใหญ่

- **ห้องเสื้อของคังเฮวอน** เป็นสถานที่ที่บอกกล่าวเรื่องอาชีพการงานของตัวละคร เช่นกัน และนอกจากนั้นจากทำหน้าที่เป็นสถานที่แสดงอารมณ์ความรู้สึก การวางแผน การครุ่นคิด ของตัวละครด้วย

ขณะที่ฉากภายนอกอื่นๆ อาทิ โรงภาพยนตร์ ห้องแกล้งข่าว ร้านอาหาร สวนสาธารณะสวนสนุก ถนนหนทาง ชายทะเล (ถ่ายทำที่ประเทศไทย) ฯลฯ ล้วนเป็นฉากที่แสดงให้เห็นถึงเหตุการณ์ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตของตัวละคร และพัฒนาการทางด้านความสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และเป็นสถานที่ที่แสดงให้เห็นบรรยากาศ และสภาพสังคมในยุคสมัยใหม่ของเกาหลีด้วย

### ● เทคนิคการถ่ายทำ

ใช้ภาพในการเล่าเรื่องอย่างตรงไปตรงมาตามท้องเรื่อง ด้วยเทคนิคด้านภาพที่หลากหลาย เช่น การใช้ภาพในระยะปานกลางเพื่อแสดงให้เห็นปฏิสัมพันธ์ระหว่างตัวละคร และกิจกรรมต่างๆ ที่ตัวละครกระทำ การใช้ภาพระยะไกล หรือภาพกว้าง เพื่อแสดงให้เห็นบรรยากาศของฉาก หรือสถานที่ที่ตัวละครปรากฏ ซึ่งมักจะเป็นวิวทิวทัศน์ที่มีองค์ประกอบของภาพที่สวยงาม อาทิ ภาพบ้าน Full House ในมุมต่างๆ ทั้งภายนอกบ้าน และภายในบ้าน อาจเพื่อต้องการเน้นให้เห็นถึงความสำคัญของบ้านที่มีต่อตัวละคร หรือเพื่อต้องการเน้นจุดขายในเชิงของการท่องเที่ยวอีกทางหนึ่ง ขณะที่ภาพระยะใกล้ ก็นำมาใช้บ่อยครั้ง ในฉากการแสดงอารมณ์เชิงลึกของตัวละคร ทั้งทางสีหน้า และแววตา รวมทั้งจังหวะการตัดต่อให้ยาวขึ้น เพื่อสร้างอารมณ์ที่ต่อเนื่อง และส่งผลต่อความรู้สึกร่วมของผู้ชมต่อตัวละคร และสถานการณ์ในเรื่องได้

### ● การแสดง (Performance)

#### ความสามารถของนักแสดง

เป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงทั้งในประเทศผู้ผลิต และเป็นที่รู้จักพอสมควรต่อผู้ชมในประเทศไทย นักแสดงนำหญิง “ซองเฮเคียว” เคยมีผลงานที่ออกอากาศในประเทศไทยมาแล้ว อย่างเรื่อง Hotelier และ Autumn in My Heart (2544) ขณะที่นักแสดงชายคือ “เรน” หรือ จองจีฮุน ก็เป็นนักร้องที่มีชื่อเสียงอยู่แล้ว อีกทั้งการสวมบทบาทตัวละครของทั้งคู่ก็มีความเหมาะสมกับบุคลิก ผนวกกับเนื้อเรื่องที่เป็นแนวกึ่งกึ่ง ฟอแ่งแม่งอน จึงทำให้ละครได้รับความสนใจมากขึ้น และจากละครเรื่องนี้ ทำให้เรนกลายเป็นที่รู้จักมากขึ้นในประเทศไทย กระทั่งมีการผลงานละคร

เรื่องอื่นๆ ของเขามาออกอากาศอย่างต่อเนื่อง รวมไปถึงผลงานเพลงที่อาศัยกระแสความนิยมจากละครเข้ามาเสริมให้เขาได้เป็นที่รู้จักในวงกว้างมากขึ้นอีกดังที่เห็นในปัจจุบัน

### สื่อสารอารมณ์ผ่านทางอวัจนภาษา

ตัวละครจะมีการแสดงออกทางอารมณ์ไปตามสถานการณ์ตามท้องเรื่อง และตามพัฒนาการของตัวละครแต่ละตัว โดยที่ตัวละครที่มีบทบาทเป็นคู่ขัดแย้งมักจะไม่แสดงความรู้สึกออกมาอย่างชัดเจน แต่เป็นการนำเสนอในลักษณะเก็บความรู้สึก แสดงออกทางสีหน้าและแววตา มากกว่าการแสดงออกด้วยท่าทางที่ชัดเจน การสร้างความขัดแย้ง จึงเป็นการวางแผนการใช้เล่ห์เหลี่ยม โดยปล่อยให้สถานการณ์ของเรื่องเป็นตัวสร้างความตึงเครียดเอง

ในละครจึงไม่มีฉากที่แสดงอารมณ์รุนแรงหรือการใช้กำลังเข้าทำร้ายเพื่อเอาชนะคะคานกัน แต่จะเน้นไปที่จังหวะ ลีลา รวมถึงบทสนทนาของตัวละครที่มีทั้งความหมายที่ตรงไปตรงมา และบทสนทนาที่มีความหมายแฝงเร้น อันเกี่ยวเนื่องโดยตรงกับเรื่องราวและสถานการณ์ที่เกิดขึ้นขณะนั้น ในขณะที่การแสดงบทบาททางอารมณ์ที่เศร้าโศกเสียใจ หรือผิดหวัง จะไม่มีการแสดงอารมณ์ในรูปแบบอาการฟูมฟายของตัวละคร แต่เมื่อใดก็ตามที่ตัวละครร้องไห้ นั้นเกิดจากภาวะความกดดันต่อสถานการณ์ที่ต้องเผชิญอย่างถึงที่สุด และอีกอย่างหนึ่งที่ปรากฏก็คือ ตัวละครชายจะแสดงอารมณ์ความรู้สึกเล็กๆ ออกมาได้อย่างเปิดเผย โดยเมื่อใดก็ตามที่ตัวละครตกอยู่ในภาวะที่ผิดหวัง และทุกข์ทรมาน พวกเขาจะแสดงความรู้สึกเล็กๆ ออกมา ทั้งทางสีหน้า แววตา และการแสดงออก เช่น ร้องไห้ เพื่อแสดงให้เห็นมุมที่อ่อนไหว หรืออ่อนแอของพวกเขาได้เช่นกัน

### 7.3.9.2 องค์ประกอบด้านเสียง (Audio Image)

#### ● บทสนทนา (Dialogue)

บทสนทนาจะเกี่ยวข้องกับประเด็นเรื่องความรักของตัวละครเป็นหลัก โดยเป็นบทสนทนาที่เข้าใจได้ง่าย และเป็นบทสนทนาที่สื่อถึงอารมณ์ของตัวละครต่อสถานการณ์ต่างๆ ทั้งอารมณ์โกรธ หึงหวง ประชดประชัน พ่อแค้นแม่อน หรืออารมณ์เศร้า และมีการพูดถึงมุมมองความรัก หรือคำพูดของตัวละครที่แสดงออกซึ่งความรักที่มีต่อกัน ซึ่งบทสนทนาเหล่านี้ยังช่วยในการสร้างการจดจำให้กับผู้ชมได้เป็นอย่างดีด้วย ยกตัวอย่างเช่น

#### ● บทสนทนาแบบต่อปากต่อคำและบอกถึงบุคลิกลักษณะตัวละคร

ยองเจ: ปัญญาอ่อนหรือ ทำไมถึงกินเลอะเทอะแบบนี้ ซื่อป้อชะมัด... พุดดีๆ ไม่รู้เรื่องหรือ กายนี้เนี่ยป้อจะตาย ทั้งชุ่มซำม แถมยังดี้อ พุดอะไรไม่เคยฟัง ทั้งซกมก ทั้งซี้วอยวาย

จีอิน: แล้วตัวเองนะดีนักรีใจ คุณนะ ทั้งเรื่องมาก ปากร้าย ซึ่บ่นสารพัด วันๆ เอาแต่ตะคอกด่าฉันทั้งวัน คุณมันทุเรศ แถมยังโรคจิตที่สุดเลย

- บทสนทนาที่แสดงอารมณ์ความรู้สึกและความรักที่มีต่อกัน

ยองเจ: ทุกที่เธอจะพูดคำว่าสู้ๆ ไม่ว่าจะอะไรก็สู้ๆ ไปหมด ผมไม่คิดว่าเธอมีสมองด้วยซ้ำ แต่ก็แปลก พอผมอยู่กับเธอที่ไร ผมมีความสุข และรู้สึกดีทุกครั้ง หรือเพราะผมทำอะไรก็เพี้ยนเพราะเธอซะแล้ว หรือเพราะผมชินกับพฤติกรรมแปลกๆ ของเธอไปแล้ว เลยพลอยเพี้ยนไปด้วย

ยองเจ: ฉันคิดถึงเธอตลอดเวลา เป็นห่วงเธอ อยากเห็นหน้าเธอมากเลย รู้มั๊ยว่ามันเจ็บปวดจริงๆ การชอบใครซักคนมันยากจริงๆ ฉันห้ามใจตัวเองได้ ห้ามใจไม่ได้ที่จะเฝ้าเธอ ฉันเฝ้าแต่รอวันที่จะได้อยู่กับเธอ...จีอินฉันรักเธอ ฉันรักเธอมาก เหมือนจักรวาลนี้แทบจะระเบิดเป็นจุล เหมือนมหาสมุทรจะพาทันแห่งเหือดหายไปหมด เหมือนใจจะขาดรอนๆ เหมือนจิตวิญญาณฉันจะหลุดออกจากร่าง

ยองเจ: เธอเป็นคนแรกที่ทำให้ผมได้รู้ว่าความสุขคืออะไร เธอเป็นแค่ผู้หญิงธรรมดาคนหนึ่ง แต่ว่าเธอคือคนที่พิเศษที่สุดในโลกสำหรับผม

จากตัวอย่างบทสนทนาที่ปรากฏ แสดงให้เห็นถึงความรักในแบบอุดมคติ ความรักที่พร้อมเสียสละได้เพื่อคนที่เรารัก แม้โทนของเรื่องจะเป็นไปในแนวทางสนุกสนานตามแนวทางของละครที่มีส่วนผสมของ Comedy แต่เมื่อก้าวถึงแง่มุมความรักจะพบแง่มุมความรักที่ลึกซึ้งที่ตัวละครแสดงออกต่อกัน ทำให้เรื่องราวสมบูรณ และผู้ชมก็จะเต็มอิมไปกับความซาบซึ้งที่ปนความตลกจากเนื้อหาของเรื่องได้อย่างเต็มที่

- เพลงและดนตรีประกอบ

การนำเสนอด้วยเพลงและดนตรีประกอบเป็นการเพิ่มสีสันและอารมณ์ร่วม

ตามเนื้อหาของละครได้มากยิ่งขึ้น แม้ผู้ฟังจะไม่คุ้นเคยกับภาษาต่างชาตินั้นๆ แต่ด้วยท่วงทำนองของดนตรีที่มีลักษณะสากล ไม่ว่าจะเป็นจังหวะเร็วๆ กระชับ สนุกสนาน หรือจังหวะช้าๆ เนิบนาบที่สอดคล้องเข้ากับสถานการณ์ที่สอดคล้องในเรื่อง ก็ช่วยให้เกิดความซาบซึ้งกับเรื่องราวในละครได้เพิ่มมากขึ้นอีกทางหนึ่ง

#### เพลงนำละครบอกเล่าเรื่องราวความรัก

เพลงนำของเรื่อง หรือ Theme Song จะเป็นเพลงที่มีเนื้อร้อง ซึ่งจะเปิดในช่วงแรกนำเข้าละครแต่ละตอน หรือใช้ในการเปลี่ยนฉากจากเหตุการณ์หนึ่งไปสู่เหตุการณ์หนึ่ง เพลงหลักที่ใช้ในละครคือเพลง “Fate หรืออีกชื่อหนึ่งคือ Destiny” ขับร้องโดยศิลปิน Why โดยมีเพลงประกอบที่โดดเด่นอีกหนึ่งเพลง คือเพลง “I Think I” ซึ่งเพลงนี้ถูกนำมาร้องใหม่ในภาคภาษาไทย โดยนักร้องไทยคือ แคทรียา อิงลิช เพื่อใช้เป็นเพลงประกอบละครขณะออกอากาศในประเทศไทยด้วย

#### นำเครื่องดนตรีคลาสสิกมาใช้เป็นดนตรีประกอบ

เพลงและดนตรีประกอบได้ช่วยในการเสริมอารมณ์ของตัวละครต่อเหตุการณ์ต่างๆ ตามท้องเรื่อง โดยมีการใช้ดนตรีเป็นเครื่องมือในการปูพื้นอารมณ์ ถ่ายทอดความหมายและอารมณ์ของตัวละครในขณะนั้นๆ ว่ากำลังอยู่ในภาวะใด ซึ่งใน Full House มีการใช้ดนตรีประกอบที่มีท่วงทำนองสนุกสนาน สดใส เมื่อตัวละครหลักมีกิจกรรมร่วมกัน หรือในฉากที่มีลักษณะพ่อแม่แม่งอน และการใช้ดนตรีประกอบหรือบทเพลงที่มีท่วงทำนองช้าๆ แสดงความรู้สึกผิดหวัง เศร้าสร้อย เช่น ในฉากที่ตัวละครทะเลาะกัน และเมื่อคิดถึงกัน

#### 7.4 สรุปผลการวิเคราะห์คุณลักษณะของละครเกาหลียอดนิยม

จากการวิเคราะห์ละครเกาหลี 3 เรื่อง ได้แก่ “เพลงรักในสายลมหนาว” (Winter Love Song) “ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม” (Punch) และ “สะดุดรักที่ปักใจ” (Full House) ด้วยองค์ประกอบการเล่าเรื่องในละครโทรทัศน์ พบว่า

##### โครงเรื่อง

- ปราบกฎโครงเรื่องเกี่ยวกับความรักสามเเล้าของหนุ่มสาวในวัยทำงานเป็นส่วนใหญ่ โดยมีตัวละครหลักเข้ามาเกี่ยวพัน 4 ตัวละครเป็นอย่างน้อย แบ่งได้เป็น ชาย 2 คน หญิง 2 คน โดยบทบาทของตัวละครทั้งสี่ จะเป็นคู่ขัดแย้งซึ่งกันและกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่เชื่อมโยงกันด้วยความต้องการที่จะได้มาซึ่งความรักของอีกฝ่ายหนึ่งเป็นหลัก โดยเรื่องราวทั้งหมดจะยุติลงได้เมื่อปัญหาความขัดแย้งต่างๆ ได้รับการแก้ไข โดยจบลงที่การยุติบทบาทของคู่ขัดแย้ง และการทำความเข้าใจ

และยอมรับความจริงที่เกิดขึ้นของตัวละคร รวมทั้งความรู้สึกที่เคยขัดแย้งภายในจิตใจของตัวละคร ถูกจัดจนหมดไป เรื่องราวก็ลงเอยอย่างมีความสุข (Happy Ending) และพระเอกนางเอกได้ครองรักกันในท้ายที่สุด ซึ่งปรากฏในละครเกาหลีทุกเรื่อง

### การเล่าเรื่อง

- การดำเนินเรื่องส่วนใหญ่เน้นไปที่การขับเคลื่อนเรื่องราวไปตามภาวะของอารมณ์ ความรู้สึก หรือเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านเข้ามาในชีวิตของตัวละครมากกว่า ที่จะมุ่งไปที่การเผชิญหน้ากันระหว่างตัวละครหลักกับตัวละครฝ่ายตรงข้ามที่นำมาซึ่งภาวะของปัญหา และส่งผลลัพธ์ต่อตัวละครอย่างเด่นชัด

- “อดีต” ถูกนำมาใช้เป็นองค์ประกอบสำคัญในการดำเนินเรื่อง การหยิบเอาอดีตมาผูกโยงกับตัวละคร คือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีตจะส่งผลถึงการกระทำในปัจจุบัน เช่น ความลับที่ถูกปิดบังไว้ในอดีตเป็นตัวผลักดันให้นางเอกชิงชิงพระเอก ทำให้ความรักของทั้งคู่ไม่สามารถลงเอยกันได้ ดังปรากฏในเรื่อง Punch หรือใน Winter Love Song จะเห็นได้ว่าละครเกาหลีจะพยายามให้ตัวละครปิดบังอดีต ขณะเดียวกันก็ใช้อดีตมาเป็นแรงผลักดันการกระทำของตัวละครเช่นกัน

- “เงื่อนงำ” หรือความลับที่ถูกปกปิด ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นปมหลักของเรื่อง หรือใช้เป็นจุดไคลแมกซ์ของเรื่อง เงื่อนงำหลักที่ปรากฏให้เห็นในละครเกาหลี ได้แก่ เรื่องผิดฝาผิดตัวของตัวละคร และความเข้าใจผิดเรื่องชาติกำเนิดของตนเอง เช่น ในละคร Winter Love Song การที่พระเอกพยายามปกปิดสถานภาพที่แท้จริงว่าตนเองแต่งงานแล้ว ดังใน Full House และการที่พระเอกปิดบังความจริงเรื่องทำให้พี่ชายนางเอกตายเพราะกลัวความผิดหวังและนางเอกจะไม่ให้อภัย อย่างตัวละครในเรื่อง Punch เป็นต้น

- ลีลาการนำเสนอด้วยการใช้ความบังเอิญเป็นจุดกำเนิดของเรื่องราว และการสร้างความเชื่อในเรื่องของพรหมลิขิต ที่ชักนำให้ตัวละครมาเจอกันและได้รักกัน ในละครเกาหลีทั้งสามเรื่องปรากฏการนำเสนอด้วยรูปแบบลักษณะนี้อยู่บ่อยครั้ง โดยมากมักใช้เพื่อเป็นการบอกให้เห็นถึงการชักนำตัวละครมาให้ออกมาเจอกัน และนำไปให้เกิดเรื่องราวต่างๆ ตามมา

### แก่นเรื่อง

- เป็นเรื่องของความรัก (Love Theme) โดยเน้นไปที่เรื่องราวความรักของหนุ่มสาวเป็นหลัก ซึ่งในละครทั้งสามเรื่องจะเล่าถึงความรักของหนุ่มสาวที่อยู่ในวัยทำงาน มีหน้าที่ความรับผิดชอบของตนเอง

- แก่นความคิดที่ปรากฏเน้นไปที่ความต้องการไขว่คว้าหาความรักที่แท้จริง ความต้องการความรักที่สมบูรณ์แบบ การเสียสละเพื่อความรัก

การนำเสนอละครในลักษณะนี้จะสามารถดึงให้ผู้ชมเกิดอารมณ์ร่วมไปกับเนื้อหาของละครได้ง่าย เพราะผู้ชมส่วนใหญ่ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เป็นผู้หญิงย่อมมีความต้องการที่จะได้รับความรัก และใฝ่ฝันถึงความรักในอุดมคติเช่นกัน เพราะฉะนั้น ละครรักของเกาหลีจึงน่าจะตอบโจทย์ความรู้สึก หรือความต้องการลึกๆ ในจิตใจของผู้ชมได้เป็นอย่างดี

### ความขัดแย้ง

- เน้นไปที่ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจซึ่งเป็นปมขัดแย้งหลักที่ตัวละครจะต้องเอาชนะไปให้ได้ โดยที่ประเด็นความขัดแย้งเกิดมาจากความรักเป็นหลัก ดังที่ตัวละครนางเอกในเรื่อง Punch จะต้องตัดสินใจภายใต้เส้นแบ่งของความรักและความแค้นว่าตนเองจะต้องทำอย่างไร จะเลือกทำตามหัวใจของตนเองและให้อภัยพระเอก หรือจะทำร้ายความรู้สึกของตนเอง เพราะความแค้นที่ฝังแน่นมาจากอดีต หรือจะเป็นแบบความรู้สึกสับสนในจิตใจของจุนซางและยูจินในเรื่อง Winter Love Song ที่ยูจินยังคงจมอยู่กับความทรงจำในอดีตที่มีทั้งความหวานชื่นและความเจ็บปวด ขณะที่จุนซางเองก็มีล่องความทรงจำที่ขัดแย้งกันหลังจากสมองของเขากระทบกระเทือน ความทรงจำครั้งเก่ากับเหตุการณ์ครั้งใหม่ทำให้เขาสับสนอย่างชัดเจน
- การคลี่คลายปมขัดแย้งให้ความสำคัญไปที่การคลี่คลายปมปัญหาภายในจิตใจมากกว่าส่วนอื่น เมื่อตัวละครเกิดการตระหนักรู้ต่อสิ่งที่เกิดขึ้น ทำความเข้าใจและยอมรับผลลัพธ์นั้นแล้ว ปมขัดแย้งก็จะคลี่คลายลงและเรื่องราวก็จะเดินหน้าเข้าสู่ตอนจบ

### ตัวละคร

- สร้างให้ตัวละครมีลักษณะใกล้เคียงกับชีวิตของผู้คนในสังคมทั่วไป ที่มีทั้งความรัก โลก โกรธ หลง อิจฉาริษยา มีความเห็นแก่ตัว และต้องการเอาชนะ แม้แต่ตัวละครหลักที่สวมบทบาทพระเอกนางเอก ก็เป็นตัวละครที่ไม่ใช่บุคคลที่สมบูรณ์แบบตั้งแต่ต้นจนจบ ทุกตัวละครมีทั้งด้านดีและด้านร้าย
- บุคลิกภาพของตัวละครได้ถูกนำเสนอให้เห็นว่าเป็นกลุ่มบุคคลที่มีรูปลักษณ์ภายนอกที่ค่อนข้างสมบูรณ์แบบ เช่น หน้าตาดี แต่งกายดี บุคลิกภาพดี มีความสง่างาม ดึงดูดใจเพศตรงข้าม แม้ว่าตัวละครจะมีสถานภาพทางสังคมที่แตกต่างกัน แต่ก็แสดงให้เห็นว่าเป็นคนที่มีเสน่ห์ มีคนมารูมรักมากมาย เช่น จางยูบินในเรื่อง Punch และ ฮันจีอินใน Full House แม้จะถูกนำเสนอไม่ให้ใช่นางเอกที่สวยงามสมบูรณ์แบบ แต่ก็ยังเป็นคนที่ที่พระเอกและพระรองต่างก็ทุ่มเทความรักให้อย่างหมดหัวใจ
- ตัวละครส่วนใหญ่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ซึ่งเป็นวัยทำงาน และมีการปรากฏของฉากที่เกี่ยวข้องกับอาชีพการงานอย่างชัดเจน ตัวละครจะอยู่ในสถานภาพทางสังคมที่ปานกลางค่อนข้าง



ทางสูง โดยสถานภาพทางสังคมของตัวละครฝ่ายหญิงและฝ่ายชายมีความเหลื่อมล้ำกัน ฝ่ายชายถูกวางให้มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่า ทั้งในด้านฐานะความเป็นอยู่ อาชีพการงาน การเป็นที่รู้จักหรือยอมรับในสังคม ในขณะที่ฝ่ายหญิงจะด้อยกว่า

- ตัวละครหญิงมีบุคลิกลักษณะเด่น คือมีความอดทนสูง เข้มแข็ง มีความมานะพยายาม ไม่เกรงกลัวใคร ช่วยเหลือตัวเองได้ ไม่ยอมเป็นฝ่ายถูกกระทำเพียงฝ่ายเดียว เป็นลักษณะของผู้หญิงแกร่ง ซึ่งตัวละครหลักฝ่ายหญิงในละครเกาหลี อาทิ ยูจิน (Winter Love Song) จางยูบิน (Punch) และฮันจีอิน (Full House) มักจะมีคุณสมบัติเหล่านี้ปรากฏอยู่ให้เห็นอย่างเด่นชัด

- ตัวละครชายมีภาพลักษณ์ของชายในอุดมคติ เช่น ยึดมั่นในรักแท้ ซึ่งปรากฏให้เห็นในตัวละครชายทุกเรื่อง มีบุคลิกที่อบอุ่น จริงใจ เช่น คังจุนซางและลีมิงฮงใน Winter Love Song มีบุคลิกขี้เล่น น่ารัก เป็นขวัญใจสาว ๆ อย่าง ลียองเจ (Full House) และลีฮันเซ (Punch)

- ในส่วนของพระรอง-นางรอง ด้วยบทบาทของการเป็นผู้ขัดขวางความรักของพระเอก-นางเอก จึงอาจมองได้อีกมุมหนึ่งว่า พวกเขาก็คือตัวร้ายในละครนั่นเอง หากแต่มิใช่ตัวร้ายโดยสิ้นเชิง พวกเขาอาจจะแสดงลักษณะที่ร้ายกาจออกมา แต่ขณะเดียวกันก็มีเหตุผลในการกระทำของตน ไม่ได้ตีจนสุดขีด หรือร้ายจนสุดโต่ง พวกเขาแสดงความร้ายกาจออกมาก็เพราะต้องการความรัก และต้องการที่จะเอาชนะใจคนที่ตนรักให้ได้ แต่เมื่อไม่เป็นอย่างที่ต้องการ ในท้ายที่สุดเขาก็เปิดทางและเลือกยุติบทบาทของตัวเองลงไปเสมอ

### มุมมองการเล่าเรื่อง

- มุมมองของคนที่ไม่รักและโหยหาความรักที่แท้จริง เช่น ยูจินยังเฝ้ารอและฝังใจกับคนรักในอดีต (Winter Love Song) จางยูบินเฝ้ารอรักแท้และความจริงใจจากคนที่เธอรัก (Punch) ฮันจีอินเฝ้ารอวันบอกรักและรอคอยที่จะได้ความรักที่แท้จริงกลับมา (Full House)

- มุมมองการเล่าเรื่องจะมาจากสายตาของเพศหญิงมากกว่าเพศชาย เห็นได้จากประเด็นขัดแย้งหลักที่ถูกกล่าวถึงมักจะเกิดจากราวที่เกี่ยวพันกับตัวละครฝ่ายหญิง ดังที่ปรากฏใน Winter Love Song เมื่อยูจินเกิดความรู้สึกขัดแย้งในจิตใจอย่างสูงต่อการปรากฏตัวของชายหนุ่มที่เป็นรักแรกของเธอ หรือใน Punch เมื่อจางยูบินต้องการเป็นนักมวยเพื่อสานฝันของพี่ชายที่เสียชีวิตบนสังเวียน แต่กลับต้องขัดแย้งอย่างหนักเมื่อชายคนที่เธอรัก คือคนที่ทำให้พี่ชายของเธอต้องตาย และสุดท้ายใน Full House เมื่อฮันจีอินถูกเพื่อนหลอกขายบ้าน Full House สมบัติชิ้นเดียวของเธอ ทำให้เธอต้องตกกระไดพลอยโจนมีความสัมพันธ์กับพระเอกในเวลาต่อมา จนเกิดเรื่องราวขึ้นมากมาย

### องค์ประกอบด้านภาพ

- เน้นให้เห็นถึงความสวยงามของฉากสถานที่ ทิวทัศน์ต่างๆ ในประเทศ โดยนำเสนอออกมาอย่างตั้งใจเป็นพิเศษเช่น การออกแบบสร้างบ้านสำหรับละครเรื่อง Full House โดยเฉพาะการใช้สถานที่ท่องเที่ยวหลายแห่งในประเทศเพื่อเป็นฉากหลังของละคร Winter Love Song รวมไปถึงการเน้นมุมมองของภาพที่สวยงาม แม้แต่ในเรื่อง Punch ที่มีฉากหลังเป็นเรื่องราวหมัดมวย แต่ก็ยังใช้สถานที่อย่างเช่น ริมหาด และถนนหนทางต่างๆ ในเมือง มานำเสนออย่างสวยงาม

- ให้ความสำคัญกับการใช้สีในฉาก เช่น การจับคู่โทนสีเครื่องแต่งกายของตัวละครให้เข้ากัน เช่น การใช้โทนสีอบอุ่นให้กับตัวละครใน Winter Love Song

- เน้นภาพระยะใกล้เพื่อขับเน้นให้เห็นอารมณ์ความรู้สึกของตัวละครต่อภาวะต่างๆ ทั้งอารมณ์ที่เกิดจากความสุขและความเศร้า เช่น เทคนิคการซูม (Zoom) และการถ่ายภาพระยะใกล้ (Close up) เป็นการขยายจุดสนใจให้เด่นชัดขึ้น ซึ่งช่วยทำให้ผู้ชมมีอารมณ์ร่วมไปกับเรื่องราวที่เกิดขึ้นกับตัวละคร และสามารถสำรวจปฏิกริยาของตัวละครทุกอิริยาบถได้อย่างมีส่วนร่วม

- การแสดงของตัวละคร เป็นการแสดงแบบทอดอารมณ์ ลดอาการฟูมฟาย แต่เน้นการแสดงอารมณ์ทางสีหน้า แววตา ซึ่งเป็นภาษากายมากกว่า

### องค์ประกอบด้านเสียง

- เพลงและดนตรีประกอบมีจังหวะเข้าไปจนถึงปานกลาง ด้วยท่วงทำนองที่ซาบซึ้งกินใจ สอดคล้องกับบรรยากาศโดยรวมของละคร และฉากหลังที่สวยงามในฤดูหนาว ดังในเพลงและดนตรีประกอบของ Winter Love Song หรือจะเป็นท่วงทำนองที่สดใส จังหวะของดนตรีที่สนุกสนานก็สอดคล้องไปได้ดีกับแนวความรักแบบ Romantic Comedy ดังในละคร Full House ที่นำเสนอความสัมพันธ์ระหว่างพระ-นางในแบบพ้อแ่่งแ่่งอน ต่อกปากต่อกำกัน

- แนวเพลงป๊อปผสมด้วยการบรรเลงด้วยเครื่องดนตรีประเภทคลาสสิค เช่น เสียงบรรเลงเปียโน ขับเน้นให้โทนของเรื่องคล้อยตามไปกับภาวะอารมณ์ของตัวละคร

- การใส่เพลงเข้าไปในละครอย่างถูกจังหวะ หมายถึง เพลงหรือดนตรีประกอบมีการออกแบบให้สอดคล้องเข้ากับภาพฉากหลัง และสถานการณ์ของเรื่องได้อย่างลงตัว ไม่ว่าจะเป็นในเรื่อง Full House ช่วงที่พระเอกนางเอกคิดถึงกันหลังจากที่เริ่มเข้าใจความรู้สึกของตนเองแล้ว ก็จะมีเปิดเพลงที่สื่อความหมายอย่าง I Think I ที่มีเนื้อหาพูดถึงความรู้สึกที่แท้จริงของพวกเขาว่าต่างก็มีใจให้กันแล้ว เป็นต้น เท่ากับว่าการเปิดเพลงประกอบเข้าไปในเรื่อง ก็เป็นการเล่าเรื่องราวที่เกิดขึ้นตามท้องเรื่องอีกวิธีหนึ่งด้วยเช่นกัน

จากกรณีศึกษาละครเกาหลียอดนิยมทั้ง 3 เรื่องข้างต้น สามารถสรุปให้เห็นคุณลักษณะที่เป็นจุดเด่นของละครเกาหลีที่ได้รับความนิยม โดยการจำแนกคุณลักษณะที่ปรากฏภายใต้คุณลักษณะ 4 ประเภท ได้แก่ คุณลักษณะด้านเนื้อหา คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง คุณลักษณะด้านการผลิต และคุณลักษณะในด้านการสื่อความหมายของเรื่อง ดังต่อไปนี้

#### 7.4.1 คุณลักษณะด้านเนื้อหา

##### 1.) สร้างความรักในเชิงอุดมคติ

เนื้อหาในละครแสดงให้เห็นถึงแง่มุมที่งดงามของความรัก แสดงให้เห็นถึงคำว่ารักแท้ รักอย่างบริสุทธิ์ใจ รักอย่างไม่มีเงื่อนไขนั้นเป็นเช่นไร สร้างให้เห็นว่าทุกคนล้วนของต้องมีคู่แท้เป็นของตนเอง แม้จะไม่รู้วันเวลาที่แน่นอนว่าคู่ของเราจะอยู่นั้นอยู่แห่งหนไหนบนโลกนี้ และจะปรากฏกายมาอยู่ตรงหน้าเมื่อไหร่ ละครเกาหลีสร้างแง่มุมของความรักแท้ที่ก่อตัวมาจากความทรงจำที่งดงาม จุนซางและยูจินในละคร Winter Love Song จึงได้กลับมาอยู่ร่วมกัน เพราะพวกเขามีสายใยที่เชื่อมโยงกันอยู่ นั่นก็คือความรักแท้ที่มีต่อกันและความทรงจำที่งดงามที่ไม่สามารถลบเลือนออกไปจากใจได้ หรือความรักที่เกิดขึ้นมาพร้อมกับความรู้สึกผิดในจิตใจของลีฮันเซ ที่ยังคงยึดมั่นในรักและเฝ้ารอวันที่จางยูบิน นักมวยสาวจากเรื่อง Punch ให้อภัยและกลับมา มีความทรงจำที่ดีต่อกันดังเดิม ไม่ต่างจากความรักของลียองเจและฮันจึนในเรื่อง Full House ที่แม้จะโกรธจะเกลียดกัน หรือมีนิสัยต่างกันแค่ไหน แต่สุดท้ายสิ่งที่เชื่อมโยงใจพวกเขาไว้ด้วยกันก็คือความรักที่แท้จริงนั่นเอง

รูปแบบความรักในละครเกาหลีจึงสะท้อนให้เห็นภาพความรักในเชิงอุดมคติ เป็นความรักที่ทุกคนเฝ้าถวิลหา การเฝ้ามองชีวิตรักของตัวเองละครในเรื่อง จึงเสมือนเป็นการผ่อนคลายผู้ชมจากวิถีชีวิตที่วุ่นวายสับสนภายนอกบ้าน และเข้ามาเติมเต็มความสุขกับความรักรูปแบบต่างๆ ในละคร โดยเฉพาะผู้ชมผู้หญิง แม้ว่าจะต้องโศกเศร้าหรือเสียน้ำตาไปกับตัวละครในเรื่องสักเพียงไร แต่สุดท้ายผู้ชมก็ได้อิ่มใจกับตอนจบของละครที่ลงเอยอย่างมีความสุข และได้เรียนรู้ความหมายของความรักในแบบที่ตนก็เฝ้ารอเช่นกัน แม้ว่าความเป็นจริงแล้วนี่อาจเป็นแค่ความรักในอุดมคติเท่านั้น เพราะด้วยรูปแบบของการเป็นละครแนวรัก ที่ไม่ว่าอย่างไรก็ต้องลงท้ายอย่างมีความสุข แต่ช่วงเวลาในการชมละครเกาหลีเพียงสั้นๆ ก็ทำให้หัวใจของผู้ชมพองโตได้เช่นเดียวกัน

##### 2.) การแสวงหาตัวตนและเอกลักษณ์

สิ่งที่ตัวละครต่างก็พยายามไขว่คว้าเพื่อให้ได้มา โดยเฉพาะความสำเร็จในหน้าที่การงานที่ได้กลายเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญของคนหนุ่มสาวในยุคสมัยใหม่ ยุคที่เศรษฐกิจเข้มแข็ง เทคโนโลยีล้ำหน้า และการแข่งขันเพื่อก้าวไปสู่จุดมุ่งหมายของตนเองได้กลายเป็นส่วนจำเป็นหนึ่งในชีวิต เนื้อหาในละครเกาหลีส่วนใหญ่ให้พื้นที่สำหรับคนหนุ่มสาวรุ่นใหม่ได้แสดงความสามารถเฉพาะตัว เปิดโอกาสให้ตนเองได้รับประสบการณ์ใหม่ๆ ท่ามกลางกระแสสังคมที่เต็มไปด้วยการแข่งขัน โดยเฉพาะการเปิดพื้นที่ให้ผู้หญิงได้ค้นหาตัวตน ได้แสดงบทบาทของตนเองต่อสังคมภายนอกมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้านหน้าที่การงาน แม้ผู้หญิงในละครเกาหลีจะถูกกำหนดให้มีสถานภาพทางสังคมที่เหลื่อมล้ำและด้อยกว่าผู้ชายอยู่บ้าง แต่บทบาทของผู้หญิงในฐานะผู้นำทางความคิดมีมากขึ้น

สถานภาพของผู้หญิงเกาหลีในอดีตอยู่ต่ำกว่าผู้ชายทุกด้าน สืบเนื่องมาจากระบบค่านิยมดั้งเดิมของสังคมที่ยึดถือผู้ชายเป็นใหญ่ หน้าที่นอกบ้านคืองานผู้ชาย หน้าที่ในบ้านผู้หญิงต้องรับผิดชอบทั้งหมด สถานภาพผู้หญิงเกาหลีจึงด้อยกว่าผู้ชายอย่างชัดเจน แต่หลังจากที่เกาหลีประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจ ฉบับที่ 1 ในปี พ.ศ.2505 ทำให้ประเทศเข้าสู่การเป็นสังคมอุตสาหกรรม ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางสังคมอย่างรวดเร็ว ผู้หญิงต่างลุกขึ้นมาเรียกร้องสิทธิเสรีภาพของตนเองมากขึ้นอย่างต่อเนื่อง (ดำรง สุวานดี, 2548) ทำให้ค่านิยมที่มีต่อสถานภาพของสตรีเปลี่ยนไป ผู้หญิงทำงานนอกบ้านมากขึ้น รับผิดชอบในหน้าที่ที่มีความสำคัญทัดเทียมกับผู้ชายได้ อย่างที่เห็นจากในละครเกาหลีที่นางเอกต่างก็มีความมุ่งมั่นในอาชีพของตนเองอย่างเด่นชัด และยิ่งปรากฏฉากที่แสดงให้เห็นการทำงานนอกบ้านเป็นหลัก เป็นสิ่งหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นตัวตนของผู้หญิงเกาหลีที่เปลี่ยนไป ไม่เพียงแต่ผู้ชายเท่านั้นที่ทำอาชีพที่ต้องใช้ความเข้มแข็ง แต่ "จางยูบิน" นางเอกในเรื่อง Punch ก็ทำให้เห็นว่าเธอสามารถเป็นนักมวยหญิงที่ประสบความสำเร็จได้ไม่แพ้ผู้ชายเช่นกัน หรือใน Winter Love Song ก็จะทำให้เห็นการแสดงความสามารถในการทำงานของนางเอกที่เป็นหัวหน้ากลุ่มผู้ชายได้ แม้จะเกิดข้อขัดแย้งจากความไม่เชื่อถือจากผู้ชายอยู่บ้าง แต่สุดท้ายตัวละครนี้ก็ได้รับการยอมรับเพราะความสามารถของเธอเอง ขณะที่ "ฮันจีอิน" จากบ้าน Full House ก็สามารถใช้อำนาจต่อรองกับพระเอกที่จะทำงานบ้านหรือไม่ทำงานบ้านก็ได้ เพราะจุดมุ่งหมายของเธอไม่ใช่การเป็นแม่บ้านแต่คือการได้เป็นที่ยอมรับในอาชีพที่เธอใฝ่ฝัน

เนื้อหาในละครจึงเป็นการสะท้อนให้เห็นภาพของคนหนุ่มสาวที่เปลี่ยนแปลงไปตามบริบททางสังคมและวัฒนธรรม แต่ก็ยังยึดโยงอยู่กับค่านิยมพื้นฐานของสังคมอยู่ แต่สิ่งที่ปรากฏก็คือการที่ตัวละครต่างก็มุ่งหาตัวตนหรือเอกลักษณ์เพื่อก้าวให้ทันกับสภาพสังคมที่เปลี่ยนไป และดำเนินชีวิตได้อย่างผสมกลมกลืน

## 7.4.2 คุณลักษณะด้านการเล่าเรื่อง

### 1.) ปล่อยให้อดีตและความทรงจำเป็นตัวผลักดันเรื่องราว

การปล่อยให้เรื่องราวในอดีตและความทรงจำเป็นตัวเล่าเรื่องราวในปัจจุบัน เป็นเทคนิคการเล่าที่ละครเกาหลีใช้ให้เห็นเป็นประจักษ์จนกลายเป็นเอกลักษณ์อันหนึ่ง ซึ่งการให้ความทรงจำเป็นตัวเชื่อมโยงเรื่องราวต่างๆ ที่เกิดขึ้นในเรื่อง โดยเฉพาะเป็นตัวเชื่อมโยงกับรูปแบบความสัมพันธ์ของตัวละครหลากหลายที่ทับซ้อนกันอยู่ เป็นกลวิธีการนำเสนอที่ดึงดูดผู้ชมให้มีโอกาสได้ร่วมติดตามเรื่องราวของตัวละครอย่างใกล้ชิด ที่สำคัญคือเพื่อสร้างอารมณ์ร่วมให้เกิดขึ้นในใจผู้ชมได้ เพราะตัวละครในละครเกาหลีต่างก็ถูกสร้างให้เป็นบุคคลที่มีอดีตและเรื่องราวที่ฝังลึกอยู่ในจิตใจมากมาย สิ่งเหล่านั้นนอกจากจะส่งผลกระทบต่อจิตใจของตัวละครแล้ว ก็ยังนำไปสู่เรื่องราวความขัดแย้งต่างๆ ตามมา อดีตที่กล่าวถึงมีทั้งอดีตที่ขมขื่น ปวดร้าว และอดีตที่เต็มไปด้วยความสุขของรักแรก อดีตเหล่านี้ก็จะเป็นตัวสร้างความทรงจำให้เกิดขึ้นในใจตัวละคร และส่งผลต่อการดำเนินเรื่องราวไปในทิศทางต่างๆ เหมือนอย่างที่ว่าละครรุ่นพ่อแม่ และรุ่นลูกใน Winter Love Song ต้องเผชิญอยู่นั่นก็คือ อดีตที่ตามมาหลอกหลอนพวกเขาตลอดเวลา และแน่นอนว่าเป็นเรื่องราวของความรักที่ทับซ้อนกันอย่างหาทางออกไม่ได้

การสร้างปมขัดแย้งจากเหตุการณ์ในอดีต และใช้ความทรงจำหลากหลายรูปแบบมาเป็นประเด็นในการเล่าเรื่อง อาจมองได้ในแง่มุมทางภูมิหลังด้านสังคมของประเทศเกาหลีเอง ที่มีอดีตอันบอบช้ำจากการต้องถูกแบ่งแยกประเทศออกเป็นเกาหลีเหนือและเกาหลีใต้ มีหน้าซ้ำผู้คนร่วมชาติกลับต้องมาเช่นฆ่ากันเองเมื่อครั้งสงครามเกาหลี อาจเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้ผลงานบันเทิงจากเกาหลีทั้งงานภาพยนตร์และละครต่างก็หยิบยกประเด็นของ “อดีตและความทรงจำ” มาเล่าเอาไว้ในแง่มุมแบบความรักหนุ่มสาว เพื่อเตือนใจถึงความเจ็บปวดในอดีต และเพื่อสร้างความหวังใหม่ๆ ให้กับผู้คนในสังคมว่าในที่สุดแล้วชาติของพวกเขาจะต้องกลับมา ร่วมสร้าง ความทรงจำที่ดีแก่กันได้อีกครั้งหนึ่ง

### 2.) สร้างชั้นเชิงด้วยการหักมุมในแต่ละตอน

การนำเสนอด้วยการสร้างข้อสงสัยให้เกิดขึ้นในทุกช่วง ทำให้ผู้ชมต้องติดตามอย่างใกล้ชิด เพราะเหมือนเป็นกลวิธีที่หลอกล่อให้ผู้ชมหลงทาง เรื่องราวสามารถพลิกผันได้ตลอดเวลา และทำลายความคาดหวังของผู้ชมก่อนหน้า การที่ละครเกาหลีใช้เทคนิคลักษณะนี้จึงทำให้ละครมีความน่าสนใจ เป็นการดึงดูดผู้ชมให้ต้องติดตามชมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งการนำเสนอแบบ

หักมุมได้นำมาใช้กับละครที่มีเรื่องราวความสัมพันธ์ที่ซับซ้อน มีปมปัญหาที่ต้องปิดบังและรอการเปิดเผยในตอนท้าย อย่างละครเรื่อง Winter Love Song ที่เล่าเรื่องราวความรักที่ผูกโยงกันจากรุ่นพ่อแม่สู่รุ่นลูก การนำเสนอเรื่องราวความสัมพันธ์ของตัวละครจะไม่ชัดเจน เป็นการเปิดโอกาสให้ผู้ชมได้ใช้ความคิดหรือจินตนาการในการติดตามอย่างต่อเนื่อง ละครจึงมีความลึกลับ ชวนให้อยากรู้ อยากเห็นและต้องร่วมลุ้นไปกับตัวละครด้วยว่าความจริงจะเปิดเผยเมื่อไหร่ และความจริงนั้นคืออะไรกันแน่

### 3.) ทิ้งจุดตื่นเต้นท้ายฉากหรือจุดวิกฤติท้ายตอนเสมอ

เทคนิคการเล่าเรื่องอีกแบบหนึ่งที่จะช่วยดึงดูดให้ผู้ชมต้องการติดตามชมละครอย่างต่อเนื่อง เพราะแบบแผนการชมละครโทรทัศน์แต่ละคนอาจไม่เหมือนกัน ระยะเวลาที่ชมละครผู้ชมอาจปฏิบัติภารกิจอื่นไปด้วยทำให้ความสนใจต่อเรื่องราวในละครถูกลดทอนลง หรือแม้แต่การชมโทรทัศน์โดยมีโฆษณาคั่น อรรถรสในการชมก็ย่อมถูกลดทอนลงไป แต่เมื่อไหร่ก็ตามที่ท้ายตอนหรือท้ายฉากมีการทิ้งจุดตื่นเต้นเอาไว้ เช่น สถานการณ์ที่ลึกลับเจตต์ตัวอันจี๋อื่นมาจับท่ามกลางนักข่าว เพราะต้องการประชิดหญิงสาวที่เขาหลงรัก ในละครเรื่อง Full House นอกจากจะเป็นจุดกำเนิดความสัมพันธ์ของตัวละครทั้งคู่แล้ว ยังเป็นการทิ้งฉากไว้ให้ผู้ชมเกิดความรู้สึกอยากติดตามดูต่อว่าจะเกิดอะไรขึ้นในฉากต่อไปโดยไม่อยากลุกไปไหน การใช้เทคนิคนำเสนอแบบนี้ปรากฏอย่างโดดเด่นในละครเกาหลีทุกเรื่องที่ทำกรวิเคราะห้ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังบอกว่าหากละครสามารถสร้างจุดน่าสนใจในแต่ละตอนได้อย่างสมเหตุสมผลและรู้จังหวะเวลา จะทำให้ละครน่าติดตามมากยิ่งขึ้นและอาจเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้ละครได้รับความนิยมได้

### 4.) เล่าด้วยมุขซ้ำๆ เพื่อดึงอารมณ์ร่วม

เทคนิคการเล่าซ้ำที่ปรากฏบ่อยครั้งในละครเกาหลีทุกเรื่อง อาทิ มุขการพลัดพราก การพลัดหลง ความบังเอิญ การออกตามหา การคลาดกันของตัวละคร เช่น ปล่อยให้ตัวละครออกวิ่งเพื่อตามหากันและกัน บางครั้งทั้งคู่อยู่ใกล้กันแล้ว แต่ก็กลับหักมุมไม่ได้เจอกัน ลักษณะแบบนี้ถือว่าเป็นวิธีนำเสนอที่ดึงอารมณ์ร่วมให้กับผู้ชมได้มาก เพราะทำให้ผู้ชมต้องคอยลุ้นว่าพวกเขาจะได้เจอกันหรือไม่ ส่วนมุขความบังเอิญที่ใช้เล่าเรื่อง เช่น เมื่อตัวละครได้พบกันโดยไม่ได้ตั้งใจในสถานการณ์ใดสถานการณ์หนึ่ง ก็อาจส่งผลต่อความสัมพันธ์อื่นๆ ตามมา ไม่ว่าจะเป็นการประทับใจแบบรักแรก การเกิดความเข้าใจผิดกัน เป็นต้น ซึ่งละครเกาหลีสามารถทำได้ดีในการสร้างอารมณ์ให้กับผู้ชมด้วยการเล่าด้วยเทคนิคนี้

### 7.4.3 คุณลักษณะด้านการผลิต

#### 1.) ให้ภาพธรรมชาติเป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่อง

ภาพธรรมชาติที่ปรากฏจะเป็นภาพทิวทัศน์ที่เน้นความสวยงามของภูมิประเทศ เป็นส่วนใหญ่ เป็นส่วนสำคัญที่ส่งผลต่อเรื่องราวและความสัมพันธ์ของตัวละครในเรื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อรวมเข้ากับเพลงและดนตรีประกอบ ซึ่งจะออกแบบมาเพื่อให้นำเสนอได้สมเหตุสมผล ไปพร้อมกับฉากและการแสดงของตัวละครด้วยแล้ว ยิ่งทำให้เรื่องราวอยู่ในโทนที่ซาบซึ้งตรึงใจและโรแมนติก ทั้งยังช่วยดึงอารมณ์ร่วมของผู้ชมได้ดี และส่งผลให้เมื่อชมแล้วเกิดความรู้สึกอื่น ๆ ตามมาได้อีก เช่น การจินตนาการถึงตนเองกับเนื้อเรื่องในละคร ความต้องการมาย้อนรอยสถานที่เหมือนอย่างในตัวละครทำคู่สักครั้ง เป็นต้น

#### 2.) เน้นภาพใกล้เพื่อสำรวจอารมณ์เชิงลึกของตัวละคร

เป็นการนำเสนอด้วยการใช้เทคนิคด้านภาพเพื่อสื่อสารด้วยอวัจนภาษา เช่น สีหน้า ท่าทาง แววตา มากกว่าคำพูด โดยเฉพาะในฉากที่ตัวละครมีภาวะกดดันทางจิตใจสูง โดยจะใช้เทคนิคการถ่ายแบบที่จ้องด้วยคัทยาว เป็นการตรึงผู้ชมให้ร่วมรับรู้ความรู้สึกไปกับตัวละคร ร่วมด้วยใช้ระยะภาพแบบใกล้ชิดเพื่อสำรวจกิริยาอาการของตัวละคร ขณะที่ฉากๆ หนึ่งค่อนข้างยาว บทพูดก็มีการทิ้งจังหวะให้ช้าลงด้วย

#### 3.) นำเสนอฉากประทับใจเพื่อสร้างการจดจำ

เป็นเทคนิคหนึ่งที่ผู้ผลิตละครเอเชียนิยมใช้กันมากขึ้น โดยเฉพาะละครเกาหลีที่เน้นการใช้ฉากธรรมชาติและภาพบรรยากาศของประเทศเป็นส่วนหนึ่งในการเล่าเรื่อง และใช้เป็นจุดขายสำคัญเพื่อหวังผลในการประชาสัมพันธ์ประเทศ ฉากหลังในละครเกาหลีจึงสร้างอย่างพิถีพิถัน และคำนึงถึงผลประโยชน์ของสถานที่หรือการออกแบบฉากขึ้นใหม่ เพื่อหวังให้เกิดมูลค่าเพิ่มให้กับทั้งตัวละครเรื่องนั้นๆ และผลในเชิงการท่องเที่ยว ซึ่งก็ปรากฏว่าละครเกาหลีเป็นสื่อที่สัมฤทธิ์ผลที่สุดในการสร้างฉากเพื่อให้เกิดการจดจำในหมู่ผู้ชม เช่น การลงทุนสำหรับการก่อสร้างบ้าน Full House เพื่อให้เป็นสถานที่ถ่ายทำโดยเฉพาะนั้น ในเวลาต่อมาได้กลายเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียงแห่งหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งในช่วงเวลาที่ละครเรื่องนี้ออกอากาศในประเทศต่างๆ เช่นเดียวกันกับสถานที่ท่องเที่ยวที่สวยงามต่างๆ ที่ปรากฏในละครเรื่อง Winter Love Song ก็เป็นอีกตารางการท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผลลัพธ์จากการเนรมิตให้มีฉากหลังของเรื่องที่สวยงาม นอกจากจะสร้างความประทับใจแล้ว ยังส่งผลโดยตรงต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในเกาหลีได้เป็นอย่างดีอีกด้วยทางหนึ่ง

#### 4.) ภาพกับเสียงสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด

ดังที่กล่าวถึงเรื่องของภาพมาแล้วข้างต้นว่าการออกแบบเพื่อให้ภาพๆ หนึ่งที่ปรากฏบนจอ นั้นมีความน่าสนใจหรือดึงดูดผู้ชมได้มากแค่ไหนนั้น ต้องมาจากการวางแผนที่ดี และแน่นอนว่าต้องให้ความสำคัญกับองค์ประกอบแวดล้อมอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องด้วย และสิ่งที่ปรากฏอย่างชัดเจนก็คือการนำเสนอภาพรวมไปกับเสียงเพลง ละครเกาหลีโดดเด่นในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์กันระหว่างภาพและเสียงได้อย่างใกล้ชิด ก่อให้เกิดอารมณ์ร่วมในเรื่องราวที่ปรากฏตรงหน้าผู้ชมได้ เช่น ฉากการเดินทางไปตามเส้นทางที่มีหิมะปกคลุมขาวโพลนของลีมิงฮองและจุงยูจิน ใน Winter Love Song เพื่อรำลึกภาพความทรงจำในอดีตที่ดำเนินไปพร้อมกับเสียงบรรเลงเปียโนอย่างแผ่วเบา ช่วยสื่อสารอารมณ์ของตัวละครและดึงความสนใจของผู้ชมให้ร่วมซาบซึ้งกับบรรยากาศไปพร้อมๆ กัน

### 7.4.4 คุณลักษณะด้านการสื่อความหมายของเรื่อง

#### 1.) สะท้อนภาพความสัมพันธ์ภายในครอบครัว

ละครเกาหลีสะท้อนภาพระบบความสัมพันธ์ในครอบครัวมีการยึดถือระบบผู้อาวุโสในครอบครัว โดยมีผู้ใหญ่เป็นศูนย์กลางในบ้าน หรือศูนย์รวมจิตใจของบุคคลในครอบครัว ซึ่งสมาชิกต้องให้ความเคารพ นับถือและเชื่อฟัง เช่น การเชื่อฟังคำสั่งสอนของผู้ใหญ่ การจะตัดสินใจทำบางสิ่งบางอย่าง ก็ต้องให้ผู้ใหญ่รับรู้และเห็นชอบด้วย ดังตัวอย่างที่ปรากฏในละคร Winter Love Song ที่ถ้าหากพ่อหรือแม่ไม่เห็นด้วย ก็อาจกลายเป็นปัญหาแม่ด้วลูกสะใภ้ได้

รวมถึงประเด็นเรื่องการยึดมั่นในระบบความเชื่อของสังคม ประเพณี วัฒนธรรม เช่น เมื่อหนุ่มสาวจะแต่งงานกัน ก็ต้องให้ผู้ใหญ่ในครอบครัวรับรู้และเห็นชอบ ต้องดำเนินการให้ถูกต้องตามประเพณี เข้าตามตรอก ออกตามประตู (คล้ายกับลักษณะของสังคมไทย) เรื่องของการไปมาหาสู่กันระหว่างสมาชิกในครอบครัว การไม่ล่วงเกินกันก่อนแต่งงาน หากผิดพลาดไปก็อาจถูกตำหนิหรือสังคมมองว่าไม่ดี มีลักษณะคล้ายสังคมไทยเช่นกัน การทรมานหักหลังคู่รัก การมีคู่ มีคนใหม่ สร้างความเจ็บปวดให้คนทั้งครอบครัว ขออนุญาตครอบครัวก่อนแต่งงาน ต้องไปขู่มาก่อนแต่งงาน ขณะเดียวกันก็ยังสะท้อนภาพครอบครัวที่ไม่สมบูรณ์แบบ ส่งผลต่อสภาพการใช้ชีวิตของคน ในครอบครัว หรือการเลี้ยงดูของครอบครัวที่แตกต่างกัน ส่งผลต่อลักษณะนิสัย การดำเนินชีวิตของลูกหลาน เช่น นิสัยจับจด เอาแต่ใจ นี้ก็ถึงแต่ผลประโยชน์ตัวเอง ดังที่ปรากฏในตัวละครรอง หรือตัวร้ายที่มักมีลักษณะนิสัยที่เอาแต่ใจ และเห็นแก่ตัว ซึ่งโดยมากก็เป็นเพราะวิธีการเลี้ยงดูของครอบครัวนั่นเอง เช่น โอเฮมี (ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม) เป็นต้น



## 2.) ค่านิยมหรือแบบแผนในการดำเนินชีวิต

สะท้อนภาพการดำเนินชีวิตของคนเกาหลีสมัยใหม่ ที่แสดงภาพการออกไปทำงานนอกบ้านของคนรุ่นใหม่ทั้งหญิงและชาย มีความเท่าเทียมกันในการทำงานนอกบ้าน ในขณะที่คนรุ่นพ่อแม่ ภรรยาจะเป็นฝ่ายที่ดูแลบ้าน ดูแลสามี ดูแลลูก ทำหน้าที่เป็นแม่บ้านเต็มตัว อาชีพของคนรุ่นใหม่ แสดงให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง และความเติบโต ก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ เช่น อาจแสดงออกมาให้เห็นในฉากสภาพบ้านเมืองที่ค่อนข้างทันสมัย รวดเร็ว ทันสมัย การทำงานหนักของผู้คน การแข่งขันกันในการทำงาน มุ่งเอาชนะกันในการแข่งขันเพื่อชิงความเป็นที่หนึ่ง การชิงดีชิงเด่น สะท้อนให้เห็นถึงภาวะการแข่งขันทางธุรกิจ เศรษฐกิจของประเทศ การสื่อให้เห็นว่ามนุษย์ยังเห็นเรื่องเงินเป็นเรื่องใหญ่ และมองว่าเงินสามารถบันดาลสุขได้ เงินซื้อทุกอย่างทุกอย่างได้ ซึ่งก็ไม่เสมอไป

นอกจากนั้นก็มีการกล่าวถึงการให้ความสำคัญกับระบบการทำงาน การสร้างการยอมรับจากผู้อื่นด้วยความสามารถของตนเอง ให้ความสำคัญกับหน้าที่การงานมากพอๆ กับครอบครัว หรือบางทีมากกว่า

ประเด็นที่สื่อให้เห็นอีกประการหนึ่งคือ การเลือกใช้ชีวิตแบบอิสระ เลือกที่จะพึ่งพาตนเองเป็นหลัก แยกออกมาจากครอบครัว มีความเป็นส่วนตัวมากขึ้น ซึ่งเปลี่ยนไปตามยุคสมัย เช่น การอาศัยอยู่คอนโด หรือการแยกตัวออกมาสร้างครอบครัวเดี่ยว

## 7.5 จุดเด่นของละครเกาหลียอดนิยม

ละครโทรทัศน์เกาหลีโดดเด่นในการเล่าเรื่องด้วยภาพและเสียงที่สื่ออารมณ์ของละคร โดยเน้นไปที่การนำเสนอฉากธรรมชาติและภาพบรรยากาศของภูมิประเทศและการจัดองค์ประกอบภาพให้สมดุล เป็นไปในทิศทางเดียวกัน ขณะที่เนื้อหาจะให้ความสำคัญไปที่ความรักของหนุ่มสาว โดยนำเสนอให้เป็นภาพของความรักในอุดมคติ ตัวละครมีความผูกพันกับอดีตและความทรงจำ และสองสิ่งนี้จะเป็นส่วนสำคัญในการผลักดันเรื่องราว ด้วยวิธีการแสดงที่เน้นการสื่อสารอารมณ์ในเชิงลึก และใช้วจนภาษาเป็นหลัก

## บทที่ 8

### ปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย

จากการวิเคราะห์เนื้อหาในกลุ่มตัวอย่างของละครญี่ปุ่น ได้หวั่นและเกาหลี จำนวน 9 เรื่อง เพื่อทราบถึงคุณลักษณะของละครที่ได้รับความนิยมแล้วนั้น ในบทนี้จะเป็นการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย ทั้งนี้เพื่อที่จะสามารถตอบได้ว่าการที่ละครเอเชียจากทั้ง 3 ประเทศซึ่งได้รับความนิยมในประเทศไทยนั้น นอกเหนือจากคุณลักษณะในด้านเนื้อหาและรูปแบบการผลิตของละครแล้ว ยังมีปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่ล้วนส่งผลต่อการสร้างความนิยมได้เช่นเดียวกัน โดยสามารถวิเคราะห์ให้เห็นปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทยได้ดังต่อไปนี้

#### 8.1 ปัจจัยด้านการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์

สถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการเพิ่มเรตติ้งหรือระดับความนิยมจากผู้ชม เพื่อหวังผลด้านรายได้จากค่าโฆษณาอันเป็นรายได้หลักของสถานี ทำให้เกิดการแข่งขันกันในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในการสรรหากลยุทธ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิผล ในการเตรียมตัวที่จะเข้าสู่สนามการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์ ที่ต่างก็มุ่งหวังที่จะก้าวเป็นผู้นำในการนำเสนอรายการประเภทต่างๆ ให้แก่ผู้ชม โดยสามารถแบ่งการวิเคราะห์หรือออกได้ดังนี้

##### 8.1.1 การวางนโยบายและกลยุทธ์องค์กร

กรณีของการนำเข้าละครเอเชียมาออกอากาศในปัจจุบัน สถานีโทรทัศน์หลายแห่งต่างก็หันมาให้ความสำคัญกับการวางแผน เพื่อกำหนดกลยุทธ์ที่ชัดเจนในการออกอากาศรายการละครจากเอเชีย และจากการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์นี้เอง จึงทำให้เกิดการวางแผนงาน ดังที่จะจำแนกการวิเคราะห์ให้เห็นดังต่อไปนี้

##### 1.) การสร้างจุดเด่นหรือความแตกต่าง

สถานีโทรทัศน์แต่ละแห่งมักจะมึนโยบายหลักของสถานี ซึ่งอาจนำเสนอออกมาเพื่อเป็นจุดขายของสถานี อาทิ การเป็นผู้นำในด้านข่าวสาร และการเป็นผู้นำในด้านความบันเทิง ดังเช่น สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ที่กำหนดตำแหน่งของสถานีให้เป็นสถานีข่าวสารและความ

บันเทิง โดยชุกชูดขายของการมีครอบครัวข่าว และรายการประเภทบันเทิงที่หลากหลาย เป็นต้น จากการสร้างชุกชูดขายในลักษณะนี้ ทำให้การนำเข้ารายการละครเอเชียเท่ากับเป็นการเชื่อมต่อนโยบายเพื่อสร้างชุกชูดขายให้กับสถานีอีกทางหนึ่ง

นับจากการนำเข้ารายการละครเอเชียของสถานีโทรทัศน์ สถานีคู่แข่งอย่างช่อง 3 ช่อง 7 และไอทีวี ต่างก็มุ่งนำเสนอให้สถานีของตนมีจุดเด่นในด้านรายการเช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อเกิดกระแสความนิยมในสื่อบันเทิงจากเอเชีย ไม่ว่าจะเป็นญี่ปุ่น จีน และล่าสุดคือเกาหลี ยิ่งกระตุ้นให้สถานีโทรทัศน์ได้หันมาให้ความสำคัญกับรายการประเภทต่างๆ จากเอเชียอย่างต่อเนื่อง เพราะหากสถานีมีการสร้างกลยุทธ์ หรือสร้างชุกชูดขายที่เกี่ยวข้องกับการนำเข้ารายการจากเอเชียอย่างต่อเนื่อง ก็จะทำให้รายการนั้นๆ สามารถกลายเป็นภาพลักษณ์ของสถานีได้เช่นกัน

สถานีโทรทัศน์ไอทีวี(เดิม) นับว่าเป็นตัวอย่างของสถานีที่สามารถสร้างจุดเด่นให้กับสถานีในฐานะที่มีรายการละครจากเอเชียมาให้ผู้ชมติดตามรับชมได้อย่างต่อเนื่องโดยเฉพาะการสร้างช่วง “เอเชียซีรีส์” ขึ้นมา ภายหลังจากการเปิดสถานีได้ไม่นาน โดยที่สถานีมีนโยบายหลักมุ่งเน้นในด้านการตลาดของสถานี ในการที่จะสร้างผลผลิตหรือสินค้าให้มีความแตกต่างจากสถานีโทรทัศน์ช่องอื่นๆ และขายรายการนั้นให้ผู้ชมเพื่อเพิ่มเรตติ้ง (สโรบล วิบูลยเสข, 2547) ทำให้เมื่อผู้ชมต้องการที่จะรับชมละครญี่ปุ่น และละครเกาหลีก็จะทำให้นึกถึงไอทีวีขึ้นมาทันที ไอทีวีในช่วงนั้นจึงเสมือนเป็นสถานีบันเทิงเอเชียที่กลุ่มผู้ชมวัยรุ่นและวัยทำงานตอนต้นให้ความสนใจเป็นลำดับต้นๆ

## 2.) การดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาด

การวางแผนเพื่อกำหนดกลยุทธ์ในด้านการตลาด เป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่งที่สถานีโทรทัศน์ให้ความสำคัญ สถานีโทรทัศน์ที่ออกอากาศละครเอเชียจึงมีการจัดกิจกรรมทางการตลาด ซึ่งจัดเป็นการส่งเสริมการขายรูปแบบหนึ่ง เพื่อเป็นการกระตุ้นให้ผู้ชมในฐานะที่เป็นผู้บริโภคให้ความสนใจต่อละครที่นำมาออกอากาศทางสถานีเพิ่มมากขึ้น โดยสามารถแบ่งช่วงเวลาในการดำเนินกิจกรรมทางการตลาดออกเป็น ช่วงก่อนละครออกอากาศ และช่วงระหว่างที่ละครกำลังออกอากาศ ด้วยกลยุทธ์ที่แตกต่างกันออกไปตามนโยบายของแต่ละสถานี อาทิเช่น การจัดกิจกรรมพบปะแฟนละคร, การติดป้ายโฆษณาละครก่อนออกอากาศตามสถานีที่ต่างๆ, การร่วมตอบคำถามชิงรางวัล เป็นต้น

วาม

“อย่างเรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง ก่อนที่ละครจะออกอากาศก็จะไปโมเตด้วยการนำตัวอย่างละครมาฉายเปิดตัวในโรงภาพยนตร์ 2 ตอน เชิญสื่อมวลชนมาทำข่าว ทีนี้พอละครเป็นที่รู้จัก เป็นที่นิยม รายได้ก็จะเข้ามาเอง และแน่นอนว่าละครเรื่องต่อไปที่มีนักแสดงในกลุ่ม F4 นำแสดงเราก็ไม่พลาดที่จะนำเข้ามาอย่างต่อเนื่อง และในส่วนการทำกิจกรรมพิเศษ เราจะไม่ค่อยได้ทำร่วมกับกลุ่มแฟนคลับเท่าไร แต่จะเน้นทำกิจกรรมอย่างอื่นเพื่อกระตุ้นความนิยมมากกว่า” (ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ.2550)

การดำเนินการในการสื่อสารการตลาดวิธีการต่างๆ อาทิ การทำประชาสัมพันธ์ การโฆษณาละครที่นำมาออกอากาศ ถือเป็น การสร้างการรับรู้ (Awareness) สร้างความสนใจ (Interest) สร้างความต้องการ (Desire) จนกระทั่งเกิดการตัดสินใจซื้อ (Action) ในที่สุด (ซินิจิตต์ แจ้งเจนกิจ, 2544) ซึ่งการดำเนินการทางการตลาดสำหรับละครเอเชียทางสถานีโทรทัศน์ สามารถสรุปให้เห็นการดำเนินกิจกรรมต่างๆ ดังนี้

- การทำปประชาสัมพันธ์
- การโฆษณาเพื่อให้ข้อมูลเกี่ยวกับละครเรื่องที่จะออกอากาศนั้นว่ามีใครเป็นดารานำแสดง ใครคือผู้กำกับ แนวละครเป็นแนวไหน ออกอากาศที่ไหน และเมื่อไหร่ โดยอาจมีการอธิบายถึงลักษณะเด่นของละครเรื่องนั้นๆ ด้วย ในขณะเดียวกันก็ต้องโน้มน้าว ชักจูงให้เกิดการซื้อและสนใจในละคร
- การคัดเลือกภาพและข้อมูลของละครเพื่อนำมาออกอากาศทางทีวี และทางสื่อต่างๆ เช่น ประวัตินักแสดง ภาพเบื้องหลัง เพลงประกอบ เป็นต้น
- ทำแฮนด์บิลล์ (Handbill) หรือเรื่องย่อของละคร
- การทำสปอตโฆษณา เช่น ทางทีวี ทางวิทยุ
- การจัดงานแถลงข่าว การเปิดตัวละคร และเชิญสื่อมวลชนที่เกี่ยวข้องมาร่วมงาน เช่น เชิญชมละครก่อนการออกอากาศจริง
- การเชิญนักแสดงนำในละครเรื่องที่จะออกอากาศมาเปิดตัวที่ประเทศไทย

ขณะที่กลยุทธ์ของบางสถานี เช่น ไอทีวี จะใช้วิธีในการที่จะบุกเข้าไปหาผู้ชมด้วยตัวเอง เพื่อเป็นการทำความรู้จัก สร้างความคุ้นเคยให้มากขึ้นระหว่างสถานีและผู้ชม และยังเป็นวิธีการที่จะรู้ถึงความต้องการของผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของรายการได้มากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่งด้วย

“เราจะออกไปตามต่างจังหวัดและตามมหาวิทยาลัย การสัญจรทำให้เรารู้ว่า แฟนๆของเราหน้าตาเป็นอย่างไร อายุประมาณเท่าไร ต้องการอะไร และมีพีดีแบคคิงส์กับเรา ทำให้เขารู้สึกใกล้ชิดกับเรา มากขึ้นด้วย” (ทรงศักดิ์ เปรมสุข, *Sincere*, vol.3 no.37, หน้า 43)

ลักษณะการดำเนินกลยุทธ์แบบไอทีวีจึงเป็นลักษณะของการดำเนินการทางการตลาดโดยตรง (Direct Marketing) ซึ่งเป็นการกระตุ้นให้เกิดการเคลื่อนไหว การเข้าถึงผู้ชมในกลุ่มเล็กๆ ก็เป็นการช่วยสร้างฐานผู้ชมได้มากทางหนึ่ง เนื่องจากการออกอากาศละครเอเชียในเบื้องต้นนั้น ยังไม่เป็นที่รู้จักแก่ผู้ชมเท่าที่ควร การสร้างความรู้จักให้กับผู้ชม จึงต้องมุ่งเน้นไปยังการเจาะกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ ที่ถือว่ายังเป็นส่วนย่อยหนึ่งทางการตลาด หรือ Niche Market ก่อน ได้แก่ ผู้ชมในกลุ่มวัยรุ่น และผู้ชมในวัยทำงานตอนต้น ซึ่งก็สอดคล้องกับแนวละครที่สถานีนำมาออกอากาศ คือเป็นละครเกี่ยวกับความรักของวัยรุ่นหนุ่มสาว ที่สอดแทรกเรื่องของอาชีพการงาน การใช้ชีวิตในสังคม การคบเพื่อน ฯลฯ เช่น ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก สุตรรักข้าวห่อไข่ คลิกรักนักโฆษณาเพลงรักในสายลมหนาวจับมือไว้แล้วไปสู่มันเป็นต้น

นอกจากนั้น การส่งเสริมการตลาดยังรวมไปถึงการติดตามและประเมินผล โดยพิจารณาที่ผลตอบรับจากผู้ชม และรายได้เป็นหลัก หากมีกระแสตอบรับที่ดีและคุ้มค่า ทางสถานีก็จะพิจารณาติดตามกระแสนั้นอย่างต่อเนื่อง ด้วยการนำรายการละคร หรือผลงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับละครเรื่องนั้นๆ หรือนักแสดงคนนั้นๆ มาออกอากาศอีกอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการกระตุ้นยอดขายโฆษณาให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

“หลักๆคือจะดูเรื่องรายได้ว่าคุ้มค่างัย ซึ่งเป้าหมายของการทำโปรโมตก็คือเพื่อเป็นการส่งเสริมยอดขาย ยอดการผลิต ที่จะทำยังไงถึงจะดึงให้คนดูมาดูเรามากที่สุด อย่างตอน F4 เราก็คาดหวังมากกว่าจะไปได้ดี มีการปรับมาลงในช่วงผังรายการละครหลังข่าว พอละครได้รับความนิยมมากขึ้นเรื่อยๆ ก็มีการเพิ่มรายการเสริมเข้ามาอีก เช่น รายการ F4 โชน คือเป็นการซื้อรายการมาเพิ่มเติมหลังละคร เพื่อเพิ่มความนิยมขึ้นไปอีก” (ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ.2550)

การส่งเสริมกิจกรรมทางการตลาดให้กับละคร ช่วยสร้างให้ละครเริ่มเป็นที่รู้จักคุ้นหูคุ้นตากับผู้ชมมากขึ้นเป็นลำดับ และอาจช่วยให้เกิดกระแสการพูดกันปากต่อปากระหว่างผู้ชมละคร ดังที่ ทรงศักดิ์ เปรมสุข เคยกล่าวไว้ในนิตยสาร *Sincere* ว่า การโฆษณาปากต่อปากก็เป็นเรื่องสำคัญ และอีกส่วนมันจะเป็นการช่วยทางด้านการตลาดให้กับผู้สนับสนุนรายการได้มีโอกาสไปพบปะลูกค้าของเขา ซึ่งก็เป็นส่วนเดียวกับเอเชียซีรีส์ด้วย

เพราะฉะนั้น การจัดกิจกรรมทางการตลาด จึงเป็นกระบวนการที่แต่ละสถานีที่นำละครเอเชียมาออกอากาศนั้นให้ความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าบัจฉัยอื่นๆ ข้างต้น โดยมีเป้าหมายหลักคือ รายได้ที่คุ้มค่า ทั้งนี้ การจัดกิจกรรมก็ต้องจัดกันไปอย่างต่อเนื่อง เริ่มตั้งแต่ก่อนที่ละครจะออกอากาศ ช่วงระหว่างที่ละครออกอากาศ และติดตามเพื่อประเมินผลอยู่เรื่อยๆ กระทั่งละครจบและหากละครได้รับความนิยมสูง ก็จะมีการส่งเสริมกิจกรรมอื่นๆ เพิ่มเข้ามาอีก เพื่อกระตุ้นความนิยมอย่างต่อเนื่อง เพื่อผลดีต่อการนำเข้าผลงานบันเทิงอื่นๆ ในลำดับต่อไปด้วย

### 3.) การวางผังการออกอากาศ

เนื่องจากทางสถานีแต่ละช่องที่ออกอากาศละครเอเชียต่างก็ให้ความสำคัญกับรายการต่างๆ ของผู้ผลิตในประเทศไทยเป็นหลักตามนโยบายของแต่ละสถานี เช่น ช่อง 7 ให้ความสำคัญไปที่ละครไทย ช่อง 3 มุ่งไปที่รายการข่าวและรายการละครไทยเช่นกัน เพราะฉะนั้น สัดส่วนในการกำหนดช่วงเวลาออกอากาศละครเอเชียจึงถูกจำกัดอยู่ ซึ่งละครเอเชียจะถูกจัดอยู่ในช่วงเวลาเฉพาะที่ทางสถานีกำหนดผังรายการไว้ เช่น ช่วงภาพยนตร์นานาชาติ ช่วงหนึ่งดั่งแดนมังกร เป็นต้น แต่อย่างไรก็ตาม การที่ละครของประเทศไหนจะได้ออกอากาศช่วงใดนั้น ก็ยังต้องขึ้นอยู่กับผลตอบรับด้านรายได้โฆษณาของสถานีในช่วงเวลาที่ออกอากาศนั้นๆ เป็นหลักด้วย

*“การจะเอาละครเรื่องไหนมาออกอากาศ ก็ดูที่การวางผังรายการของสถานีเป็นหลัก ซึ่งก็จะเลือกเรื่องมาจัดลงตามผังที่กำหนดเอาไว้ ซึ่งก็ต้องแล้วแต่ความเหมาะสมของเรื่องนี้ๆ ด้วยว่าจะจัดลงผังช่วงไหน และการกำหนดผังรายการละคร มันก็ขึ้นอยู่กับรายได้ของสถานี และที่ภาพรวมของสถานีด้วยว่าเป็นอย่างไร”*

*(ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ. 2550)*

ในกรณีของช่อง 7 จะให้ความสำคัญไปที่ช่วงเวลาการออกอากาศว่าละครเรื่องใดควรจะได้ออกอากาศในช่วงเวลาไหน มากกว่าที่จะจัดให้อยู่ในผังรายการในเวลาใดเวลาหนึ่งอย่างถาวร โดยจะใช้การจัดผังรายการในรูปแบบที่เรียกว่า Seasoning Program โดยการจัดผังรายการแบบนี้ ทำให้สถานีมีโอกาสในการคัดเลือกรายการมาออกอากาศได้ตามความเหมาะสมในแต่ละช่วงเวลา ดังที่สังเกตได้จากการบรรจุรายการละครเอเชียเพื่อออกอากาศในช่วงระยะเวลา 3 ปี นับแต่ปี พ.ศ.2546 ถึง พ.ศ. 2548 ตามขอบเขตการวิจัยของผู้วิจัย พบว่าช่อง 7 เองก็มีการสลับสับเปลี่ยนหมุนเวียนรายการประเภทภาพยนตร์และละครเอเชียอยู่ตลอดเวลา ไม่ได้จำเพาะเจาะจงว่าจะต้องเป็นละครหรือภาพยนตร์ของชาติใดชาติหนึ่งอย่างผูกขาด แต่อาศัยจังหวะเวลาที่เหมาะสม รวมทั้งอิงจากกระแสความนิยมในขณะนั้นด้วยว่าเป็นอย่างไร ทำให้สถานีสามารถที่จะ

ปรับเปลี่ยนรายการในผังได้อย่างทันท่วงที่ตามสถานการณ์ปัจจุบัน

“การจัดออกอากาศทำเป็นแบบ *Seasoning Program*, เลือกเรื่องที่เหมาะสมกับช่วงเวลา ไม่ได้จัดออกอากาศเป็นประจำ ซึ่งช่อง 7 ก็ได้จัดมาอย่างต่อเนื่อง” (พลากร สมสุวรรณ, *Positioning*, issue 21, Feb 2006, หน้า 65)

กรณีศึกษาละครเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยจำนวน 9 เรื่อง เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผังรายการของสถานีที่ออกอากาศ ทำให้พบลักษณะสำคัญหลายประเด็นได้แก่

ตารางที่ 8.1 แสดงผังการออกอากาศละครเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย

ปีที่ออกอากาศ	ช่วงเวลาที่ออกอากาศ	วันที่ออกอากาศ	รายชื่อละคร	ประเทศ	สถานี
2546	<u>ภาคบ่าย</u>				
	♦ 12:00-13:00 น.	♦ เสาร์-อาทิตย์	♦ ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู (Gokusen)	ญี่ปุ่น	ช่อง 7
	♦ 13:00-14:00 น.	♦ เสาร์-อาทิตย์	♦ เพลงรักในสายลมหนาว (Winter Love Song)	เกาหลี	ไอทีวี
	<u>ภาคค่ำ (หลังข่าว)</u>				
	♦ 20:15-22:20 น.	♦ พุธ-ศุกร์	♦ รักใสใสหัวใจสีดวง (Meteor Garden)	ไต้หวัน	ช่อง 3
2547	<u>ภาคเช้า</u>				
	♦ 09:15-11:15 น.	♦ เสาร์-อาทิตย์	♦ ผักหัวใจไว้ที่ปลายนวม (Punch)	เกาหลี	ช่อง 7
	<u>ภาคค่ำ (หลังข่าว)</u>	♦ จันทร์-อังคาร	♦ ซุปเปอร์สตาร์กรมทหารรัก... อีกครั้ง (My Husband 2)	ญี่ปุ่น	ไอทีวี
	♦ 21:30-22:30 น.				
	<u>ภาคดึก</u>				
	♦ 22:05-22:50 น.	♦ ศุกร์-อาทิตย์	♦ ลุ้นรักนักบิด (Mars)	ไต้หวัน	ช่อง 3
2548	<u>ภาคเช้า</u>				
	♦ 09:15-11:15 น.	♦ เสาร์-อาทิตย์	♦ รักหมัดใจทราชมวยตัวจิ๋ว (Minami's Girlfriend)	ญี่ปุ่น	ช่อง 7
	♦ 09:15-11:15 น.	♦ เสาร์-อาทิตย์	♦ สะดุดรักที่פקใจ (Full House)	เกาหลี	ช่อง 7
	<u>ภาคดึก</u>				
	♦ 22:05-22:50 น.	♦ ศุกร์-อาทิตย์	♦ เดิมพันรักเดิมพันชีวิต	ไต้หวัน	ช่อง 3

จากตารางการแสดงผังการออกอากาศละครเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทยดังกล่าวข้างต้นพบว่า ละครเรื่อง "รักใสใสหัวใจสีดวง" ได้ออกอากาศในช่วงเวลาที่เป็นเวลาประจำของละครไทย คือ ช่วงเวลา 20:15-22:20 น. ซึ่งถือว่าเป็นช่วงเวลา Prime Time ของละคร จากงานวิจัยของ คันธिया วงศ์จันทร์ (2541) ได้กล่าวถึงเรื่องราวได้หลักของสถานีว่ามาจากผู้อุปถัมภ์รายการ โดยเฉพาะละครหลังข่าวภาคค่ำซึ่งเป็นหัวใจหลักของสถานี เพราะเป็นเวลาที่ผู้ชมมากที่สุด รายได้ของสถานีจึงมาจากละครโทรทัศน์ และในการเลือกช่วงเวลาในช่วงละครโทรทัศน์หลังข่าว เอเจนซี่จะดูแนวเรื่อง เนื้อหา ตัวดารานักแสดงว่ามีความน่าสนใจหรือไม่ เป็นปัจจัยสำคัญด้วย เพราะฉะนั้น แสดงให้เห็นถึงปรากฏการณ์ความนิยมจากผู้ชมที่ทำให้ผู้บริหารช่อง 3 ต้องปรับกลยุทธ์โดยให้พื้นที่สำหรับละครต่างประเทศเรื่องนี้ในช่วงเวลาที่เป็นช่วงเวลาของละครไทย ขณะที่ละครญี่ปุ่นเรื่อง "ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก" ทางไอทีวี ได้ออกอากาศในช่วง Prime Time เป็นเวลาเดียวกับการออกอากาศละครไทยของโทรทัศน์ช่องอื่น เท่ากับเป็นกลยุทธ์ของไอทีวีในการทำชนกับละครไทย เพื่อเปิดทางเลือกใหม่ให้กับผู้ชมที่ต้องการชมรายการทางเลือกอื่นที่ไม่ใช่มีแต่ละครไทยในช่วงเวลาดังกล่าวเท่านั้น

ขณะที่ช่วงเวลาของในวันหยุดสุดสัปดาห์ วันเสาร์และอาทิตย์ ช่อง 7 ยึดครองพื้นที่สำหรับออกอากาศละครเอเชียจากเกาหลี และญี่ปุ่นสลับสับเปลี่ยนกันไป โดยมีช่วงเวลาประจำก็คือ ในภาคเช้าวันเสาร์และวันอาทิตย์ เวลา 09:15 น. ถึงเวลา 11:15 น. โดยประมาณ ตามมาด้วยภาคบ่ายในช่วงเวลาประมาณ 13:00 น. เป็นต้นไป จะเป็นละครเกาหลีและญี่ปุ่นที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ไอทีวี

ส่วนในภาคดึก ละครได้วันทางช่อง 3 จะมารับช่วงต่อในเวลาประมาณ 22:00 น. เป็นต้นไปหลังละครไทยจบ และในปัจจุบัน พ.ศ.2551 ละครจากไต้หวันก็ยังคงถูกบรรจุอยู่ในช่วงเวลาดังกล่าว ถือว่าช่วงเวลานี้เป็นเวลาทองที่ช่อง 3 จัดไว้ให้สำหรับละครไต้หวัน เลยทีเดียว

เมื่อพิจารณาจะเห็นว่าเวลาในการออกอากาศละครเอเชียทั้งสามประเทศ ไม่ถูกวางให้ต้องออกอากาศชนกัน อาจมีเหลื่อมกันในเรื่องเวลาเล็กน้อย ทำให้ผู้ชมสามารถเลือกรับชมละครจากเอเชียได้ตลอดทั้งวันตามต้องการ ซึ่งมีให้ชมตั้งแต่วันจันทร์กระทั่งถึงวันอาทิตย์ ผลประโยชน์จากผังรายการที่เลียงกันลักษณะนี้จึงตกอยู่ที่ผู้ชมที่จะได้มีทางเลือกในการรับชมละครมากขึ้น



นอกจากนี้ยังพบว่า ช่อง 7 มีปริมาณของละครที่ได้รับความนิยมมากที่สุด โดยเฉพาะละครญี่ปุ่นและละครเกาหลี เช่นเดียวกับช่องไอทีวีที่มีละครเกาหลีและญี่ปุ่นที่ได้รับความนิยมรองลงมาจากช่อง 7 ขณะที่ช่อง 3 จะเป็นละครได้วันเป็นหลัก อย่างไรก็ตาม ละครเอเชียที่นำมาออกอากาศทั้งสามสถานีได้เน้นไปที่ละครแนวความรักของวัยรุ่นหนุ่มสาวเป็นส่วนใหญ่ แสดงให้เห็นว่ากลุ่มเป้าหมายหลักที่เป็นผู้ชมละครเอเชีย ก็คือกลุ่มผู้ชมวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวนั่นเอง

### 8.1.2 กลยุทธ์การคัดเลือกละครมาออกอากาศ

เนื่องจากภาวะการแข่งขันของสถานีโทรทัศน์ ทำให้สถานีโทรทัศน์ที่มีนโยบายนำเข้ารายการละครเอเชีย ต่างก็ให้ความสำคัญกับการคัดเลือกละครเอเชียที่จะนำเข้ามาออกอากาศทางสถานีมากขึ้น แต่ทั้งนี้ย่อมมีปัจจัยแวดล้อมหลายประการ ซึ่งสามารถสรุปเกณฑ์ในการคัดเลือกละครเอเชียออกได้ดังนี้

#### 1.) คุณภาพและเนื้อหาของละคร

เนื้อหาหรือว่าเนื้อเรื่องของละครจะเป็นปัจจัยหลักๆ ที่สถานีโทรทัศน์ให้ความสำคัญมาเป็นอันดับต้นๆ ด้วยเหตุผลที่ว่าหากเนื้อหาดี สนุก มีวิธีการนำเสนอที่น่าสนใจ และสามารถเข้าได้กับรสนิยมของคนไทย ก็จะทำให้ความสนใจในการคัดเลือกเรื่องนั้นๆ มาพิจารณาเพื่อออกอากาศทันที โดยบางครั้งอาจไม่จำเป็นต้องคำนึงในส่วนของการออกแบบการผลิต (Production) ว่าจะต้องสวยงาม โดดเด่นหรือไม่ เพียงไร ขอเพียงมีเนื้อเรื่องที่ดี ก็เพียงพอต่อการพิจารณาออกอากาศได้เช่นกัน

*“ละครที่เลือกมาก็จะดูว่ามีความเหมาะสม มีคุณภาพไหม แล้วต้องรสนิยมคนดูรีเปลา่ ซึ่งแนวทางในการเลือกจะยึดเนื้อหาเป็นหลัก ซึ่งเนื้อหาต้องดี มีการนำเสนอที่น่าสนใจ ดูแล้วสนุก ก่อนอื่นเราต้องดูเนื้อหาก่อนว่าจะเข้ากับรสนิยมคนดูไทยหรือเปลา่ เพราะถึงแม้ว่าดาราคะดัง แต่ถ้าเรื่องไม่สนุก ก็ไม่เอาเหมือนกัน หรือแม้ว่าโปรดักชั่นจะธรรมดา แต่ถ้าเนื้อเรื่องดี สนุก เราก็จะพิจารณาเช่นกัน” (ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ.2550)*

ขณะที่ความมีคุณภาพของละครเรื่องนั้นๆ ก็เป็นสิ่งสำคัญที่สถานีจะนำมาพิจารณาประกอบด้วย โดยไม่ได้ยึดติดว่าจะต้องเป็นเรื่องที่ได้รับการนิยมนสูงเพียงอย่างเดียว แต่เนื้อหาของละครจะต้องสอดแทรกเรื่องราวที่น่าสนใจ หรือสามารถให้แง่คิดแก่ผู้ชมได้อีกทางหนึ่ง

ด้วย เช่น การคัดเลือกละครเอเชียของสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ดังในงานวิจัยที่ สโรบล วิบูลยเสข กล่าวถึงไว้ว่า ในกรณีที่ละครเรื่องนั้นๆ มีนักแสดงที่หน้าตาดีก็จริง แต่เนื้อเรื่องไม่เหมาะสม ก็จะไม่คัดเลือก ในขณะที่ละครบางเรื่อง แม้วานักแสดงจะหน้าตาไม่สวย ไม่หล่อ แต่เนื้อเรื่องดีมาก ก็จะได้รับไว้พิจารณา เช่น ละครจากเกาหลีจะไม่เน้นที่หน้าตาของนักแสดง แต่จะดูที่บุคลิกเป็นหลัก มากกว่าจะเหมาะสมกับบทบาทในเรื่องหรือไม่ และการนำนักแสดงหน้าตาไม่สะดุดตามารับบทพระเอก นางเอกนั้น เพื่อต้องการบอกกับผู้ชมว่า ถึงแม้หน้าตาจะไม่สวย ไม่หล่อ แต่ทุกคนก็มีสิทธิ์เป็นพระเอก นางเอกได้ ซึ่งก็เหมือนเป็นการสร้างกำลังใจให้กับผู้ชมไปในตัวด้วย

“เราเน้นคุณภาพของเรื่องเป็นหลัก เราอาจจะไม่ไปนำเรื่องที่มีมันกำลังนิยมอย่างเดียว แต่เราเลือกว่าควรจะเป็นซีรีส์ที่มีคุณภาพ คุณดูต้องได้แง่คิดดี ๆ กลับไปหลังจากการชมด้วย แต่ก็แน่นอนว่าเรื่องที่ตั้งในประเทศเขาก็เป็นปัจจัยหนึ่ง ตัวนักแสดงก็เป็นปัจจัยหนึ่ง แล้วก็มาดูที่คุณภาพของเรื่องประกอบอีก” (ทรงศักดิ์ เปรมสุข, สัมภาษณ์, *Sincere*, vol.3 no.37, 42)

ขณะที่ช่อง 7 ก็ใช้วิธีการในการศึกษาหาข้อมูลเกี่ยวกับละครอย่างรอบด้านก่อนที่จะตัดสินใจซื้อเข้ามา โดยจะพิจารณาทั้งในส่วนเนื้อหาของละครว่าเป็นอย่างไร และศึกษาไปจนถึงบริษัทผู้ผลิต และผู้กำกับละครว่ามีผลงานใดๆ มาบ้าง โดยจะคัดเลือกละครที่มีคุณภาพครบทั้งในด้านการผลิต ด้านความบันเทิง และด้านเนื้อหา โดยพิจารณาด้วยว่าเนื้อหามีความเหมาะสมกับค่านิยมและวัฒนธรรมไทยหรือไม่ นอกจากนั้นก็ต้องพิจารณาละครที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย ซึ่งเป็นกลุ่มผู้ชมในวัยรุ่นและวัยทำงานด้วย

“เราต้องศึกษาข้อมูลเค้าให้ดีก่อน ต้องรู้จักข้อมูลเกี่ยวกับสินค้าให้ดีก่อนจะตัดสินใจซื้อ โดยเฉพาะเรื่องเนื้อหาของละครจะต้องน่าสนใจ แล้วก็ดูด้วยว่าบริษัทผู้ผลิตเป็นใคร ผู้กำกับเป็นใคร เนื้อหาก็คงเหมาะสมกับค่านิยมและวัฒนธรรมไทย” (กฤษฎา ตฤชานนท์, สัมภาษณ์, 3 ส.ค. 2550)

แสดงให้เห็นว่าสิ่งสำคัญประการแรกที่สถานีสังเกตเห็นและให้ความสำคัญก็คือเนื้อเรื่องของละคร รวมไปถึงแนวของละครที่ต้องเป็นแนวที่ผู้ชมส่วนใหญ่ชื่นชอบ ซึ่งส่วนใหญ่มักจะเป็นละครแนวตลก (Comedy) และละครแนวรัก สนุกสนาน (Romantic Comedy) (สกาเวใจ พูนสวัสดิ์, 2547)

## 2.) ชื่อเสียงของนักแสดงและทีมงานผลิต

การคัดเลือกเรื่องจากนักแสดงที่ได้รับความนิยมหรือมีชื่อเสียงอยู่แล้วทั้งในประเทศผู้ผลิตเอง หรือในประเทศอื่นๆ มาก่อน เป็นปัจจัยสำคัญหนึ่งที่ทำให้ผลงานต่างๆ ที่นักแสดงผู้นั้นร่วมแสดงได้รับการพิจารณา และในบางครั้งนักแสดงที่น่าสนใจมากๆ ยังทำให้ละครได้รับการพิจารณา แม้ว่าเนื้อเรื่องอาจไม่น่าสนใจเท่าที่ควรก็ตาม

นั่นหมายถึงว่า ละครที่เลือกมาออกอากาศ หากเป็นผลงานของนักแสดงที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักทั้งในประเทศผู้ผลิต และประเทศไทยอยู่แล้ว ละครจะได้รับการพิจารณาเพื่อนำมาออกอากาศมากขึ้นไปด้วย เนื่องมาจากผู้ชมไทยค่อนข้างให้ความสำคัญและติดตามผลงานของนักแสดงที่ตนชื่นชอบอยู่แล้วเป็นทุนเดิม และเมื่อมีการนำผลงานของนักแสดงเหล่านั้นมาออกอากาศก็เท่ากับเป็นการสร้างแรงจูงใจในการติดตามชมเพิ่มมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้ยังได้พิจารณารวมไปถึงความน่าเชื่อถือของทีมงานผู้ผลิต เช่น ผู้กำกับ ผู้เขียนบท โปรดิวเซอร์ หรือจะเป็นทีมงานด้านโปรดักชันด้วย

“เรื่องของกระแสนิยม เรตติ้ง งานด้านโปรดักชัน ผู้กำกับ นักแสดง ก็มี ส่วนสำคัญเช่นกัน อย่างเรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง ซึ่งทางสถานีก็เล็งเห็นว่า F4 กำลังโด่งดังและเป็นทีพูตถึงมากๆ ในเอเชีย สถานีก็เลยเลือกที่จะเอาละครของกลุ่มนี้เล่นมาออกอากาศในไทยด้วย” (ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ.2550)

เช่นเดียวกับสถานีโทรทัศน์ไอทีวี ที่ต้องมีการหาข้อมูลสนับสนุนที่เกี่ยวข้องกับตัวแสดงและเรื่องดังกล่าวทั้งหมด เช่น พระเอก นางเอก แสดงเรื่องนี้แล้วเป็นที่รู้จักของผู้ชมหรือไม่ แล้วพวกเขาเคยได้รับรางวัลใดมาบ้าง ใครเป็นผู้เขียนบทโทรทัศน์ ใครเป็นโปรดิวเซอร์ แล้วเรตติ้งละครที่ประเทศผู้ผลิตเป็นอย่างไร รวมไปถึงว่าละครเรื่องนั้นๆ ได้รับรางวัลใดมาบ้างเป็นองค์ประกอบที่สำคัญหนึ่งในการพิจารณาด้วย (สโรบล วิบูลยเดช, 2547) เพราะการพิจารณาจากปัจจัยดังกล่าวข้างต้น เท่ากับเป็นหลักประกันเบื้องต้นสำหรับสถานีที่นำเข้าละคร เพราะนั่นหมายถึงว่า ละครเรื่องนั้นๆ มีคุณภาพและน่าสนใจเพียงพอที่จะเรียกความนิยมจากผู้ชมได้

## 3.) กระแสนิยมหรือเรตติ้ง

การคัดเลือกเรื่องมาออกอากาศ บางครั้งทางสถานีก็ต้องคำนึงถึงกระแสนิยมต่อละครเรื่องนั้นๆ ด้วย ทั้งในแง่ของการผลิต ทีมงาน นักแสดง รวมทั้งเรตติ้ง หรือการวัดความนิยม

ของผู้ชมทั้งจากประเทศผู้ผลิตเอง ประเทศอื่นๆ ที่ละครเคยไปออกอากาศมาแล้ว ถ้าเป็นละครที่มี กระแสนิยมสูงหรือเรตติ้งดี โอกาสที่ทางสถานีก็จะพิจารณานำมาออกอากาศก็จะสูงตามไปด้วย

“เรื่องที่เราอยากจะทำเลือกมาออกอากาศก่อนอื่นก็จะมีภาระข้อมูล ทั่วๆไปจากอินเทอร์เน็ตบ้าง ดูจากกระแสความนิยมของเรื่องนั้นๆ ด้วยว่าเป็นอย่างไร เมื่อมีเรื่องที่สนใจก็จะคัดเลือกขึ้นไปเสนอผู้ใหญ่ ทางสถานี เมื่อได้รับอนุมัติก็จะติดต่อเพื่อซื้อลิขสิทธิ์มาออกอากาศ ต่อไป หรืออย่างละครเกาหลีซึ่งกำลังได้รับความนิยมสูง ทางสถานีก็ จะพิจารณานำเข้ามาอย่างต่อเนื่อง อย่างในปัจจุบันที่ยังเน้นเป็นละคร ย้อนยุคก็เพราะกลุ่มคนดูเยอะกว่า ในขณะที่ละครปัจจุบันกลุ่มคนดู จะแคบกว่า” (ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ.2550)

เนื่องจากสถานีที่ออกอากาศละครเอเชีย นั้น ต้องกำหนดสัดส่วนในการนำเสนอ ด้วยว่าเรื่องที่จะนำมาออกอากาศนั้นจะเป็นละครของประเทศใด และออกอากาศในช่วงเวลาใด ทำให้ต้องคำนึงถึงปัจจัยด้านความนิยมของผู้ชมประกอบด้วย หากละครของประเทศไหน หรือเป็น ละครแนวใดที่มีกระแสนิยมสูง ก็จะมีนโยบายให้นำมาออกอากาศต่อไปได้อย่างต่อเนื่อง ส่วน ละครที่ได้รับความนิยมน้อยลงก็จะถูกจำกัดสัดส่วนในการนำเสนอค่อยๆลดลงตามไปด้วยเช่นกัน

#### 4.) กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ชมเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญในการนำละครเอเชียเข้ามาฉายในประเทศ ซึ่งในขั้น แรกทางสถานีโทรทัศน์ที่นำเข้ามาละครจะต้องมีการประเมินความต้องการของผู้ชมก่อนในเบื้องต้น ว่าผู้ชมกลุ่มใดที่จะเป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการชมละครจากเอเชีย เพื่อที่จะได้กำหนดเกณฑ์ใน เบื้องต้นว่าจะนำเข้ามาละครแนวใด เนื้อหาลักษณะไหน ผู้แสดงเป็นใคร เพื่อที่จะได้ถูกใจผู้ชม กลุ่มเป้าหมายให้ได้มากที่สุด ซึ่งแต่ละสถานีก็มีแนวทางในการประเมินความต้องการของกลุ่มผู้ชม เป้าหมายแตกต่างกันออกไป

ช่อง 7 ใช้วิธีการในการสำรวจความคิดเห็นของประชาชนโดยวิธีการแจก แบบสอบถาม เพื่อประเมินความต้องการของผู้ชมในเบื้องต้นต่อความสนใจละครจากเอเชีย รวมไปถึงการเปิดรับความคิดเห็นของประชาชนที่แสดงเข้ามาผ่านทางเว็บไซต์ของสถานีที่เปิดห้อง สำหรับบุคคลทั่วไปเข้ามาแสดงความคิดเห็นหรือเสนอแนะ ตีชมได้อย่างเสรี ซึ่งการสำรวจความ คิดเห็นของผู้ชมนี้ เป็นวิธีที่สถานีนำมาใช้ในการปรับตัวตามสภาวะความต้องการของตลาด แม้จะ มั่นใจอยู่แล้วว่าทางสถานียังคงเป็นผู้นำในการนำเข้ามาละครเอเชียเหนือสถานีอื่นอยู่แล้วก็ตาม

ขณะที่ช่อง 3 และไอทีวี (เดิม) ต่างก็ให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์กลุ่มเป้าหมาย ช่อง 3 จะเน้นที่ประเภทของละครที่จะมีกลุ่มคนดูเยอะกว่า และเข้าก็บรรลุนิยมได้ดี ละครเอเชียจากช่อง 3 ส่วนใหญ่จึงเป็นละครประเภทย้อนยุค เพราะทางสถานีสำรวจมาแล้วว่าเป็นละครที่มีกลุ่มคนดูเยอะ ขณะที่ละครปัจจุบันคนดูแคบกว่า จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ช่อง 3 คัดเลือกละครประเภทย้อนยุคมาออกอากาศในปริมาณที่มาก และต่อเนื่องมากกว่าละครสมัยใหม่

ส่วนไอทีวีก็ให้ความสำคัญกับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นคนทำงานและวัยรุ่น เพราะฉะนั้น ละครที่คัดเลือกมาจึงเกี่ยวกับการดำเนินชีวิต (Life Style) ของผู้คน เป็นละครที่มีทั้งความทันสมัย และแฝงแง่คิดต่างๆ ให้กับคนดูด้วย เพราะจุดประสงค์หลักในการนำเสนอละครเอเชียของสถานีก็คือจะเน้นที่ความทันสมัย และสร้างแรงบันดาลใจ ซึ่งจากการวิจัยตลาดผู้ชมของไอทีวี จะให้ความสำคัญไปที่ละครแนวความรักสดใส แบบหนุ่มสาว และหากนักแสดงคนใดกำลังได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่น สถานีก็จะคัดเลือกเรื่องเหล่านั้นมาฉายด้วย เมื่อทราบความต้องการของผู้ชมแล้ว สถานีก็จะเลือกสรรเนื้อหาที่ตรงกับความต้องการของผู้ชมได้มากที่สุด (สโรบล วิบูลยเดช, 2547)

### 5.) ความสัมพันธ์กับเจ้าของลิขสิทธิ์

การมีช่องทางหรือโอกาสที่ดีในการติดต่อกับเจ้าของลิขสิทธิ์ หรือต้นลิขสิทธิ์นั้น จะช่วยให้ได้รับความร่วมมือที่ดีในการติดต่อเลือกซื้อละครได้สะดวกยิ่งขึ้น รวมไปถึงมีโอกาสได้สิทธิในการซื้อเรื่องที่ดีจากทางสถานีมาได้ด้วย

ดังเช่น สถานีโทรทัศน์ไอทีวีที่ได้รับความร่วมมือที่ดีจากต้นลิขสิทธิ์คือ สถานีโทรทัศน์ฟูจิ ของญี่ปุ่น ในการคัดเลือกละครที่จะเข้ามาฉายในประเทศไทย โดยการขายละครซีรีส์ที่ดีที่สุด และเป็นละครซีรีส์ที่ติดอันดับความนิยมของสถานีให้แก่ไอทีวีก่อนเป็นสถานีแรก (สโรบล วิบูลยเดช, 2547) ซึ่งก็ยอมทำให้ไอทีวีได้เปรียบช่องอื่นๆ ในการมีละครยอดนิยมจากประเทศนั้นๆ อยู่ในมือก่อนแล้ว

นอกจากนี้ ทางสถานีก็ใช้อีกวิธีหนึ่งคือการส่งเจ้าหน้าที่ไปติดต่อเลือกซื้อละครเอเชียยังงานเทศกาลต่างๆ ที่มีการจัดขึ้นเป็นประจำด้วยตนเอง หากมีเรื่องที่เหมาะสมก็จะติดต่อเพื่อซื้อลิขสิทธิ์เข้ามาฉายในประเทศไทยอีกทีหนึ่ง ซึ่งวิธีการนี้น่าจะทำให้มีโอกาสในการเลือกละครจากหลายชาติ หลายแนว แต่ขณะเดียวกัน ก็ต้องแข่งขันกับบุคคลอื่นๆ ที่มาติดต่อ รวมทั้งละครที่

เจ้าของลิขสิทธิ์นำออกมาจัดแสดงนั้นอาจเป็นผลงานที่ไม่อยู่ในกระแสนิยมของผู้ชมเท่าใดนัก อาจเนื่องมาจากทำการผลิตและออกอากาศที่ประเทศผู้ผลิตไว้นานมาแล้ว ซึ่งอาจส่งผลให้เนื้อเรื่องรวมทั้งนักแสดงไม่มีความสดใหม่เท่าที่ควร

ในขณะที่ประเทศผู้ผลิตเจ้าของลิขสิทธิ์เองก็ใช้กลยุทธ์อื่นด้วย นั่นคือมีการเสนอขายละครของตนแก่สถานีต่างๆ ในต่างประเทศด้วยเช่นเดียวกัน โดยในเบื้องต้นจะส่งตัวอย่างของละครมาให้ทางสถานีพิจารณา และบางบริษัทก็มีการเสนอละครของตนให้โดยไม่คิดค่าลิขสิทธิ์ใดๆ แต่เป็นการให้เพื่อนำมาออกอากาศก่อน ซึ่งแน่นอนว่าหากละครเรื่องนั้นๆ ประสบความสำเร็จพวกเขาก็จะได้ลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น และยังช่วยในการโปรโมตละครของประเทศตนเองออกไปสู่ต่างประเทศอีกทางหนึ่ง

“ในกรณีนี้ทางผู้ขายนำเสนอละครตัวอย่างมาให้เราดู เราก็รับไว้พิจารณา หรือเราเองก็ไปติดต่อเดินทางไปเลือกเอง ติดต่อด้วยตัวเอง ด้วยตามงานเทศกาล exhibition ต่างๆ เช่น ที่ฮ่องกง สิงคโปร์ เกาหลี ถ้าพบเรื่องที่เหมาะสมก็จะติดต่อซื้อลิขสิทธิ์มา” (ดวงนภา เต็มไกรศรี, สัมภาษณ์, 13 ก.พ.2550)

ส่วนข้อ 7 จะมีวิธีการเลือกซื้อละครเอเชียอยู่สองรูปแบบ คือการที่บริษัทผู้ผลิตส่งตัวอย่างละครมาให้เลือก และการส่งเจ้าหน้าที่ของสถานีเดินทางไปซื้อด้วยตนเอง ซึ่งทั้งนี้ก็ต้องขึ้นอยู่กับข้อมูลพื้นฐาน ประสบการณ์ และวิจาร์ณญาณของเจ้าหน้าที่สถานีผู้ไปคัดเลือกประกอบกันด้วย

“แล้วเวลาซื้อเราจะมี 2 แบบคือบริษัทเค้าจะส่งตัวอย่างละครมาให้เลือก กับให้เจ้าหน้าที่ของสถานีเดินทางไปซื้อเอง ซึ่งเจ้าหน้าที่เราก็ต้องพิจารณาเองว่าควรจะเลือกซื้ออะไร” (กฤษฎา ตฤชานานนท์, สัมภาษณ์, 3 ส.ค.2550)

ขณะที่ดำรงศ ฐานดี นักวิชาการด้านเกาหลีศึกษา กล่าวถึงวิธีการนำเข้าละครเอเชียเพื่อมาออกอากาศว่า ประเทศเหล่านี้มีความต้องการที่จะขายวัฒนธรรมของตนเองอยู่แล้ว เขาเลือกที่จะประชาสัมพันธ์ประเทศของตนเอง ด้วยการเอาสินค้าเหล่านี้มาเสนอให้โดยไม่มีค่าตอบแทน โดยในเบื้องต้นคือเสนอละครหรือภาพยนตร์ให้กับประเทศที่สนใจก่อนโดยไม่คิดค่าใช้จ่ายใดๆ แต่เมื่อได้รับความนิยมแล้ว หลังจากนั้นก็เป็นเรื่องของกลไกทางการตลาดจะเป็นตัวกำหนดเอง ซึ่งทั้งญี่ปุ่น ไต้หวัน เกาหลี ก็ใช้วิธีการลักษณะเดียวกันนี้ เป็นลักษณะนโยบายของชาติไปแล้ว

“ตามประเทศนี้เค้าขายวัฒนธรรม อย่างเกาหลียิ่งเห็นชัด น่าจะเริ่มมาตั้งแต่สมัยประธานาธิบดีคิมแดจุงแล้ว เค้าจะซื้อเวลาสถานีโทรทัศน์ ให้เงินสถานี ให้เงินคนนำเข้า เหมือนกับว่าแรกๆ เขาเอางานมาเสนอเราก่อน พอเราติดใจแล้วมันก็ได้รับความนิยมตามมา ขายได้ สินค้าอื่นๆก็ขายได้อีก ญี่ปุ่น ได้หัวหน้าก็ใช้วิธีนี้เหมือนกัน เหมือนเป็นนโยบายของชาติ ส่วนเราก็ได้หนังมาขาย แล้วยังได้เงิน พาไปเที่ยว เขาทำเพื่อประชาสัมพันธ์ประเทศ เกาหลีทำมากกว่าเพื่อน ทำเยอะกว่าญี่ปุ่นกว่าจีน นโยบายคือต้องการเผยแพร่ เอาหนังมาให้ฟรี เชิญไปประเทศและอาจเอาเงินให้ด้วย” (ดำรงค์ ฐานดี, สัมภาษณ์, 31 ม.ค. 2550)

นอกจากนั้นดำรงค์ ยังกล่าวอีกว่าความสัมพันธ์กันระหว่างเจ้าของลิขสิทธิ์กับสถานีที่นำเข้านั้นเกี่ยวพันกันก็ด้วยเหตุผลทางการตลาดเป็นหลัก สถานีโทรทัศน์ใดมีละครเด่นๆ นักแสดงนำมีชื่อเสียง หรือเป็นละครใหม่ที่กำลังได้รับความนิยม นั่นก็เป็นเพราะสถานีโทรทัศน์นั้นได้รับความนิยมจากผู้ชมสูง จึงยิ่งทำให้เจ้าของลิขสิทธิ์ละครประเทศนั้นๆ ต้องการเสนอละครดีๆ ให้กับสถานีแห่งนี้ก่อนสถานีอื่น เพื่อหวังผลในด้านการตลาด และความนิยมที่จะส่งผลต่อประเทศเจ้าของละครโดยตรง

“ปัจจุบันสินค้าเขาก็เสนอมาให้เลย ละครก็อาจเก่าใหม่ต่างกัน นักแสดงอยู่ในกระแสต่างกัน ก็ติชมว่าที่ไหนมีเงินมียอดเยอะกว่ากัน มันเป็นเหตุผลทางการตลาด ที่ไหนเอาของเราขายแล้วคนดูเยอะ ขายดีกว่า เขาก็เลือกให้ก่อน ส่วนที่ไหนที่คนดูน้อยกว่า เรื่องดีๆ ก็อาจไปไม่ถึง” (ดำรงค์ ฐานดี, สัมภาษณ์, 31 ม.ค. 2550)

อย่างไรก็ดี แม้ผู้ชมจะได้รับความบันเทิงจากละครเอเชียที่หลากหลาย ทั้งเนื้อหาที่ดี เรื่องสนุก นักแสดงมีชื่อเสียง หรือเป็นละครที่ได้รับความนิยมอย่างสูงมาก่อน แต่เมื่อละครเหล่านี้หลังไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะด้วยมาเพราะสถานีมีความสัมพันธ์ที่ดี ทำให้ได้ละครดีๆ ก่อนสถานีอื่น หรือเป็นละครที่ได้มาเปล่าโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เหล่านี้ก็ล้วนมาจากกลยุทธ์ของประเทศผู้ผลิตละครเหล่านั้นที่พยายามจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าในประเทศของพวกเขา และเมื่อละครติดตลาดแล้ว หนทางข้างหน้าประเทศผู้ผลิตเหล่านี้จะสร้างแต้มต่อในการส่งออกสื่อบันเทิงต่างๆ มาสู่ประเทศผู้รับก็จะง่ายขึ้น เพราะเมื่อผู้ชมในประเทศผู้รับมีความต้องการสูง ผู้นำเข้าก็ยังคงต้องให้ความสำคัญกับรายการละครเอเชีย อย่างน้อยที่สุดก็เป็นการช่วยพยุงความนิยมของสถานีเอาไว้ได้อีกทางหนึ่ง

## 8.2 ปัจจัยด้านวงจรการผลิตและการตลาดอุตสาหกรรมสื่อบันเทิง

การดำเนินงานผลิตละครโทรทัศน์ของบริษัทผู้ผลิตที่ดำเนินงานละครโทรทัศน์นี้ให้กับสถานีโทรทัศน์ต่างๆ มีลักษณะคล้ายกับอุตสาหกรรมบันเทิง (Entertainment Industry) มีเป้าประสงค์ในการผลิตเพื่อธุรกิจการค้า (Commercial Business) และธุรกิจบริการ (Service Business) เพื่อให้ได้มาซึ่งการยอมรับของผู้ชม ของสถานีและเพื่อผลกำไร ละครโทรทัศน์จึงมีสภาพเหมือนสินค้า แม้ต้นทุนสูงแต่ก็เป็นที่ยอมรับของตลาด (คันธิดา วงศ์จันทร์, 2541) ซึ่งทำให้เห็นได้ว่าอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงนั้นเป็นอุตสาหกรรมที่ใช้ต้นทุนการผลิตสูง แต่หากมีการดูแลจัดการและใช้สอยพื้นที่ในสื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดก็สามารถสร้างมูลค่าเพิ่ม (Value Creation) ได้มากมายเช่นกัน

ผู้วิจัยได้แสดง วงจรการผลิตและ Tie-in กับสื่ออื่นของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ได้วัน และเกาหลีเป็นตารางที่ 8.2 ดังนี้

ตารางที่ 8.2 แสดงวงจรการผลิตและ Tie-in กับสื่ออื่นของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ได้วัน และเกาหลี

ชื่อละคร	ที่มาของเรื่อง	การผลิตซ้ำในสื่ออื่น ๆ	
		ประเทศไทย	ประเทศอื่น ๆ
<b>1. ญี่ปุ่น</b> - Gokusen ปี 2546 (ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู)	- คัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนเรื่อง Gokusen ซึ่งมีทั้งหมด 10 เล่ม		
- My Husband 2 ปี 2547 (ซูเปอร์สตาร์ถามหารัก)			
- Minami's girlfriend ปี 2548 (รักหมัดใจทรมานวัยตัวจิ๋ว)	- คัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนจากผลงานของ Shungiku Uchida		
<b>2. ได้วัน</b> - Meteor Garden ปี 2546 (รักใส ๆ หัวใจ 4 ดวง)	- หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เรื่อง "Hana Yori Dango"	- หนังสือการ์ตูนภาคภาษาไทยเรื่อง "สาวแกร่งแรงเกินร้อย" - VCD / DVD	- ละครถูกผลิตซ้ำในประเทศญี่ปุ่น และออกอากาศในชื่อ "Hana Yori Dango" หรือใช้ชื่อ "รักใสหัวใจเกินร้อย" ออกอากาศในประเทศไทย ปี 2551



ชื่อละคร	ที่มาของเรื่อง	การผลิตซ้ำในสื่ออื่น ๆ	
		ประเทศไทย	ประเทศอื่น ๆ
- Mars ปี 2547 (ลึนรักนักบิด)	- หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง "Mars"	- หนังสือการ์ตูนภาษาไทย เรื่อง "Mars" - VCD / DVD	
- Punch ปี 2547 (ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนม)		- VCD / DVD	
- Full House ปี 2548 (สะอึกที่รักที่รัก)	ดัดแปลงมาจากหนังสือ การ์ตูนเกาหลีชื่อเรื่อง Full House เขียนโดย Won Soo-Yeon เริ่มตีพิมพ์ เมื่อปี ค.ศ. 1993	- ละครเรื่องนี้ได้ถูกจัดทำ เป็น นวนิยาย เรื่อง Full house บ้านในฝัน กับคืนวันของ หัวใจ 2 เล่มจบ - VCD / DVD	- ตีพิมพ์ในประเทศญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน และฮ่องกง จนได้รับความนิยมสูง - นำมาออกอากาศจน ได้รับความนิยม และถูก ผลิตซ้ำเป็นละครใน ประเทศฟิลิปปินส์

จากตารางแสดงวงจรการผลิตและ Tie-in กับสื่ออื่นๆ ของละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีข้างต้น พบว่า ละครเอเชียทั้ง 9 เรื่องส่วนใหญ่จะมีการเชื่อมโยงกันระหว่างอุตสาหกรรมสื่อหลายประเภท ซึ่งสามารถแบ่งออกได้ดังนี้

### 1.) ที่มาของเรื่อง

♦ นำมาจากหนังสือการ์ตูน พบว่าละครญี่ปุ่นและละครไต้หวันโดยส่วนใหญ่จะนำเรื่องราวมานจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น โดยละครไต้หวันจะนิยมซื้อลิขสิทธิ์จากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น มาผลิตเป็นละครเองเป็นครั้งแรก ได้แก่ เรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง นำมาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เรื่อง Hana Yori Dango หรือในชื่อภาษาไทยคือสาวแกร่งแรงแทนร้อย และละครเรื่องลึนรักนักบิด นำมาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง Mars โดยที่ผู้ผลิตยังคงยึดโครงเรื่องโดยรวม และบุคลิกหลักๆ ของตัวละครมาจากการ์ตูน โดยจะปรับเปลี่ยนเฉพาะฉากหลังให้เกี่ยวข้องกับประเทศไต้หวันตามบริบทของยุคสมัย ขณะที่ละครญี่ปุ่นก็มีการดัดแปลงจากหนังสือการ์ตูนมาผลิตเป็นละครเช่นกัน ได้แก่เรื่อง Minami's Girlfriend และเรื่อง Gokusen ที่เคยสร้างออกมาเป็นละครโทรทัศน์ถึง 2 ภาคด้วยกัน ส่วนเรื่อง My Husband 2 หรือ Mukodono เป็นบทประพันธ์ที่สถานี Fuji TV เป็นเจ้าของลิขสิทธิ์โดยตรง ขณะที่ละครจากเกาหลี คือเรื่อง Full House มีการดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนเกาหลี ซึ่งเป็นหนังสือการ์ตูนที่ได้รับความนิยมจากผู้อ่านสูงทั้งในประเทศเกาหลี และใน

ประเทศที่หนังสือออกวางจำหน่ายด้วย จากการวิเคราะห์ทำให้พบว่าการผลิตละครโดยดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนนั้น ถือว่าเป็นการสร้างหลักประกันได้ในเบื้องต้นสำหรับผู้ผลิตว่าละครที่สร้างมาจากหนังสือการ์ตูนนี้จะได้รับความนิยมจากผู้ชม เพราะแน่นอนว่าผู้ชมส่วนหนึ่งคือกลุ่มผู้อ่านหนังสือการ์ตูนมาก่อน ทั้งผู้อ่านในประเทศเจ้าของหนังสือเองและผู้อ่านซึ่งเป็นวัยรุ่นในภูมิภาคอื่น และเมื่อได้นำมาผลิตเป็นละครทางโทรทัศน์ก็จะสามารถสร้างกลุ่มผู้ชมกลุ่มใหม่ได้เพิ่มขึ้นมาอีกทางหนึ่งด้วย

## 2.) การผลิตซ้ำในสื่ออื่นๆ

- ♦ **สื่อนวนิยาย** เป็นการต่อยอดวงจรการผลิตจากสื่อประเภทละครไปสู่สื่อประเภทอื่นๆ ซึ่งที่ปรากฏให้เห็นเป็นส่วนใหญ่คือการนำไปผลิตซ้ำเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ในรูปแบบของนวนิยาย เพราะที่มาของละครส่วนใหญ่จะนำมาจากหนังสือการ์ตูน โดยเฉพาะหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นที่มีการตีพิมพ์เผยแพร่ไปในประเทศต่างๆ แต่เมื่อวิเคราะห์ถึงการผลิตซ้ำในสื่อโดยใช้ประเทศไทยเป็นเกณฑ์พบว่าละครยอดนิยมในเกาหลี ได้แก่ เพลงรักในสายลมหนาว (Winter Love Song) ที่มีการนำไปตีพิมพ์ต่อเป็นนิยายแปลในชื่อเดียวกับละคร และเรื่องสะดุดรักที่พักใจ (Full House) ที่มีการนำไปตีพิมพ์ต่อในรูปแบบนวนิยายเช่นกัน แต่เป็นการใช้วิธีแปลเนื้อเรื่องมาจากสื่อละครโทรทัศน์โดยตรง ในชื่อเรื่อง Full House บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ 2 เล่มจบ

- ♦ **การผลิตในรูปแบบวีซีดีและดีวีดี** ละครที่เคยออกอากาศในประเทศแล้ว จะมีการซื้อลิขสิทธิ์เพื่อนำมาจัดจำหน่ายในรูปแบบของสื่อวีซีดีและดีวีดี และวางขายในร้านค้าชั้นนำในประเทศ ซึ่งละครจากประเทศเกาหลีและประเทศไต้หวันจะมีการนำมาจัดจำหน่ายทุกเรื่อง ในขณะที่ละครจากญี่ปุ่นไม่ได้มีการนำมาจัดจำหน่ายเพราะค่าลิขสิทธิ์มีราคาสูง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าละครจากเกาหลีและไต้หวันมีโอกาสขยายฐานผู้ชมเพิ่มขึ้น ทำให้ผู้ชมที่ไม่เคยติดตามชมทางโทรทัศน์สามารถซื้อมาดูเองได้ภายหลัง ขณะที่ละครญี่ปุ่นอาจจะขาดโอกาสตรงนี้ไปและทำให้ไม่สามารถขยายฐานผู้ชมให้กว้างขวางขึ้นได้เมื่อเทียบกับอีกสองประเทศดังกล่าวข้างต้น

- ♦ **ผลิตซ้ำหลังจากได้รับความนิยม** เป็นขั้นตอนการผลิตที่ต้องอาศัยกระแสนิยมและความมีชื่อเสียงของละครเรื่องๆ ที่ได้รับความนิยมนั้นๆ เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดการผลิตซ้ำในเวลาต่อมา ดังตารางข้างต้นจะปรากฏว่าภายหลังจากความนิยมของละครเกาหลีเรื่อง Full House ทำให้ผู้ผลิตละครประเทศฟิลิปปินส์นำเอาโครงเรื่องและรูปแบบการผลิตของเรื่อง Full House ไปผลิตซ้ำอีกครั้งในรูปแบบละครของประเทศตนเอง ใช้นักแสดงและฉากหลังของฟิลิปปินส์เป็นหลัก

นอกจากนั้น ยังพบว่ากระแสความแรงของละครเรื่องรักใสใสหัวใจสีดวงที่แฉ่งเกิดสีหนุ่ม F4 จากไต้หวัน ก็มีการนำมาผลิตซ้ำโดยประเทศญี่ปุ่น ซึ่งเป็นต้นตำรับของการ์ตูนเรื่องนี้ นำแสดงโดยนักร้องวัยรุ่นยอดนิยมของญี่ปุ่นคือ จุน มัตสึโมโตะ จากวงอาราชิ และละครเรื่องนี้ยังนำกลับมาออกอากาศอีกครั้งในประเทศไทยด้วย นอกจากนี้กระแสความนิยมที่ยังคงต่อเนื่องของละคร ทำให้ขณะนี้ประเทศเกาหลีได้ซื้อลิขสิทธิ์นำไปผลิตเป็นละครอีกครั้งโดยนักแสดงวัยรุ่นเกาหลี ซึ่งกำลังอยู่ในระหว่างการถ่ายทำ

นอกเหนือไปจากการ Tie-in กับสื่ออื่นๆ แล้ว สื่อประเภทละครยังมีวงจรการผลิตและ Tie-in กับอุตสาหกรรมโฆษณาของนักแสดงละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลี ดังตารางที่ 8.3 ต่อไปนี้

ตารางที่ 8.3 แสดงวงจรการผลิตและ Tie-in ของนักแสดงละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลี

ชื่อละคร	นักแสดงนำ	ผลงานในวงการบันเทิง	ผลงานต่อเนื่องในวงการบันเทิง
1. ญี่ปุ่น - Gokusen ปี 2546 (ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู)	- ยูกิอะะ นากาม่า  - จุน มัตสึโมโตะ	- มีผลงานละคร ตั้งแต่ปี 2539 จนถึงปัจจุบัน - นักร้อง - นางแบบ - นักพากย์  - มีผลงานละครและภาพยนตร์ ตั้งแต่ปี 2540 - นักร้องวงอาราชิ	- ฟรีเซ็นเตอร์โฆษณาหลายชิ้น
- My Husband 2 ปี 2547 (ซูเปอร์สตาร์ถ้ามหารัก)	- โทโมยะ นางาสะ	- มีผลงานละคร ตั้งแต่ปี 2536 - นักร้อง	- ฟรีเซ็นเตอร์โฆษณา อาทิ Lotte Toppo, Lotte Coolish, Subaru, Suntory Dry, FujiFilm Color Printing, Mazda Zoom Zoom

ชื่อละคร	นักแสดงนำ	ผลงานในวงการบันเทิง	ผลงานต่อเนื่องในวงการบันเทิง
<p>- Minami's girlfriend ปี 2548 (รักหมัดใจทราวมวัยตัวจิ๋ว)</p>	<p>- เกียวโกะ ฟูกาคะ</p> <p>- นาริ นิโนะมิยะ</p>	<p>- มีผลงานละครและภาพยนตร์ตั้งแต่ปี 2540</p> <p>- นักร้อง</p> <p>- มีผลงานละครและภาพยนตร์ตั้งแต่ปี 2541อีกทั้งเคยร่วมแสดงในภาพยนตร์ฮอลลีวูด นักร้องวงอรุณี</p>	
<p>2. ใต้หวั่น</p> <p>- Meteor Garden ปี 2546 (รักใส ๆ หัวใจ 4 ดวง)</p>	<p>- เจอร์รี่ (F4)</p> <p>- วิค / ใจใจ (F4)</p> <p>- เคน (F4)</p> <p>- แวนเนส (F4)</p> <p>- ลีซีหยวน / ต้าเอส</p>	<p>- ละครรักใส ๆ หัวใจ 4 ดวงเป็นผลงานละครเรื่องแรกของนักแสดงหลักทั้ง 5 คน และหลังจบละครเรื่องนี้ ก็มีผลงานละครเรื่องอื่น ๆ ของพวกเขาออกอากาศอีกหลายเรื่องทางช่อง 3 เช่นเดียวกัน เช่น วิค และ ลีซีหยวน ในเรื่อง Mars, วิค และ เคน ในเรื่อง Marmalade boy หรือ หนุ่มรักรสส้ม, เจอร์รี่ในเรื่อง The Hospital</p> <p>- นักร้องวง Asos</p>	<p>- เจอร์รี่ วิค เคน และ แวนเนส ออกอัลบั้มร่วมกันในชื่อวง F4 ในปี 2547</p> <p>- พิธีเซนต์โรฆมา ร่วมกัน เช่น เป็บซี่ ออกอากาศในใต้หวั่น ช่องก ไทย จีน, ยามาฮา ออกอากาศในเอเชีย ตะวันออกเฉียงใต้, เจอร์รี่ใน โฆษณาแปร่ง สีฟันซึ่งมาออกอากาศและโปรโมทในประเทศไทยด้วย</p> <p>- ทูตวัฒนธรรมของ องค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวใต้หวั่น ร่วมกัน</p> <p>- นายแบบ</p> <p>- แสดงภาพยนตร์</p> <p>- พิธีเซนต์โรฆมา</p> <p>- นางแบบ</p> <p>- แสดงภาพยนตร์</p>

ชื่อละคร	นักแสดงนำ	ผลงานในวงการบันเทิง	ผลงานต่อเนื่องในวงการบันเทิง
<p>- Mars ปี 2547 (คู่รักนักบิด)</p>	<p>- วิค / ไจไจ</p> <p>- สีซีหยวน / ต้าเอส</p>	<p>- ละครรักใส ๆ หัวใจสีดวง</p> <p>- นักร้อง</p> <p>- ละครรักใส ๆ หัวใจสีดวง</p> <p>- นักร้อง</p>	<p>- พิธีเซนต์โรฆมา</p> <p>- ทูตวัฒนธรรมขององค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้หัววัน (ในนามวง F4)</p> <p>- นายแบบ</p> <p>- แสดงภาพยนตร์</p> <p>- พิธีเซนต์โรฆมา</p> <p>- นางแบบ</p> <p>- แสดงภาพยนตร์</p>
<p>- The Outsiders ปี 2548 (เดิมพันรักเดิมพันชีวิต)</p>	<p>- ก้าว ผีน เทา / ดีแลน ก้าว</p> <p>- อัน อี สวน</p>	<p>- มีผลงานละครมาก่อนหน้านี้บ้างแล้ว และหลังจากละครเรื่องนี้ก็มีผลงานละครที่ออกอากาศทางไอทีวี 1 เรื่อง</p> <p>- นักร้อง</p> <p>- นายแบบ</p> <p>- มีผลงานละครตั้งแต่ปี 2545 จำนวน 3 เรื่อง ก่อนแสดงละครเรื่องนี้</p> <p>- นักร้อง</p> <p>- แสดงภาพยนตร์ เรื่อง Karate Girl (ปี 2546)</p>	
<p>3. เกาหลี</p> <p>- Winter Love Song ปี 2546 (เพลงรักในสายลมหนาว)</p>	<p>- เบ ของ จุน</p> <p>- ซอย จี วู</p>	<p>- มีผลงานละครมากมาย ตั้งแต่ปี 2537 จนถึงปัจจุบัน</p> <p>- แสดงภาพยนตร์</p> <p>- เป็นนักแสดงรุ่นเก่าที่มีผลงานละครมากมายก่อนหน้านี้</p> <p>- แสดงภาพยนตร์</p>	<p>- พิธีเซนต์โรฆมา</p> <p>- สินค้าหลายชิ้น อาทิ Lotte, Sony, LG</p> <p>- พิธีเซนต์โรฆมา และเครื่องสำอาง</p>

ชื่อละคร	นักแสดงนำ	ผลงานในวงการบันเทิง	ผลงานต่อเนื่องในวงการบันเทิง
<p>- Punch ปี 2547 (ฝากหัวใจไว้ที่ปลายนวม)</p>	<p>- จู จิน โม</p> <p>- ชิน มิน อา</p>	<p>- มีผลงานละครตั้งแต่ปี 2539 โดยเรื่อง Punch เป็นเรื่องแรกที่ฉายในไทย</p> <p>- นักแสดงภาพยนตร์ เช่น เรื่อง มูซา และ วานีแอนด์ จูน่า ปี 2544</p> <p>- ล่าสุดเรื่อง 200 pounds beauty หรือ ฮันนะซัง (2550)</p> <p>- ผลงานละครเรื่องแรกคือ Beautiful Days ออกอากาศในเกาหลีปี 2544 และนำมาออกอากาศทางช่อง 3 ปี 2550 และหลังจากมีผลงานเรื่อง Punch ในปี 2547 ก็มีผลงานละครตามมาคือเรื่อง A Love to kill ประกบ เรน หรือ จอง จี สุน ออกอากาศในไทย ปี 2549</p> <p>- ภาพยนตร์ เช่น Sad movie, Beast and Beauty ที่มาฉายในประเทศไทย</p> <p>- นางเอกมิวสิกวิดีโอ</p> <p>- นางแบบ</p>	<p>- ฟรีเซนเตอร์โฆษณา</p>
<p>- Full House ปี 2548 (สะอึกที่รัก ที่พักใจ)</p>	<p>- ซอง เฮ เกียว</p> <p>- จอง จี สุน (Rain)</p>	<p>- มีผลงานละครตั้งแต่ปี 2537 ถึงปัจจุบัน อาทิ Autumn In My Heart ทางช่องไอทีวี, Sunshine of love ทางช่อง 7</p> <p>- นักร้อง</p> <p>- ละครเรื่องแรกคือ ซางดู Let's go to school แต่ไม่ประสบความสำเร็จในเกาหลี เรื่องดังกล่าวถูกนำมาออกอากาศในประเทศไทยหลังจาก Full House ไม่นาน ต่อมาเรนมีผลงานละครเรื่อง A Love to kill ออกอากาศในประเทศไทย ปี 2549</p>	

จากตารางแสดงวงจรการผลิตและ Tie-in กับอุตสาหกรรมโฆษณาของนักแสดงละครโทรทัศน์ญี่ปุ่น ได้เห็นและเกาหลีข้างต้น พบลักษณะการเชื่อมโยงของวงจรการผลิต ดังต่อไปนี้

- ◆ **นักแสดง** พบว่านักแสดงนำในละครญี่ปุ่นจะเป็นนักแสดงที่มีผลงานบันเทิงต่างๆ มาก่อน เช่น เป็นนักร้อง แสดงภาพยนตร์ เป็นนางแบบ นายแบบ และเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงมาแล้ว ขณะที่ละครได้เห็นจะเน้นไปที่การสร้างนักแสดงวัยรุ่นหน้าใหม่ เช่น กลุ่มนักแสดงในเรื่อง รักใสใส หัวใจสี่ดวง หรือเป็นนักแสดงที่ยังมีผลงานผ่านตาไม่มากนัก เช่น นักแสดงในเติมพันรักเติมพันชีวิต ขณะที่ละครเกาหลีจะใช้นักแสดงที่มีผลงานบันเทิงมาก่อนและเป็นนักแสดงที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จัก เช่น นางแบบ นายแบบ แสดงภาพยนตร์ นอกจากนั้นยังพบว่า นักแสดงนำในละครจากญี่ปุ่นและได้เห็นจะเน้นไปที่การใช้นักแสดงที่เป็นนักร้องมาเป็นนักแสดงนำ เช่น โทโมยะ นางาสะ จากละครญี่ปุ่น ซุปเปอร์สตาร์ถามหารัก และเรน จากเรื่อง Full House ฯลฯ การใช้นักแสดงนำที่เป็นนักร้องมีส่วนสำคัญในเรื่องการสร้างฐานนิยมจากผู้ชมที่เป็นแฟนเพลงอยู่เดิม และสร้างกลุ่มแฟนใหม่ที่เป็นแฟนละคร และการต่อยอดโดยให้นักแสดงคนนั้นร้องเพลงประกอบละคร เพื่อทำอัลบั้มรวมเพลงละครได้ด้วยอีกทางหนึ่ง

- ◆ **ทูตวัฒนธรรม** เป็นการต่อยอดของนักแสดงในละครที่เกิดขึ้นภายหลังจากที่ละครออกอากาศและได้รับความนิยมแล้ว เช่น กลุ่ม F4 ที่ได้รับการแต่งตั้งจากองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวได้เห็นให้เป็นทูตวัฒนธรรมของประเทศ เพื่อชักชวนให้นักท่องเที่ยวจากประเทศใกล้เคียงเข้ามาเที่ยวประเทศได้เห็น โดยเน้นที่ภูมิภาคเอเชียก่อน เพราะเป็นประเทศกลุ่มหลักที่มีฐานแฟนเพลงและแฟนละครของกลุ่ม F4 อยู่เป็นทุนเดิม เท่ากับว่าเป็นการใช้ประโยชน์จากความนิยมในตัวศิลปินที่มีทั้งงานละครและงานเพลงเป็นตัวที่คอยเชื่อมโยงให้วงจรการตลาดและประชาสัมพันธ์นี้เดินหน้าไปอย่างเกือหนุนซึ่งกันและกัน ขณะที่นักแสดงเกาหลีก็มีบทบาทในลักษณะเดียวกันคือเป็นเสมือนทูตวัฒนธรรมของประเทศ จากการปรากฏตัวในผลงานผ่านสื่อบันเทิงแขนงต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในละครโทรทัศน์ ที่ผู้ผลิตสามารถสอดแทรกวัฒนธรรมของประเทศหรือสถานที่ที่เป็นฉากหนึ่งในละครเข้าไป รวมทั้งไลฟ์สไตล์ต่างๆ ที่ปรากฏเกี่ยวข้องกับตัวละครในเรื่อง เช่น รถยนต์ที่ตัวละครขับ โทรศัพท์มือถือที่ใช้ สไตล์ของเสื้อผ้าและเครื่องประดับที่ตัวละครสวมใส่ เหล่านี้ล้วนเป็นสิ่งที่ปรากฏในละครเกาหลี ละครจึงไม่ใช่เพียงแค่สื่อที่มอบความบันเทิง แต่ได้กลายเป็นสินค้าทางวัฒนธรรม (Cultural Products) ที่มีมูลค่าสูง และยังสามารถเพิ่มมูลค่าให้กับตัวเองได้ตลอดเวลาในฐานะที่เป็นเสมือนทูตทางวัฒนธรรมของประเทศ และนักแสดงหรือศิลปินที่มีผลงานปรากฏในละครก็ทำหน้าที่เป็นเสมือนทูตวัฒนธรรมและก้าวเข้าสู่การเป็นตัวแทนของประเทศ (Korean Brand) ด้วยในทันที

จะเห็นได้ว่า การเสริมภาพลักษณ์ของศิลปินด้วยการส่งดารานักร้องเข้ามาเป็นนักแสดง หรือการต่อยอดให้นักแสดงเป็นนักร้อง หรือปรากฏตัวในสื่ออื่นๆ เช่น โฆษณาลินค้า แสดง ภาพยนตร์ สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่กันและกันได้มากขึ้น ทั้งสามารถสร้างภาพลักษณ์ ทางบวกทำให้เกิดความนิยมในการซื้อสินค้า ซึ่งก็คือรูปแบบไลฟ์สไตล์ (Lifestyle) ต่างๆ ที่ปรากฏ ในละคร เช่น การใช้เทคโนโลยี การแต่งกาย การแต่งหน้าทำผม การรับประทานอาหาร และเกิด กระแสการท่องเที่ยวในประเทศของผู้ผลิตละครเพิ่มมากขึ้น เท่ากับว่านอกจากการสร้างดารานักร้องที่เป็นภาพลักษณ์ให้กับสินค้าแล้ว ยังสามารถกลายเป็นทูตทางวัฒนธรรมซึ่งเป็นตัวแทน ประเทศ (Nation Brand) ด้วย ทำให้เห็นว่านอกจากละครจะเป็นสื่อบันเทิงที่มีอิทธิพลเข้าถึงกลุ่ม ผู้ชมเป้าหมายได้ง่ายและทั่วถึงแล้ว นักแสดงคือตัวแปรสำคัญที่ทำหน้าที่เชื่อมโยงให้วงจรการผลิต ของอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงเคลื่อนตัวต่อไปได้อย่างเนื่อง และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรม อื่นๆ ทั้งสินค้าและบริการภายในประเทศได้อย่างประสานกลมกลืน

จากการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของวงจรการผลิตและ Tie – in ของละครโทรทัศน์ ญี่ปุ่น ใต้หวันและเกาหลี ระหว่างที่มาของละคร นักแสดง ที่มาของนักแสดงขบวนการขับเคลื่อนเข้าสู่ อุตสาหกรรมสื่ออื่นที่เกี่ยวข้องนั้นพบว่า มีลักษณะที่สัมพันธ์สอดคล้องกันดังต่อไปนี้

ละครที่ได้รับความนิยมนั้นส่วนหนึ่งได้ดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนที่เคยได้รับความนิยม มาก่อนโดยจะพบได้ในละครญี่ปุ่นและใต้หวันที่นำศึกษาทั้งหมด ในขณะที่ละครจากฝั่ง เกาหลีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ดัดแปลงมาจากการ์ตูน ในประเด็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ ทำให้ผู้ผลิตพิจารณาเลือกสร้างละครก็คือความนิยมในบทประพันธ์ที่เคยได้รับการถ่ายทอดใน รูปแบบของการ์ตูนมาก่อน เพราะส่วนหนึ่งสามารถที่จะสร้างหลักประกันสำหรับผู้ผลิตว่าเนื้อเรื่อง ในลักษณะเหล่านั้นเคยได้รับความนิยมมาก่อนจากกลุ่มของผู้รับสารกลุ่มเดิม แล้วจึงดัดแปลงให้ เหมาะสมกับประเภทของสื่ออื่นๆ คือนับเป็นการก้าวข้ามพรมแดนในประเภทของสื่อจากการ์ตูน (comics) มาสู่ละครเทรนด์ดีดราม่า (Trendy Drama)

เมื่อพิจารณาในส่วนนักแสดงนำ พบว่าในทุกเรื่องที่น่ามาศึกษาเมื่อนักแสดงประสบความสำเร็จ ละครโทรทัศน์จะเป็นฐานให้พวกเขาได้เชื่อมต่อไปสู่เส้นทางบันเทิงอื่นๆ เช่น การเป็น นักร้อง นักแสดง นางแบบ ดาราภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งนำพาตัวนักแสดงเชื่อมโยงจากสื่อหนึ่งไปยังอีก สื่อหนึ่งในลักษณะของการพึ่งพากันในอุตสาหกรรมบันเทิงที่เกี่ยวข้องด้วย ขณะเดียวกันเมื่อ พิจารณาถึงความต่อเนื่องของบทบาทในการแสดงแล้วยังพบว่า นักแสดงนำของละครที่ ทำการศึกษานั้นได้ขยับเข้าไปสู่อุตสาหกรรมการโฆษณาในฐานะที่เป็นพรีเซนเตอร์สินค้า โดยเป็น



สินค้าจากผลิตภัณฑ์ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับสากล เช่น เป๊ปซี่ โซนี่ พูจี แอลจี เป็นต้น และในบางกรณีรวมถึงนักแสดงก็ได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่เป็นทูตทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของประเทศด้วยอีกทางหนึ่ง และเพื่อที่จะบอกด้วยว่านักแสดงไม่ได้เป็นเพียงแค่นักแสดงในประเทศ แต่พวกเขาได้ก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นศิลปินเอเชีย (Asian Star) แล้วในขณะนี้



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม

การศึกษาเรื่อง “คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม ศึกษากรณี ละคร ญี่ปุ่น ได้หวัน และเกาหลี ในโทรทัศน์ไทย” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคุณลักษณะของละครเอเชียที่ได้รับความนิยมในประเทศไทย จากละครเอเชียที่นำมาศึกษาทั้งสิ้น 9 เรื่อง และศึกษาปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย โดยจากผลการศึกษสามารถสรุปได้ดังนี้

### 9.1 คลื่นวัฒนธรรม ญี่ปุ่น ได้หวันและเกาหลีในประเทศไทย

จากการศึกษาพบว่า นับจากจุดกำเนิดของโทรทัศน์ไทยเมื่อปี พ.ศ. 2498 วงการโทรทัศน์ในเมืองไทยได้ผ่านช่วงเวลาตั้งแต่การเริ่มต้น การพัฒนา ช่วงถดถอย จนมาถึงช่วงแห่งการแข่งขันระหว่างสถานีต่างๆ และนอกจากละครโทรทัศน์ไทยที่ถูกนำเสนออย่างต่อเนื่องแล้ว การเข้ามาของความบันเทิงจากต่างประเทศก็มีมาอย่างไม่ขาดสาย

เหตุผลแรกเริ่มที่ต้องนำเข้ารายการต่างประเทศ ก็มาจากความไม่พร้อมของสถานี ทั้งทางด้านเทคโนโลยี ด้านบุคลากร และด้านการผลิตรายการด้วยตนเอง ทำให้สถานีโทรทัศน์ที่เพิ่งเริ่มก่อตั้ง จำต้องพึ่งพารายการต่างประเทศมาเป็นรายการหลักในผังรายการของทางสถานี เนื่องด้วยการนำเข้ารายการเหล่านี้มีความสะดวก รวดเร็ว และยังง่ายต่อการแพร่ภาพออกอากาศ อีกทั้งเพื่อเป็นการประหยัดงบประมาณในการผลิตรายการสดในห้องส่งเอง ทำให้การนำเข้ารายการต่างประเทศเข้ามาออกอากาศเป็นทางออกที่ดีของสถานีอีกทางหนึ่ง แต่เมื่อยุคสมัยเปลี่ยนไป เทคโนโลยีได้พัฒนาขึ้นมาก สถานีโทรทัศน์ก็สามารถผลิตรายการละครได้เอง แต่รายการเหล่านี้ก็ยังได้รับการบรรจุลงในตารางการออกอากาศอย่างต่อเนื่อง เพราะความนิยมจากผู้ชมที่ยังต้องการชมไม่ได้ลดลง กระทั่งสถานีต้องบรรจุให้รายการละครจากต่างประเทศกลายเป็นรายการหลักรายการหนึ่งในสถานีโทรทัศน์แทบทุกช่อง

แม้ว่าในปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีการผลิต การออกอากาศ รวมทั้งขีดความสามารถด้านบุคลากรของสถานีจะเพิ่มประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งส่งผลให้รายการภาพยนตร์ไทยหรือละครไทยได้กลายเป็นรายการหลักๆ ของทางสถานีทดแทนรายการที่นำเข้าจาก

ต่างประเทศเช่นยุคเริ่มต้น หากแต่ความนิยมในละครจากต่างประเทศยังไม่เสื่อมคลายลง ยังผลให้สถานีต้องพิจารณานำเข้ามาออกอากาศอย่างต่อเนื่องถึงในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งรายการจากประเทศในเอเชีย อาทิ รายการภาพยนตร์ ละครเรื่องยาว (Serial) และละครซีรีส์ (Drama Series) ที่ยังถูกบรรจุอยู่ในผังการออกอากาศของสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ กระทั่งปัจจุบัน ซึ่งส่วนใหญ่คือ ละครญี่ปุ่น ละครไต้หวัน ละครเกาหลี และ ซึ่งมีทั้งละครสมัยใหม่และละครประเภทย้อนยุค และเมื่อเกิดความสำเร็จในด้านความนิยมและรายได้ จึงทำให้เกิดการแข่งขันในการนำเสนอละครเอเชียโดยสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ มากขึ้น กระทั่งก่อให้เกิดกระแสความนิยมอย่างต่อเนื่องดังปรากฏในปัจจุบัน

## 9.2 คุณลักษณะของละครเอเชียยอดนิยม

จากการศึกษาคุณลักษณะเด่นของละครเอเชียยอดนิยมพบว่า คุณลักษณะของละครเอเชียที่ได้รับความนิยมจะเป็นเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตในวัยรุ่นและในวัยหนุ่มสาวสมัยใหม่ที่มีภาระหน้าที่รับผิดชอบทั้งการศึกษาเล่าเรียน การแข่งขันในการทำงาน โดยมุ่งหวังที่ประสบความสำเร็จในชีวิต ตัวละครในละครเอเชียจึงเสมือนเป็นตัวแทนของคนรุ่นใหม่ในยุคปัจจุบันที่ต้องเผชิญกับภาวะแวดล้อมทั้งหลายที่เข้ามากระทบวิถีการดำเนินชีวิตในแต่ละวัน ซึ่งก็必将มีความแตกต่างกันไปตามแต่บริบททางสังคมและยุคสมัยของประเทศนั้น ๆ ปัญหาที่ตัวละครเหล่านี้ต้องเผชิญส่วนใหญ่ก็คือปัญหาเกี่ยวกับความรัก ปัญหาทางด้านการแข่งขันในด้านอาชีพการงาน ปัญหามิตรภาพระหว่างเพื่อน ปัญหาเกี่ยวกับพ่อแม่หรือผู้อาวุโสในครอบครัว โดยพบอีกว่าตัวละครวัยรุ่นหนุ่มสาวในละครเอเชียมีลักษณะของความเป็นปัจเจกชนสูง ต้องการอิสระในการดำเนินชีวิตตามแนวทางของตัวเอง เพื่อแสวงหาตัวตนและเอกลักษณ์ ไม่ยึดเอากรอบความเชื่อหรือค่านิยมหลักของสังคมให้มา มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของตนเอง

ตัวละครกลุ่มนี้มีลักษณะร่วมกันตรงที่ความขัดแย้งหลักมักเกิดมาจากทัศนคติที่ตรงข้ามกับครอบครัว ซึ่งระบบโครงสร้างสถาบันครอบครัวยังคงมีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตและการตัดสินใจของพวกเขา ระบบความสัมพันธ์กับครอบครัวยังคงมีสายใยที่เชื่อมโยงกันอยู่ตามค่านิยมเดิมของชาวเอเชีย แต่ก็ไม่ได้หมายความว่าตัวละครเหล่านี้จะต้องปฏิบัติตามในระเบียบของครอบครัวอย่างเคร่งครัด ในทางตรงกันข้ามหนุ่มสาวเอเชียกำลังเผชิญกับปัญหาเดียวกัน นั่นก็คือการถูกผู้ใหญ่พยายามครอบงำทางความคิดหรือพยายามที่จะกำกับชีวิตของพวกเขา

จะพบว่าละครในลักษณะนี้เป็นละครที่เล่าแบบเข้าข้างวัยรุ่นมากกว่าที่จะสนับสนุนกระบวนการความคิดหลักของผู้ใหญ่ เนื้อหาในละครส่วนใหญ่จึงมักจะแสดงให้เห็นถึงการท้าทายอำนาจของผู้ใหญ่ในตัวละครวัยรุ่น โดยเฉพาะปัญหาที่เกี่ยวพันกับเรื่องราวของความรัก ผู้ใหญ่มักจะเป็นบุคคลที่อยู่ฝ่ายตรงข้ามและแสดงทัศนคติที่แตกต่างอยู่เสมอ อย่างไรก็ตามละครเอเชียยอมให้ผู้ใหญ่เป็นฝ่ายต้องยอมรับในจุดยืนของวัยรุ่น เปิดพื้นที่ให้วัยรุ่นได้เลือกแนวทางของตนเอง ข้อขัดแย้งระหว่างทางที่เจอนั้นเป็นเพียงแค่ฉากหนามที่ต้องฝ่าฟันและผ่านไปให้ได้เท่านั้น และอาจเป็นการบอกอย่างกลาย ๆ ว่าผู้ใหญ่ทั้งหลายจงหันมาฟังเสียงของกลุ่มวัยรุ่นบ้าง เนื้อหาในละครเหล่านี้จึงเสมือนว่าเป็นการเล่าเรื่องอยู่ข้างวัยรุ่น และอาจเป็นเหตุผลว่าทำไมละครแนวนี้จึงเป็นที่นิยมได้ทั่วเอเชีย นั่นเป็นเพราะจากเรื่องราวเหล่านี้พูดถึงเรื่องที่เกี่ยวข้องกับผู้ชมวัยรุ่นเอง และยอมรับหรือสอดคล้องกับมุมมองของตัวเอง อยากเลือกรักใคร เรียนด้านใด หรือประกอบอาชีพอะไร พ่อแม่ไม่ยอมก็ต่อจจนยอมไปเอง เช่นเรื่อง รักใสใสหัวใจสีดวง แม่ของเต๋ามิงชื่อ พระเอกของเรื่องแม่จะดูไม่มีที่ท่าว่าจะยอมรับการตัดสินใจของพระเอกที่เลือกรักนางเอกได้ แต่ทำยที่สุดก็ต้องยอม ถึงจะเป็นการยินยอมแบบฝืนใจก็ตามที่

จุดเด่นในการแก้ปัญหาของวัยรุ่นในละครได้หวั่นก็คือการเลือกที่จะแยกออกมาอยู่เองโดยไม่พึ่งพาครอบครัว ละครญี่ปุ่นแก้ปัญหาในลักษณะขบขัน สนุกสนาน จบอย่างมีความสุข ละครเกาหลี แม้วัยรุ่นหนุ่มสาวจะมองว่าพ่อแม่หรือครอบครัวเป็นผู้สร้างปัญหาและความวุ่นวายในชีวิตเช่นเดียวกัน แต่ก็แก้ปัญหาในลักษณะระอมระอมไม่ถึงขั้นตัดขาดจากครอบครัวอย่างตัวละครได้หวั่น โดยพยายามหาทางคลี่คลายและจบแบบมีความสุขเช่นเดียวกับละครญี่ปุ่น

อย่างไรก็ดี แม้ว่าสารที่นำเสนอจะมีเนื้อหาค่อนข้างจริงจัง แต่ด้วยกลวิธีในการเล่าเรื่องที่ต่างกันไปตามบุคลิกของประเทศและมุมมองของผู้ผลิตที่มีต่อวัยรุ่นในประเทศนั้น ๆ เช่น ญี่ปุ่นจะใช้โทนการเล่าเรื่องแบบสนุกสนาน ได้หวั่นใช้โทนการเล่าเรื่องแบบจริงจัง ขณะที่เกาหลีใช้โทนการเล่าเรื่องแบบซาบซึ้ง ประทับใจ เพื่อเข้าถึงกลุ่มผู้ชมวัยรุ่นได้ง่ายขึ้น

ทั้งนี้ ผู้นำเข้าละครโทรทัศน์ในประเทศไทยได้เลือกเอาการนำเสนอทั้ง 3 ลักษณะมาออกอากาศ เพื่อเข้าถึงผู้ชมวัยรุ่นได้หลากหลายขึ้น ในการออกอากาศนั้น ละครญี่ปุ่น มักดำเนินเรื่องเร็ว เวลาออกอากาศก็เป็นไปตามมาตรฐาน ละครได้หวั่น เวลาออกอากาศไม่มาตรฐาน บางเรื่องตึกมากทำให้มีคณน้อย ละครก็เป็นที่นิยมบ้าง ไม่นิยมบ้าง ขณะที่เกาหลี ถ้าไม่ใช่เรื่องที่น่าสนใจตามแบบฉบับ หรือตัวละครไม่ดึงดูด ละครก็มักไม่ค่อยได้รับความนิยมเท่าที่ควร

### 9.3 ปัจจัยที่ส่งผลให้ละครเอเชียได้รับความนิยมในประเทศไทย

#### 9.3.1 ปัจจัยด้านการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์

สถานีโทรทัศน์แต่ละสถานีต่างก็มีจุดมุ่งหมายในการเพิ่มเรตติ้งหรือระดับความนิยมจากผู้ชม เพื่อหวังผลด้านรายได้จากค่าโฆษณาอันเป็นรายได้หลักของสถานี ทำให้เกิดการแข่งกันในด้านต่างๆ โดยเฉพาะในการสรรหากลยุทธ์ที่จะช่วยเพิ่มประสิทธิผล ในการเตรียมตัวที่จะเข้าสู่สนามการแข่งขันระหว่างสถานีโทรทัศน์ ที่ต่างก็มุ่งหวังที่จะก้าวเป็นผู้นำในการนำเสนอรายการประเภทต่างๆ ให้แก่ผู้ชม ทำให้ต้องมีการกำหนดกลยุทธ์เพื่อการแข่งกันกับสถานีอื่น โดยพบว่าปัจจัยสำคัญในด้านการแข่งขันระหว่างสถานี แบ่งออกได้เป็น 2 ประการ คือ การวางนโยบายและกลยุทธ์องค์กร และกลยุทธ์ในการคัดเลือกละครมาออกอากาศ

##### 1.) การวางนโยบายและกลยุทธ์องค์กร

การวางนโยบายและกลยุทธ์องค์กรสำหรับการแข่งขันที่ผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ที่นำเข้าละครเอเชียให้ความสำคัญลำดับแรก คือการกำหนดตำแหน่งให้กับสถานีเพื่อสร้างจุดขายให้เกิดความแตกต่างหรือโดดเด่นจากคู่แข่ง เช่นการสร้างช่วงเวลาพิเศษสำหรับละครเอเชีย การวางผังการออกอากาศอย่างต่อเนื่อง โดยให้ความสำคัญกับแนวเรื่อง และประเทศผู้ผลิต เพื่อสร้างจุดเด่นให้สถานี มีการใช้นโยบายการวางผังการออกอากาศละครเพียงสถานีอื่นโดยพิจารณาในส่วนประเภทของเรื่องที่น่าสนใจ เช่น ประเภทความรักหนุ่มสาว ประเภทย้อนยุค และกำหนดว่าเป็นละครของประเทศใด เพื่อไม่ให้ผังการออกอากาศชนกับสถานีอื่น ซึ่งประโยชน์จากการวางผังการออกอากาศรายการที่เรียงกันในลักษณะนี้ ประโยชน์จะตกอยู่ที่ผู้ชมที่จะได้มีทางเลือกในการรับชมมากขึ้น และสามารถเลือกรับชมละครเอเชียได้ตลอดทั้งวันตามต้องการ

ในส่วนของการดำเนินกลยุทธ์ทางการตลาดพบว่ามีการใช้กลยุทธ์ในด้านการสื่อสารการตลาดหลายวิธี ทั้งในช่วงก่อนละครออกอากาศ และช่วงระหว่างที่ละครกำลังออกอากาศ ด้วยกลยุทธ์ที่แตกต่างกันออกไปตามนโยบายของแต่ละสถานี ได้แก่ การทำประชาสัมพันธ์ และโฆษณาละครที่นำมาออกอากาศผ่านทางช่องทางสื่อต่างๆ เช่น การจัดงานแถลงข่าวและพบปะสื่อมวลชน ทำสปอตโฆษณาทางวิทยุ การทำสตูพในรายการข่าวทางโทรทัศน์ ทำสื่อกลางแจ้ง อาทิ ป้ายผ้า คัทเออร์ รวมทั้งการออกไปพบปะทำความเข้าใจกับกลุ่มผู้ชมด้วย

ตนเอง เพื่อสร้างความคุ้นเคยและยังเป็นวิธีการที่จะรู้ถึงความต้องการของผู้ชมที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักของรายการได้มากยิ่งขึ้นอีกทางหนึ่ง

## 2.) กลยุทธ์การคัดเลือกละครมาออกอากาศ

ในการคัดเลือกละครเอเชียมาออกอากาศในประเทศไทยนั้น ผู้บริหารสถานีจะให้ความสำคัญในหลายส่วนด้วยกัน ได้แก่ การเน้นละครเนื้อหาคีเหมาะสมกับรสนิยมผู้ชมในประเทศ มีนักแสดงและทีมงานผลิตที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักในระดับหนึ่ง หรือเป็นละครที่ได้รับความนิยมมาก่อนทั้งในประเทศผู้ผลิตเอง และประเทศอื่นๆ ที่ละครได้ออกอากาศมาแล้ว และสำรวจความนิยมจากกลุ่มเป้าหมายหลักคือกลุ่มวัยรุ่นและวัยทำงานเพื่อเป็นการประเมินความต้องการเบื้องต้นของผู้ชม เพื่อสถานีจะได้นำกลับมาพิจารณาการคัดเลือกละครเพื่อให้ตรงกับความต้องการและรสนิยมของผู้ชมกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด นอกจากนี้การที่สถานีมีความสัมพันธ์ที่ดีกับเจ้าของลิขสิทธิ์ก็มีส่วนทำให้สถานีนั้นๆ ได้รับความร่วมมือที่ดีในการติดต่อเลือกซื้อละครได้สะดวกยิ่งขึ้น รวมไปถึงมีโอกาสได้สิทธิในการซื้อเรื่องที่ดีจากทางสถานีต้นลิขสิทธิ์ก่อนสถานีอื่น ในขณะที่ประเทศผู้ผลิตเจ้าของลิขสิทธิ์เองก็ใช้กลยุทธ์อื่นด้วยเช่นกัน คือมีการเสนอขายละครของตนแก่สถานีต่างๆ ในต่างประเทศ โดยในเบื้องต้นจะส่งตัวอย่างของละครมาให้ทางสถานีพิจารณา และบางบริษัทก็มีการเสนอละครของตนให้โดยไม่คิดค่าลิขสิทธิ์ใดๆ แต่เป็นการให้เพื่อนำมาออกอากาศก่อน ซึ่งแน่นอนว่าหากละครเรื่องนั้นๆ ประสบความสำเร็จ พวกเขาก็จะได้ลูกค้าใหม่เพิ่มขึ้น และยังช่วยในการโปรโมตละครของประเทศตนเองออกไปสู่ต่างประเทศอีกทางหนึ่ง

### 9.3.2 ปัจจัยด้านวงจรการผลิตและการตลาดอุตสาหกรรมสื่อบันเทิง

เมื่อพิจารณาจากวงจรการผลิตและการตลาดของอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงแล้วพบว่าอุตสาหกรรมสื่อบันเทิงเอเชียได้กลายเป็นอุตสาหกรรมแบบครบวงจร เชื่อมโยงและครอบคลุมทุกสื่อตั้งแต่หนังสือการ์ตูน ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ เพลง ฯลฯ ในฐานะของการเป็นสินค้าวัฒนธรรม โดยมีศิลปินเป็นตัวกลางในการเชื่อมโยงระหว่างวงจรการผลิตและการส่งเสริมการตลาดของอุตสาหกรรมสื่อประเภทต่าง ๆ ในรูปแบบของการต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับอุตสาหกรรมที่ศิลปินคนนั้นไปปรากฏตัว รวมทั้งสร้างช่องทางสำหรับธุรกิจอื่น ๆ เช่น แฟชั่น เทคโนโลยีการสื่อสาร โดยศิลปินจะทำหน้าที่ในฐานะเป็นทูตวัฒนธรรมหรือเป็นตัวแทนภาพลักษณ์ของประเทศ แสดงให้เห็นว่าสื่อแต่ละประเภทได้ทำหน้าที่สนับสนุนซึ่งกันและกันไป

ตัว และการที่สื่อเหล่านี้ทำหน้าที่เกี่ยวโยงกัน ก็เท่ากับเป็นปัจจัยหนึ่งที่กระตุ้นให้เกิดความนิยมในหมู่ผู้บริโภคมากขึ้นตามมาด้วย

ละครที่ได้รับความนิยมนั้นส่วนหนึ่งได้ดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนที่เคยได้รับความนิยมมาก่อนโดยจะพบได้ในละครญี่ปุ่นและไต้หวันที่น่าศึกษาทั้งหมด ในขณะที่ละครจากฝั่งเกาหลีเพียงบางส่วนเท่านั้นที่ดัดแปลงมาจากการ์ตูน ในประเด็นดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า ปัจจัยที่ทำให้ผู้ผลิตพิจารณาเลือกสร้างละครก็คือความนิยมในบทประพันธ์ที่เคยได้รับการถ่ายทอดในรูปแบบของการ์ตูนมาก่อน เพราะส่วนหนึ่งสามารถที่จะสร้างหลักประกันสำหรับผู้ผลิตว่าเนื้อเรื่องในลักษณะเหล่านั้นเคยได้รับความนิยมมาก่อนจากกลุ่มของผู้รับสารกลุ่มเดิม แล้วจึงดัดแปลงให้เหมาะสมกับประเภทของสื่อ นั้น ๆ คือนับเป็นการก้าวข้ามพรมแดนในประเภทของสื่อจากการ์ตูน (comics) มาสู่ละครเทรนด์ดีดราม่า (Trendy Drama)

เมื่อพิจารณาในส่วนนักแสดงนำ พบว่าในทุกเรื่องที่น่ามาศึกษาเมื่อนักแสดงประสบความสำเร็จ ละครโทรทัศน์จะเป็นฐานให้พวกเขาได้เชื่อมต่อไปสู่เส้นทางบันเทิงอื่น ๆ เช่น การเป็นนักร้อง นักแสดง นางแบบ ดาราภาพยนตร์ ฯลฯ ซึ่งนำพาตัวนักแสดงเชื่อมโยงจากสื่อหนึ่งไปยังอีกสื่อหนึ่งในลักษณะของการพึ่งพากันในอุตสาหกรรมบันเทิงที่เกี่ยวข้องด้วย ขณะเดียวกันเมื่อพิจารณาถึงความต่อเนื่องของบทบาทในการแสดงแล้วยังพบว่า นักแสดงนำของละครที่ทำการศึกษาได้เข้าไปสู่อุตสาหกรรมการโฆษณาในฐานะที่เป็นพรีเซ็นเตอร์สินค้า โดยเป็นสินค้าจากผลิตภัณฑ์ทั้งในระดับภูมิภาคและในระดับสากล เช่น เป๊ปซี่ โซนี่ พูจี แอลจี เป็นต้น และในบางกรณีรวมถึงนักแสดงก็ได้รับการคัดเลือกให้ทำหน้าที่เป็นทูตทางวัฒนธรรมเพื่อการท่องเที่ยวของประเทศด้วยอีกทางหนึ่ง และเพื่อที่จะบอกด้วยว่านักแสดงไม่ได้เป็นเพียงแค่นักแสดงในประเทศ แต่พวกเขาได้ก้าวขึ้นไปสู่ความเป็นศิลปินเอเชีย (Asian Star) แล้วในขณะนี้

#### 9.4 การอภิปรายผล

##### 1.) ความเป็น "Trendy Drama" ที่ไร้พรมแดน

Trendy Drama เริ่มต้นมาจากญี่ปุ่น ขณะที่อุตสาหกรรมละครญี่ปุ่นจะมีการผลิตละครหลายประเภท เช่น ละครย้อนยุค (Period Drama) ละครครอบครัว (Home Drama) แต่ละครที่กลุ่มผู้ชมวัยรุ่นให้การตอบรับมากที่สุดคือละครประเภทที่เกี่ยวกับการใช้ชีวิตในเมืองของหนุ่มสาวสมัยใหม่ เรื่องราวในละครก็เกี่ยวพันกับเรื่องราวความรัก มิตรภาพ และการทำงาน สิ่งที่น่าเสนอใน

ละครคือรูปแบบการใช้ชีวิตของคนยุคใหม่หรือไลฟ์สไตล์ที่มาพร้อมกับเครื่องแต่งกาย เครื่องประดับ เทคโนโลยีที่ใช้ แนวเพลงที่ฟัง สถานที่ที่ไปแต่ละแห่ง ซึ่งล้วนแล้วแต่บ่งบอกถึงความทันสมัย และกลายเป็นเทรนด์ (Trend) ที่ผู้ผลิตละครให้ความสำคัญ

อิทธิพลในการสร้างสรรค์ผลงานแบบละครเทรนด์ญี่ปุ่นมีผลต่อการอุตสาหกรรมการผลิตในไต้หวันและเกาหลีเช่นกัน การผลิตละครไต้หวันใช้วิธีการซื้อลิขสิทธิ์จากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นนำมาสร้างเป็นละครโทรทัศน์อย่างเรื่องรักใสใสหัวใจสีดวง ที่นำมาจากการ์ตูนเรื่อง Hana Yori Dango และเรื่องลึนรักนักบิด ที่นำมาจากหนังสือการ์ตูนเรื่อง Mars ผู้ผลิตละครไต้หวันยังคงใช้ชื่อหรือยึดบุคลิกหลักๆ มาจากการ์ตูนญี่ปุ่น แต่ตีความเนื้อหาใหม่เพื่อให้เข้ากับรสนิยมผู้ชมและบริบทสังคมของประเทศ ใช้นักแสดงนำเป็นวัยรุ่นชาวไต้หวัน และภายใต้ฉากหลังที่สะท้อนยุคสมัย

ส่วนละครเกาหลียอดนิยมหลายเรื่องได้พูดถึงเรื่องราวการใช้ชีวิตของวัยรุ่นและหนุ่มสาวสมัยใหม่ โดยมีเมืองใหญ่เป็นฉากหลัง โดยกำหนดให้ตัวละครเป็นคนรุ่นใหม่ อาศัยอยู่ในเมือง มีหน้าที่การงานอย่างชัดเจน ปัญหาที่ประสบมากที่สุดก็คือเรื่องความรัก และปัญหาเกี่ยวกับการทำงาน ในขณะที่ความทันสมัยที่ปรากฏจะนำเสนอในรูปแบบของการแต่งกาย การใช้เทคโนโลยี สภาพการแข่งขันในการทำงาน ที่เป็นตัวสะท้อนให้เห็นถึงบริบทแห่งยุคสมัยของประเทศด้วยเช่นกัน นอกจากนี้ยังหยิบเอาประเด็นความสัมพันธ์ภายในครอบครัวมานำเสนอด้วย ทำให้ละครสามารถจับกลุ่มคนดูได้ในวงกว้าง Dong-Hoo Lee (2004) กล่าวว่าการผลิตละครเทรนด์เกาหลีไม่ได้เริ่มต้นมาจากการลอกเลียนแบบญี่ปุ่น แต่เป็นการผลิตที่สร้างขึ้นมาจากความพยายามที่จะสร้างภาพใหม่ๆ ให้กับละคร ซึ่งผู้ชมกลุ่มเป้าหมายหลักของละครเกาหลีคือผู้ชมวัยรุ่นที่เรียกเป็นภาษาเกาหลีว่า “ชินแซเด” (Shinsedae) สิ่งที่ละครเกาหลีหยิบยืมมาจากญี่ปุ่นมีเพียงโครงเรื่อง (Plot) หลักๆ และแนวเรื่อง โดยนำมาสร้างสรรค์ใหม่ด้วยการวางกลยุทธ์ในการออกแบบงานสร้าง (Production Design) อย่างพิถีพิถัน ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านภาพและเสียง (Visual and Sound) มีส่วนสำคัญในการเล่าเรื่อง มุ่งเน้นเพื่อให้เกิดความสวยงาม และหวังผลทางการตลาดต่อยอดออกไปอีก

จากแนวทางการสร้างสรรค์ผลงานที่มีจุดร่วมเดียวกันคือความเป็น Trendy Drama ส่งผลให้งานละครจากญี่ปุ่น ไต้หวันและเกาหลีได้รับความนิยมในหลายประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ละครออกอากาศ ละครเทรนด์ (Trendy Drama) จึงกำลังกลายเป็นเทรนด์หรือแนวโน้มที่จะเติบโตและมีการสร้างสรรค์จากผู้ผลิตในหลายๆ ประเทศมากขึ้นต่อไปในอนาคตอันใกล้ เพราะนอกจากจะตอบสนองของความต้องการแก่ผู้ชมในยุคนี้แล้ว ยังมี



รูปแบบการผลิต และเทคนิคที่ก้าวหน้ามากขึ้นอันเนื่องมาจากการเติบโตของระบบเทคโนโลยีโลกที่พัฒนาอย่างรวดเร็ว และคงต้องจับตาการแข่งขันกันระหว่างการผลิตสร้างสรรค์ผลผลิตจากประเทศญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลี หรือผู้ทำซิงรายใหม่ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตว่าจะเป็นอย่างไร

## 2.) กลุ่มวัยรุ่นเป็นผู้บริโภคหลัก

จากการกำหนดกลุ่มเป้าหมายเพื่อเผยแพร่ผลงานสื่อบันเทิงต่างๆ ของญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลีที่เน้นไปที่ผู้ชมวัยรุ่นหนุ่มสาว ทำให้การขยายตัวของสื่อบันเทิงจากเอเชียเหล่านี้เติบโตมากขึ้น เนื่องจากผลงานบันเทิงเหล่านี้สามารถสร้างความสนใจและตอบสนองความต้องการให้กับกลุ่มผู้ชมวัยรุ่นที่ชื่นชอบความแปลกใหม่ ทันสมัย ซึ่งละครเอเชียที่นำเข้ามาออกอากาศสามารถสร้างความสนใจ และสามารถสื่อสารเนื้อหาและรูปแบบที่ได้รับการออกแบบมาแล้วจากผู้ผลิตละครได้อย่างเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายนี้ จนสั่งสมความชื่นชอบ จนสามารถสร้างการรับรู้และความสนใจในสินค้าชิ้นสูง จนในที่สุดจึงตัดสินใจซื้อ และกลายเป็นผู้บริโภค (Consumer) หลักที่ผู้ผลิตไม่อาจมองข้ามได้เลย

การขยายตัวของสื่อบันเทิงผ่านสื่อแขนงต่างๆ โดยเฉพาะการหลังไหลเข้ามาอย่างต่อเนื่องของสื่อบันเทิงจากญี่ปุ่น มาถึงไต้หวัน กระทั่งเกาหลีซึ่งกำลังมีกระแสนิยมสูงสุด สามารถทำให้เกิดวัฒนธรรมการเลียนแบบ เกิดวัฒนธรรมการแต่งกาย การฟังเพลง การดูหนัง ดูละคร ผู้บริโภคที่เป็นวัยรุ่นสามารถเข้าถึงสื่อต่างๆ เหล่านี้ได้ง่ายดายมากยิ่งขึ้นในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งความเจริญทางด้านเทคโนโลยีและการเข้าถึงสื่อ (Media Access) เป็นไปอย่างง่ายดายมากขึ้น อาทิ สื่ออินเทอร์เน็ตที่เป็นพื้นที่สาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงได้ง่าย ละคร ภาพยนตร์ เพลง หรือสินค้าอื่นๆ อย่างเสื้อผ้าแฟชั่น เครื่องประดับ อุปกรณ์ไฮเทคบางอย่างสามารถเข้าชมได้อย่างง่ายดาย เท่ากับเป็นการเปิดช่องทางใหม่สำหรับผู้บริโภควัยรุ่นที่จะเข้าถึงสื่อบันเทิงที่ตนสนใจได้อย่างใกล้ชิด

## 3.) ลักษณะร่วมของความเป็นเอเชียตะวันออก

ความแตกต่างที่ทำให้สื่อบันเทิงจากประเทศญี่ปุ่น ไต้หวันและเกาหลีได้รับความนิยมในหมู่มุขมเอเชีย และแตกต่างจากสื่อบันเทิงจากฝั่งตะวันตกนั้น สิ่งที่สังเกตเห็นได้ชัดที่สุดเป็นอันดับแรกคือ ลักษณะทางกายภาพ (Physic) เช่นรูปร่างหน้าตา สีผิว สีผม สีตา ซึ่งเป็นลักษณะที่ปรากฏจากภายนอก ขณะเดียวกันลักษณะของชนชาติ ทั้งในเรื่องค่านิยม (Value) ความเชื่อ ลักษณะทาง

วัฒนธรรม ธรรมเนียมปฏิบัติบางประการที่มีลักษณะเฉพาะตัว เช่น ระบบความสัมพันธ์ของครอบครัว ที่พ่อแม่มีบทบาทสำคัญในบ้าน การยึดถือในระบบผู้อาวุโส การแสดงความเคารพและให้เกียรติผู้ใหญ่ในการแสดงความคิดเห็นต่างๆ ความเป็นพี่น้อง การให้ความรักกับพี่น้องเพื่อนฝูง และสัญลักษณ์ที่บอกลักษณะของชนชาติ เช่น รอยยิ้ม การแต่งกาย เพลง คำพูด การทักทาย การให้เกียรติซึ่งกันและกัน การแก้ปัญหาเป็นไปอย่างประนีประนอม การให้อภัย การช่วยเหลือกันในกลุ่ม รวมไปถึงการสื่อสารแบบอวัจนภาษา เช่น วิธีการสัมผัส อากัปกริยา การแสดงออก การเคลื่อนไหวร่างกาย ระยะเวลา ระดับการแสดงความใกล้ชิดระหว่างหญิงชาย เหล่านี้ล้วนเป็นเอกลักษณ์ที่คนเอเชียมีร่วมกัน และปรากฏให้เห็นในละครเอเชียทั้งสามประเทศ มีส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้ชมที่เป็นชาวเอเชียด้วยกันเกิดความรู้สึกใกล้ชิด (Cultural Proximity) และสามารถเปิดรับละครจากเอเชียและทำความเข้าใจเนื้อหาในละครได้อย่างลึกซึ้ง

#### 4.) นำไปสู่การเป็นสื่อโฆษณาประเทศ

นอกจากละครจะมีคุณค่าในตัวเองในฐานะสื่อบันเทิงที่สร้างความบันเทิงให้แก่ผู้ชมแล้ว ผลผลิตเหล่านี้ยังสามารถเพิ่มมูลค่า (Added Value) ในการทำหน้าที่สร้างภาพลักษณ์ให้กับประเทศได้อีกทางหนึ่ง โดยกลยุทธ์ของการผลิตงานละครในประเทศเป็นการทำงานอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน เริ่มมาจากการกำหนดกลุ่มเป้าหมายไปที่กลุ่มคนรุ่นใหม่ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นและวัยทำงานตอนต้น ด้วยเนื้อหาที่เน้นความทันสมัยแบบละครเทรนด์ดี จากนั้นก็เป็นการวางกลยุทธ์ต่างๆ เพื่อดึงดูดความสนใจจากผู้ชมในประเทศและต่างประเทศที่ละครออกอากาศ

ละครโทรทัศน์ญี่ปุ่นมีการใช้กลยุทธ์ทางการตลาดของสถานี เช่น การทำวิจัยเพื่อทราบความสนใจของผู้ชม การเซ็นสัญญากับนักแสดงที่มีชื่อเสียง การว่าจ้างคนเขียนบทที่ได้รับความนิยม เป็นต้น รวมไปถึงการวางโปรแกรมละครสำหรับวัยรุ่นก็เป็นกลยุทธ์ที่สำคัญเช่นกัน ทำให้ความนิยมในละครเทรนด์ดีญี่ปุ่นมีหลักประกันเบื้องต้นภายในประเทศ ก่อนที่จะขยายไปสู่ผู้ชมวัยรุ่นของประเทศอื่นๆ ในเอเชีย” (Ito, 2004: 26) ขณะที่กลยุทธ์ของละครโทรทัศน์เกาหลีจะให้ความสำคัญที่การออกแบบงานสร้างโดยเน้นไปที่การจัดองค์ประกอบภาพที่สวยงาม เพื่อหวังผลในการต่อยอดทางการตลาด โดยเฉพาะการส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในประเทศ

ดังในงานวิจัยของสุธาสินี มาสขาว (2549) ศึกษาถึงกลยุทธ์การส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านละครโทรทัศน์เกาหลีและพบว่า ประเทศเกาหลีมีนโยบายหลักในการส่งออกสินค้าทางวัฒนธรรมโดยผ่านอุตสาหกรรมความบันเทิงได้แก่ ละครโทรทัศน์ ภาพยนตร์ และเพลง โดยมีการ

จัดตั้งองค์กรของรัฐบาลเพื่อสนับสนุนการเกิดกระแสเกาหลี กลยุทธ์ที่ใช้ก็คือการสร้างภาพลักษณ์ และสร้างความดึงดูดใจด้วยการตลาดสถานที่ โดยการนำเสนอภาพสถานที่ท่องเที่ยว การสอดแทรกวัฒนธรรมผ่านละครโทรทัศน์ และนำสถานที่ที่ปรากฏในละครจัดให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว

กลยุทธ์ลักษณะเดียวกันนี้กำลังเกิดขึ้นที่ไต้หวันเช่นกันเมื่อองค์การส่งเสริมการท่องเที่ยวไต้หวันได้วางกลยุทธ์การท่องเที่ยวในประเทศโดยมอบหมายให้นักร่อนนักแสดงหนุ่มในนาม F4 หรือในชื่อใหม่คือ JVKV เป็นทูตวัฒนธรรมและการท่องเที่ยว โดยกำลังถ่ายทำละครเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวในไต้หวัน ด้วยการท่องเที่ยวตามรอยละครหรือ Drama Tour เป็นกลยุทธ์เดียวกับที่ประเทศเกาหลีกำลังใช้และประสบความสำเร็จสูงในปัจจุบัน

สื่อบันเทิงในปัจจุบันจึงกลายเป็นสินค้าวัฒนธรรม (Cultural Product) ทำหน้าที่เป็นสื่อในการโฆษณาประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ และยังสามารถสร้างวงจรการผลิตที่เกี่ยวข้องและสนับสนุนกันเป็นระบบ เป็นการต่อยอดออกไปเรื่อยๆ

#### 5.) ผลกระทบต่ออุตสาหกรรมละครไทย

จากผลการศึกษาทำให้พบประเด็นที่น่าสนใจถึงผลกระทบต่ออุตสาหกรรมการผลิตละครโทรทัศน์ในประเทศไทย ซึ่งพบว่ามีความโน้มที่จะปรับเอาลักษณะบางประการจากละครโทรทัศน์จากประเทศในเอเชีย โดยเฉพาะอย่างยิ่งจากละครโทรทัศน์เกาหลี ซึ่งกำลังได้รับความนิยมจากผู้ชม และเป็นกระแสความนิยมที่เกิดขึ้นมาอย่างต่อเนื่อง โดยมีละครโทรทัศน์ไทยหลายเรื่องตั้งแต่ในช่วงปี พ.ศ.2549 เป็นต้นมา ที่มีส่วนผสมกลิ่นอายของละครเกาหลีบางประการเข้ามาในการผลิต อาทิเช่น ละครโทรทัศน์เรื่อง “รักเธอทุกวัน”, “จำเลยรัก”, “นางสาวผ้าขี้ริ้ว” ทางช่อง 3 ที่เพิ่งออกอากาศจบไปไม่นาน โดยลักษณะที่ปรากฏพบว่ามีคล้ายคลึงกับละครเกาหลีนั้น ประกอบไปด้วยความพิถีพิถันในการผลิตที่มีมากขึ้น ทั้งในส่วนของการออกแบบการถ่ายทำ เทคนิคการถ่ายทำที่เน้นบรรยากาศและฉากหลังที่สวยงาม

#### 6.) วิจารณ์กับการรับชมละครต่างประเทศ

การเติบโตของกระแสความนิยมในสื่อบันเทิงจากประเทศในเอเชียตะวันออกทั้ง 3 ประเทศนี้ อาจส่งผลกระทบต่อค่านิยมหรือทัศนคติบางอย่างต่อผู้ชมได้ ละครที่ผลิตในไทยอาจเป็นเพียงงานบันเทิงที่ด้อยค่าในสายตาของผู้บริโภคสื่อต่างชาติ อย่างไรก็ตามหากคุณภาพในการ

ผลิตยังไม่ดีเทียบเท่าประเทศในเอเชียเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การหลังไหลเข้ามาของละครโทรทัศน์จากประเทศในแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ จะเป็นได้ทั้งแรงกระตุ้นให้กับผู้ผลิตละครไทยได้หันมาให้ความสำคัญกับงานของตนเองด้วยวิธีที่สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้ชมในประเทศ และพัฒนางานละครให้เติบโต

## 9.5 ข้อจำกัดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีข้อจำกัดในการวิจัย ซึ่งทำให้ข้อมูลที่ได้จากการศึกษายังมีส่วนที่ไม่สามารถเข้าถึงได้และไม่ได้ทำการศึกษาอย่างเจาะลึก ดังนี้

1. เนื่องจากเป็นการศึกษาคุณลักษณะของละครเอเชียทั้ง 9 เรื่องนั้น เป็นละครจากต่างประเทศทั้งสิ้น ทำให้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าถึงโครงสร้างในการผลิตละครจากประเทศผู้ผลิตได้อย่างใกล้ชิด ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเฉพาะตัวเนื้อหา และวิธีการนำเสนอละครเหล่านี้จากการรับชม และวิเคราะห์ด้วยตนเองจากสิ่งที่ปรากฏ จึงอาจทำให้ขาดความเข้าใจถึงวัตถุประสงค์ในการผลิต การคัดเลือกเรื่อง การคัดเลือกนักแสดง การวางแผนในการถ่ายทำ รวมไปถึงความเข้าใจถึงบริบททางสังคมของประเทศเหล่านี้ได้อย่างลึกซึ้ง

2. การขอเข้าไปสัมภาษณ์กับผู้บริหารสถานีโทรทัศน์ที่เป็นผู้มีอำนาจสูงสุดในการกำหนดนโยบายไม่สามารถทำได้ ผู้วิจัยจึงมีโอกาสได้สัมภาษณ์กับเจ้าหน้าที่สถานีที่รับผิดชอบในแผนกที่เกี่ยวข้องเพียงเท่านั้น และข้อมูลบางอย่างก็เป็นความลับของทางสถานีที่ไม่สามารถเปิดเผยได้ จึงทำให้ข้อมูลที่ได้รับยังไม่สามารถไขข้อข้องใจในเชิงลึกได้เท่าที่ควร

## 9.6 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

งานวิจัยชิ้นนี้ได้ทำการวิเคราะห์ละครเอเชีย 3 ประเทศที่มีลักษณะเป็นละครแนวเทรนด์ดี้ ทราม่า (Trendy Drama) และมีวัยรุ่นเป็นกลุ่มเป้าหมายหลัก จึงน่าสนใจที่จะศึกษาเปรียบเทียบกับละครวัยรุ่นไทย ว่ามีการเสนอมุมมองปัญหาและแนวทางแก้ไขของวัยรุ่นในละครไทยอย่างไร และนอกจากนี้ ละครไทยมีการรับรูปแบบหรือแนวคิดจากละครเอเชียอดนิยามมาใช้หรือไม่ และมีการปรับให้สอดคล้องกับการรับรู้ของผู้รับสารชาวไทยอย่างไร

## รายการอ้างอิง

### ภาษาไทย

- กฤษฎา ตฤชานนท์. หั้วหน้าแผนกต่างประเทศ ฝ่ายรายการ สถานีโทรทัศน์สีกองทัพบกช่อง 7. สัมพันธ์, 3 ส.ค. 2550.
- กาญจนา แก้วเทพ. การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: แบรินด์ เอจ, 2547.
- กาญจนา แก้วเทพ. สื่อบันเทิงอำนาจแห่งความไร้สาระ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพมหานคร: ออล อปอร์ต พรีนซ์, 2545.
- กิตติศักดิ์ สุวรรณโกศล. จินตทัศน์แห่งเสรีชนและศิลปะการเล่าเรื่องในภาพยนตร์. จินตทัศน์ทางสังคมในภาษาสื่อมวลชน. โครงการสื่อสันติภาพ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542: 31.
- กำชัย ลายสมิต. Japan Nowadays: การสมคบคิดของนักการเมือง ข้าราชการ นักธุรกิจและยาสูบ ฆ่ากับปัญหาเศรษฐกิจญี่ปุ่น. Open Dragon: China & East Asia Journal. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ Open Books, 2547: 27.
- คณิชา วงศ์จันทร์. การพัฒนาเกณฑ์หรือตัวบ่งชี้คุณภาพรายการละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- จุฑาภา ยศสุนทรากุล. กลยุทธ์การสื่อสารการตลาดภาพยนตร์อเมริกันของบริษัทผู้จัดจำหน่ายภาพยนตร์ต่างประเทศในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต สาขาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2543.
- ชื่นจิตต์ แจ่มเจนกิจ. IMC & Marketing communication: กลยุทธ์การสื่อสารการตลาด. กรุงเทพมหานคร: Tipping Point Press, 2544.
- ดวงนภา เดิมไกรศรี. Program Acquisition สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3. สัมพันธ์, 13 ก.พ. 2550.
- ดำรง สุานดี. สังคมและวัฒนธรรมเกาหลี. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544
- ดำรง สุานดี. สังคมและวัฒนธรรมจีน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2544
- ดำรง สุานดี. สังคมและวัฒนธรรมญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2545

- ดำรง สุวานดี. ผู้อำนวยการศูนย์เกาหลีศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง. สัมภาษณ์, 31 ม.ค. 2550.
- นิตยา (พลพิพัฒน์พงศ์) ชวี. วัฒนธรรมจีน. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2542.
- ณัฐกานต์ ลิ้มสถาพร. Culture for Sale. กรุงเทพมหานคร: Tipping Point Press, 2546.
- ธิดารัตน์ รักประยูร. การเผยแพร่วัฒนธรรมวัยรุ่นญี่ปุ่นผ่านสื่อในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ปนัดดา ธนสถิตย์. ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- ผ่องพันธุ์ มณีรัตน์. การเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2521.
- พัชรารัตน์ วงศ์บุญสิน. เอเชียวิถี: มุมมองจากอาเซียน. สัมมนาทางวิชาการเรื่อง “เอเชียวิถี”(23-25 เมษายน). กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- เมตตา วิวัฒนาบุญกุล. การสื่อสารต่างวัฒนธรรม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2548.
- วรศักดิ์ มหัทธโนบล. เอเชียวิถี: กระบวนทัศน์เพื่อการเผชิญหน้าครั้งใหม่. สัมมนาทางวิชาการ (21-22 กันยายน). กรุงเทพมหานคร: คณะรัฐศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- วันดี พรปฎิมากร. การไหลของภาพยนตร์ต่างประเทศทางโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศักดิ์ดา ปรารงค์ประธานพร. ปรัชญาการศึกษาในญี่ปุ่น. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2530.
- สกวาใจ พูนสวัสดิ์. ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารรายการละครโทรทัศน์ของสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 อ.ส.ม.ท. สารนิพนธ์วารสารศาสตร์มหาบัณฑิต (บริหารสื่อสารมวลชน) คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2547.
- สโรบล วิบูลย์เสข. นโยบายการบริหารรายการและหลักการคัดเลือกละครเอเชียทีวีสีของสถานีโทรทัศน์ไอทีวีและปฏิกริยาตอบสนองของผู้ชมแฟนคลับ. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- สิริภา เกตุเอี่ยม. ปัจจัยการสื่อสารการตลาดที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมเลือกชมภาพยนตร์ไทย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาการโฆษณา คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สินียา ไกรวิมล. ลักษณะของบทละครโทรทัศน์ไทยที่ได้รับความนิยมช่วงหลังข่าวจากปี พ.ศ. 2535 ถึง พ.ศ.2544. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.

สุนทรี ไคมิน และ สนิท สม์ครกร. ค่านิยมและระบบค่านิยมไทย: เครื่องมือในการสำรวจวัด. กรุงเทพมหานคร: สำนักวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2522.

สุริชัย หวันแก้ว. “วิถีเอเชีย”ในมุมมองของญี่ปุ่น. สัมมนาทางวิชาการเรื่อง “เอเชียวิถี” (23-25 เมษายน). กรุงเทพมหานคร: สถาบันเอเชียศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.

อรรถจักร สัตยานุรักษ์. Japanization. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ Openbooks, 2548

อลิสรา วิทวัสกุล. การประชาสัมพันธ์ภาพลักษณ์ประเทศสาธารณรัฐเกาหลีผ่านละครโทรทัศน์แด่จังกึม จอมนางแห่งวังหลวง. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต สาขาวิชาการประชาสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2549.



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## ภาษาอังกฤษ

- Anura Goonasekera and Paul S.N.Lee. TV without Borders: Asia Speaks Out. Singapore: Amic, 1998.
- Babara Ryan. Asian Popular Culture. Oxford : Westview Press, 1995.
- French, D. and Richards, M. Television in Contemporary Asia. New Delhi: Sage, 2000.
- Iwabushi, K. Feeling Asian Modernities: Transnational Consumption of Japanese TV Dramas. Hong Kong: Hong Kong University Press, 2004.
- John A.Lent. Asian Popular Culture. Oxford : Westview Press, 1995.
- Jonathan Clements & Motoko Tamamuro. The Dorama Encyclopedia. Berkeley, California: Stone Bridge Press, 2003.
- Ryan, J. Media and Society: the production of culture in mass media. Boston: Allyn and Bacon, 1999.
- Shim, Doobo. Hybridity and the rise of Korean popular culture in Asia. Media Culture & Society 28(1). London, Thousand Oaks and New Delhi: SAGE Publications, 2006.
- Tada-amnuaychai, Montira. K-Pop, Korean entertainment industry and its cultural marketing strategy in Thailand. Journal of Communication Arts. Faculty of Communication Arts, Chulalongkorn University, 2007: 12.
- Tulloch, J. Television Drama: Agency, Audience and Myth. London and New York: Routledge, 1990.





ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## ละครญี่ปุ่น

### 1.) ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู (Gokusen)

ชื่อภาษาญี่ปุ่น:	ごくせん / Gokusen		
ชื่อภาษาอังกฤษ:	Gokusen		
ชื่อภาษาไทย:	ลูกสาวเจ้าพ่อขอเป็นครู		
Genre:	Comedy, School		
วันเวลาออกอากาศในญี่ปุ่น:	1 เมษายน - 3 กรกฎาคม พ.ศ. 2545		
สถานีโทรทัศน์:	NTV ประเทศญี่ปุ่น		
วันเวลาออกอากาศในไทย:	(ครั้งที่ 1) 13 เมษายน - 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2546 วันอาทิตย์ เวลา 09.30 น. (ครั้งที่ 2) 27 มีนาคม พ.ศ. 2550 วันจันทร์ – อังคาร เวลา 08.30 น.		
สถานีโทรทัศน์:	ช่อง 7		
จำนวนตอน:	12 ตอน		
ผู้กำกับ:	Higashiiya Satou, Taro Oya, Naoharu Takahashi		
ผู้เขียนบท:	Michiru Egashira, Rie Yokota, Yuuko Matsuda		
เพลงประกอบละคร:	Feel your breeze ขับร้องโดย V6		
นักแสดงนำ:	ยูกิเอะ นากามา	รับบทเป็น	ยามากุจิ คুমิโกะ
	จุน มัตซึโมโตะ	“	ชิน ซาวาดะ
	ซุน โองุริ	“	ฮารุฮิโกะ อูจियามะ
	ยูมะ ชิซึกากิ	“	โยอูอิจิ มินามิ
	โทโมฮิโระ วากิ	“	เทรุโอะ คุมาคิ
	อิกกิ ซาวามูระ	“	สรวัตรนักเรียน
	คาซึฮิสะ นามาเสะ	“	ซาวาตาริ (ครูใหญ่)
	เคน อุซึอิ	“	คุณตาของคুমิโกะ

มิซากิ อิตะ	“	ฟูจิยามะ ชิสุกะ
ยูโกะ นากาซาว่า	“	คิซุโนะ คาวาซิมิ

### ข้อมูลเพิ่มเติม

- ละครเรื่องนี้เป็นการดัดแปลงมาจากการ์ตูนเรื่อง Gokusen ซึ่งก่อนหน้านี้ได้มีการตีพิมพ์การ์ตูนเรื่องดังกล่าวลงใน "YOU" ซึ่งเป็นนิตยสารการ์ตูนผู้หญิง โดยมีการตีพิมพ์เป็นรายปักษ์ นอกจากนี้ยังมีการนำมาตีพิมพ์รวมเล่มเป็นหนังสือการ์ตูน Gokusen ซึ่งมีทั้งหมด 10 เล่มด้วยกัน
- หลังจากที่มีการออกอากาศละครโทรทัศน์ Gokusen ในปี 2002 ผู้ผลิตของสถานีโทรทัศน์ NTV ได้สร้าง Gokusen ในรูปแบบการ์ตูนแอนิเมชัน โดยเริ่มฉายทาง NTV ตั้งแต่วันที่ 6 มกราคม 2004 โดยใช้ชื่อเวอร์ชันการ์ตูนว่า "The GokuSen"
- Gokusen เป็นคำย่อมาจาก Gokudo no Sensei ซึ่งหมายถึง ครูมาเฟีย
- นักแสดงนำจากละครญี่ปุ่นเรื่อง Gokusen ได้รับรางวัลจากงานประกาศรางวัลละครโทรทัศน์ ครั้งที่ 33
  - ยูโกะ นากาว่า ได้รับรางวัลนักแสดงหญิงยอดเยี่ยม
  - จุน มัตสึโมโตะ ได้รับรางวัลนักแสดงชายสมทบยอดเยี่ยม
- นอกจากนี้ยังมีการออกอากาศ Gokusen ภาค 2 โดยออกอากาศในช่วงเดือนมกราคม-มีนาคม 2005

## 2.) ซุปเปอร์สตาร์ถามหารัก 2 (My Husband 2)

ชื่อภาษาญี่ปุ่น:	ムコ殿 2003 / Mukodono 2003
ชื่อภาษาอังกฤษ:	My Husband 2
ชื่อภาษาไทย:	ซุปเปอร์สตาร์ถามหารัก ภาค 2
Genre:	Family
วันเวลาออกอากาศในญี่ปุ่น:	17 เมษายน - 26 มิถุนายน พ.ศ. 2546
สถานีโทรทัศน์:	Fuji TV ประเทศญี่ปุ่น
วันเวลาออกอากาศในไทย:	วันเสาร์ที่ 16 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2547 – 22 มีนาคม พ.ศ. 2547 วันจันทร์-อังคาร เวลา 21.30-22.30 น.

สถานีโทรทัศน์:	ไอทีวี (ทีไอทีวี)		
จำนวนตอน:	12 ตอน		
ผู้กำกับ:	Nishiura Masaki, Kubota Tetsushi		
ผู้เขียนบท:	Tsuzuki Hiro		
เพลงประกอบละคร:	Omae yanai to akan nen ขับร้องโดย Nagase Tomoya		
นักแสดงนำ:	โทโมยะ นางาเสะ	รับบทเป็น	ซากุราบะ ยูอิจิโร่
	โนริโกะ ซาไก	“	มินามิ อิชิสาร่า
	ยูกิ มัตสึซึตะ	“	มิชิโกะ สึจิยาม่า
	คาโยโกะ คิชิโมโตะ	“	โทโกะ อิชิสาร่า
	เรียวโกะ ชิโนฮาร่า	“	นิชิเอะ อิชิสาร่า
	ริเอโกะ มิคุระ	“	คิตาเอะ อิชิสาร่า
	ฮารุกะ สึเอนางะ	“	อากิระ อิชิสาร่า
	โทชิโอะ คุโรฮาร่า	“	มาโมรุ อิชิสาร่า
	ชิงงุ	“	ทาคุโร่ โยะมิเนะ
	โยชิอาซึ โยสะ	“	ฮาจิเมะ คาวามูระ

### ข้อมูลเพิ่มเติม

- ละครหลังจากที่ โทโมยะ นางาเสะ สมาชิกนักร้องนำแห่งวง Tokio รับบทเป็นนักร้องผู้โด่งดังในเรื่อง "Mokodono" มาก่อนหน้านี้ จากการแสดงในครั้งนั้น โทโมยะได้รับรางวัลนักแสดงนำชายยอดเยี่ยม รวมทั้งเป็นซีรีส์ญี่ปุ่นยอดเยี่ยม จากการโหวตทางนิตยสาร J-Sports และหลังจากนั้นโทโมยะ ก็ออกอัลบั้ม ซิงเกิ้ล "Solo Toothbrush" ซึ่งยอดขายสูงถึง 8 แสนแผ่น
- ในปี ค.ศ. 2003 สถานีโทรทัศน์ Fuji TV ได้ริเริ่มทำเวอร์ชันใหม่ของซีรีส์ญี่ปุ่นเรื่องนี้ขึ้นอีกครั้ง โดยตั้งชื่อว่า "Mokodono 2003" ซึ่งคราวนี้เขาตกหลุมรักนางเอกซึ่งผู้รับบทคือ โนริโกะ ซากากิ อายุมากกว่า โทโมยะถึง 6 ปี

### 3.) รักหมัดใจทรามวัยตัวจิ๋ว (Minami's Girlfriend)

ชื่อภาษาญี่ปุ่น:	南くんの恋人 / Minamikun no koibito
ชื่อภาษาอังกฤษ:	Minami's Girlfriend
ชื่อภาษาไทย:	รักหมัดใจทรามวัยตัวจิ๋ว

Genre:	Romance		
วันเวลาออกอากาศในญี่ปุ่น:	8 กรกฎาคม – 16 กันยายน พ.ศ. 2547		
สถานีโทรทัศน์:	Asahi ประเทศญี่ปุ่น		
วันเวลาออกอากาศในไทย:	วันเสาร์ที่ 20 สิงหาคม - 4 กันยายน พ.ศ. 2548		
	วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.15 น.		
สถานีโทรทัศน์:	ช่อง 7		
จำนวนตอน:	11 ตอน		
ผู้กำกับ:	Shimako Sato, Takehiko Shinshiro, Kazuho Ohgaki		
ผู้เขียนบท:	Miho Nakazono		
เพลงประกอบละคร:	Hitomi No Naka No Galaxy ขับร้องโดย วง Arashi		
นักแสดงนำ:	เคียวโกะ ฟูกาดะ	รับบทเป็น	ชิโยมิ โฮริคิริ
	คาซึนาริ นิโนะมิตะ	“	ชูซุมุ มินามิ
	มาโอะ มียาจิ	“	เรอิกะ โนมูระ
	เซอิจิ ทานะเบะ	“	อาจารย์คุโซคาเบะ

#### ข้อมูลเพิ่มเติม

- ละครเรื่องนี้เป็นการดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูน จากผลงานของ Shungiku Uchida

สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## ละครใต้หวัน

### 1.) Meteor Garden (รักใสใสหัวใจสีดวง)

ชื่อภาษาจีน:	流星花園 / Liu Xing Hua Yuan		
ชื่อภาษาอังกฤษ:	Meteor Garden		
ชื่อภาษาไทย:	รักใสใสหัวใจสีดวง		
วันเวลาออกอากาศในไต้หวัน:	21 เมษายน 2546		
	ทุกวันพฤหัสบดี เวลา 21.00 น.		
สถานีโทรทัศน์:	CTS		
วันเวลาออกอากาศในไทย:	(ครั้งที่ 1) วันศุกร์ที่ 17 มกราคม พ.ศ. 2546		
	ทุกวันพฤหัสบดี-ศุกร์ เวลา 20.15-22.20 น.		
	(ครั้งที่ 2) วันที่ 17 มีนาคม พ.ศ. 2548		
	วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 14.15-15.15 น.		
สถานีโทรทัศน์:	ช่อง 3		
จำนวนตอน:	20 ตอน		
ผู้กำกับ:	Tsai Yueh Hsun		
ผู้เขียนบท:			
เพลงประกอบละคร:			
Opening song	Qing Fei De Yi (情非得已) by Harlem Yu		
Ending theme song:	Ni Yao De Ai (你要的愛) by Penny Tai (戴佩妮)		
นักแสดงนำ:	Barbie Xu	รับบทเป็น	Shan Cai
	Jerry Yan	“	Dao Ming Si
	Vic Zhou	“	Hua Ze Lei
	Ken Zhu	“	Xi Men
	Vanness Wu	“	Mei Zuo

ข้อมูลเพิ่มเติม

- ละครเรื่องนี้ดัดแปลงมาจาก หนังสือการ์ตูนญี่ปุ่นเรื่อง “Hana Yori Dango” ชื่อภาษาไทย คือ “สาวแกร่งแรงเกินร้อย”

## 2.) Mars (ล้นรักนักบิด)

ชื่อภาษาจีน:	戰神 / Zhan Shen
ชื่อภาษาอังกฤษ:	Mars
ชื่อภาษาไทย:	ล้นรักนักบิด
Genre:	Romance / suspense / action
วันเวลาออกอากาศในไต้หวัน:	2004
สถานีโทรทัศน์:	CTS
วันเวลาออกอากาศในไทย:	วันศุกร์ที่ 15 ตุลาคม พ.ศ. 2547 - 18 ธันวาคม พ.ศ. 2547 ทุกวันศุกร์-อาทิตย์ เวลา 22.05-22.50 น.
สถานีโทรทัศน์:	ช่อง 3
จำนวนตอน:	20 ตอน
ผู้กำกับ:	Tsai Yueh Hsun
ผู้เขียนบท:	Xu Yu Ting (徐譽庭) / Yu Xiao Hui (于小慧)
เพลงประกอบละคร:	
Opening theme song:	Ling (零) Zero by Alan Kuo
Ending theme song:	Rang Wo Ai Ni (讓我愛你) Let me love you by Vic Zhou and Barbie Xu
Insert songs:	Shuo Ai Wo (說愛我) Say You Love Me by Liang Yi Zhen Bai Se Lian Qu (白色戀曲) White Love Song by RaRa
นักแสดงนำ:	Vic Zhou      รับบทเป็น      Chen Ling & Sheng Barbie Xu      “      Han Qi Luo Xiu Jie Kai      “      Da Ye Megan Lai      “      Qing Mei An Jun Can      “      Tong Dao Xiao Xiao      “      Sha Zhi Duo Ru Ru      “      Xiang Zi

Chang Kuo Chu “ Chong Zhi  
Leon Dai “ Ming Gao

### ข้อมูลเพิ่มเติม

- ละครเรื่องนี้ดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนญี่ปุ่น เรื่อง “Mars”
- ได้รับรางวัล 40th Annual 2005 Golden Bell Awards: Favorite Drama of the Year

### 3.) The Outsiders (เดิมพันรัก เดิมพันชีวิต)

ชื่อภาษาจีน: 鬥魚 / Dou Yu  
ชื่อภาษาอังกฤษ: The Outsiders  
ชื่อภาษาไทย: เดิมพันรัก เดิมพันชีวิต  
Genre: Action / romance  
วันเวลาออกอากาศในไต้หวัน: 2004  
ออกอากาศ  
สถานีโทรทัศน์:  
วันเวลาออกอากาศในไทย: วันอาทิตย์ที่ 19 ธันวาคม พ.ศ. 2547 - 18 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2548  
ทุกวันศุกร์ – อาทิตย์ เวลา 22.05 – 22.50 น.  
สถานีโทรทัศน์: ช่อง 3  
จำนวนตอน: 20 ตอน  
ผู้กำกับ: Ke Han Chen (柯翰辰)  
ผู้เขียนบท:  
เพลงประกอบละคร:  
Opening theme song: Bu Gong Ping (不公平) Unfair by Jenny Yang  
Ending theme song: Lydia by F.I.R

นักแสดงนำ:	กั๋วผินเซา	รับบทเป็น	หยี่ฮ่าว
	อันฉีชว่น	“	เสี่ยวเยียนจื่อ
	หลันเจิ้งหลง	“	อาเจี้ย
	เซี่ยนเฉินจวิน	“	อาฉี



คู่มือหึงจิว “ หงใต้

ข้อมูลเพิ่มเติม

ละครเกาหลี

1.) Winter Love Song (เพลงรักในสายลมหนาว)

ชื่อภาษาเกาหลี:	겨울연가 (คยอ อุล วอน)		
ชื่อภาษาอังกฤษ:	Winter Love Song / Winter Sonata		
ชื่อภาษาไทย:	เพลงรักในสายลมหนาว		
Genre:	Drama, Romance		
วันเวลาออกอากาศในเกาหลี:	14 มกราคม – 19 มีนาคม พ.ศ. 2545 ทุกวันจันทร์-อังคาร เวลา 21.50 น.		
สถานีโทรทัศน์:	KBS 2 ประเทศเกาหลีใต้		
วันเวลาออกอากาศในไทย:	(ครั้งที่ 1) 4 มกราคม – 6 เมษายน พ.ศ.2546 วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 13.00-14.00 น. (ครั้งที่ 2) 19 มกราคม พ.ศ.2548 วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 11.05-12.00 น.		
สถานีโทรทัศน์:	ไอทีวี		
จำนวนตอน:	20 ตอน		
ผู้กำกับ:	Yun Seok Ho, Lee Hyung Min		
ผู้เขียนบท:	Kim Eun Hee, Yoon Eun Kyung, Oh Soo Yun		
เพลงประกอบละคร:	From the Beginning till Now ขับร้องโดย Ryu (เพลง Theme)		
นักแสดงนำ:	Bae Yong Jun	รับบทเป็น	Kang Joon-Sang
	Bae Yong Jun	“	Lee Min-Hyung
	Choi Ji Woo	“	Jung Yu Jin
	Park Yong Ha	“	Kim Sang Hyuk
	Park Sol Mi	“	Oh Che Lin
	Lee Hye Eun	“	<b>Kong Jin-suk</b>
	Ryu Seung Soo	“	<b>Kwon Yong-kuk</b>

ข้อมูลเพิ่มเติม



Kim Mi-Sook	“	Kyung Hye
Jo Hye-Ryun	“	Joo Ae-Ri
Ahn Suk-Hwan	“	Bong Ki-Bong
Jung Shi-Woo	“	Noh Heung-Soo
Yoon Ki-Won	“	Nam Ki-Won

### ข้อมูลเพิ่มเติม

- เป็นละครเกาหลีที่ได้รับความนิยมทั้งในแง่ของเรตติ้งและคำวิจารณ์
- สองนักแสดงนำของเรื่อง Joo Jin-Mo และ Shin Min-Ah ได้รับรางวัลจากงาน SBS Acting Awards ประจำปี 2003
- อัลบั้มเพลงประกอบละครได้รับการกล่าวขวัญถึงมากที่สุด จนส่งผลให้กลายเป็นอัลบั้มเพลงประกอบละครที่ดีที่สุดแห่งปี
- Joo Jin-Mo ได้รับการโหวตจากสาว ๆ เกาหลีให้เป็นหนุ่มที่เซ็กซี่ที่สุดของเกาหลีในช่วงที่ละครเรื่องนี้ออกฉาย
- Shin Min-Ah กลายเป็นผู้นำกระแสให้สาว ๆ เกาหลีหันมาสนใจการเล่นกีฬาชกมวยกันมากขึ้น
- Sung Shi-Kyung นักร้องเพลง ballad ชื่อดังของเกาหลี ดัดสินใจรับงานละครเรื่องนี้เป็นเรื่องแรก หลังจากที่เธอได้อ่านบทละครเรื่องนี้จบ

### 3.) Full House (สะตูดรักที่ปักใจ)

ชื่อภาษาเกาหลี:	풀하우스 (พูล ฮา ฮู ชื่อ)
ชื่อภาษาอังกฤษ:	Full House
ชื่อภาษาไทย:	สะตูดรักที่ปักใจ
Genre:	Romance, Comedy
วันเวลาออกอากาศในเกาหลี:	14 กรกฎาคม - 2 กันยายน พ.ศ. 2547 ทุกวันพุธ-พฤหัสบดี เวลา 21.50 น.
สถานีโทรทัศน์:	KBS 2 ประเทศเกาหลีใต้
วันเวลาออกอากาศในไทย:	(ครั้งที่ 1) 25 มิถุนายน - 31 กรกฎาคม พ.ศ.2548 วันเสาร์-อาทิตย์ เวลา 09.15 น. (ครั้งที่ 2) 20 มีนาคม - 25 เมษายน พ.ศ.2549

วันจันทร์-อังคาร เวลา 08.15 น.

สถานีโทรทัศน์:	ช่อง 7 สี		
จำนวนตอน:	16 ตอน		
ผู้กำกับ:	Pyo Min-soo		
ผู้เขียนบท:	Min Hyo-jeong		
เพลงประกอบละคร:	Fate (Destiy) ขับร้องโดย Why (เพลง Theme)		
นักแสดงนำ:	Song Hye-kyo	รับบทเป็น	Han Ji-eun
	Rain	“	Lee Yeong-jae
	Kim Seong-soo	“	Yoo Min-hyuk
	Han Eun-jung	“	Kang Hye-won
	Do Han	“	Dong Wook
	Kim Ji-yeong	“	Hee Jin
	Jang Yong	“	Lee Park-sa
	Seon Woo Eun Sook	“	Kim Yeo-sa
	Kim Ji-yeong	“	ย่าของ Yeong-jae
	Lim Ye-jin	“	ผู้จัดการ Yeong-jae

#### ข้อมูลเพิ่มเติม

- Full House สร้างและดัดแปลงมาจากหนังสือการ์ตูนเกาหลีชื่อดังเรื่อง Full House เขียนโดย Won Soo-Yeon เริ่มตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ. 1993 และตีพิมพ์ในประเทศญี่ปุ่น จีน ไต้หวัน และฮ่องกง และได้รับความนิยมสูง
- Full House มีเรตติ้งในการออกอากาศตอนแรกในเกาหลีได้ถึง 31.9% และตอนอวสานเรตติ้งพุ่งสูงไปถึง 40.2%
- มีการใช้งบประมาณในการสร้าง Full House 1.3 พันล้านบาท โดยสร้างอพาร์ทเมนต์ในชุมชนซึ่งอยู่ในเมืองอินชอน ประเทศเกาหลีใต้ โดยบ้าน Full House เป็นบ้านที่สร้างขึ้นสไตล์ยุโรป โดยเน้นไปที่การสร้างด้วยกระจกกรอบตัวบ้าน
- Full House ถ่ายทำในเขตบริเวณ Gwangyeok Si ที่เมือง Incheon ซึ่งอยู่ใกล้ๆ กับสนามบิน Incheon การเดินทางก็แสนง่ายเพราะใช้เวลานั่งเรือเพียง 10 นาทีเท่านั้นจากท่าเรือ Sammok คุณก็จะถึงชายหาดแสนสวย ที่ซึ่งเป็นที่ตั้งของบ้าน Full House บ้านในละครเป็นบ้านจริงๆ ที่ทำขึ้นจากไม้ทั้งหมด สร้างขึ้นพิเศษเพื่อถ่ายทำละครเรื่องนี้โดยเฉพาะ ใช้งบในการสร้างบ้านหลังนี้โดยประมาณสูงถึง 1 ล้านบาทหรือ 30 ล้านบาท ชาวเกาหลีชอบดูวิวทิวทัศน์นอกตัวบ้านเมื่อมองออกไปคุณจะได้เห็นแต่น้ำทะเล ที่สวยยิ่งกว่าภาพโปสเตอร์ที่

คุณได้เคยเห็นมา แฟนละครเรื่องนี้จำนวนมากอยากได้บ้านแบบในละครเรื่องนี้ บริเวณใกล้ๆ ตัวบ้านก็อยู่ใกล้กับสถานที่ท่องเที่ยวอย่าง Jogak (รูปแกะสลัก) Park บนเกาะ Modo ซึ่งเป็นสถานที่ที่อยู่ระหว่างเกาะทั้งสอง

- นักพิมพ์แจ่มใสได้ตีพิมพ์ผลงานแปลนวนิยายเรื่อง Full House ในชื่อไทยว่า “บ้านในฝันกับคืนวันของหัวใจ” ซึ่งมี 2 เล่มจบ
- ได้รับรางวัล 2004 KBS Drama Awards : Best Couple Award for Bi and Song Hye Gyo



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

## ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวสุภาววรรณ วรรณนะศุภกุล เกิดวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2522 สำเร็จการศึกษาปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในปีการศึกษา 2544 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2547



สถาบันวิทยบริการ  
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย